TRIJUMF
VJEROVJESNIČKOG MONOTEIZMA
nad da'wom širka i nacionalizma

Odgovor Semiru Imamoviću

Ebū Muhammed

Ebū Muhammed

T r i j u m f

VJEROVJESNIČKOG MONOTEIZMA

nad da'wom širka i nacionalizma

Odgovor Semiru Imamoviću

Plav, Sandžak
džumādel-uhrā 1428. hidžretske
juli 2007. godine

Izdavač:
"K e l i m e t u l – h a qq"
Plav, Sandžak
www.kelimetulhaqq.co.nr
kelimetulhakk@gmail.com

Autor:
Ebū Muhammed

Unos teksta:
Ebū Muhammed

Prelom i lektura teksta:
Ebū Ahmed

Dizajn korice:
Ebū Merjem

Štampa:
"K e l i m e t u l – h a qq"

V A Ž N A N A P O M E N A !

Svako kopiranje i umnožavanje ove knjige
ili bilo kojeg njenog dijela bez odobrenja
autora ovog prijevoda je veoma
pohvaljeno i preporučljivo

Rekao je Allāhov Poslanik
Muhammed, sallallāhu 'alejhi we sellem:

"Najvrijedniji džihād je reći riječ istine pred nepravednim vladarem." [1]

"Prvak šehīdā je Hamza, a potom čovjek koji dođe nepravednom vladaru, kaže mu istinu u lice, pa ga vladar ubije." [2]

"Neka nikoga od vas ne spriječi strah od ljudi da kaže istinu kada je vidi ili bude njen svjedok, jer mu riječ istine neće približiti čas smrti, niti mu umanjiti nafaku." [3]

---

[1] hadīth bilježe Ebū Dāwūd, et-Tirmidhī i Ibn Mādže u svojim ***''Sunenima''*** od Ebū Se'īda el-Hudrija i Ebū Umāme el-Bahilija
[2] hadīth bilježi Hākim od Džābir ibn 'Abdullāha
[3] hadīth bilježi imām Ahmed u svome ***''Musnedu''*** od Ebū Se'īda el-Hudrija

Trijumf vjerovjesničkog monoteizma
nad da'wom širka i nacionalizma

U ime Allāha, Milostivog, Samilosnog

Neka su salawāt i selām na Allāhovog roba i Njegovog Poslanika, našeg vjerovjesnika, prvaka i miljenika, Muhammeda, sallallāhu 'alejhi we sellem, a potom:

Allāhovom pomoći i Njegovom podrškom ću zabilježiti nekoliko misli, koje ustvari predstavljaju odgovor na nemoćne trzavice, monolog i huškačke pokušaje mr. Semira Imamovića, koje su – lažno, zulumćarski i pune neznanja – usmjerene prema vjeri Uzvišenog Allāha, znao to autor ili ne znao… A mislim da zna i da je već postao od onih koji ne traže istinu, pa je neće ni dobiti. Ali, rekoh da probam… Uz opasku da mu je izgleda najveće iskušenje bio identitet onoga o kome je govorio, kao i identitet onih o kojim se govorilo, a ne Allāhovo pravo. Pa, neka je Allāh na pomoći. On je jedini Sudija, Mudri i Pravedni. Neka je hvala Allāhu, Gospodaru svjetova!

Šejh 'AbdurRahmān bin Hasan, rahimehullāh, savjetujući jednog od vladara države u njegovom vremenu, objašnjava mu obaveze namjesnika, pa kaže:

" وكذلك يجب على ولي الأمر أن يقوم لله على من نسب عنه طعن وقدح، في شيء من دين الله ورسوله، أو تشبيه على المسلمين في عقائدهم ودينهم، مثل من ينهى عن تكفير المشركين، ويجعلهم من خير أمة أخرجت للناس، لأنهم يدعون الإسلام،

ويتكلمون بالشهادتين؛ وهذا الجنس ضررهم على الإسلام، خصوصا على العوام، ضرر عظيم يخشى منه الفتنة. "

''Također je obaveza vladaru da se u ime Allāha pozabavi sa onime od kojeg se prenosi vrijeđanje i skrnavljenje bilo čega od dīna Allāha i Njegovog Poslanika ili ubacivanje šubhi muslimanima u njihovoj 'aqīdi i njihovom dīnu, poput onih koji zabranjuju tekfīr mušrika i uvode ih (mušrike) u najbolji ummet koji je izveden za ljude, zbog toga što se oni pozivaju na islām i izgovaraju dva šehādeta. Šteta koju prouzrokuje ova kategorija, posebno u pogledu neukih, je ogromna i za bojati se je fitne zbog nje.''

وأكثر الناس لا علم له بالحجج التي تنفي شبه المشبهين، وزيغ الزايغين، بل تجده - والعياذ بالله - سلس القياد لكل من قاده أو دعاه، كما قال فيهم أمير المؤمنين، علي بن أبي طالب: لم يستضيئوا بنور العلم، ولم يلجؤوا إلى ركن وثيق، أقرب شبها بهم الأنعام السارحة .

فإذا تيسر - إن شاء الله - الاهتمام، والقيام بهذا الأصل العظيم، فينظر بعد هذا في أحوال الناس، في الصلوات الخمس المفروضات، فإنها من آكد الفروض والواجبات،"

''A većina ljudi ne zna dokaze kojima će odagnati šubhe onih koji ih šire i zabludu zabludjelih. Naprotiv, naći ćeš ih, utječem se Allāhu, puštenih uzdā prema svakom ko ih povuče ili zovne. Kao što je o njima rekao vođa pravovjernih 'Alī ibn Ebī Tālib: ''Nisu se okoristili svjetlom znanja, niti su pribjegli sigurnom skloništu. Najsličnija im je puštena stoka.'' A ako bude olakšana – inša'Allāh

– briga i ostvarenje ovog velikog temelja, nakon toga [4] ***će razmotriti stanje ljudi u pogledu pet naređenih namāza, jer oni spadaju u najpotvrđenije fardove i wādžibe.''*** [5]

Uokviren tekst su riječi mr. Semira Imamovića, a moj komentar je van tog okvira.

Šta govori i propagira Ebu Muhammed – Nedžad Balkan

Da, ja sam Nedžad Balkan, zvani Ebu Muhammed, rođen 21.09.75. Moj život je ispunjen najboljim poslom kojeg osoba može uraditi. Ja sam Allāhov dā'ija, pozivam ljude u ono u što su pozivali svi vjerovjesnici. Pozivam ih da im Allāh bude jedini Bog (Ilāh), kao što im je, htjeli ili ne htjeli, Jedini Stvoritelj, Rabb. To govorim i to propagiram. Na tome ti hvala, moj Milostivi Allāhu!

Zato, o ljudi, nemojte Allāhu u Njegovim pravima pridruživati druge, jer je Allāh zabranio džennet onome koji mu bilo šta ili bilo koga pridruži.

يَا قَوْمَنَا أَجِيبُوا دَاعِيَ اللَّهِ وَآمِنُوا بِهِ يَغْفِرْ لَكُم مِّن ذُنُوبِكُمْ وَيُجِرْكُم مِّنْ عَذَابٍ أَلِيمٍ وَمَن لَّا يُجِبْ دَاعِيَ اللَّهِ فَلَيْسَ بِمُعْجِزٍ فِي الْأَرْضِ وَلَيْسَ لَهُ مِن دُونِهِ أَوْلِيَاء أُوْلَئِكَ فِي ضَلَالٍ مُّبِينٍ

---

[4] Pogledaj! Tj. nakon rješenja pitanja tekfīra mušrika, jer ono ulazi u osnovu islāma i bez njega namāz neće biti ni primljen. Pa, da Allāh sačuva

[5] ***''Ed-Durerus-Senijje''***, 14/68

"O narode naš, odazovite se Allāhovu glasniku i vjerujte u Allāha, On će vam neke grijehe vaše oprostiti i vas od patnje neizdržljive zaštititi! A oni koji se ne odazovu Allāhovu glasniku, takvi Mu na Zemlji neće umaći i mimo Njega zaštitnika neće naći. Oni su u velikoj zabludi." [6]

TEKFIR IZ BEČKE KUHINJE

وَلَئِن سَأَلْتَهُمْ لَيَقُولُنَّ إِنَّمَا كُنَّا نَخُوضُ وَنَلْعَبُ قُلْ أَبِاللّهِ وَآيَاتِهِ وَرَسُولِهِ كُنتُمْ تَسْتَهْزِؤُونَ لاَ تَعْتَذِرُواْ قَدْ كَفَرْتُم بَعْدَ إِيمَانِكُمْ إِن نَّعْفُ عَن طَآئِفَةٍ مِّنكُمْ نُعَذِّبْ طَآئِفَةً بِأَنَّهُمْ كَانُواْ مُجْرِمِينَ

"A ako ih zapitaš, oni će sigurno reći: 'Mi smo samo razgovarali i zabavljali se.' Reci: 'Zar se niste Allāhu i riječima Njegovim i Poslaniku Njegovu rugali? Ne ispričavajte se! Postali ste nevjernicima, nakon vašeg īmāna. Ako nekima od vas i oprostimo, druge ćemo kazniti zato što su krivci.' " [7]

فَاصْدَعْ بِمَا تُؤْمَرُ وَأَعْرِضْ عَنِ الْمُشْرِكِينَ إِنَّا كَفَيْنَاكَ الْمُسْتَهْزِئِينَ الَّذِينَ يَجْعَلُونَ مَعَ اللّهِ إِلَهًا آخَرَ فَسَوْفَ يَعْلَمُونَ

"Ti javno ispovijedaj ono što ti se naređuje i mnogobožaca se okani, Mi ćemo te osloboditi onih koji se rugaju, koji pored Allāh drugog boga uzimaju; a znaće oni!" [8]

---

[6] sūra el-Ahqāf, 31. i 32. ājet
[7] sūra et-Tewbe, 65. i 66. ājet
[8] sūra el-Hidžr, 94. i 95. ājet

Naš magistar je napisao ovaj naslov crvenom bojom, vjerovatno da bude što simboličniji u ukazivanju na alarmantnost situacije, koju je namirisao i osjetio svojim prefinjenim instinktom, istupljenim neznanjem i htijenjem za glupostima ovoga svijeta, koji kod Allāha ne vrijedi koliko krilo mušice.

A poznato je da čovjek vidi svojim srcem i očima. Naprotiv, oči najčešće gledaju onim što je u srcu.

أَفَلَمْ يَسِيرُوا فِي الْأَرْضِ فَتَكُونَ لَهُمْ قُلُوبٌ يَعْقِلُونَ بِهَا أَوْ آذَانٌ يَسْمَعُونَ بِهَا فَإِنَّهَا لَا تَعْمَى الْأَبْصَارُ وَلَكِن تَعْمَى الْقُلُوبُ الَّتِي فِي الصُّدُورِ

"Zašto oni po svijetu ne putuju pa da srca njihova shvate ono što treba da shvate i da uši njihove čuju ono što treba da čuju? Ali, oči nisu slijepe, već srca u grudima." [9]

A Muslim u svom ***''Sahīhu''*** prenosi od Hudhejfe ibn Jemāna da je čuo Allāhovog Poslanika, sallallāhu 'alejhi we sellem, da kaže:

"تعرض الفتن على القلوب كالحصير عودا عودا. فأي قلب أشربها نكت فيه نكتة سوداء. وأي قلب أنكرها نكت فيه نكتة بيضاء. حتى تصير على قلبين، على أبيض مثل الصفا. فلا تضره فتنة ما دامت السماوات والأرض. والآخر أسود مربادا، كالكوز مجخيا لا يعرف معروفا ولا ينكر منكرا. إلا ما أشرب من مراه".

''Fitne se ispriječavaju srcima poput hasure, prut za prutom. Pa, koje god srce ih upije – ostave u njemu crnu tačku. A

[9] sūra el-Hadždž, 46. ājet

koje god srce ih porekne – ostave u njemu bijelu tačku, dok srca ne postanu dvije vrste: srce bijelo poput stijene (Safa), neće mu škoditi fitna dok traju nebesa i Zemlja, i drugo crno, sivo, poput naopako okrenute posude, ne prepoznaje dobro, niti poriče zlo, osim ono čime mu se srce nadojilo."

Kažem: Ovo je srce munāfiqa, da Allāh sačuva.

Vidjećemo praktično da je čovjek najbolji dokaz sām protiv sebe.

Otuda: Da li je tekfīr kojeg je osjetio naš mr. – zlo ili dobro?

To se ne smije prepustiti u osnovi njemu i njegovom srcu, već Qur'ānu i sunnetu, a nakon toga, ako on hoće da bude znak Allāhove mudrosti i pravde, i pouka drugima, neka bude, pa da se divimo Allāhovom znanju i moći.

وَكَذَلِكَ جَعَلْنَا لِكُلِّ نَبِيٍّ عَدُوًّا شَيَاطِينَ الإِنسِ وَالْجِنِّ يُوحِي بَعْضُهُمْ إِلَى بَعْضٍ زُخْرُفَ الْقَوْلِ غُرُورًا وَلَوْ شَاء رَبُّكَ مَا فَعَلُوهُ فَذَرْهُمْ وَمَا يَفْتَرُونَ وَلِتَصْغَى إِلَيْهِ أَفْئِدَةُ الَّذِينَ لاَ يُؤْمِنُونَ بِالآخِرَةِ وَلِيَرْضَوْهُ وَلِيَقْتَرِفُواْ مَا هُم مُّقْتَرِفُونَ

"Tako smo svakom vjerovjesniku neprijatelje određivali, šejtāne u vidu ljudi i džinnova koji su jedni drugima kićene besjede govorili da bi ih obmanuli – a da je Gospodar tvoj htio, oni to ne bi učinili; zato ti ostavi njih i ono što izmišljaju – i da bi srca onih koji u onaj svijet ne

vjeruju bila sklona tome i zadovoljna time, i da bi počinili grijehe koje su počinili." [10]

Kažem: Ko nije na tewhīdu – ne vjeruje ispravnim vjerovanjem u āhiret. Pa, da Allāh sačuva.

Kažem: E, moj magistre! Ovaj tvoj naslov je došao u kontekstu izrugivanja. Pa ako je tekfīr koga ja radim neispravan – imaš pravo, jer on nije od Allāha i Njegovog Poslanika, sallallāhu 'alejhi we sellem, već iz moje kuhinje.

Međutim, ako je tekfīr kojeg ja zagovaram šerī'atski utemeljen – onda mislim da znaš kakav ti je propis. Jer, tada upadaš u izrugivanje šerī'atskog tekfīra i pripisuješ ga bečkoj kuhinji.

Kaže šejh 'AbdulLatīf bin 'AbdurRahmān, rahimehullāh, u kontekstu govora o tome kad je tekfīr ispravan, a kada nije:

" و أما إن كان المكفر لأحد من هذه الأمة يستند في تكفيره له إلى نص و برهان من كتاب الله و سنة نبيه , و قد رأى كفرا بواحا كالشرك بالله , و عبادة ما سواه , و الاستهزاء به تعالى أو بآياته أو رسله أو تكذيبهم أو كراهة ما أنزل الله من الهدى و دين الحق , أو جحد صفات الله تعالى و نعوت جلاله , و نحو ذلك , فالمكفر بهذا و أمثاله مصيب مأجور , مطيع لله و رسوله ...والتكفير بترك هذه الأصول , و عدم الإيمان بها , من أعظم دعائم الدين , يعرفه كل من كانت له نهمة , في معرفة دين الإسلام ..."

[10] sūra el-En'ām, 112. ājet

''A ako se onaj koji tekfīri nekog iz ovog ummeta oslanja u svom tekfīru na jasan tekst i dokaz iz Allāhove Knjige i sunneta Njegovog Vjerovjesnika i vidio je jasan kufr, kao što je širk Allāhu, 'ibādet nekom drugog mimo Njemu, izrugivanje Njega Uzvišenog ili Njegovih ājeta, poslanika, poricanje poslanika, mržnju onoga što je Allāh objavio od upute i istinske vjere ili negaciju svojstava Uzvišenog Allāha i atributa Njegovog veličanstva i sl. – ispravno je postupio i bićе nagrađen, pokoran je Allāhu i Njegovom Poslaniku... [11]
…Tekfīr zbog ostavljanja ovih temelja [12] ***i zbog nevjerovanja u njih spada u najvece stubove vjere. To zna svako ko se napojio spoznajom dīni-islāma…''*** [13]

Da! Ja znam da si ti možda uvjeren da je ovaj tekfīr zaista pogrešan, ali ti nemaš opravdanja u neznanju, jer si učio preko deset godina u Medīni, kako kažeš. Zato se dobro pripremi da snosiš posljedice svojih riječi; na dunjāluku u ovim listovima, i na āhiretu, ako se ne pokaješ, jer si ti dā'ija na vratima džehennema, ko ti se odazove – bacićeš ga u njega. Pa, poželi smrt ako istinu govoriš!!!

A propis kojeg ti ja dajem, mimo onoga što je opšte poznato od tebe, jeste da se ti rugaš šerī'atskom tekfīru, koji je neodvojivi dio tewhīda, jer ja govorim o tekfīru mušrika i tāgūta, a ne o tekfīru sekti, koje su još uvijek unutar okvira islāma.

---

[11] Tj. u tekfīru je pokoran Allāhu i Njegovom Poslaniku, sallallāhu 'alejhi we sellem
[12] Obožavanja samo Allāha, Jedinog, i kufra u tāgūta i īmāna u Allāhovog Poslanika, sallallāhu 'alejhi we sellem, vjerovanja u Sudnji Dan i ostalih stvari bez kojih nema osnove vjere
[13] ***''Ed-Durerus-Senijje''***, 2/121

A ti sav tvoj život braniš mušrike i tāgūte, postavljajući šejtanske temelje, ***a-lā*** Dāwud bin Džirdžīs, na osnovu kojih spomenute nazivaš muslimanima. Pa, teško tebi od Allāha!

Druga stvar: Tvoj naslov je puka optužba koju moraš dokazati, jer je opšte poznato da tužba nije dokaz, već joj je potreban dokaz, inače će pasti u vodu, a osnova je da nisam kriv.

Tako mi Allāha, Gospodara vjerovjesnikā, da se tāgūti od javnih tužioca orijentiraju prema tvojim pravilima i prema normama ostalih zagovornika linčovskih kampanja – ja i drugi nikad iz zatvora ne bi izašli, iako je tvoja želja, kao što se vidi iz slika koje si izabrao, da ja budem tamo.

Međutim, zaboravio si jednu stvar, a to je:

حَسْبُنَا اللّهُ وَنِعْمَ الْوَكِيلُ

"Dovoljan je nama Allāh i divan je On Gospodar!"

I:

اعْمَلُواْ عَلَى مَكَانَتِكُمْ إِنَّا عَامِلُونَ وَانتَظِرُوا إِنَّا مُنتَظِرُونَ

"...radite koliko ste god u stanju, i mi ćemo raditi. I čekajte, i mi ćemo čekati." [14]

[14] sūra Hūd, 121. i 122. ājet

Idemo dalje, Semire!!!

U Beču, daleko od očiju bosanskih muslimana…

Ne sumnjam u to, da sam u Bosni, da bi se Semir pobrinuo da se upoznam sa "bosanskim muslimanima".

Zašto, bolan Semire, svodiš tvoju stvar na bosanske muslimane? Zar nisu muslimani iz Sandžaka, Kosova, Gore, Makedonije i svi koji razumiju jezik koji govorim predmet tvoje "brige" o njihovoj 'aqīdi, koju si im uprljao do širka, da Allāh sačuva!? Ti i oni koji zagovaraju isto. Govoriš kao da si nacionalista?

Druga stvar: Nadam se da imenom musliman ne nazivaš one koji psuju Allāha, rade veliki širk, vjeruju u tāgūta i prijateljuju sa njim, a ne znaju tewhīd, mrze ga, bore se protiv njega, poput tebe, i muwehhide nazivaju haridžijama i tekfīrovcima.

Jer, i to je puka tvrdnja, koja je potrebna dokaza iz Qur'ana i sunneta.

Ali, da ulagivanje ostavimo po strani. Jer, ja znam da upravo te i takve ti nazivaš muslimanima i da koristiš malo bolju terminologiju od one koju je koristio Josip Broz, kod kojeg su svi osunećeni bili muslimani, kao i oni koji se kao takvi deklarišu, iako je pojam musliman kod njih poprimio nacionalni karakter u potpunosti, tj. lišen je svih šerī'atskih značenja, ili nekih, što je dovoljno za gubitak imena islāma.

Magistre, je li do tebe došla vijest o ***''Proglasu''***? Ha? Neka ti pomognu prijatelji i oni koji su čitali ***''Proglas''***!!!

Sjećas li se kada si u Tuzli na tribini pred 50 ljudi rekao da je psovač Allāha – musliman? Ako propis toga još nisi naučio u Medīni, nažalost, molim te izađi na ulicu i upitaj bilo kojeg kāfira, Jozu ili Bogoljuba, da li je vjernik onaj koji psuje Boga.

Uff tebi [15] i onome što govoriš!! Zar se nećeš opametiti?

Znaš ti ko si ti!!!

...čovjek po imenu Nedžad Balkan svojim izjavama unosi razdor među ionako malom grupom Bošnjaka koji prakticiraju vjeru.

Opet tvoje suze zaboraviše muslimane koji nisu Bošnjaci, od Albanaca, Goranaca i drugih. Kada ćete već jednom ostaviti taj nacionalistički smrad?

وَمَن يُرِدِ اللّهُ فِتْنَتَهُ فَلَن تَمْلِكَ لَهُ مِنَ اللّهِ شَيْئًا أُوْلَئِكَ الَّذِينَ لَمْ يُرِدِ اللّهُ أَن يُطَهِّرَ قُلُوبَهُمْ لَهُمْ فِي الدُّنْيَا خِزْيٌ وَلَهُمْ فِي الآخِرَةِ عَذَابٌ عَظِيمٌ

"A onoga kome Allāh želi da u fitnu padne – ti mu Allāhovu naklonost ne možeš nikako osigurati. To su oni čija srca Allāh ne želi da očisti; njih na ovom svijetu čeka poniženje, a na onom svijetu patnja golema." [16]

---

[15] Teško tebi! (napomena izdavača)
[16] sūra el-Mā'ide, 41. ājet

أَمْ حَسِبَ الَّذِينَ فِي قُلُوبِهِم مَّرَضٌ أَن لَّن يُخْرِجَ اللَّهُ أَضْغَانَهُمْ وَلَوْ نَشَاء لَأَرَيْنَاكَهُمْ فَلَعَرَفْتَهُم بِسِيمَاهُمْ وَلَتَعْرِفَنَّهُمْ فِي لَحْنِ الْقَوْلِ وَاللَّهُ يَعْلَمُ أَعْمَالَكُمْ

"Zar oni bolesnih srca misle da Allāh zlobe njihove na vidjelo neće iznijeti? A da hoćemo, Mi bismo ti ih, uistinu, pokazali i ti bi ih, sigurno, po biljezima njihovim poznao. Ali, ti ćeš ih poznati po načinu govora njihova, - A Allāh zna postupke vaše." [17]

Čudim se onima koji nisu u stanju da proniknu u bit stvari!!! Ili možda neće? Pa se zbog toga i ne sekiram.

Što se tiče razdora, kažem da je razdor opšti pojam čije se značenje razlikuje od čovjeka do čovjeka, zajednice do zajednice, naroda do naroda, shodno razlici u njihovim shvatanjima, principima, uvjerenjima, vrijednostima, itd.

Kada je došao Allāhov Poslanik, sallallāhu 'alejhi we sellem, mušrici, koji su sebe smatrali muslimanima, vjernicima, govorili su da im je Allāhov Poslanik došao sa razdorom, nečim čudnim, i da se iza toga nešto krije, zar ne?

Za vrijeme rata i poslije njega narod je vas i nas optužio da smo došli sa razdorom, iako vi – obzirom da niste dokučili suštinu tewhīda – niste narod spašavali od velikog širka i njegovih pratilja koje ruše osnovu vjere, već ste počeli od tesbīha, televizora, dizanja ruku u namāzu, mevlūda, tehvīda i sl.

---

[17] sūra Muhammed, 29. i 30. ājet

Dobro, možda niste znali šta je 'asl dīna, tj. osnova vjere islāma, ha?

Sada, kada mi pozivamo narod da usmjeri sve 'ibādete samo Allāhu, da ostvare ***'LĀ ILĀHE ILLALLĀH'***, u smislu negacije i potvrde, u šta ulazi odricanje od mušrika i tāgūta, njihov tekfīr i neprijateljstvo prema njima i mržnja – vi kažete da unosimo razdor.

Pa ko je sada na istini? Allāhov Poslanik, sallallāhu 'alejhi we sellem, mušrici, tvoji Bošnjaci – nažalost, samo o njima pričaš – vi ili mi? Šta misliš: Ko je u pravu?

Odgovor je poznat. Na istini je onaj na čijoj strani su dokazi iz Qur'ana i sunneta.

A ova tvoja "patka" o razdoru nije ništa drugo nego optužba bez dokaza, u sjenci onoga što su mušrici govorili vjerovjesnicima:

إِنَّهُمْ كَانُوا إِذَا قِيلَ لَهُمْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ يَسْتَكْبِرُونَ وَيَقُولُونَ أَئِنَّا لَتَارِكُوا آلِهَتِنَا لِشَاعِرٍ مَّجْنُونٍ

"...Oni su se, kada im se govorilo 'LĀ ILĀHE ILLALLĀH', oholili i govorili: Zar da mi ostavimo naša božanstva zbog ludog pjesnika?!" [18]

[18] sūra es-Saffāt, 35. i 36. ājet

أَجَعَلَ الْآلِهَةَ إِلَهًا وَاحِدًا إِنَّ هَذَا لَشَيْءٌ عُجَابٌ وَانطَلَقَ الْمَلَأُ مِنْهُمْ أَنِ
امْشُوا وَاصْبِرُوا عَلَى آلِهَتِكُمْ إِنَّ هَذَا لَشَيْءٌ يُرَادُ

"Zar da sva božanstva svede samo na jednog Boga, uistinu je ovo nešto čudno? I krenuše njihovi velikani: 'Idite i strpite se na vašim božanstvima, uistinu se ovim nešto želi!' " [19]

Želi se nešto, ha? Neko je nekom sigurno prodao srce! Daleko od očiju Bošnjaka, neko nešto želi!!!

وَلَقَدْ نَعْلَمُ أَنَّهُمْ يَقُولُونَ إِنَّمَا يُعَلِّمُهُ بَشَرٌ لِّسَانُ الَّذِي يُلْحِدُونَ إِلَيْهِ أَعْجَمِيٌّ
وَهَذَا لِسَانٌ عَرَبِيٌّ مُّبِينٌ

"Mi dobro znamo da oni govore: 'Poučava ga jedan čovjek!' Jezik onoga zbog koga oni krivo govore je jezik tuđina, a ovaj Qur'an je na jasnom arapskom jeziku." [20]

Arapi su govorili: ***''Kritikuje nam božanstva, vrijeđa nam pretke, razdvoji familije…''***, itd. Magistre moj, sada ću ti reći čime se dešava razdor i na osnovu čega opstoje nebesa i Zemlja, pa da ti čujem komentar.

وَقَالُوا اتَّخَذَ الرَّحْمَنُ وَلَدًا لَقَدْ جِئْتُمْ شَيْئًا إِدًّا تَكَادُ السَّمَاوَاتُ يَتَفَطَّرْنَ مِنْهُ
وَتَنشَقُّ الْأَرْضُ وَتَخِرُّ الْجِبَالُ هَدًّا أَن دَعَوْا لِلرَّحْمَنِ وَلَدًا وَمَا يَنبَغِي

---

[19] sūra Sād, 5.-7. ājet
[20] sūra en-Nahl, 103. ājet

لِلرَّحْمَنِ أَن يَتَّخِذَ وَلَدًا إِن كُلُّ مَن فِي السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ إِلَّا آتِي الرَّحْمَنِ عَبْدًا لَقَدْ أَحْصَاهُمْ وَعَدَّهُمْ عَدًّا وَكُلُّهُمْ آتِيهِ يَوْمَ الْقِيَامَةِ فَرْدًا

"Oni govore: 'Milostivi je uzeo dijete!' Vi, doista, nešto odvratno govorite! Gotovo da se nebesa raspadnu, a Zemlja provali i planine zdrobe što Milostivom pripisuju dijete. Nezamislivo je da Milostivi ima dijete. Ta svi će oni, i oni na nebesima i oni na Zemlji, kao robovi u Milostivog tražiti utočište! On ih je sva zapamtio i tačno izbrojio i svi će Mu na Sudnjem danu doći pojedinačno." [21]

Od širka pucaju džemā'ati, autore, ne od tewhīda. I to je onaj nered o kojem se kaže:

ظَهَرَ الْفَسَادُ فِي الْبَرِّ وَالْبَحْرِ بِمَا كَسَبَتْ أَيْدِي النَّاسِ لِيُذِيقَهُم بَعْضَ الَّذِي عَمِلُوا لَعَلَّهُمْ يَرْجِعُونَ قُلْ سِيرُوا فِي الْأَرْضِ فَانظُرُوا كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الَّذِينَ مِن قَبْلُ كَانَ أَكْثَرُهُم مُّشْرِكِينَ

"Zbog onoga što ljudi rade, pojavio se metež i na kopnu i na moru, da im On da da iskuse kaznu zabog onoga što rade, ne bi li se popravili. Reci: 'Putujte po svijetu pa pogledajte kako su oni prije završili; većinom su oni mušrici bili.' " [22]

لَوْ كَانَ فِيهِمَا آلِهَةٌ إِلَّا اللَّهُ لَفَسَدَتَا فَسُبْحَانَ اللَّهِ رَبِّ الْعَرْشِ عَمَّا يَصِفُونَ

---

[21] sūra Merjem, 88.-95. ājet
[22] sūra el-Rūm, 41. i 42. ājet

"Da Zemljom i nebesima upravljaju drugi bogovi, a ne Allāh, poremetili bi se. Pa nek je uzvišen Allāh, Gospodar Prijestola, od onoga što Mu pripisuju!" [23]

Širk i pratilje širka, koje ruše osnovu vjere, i nisu ništa drugo do izrugivanje sa Allāhovim pravom i Njegovom veličinom.

فَاصْدَعْ بِمَا تُؤْمَرُ وَأَعْرِضْ عَنِ الْمُشْرِكِينَ إِنَّا كَفَيْنَاكَ الْمُسْتَهْزِئِينَ الَّذِينَ يَجْعَلُونَ مَعَ اللّهِ إِلَهًا آخَرَ فَسَوْفَ يَعْمَلُونَ

"Ti javno ispovijedaj ono što ti se naređuje i mnogobožaca se okani, Mi ćemo te osloboditi onih koji se rugaju, koji pored Allāh drugog boga uzimaju; i znaće oni!" [24]

أَئِفْكًا آلِهَةً دُونَ اللَّهِ تُرِيدُونَ فَمَا ظَنُّكُم بِرَبِّ الْعَالَمِينَ

"Zar lažna božanstva umjesto Allāh hoćete? I šta o Gospodaru svjetova mislite?" [25]

Ko je pozivao u širk, ja ili vi? Ko naziva mušrike i tāgūte muslimanima, ja ili vi? Ko prijateljuje sa njima, ko ih voli, ja ili vi?

قُلْ أَتُحَآجُّونَنَا فِي اللّهِ وَهُوَ رَبُّنَا وَرَبُّكُمْ وَلَنَا أَعْمَالُنَا وَلَكُمْ أَعْمَالُكُمْ وَنَحْنُ لَهُ مُخْلِصُونَ

---

[23] sūra el-Enbijā', 22. ājet
[24] sūra el-Hidžr, 94.-96.ājet
[25] sūra es-Saffāt, 86. i 87. ājet

"Reci: 'Zar se s nama o Allāhu raspravljate, kad je On i naš i vaš Gospodar? Nama – naša djela, a vama – vaša djela! A samo Mu mi iskreno ispovjedamo vjeru.' " [26]

Šejh Sulejmān bin Sehmān, rahimehullāh, kaže:

" ولكن لما عاد الإسلام غريبا كما بدأ، صار الجاهلون به، يعتقدون ما هو سبب الرحمة، سبب العذاب، وما هو سبب الألفة والجماعة، سبب الفرقة والاختلاف، وما يحقن الدماء سببا لسفكها، كالذين قال الله فيهم:

{وَإِنْ تُصِبْهُمْ سَيِّئَةٌ يَطَّيَّرُوا بِمُوسَى وَمَنْ مَعَهُ أَلا إِنَّمَا طَائِرُهُمْ عِنْدَ اللَّهِ وَلَكِنَّ أَكْثَرَهُمْ لا يَعْلَمُونَ}.

وكذلك الذين قالوا لأتباع الرسل:

{إِنَّا تَطَيَّرْنَا بِكُمْ لَئِنْ لَمْ تَنْتَهُوا لَنَرْجُمَنَّكُمْ وَلَيَمَسَّنَّكُمْ مِنَّا عَذَابٌ أَلِيمٌ قَالُوا طَائِرُكُمْ مَعَكُمْ أَإِنْ ذُكِّرْتُمْ بَلْ أَنْتُمْ قَوْمٌ مُسْرِفُونَ}

فمن اعتقد أن تحكيم شريعة الإسلام، يفضي إلى القتال والمخالفة، وأنه لا يحصل الاجتماع والألفة، إلا على حكم الطاغوت، فهو كافر عدو لله ولجميع الرسل؛ فإن هذا حقيقة ما عليه كفار قريش، الذين يعتقدون أن الصواب ما عليه آباؤهم، دون ما بعث الله به رسوله صلى الله عليه وسلم."

''Ali, kada je islām postao usamljen [27] kao što je i počeo, oni koji ga ne znaju počeli su da vjeruju da je ono što je uzrok milosti – uzrokom kazne, da je ono što je uzrok harmonije i džema'ata – uzrokom frakcionarenja i razilaženja, i da je ono što sprječava prolijevanje krvi – uzrokom njenog prolijevanja. Poput onih o kojima je Allāh rekao:

---

[26] sūra el-Beqare, 139. ājet
[27] Tj. ***garīb***, nepoznat, sām

'A ako ih pogodi neko zlo oni traže njegov uzrok u Mūsā'u i onim sa njim. Uzrok njihovog zla je u njima samim, ali većina njih ne zna.' [28]

Isto tako, i oni koji su govorili sljedbenicima poslanika:

'Mi slutimo uzroke zla u vam. Ako ne prestanete mi ćemo vas kamenovati i sigurno će vas od nas dodirnuti bolna kazna. Rekoše: 'Uzrok vašeg zla je sa vama. Zar samo zbog toga što ste opomenuti. Naprotiv, vi ste narod koji pretjeruje.' ' [29]

Pa, onaj ko bude vjerovao da suđenje šerī'atom vodi u borbu i razilaženje i da se neće ostvariti zajedništvo i harmonija, osim oko sudija tāgūta – je kāfir, neprijatelj Allāha i svih poslanika. Jer, ovo je ono na čemu su u suštini bili nevjernici Qurejša, oni koji su vjerovali da je istina samo u onome na čemu su njihovi preci, mimo onoga s čime je Allāh poslao Svog Poslanika, sallallāhu 'alejhi we sellem.'' [30]

Zatim, ti tvoji Bošnjaci, jesu li oni bolje vjere ili mi?

Hej, jesi li čuo za hadis Allāhovog Poslanika, sallallāhu 'alejhi we sellem, kojeg prenosi el-Bejheqī i drugi od Ibn 'Abbāsa, radijallāhu 'anhumā:

"لو يعطى الناس بدعواهم لادعى قوم دماء قوم وأموالهم ولكن البينة على المدعي واليمين على من أنكر"

''Kada bi se ljudima davalo ono što traže (zbog tvrdnje i tužbe bez dokaza) – ljudi bi tražili živote i imetke ljudi.

---

[28] sūra el-E'rāf, 131. ājet
[29] sūra Jā-Sīn, 18. i 19. ājet
[30] ***''Fetwe 'uleme Nedžda''***, 1/342

Zbog toga, onaj koji tuži dužan je donijeti dokaz, a ko poriče neka se zakune...'' [31]

Znaš ti to, samo Allāh zna ono što mi ne znamo, a nećemo da optužujemo bez dokaza. ***Allāhul-Muste'ān***.

Saff je došao u posjed audiozapisâ iz kojih se jasno mogu vidjeti stavovi tekfīra.

Saradnici ***''SAFFA''*** su ogulili koljena i laktove, puzeći da se domognu tajnih informacija i vijesti o događajima, koji se dešavaju daleko od očiju Bošnjaka, usred "paltalka", pred stotinu ljudi iz cijelog svijeta.

To je bilo jedne noći u kojoj je zakazan javni termin za javni forum u sobi ***''Islamska Država''*** na "paltalku".

Očekivalo se da će doći do sučeljavanja sa dokazima iz Qur'āna i sunneta, na kulturan način, ili u najmanju ruku, do konfrontacije lice u lice.

Međutim, niko nije očekivao da će saradnici ***''SAFFA''*** probati diverzatnsku akciju i izvršiti sabotažu dogovorenog foruma.

U stilu ***''James Bond''***, sa židovskim manirima borbe, u dobro utvrđenim gradovima i iza zidova, oni su se sakrili iza nikova, a zatim načuljili uši skoro do iščašenja, da čuju ono što je opšte poznato od mene.

---

[31] Pogledaj ***''El-Minhādž''*** od en-Newewija, ***''Kitābul-Eqdije''***

Kao mamac su poslali mušrika koji kaže da je Allāhov Poslanik, Muhammed, sallallāhu 'alejhi we sellem, priznao kāfirski zakon u nuždi, da Allāh sačuva.

On je, koristeći gas masku, bljuvao po nama i provocirao nas, da bi od nas izvukao ono što nikad nismo krili, a zatim su se, nakon uspjele akcije, povukli u svoje gnjezdo. U redakciju ***''SAFFA''***. Nije bilo mrtvih ni ranjenih.

Halalite! Naprotiv, ko god je na velikom širku i pratiljama širka – nije živ, tj. mrtav je; mušrik je.

أَوَ مَن كَانَ مَيْتًا فَأَحْيَيْنَاهُ وَجَعَلْنَا لَهُ نُورًا يَمْشِي بِهِ فِي النَّاسِ كَمَن مَّثَلُهُ
فِي الظُّلُمَاتِ لَيْسَ بِخَارِجٍ مِّنْهَا كَذَلِكَ زُيِّنَ لِلْكَافِرِينَ مَا كَانُواْ يَعْمَلُونَ

"Zar je onaj koji je bio u zabludi, a kome smo Mi dali život i svjetlo pomoću kojeg se među ljudima kreće, kao onaj koji je u tminama iz kojih ne izlazi? A nevjernicima se čini lijepim to što oni rade." [32]

Ali, mrtvac ništa ne osjeća.

Nemojte me pogrešno shvatiti, ali ja bih volio da ste svi ranjeni. Ne volim da budete mrtvi, a ni ranjeni u zatvoru. ***Allāhul-Muste'ān***.

[32] sūra el-En'ām, 122. ājet

Prenosimo ih kao pouku i poruku onima koji imaju razuma

Da, vjernik u svemu nalazi pouku. A oni koji imaju razuma su u, i po Qur'ānu i sunnetu samo muslimani, a ne mušrici i tāgūti, i njihovi štićenici i prijatelji.

Zamjeram vam samo jednu stvar, a to je što niste spomenuli dokaze iz Qur'āna i sunneta koje sam navodio, jer bi tako pouka bila potpunija.

Samo, vi ciljate na vašu pouku i vašu poruku. To će vam uspjeti samo kod onih koji su kao vi, ili slični vama. Da Allāh uputi muslimane i sačuva ih.

Problem između nas i vas je što nam termini nisu istih značenja; islām, tewhīd, širk, īmān, kufr, tekfīr, razdor, fitna, pouka i poruka...

Kaže šejh 'AbdulLatīf bin 'AbdurRahmān Ālu Šejh:

*" و كم هلك بسبب قصور العلم و عدم معرفة الحدود و الحقائق من أمة و كم وقع بذلك من غلط و غمة . **مثال ذلك الإسلام و الشرك نقيضان لا يجتمعان و لا يرتفعان** و الجهل بالحقيقتين أو أحدهما أوقع كثيرا من الناس بالشرك و عبادة الصالحين لعدم معرفة الحقائق و تصورها ..."*

''Koliko je samo grupā nastradalo zbog manjkavosti znanja i nepoznavanja granica i suština (imena, op. prev). Koliko se zbog toga samo pojavilo greški i muka. Kao na primjeru pravila koje glasi: ''Islām i širk su dvije, jedna drugoj suprotne stvari, ne mogu se sastati, niti nestati, tako da nijedna ne ostane (ili

niti obje nestati, op. prev)''. A neznanje o njihovoj suštini (tj. islāma i širka, op. prev.) ili samo o jednoj, uvelo je mnoge u širk i obožavanje ('ibādet) dobrih ljudi, i to sve zbog nepoznavanja suština i nemanja ispravne predstave o njima...'' [33]

Piše: Mr. Semir Imamović

Boraveći u Bosni i Hercegovini uvaženi učenjak dr. Selman ibn Fehd el-Avde...

Uvaženi će biti kada to zasluži. A ja sam uvjeren da i sām Selman el-'Awde zna da on više nije uvažen. I vi to znate, ali vam je ova njegova legla k'o... Selman je bio nekad uvažen, prije nego što je ušao u zatvor, kada je, u najmanju ruku, u vanjštini bio musliman.

On i Sefer el-Hawālī su učili braću da saudijska država nije muslimanska, već da je tāgūtska i mušrička i da prvo treba očistiti svoju avliju. Međutim, nakon zatvora su promijenili mišljenje i onda izašli. Ostao je uvaženi šejh Se'īd ibn Ze'īr, da ga Allāh sačuva, koji je još uvijek u zatvoru. Da ga Allāh oslobodi svih okova. Amin.

Međutim, Selman danas, iako je stanje današnje države gore i očiglednije nego ranije – istu naziva muslimanskom, ukazuje joj nevjerničku lojalnost, duva u rog arapskog nacionalizma, što zna svako ko prati scenu, kao i njegove stavove u vezi 'Irāqa.

Ko to zna – zna šta je bilo sa Selmanom. Tako da on više nije uvaženi, jer se suprotstavio uvaženom šerī'atu na način koji ga izvodi iz vjere.

---

[33] ***''Minhādžut-Te'sīs''***, 12. str.

Drugo, zar bi mu vlada dozvolila da putuje i da priča, a da nije pristao da joj bude pokoran i lojalan? Ko zna – zna, ko ne zna – ne zna...

Zatim, ako se Selman pokajao od onoga što je ranije govorio, onda je on to pogrešno naučio. Naprotiv, njegovo dugogodišnje bavljenje znanjem mu nije koristilo. Pa zašto se onda buniš kada kažem da dolje nema znanja?!

Drugo, kako si siguran da i sada nije pogriješio, jer je po tebi dokaz u njemu, a ne u Qur'ānu i sunnetu?

Šta ćete ako se Selman ponovo pokaje, teško vama? Molim Allāha da vrati Selmana na pravi put, da vidimo šta ćete onda! Da nas Allāh sačuva od prokletog šejtana.

...učenjak dr. Selman ibn Fehd el-Avde upozorio je na opasnost tekfīra i njegovih nosilaca...

Nije ispravno uopšteno upozoravati na tekfīr i njegove nosioce, jer to obuhvata onda i šerī'atski tekfīr, što je opasan grijeh. A ako je mislio na novotarski tekfīr, od čega smo čisti – trebao je to lijepo objasniti i vama i drugima, da ne lupate ovdje sa svim što čujete, kao papagaji.

A upozoravanje na sprovođenje šerī'atskih propisa je židovska rabota. Kaže Uzvišeni:

يَا أَيُّهَا الرَّسُولُ لاَ يَحْزُنكَ الَّذِينَ يُسَارِعُونَ فِي الْكُفْرِ مِنَ الَّذِينَ قَالُواْ آمَنَّا بِأَفْوَاهِهِمْ وَلَمْ تُؤْمِن قُلُوبُهُمْ وَمِنَ الَّذِينَ هِادُواْ سَمَّاعُونَ لِلْكَذِبِ سَمَّاعُونَ

لِقَوْمٍ آخَرِينَ لَمْ يَأْتُوكَ يُحَرِّفُونَ الْكَلِمَ مِن بَعْدِ مَوَاضِعِهِ يَقُولُونَ إِنْ أُوتِيتُمْ هَذَا فَخُذُوهُ وَإِن لَّمْ تُؤْتَوْهُ فَاحْذَرُواْ

"O Poslaniče, neka te ne zabrinjava to što brzo nevjerovanje ispoljavaju oni koji ustima svojim govore: 'Vjerujemo', a srcem ne vjeruju, i Jevreji koji izmišljotine mnogo slušaju i koji tuđe riječi rado prihvataju, a tebi ne dolaze, koji smisao riječima s mjesta njihovih izvrću i govore: 'Ako vam se ovako presudi, onda pristanite na to, a ako vam se ne presudi, onda budite oprezni!' " [34]

...i pozvao sve relevantne faktore da učine sve što je u njihovoj moći na putu suzbijanja ovog zla, što smo prenijeli u jednom od tekstova u ovom broju.

Ako Selman šerī'atski tekfīr naziva zlom – onda je kāfir zbog toga. Isto tako, ako sa relevantnim faktorima misli na nevjernike i njihove instance – kāfir je, jer je to pomaganje kāfira protiv muslimana. ***Allāhul-Muste'ān***. Čak, i kada bi zamislili da je neko od muslimana pogriješio u nečemu – on se ne smije predati nevjernicima i otpadnicima.

Kasnije ćemo prozboriti o pomaganju kāfira protiv muslimana.

Ali, ako Selman misli na "zli tekfīr", protiv kojeg se i mi borimo – onda to treba riješiti na šerī'atski način, s time što se ne slažemo sa njima ako hoće da uključujemo kāfire protiv njih, jer su to još uvijek naša braća muslimani.

[34] sūra el-Mā'ide, 41. ājet

Međutim, očito je da on misli na državne organe, obavještajnu službu, egzekutivni aparat i sl., jer je govorio o svojoj borbi protiv muwehhida na Poluostrvu, koji njegovu Vladu smatraju otpadničkom. Pa, teško njemu! I vama!!!

Upitan je šejh 'Abdullāh bin 'AbdulLatīf, rahimehullāh:

" عمن لم يكفر الدولة , و من جرهم على المسلمين , و اختار ولايتهم , و أنه يلزمه الجهاد معه , و الآخر لا يرى ذللك كله , بل الدولة و من جرهم بغاة , و لا يحل منهم إلا ما يحل من البغاة , و أن ما يغنم من الأعراب حرام ؟
فأجاب : "من لم يعرف كفر الدولة , ولم يفرق بينهم و بين البغاة من المسلمين , لم يعرف معنى لا إله إلا الله , فإن اعتقد مع ذلك : أن الدولة مسلمون , فهو أشد و أعظم , و هذا هو الشك في كفر من كفر بالله , و أشرك به ؛ و من جرهم و أعانهم على المسلمين , بأي إعانة , فهي ردة صريحة ."

''...o onome koji ne tekfīri državu [35] ***i koji ih huška (navodi) protiv muslimana, odabira njihov wilājet*** [36] ***(vlast) i da mu je džihād uz njih obaveza. I o drugome, koji ne misli tako, već da su država i oni koji je huškaju nasilnici*** [37] ***i od njih nije dozvoljeno osim ono što je dozvoljeno od nasilnika, i da je plijen koji se uzme od beduina harām*** [38]***?''***

---

[35] Tj. tursku državu
[36] Daje im islamski legitimitet, kao što se radi danas u svijetu
[37] Na arap. ***el-bugah***, skupina koja čini nasilje prema legitimnoj islamskoj vlasti, ali imaju osnovu islāma
[38] Tj. da ti beduini nisu kāfiri, već muslimani nasilnici

Pa je odgovorio:

''Ko ne zna za kufr države i ne pravi razliku između njih i nasilnika među muslimanima – nije spoznao značenje 'Lā ilāhe illAllāh.' A ako, uz to, bude vjerovao da je država muslimanska – pa to je žešće i veće. I to je sumnja u kufr onoga koji je zanevjerovao u Allāha i koji Mu je širk učinio.
A ko ih nahuška (navuče) i pomogne protiv muslimana bilo kojim vidom pomoći – onda je to jasan riddet.'' [39]

Nije prošlo ni deset dana od šejhove posjete a u našu redakciju stigla je vijest da čovjek po imenu Nedžad Balkan, ili kako ga još zovu Ebu Muhammed, javno na svojim predavanjima, nevjernicima proglašava najveće svjetske islamske učenjake i daije, i to poimenično, navodno zato što ti učenjaci i daije pozivaju u širk – obožavanje nekoga drugog mimo Allāha, dželle šanuhu.

Dakle, ja to ne radim daleko od očiju bosanskih muslimana, već javno.

Ko god uradi veliki širk ili neki od uzroka jasnog nevjerstva, poziva da se čini 'ibādet nekom drugom mimo Allāha – nije musliman, bio ko bio.

Allāhu moj, osim ako je bio prisiljen, lud, maloljetan i sl. Ali neznanje, slijepo slijeđenje, te'wīl (pogrešno razumijevanje tekstova) i idžtihād nisu opravdanja u velikom širku, po idžmā'u muslimana.

---

[39] ***''Fetwe 'uleme Nedžda''***, 3/64

Međutim, problem je što ste vi upravo zabrljali u ovom temelju, u pitanju tekfīra pojedinca u mes'elama velikog širka i mes'elama tāgūta.

Otuda nazivate mušrike i tāgūte muslimanima, ništeći svoj dīn, a ja ih nazivam imenima kojim ih je nazvao Allāh i Njegov Poslanik, sallallāhu 'alejhi we sellem, vršeći obavezu īmāna i tewhīda, koja je obaveza svakog muslimana, a ne samo obaveza kadija, kao što lažete.

Pametnije ti je bilo, a i drugima, da ste tražili da vam neko objasni ovo pitanje, jer onaj koji tone u živo blato, što se više vrda – sve više tone.

Zato, ako ja imam dokaze iz šerī'atskih tekstova, i ako je kod mene vjerodostojnim putem konstatovano da je dotični uradio nešto od uzroka tekfīra – ja nisam griješan; naprotiv, pokoran sam mom Gospodaru.

Onaj ko se ne slaže – mora pobiti moje šerī'atske dokaze ili način ustanovljenja krivnje. A, ako ne uspije – onda je sve jasno.

Ali, ako moj tekfīr bude bio ispravan, a ti se njemu rugaš – onda se nadam da znaš kakav ti je propis.

Složni su svi pametni da porijeklo, rang u znanju, broj i sl. nisu prepreke tekfīra u pitanjima velikog širka i sl. Ako imaš dokaz za suprotno – bujrum, donesi. Ali, to u ovom Qur'ānu nema. Naprotiv, Qur'ān je pun dokaza koji pobijaju tu tvrdnju.

Međutim, ako hoćeš da ideš u Iran – bujrum!!!

Kasnije ćemo se osvrnuti na pobijanje šubhe da je znanje prepreka u tekfīru pojedinca koji sruši osnovu vjere.

U Medini studente uče nevjerstvu

Ko me zna, zna šta govorim i kako mi je mišljenje.

Pored mnogih lijepih stvari kojih ima u Medīni, studente uče nevjerstvu i to je poznato svakom, osim džāhilu i nevjerniku.

Naprotiv, osnova vjere je stvar koju je rijetko ko naučio na fakultetu i koju rijetko ko i posjeduje, kako u znanstvenom smislu, tako i u praktičnom, koji se nadovezuje na znanje i uvjerenje. Ovo doživljava svako ko je stavio stvari na mjesto koje im pripada.

Zar nazivanje Saudijske Vlade, posebno danas, islamskom nije nevjerstvo? Zar poziv u pokornost i davanje prisjege ovakoj vladi nije kufr i nevjerstvo? A to se sve uči i time se ispira mozak.

Zar nazivanje Jasira Arafata vladarem muslimana nije nevjerstvo?

Zar nazivanje komunista Jemena muslimanima nije nevjerstvo?

Zar postavljanje temelja koji ruše osnovu vjere nije nevjerstvo?

Zar borba protiv muwehhidā nije nevjerstvo?

Zar opravdavanje članstva u Ujedinjenim Nacijama nije nevjerstvo?

Isto tako, članstvo u Arapskoj Ligi, zar nije to nevjerstvo?

Zar nazivanje zaljevskih kraljeva muslimanima nije nevjerstvo?

Jesam li slagao? Ko sumnja da je nevjerstvo ovo što sam ja spomenuo, nakon što je saznao činjenično stanje toga – nije musliman. Pa bujrum, dokažite da griješim!

A gdje si ti naučio ono tvoje nevjerstvo da psovač Allāha nije kāfir? Zar to nije nevjerstvo? I ti koji si to rekao, više puta, a i u Tuzli, na tribini – nisi musliman, već si kāfir, zbog toga što sumnjaš u kufr psovača.

Muhammed bin Sahnūn el-Mālikī, rahimehullāh, kaže:

" أجمع العلماء على أن شاتم النبي صلى الله عليه و سلم المستنقص له كافر , و من شك في كفره و عذابه كفر."

''Složili su se učenjaci da je psovač Vjerovjesnika, sallallāhu 'alejhi we sellem, onaj koji ga omalovažava – kāfir i da je onaj koji sumnja u njegov kufr i kaznu – kāfir.''

Gdje si naučio da pojedinac među sekularistima, demokratama i drugim mušricima i kāfirima nije kāfir, što se jasno vidi na tvom predavanju o tekfīru?

Nakon što je Semir objasnio razliku između uopštenog tekfīra i tekfīra pojedinca, on na tom predavanju kaže:

"***Npr. sekularizam je nevjerstvo, jer je odvajanje vjere od države, a da li se za svakog sekularistu može reći da je nevjernik? Ne! Znači, to je razlika. Za sekularistu se ne može reći da je***

nevjernik, sve dok se ne ispune neki uslovi, koje ćemo spomenuti. Ili bilo koje drugo djelo; učiniti sedždu nekom drugom mimo Allāha je kufr, nevjerstvo, i mi ne sumnjamo u to. Međutim, da li je svako ko učini sedždu pred kipom, pred kaburovima – nevjernik? Ne!

Znači, imaju uvjeti koji se se moraju ispuniti da bi ta osoba bila nevjernik. Znači, na ovaj način, musliman se u svakom slučaju spašava ove opake bolesti. Ako hoće da se spasi ove opake bolesti, on će reći: ''To i to djelo je kufr'' i na taj način se spašava...''

Poslije ovoga opravdava sekulariste, mušrike i druge neznanjem i drugim preprekama koje nisu važeće, a dovoljno je neznanje, jer je osnova ostalih! I vidi kako naziva tekfīr pojedinaca mušrika i tāgūta – opakom bolešću. Pa, gdje si to naučio?

Gukni!!!

Jesi li ikad čuo za kufrove i širkove koje valja Ebū Bekr el-Džezā'irī po mesdžidu Allāhovog Poslanika, sallallāhu 'alejhi we sellem?

Jesi li čuo onoga profesora koji kaže da je članstvo Saudije u ***''Interpolu''*** dobro, jer tako mogu da pozovu na odgovornost one koji se ne drže islamskih propisa u Evropi?

Ko je lažov, ja ili ti? Ili hajcaš narod bez veze i na prazno, radi svojih nacionalističkih ciljeva i drugih ličnih, iza paravane bošnjaštva? Dovoljno ti je to što si se suprotstavio Allāhu.

E, moj neprijatelju, sebe i svoje vjere! Sram te bilo!

Potrudili smo se...

Ovo su uobičajene novinarske patke, da ispadne da su ozbiljni i dosljedni svojem zanīmānju.

...da dođemo do audiosnimaka sa njegovih gostovanja u paltalk sobi "Islamska država", kako bismo se uvjerili u istinitost tih vijesti...

Tebi nije bilo žao što ja, prema tvojim vesvesama, već godinama širim neistinu, već ti je palo teško kada sam tebe protekfīrio, a u tekfīru učenjaka si našao razlog kojim ćeš tjerati ljude od mene i od ove istine, a sakriti i opravdati svoje gluposti. Samo polako, stvar je tek počela.

Osim toga, ja znam da ti nisi tip kojeg interesuje provjera vijesti, jer to nisi radio kada su u pitanju vjerski propisi, a kamoli kada su u pitanju ljudi.

A nije ti nepoznato da si nas kod nekih šejhova nazivao haridžijama i tekfīrovcima, a te vijesti nisi imao od saradnika ***''SAFFA''*** i drugih sabotera i diverzanata. Nemoj, bolan, više da soliš ljudima pamet i da varaš ovaj narod, koji su Allāhova stvorenja i robovi, a ne tvoji i vaši!!!

...i došli smo do strašnih saznanja. Uistinu, od onoga što smo čuli na tim snimcima diže se kosa na glavi i ježi se koža. Izdvojili smo najzvučnije izjave ovoga čovjeka, kako bi čitateljima bilo jasnije o kakvoj se ličnosti radi i u šta poziva.

To je od berićeta ispoljavanja vjere, jer se tek tako osviješćuju mušrici. Neka je slavljen Onaj Koji je to propisao! A čovjek opet sam protiv sebe svjedoči! Kako? Evo ovako.

Uzvišeni Allāh je opisao Qur'ān i dejstvo njegovih poruka, pouka i učenja na vjernike na sljedeći način:

اللَّهُ نَزَّلَ أَحْسَنَ الْحَدِيثِ كِتَابًا مُّتَشَابِهًا مَّثَانِيَ تَقْشَعِرُّ مِنْهُ جُلُودُ الَّذِينَ يَخْشَوْنَ رَبَّهُمْ ثُمَّ تَلِينُ جُلُودُهُمْ وَقُلُوبُهُمْ إِلَى ذِكْرِ اللَّهِ ذَلِكَ هُدَى اللَّهِ يَهْدِي بِهِ مَنْ يَشَاءُ وَمَن يُضْلِلْ اللَّهُ فَمَا لَهُ مِنْ هَادٍ

"Allāh objavljuje najljepši govor, Knjigu sličnu po smislu, čije se pouke ponavljaju, zbog koji podilazi jeza one koji se Gospodara svoga boje, a kada spomene ime Allāhovo, kože njihove i srca njihova se smiruju. Ona je Allāhov pravi put na koji On ukazuje onome kome On hoće; a onoga koga Allāh ostavi u zabludi niko na pravi put neće moći uputiti." [40]

Najveće zlo i uzrok straha u Allāhovoj Knjizi i sunnetu Vjerovjesnika, sallallāhu 'alejhi we sellem, je – širk, a najveća korist i ono čemu se svaki vjernik nada i raduje je – tewhīd i nagrada koja je vezana za njega.

Kada se spomene tewhīd, vjernici se raduju:

وَإِذَا مَا أُنزِلَتْ سُورَةٌ فَمِنْهُم مَّن يَقُولُ أَيُّكُمْ زَادَتْهُ هَذِهِ إِيمَانًا فَأَمَّا الَّذِينَ آمَنُواْ فَزَادَتْهُمْ إِيمَانًا وَهُمْ يَسْتَبْشِرُونَ وَأَمَّا الَّذِينَ فِي قُلُوبِهِم مَّرَضٌ فَزَادَتْهُمْ رِجْسًا إِلَى رِجْسِهِمْ وَمَاتُواْ وَهُمْ كَافِرُونَ

[40] sūra ez-Zumer, 23. ājet

"A kad bude objavljena neka sūra, ima ih koji govore: 'Kome je od vas ova učvrstila vjerovanje?' Što se tiče vjernika, njima je učvrstila vjerovanje, i oni se raduju. A što se tiče onih čija su srca bolesna, ona im je nevjerovanje dodala na nevjerovanje koje već imaju, i oni kao nevjernici umiru." [41]

A mušrici, kada se spomene tewhīd – njihova mržnja i negodovanja izbija na lice, da Allāh sačuva!

وَإِذَا ذُكِرَ اللَّهُ وَحْدَهُ اشْمَأَزَّتْ قُلُوبُ الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِالْآخِرَةِ وَإِذَا ذُكِرَ الَّذِينَ مِن دُونِهِ إِذَا هُمْ يَسْتَبْشِرُونَ

"Kad se Allāh (tewhīd) samo spomene – grče (zgražavaju) se srca onih koji u onaj svijet ne vjeruju, a kada se spomenu oni kojima se oni pored Njega, odjednom ih radost obuzme." [42]

وَإِذَا قَرَأْتَ الْقُرآنَ جَعَلْنَا بَيْنَكَ وَبَيْنَ الَّذِينَ لاَ يُؤْمِنُونَ بِالآخِرَةِ حِجَابًا مَّسْتُورًا وَجَعَلْنَا عَلَى قُلُوبِهِمْ أَكِنَّةً أَن يَفْقَهُوهُ وَفِي آذَانِهِمْ وَقْرًا وَإِذَا ذَكَرْتَ رَبَّكَ فِي الْقُرْآنِ وَحْدَهُ وَلَّوْاْ عَلَى أَدْبَارِهِمْ نُفُورًا

"Kad čitaš Qur'ān između tebe i onih koji u onaj svijet ne vjeruju Mi zastor nevidljiv stavimo, a na srca njihova pokrivače da ga ne bi razumjeli, i gluhim ih učinimo. I kad

[41] sūra et-Tewbe, 124. i 125. ājet
[42] sūra ez-Zumer, 45. ājet

ti spomeneš Gospodara svoga u Qur'ānu, Njega jedinog (tewhīd), oni se preplašeni daju u bijeg." [43]

وَإِذَا تُتْلَى عَلَيْهِمْ آيَاتُنَا بَيِّنَاتٍ تَعْرِفُ فِي وُجُوهِ الَّذِينَ كَفَرُوا الْمُنكَرَ يَكَادُونَ يَسْطُونَ بِالَّذِينَ يَتْلُونَ عَلَيْهِمْ آيَاتِنَا قُلْ أَفَأُنَبِّئُكُم بِشَرٍّ مِّن ذَلِكُمُ النَّارُ وَعَدَهَا اللَّهُ الَّذِينَ كَفَرُوا وَبِئْسَ الْمَصِيرُ

"A kad im se naši jasni ājeti kazuju, ti primjećuješ veliko negodovanje na licima onih što ne vjeruju, koji umalo da ne nasrnu na one koji im riječi Naše kazuju. Reci: 'Hoćete li da vam kažem što će vam biti mrže od toga? – Vatra kojom Allāh nevjernicima prijeti, a grozno će ona prebivalište biti.' " [44]

Na Sudnjem Danu će Allāh reći mušricima:

ذَلِكُم بِأَنَّهُ إِذَا دُعِيَ اللَّهُ وَحْدَهُ كَفَرْتُمْ وَإِن يُشْرَكْ بِهِ تُؤْمِنُوا فَالْحُكْمُ لِلَّهِ الْعَلِيِّ الْكَبِيرِ

"To vam je zato što niste vjerovali kad se pozivalo Allāhu Jedinom (tewhīd), a vjerovali ste ako bi Mu se neko drugi smatrao jednakim! Odluka pripada jedino Allāhu, Uzvišenom i Velikom." [45]

Isto tako, onaj koji sjedi u društvu sa onima koji rade veliki kufr ili veliki širk i prećuti im to, a kadar je da porekne riječima ili da napusti sjelo, međutim on to ne uradi i ne

---

[43] sūra el-Isrā', 45. i 46. ājet
[44] sūra el-Hadždž, 72. ājet
[45] sūra el-Mu'min, 12. ājet

napusti sjelo, iako ga može napustiti – takav je kāfir, poput onoga koji je taj kufr uradio.

Međutim, ako nije kadar poreći, niti napustiti – onda mora mrzeti i poricati srcem, da bi ostao musliman..

Kaže Uzvišeni:

وَقَدْ نَزَّلَ عَلَيْكُمْ فِي الْكِتَابِ أَنْ إِذَا سَمِعْتُمْ آيَاتِ اللّهِ يُكَفَرُ بِهَا وَيُسْتَهْزَأُ بِهَا فَلاَ تَقْعُدُواْ مَعَهُمْ حَتَّى يَخُوضُواْ فِي حَدِيثٍ غَيْرِهِ إِنَّكُمْ إِذًا مِّثْلُهُمْ إِنَّ اللّهَ جَامِعُ الْمُنَافِقِينَ وَالْكَافِرِينَ فِي جَهَنَّمَ جَمِيعًا

"On vam je već u Knjizi objavio: kad čujete da se u Allāhove riječi čini kufr i da im se izruguju, ne sjedite s onima koji to čine dok ne stupe u drugi razgovor, inače, bićete kao i oni. Allāh će sigurno zajedno sastaviti u džehennemu munafike i nevjernike." [46]

Iz ovoga se uzima da je zadovoljstvo kufrom – kufr, pa makar ga lično ne uradio. A ovaj je propis važan i trebaće nam kasnije.

Ovo potvrđuje hadīth Alāhovog Poslanika, sallallāhu 'alejhi we sellem, kojeg prenosi Muslim od Ebū Se'īda el-Hudrija da je čuo kako Allāhov Poslanik, sallallāhu 'alejhi we sellem, kaže:

" من رأى منكم منكرا فإن استطاع أن يغيره بيده فليغيره بيده فإن لم يستطع فبلسانه فإن لم يستطع فبقلبه وذلك أضعف الإيمان "

[46] sūra en-Nisā', 140. ājet

"Ko od vas vidi neko zlo – ako može neka ga promijeni rukom, a ako nije u stanju – onda riječima, a ako nije u stanju – onda srcem, a to je najslabiji īmān."

U drugom hadīthu se kaže:

"...iza toga nema više īmāna ni koliko je zrno gorušice."

I ovo je opšte pravilo. Vratimo se riječima našeg žonglera.

Kaže da moje izjave, koje je doznao nakon što se potrudio, izazivaju strah, ježenje kože i podizanje kose na glavi.

Dokaz da njega i druge slične njemu ti osjećaji nisu obuzeli zbog rušenja Allāhovih svetinja, koje ja nisam skrnavio već oni, su slijedeće činjenice, a ja nisam pozivao u širk, niti sam rekao išta što bi moglo biti povodom za njihovu, k'o bajagi, reakciju:

Prvo, zašto se nije plašio Allāha i doživio ono što je spomenuo od osjećaja i reakcija kože i kose, ***brrrrr***, onda kada je učinio kufr, dozvoljavajući postavljanje i pomaganje tāgūta širka zakonodavstva i pokornosti, poput predsjednika država i onih koji ih obožavaju i njima sličnih?

Zašto se nije zgrozio pred tim širkom?

Zašto se nije zgrozio pred svojim kufrom, tvrdeći da psovač Allāha ili vjere nije kāfir, sve dok mu se ne dokaže?

Zašto se nije naježio od opštih nevjerničkih temelja koje je, nakon završavanja fakulteta u Medīni, postavio u

predavanju o tekfīru, a u kojem naziva mušrike i tāgūte muslimanima?

Zašto se nije naježio i prepao Allāha kada je optužio druga Allāhovog Poslanika, sallallāhu 'alejhi we sellem, Mu'ādha ibn Džebela, da je kāfir? Jer, po njegovom shvatanju, Mu'ādh nije znao da sedžda 'ibādeta ne pripada nikom osim Allāhu, a nepoznavanje toga je – kufr u Allāha. Kufr neznanja.

Kaže Semir u svom predavanju o tekfīru, želeći da objasni da je neznanje opravdanje u velikom širku:

''Zatim, od dokaza za to jeste: Postupak Mu'ādha, radijallāhu 'anhu, koji je, kada je došao iz Šāma, učinio sedždu Allāhovom Poslaniku, sallallāhu 'alejhi we sellem. Pa mu je rekao Allāhov Poslanik, sallallāhu 'alejhi we sellem: 'Zašto to radiš?' 'Allāhov Poslaniče, ja sam zatekao ljude tamo, da svojim svećenicima čine sedždu, pa sam odmah pomislio kako bi lijepo bilo da mi tebi nešto tako radimo.' Kaže Allāhov Poslanik, sallallāhu 'alejhi we sellem: 'Nemojte to raditi, da sam ikome naredio da učini sedždu nekome, naredio bih ženi da učini sedždu svome mužu, zbog veličine prava koje on ima kod nje.'
Znači, Allāhov Poslanik, sallallāhu 'alejhi we sellem, Mu'ādha ibn Džebela, koji je učinio kufr u ovoj situaciji, nevjerstvo, nije proglasio nevjernikom.''

Kao ni njegov brat Safet Kuduzović, koji je još ekstremniji u pitanju Mu'ādha, koji kaže da je Mu'ādh vidio u Šāmu kako kršćani čine sedždu kipu, a ne ljudima, jer je hadīth, kako kaže, prenio iz sjećanja.

A obojica nisu imali na umu da je sedžda koju je Mu'ādh uradio – sedžda počasti i pozdrava, a ne 'ibādeta, kao što smo objasnili na predavanju o Mu'ādhu. Pa, braneći mušrike i tāgūte, protekfīriše Mu'ādha, optužiše Allāhovog Poslanika, sallallāhu 'alejhi we sellem, da ga nije protekfīrio u velikom širku, pravdajući ga neznanjem. Naprotiv, da ga nije podučio tewhīdu i da ga je poslao u Šām da se raspravlja sa ehlul-kitābijama, a Mu'ādh ne zna o tewhīdu ono što je osnova vjere!

Zašto se ne plaši da mu se ne zaledi krv u žilama kada kaže da je Jūsuf, 'alejhis-selām, sudio tāgūtskim zakonom? Ima li većeg kufra od ovoga?

Zašto se nije onesvijestio od straha kada se reklo da je naš Poslanik, sallallāhu 'alejhi we sellem, priznao kāfirske zakone u nuždi?

Zašto nije crkao od muke kada je dozvolio obožavanje laičkih sudaca traženjem rješavanja sporova pred njima, zbog čega su oni i postali tāgūti i lažna božanstva, dokazujući to time da je el-Albānī isto uradio pred libānskim sudom?

Ja već godinama pozivam u tewhīd i on se nije, siromah, prestrašio – sve dok nisam spomenuo njega lično i neke tamo iza kojih se krije, a zna da laže i da njegova mišljenja u mnogim stvarima odudaraju od njihovih.

Molim Allāha da ga uputi i strah me je, obzirom na ovu prošlost, da ne ode da mu neko "slije stravu". ***E'ūdhubillāh***!

Njegov slučaj u ljubavi i mržnji je slijedeći, a kufrovi, kao što si vidio, su mu mnogobrojni:

قَالُوا مَن فَعَلَ هَذَا بِآلِهَتِنَا إِنَّهُ لَمِنَ الظَّالِمِينَ

" 'Ko uradi ovo sa bogovima našim?' – povikaše oni – 'Zaista je nasilnik!' " [47]

وَمِنْهُم مَّن يَلْمِزُكَ فِي الصَّدَقَاتِ فَإِنْ أُعْطُواْ مِنْهَا رَضُواْ وَإِن لَّمْ يُعْطَوْاْ مِنهَا إِذَا هُمْ يَسْخَطُونَ وَلَوْ أَنَّهُمْ رَضُوْاْ مَا آتَاهُمُ اللّهُ وَرَسُولُهُ وَقَالُواْ حَسْبُنَا اللّهُ سَيُؤْتِينَا اللّهُ مِن فَضْلِهِ وَرَسُولُهُ إِنَّا إِلَى اللّهِ رَاغِبُونَ

"Ima ih koji ti prigovaraju zbog raspodjele zekāta. Ako im se iz njega dā – zadovolje se, a ako im se ne dā – odjednom se razljute. A trebalo bi da se zadovolje onim što im daju Allāh i Poslanik Njegov i da kažu: 'Dovoljan nam je Allāh, Allāh će nam dati iz obilja Svoga, a i Poslanik Njegov, mi samo Allāha hoćemo.' " [48]

A u hadīthu kojeg prenosi el-Buhārī od Ebū Hurejre stoji:

(تعس عبد الدينار، وعبد الدرهم، وعبد الخميصة، إن أعطي رضي، وإن لم يعط سخط، تعس وانتكس، وإذا شيك فلا انتقش، طوبى لعبد آخذ بعنان فرسه في سبيل الله، أشعث رأسه، مغبرة قدماه، إن كان في الحراسة كان في الحراسة، وإن كان في الساقة كان في الساقة، إن استأذن لم يؤذن له، وإن شفع لم يشفع).

[47] sūra el-Enbijā', 59. ājet
[48] sūra et-Tewbe, 58. i 59. ājet

"Neka propadne rob dinara, dirhema i hamīse; ako mu se dā – zadovoljan je, a ako mu se ne dā – srdi se. Neka propadne i okrene se, i kada ga trn ubode – nikad ga ne izvadio. Blago čovjeku koji se uhvatio za uzde svoga konja na Allāhovom putu, raščupane kose, prašnjavih stopala. Ako je na straži – na straži je, ako je u pročelju (na pojenju) – onda je na (pojenju). Ako bi tražio izun – ne bi mu se dao, a ako bi se zauzimao – ne bi bio prihvaćen."

Ovaj insān se ne ljuti radi Allāha, već radi bātila i mnogih drugih stvari. Dokaz za to su njegovi kufrovi, koje sam spomenuo i njegova ćutnja na moju da'wu, sve dok nisam za njega i njegovog rođaka rekao da su kāfiri!

Zato, sve mu je ovo providno. Sram ga bilo! Mi smo se ljutili radi tewhīda i 'aqīde i nismo nikom popustili, ali on i njegovi pajde još uvijek tumaraju u mraku, k'o slijepa kamila.

Na kraju, ako sam na istini u onom što je čuo – ne bi se trebao, ako je musliman ili pošten, ljutiti i ježiti. Ali, ako sam pogriješio – neka dokaže, nemoj da razbajava kao vračar.

Međutim, ako je pitanje straha, jeze kože, podizanja kose na glavi, pa to se dešava svakom, zbog raznih uzroka. I nije dokaz neispravnosti ili ispravnosti nečije tvrdnje.

Ako je iskren – uputiće ga Allāh!

U činjenici da on iz mojih riječi bira "najzvučnije" je indicija da on upravo želi i traži nešto što ima prođe i što će mu donijeti privatnu korist, a ne nešto što je šerī'atski neispravno. Čuj: ***"najzvučnije"***! Da Allāh sačuva!

U vezi sa uvaženim kuvajtskim učenjakom šejh dr. Abdur-Rahmanom Abdul-Halikom...

Što se tiče ovoga "uvaženi" – to sam već prokomentarisao i objasnio. I isto važi i za ovo "šejh" i sl. A ovaj je tāgūt i veliki kāfir.

...Nedžad kaže: "Rekao sam na privatu (tj. Harminu Suljiću koji se pokušao raspravljati s njim) da je njegov šejh kāfir. Šejh njegov, Abdur-Rahman Abdul-Halik, profesor, čovjek u parlamentu, je kjafir. Zakonodavac mimo Allāha, dželle ve 'ala. Kaže da mu je dao Ibn Usejmin da bude u parlamentu.

Volio bih kada bi nas Semir Imamović ovako javno obavijestio o zakonu kojim sudi kuvajtska vlada, a zatim o Allāhovom zakonu vezanom za onoga koji sudi tāgūtskim i šejtanskim zakonima.

Ako kaže da ne zna čime sude – kao što govori saudijska državna 'ulema, kada budu upitani o vladama Zaljeva – dovoljno je kao dokaz za njegov kufr, čak i u tom pitanju, jer sudržavanje u pogledu osnove kufra u tāgūta čije je stanje opšte poznato ruši osnovu vjere.

Ne zna čime sude zaljevske vlade, a zna da je 'Ibn 'Uthejmīn dozvolio činjenje velikog širka, mimo prisile!?

Drugo, de neka nam kaže da li 'AbdurRahmān 'AbdulHāliq naziva kuvajtske tāgūte muslimanima i legitimnim vladarima muslimana?

Treće, da li je 'AbdurRahmān ušao u kuvajtski Dom Naroda kao dā'ija i mudžāhid, ili kao član tjela koji – duhom tradicije koja vlada sličnim organima – ulazi kao

zakonodavac u "tami" kuvajtskog ustava, pa makar zagovarao ono što je u saglasnosti sa šerī'atom?

To ako se u njegovo vrijeme nije morala polagati zakleva o poštovanju ustava i tāgūtskih zakonā.

Kada bude znao odgovor na ovo pitanje – vidjećemo jesam li ja pogriješio ili ne. Naravno, Semir mora prvo da nauči temelj islāma, jer ga još uvijek ne zna, pa zato ovako govori i lupa.

Prenosim ovom džahilu i neprijatelju tewhīda riječi uvaženog šejha 'AbdulLatīfa bin 'AbdurRahmāna bin Hasana, rahimehullāh:

" وقد رأيتم ما حدث في هذا الأصل العظيم من الإضاعة والإهمال، والإعراض عن حقائقه، وواجباته حتى ظهر الشرك، وظهرت وسائله وذرائعه، ممن ينتسب إلى الإسلام، ويزعم أنه من أهله، وذلك بأسباب.

منها:

الجهل بحقيقة ما أمر الله به ورضيه لعباده، من أصول التوحيد والإسلام، وعدم معرفة ما ينافيه ويناقضه، أو يضاد الكمال والتمام، من موالاة أعداء الله على اختلاف شعبها ومراتبها.

فمنها: المكفرات والموبقات، ومنها ما دون ذلك، وأكبر ذنب وأضله، وأعظمه منافاة لأصل الإسلام: نصرة أعداء الله ومعاونتهم، والسعي فيما يظهر به دينهم وما هم عليه من التعطيل والشرك والموبقات العظام.

وكذلك انشراح الصدر لهم، وطاعتهم والثناء عليهم، ومدح من دخل تحت أمرهم، وانضم في سلكهم، وكذلك ترك جهادهم، ومسالمتهم وعقد الأخوة والطاعة لهم، وما هو دون ذلك، من تكثير سوادهم، ومساكنتهم ومجامعتهم.

ويلتحق بالقسم الأول: حضور المجالس المشتملة على رد أحكام الله وأحكام رسوله، والحكم بقانون الإفرنج والنصارى والمعطلة، ومشاهدة الاستهزاء بأحكام الإسلام وأهله؛ ومن في قلبه أدنى غيرة لله، وتعظيم له، يأنف ويشمئز من هذه ولكن: ومساكنتهم، القبائح، ومجامعة أهلها

ما لجرح بميت إيلام

فليتق الله عبد يؤمن بالله واليوم الآخر، وليجتهد فيما يحفظ إيمانه وتوحيده، قبل أن يزل القدم، فلا ينفع حينئذ الأسف والندم.

''Vidjeli ste šta se dogodilo u pogledu ovoga velikog temelja od nemara, nepažnje i okretanja od njegovih suštinā i obavezā, sve dok širk nije nadvladao (javno se pojavio) i dok se ne nisu pojavila njegova sredstva i putevi koji vode do njega, od strane onih koji se pripisuju islāmu i tvrde da su njegovi sljedbenici. To ima više uzroka:

Od njih je neznanje o suštini onoga što je Allāh naredio i čime je zadovoljan Svojim robovima, od temelja tewhīda i islāma, i nepoznavanje onoga što ga negira i ništi ili stoji nasuprot njegove potpunosti, od prijateljevanja sa Allāhovim neprijateljima, neka je Uzvišen, uz različitost njegovih ogranaka i stepeni.

U to spadaju i mukeffirāti i uništavajući grijesi, a ima i onih koji su ispod toga. A najveći grijeh, najzabludjeliji i onaj koji najviše negira osnovu islāma, je pomaganje Allāhovih neprijatelja, žurba u onome što jača njihov dīn i ono na čemu su oni od ta'tila, širka i ogromnih uništavajućih grijeha.

Isto tako, zadovoljstvo njima (raširenost prsa), pokornost njima, njihovo hvaljenje i pohvala onih koji uđu pod njihovo naređenje (stvar, naredbu) i pridruže se njima. Također, ostavljanje džihāda

protiv njih, davanje bezbjednosti (el-Mūsālemeh) njima i uspostavljanje bratstva i pokornosti u pogledu njih.

I ono što je manje od ovoga od povećanja njihovog broja, stanovanja sa njima i boravak u istim zajednicama.

U prvu grupu spada prisustvo vjećima (sjelima) na kojima se odbijaju Allāhovi zakoni i zakoni Njegovog Poslanika, u kojima se sudi sa zakonom Franaka, kršćana i mu'attila, na kojim se svjedoči (gleda) ismijavanje islamskom zakonu i njegovim sljedbenicima.

A onaj u čijem srcu ima minimum ljubomore radi Allāha i veličanja Njega, odbija i gadi mu se od ovih ružnih stvari i mješanja sa onim koji to rade i stanovanja sa njima.

Zato, neka se rob koji vjeruje u Allāha i Sudnji Dan boji Allāha i nek' se potrudi u onome što mu čuva īmān i njegov tewhīd prije nego što se noga oklizne, kada neće koristiti više kajanje i žalost!'' [49]

Vidiš li, šejtanu jedan, kako govori uvažena 'ulema tewhīda? Šejh 'AbdulLatīf, rahimehullāh, govori o "parlamentima" njegovog vremena i mušricima koji se pripisuju islāmu, kao ti.

Uvaženi šejh smatra nevjernicima one koji im prisustvuju, bez poricanja zla. A šta bi tek rekao da se neko od njih zakleo da će da poštuje tāgūtski zakon ili da bude član i nosilac ingerencija ovakvih sijela i organa? Šta bi tek rekao da je neko nazvao te tāgūte muslimanima i da je priznao legitimnost tih organa?

---

[49] ***''Ed-Durerus-Senije''*** – ***''Kitāb Muhteseratir-Rudud''***, 80. str., stara štampa 1399. g. h.

'AbdurRahmān, kojeg braniš, kuvajtskog tāgūta naziva muslimanom, priznaje legitimnost njegove vlasti i zakonodavnog organa u kojem je član, inače ne bi mogao ni postati član Doma Naroda. A zlo koje suzbija i korist koju pribavlja ostvaruje ispod pazuha ustava i u njegovoj tami, a ne iznad njega, Qur'ānom kojeg je Allāh objavio da bude iznad svih prijašnjih Objava, a kamoli šejtanskih zakona.

De, neprijatelju ovog dīna, jesam li i u čemu sam pogriješio? Odgovori mi na pitanja koja sam ti postavio! Neka nastrada ko želi nakon jasnog dokaza i neka zaživi ko želi nakon jasnog dokaza!

Naprotiv, isti je taj kjafir, jer je učio pred tim šejhom. Učio kod zakonodavca, odnosno kod tāgūta."

Eh, ovo trebam provjeriti, jer mi ovo ne liči na moj govor. Mislim da si slagao na mene, po običaju. Jer, nije od moje 'aqīde da učenje znanja od kāfira smatram uzrokom tekfīra.

A onda dolazi nešto što se u najmanju ruku može nazvati skandaloznim. Balkan tvrdi da on prije povratka iz Medine u kojoj je završio dvije godine i napustio fakultet nije bio musliman. "I ja kažem: zahvaljujem Allāhu što mi je dao šansu da se ispravim. I tako sam rekao braći prije neki dan u mesdžidu: 'Tako mi Allāha, smatram da moram ponovo hadždž da obavim. Obavio sam hadždž tri puta, ali smatram da ga nisam obavio u ispravnom islāmu. Da nisam obavio hadždž u ispravnom islāmu (suprotno ispravnom islāmu je nevjerstvo), iako sam bio u Medini."

Ovaj džāhil ne shvata moje riječi zato što on u osnovi ne zna šta je osnova islāma, bez koje čovjek ne može biti musliman i ući u džennet. A veći je problem što neće da se

pokori i da nauči. Međutim, ja ću probati da objasnim, a i radi drugih, ono što on ne zna, a u šta mi pozivamo.

Kada 'ulema definiše osnovu islāma, definiše je na sljedeći način, što je naravno uzeto iz Qur'āna i sunneta Allāhovog Poslanika, sallallāhu 'alejhi we sellem:

Kaže uvaženi šejh 'AbdurRahmān bin Hasan, rahimehullāh:

" وأجمع العلماء سلفا وخلفا، من الصحابة والتابعين، والأئمة، وجميع أهل السنة أن المرء لا يكون مسلما إلا بالتجرد من الشرك الأكبر، والبراءة منه وممن فعله، وبغضهم ومعاداتهم بحسب الطاقة، والقدرة، وإخلاص الأعمال كلها لله ."

''Postoji konsenzus među 'ulemom prijašnjih i potonjih generacija, počevši od ashāba, tabi'īna, imāma i svih učenjaka ehlis-sunneta da čovjek ne biva muslimanom osim napuštanjem velikog širka, odricanjem od njega i od onoga ko ga radi, mržnjom prema njima, neprijateljstvom prema njima shodno mogućnosti i ihlāsom (tj. čistim usmjeravanjem) djela samo Allāhu.'' [50]

On je ovdje spomenuo negaciju i potvrdu. Negaciju u ovoj definiciji sačinjava:

1. Napuštanje velikog širka. Kažem: To obuhvata 'aqīdu srca, djela srca, govor jezika i djela tijela.

2. Odricanje (***el-berā'a***) od velikog širka. Kažem: U to ulazi uvjerenje u njegovu zabranjenost i da je on najveći grijeh

---

[50] ***''Ed-Durerus-Senijje''***, 8/338 i ***''Fetwe 'uleme Nedžda''***, 1/435

koji postoji, koji kida vezu između roba i Allāha i ništi ime islāma, te mržnja prema širku i neprijateljstvo prema njemu.

3. Odricanje od mušrika. Kažem: Ovo se tiče svih mušrika uopšteno, onih koji se pripisuju islāmu, o kojima govore učenjaci da'we i drugih mušrika. A boljka ovoga džāhila i njegov kufr leži upravo u ovome.

To zbog toga što Qur'ān govori o mušricima uopšteno, a propis se uzima iz opštenitosti značenja, a ne posebnosti povoda objave, i to ću pokazati ovom neprijatelju na primjeru svhatanja onih iza kojih se krije. U odricanje od njih ulazi: osjećaj i uvjerenje da su oni nemuslimani (***tekfīr***), mržnja prema njima i neprijateljstvo.

Kažem: Allāhu moj, šejh 'AbdurRahmān je spomenuo mržnju i neprijateljstvo nakon odricanja, u kojeg sam ja ubrojao mržnju i neprijateljstvo. To ne znači da oni ne ulaze u odricanje, već je to qur'ānska i jezička metoda spominjanja posebnog nakon opšteg, radi ukazivanja na njegovu važnost.

Tekfīr, mržnja i neprijateljstvo mogu biti vanjski i spoljašni. Spoljašnji sačinjavaju obaveznu potpunost, čiji nestanak za sobom ne povlači nestanak osnove vjere. A ako čovjek ima šerī'atsko opravdanje za njihovo ostavljanje – onda nema ni grijeha. Međutim, ako nazove mušrike i tāgūte muslimanima, ukaže im ljubav, prijateljuje sa njima na nevjernički način, pomažući ih protiv muslimana – onda izlazi iz islāma, jer time ništi osnovu tewhīda i islāma.

Ovdje još treba spomenuti kufr u tāgūta, što zahtijeva poznavanje šerī'atskog značenja pojma tāgūt, a nakon toga kakvoću činjenja kufra u njega.

Rekao je 'Abdullāh bin 'AbdurRahmān Ebū Batin, rahimehullāh:

''Što se tiče definicije pojma tāgūt; on je izveden iz glagola Ü , osnova mu je ء , zatim se 'el-waw' promijenilo u 'el-elif'. Gramatičari kažu da mu je kalup fa'lūt (ء) i da je 'et-ta' višak.'' [51]
A el-Wahidī kaže: 'Svi učenjaci jezika su rekli: 'Tāgūt je sve ono što se obožava mimo Allāha. [52] ***Može biti korišten u jednini, množini, muškom i ženskom rodu.***
Uzvišeni je rekao:

يُرِيدُونَ أَن يَتَحَاكَمُواْ إِلَى الطَّاغُوتِ وَقَدْ أُمِرُواْ أَن يَكْفُرُواْ بِهِ

'Žele sud (presudu) od tāgūta, a naređeno im je da zanevjeruju u njega.' [53] ***Ovo je primjer za jedninu.***
Rekao je Uzvišeni u množini:

وَالَّذِينَ كَفَرُواْ أَوْلِيَآؤُهُمُ الطَّاغُوتُ يُخْرِجُونَهُم مِّنَ النُّورِ إِلَى الظُّلُمَاتِ

'Oni koji su zanevjerovali, njihovi ewlijā' (zaštitnici) su tāgūt, oni ih izvode iz svjetla u tame.' [54]

---

[51] Glagol طغا znači prelaziti (preći) granicu. Infinitiv mu je الطغيان tj. prelaženje granice. Pojam ***tāgūt*** u jezičkom smislu vodi porijeklo od ovog glagola i u pukom jezičkom značenju predstavlja nekog koji prelazi bilo koju granicu. Njegovo značenje u šerī'atskoj terminologiji je opširnije i ukazuje na nekog koji je prešao granicu običnog kufra i postao glavešina kāfirā
[52] Kažem: Ovim riječima šejh otpočinje objašnjenje pojma ***tāgūt*** u šerī'atskoj terminologiji
[53] sūra en-Nisā', 60. ājet

A u ženskome rodu kaže:

وَالَّذِينَ اجْتَنَبُوا الطَّاغُوتَ أَن يَعْبُدُوهَا

'Oni koji se budu klonili tāgūta, da je obožavaju...' [55]
Kaže: ''Rekao je el-Lejth, i Ebu 'Ubejde i el-Kisai' i ogromna većina jezičara da je tāgūt sve ono što se obožava mimo Allāha. A el-Džewherī je rekao: 'Tāgūt je vračar i šejtān, i svaki glavešina u zabludi''. Mālik je rekao, a i mnogi od selefa i halefa: 'Sve što se obožava mimo Allāha je tāgūt.'
'Umer ibnul-Hattāb, radijallāhu 'anhu, Ibn 'Abbās, radijallāhu 'anhumā i veliki broj mufessira su rekli: 'Tāgūt je šejtān.'
Ibn Kethīr, Uzvišeni Allāh nek' mu se smiluje, kaže:
'I to je vrlo jako mišljenje, jer obuhvata sve na čemu su bili sljedbenici džahilijjeta od obožavanja idolā, traženje suda (presude) od njih i traženja pomoći od njih.'
El-Wahidī kod riječi Uzvišenog Allāha: '...vjeruju u džibt i tāgūt...' [56] ***kaže da je sve što se obožava mimo Allāha džibt i tāgūt.***
Rekao je Ibn 'Abbas u rivājetu 'Atijje:
'El-džibt su kipovi, a tāgūt su govornici u ime kipova, koji budu pred njima i u njihovo ime lažu, da bi odvodili ljude u zabludu.'
A u riwājetu el-Wabija kaže:
'El-Džibt je vračar, a tāgūt je sāhir (sihribaz).'
Neki od selefa su o riječima Uzvišenog: '...žele sud (presudu) od tāgūta...' [57] ***rekli da je to Ka'b ibnul-Ešref. A neki kažu da je to Hujej ibn Ahtab i da su to ime zaslužili zbog toga što su od glavešinā zablude, zbog pretjerivanja u prelaženju granice,*** [58] ***zbog***

---

[54] sūra el-Beqare, 257. ājet
[55] sūra ez-Zumer, 17. ājet
[56] sūra en-Nisā', 51. ājet
[57] sūra en-Nisā', 60. ājet
[58] Na arap. ***et-tugjān***, od glagola طغا što znači: preći granicu. Od toga je tāgūt dobio ime, jer prelazi granicu robovanja i običnog kufra i prelazi u uzīmānje Allāhovih prava i specifičnosti

odvođenja ljudi u zabludu i zbog toga što su im se Židovi pokoravali u griješenju prema Allāhu. [59] ***I svaki ko bude okarakterisan ovim – on je tāgūt.***
Ibn Kethīr, nek' mu se Uzvišeni Allāh smiluje, nakon što je spomenuo da je rečeno da je ājet objavljen u vezi onoga koji je tražio da mu se sudi pred Ka'b ibnul-Ešrefom ili nekim džahilijjetskim sudijom i druga mišljenja, kaže: ' '...žele sud (presudu) od tāgūta...' ***... a ājet je općenitiji od toga svega. On kudi svakog ko odstupi od Knjige i sunneta i traži sud (presudu) u nečemu mimo njih, od neistinā. I na to se ovdje želi ukazati sa tāgūtom.'***
Krajnji rezultat svih ovih njihovih izreka, neka im se Allāh Uzvišeni smiluje, jeste da ime tāgūt obuhvata sve što se obožava mimo Allāha, svakog glavešinu u zabludi, koji poziva u neistinu i uljepšava je. Obuhvata takođe svakog onoga koga su ljudi postavili da im sudi džahilijjetskim zakonima, suprotnim sudu Allāha i Njegovog Poslanika. Obuhvata također vračara, sāhira, govornike u ime kipova s ciljem obožavanja mrtvih i drugih, obzirom na priče i laži koje izmišljaju da bi odvodili neznalice u zabludu, koje sugeriraju da zakopani (mrtvi) i sl. ispunjava potrebu onoga koji mu se obraća i da je on uradio to i to, što je ili lažl ili je od šejtānovog djela, da bi ljudima sugerirali da mrtvi i sl. udovoljava potrebi onoga koji mu se obratio, pa da ih uvede u veliki širk i ono što ga prati.
A osnova svih ovih vrsta, i najveći od njih, je šejtān. On je najveći tāgūt.

---

[59] Kažem: Tj. slijedili su ih u dozvoljavanju harāma i zabranjivanju halāla i promjeni Allāhovih propisa, uzimajući ih tako za ***erbābe***, tj. gospodare mimo Allāha, usmjeravajući im 'ibādet pokornosti mimo Allāha, na način koji izvodi iz vjere. Tome nas uči Qur'ān u suri et-Tewbe i Allāhov Poslanik, sallallāhu 'alejhi we sellem, u hadisu 'Adija ibn Hātima et-Tā'ija

Uzvišeni Allāh najbolje zna.
Neka je salawāt i selām na Muhammeda, njegovu porodicu i njegove ashabe.'' [60]

Ja ću spomenuti kakvoću kufra u tāgūta, a ko hoće neka sluša predavanja ***''Mes'ele vezane za kufr u tāgūta''*** i druge dersove.

Kufr u tāgūta se čini na slijedeći način:

Uvjerenost u zabranjenost i neispravnost usmjeravanja 'ibādeta tāgūtu
Napuštanje činjenja 'ibādeta tāgūtu, srcem, riječima i djelima
Mržnja tāgūta i 'ibādeta njemu
Neprijateljstvo prema njemu i prema 'ibādetu njemu
Tekfīr tāgūta i tekfīr tog čina

I ovo je sve objasnila 'ulema u svojim knjigama. Kaže šejh Muhammed, rahimehullāh:

*" اعلم رحمك الله تعالى أن أول ما فرض الله على ابن آدم الكفر بالطاغوت و الإيمان بالله , و الدليل قوله تعالى : (**و لقد بعثنا في كل أمة رسولا أن اعبدوا الله و اجتنبوا الطاغوت**) – النحل **36** - .*
فأما صفة الكفر بالطاغوت : فأن تعتقد بطلان عبادة غير الله و تتركها و تبغضها و تكفر أهلها و تعاديهم . و أما معنى الإيمان بالله : فأن تعتقد أن الله هو الإله المعبود وحده دون من سواه , تخلص جميع أنواع العبادة كلها لله , و تنفيها عن كل معبود

---

[60] ***''Fetwe 'uleme Nedžda''***, 1/325, ***''Medžmū'atut-Tewhīd''***, 498.-500. str.

سواه , و تحب أهل الإخلاص و تواليهم , و تبغض أهل الشرك و تعاديهم . و هذه ملة إبراهيم التي سفه نفسه من رغب عنها , و هذه هي الأسوة التي أخبر الله بها في قوله : ***(قد كانت لكم أسوة حسنة في إبراهيم و الذين معه , إذ قالوا لقومهم إنا برءاؤ منكم و مما تعبدون من دون الله . كفرنا بكم و بدا بيننا و بينكم العداوة و البغضاء أبدا حتى تؤمنوا بالله وحده)*** – الممتحنة ***4*** –

و الطاغوت عام , فكل ما عبد من دون الله و و رضي بالعبادة من معبود أو متبوع أو مطاع في غير الله و رسوله فهو طاغوت . و الطواغيت كثيرة , و رؤوسهم خمسة :

(الأول) : الشيطان الداعي إلى عبادة غير الله , و الدليل قوله تعالى : ***(ألم أعهد إليكم يا بني آدم أن لا تعبدوا الشيطان . إنه لكم عدو مبين .)*** – يس ***60*** –

(الثاني) : الحاكم الجائر المغير لأحكام الله تعالى , و الدليل قوله تعالى : ***(أ لم تر إلى الذين يزعمون أنهم آمنوا بما أنزل إليك و ما أنزل من قبلك يريدون أن يتحاكموا إلى الطاغوت و قد أمروا أن يكفروا به . و يريد الشيطان أن يضلهم ضلالا بعيدا .)*** – النساء ***60*** –

(الثالث) : الذي يحكم بغير ما أنزل الله , و الدليل قوله تعالى : ***(و من لم يحكم بما أنزل الله فأؤلئك هم الكافرون .)*** – المائدة ***44*** –

(الرابع) : الذي يدعي علم الغيب من دون الله , و الدليل قوله تعالى : ***(عالم الغيب فلا يظهر على غيبه أحدا . إلا من ارتضى من رسول فإنه يسلك من بين يديه و من خلفه رصدا .)*** – الجن ***26-27*** –

(الخامس) : الذي يعبد من دون الله و هو راض بالعبادة , و الدليل قوله تعالى : ***(و من يقل منهم إني إله من دونه فذلك نجزيه جهنم . كذلك نجزي الظالمين .)*** – الأنبياء ***29*** –

و اعلم أن الإنسان ما يصير مؤمنا إلا بالكفر بالطاغوت , و الدليل قوله تعالى : (***فمن يكفر بالطاغوت و يؤمن بالله فقد استمسك بالعروة الوثقى لا انفصام لها . و الله سميع عليم*** *) – البقرة* ***256*** *–*

الرشد : دين محمد صلى الله عليه و سلم , و الغي : دين أبي جهل , و العروة الوثقى : شهادة أن لا إله إلا الله , و هي متضمنة للنفي و الإثبات , تنفي جميع أنواع العبادة عن غير الله تعالى , و تثبت جميع أنواع العبادة كلها لله وحده لا شريك له . "

''Znaj, Uzvišeni Allāh ti se smilovao, da je prvo što je Allāh čovjeku fardom učinio (naredio) – kufr u tāgūta i īmān u Allāha. Dokaz tome su Njegove riječi, Uzvišen neka je:
'Mi smo svakom narodu poslanika poslali: 'Samo Allāhu 'ibādet činite i klonite se tāgūta.' ' ***(en-Nahl, 36.)***
Što se tiče svojstva (kakvoće) kufra u tāgūta; (pa) da si uvjeren u neispravnost 'ibādeta nekom ili nečem, mimo Allāha, da ga ostaviš, da ga mrziš, da protekfīriš one koji to rade i da im se suprotstaviš (neprijateljstvo).
Vjerovati u Allāha znači da si uvjeren ('aqīda) da je Allāh el-ilāh el-ma'būd (Bog koji zaslužuje 'ibādet), jedino, mimo svih ostalih pored Njega, i da sve vrste 'ibādeta čisto i bistro (ihlās) usmjeriš samo Allāhu, da ih negiraš svakom obožavanom mimo Njega, da voliš sljedbenike ihlāsa i da prijateljuješ (el-welā') sa njima, i da mrziš sljedbenike širka i da im se suprotstavljaš.
Ovo je millet Ibrāhīma, kojeg odbija samo nerazumni, i to je onaj uzor o kojem nas je Allāh obavijestio u Svojim riječima:
'Vi imate divan uzor u Ibrāhīmu i onima koji su s njim, kada rekoše svom narodu: 'Mi se odričemo vas i svega čemu činite 'ibādet mimo Allāha. Nevjernici smo u vas i između vas i nas će očigledno biti neprijateljstvo i mržnja zauvijek, sve dok ne povjerujete jedino u Allāha.' ' ***(el-Mumtehane, 4.)***

A tāgūt je opšti pojam. Pa, sve čemu se usmjerava 'ibādet mimo Allāha, a zadovoljno/an je da mu se 'ibādet čini, bilo da se radi o obožavanom (ma'būd), ili slijeđenom (metbū'u) ili onome kome ili čemu se pokorava u nepokornosti Allāhu i Njegovom Poslaniku – je tāgūt. Tāgūta ima puno, a glavnih pet su:

Prvi: Šejtān, pozivač u 'ibādet nekom drugom mimo Uzvišenog Allāha. Dokaz tome su riječi Uzvišenog:

'Zar vam nisam naredio, o sinovi Ādemovi: 'Nemojte usmjeravati 'ibādet šejtānu? On vam je uistinu otvoreni neprijatelj.' ' ***(Jā-Sīn, 60.)***

Drugi: Nepravedni sudija (hakim), koji mijenja propise Uzvišenog Allāha. Dokaz tome su riječi Uzvišenog:

'Zar nisi vidio one koji tvrde da vjeruju u ono što ti se objavljuje i u ono što je objavljeno prije tebe, pa ipak hoće da se sude (parniče) pred tāgūtom, a naređeno im je da ne vjeruju u njega? A šejtān želi da ih odvede u daleku zabludu.' ***(en-Nisā', 60.)***

Treći: Onaj koji sudi nečim što Allāh nije objavio. Dokaz tome su riječi Uzvišenog:

'I ko ne bude sudio onim što je Allāh objavio, pa takvi, oni su pravi nevjernici.' ***(el-Mā'ide, 44.)***

Četvrti: Onaj koji tvrdi da zna skriveno (el-gajb), mimo Allāha. Dokaz tome su riječi Uzvišenog:

'Znalac skrivenog, pa ne otkriva Svoj gajb nikome, osim onome koga izabere od (za) poslanika...' ***(el-Džinn, 26. i 27.)***

Peti: Onaj kome se čini 'ibādet mimo Allāha i time je zadovoljan. Dokaz tome su riječi Uzvišenog:

'Ko od njih bude rekao: 'Ja sam bog (meni se čini 'ibādet) mimo Njega', takvog ćemo kazniti džehennemom. Tako mi kažnjavamo nepravedne.' ***(el-Enbijā', 29.)***

Znaj da čovjek ne postaje mu'minom, osim kufrom u tāgūta. Dokaz tome su riječi Uzvišenog:

'Pa, ko zanevjeruje u tāgūta i vjeruje u Allāha – takav se prihvatio za najčvršću vezu, koja se neće prekinuti. A Allāh je Svečujući i Sveznajući.' ***(el-Beqare, 256.)***
Istina (rušd) je dīn Muhammeda, sallallāhu 'alejhi we sellem, a zabluda (al-gajj) je dīn Ebū Džehla. A najčvršća veza (spona) je šehādet 'LĀ ILĀHE ILLALLĀH' i on se sastoji od negacije i potvrde. Negira sve vrste 'ibādeta svakom mimo Allāha Uzvišenog i potvrđuje sve vrste 'ibādeta jedino Allāhu, bez pridruživanja Njemu (Koji nema sudruga).'' [61]

Semir Imamović i njegova braća od ewlija' tāgūta ovo nikada nisu naučili, pogotovo kada je govor o odricanju od mušrika i tāgūta koji se pripisuju islāmu, u šta ulazi mržnja prema njima, neprijateljstvo i njihov tekfīr, te uvrštavanje svakog djelića negacije i potvrde u mjesto i na stepen koji mu odgovara u osnovi dīna.

To se jasno vidi iz njihovih temelja, jer oni počinioca velikog širka i tāgūte nazivaju muslimanima, ako oni to rade iz neznanja, slijepog slijeđenja, ***te'wīla*** (pogrešnog tumačenja), ***idžtihāda*** i drugih prepreka koje spominju, u čemu se suprotstavljaju Qur'ānu, sunnetu i idžmā'u muslimana, što ja stalno objašnjavam i na šta upozoravam.

Na to onda nadovezuju ljubav prema njima, jer su oni kod njih muslimani, kao i prijateljevanje (***el-muwālāh***) i normalno, ostavljanje tekfāra, obzirom da ih nazivaju muslimanima.

---

[61] ***''Medžmū'atut-Tewhīd''*** 329 i 330. str. i ***''Ed-Durerus-Senijje''***, 1/161.-163.

Oni, iako kažu da su se odrekli od njihovih djela, to nije dovoljno, jer to nije ono odricanje koje je Allāh naredio u pogledu mušrika i tāgūta.

Odricanje kojeg oni spominju i tvrde je odricanje (kakvo treba biti) od muslimana griješnika. Tako oni daju mušricima i tāgūtima osnovu ***wilājeta*** (prijateljevanja), što ništi osnovu odricanja (***el-berā'a***) od njih, bez kojeg nema islāma, kao što si vidio.

Upravo iz tog razloga Uzvišeni Allāh je, navodeći primjer i uzor za ispravan i potpun tewhīd, govoreći o Ibrāhīmu, 'alejhis-selām, vjerovjesnicima i muwehhidima rekao:

قَدْ كَانَتْ لَكُمْ أُسْوَةٌ حَسَنَةٌ فِي إِبْرَاهِيمَ وَالَّذِينَ مَعَهُ إِذْ قَالُوا لِقَوْمِهِمْ إِنَّا
بُرَاء مِنكُمْ وَمِمَّا تَعْبُدُونَ مِن دُونِ اللَّهِ كَفَرْنَا بِكُمْ وَبَدَا بَيْنَنَا وَبَيْنَكُمُ
الْعَدَاوَةُ وَالْبَغْضَاء أَبَدًا حَتَّى تُؤْمِنُوا بِاللَّهِ وَحْدَهُ

"Vi imate divan uzor u Ibrāhīmu i onim koji su sa njim, kada rekoše svom narodu: 'Mi se odričemo (prekinuli smo) od vas i od svega čemu činite 'ibādet mimo Allāha, zanevjerovali smo u vas, i između vas i nas će biti očigledno neprijateljstvo i mržnja, sve dok ne povjerujete u Allāha, jedino...' " [62]

Allāh je prvo spomenuo odricanje od mušrika, a zatim od njihovih djela i božanstva, upravo da bi ukazao na neostvarenost tewhīda bez odricanja od mušrika. Odricanje,

[62] sūra el-Mumtehane, 4. ājet

obzirom da može biti vanjštinsko ili srčano, za sobom povlači ili nestanak osnove tewhīda ili njegove obavezne potpunosti (***el-kemālul-wādžib***).

Allāh je objasnio značenje ***berā'ata***, jer je to svrha našeg stvaranja.

U tom smislu, znaj da ***el-berā'a*** dolazi od glagola "***berā'***", što znači nešto prekinuti, odvojiti, presjeći. Ovo je filološko značenje pojma "odricanje".

U šerī'atu osnova odricanja od mušrika znači: uvjerenost i osjećaj da mušrik i tāgūt nisu muslimani, tj. el-mufareqa u vjeri, različitost vjera (dīnova), a zatim osnova mržnje i neprijateljstva.

U suri el-Kāfirun nas Allāh uči tom odricanju, objašnjava razlog kufra, tj. širka koji je uzrok odricanja, pa kaže na kraju:

لَكُمْ دِينُكُمْ وَلِيَ دِينِ

"Vama vaša vjera, meni moja vjera."

Tj. nismo mi iste vjere.

U suri et-Tewbe se kaže:

فَإِن تَابُواْ وَأَقَامُواْ الصَّلاَةَ وَآتَوُاْ الزَّكَاةَ فَإِخْوَانُكُمْ فِي الدِّينِ

"Ali, ako se pokaju, i uspostave namāz i daju zekāt – bićе vam braća u dīnu..." [63]

Tj. ako se pokaju od velikog širka i njegovih pratilja, koje ruše osnovu dīna, i ostvare osnovu rukna potvrde, nakon čega postaju muslimani – bivaju našom braćom, makar bili i griješnici. A ako su na velikom širku ili na njegovim pratiljama, ili nešto od njih unesu sa sobom u islām – nisu naša braća.

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُواْ إِنَّمَا الْمُشْرِكُونَ نَجَسٌ

"O, vi koji ste povjerovali, mušrici su sāma nečist / pogan (nedžes)..." [64]

Pa, ko ih nazove muslimanima – on ili ne zna svoju vjeru, tewhīd, pa nije musliman, ili je svjesno na vjeri širka. I u oba slučaja je u kategoriji prljavih, endžāsa...! Da te Allāh sačuva... I tvrdi da su ovi nečisti – Allāhove "ewlije", koji će jednom ući u džennet, pa opet pripisuje Allāhu ono od čega se On odrekao.

وَأَذَانٌ مِّنَ اللّهِ وَرَسُولِهِ إِلَى النَّاسِ يَوْمَ الْحَجِّ الأَكْبَرِ أَنَّ اللّهَ بَرِيءٌ مِّنَ الْمُشْرِكِينَ وَرَسُولُهُ فَإِن تُبْتُمْ فَهُوَ خَيْرٌ لَّكُمْ وَإِن تَوَلَّيْتُمْ فَاعْلَمُواْ أَنَّكُمْ غَيْرُ مُعْجِزِي اللّهِ وَبَشِّرِ الَّذِينَ كَفَرُواْ بِعَذَابٍ أَلِيمٍ

"I proglas od Allāha i Njegova Poslanika ljudima na dan velikog hadždža: 'Allāh i Njegov Poslanik se odriču

[63] sūra et-Tewbe, 11. ājet
[64] sūra et-Tewbe, 28. ājet

(odreknuti su) mušrika.' Pa ako se pokājete – to je za vas bolje. A ako se okrenete – znajte da Allāhu nećete umaći! A nevjernike obraduj kaznom nesnosnom!" [65]

Pa je objasnio da su mušrici – kāfiri, a ljudi ih nazivaju muslimanima, svojom braćom i Allāhovim prijateljima. I upravo ovo je ona treća stvar koja ništi islām, koju je spomenuo šejh Muhammed, rahimehullāh, tj. sumnja u nevjerstvo mušrika, i time misli na mušrike koji se pripisuju islāmu, dok je stanje drugih opšte poznato, osim kod zagovornika ekumenizma, poput Semirovog šefa. [66]

Ovdje imamo dva stepena, od koji svaki predstavlja stvar koja ništi osnovu islāma, mada je prvi gori od drugog:

postavljanje lažnih opštih temelja, na osnovu kojih se spomenutim sudi da su muslimani, kao što je to poznato od ovoga džāhila, u predavanjima, i od 16-orice dā'ija u ***''Proglasu''***.

nazivanje pojedinaca od mušrika i tāgutā čije je stanje poznato – muslimanima, uz ispravnost opšteg temelja.

I u ovim pitanjima najviše stradaju oni koje su šejtāni isprepadali od tekfīra uopšteno, jer to za sobom povlači nestanak īmāna u potpunosti. Da Allāh sačuva!

Dalje, ono što negira osnovu odricanja od spomenutih je ljubav prema njima, osim ako je prirodna, i pomaganje njih protiv muslimana, odnosno nevjerničko prijateljevanje

---

[65] sūra et-Tewbe, 3. ājet

[66] ovim se aludira na tzv. "reisul-'ulemu", koji redovno izjavljuje da su mu Židovi i kršćani braća (napomena izdavača)

(el-muwālāh). Ove dvije stvari nište osnovu principa mržnje i neprijateljstva. Evo nekoliko fetwi!

Rekao je šejh Muhammed bin 'AbdulWehhāb u ***''Ed-Durer...''***, 2/121:

" أما من قال أنا لا أعبد إلا الله وأنا لا أتعرض السادة والقباب على القبور وأمثال ذلك، فهذا كاذب في قول لا إله إلا الله ولم يؤمن بالله ولم يكفر بالطاغوت ."

''Što se tiče onoga koji kaže: ''Ja neću obožavati nikog mimo Allāha i neću se doticati (mješati u) ''es-Saddeh'' [67] ***i turbeta na kaburovima...'' i slično tome – takav je lažac u izgovaranju ''LĀ ILĀHE ILLALLĀH'' i nije povjerovao u Allāha, niti je zanevjerovao u tāgūta.''***

Isto tako je rekao u ***''Ed-Durer...''***, 2/109:

" من قال لكن لا أتعرض للمشركين ولا أقول فيهم شيئا لا تظن أن ذلك يحصل لك به الدخول في الإسلام بل لابد من بغضهم وبغض من يحبهم ومسبتهم ومعاداتهم...
- ثم ذكر آية - ***(إذ قالوا لقومهم إنا براء منكم ومما تعبدون من دون الله كفرنا بكم وبدا بيننا وبينكم العداوة والبغضاء أبدا حتى تؤمنوا بالله وحده)****. ولو يقول رجل أنا أتبع النبي صلى الله عليه وسلم وهو على الحق لكن لا أتعرض أبا جهل وأمثاله ما عليّ منهم لم يصح إسلامه اهـ*

''...ko kaže: ''...ali se neću ispriječavati mušricima, niti ću o njima bilo šta govoriti'', nemoj misliti da ti se time ostvaruje ulazak u islām. Naprotiv, neophodna je mržnja prema njima, mržnja

---

[67] Množina riječi ***sejjid***. Njome se misli na one osobe kojima su ljudi pripisivali nešto od svojstava božanstva, mimo Allāha

onih koji ih vole, kritikovanje njih (vrijeđanje) i neprijateljstvo prema njima...'' – zatim je spomenuo ājet – "Vi imate divan uzor u Ibrāhīmu i onima koji su sa njim, kada rekoše svom narodu: 'Mi smo čisti (odričemo se) od vas i od svega što obožavate mimo Allāha. Zanevjerovali smo u vas i očigledno će biti neprijateljstvo i mržnja između nas i vas zauvijek, sve dok ne budete jedino u Allāha vjerovali.' " ***(el-Mumtehane) ''***

Pa kaže dalje:

''...i kada bi čovjek rekao: ''Ja ću slijediti Vjerovjesnika, sallallāhu 'alejhi ve sellem, i on je na istini, ali se neću ''doticati'' Ebu Džehla i njemu sličnih, nemam ja ništa sa njima'' – ne bi mu islām bio ispravan.''

Husejn i 'Abdullāh, sinovi šejha Muhammeda bin 'AbdulWehhāba, su rekli, kao što je u ***''Ed-Durer...''***, 10/139-140:

" فمن قال لا أعادي المشركين أو عاداهم ولم يكفرهم أو قال لا أتعرض أهل لا إله إلا الله ولو فعلوا الكفر والشرك وعادوا دين الله أو قال لا أتعرض للقباب فهذا لا يكون مسلما بل هو ممن قال الله فيهم ***(ويقولون نؤمن ببعض ونكفر ببعض...*** *- إلى قوله -* ***حقا)****. والله أوجب معاداة المشركين ومنابذتهم وتكفيرهم* ***(لا تجد قوما يؤمنون بالله واليوم الآخر يوادون من حاد الله) (يا أيها الذين آمنوا لا تتخذوا عدوي وعدوكم أولياء تلقون إليهم بالمودة)***

''Ko kaže: ''Neću se suprotstavljati mušricima'', ili im se suprotstavi (mu'adah), ali ih ne tekfīri, ili kaže: ''Neću da imam posla sa ehlu (ovdje: izgovaračima, op. prev.) ***''Lā ilāhe***

illAllāh'', pa makar radili kufr i širk i neprijatelji bili (suprotstavljali se) Allāhovom dīnu'', ili kaže: ''Neću se ispriječavati turbetima''; takav nije musliman.
Naprotiv, on je od onih o kojima je Allāh rekao:
'I govore: 'Vjerujemo u neke a u neke ne vjerujemo'...' do riječi: '... pravi nevjernici.'
A Allāh je naredio suprotstavljanje (neprijateljstvo) mušricima, odricanje i odbacivanje i tekfīrenje istih.
'Nećeš naći narod, koji vjeruje u Allāha i Sudnji Dan, da je u ljubavi sa onima koji se suprotstavljaju Allāhu.'
'O vi, koji ste povjerovali, ne uzimajte Moje neprijatelje i vaše neprijatelje za prijatelje, ukazujući im ljubav...'

'AbdurRahmān bin Hasan, rahimehullāh, kaže:

" لو عرف العبد معنى لا إله إلا الله لعرف أن من شك أو تردد في كفر من أشرك مع الله غيره أنه لم يكفر بالطاغوت ."

''Kada bi rob znao značenje 'LĀ ILĀHE ILLALLĀH' – znao bi da onaj koji sumnja ili se dvoumi po pitanju kufra onoga koji Allāhu učini širk (nekoga učini ravnim) – nije učinio kufr u tāgūta.''

Sve ove fetwe govore prije svega o mušricima, koji su se suprotstavljali da'wi tewhīda tada, a mislili su da su muslimani i mislili su da su muwehhidi – tekfīrovci i haridžije.

Znaj, neprijatelju sebe i dīna, da u pogledu imena islāma i njegovog gubljenja nema razlike između sumnje u kufr mušrika koji se pripisuju islāmu i sumnje u kufr Židova, kršćana, budista i drugih, ali u pogledu suda i

kazne ima, jer nema šubhe u kufr onih koji se pripisuju nekoj drugoj vjeri mimo islāma.

Pošto ne vjeruješ u Qur'ān i govor selefa i 'uleme tewhīda – evo ti govor onih iza kojih se kriješ, ponekad im šteliš govor kao da je Qur'ān, a ponekad ga i ne šteliš, jer ti "paše"...

Upitana je ***''Komisija za fetwe i naučne studije''*** u fetwi br. 2787:

س: رجل يعيش في جماعة تستغيث بغير الله هل يجوز له الصلاة خلفهم، وهل تجب الهجرة عنهم، وهل شركهم شرك غليظ، وهل موالاتهم كموالاة الكفار الحقيقيين؟

''Čovjek živi u džemā'atu, koji traže pomoć (istigāthe) od drugih mimo Allāha. Je li mu dozvoljeno da klanja iza njih, je li obavezna hidžra (tj. da ih napusti)? Da li je njihov širk ogroman i da li je prijateljevanje sa njima (el-muwālāh) kao i prijateljevanje sa pravim kāfirima?''

Vidi, ova fetwa govori o onima koji se pripisuju islāmu! Obrati pažnju na odgovor!

ج: إذا كانت حال من تعيش بينهم - كما ذكرت: من استغاثتهم بغير الله، كالاستغاثة بالأموات والغائبين عنهم من الأحياء أو بالأشجار أو الأحجار أو الكواكب ونحو ذلك - فهم مشركون شركا أكبر يخرج من ملة الإسلام، لا تجوز موالاتهم، كما لا تجوز موالاة الكفار، ولا تصح الصلاة خلفهم، ولا تجوز عشرتهم ولا الإقامة بين أظهرهم إلا لمن يدعوهم إلى الحق على بينة، ويرجو أن يستجيبوا له وأن تصلح حالهم دينيا على يديه، وإلا وجب عليه هجرهم والانضمام إلى جماعة أخرى يتعاون معها على

القيام بأصول الإسلام وفروعه وإحياء سنة رسول الله صلى الله عليه وسلم، فإن لم يجد اعتزل الفرق كلها ولو أصابته شدة؛

''Ako je stanje onih među kojima živiš onako kao što si spomenuo, od traženja pomoći od drugih mimo Allāha, poput istigāthe od umrlih i odsutnih među živima, ili od drveća ili kamenja, ili zvijezda i sl. – takvi su mušrici velikog širka, koji izvodi iz vjere islāma.

Nije dozvoljeno prijateljevanje (el-muwālāh) sa njima isto kao što nije dozvoljeno prijateljevanje sa kāfirima, niti je namāz iza njih ispravan.
Nije dozvoljen suživot sa njima, niti boravak među njima, osim onome koji ih poziva istini sa dokazom i nada se da će mu se odazvati i da će se njihovo vjersko stanje promijeniti na njegovim rukama.
U protivnom, obaveza mu je da ih napusti (hedžr) i pridruživanje drugom džemā'atu sa kojim će se potpomagati u izvršenju temelja islāma, njegovih ogranaka i oživljavanja sunneta Allāhovog Poslanika, sallallāhu 'alejhi we sellem.
A ako ne nađe nikog – napustiće sve frakcije, pa makar doživio tegobu, zbog vjerodostojnog hadītha, koji se prenosi od Hudhejfe, radijallāhu 'anhu, da je rekao...''

Zatim su naveli hadis Hudhejfe do kraja. Članovi komisije su poznati, a predsjedavajući je Bin Bāz.

Pogledaj kako ih je odmah nazvao mušricima, a ne muslimanima, kao ti. I to je jasno u njihovim fetwama, pa ako hoćeš da ih vidiš – znaš gdje ih možeš naći, a između ostalog i u mojim predavanjima. Ali, mislim da tebe to ne interesuje, jer ti imaš druge ciljeve.

I vidi kako nisu napravili razliku između prijateljevanja između onih koji se pripisuju islāmu i drugih, jer ih obuhvataju ājeti mušrika iz Allāhove Objave. ***Allāhul-Muste'ān***. Isto tako, ni mi ne pravimo razliku među vidovima velikog širka i pitanjima vezanim za mes'ele tāgūta.

Isto tako, sva naša 'ulema spušta sve ājete mušrika i ime i propise širka na počinioce velikog širka i na tāgūte, bez obzira na to kojem se dīnu oni pripisuju.

Kaže šejh Muhammed, rahimehullāh:

" فإن جادل منافق، بكون الآية نزلت في الكفار، فقولوا له: هل قال أحد من أهل العلم، أولهم وآخرهم: إن هذه الآيات لا تعم من عمل بها من المسلمين؟ من قال هذا قبلك؟!

وأيضا فقولوا له: هذا رد على إجماع الأمة؛ فإن استدلالهم بالآيات النازلة في الكفار، على من عمل بها، ممن انتسب إلى الإسلام، أكثر من أن تذكر."

''Ako bi se neki munāfik raspravljao (dokazivao) time što je ājet objavljen u vezi kāfira, vi mu recite: 'Da li je iko od učenih, prvih i zadnjih, rekao da ti ājeti ne obuhvataju one koji urade isto od muslimana? Ko je to rekao prije tebe?' Također mu recite: 'To je odbijanje idžmā'a ummeta, jer je njihovo argumentiranje ājetima spuštenim zbog nevjernika u pogledu onih koji se pripisuju islāmu i isto urade, više nego što ga je moguće spomenuti.'' [68]

[68] ***''Ed-Durer…''***, 10/58, 59

Govor 'uleme tewhīda o pomaganju kāfira i mušrika protiv muslimana se tiče, u prvom redu, onih koji se pripisuju muslimanima, moj jadniku!!

Bin Bāzu je postavljeno slijedeće pitanje:

''Moj otac je bio čovjek koji nije poznavao tewhīd. Činio je zavjet drugima mimo Allāha. Je li mi dozvoljeno da molim da mu se oprosti ili ne? Drugi kaže da mu je otac činio uzroke širka, da je molio mrtvace, činio im zavjet, tražio pomoć od mrtvaca i da li je dozvoljeno da se čini dova za njega?''

Odgovor glasi:

''To nije dozvoljeno. Ne čini se dova za onoga koji umre na širku, jer Allāh, Veličanstveni i Uzvišeni kaže: 'Ne smiju vjerovjesnik i oni koji su povjerovali da traže oprosta za mušrike, makar im oni blilža rodbina bili, nakon što im je postalo jasno da su oni stanovnici džehennema.' ***(et-Tewbe, 113.)***

Čovjeku je zabranjeno da moli za oprost svojim roditeljima ako su umrli na nevjerstvu.

Kada je preselio Ebū Tālib, Vjerovjesnik, sallallāhu 'alejhi we sellem, je htio da zamoli Allāha da mu oprosti, pa mu je Allāh to zabranio. Zato je tvoja obaveza, Allāhov robe, da ne tražiš da im se oprosti (istigfār), da ne moliš za njih (dova), niti protiv njih. Njegov se slučaj prepušta Allāhu, obzirom da je umro na obožavanju kaburova i moljeći mrtvace i da je tražio pomoć od njih i činio im zavjet, a to je veliki širk.'' [69]

---

[69] ***''Fetāwā Ibn Bāz''***, 2/572, ***Dārul-Watan***

Bin Bāz ovdje koristi ājet objavljen u vezi mušrika koji se nisu pripisivali islāmu i donosi njegovo ime i neke sudove nad onim koji se pripisuje islāmu, a razlog tome je učesništvo u činjenju velikog širka.

On ga naziva mušrikom, ali ga ne tekfīri, kao što vidiš, jer kaže da mu se hāl prepušta Allāhu na Sudnjem Danu, i tako se nešto kaže za osobe koje spadaju u kategoriju ehlul-fetre, ili one do kojih nije došao dokaz, nad kojim se nije uspostavio argument.

Dakle, magistre, razlika je između tekfīra i tešrīka, samo što ti to još nisi naučio. Jer, ti praviš razliku između djela širka i počinioca, kao Dawud bin Džirdžīs, pa kažeš da je djelo kufr, a počinilac musliman sve dok mu se ne objasni, čime izlaziš iz islāma.

Naprotiv, zašto ti ne bi bio od onih nad kojim se uspostavio argument, jer si učio u Medīni? Do tebe je došao Qur'ān i sunnet, i tumačenje 'uleme.

Ja sam uvjeren da si ti kāfir, ne zbog jednog uzroka, nego zbog više njih, a spomenuću ti ih, inšā'Allāh, kada bude vrijeme za to.

I obaveza je svakog muslimana koji zna tvoje stanje – da se odrekne od tebe i tebi sličnih. ***Allāhul-Muste'ān***.

A šejtān hoće da nekom poturi nogu, pa da ostavi ono što je Allāh naredio, a u šta između ostalog ulazi i grubost i strogoća prema ljudima kao što si ti.

Ja se trenutno zadovoljavam grubošću spuštanja propisa Qur'āna i sunneta nad tobom, sve dok ne budemo

imali dārul-islām, gdje bi se ti svakako pokajao, kao munāfici u vremenu Allāhovog Poslanika, sallallāhu 'alejhi we sellem.

Molim Allāha da me sačuva licemjerstva, nevjerstva i širka, i svega ružnog i sve muslimane, dok Ga ne sretnem. ***Āmīn, ja Rabb***!

I, na kraju, evo ti citat jednog iskrenog čovjeka i uvaženog 'ālima, kojem nije bilo teško da kaže da je saznao osnove tewhīda nakon što ih nije bio znao i nakon što je važio u očima ljudi kao učen, pa se ugledaj na 'ulemu!

Kaže šejh Muhammed, rahimehullāh, u jednom od svojih pisama:

" فإذا عرفت ذلك، فهؤلاء الشياطين، من مردة الإنس، الذين يحاجون في الله من بعد ما استجيب له، إذا رأوا من يعلم الناس ما أمرهم به محمدا، من شهادة أن لا إله إلا الله، وما نهاهم عنه، مثل الاعتقاد في المخلوقين
الصالحين، وغيرهم، قاموا يجادلون، ويلبسون على الناس; ويقولون: كيف تكفرون المسلمين؟ كيف تسبون الأموات؟ آل فلان، أهل ضيف، آل فلان أهل كذا وكذا.
ومرادهم بهذا، لئلا يتبين معنى لا إله إلا الله، ويتبين: أن الاعتقاد في الصالحين النفع والضر، ودعاءهم، كفر ينقل عن الملة; فيقول الناس لهم: إنكم قبل ذلك جهال، لأي شيء لم تأمرونا بهذا؟!

''Kada to spoznate; ovi šejtāni, od prkosnika ljudi, koji se raspravljaju o Allāhu, nakon što Mu se je odazvalo, kada vide nekog da podučava ljude onome što im je naredio Muhammed, od šehadeta 'LĀ ILĀHE ILLALLĀH' i što im je zabranio, poput uvjerenja u dobra stvorenja i druge mimo njih, počnu se

raspravljati i buniti ljude. I govore: 'Kako da tekfīrite muslimane? Kaka da vrijeđate mrtve? Porodicu toga, stanovnike Dajfa, porodicu onoga, stanovnike toga i toga', želeći time da se ne razjasni značenje 'LĀ ILĀHE ILLALLĀH' i da ne postane jasno da je uvjerenje da dobri koriste i štete i dova njima – kufr koji izvodi iz vjere, pa da im ljudi kažu: 'Vi ste prije toga bili neznalice. Zašto nam niste to naređivali?' '' [70]

وأنا أخبركم عن نفسي والله الذي لا إله إلا هو، لقد طلبت العلم، واعتقد من عرفني أن لي معرفة، وأنا ذلك الوقت، لا أعرف معنى لا إله إلا الله، ولا أعرف دين الإسلام، قبل هذا الخير الذي من الله به؛ وكذلك مشايخي، ما منهم رجل عرف ذلك. فمن زعم من علماء العارض: أنه عرف معنى لا إله إلا الله، أو عرف معنى الإسلام قبل هذا الوقت، أو زعم من مشايخه أن أحدا عرف ذلك، فقد كذب وافترى، ولبس على الناس، ومدح نفسه بما ليس فيه;

''A ja ću vas obavijestiti o sebi. Tako mi Allāha, pored Kojeg nema nikog i ničeg dostojnog obožavanja, ja sam bio tražio znanje, i oni koji su me znali su vjerovali da imam znanja, a ja u to vrijeme nisam znao značenje 'LĀ ILĀHE ILLALLĀH', niti sam znao dīni islām, prije ovoga dobra kojeg nam je Allāh ukazao. [71] ***Isto tako i moji šejhovi;*** [72] ***među njima nije bio nijedan koji je to znao. Pa ko od učenjaka zemlje bude tvrdio da je to***

---

[70] Vidi ove riječi. Kao da o nama govori! SubhānAllāh, Onaj Koji stvara i daje da se isto ponavlja!

[71] SubhānAllāh! Ako ovo za sebe kaže šejh Muhammed, šta ja onda imam da pričam? A ovaj jadnik je najsličniji neprijateljima da'we, sa velikim turbanima na glavama, koji sebi garantuju monopol nad neznalicama na račun vjere. Preče mu je bilo da je iskren, pa da prizna

[72] Što znači da ga je naučio sām iz knjiga učenjaka selefa i halefa. Po tvrdnjama mušrikā – ovo je neispravno, jer ga nije naučio

znao, ili je znao značenje islāma prije ovoga vremena, ili bude tvrdio da je neko od njegovih šejhova to znao – slagao je i izmislio [73] ***i zbunjuje ljude i hvali se onim što nije pri njemu.***

وشاهد هذا: أن عبد الله بن عيسى، ما نعرف في علماء نجد، لا علماء العارض، ولا غيره، أجل منه، وهذا كلامه يصل إليكم إن شاء الله.

فاتقوا الله عباد الله، ولا تكبروا على ربكم، ولا نبيكم، واحمدوه سبحانه، الذي من عليكم، ويسر لكم من

يعرفكم، بدين نبيكم صلى الله عليه وسلم،ولا تكونوا **من {الَّذِينَ بَدَّلُوا نِعْمَتَ اللَّهِ كُفْراً وَأَحَلُّوا قَوْمَهُمْ دَارَ الْبَوَارِ جَهَنَّمَ يَصْلَوْنَهَا وَبِئْسَ الْقَرَارُ}**

''Dokaz ovome je 'Abdullāh ibn 'Isā, od kojeg ne znamo uglednijeg među učenjacima Nedžda, niti učenjacima 'Arida, niti drugog mjesta, a evo njegov govor će vam doći inšā'Allāh.
Zato, bojte se Allāha, Allāhovi robovi! Nemojte se oholiti prema vašem Gospodaru, niti vašem Vjerovjesniku. Hvalite Ga, Uzvišenog, Koji vam je ukazao dobro i olakšao vam onoga koji će vas poučiti dīnu vašeg Vjerovjesnika, sallallāhu 'alejhi we sellem, i nemojte biti poput onih: 'Koji su Allāhovu blagodat zamijenili kufrom (nezahvalnošću) i svoj narod doveli u kuću propasti; džehennem u kojem će se pržiti, a ružno je on boravište.' ***''*** [74]

Vidite riječi ovoga Allāhovog roba, koji ne krije činjenicu da nije znao osnovu Allāhove vjere i da ju je tek

---

sjedeći na koljenima pred 'ulemom, kao što su oni to uradili. Jā Rabb, koje gluposti!

[73] Da sam ja ovo rekao – mušrici bi rekli da imam loš ahlāq i da govorim jezikom pakosti i mržnje

[74] ***''Ed-Durer...''***, 10/50.-52.

kasnije naučio, iz Allāhove dobrote. One će ti otvoriti vrata da pustiš iskrenu suzu pred Allāhom, Koji nam je u vremenu ove tame omogućio da shvatimo stvari bez kojih nema osnove vjere islāma i uspjeha kod Allāha. Neka je hvala Allāhu, Gospodaru Svjetova, Koji nas je ostavio u životu da bi nas podučio. Uporedite riječi šejha Muhammeda sa prljavštinom koja izlazi iz srca i usta ovih okrutnika! I onda se čude ljudi zašto oni to nisu shvatili, a drugi jesu!

Ganut sam riječima uvaženog šejha Muhammeda bin 'AbdulWehhāba, neka je Allāhova milost nad njime, i još više sam ga zavolio zbog njegove iskrenosti, kao da sam ga vidio pred sobom. ***SubhānAllāh***!

U Medini, gradu Allāhovog Poslanika, po Ebu Muhammedu, nema ispravnog znanja. Tamo se ljudi uče kufru i širku i optuživanju Allāhovih vjerovjesnika.

'Alejhimus-salātu wes-selām. Šejh Muhammed je bio u njegovom gradu, onda i nije bio naučio ono što mu je Allāh kasnije otvorio.

I kao što sam prije rekao: Nepravedno je tumačiti moje riječi kao što to radi naš autor. Jer, kada sam ja negirao postojanje ispravnog znanja, mislio sam upravo na ono što je predmet našeg spora, a što autor i njegova družina, svjedočeći protiv sebe, danonoćno ruše.

Da li ima ijedan čovjek na svijetu koji ne zna da na medīnskom fakultetu ima nešto ispravnog znanja? Ne samo

u Medīni, čak i u Siriji, Jordanu, Misiru, Emiratima, Kuvajtu i drugim zemljama.

Naprotiv, i na fakultetima nevjernika ima ispravnog znanja. Ali, ovakav vid podvala može čovjek očekivati samo od osoba poput ove.

A što se tiče kufra i širka i optuživanja vjerovjesnika, to sam već objasnio. Sve što ruši osnovu tewhīda od uvjerenja, riječi i djelā, spada u ove širkove i kufrove. Spomenuo sam nekoliko primjera za njih, a autor ih dokazuje svojim primjerom.

Optuživanje vjerovjesnika se ogleda u tvrdnji da je Jūsuf, 'alejhis-selām, sudio tāgūtskim zakonom, da je Allāhov Poslanik, sallallāhu 'alejhi we sellem, priznao tāgūtski zakon u nuždi, što je očiti kufr.

Neka nam autor objasni šerī'atski propis za onoga koji ovo tvrdi! Pa, ako on ovo zna – dobro bi bilo da nauči tome i njegove kāfire diljem ove zemljine kugle, koji zagovaraju ovu ludost.

Kaže doslovno ovako: "Iako sam bio u Medini. Jer tamo nisam naučio islām.

Da, tamo nisam naučio ovo čemu podučavam ljude na mojim dersovima. Naučio sam mnoge stvari, kao što sam i prije toga znao mnoge stvari. Ali, mnoge mes'ele 'aqīde, mese'ele vezane za šerī'atska imena i propise, tewhīd i širk, tekfīr pojedinca, kufr u tāgūta – to nismo precizno učili, niti je to neko precizno učio na bilo kojem fakultetu u arapskim

zemljama. Dokaz za to je neznanje svršenika i studenata, priznanje iskrenih i neznanje prkosnih.

Iskreno rečeno, studenti često dolje uče kufr i širk i temelje kojim nesvjesno ruše osnove vjere.

Pa, subhānAllāh, zar ovaj čovjek koji mi uzima dragocijeno vrijeme nije dokaz za to i dokaz protiv sebe? Kasnije ćemo vidjeti njegove kufrove.

A, između ostalog, on ne zna razliku između malog i velikog širka. Nego ima sreću što misli da je mali širk – veliki, jer – da je obratno – i tu bi izašao iz vjere. Tome svjedoči njegovo audio predavanje o tekfīru i njegove fetwe u "SAFF"-u, gdje je ponovio istu zabludu. On navodi primjer čovjeka, koji je rekao Allāhovom Poslaniku, sallallāhu 'alejhi we sellem: ***''Šta hoće Allāh i ti''***, što je mali širk, a ne veliki, a zatim zaključuje kako ga Allāhov Poslanik, nije protekfīrio, pa biva k'o bajagi u tome dokaz da je onaj koji učini veliki širk opravdan neznanjem. Eto ti "znanja", Allāh te od njega sačuvao!

Ovo što vama pričam nisam naučio na fakultetu. Naprotiv, ovo što vama pričam, može (od mene) profesor sa fakulteta to da nauči, uz Allāhovu, tebareke ve te'ala, dozvolu, jer ga on isto ne zna.

I ovo je istina, jer postoje mnoge mes'ele vezane za poglavlje šerī'atskih imena i propisa, koje ne znaju, ne profesori sa fakulteta, nego i mnogi koji se pripisuju šejhukluku. Pa, ako mnoge od njih nije znao šejh

Muhammed, u čemu je sramota i neispravnost? A ja lično znam da ih profestori ne znaju. Od njih je:

potvrđenost imena širka (mušrik) prije uspostave argumenta, tj. prije poslanice, prije saznanja.
ime i sud su rastavljeni prije argumenta, a sastavljeni nakon argumenta.
jedno te isto šerī'atsko ime se potvrđuje i negira shodno sudovima koji se za njega vežu, tako da, ako se neko ime negira ili potvrdi u nekom sudu – ne znači da ono tako mora biti u ostalim sudovima.
širk i islām su dvije suprotnosti koje, se ne mogu sastati, i dvije isključivosti, od kojih jedna mora ostati.
sa aspekta dobijanja odgovarajućeg šerī'atskog imena u pitanjima velikog širka i mes'elama tāgūta, ne smije se praviti razlika između djela i počinioca. Tj. da se kaže da je djelo kufr, a da počinilac nije (kāfir). I jedine prepreke tekfīra (tekfīra imena) u ovim pitanjima su maloljetnost, ludilo i prisila. Džehl (neznanje), te'wīl (pogrešno shvatanje), taqlīd (slijepo slijeđenje) i idžtihād nisu prepreke za ime, ali mogu biti prepreke za sud, tj. za tekfīr kažnjavanja, kako u pogledu dunjālučkih propisa, tako i u pogledu āhiretskih.
razlikovanje između kufra, koji za sobom ne povlači kaznu, i onoga koji za sobom povlači kaznu.
značenje uspostave argumenta i razlika između njega i shvatanja argumenta.
razlikovanje između opšte poznatih i manje poznatih mes'ela.
shvatanje prirode mes'ela koje ulaze u osnovu vjere, za koje se veže ime islāma.

značenje i predmet pravila u vezi onoga koji ne tekfīri mušrike, itd.

Dr. 'Abdul'Azīz ibn Muhammed ibn 'Alijj el-'AbdulLatīf u svojoj knjizi ***''Nawāqidul-Īmān el-Qawlijje wel-'Amelijje''***, na 69. str. kaže:

''Na osnovu prethodnog, zaključujemo da je greška mišljenje onih koji uopštavaju kada kažu da je džehl opravdanje u osnovi vjere i drugim stvarima, kao što je i greška uopštavanje prilikom negiranja džehla kao opravdanja.
Naprotiv, obaveza je da napravimo razliku između onih stvari, čijim se suprotstavljanjem poništava osnova vjere i sl. od jasnih stvari i onih koje su neminovno poznate u vjeri, te onih u kojima je suprotstavljanje vezano za pitanja, koja su potrebna objašnjenja.
Kao što je neophodno da se pravi razlika između ovosvjetskih propisa (vanjštine) i āhiretskih propisa (suštine).''

Na 68. str. kaže:

''Lijepo je da napomenemo da opravdanje neznanjem, kada su u pitanju oni koji su učinili kufr, ne znači negaciju kufra od njih, kao što to nalaže ovosvjetski sud nad njima.
Ibn Tejmijje kaže o tome:
''Allāh nas je obavijestio o Hūdu da je rekao svom narodu: 'Obožavajte samo Allāha, vi nemate drugog Boga, mimo Njega. Vi niste išta drugo do lažovi.' ***(Hūd, 50.)***
Učinio ih je lažovima prije nego je presudio sudom kojem bi se usprotivili, zbog toga što su izmislili drugog Boga mimo Allāha.
Dakle, ime mušrik je ustanovljeno prije poslanice, jer on čini širk svom Gospodaru i izjednačava druge sa Njim i

uzima mimo Njega druge bogove i izmišlja mu iste (endād) prije Poslanika... A što se tiče kažnjavanja, to ne.''

Nadam se da ovo razumiješ i da ne moram da ti objasnim. A ako ne shvataš – onda se vrati knjigama 'uleme i, ako hoćeš, mojim predavanjima.

Kaže šejhul-islām, rahimehullāh, u ***''Medžmū'ul-Fetāwā''***, 20 / 37:

" و قد فرق الله بين ما قبل الرسالة و ما بعدها في أسماء و أحكام و جمع بينهما في أسماء و أحكام . "

''Allāh je razdovojio neka imena i sudove prije poslanice, a sastavio ih nakon nje.''

Ibn Tejmijje, rahimehullāh, kaže u ***''Fetwama...''***, 7 / 164-165:

" الإسم الواحد ينفى و يثبت بحسب الأحكام المتعلقة به فلا يجب إذا ثبت , أو نفي في حكم أن يكون كذلك في سائر الأحكام و هذا في كلام العرب و سائر الأمم . "

''Jedno te isto ime se potvrđuje i negira, shodno sudovima i propisima koji se za njega vežu. Tako njegova potvrda u nekom sudu ili njegova negacija u nekom sudu ne znači da je ono takvo u ostalim sudovima i propisima. Tako je u arapskom jeziku i jeziku ostalih naroda.''

Znaš li šta ovo znači, magistre? Ako ne znaš – kontaktiraj profesore sa fakulteta!

Šejh 'AbdulLatīf bin 'AbdurRahmān bin Hasan, rahimehullāh, kaže u knjizi ***''Misbahuz-Zalam''***, na 326. str.:

" و إذا بلغ النصراني ما جاء به الرسول صلى الله عليه و سلم و لم ينقد له لظنه أنه رسول الأميين فقط فهو كافر . و إن لم يتبين له الصواب في نفس الأمر ."

''Kada do kršćana dođe ono s čime je došao Poslanik sallallāhu 'alejhi ve sellem, i on mu se ne pokori, zato što misli da je on samo poslanik neukih – onda je kāfir, pa makar mu nije postalo jasno da je u tome istina.''

Magistre, šta misliš: Je li ovaj kršćanin bio kāfir prije saznanja, ili je bio vjernik, musliman, jer nije znao?

U ***''Fetwama Stalne komisije...''***, 1/220 stoji sljedeće, a fetwu navodi i šejh dr. 'Abdul'Aziz u knjizi koju, kad vam zatreba, uz manipulaciju spominjete kao vaš izvor, zato se čudim kako ne nađoste, bolan, ovu fetwu. ***Allāhul-Muste'ān***.

Tamo stoji da im je postavljeno slijedeće pitanje:

س: هناك من يقول: كل من يتقيد برسالة محمد صلى الله عليه وسلم واستقبل القبلة بالصلاة ولو سجد لشيخه لم يكفر ولم يسمه مشركا، حتى قال: إن محمد بن عبد الوهاب الذي تكلم في المشركين في خلودهم في النار إذا لم يتوبوا قد أخطأ وغلط، وقال: إن المشركين في هذه الأمة يعذبهم ثم يخرجهم إلى الجنة، وقال: إن أمة محمد لم يخلد فيهم أحد في النار.

''Ima onih koji govore: 'Svako ko se veže za poslanicu Muhammeda, sallallāhu 'alejhi we sellem i okreće se prema qibli u namazu, čak i kada bi uradio sedždu svom šejhu – ne bi

postao kāfirom, niti ga nazivaju mušrikom.' [75] ***Čak su rekli da je Muhammed bin 'AbdulWehhāb, koji je govorio o vječnom ostanku mušrika u vatri, ako se ne pokaju – pogriješio. I kažu da će Allāh kazniti mušrike ovoga ummeta, a zatim će ih izvesti u džennet i kažu da niko iz ummeta Muhammeda neće ostati vječno u vatri.''***

Pa su odgovorili:

ج: كل من آمن برسالة نبينا محمد صلى الله عليه وسلم وسائر ما جاء به في الشريعة إذا سجد بعد ذلك لغير الله من ولي وصاحب قبر أو شيخ طريق يعتبر كافرا مرتدا عن الإسلام مشركا مع الله غيره في العبادة، ولو نطق بالشهادتين وقت سجوده؛ لإتيانه بما ينقض قوله من سجوده لغير الله. **لكنه قد يعذر لجهله فلا تنزل به العقوبة حتى يعلم وتقام عليه الحجة** ويمهل ثلاثة أيام؛ إعذارا إليه ليراجع نفسه، عسى أن يتوب، فإن أصر على سجوده لغير الله بعد البيان قتل لردته؛ لقول النبي صلى الله عليه وسلم **من بدل دينه فاقتلوه** . أخرجه الإمام البخاري في صحيحه عن ابن عباس رضي الله عنهما.

فالبيان وإقامة الحجة للإعذار إليه قبل إنزال العقوبة به، لا ليسمى كافرا بعد البيان، فإنه يسمى: كافرا بما حدث منه من سجود لغير الله أو نذره قربة أو ذبحه شاة مثلا لغير الله، وقد دل الكتاب والسنة على أن من مات على الشرك لا يغفر له ويخلد في النار؛ لقوله تعالى: سورة النساء الآية **48** ***إِنَّ اللَّهَ لَا يَغْفِرُ أَنْ يُشْرَكَ بِهِ وَيَغْفِرُ مَا دُونَ ذَلِكَ لِمَنْ يَشَاءُ*** وقوله: سورة التوبة الآية **17**

مَا كَانَ لِلْمُشْرِكِينَ أَنْ يَعْمُرُوا مَسَاجِدَ اللَّهِ شَاهِدِينَ عَلَى أَنْفُسِهِمْ بِالْكُفْرِ أُولَئِكَ حَبِطَتْ أَعْمَالُهُمْ وَفِي النَّارِ هُمْ خَالِدُونَ .

---

[75] Ovo je naša mes'ela i ovo govore Safet Kuduzović i Semir Imamović i potpisnici ***''Proglasa''***

وبالله التوفيق. وصلى الله على نبينا محمد، وآله وصحبه وسلم."

''Svako ko je povjerovao u poslanicu našeg vjerovjesnika Muhammeda, sallallāhu 'alejhi we sellem, i u ostalo s čime je došao od šerī'ata, kada nakon toga uradi sedždu nekom drugom mimo Allāha, kao ewliji, mrtvacu, šejhu nekog tariqāta – smatra se kāfirom, otpadnikom (murteddom) od islāma, mušrikom (onim koji druge Allāhu čine ravnim) u 'ibādetu, pa makar i izgovarao dva šehādeta u vremenu činjenja sedžde. To je zbog toga što je učinio nešto što poništava njegove riječi, čineći sedžu nekom drugom mimo Allāha.

Ali, ponekad se može opravdati zbog neznanja, te se nad njim neće izvršiti kazna, dok se ne poduči i dok se nad njim ne uspostavi argument. Daće mu se tri dana vremena, radi opravdanja pred njim, kako bi ponovno razmislio i ne bi li se pokajao. Pa ako i nakon objašnjenja i dalje nastavi sa činjenjem sedžde nekom drugom mimo Allāha – ubija se zbog svog riddeta (otpadništva), zbog riječi Poslanika, sallallāhu 'alejhi we sellem: 'Ko promijeni svoj dīn – ubijte ga!' Prenosi ga el-Buhārī od Ibn 'Abbāsa, radijallāhu 'anhumā.

Dakle, objašnjenje i uspostava argumenta je opravdanje pred njim prije izvršenja kazne, a ne da bi bio nazvan kāfirom nakon objašnjenja, jer on dobija ime kāfir na osnovu onoga što je učinio od sedžde nekom drugom mimo Allāha, npr., ili zbog zavjeta da će učiniti neko dobro ili zaklati ovcu nekom drugom mimo Allāha.

A Knjiga i sunnet ukazuju da onome koji umre na širku neće biti oprošteno i da će biti vječno u vatri. Zbog riječi Uzvišenog u suri en-Nisā', 48. ājet:

'Uistinu, Allāh neće oprostiti da mu se neko pridružuje ali će oprostiti ono što je manje od toga, kome bude htio.'

I zbog riječi Uzvišenog u suri et-Tewbe, 17. ājet:

'Ne priliči mušricima da održavaju Allāhove mesdžide, svjedočeći protiv sebe kufrom. Takvima će djela propasti i u vatri će biti vječno.'
Nek' je Allāh na pomoći i neka je salawāt i selām na našeg vjerovjesnika Muhammeda, njegovu porodicu i ashābe!"

Kažem: Vidi kako su ājete, objavljene povodom mušrika Arapa koristili nad mušricima koji se pripisuju islāmu! To je zbog toga što ih obuhvata opšte značenje tekstova Objave, koji govore o velikom širku.

Vidi ovo zadnje podvučeno i znaj da se to tiče svake vrste 'ibādeta usmjerenog nekom drugom mimo Allāha, tebāreke we te'ālā, što znači da svako ko usmjeri bilo koju vrstu 'ibādeta nekom drugom mimo Allāha – time gubi ime islāma i dobija ime širka kojeg je uradio.

Pogledaj i presudi čiji su temelji identični sa ovom fetwom komisije, naši ili Semirovi, Safetovi i temelji potpisnika ***''Proglasa''***, koji ispiraju ljudima mozak, zagovarajući opravdanje neznanjem u velikom širku i pitanjima tāgūta, na način kojeg su radili mušrici iz vremena učenjaka da'we tewhīda?

Ko u pitanjima velikog širka i mes'ela tāgūta kaže da je djelo kufr, a da počinilac nije kāfir – izašao je iz islāma.

Kaže šejh 'AbdulLatīf bin 'AbdurRahmān Ālu Šejh:

" و كم هلك بسبب قصور العلم و عدم معرفة الحدود و الحقائق من أمة و كم وقع بذلك من غلط و غمة. ***مثال ذلك الإسلام و الشرك نقيضان لا يجتمعان و لا يرتفعان***

و الجهل بالحقيقتين أو أحدهما أوقع كثيرا من الناس بالشرك و عبادة الصالحين لعدم معرفة الحقائق و تصورها..."

''Koliko je samo grupa nastradalo zbog manjkavosti znanja i nepoznavanja granica i suština. [76] ***Koliko se zbog toga samo pojavilo grešaka i muka. Kao na primjeru pravila koje glasi: 'Islām i širk su dvije, jedna drugoj suprotne, stvari; ne mogu se sastati niti nestati, tako da nijedna ne ostane.'*** [77] ***A neznanje o njihovoj suštini*** [78] ***ili samo o jednoj, uvelo je mnoge u širk i obožavanje ('ibādet) dobrih ljudi, a sve to zbog nepoznavanja suština i nemanja ispravne predstave o njima...''*** [79]

Cijenjeni šejh Ishāq bin 'AbdurRahmān, rahimehullāh, kaže u svojoj poslanici pod naslovom ***''Tekfīrul-Mu'ajjen''***:

" بل إن أهل الفترة الذين لم تبلغهم الرسالة و القرآن و ماتوا على الجاهلية لا يسمون مسلمين بالإجماع و لا يستغفر لهم و إنما اختلف أهل العلم في تعذيبهم في الآخرة . "

''Naprotiv, ehlul-fetra, do kojih nije stigla poslanica i Qur'an i oni koji su umrli u džāhilijjetu ne nazivaju se muslimanima po idžmā'u (konsenzusu), niti se za njih traži oprost. Učenjaci su se samo razišli po pitanju njihovog kažnjavanja na ahiretu.''

Sinovi šejhul-islāma Muhammeda bin 'AbdulWehhāba, šejhovi 'Abdullāh i Husejn, neka je Allāhova milost nad njima, spominju u jednom od odgovora da:

---

[76] Šerī'atskih pojmova
[77] Ili niti obje nestati
[78] Tj. suštini islāma i širka
[79] ***''Minhadžut-Te'sīs''***, 12. str.

" من مات من أهل الشرك قبل بلوغ هذه الدعوة فالذي يحكم عليه : أنه إذا كان معروفا بفعل الشرك و يدين به , و مات على ذلك فهذا ظاهره أنه مات على الكفر , فلا يدعى له و لا يضحى له , و لا يتصدق عنه , و أما حقيقة أمره فإلى الله تعالى . فإن قامت عليه الحجة في حياته و عاند فهذا كافر في الظاهر و الباطن , و إن لم تقم عليه الحجة فأمره إلى الله تعالى..."

''Ono čime se presuđuje onome ko umre od ehliš-širka [80] ***prije dolaska ove da'we jeste da, ako je bio poznat po činjenju širka i tome da mu je širk bio dīn, pa je umro na tome – jeste da njegova vanjština ukazuje da je umro na kufru.***
Zato se ne smije činiti dova za njega, niti klati kurbān, niti davati sadaka na njegovo ime.
A što se tiče njegovog pravog suda – on se prepušta Allāhu, Uzvišenom. Pa ako je nad njim za vrijeme njegovog života uspostavljen argument, a on mu prkosio – onda je on kāfir u vanjštini [81] ***i u suštini.*** [82] ***A ako nad njim nije uspostavljen argument – onda se njegov slučaj prepušta Allāhu Uzvišenom.''*** [83]

Kaže uvaženi šejh Ebū Batīn, rahimehullāh:

" قد ذكر أهل العلم من أهل كل مذهب أشياء كثيرة لا يمكن حصرها من الأقوال و الأفعال و الاعتقادات , أنه يكفر صاحبها ***و لم يقيدوا ذلك بالمعاند*** *, فالمدعي أن مرتكب الكفر متأولا أو مجتهدا أو مخطئا أو* ***مقلدا*** *أو* ***جاهلا*** *معذور* ***مخالف للكتاب***

---

[80] Počinioca širka
[81] Tj. ovosvjetskim propisima, koji se tiču vanjštine
[82] Tj. āhiretskim propisima ili suštinskim propisima
[83] ***''Ed-Durerus-Senijje''***, 10 / 142

والسنة والإجماع بلا شك مع أنه لا بد أن ينقض أصله فلو طرد أصله كفر بلا ريب كما لو توقف في تكفير من شك في رسالة محمد صلى الله عليه وسلم ونحو ذلك . "

''Učenjaci iz svih pravnih škola su spomenuli mnogo stvari, koje ne možemo pobrojati, od riječi, djela i uvjerenja, čiji počinioci postaju nevjernicima, i to nisu ograničili samo na inadžiju. [84]

Zato svaki onaj koji tvrdi da je počinioc kufra opravdan iz te'wīla, [85] ***idžtihāda,*** [86] ***slijepog slijeđenja (taqlīda) ili neznanja (džehla) – suprotstavlja se Knjizi, sunnetu i idžmā'u, bez ikakve sumnje.***
S time što on neminovno mora poništiti taj svoj temelj. Jer, kada bi se do kraja držao svog temelja – nesumnjivo bi postao nevjernik, [87] ***kao kada bi se sustegao od tekfīra onoga koji sumnja u poslanicu*** [88] ***Muhammeda, sallallāhu 'alejhi we sellem.''*** [89]

Ebū Batīn, rahimehullāh, kaže:

---

[84] Onaj koji radi prestup nakon saznanja o njegovoj zabrani, što znači da taj sud obuhvata i mnoge druge koji pri sebi imaju druge vrste kufra čija je osnova neznanje, za koje su sami krivi
[85] Kao što kažu dā'ije mušrici, koji opravdavaju te'wīlom u osnovi vjere. Imena sam im spominjao
[86] Ulaganje maksimalnog truda od strane islamskog učenjaka u dokučivanju šerī'atskog propisa
[87] Tj. nevjerstvom zbog kojeg zaslužuje kaznu, što ne znači da nije izgubio ime islāma zbog prvog. Ali je razlika u govoru 'uleme između gubljenja imena islāma i dobijanja imena kufra, koje za sobom povlači kaznu. Allāhul-Muste'ān
[88] Dakle, nema razlike između onoga koji krši tewhīd i poslanicu, i onoga koji ne vjeruje u Sudnji Dan. Pa ako ne tekfīri prvog – zašto ne postupi isto i u pitanjima poslanice i Sudnjeg Dana?
[89] "Ed-Durerus-Senijje", 12/72, 73

*" **فإن كان مرتكب الشرك الأكبر معذورا لجهله فمن الذي لا يعذر** ولازم هذه الدعوة أنه ليس لله حجة على أحد **إلا المعاند** مع أن صاحب هذه الدعوة لا يمكنه طرد أصله بل لا بد أن يتناقض فإنه لا يمكن أن يتوقف في من شك في رسالة محمد صلى الله عليه وسلم أو شك في البعث أو غير ذلك من أصول الدين والشاك جاهل ...-... ولازم هذا أن لا نكفر جهلة اليهود والنصارى والذين يسجدون للشمس والقمر والأصنام لجهلهم ولا الذين حرقهم علي بن أبي طالب بالنار لأنا نقطع أنهم جهال وقد أجمع المسلمون على كفر من لم يكفر اليهود والنصارى أو شك في كفرهم ونحن نتيقن أن أكثرهم جهال. "*

''Ako se počinioc velikog širka opravdava neznanjem – pa ko je onda taj koji nema opravdanje?
Iz ove tvrdnje proizilazi da Allāh ni nad kim osim inadžije nema argumenta. Uz činjenicu da zagovornik ove tvrdnje neće biti u stanju da se u svemu pridržava svog temelja. Naprotiv, on mora upasti u kontradiktornost. Jer, ne smije se sustezati od tekfīra onoga koji sumnja u poslanicu Muhammeda, sallallāhu 'alejhi we sellem, ili sumnja u proživljenje, ili druge stvari od osnovā vjere. A onaj koji sumnja je neznalica...'' – do riječi –
''...iz ovoga proizilazi da ne smijemo tekfīriti neznalice Židova i kršćana i one koji čine sedždu Suncu, Mjesecu i kipovima, zbog njihovog neznanja, niti one koje je spaljivao 'Alī ibn Ebī Tālib vatrom, jer smo uvjereni da su oni neznalice. A svi muslimani [90] ***su se složili da je nevjernik onaj koji ne tekfīri Židove i kršćane ili sumnja u njihovo nevjerstvo, a mi smo ubjeđeni da su većina njih neznalice.''*** [91]

---

[90] Pazi kako kaže ***muslimani***, a ne ***'ulema***. Pa šta onda reći za reisove i naibu-reisove, koji ih nazivaju vjernicima?
[91] ***''Ed-Durerus-Senijje''***, 12/69-74

Ebū Batīn, rahimehullāh, kaže:

*" إن قول الشيخ تقي الدين : إن **التكفير والقتل موقوف على بلوغ الحجة** يدل من كلامه على أن هذين الأمرين وهما التكفير والقتل ليسا موقوفين على **فهم الحجة** مطلقا بل على بلوغها ففهمها شيء وبلوغها شيء آخر ، **فلو كان هذا الحكم موقوفا على فهم الحجة لم نكفر ونقتل إلا من علمنا أنه معاند خاصة ، وهذا بين البطلان** بل آخر كلامه رحمه الله يدل على **أنه يعتبر فهم الحجة في الأمور التي تخفى على كثير من الناس وليس فيها مناقضة للتوحيد والرسالة كالجهل ببعض الصفات** .*
*وأما الأمور التي **هي مناقضة للتوحيد والإيمان بالرسالة** فقد صرح رحمه الله في مواضع كثيرة بكفر أصحابها وقتلهم بعد الاستتابة ولم يعذرهم بالجهل مع أننا نتحقق أن سبب وقوعهم في تلك الأمور إنما هو الجهل بحقيقتها فلو علموا أنها كفر تخرج من الإسلام لم يفعلوها ..."*

''Riječi Tekijjud-dīna: [92] ***'Tekfīr i ubijanje su vezani za dolazak argumenta...' ukazuju da ove dvije stvari, tj. tekfīr i ubijanje*** [93] ***nisu vezane za razumijevanje argumenta bez ograničenja, već za njegov dolazak.***
Dakle, razumijevanje argumenta je jedna, a dolazak argumenta druga stvar.
A ako bi ovaj sud bio vezan za razumijevanje argumenta – onda ne bismo mogli protekfīriti i ubiti (nikoga)***, osim samo onoga za koga znamo da je inadžija, a to je očigledno neispravno.***
Naprotiv, kraj njegovih riječi ukazuje da on razumijevanje argumenta (fehmul-hudždže***) uzima u obzir samo u stvarima***

---

[92] Tj. Ibn Tejmijje, rahimehullāh
[93] Obrati pažnju na činjenicu da šejh govori o tekfīru kažnjavanja, tj. o sudu, a ne o imenu koje se dobija samim ostvarenjem značenja širka pri osobi

koje su nepoznate mnogim ljudima, u kojima nema onoga što negira tewhīd i poslanicu, poput nepoznavanja nekih atributa. A što se tiče stvari koje negiraju tewhīd i īmān u poslanicu – on je, Allāh mu se smilovao, na više mjesta jasno ukazao na nevjerstvo njihovih počinioca i njihovo ubijanje, nakon traženja od njih da se pokaju (istitabe) i nije ih opravdao neznanjem. A mi znamo da je razlog njihovog upadanja u te stvari – samo nepoznavanje (neznanje***) njihove prave suštine. Oni ih nikad ne bi uradili da su znali da su one kufr, koji izvodi iz vjere.''*** [94]

U ovom citatu šejh Ebū Batīn komentariše riječi Ibn Tejmijje u kojima spominje dolazak dokaza (bulūgul-hudždže), koji je uslov za tekfīr kažnjavanja i to su one dvije stvari o kojima se govori.

Ovo ne znači da osoba koja radi veliki širk i jasan kufr prije dolaska dokaza ne zaslužuje ime nevjernika u dunjalučkim propisima, kao što je već objašnjeno.

Ebū Batīn također ističe važnost pravljena razlike između dolaska dokaza i njegovog razumijevanja i kaže da zadnje (razumijevanje) nije uvjet tekfīra pojedinca u pitanjima tewhīda, poslanice i drugih osnova vjere. Ali, može biti takav u pitanjima koja su većini ljudi manje jasna (***mesā'il hafijje***). [95]

---

[94] ***''Ed-Durerus-Senijje''***, 10/360, 375

[95] To su pitanja novotara i sljedbenika strasti. Ebū Batīn je, kao primjer za to, naveo neka svojstva Uzvišenog Allāha. Tewhīd i poslanica mogu biti nekad i nekom nepoznati, ali to ne sprečava gubljenje imena tewhīda i posebnog islāma, kao što smo objasnili

Dakle, mora se praviti razlika između dolaska argumenta i njegovog shvatanja i između opše poznatih stvari i manje poznatih pitanja.

On objašnjava da je moguće da nad osobom bude uspostavljen argument, iako ga ona ne zna ili ga nije razumjela, a mogla je saznati ili razumijeti da je htjela. To znači da je neispravno smatrati da je propis nevjerstva i tekfīra vezan samo za inadžiju, tj. onoga koji zna, kao što propagira naš magistar.

Šejh Ebū Batīn, rahimehullāh, kaže:

" نقول في تكفير المعين ظاهر الآيات والأحاديث ***وكلام جمهور العلماء*** *يدل على كفر من أشرك بالله فعبد معه غيره* ***ولم تفرق الأدلة بين المعين وغيره*** *قال تعالى : (* ***إن الله لا يغفر أن يشرك به*** *) وقال تعالى (* ***فاقتلوا المشركين حيث وجدتموهم*** *) وهذا* ***عام*** *في كل واحد من المشركين ،* ***وجميع العلماء*** *في كتب الفقه يذكرون حكم المرتد وأول ما يذكرون من أنواع الكفر والردة الشرك فقالوا :*
إن من أشرك بالله كفر ***ولم يستثنوا الجاهل*** *، ومن زعم لله صاحبه أو ولدا كفر ولم* ***يستثنوا الجاهل*** *، ومن قذف عائشة كفر ، ومن استهزأ بالله أو رسله أو كتبه كفر إجماعا لقوله تعالى* ***(لا تعتذروا قد كفرتم بعد إيمانكم)*** *ويذكرون أنواعا كثيرة مجمعا على كفر صاحبها* ***ولم يفرقوا بين المعين*** *وغيره ثم يقولون : فمن ارتد عن الإسلام قتل* ***بعد الاستتابة ، فحكموا بردته قبل الحكم باستتابته ، فالاستتابة بعد الحكم بالردة والاستتابة إنما تكون لمعين*** *ويذكرون في هذا الباب حكم من جحد وجوب واحدة من العبادات الخمس أو استحل شيئا من المحرمات كالخمر والخنزير ونحو ذلك أو شك فيه يكفر إذا كان* ***مثله لا يجهله ولم يقولوا ذلك في الشرك ونحوه مما ذكرنا بعضه***

بل أطلقوا كفره ولم يقيدوه بالجهل ولا فرقوا بين المعين وغيره وكما ذكرنا أن الاستتابة إنما تكون لمعين .

وهل يجوزلمسلم أن يشك في كفر من قال إن لله صاحبة أو ولدا أو إن جبريل غلط في الرسالة أو ينكر البعث بعد الموت أو ينكر أحدا من الأنبياء ؟

وهل ***يفرق مسلم بين المعين وغيره في ذلك ونحوه*** *وقد قال صلى الله عليه وسلم : من بدل دينه فاقتلوه ،* ***وهذا يعم المعين وغيره،*** *وأعظم أنواع تبديل الدين الشرك بالله وعبادة غيره .. **إلى أن قال –*** " *ونحن نعلم أن من فعل ذلك (الشرك) ممن ينتسب للإسلام أنه* ***لم يوقعهم في ذلك إلا الجهل*** *فلو علموا أن ذلك يبعد عن الله غاية الإبعاد وأنه من الشرك الذي حرم الله لم يقدموا عليه، فكفرهم* ***جميع العلماء ولم يعذروهم بالجهل كما يقول بعض الضالين : إن هؤلاء معذورون لأنهم جهال .. إلى أن قال :***

وأما قول الشيخ ابن تيمية : ولكن لغلبة الجهل في كثير من المتأخرين لم يمكن تكفيره .. الخ فهو لم ***يقل انهم معذورون*** *لكن توقف منه في إطلاق الكفر عليهم قبل التبيين فيجمع بين كلامه بأن يقال : إن مراده إننا إذا سمعنا من إنسان كلام كفر أو وجدناه في كلام بعض الناس المنظوم أو المنثور إننا لا نبادر في تكفير من رأينا منه ذلك أو سمعناه حتى نبين له الحجة الشرعية هذا* ***مع قولنا إن هؤلاء الغلاة الداعين للمقبورين أو الملائكة أو غيرهم الراغبين إليهم بقضاء حوائجهم مشركون*** *كفار ."*

''Po pitanju tekfīra pojedinca kažemo da prvobitno (vanjštinsko) značenje ājeta i hadītha, a i govor većine (džumhūra) 'uleme ukazuje na nevjerstvo onoga koji učini širk Allāhu, čineći 'ibādet nekom drugom mimo Njega i da dokazi nisu napravili razliku između pojedinca i drugog. [96]

[96] Tj. pojedinca i njegovih riječi ili djela, kao što nam savjetuje Semir da bi se sačuvali od ove "opake bolesti"

Kaže Uzvišeni: 'Uistinu, Allāh neće oprostiti da mu se širk čini' ***i kaže***: 'Ubijajte mušrike gdje god ih nađete'. ***I ovo uopšteno važi za svakog mušrika.***

Svi učenjaci u knjigama fikha spominju propis murtedda i prvo što spominju od vrsta kufra i otpadništva je širk, pa kažu da onaj koji učini širk – postaje nevjernikom, i nisu izuzeli neznalicu (džāhila).

Tako i da je onaj koji tvrdi da Allāh ima drūgu ili dijete – nevjernik, i nisu izuzeli neznalicu. I ko optuži 'Ā'išu – postaje nevjernikom. Ko se ismijava Allāhu, Njegovom Poslaniku ili Njegovim Knjigama – postaje nevjernikom po konsenzusu 'uleme, zbog riječi Uzvišenog: 'Nemojte se pravdati, zanevjerovali ste nakon vašeg īmāna'.

I spominju mnoge vrste nevjerstva, čiji su počinioci nevjernici prema konsenzusu (idžmā'u), i nisu napravili razliku između pojedinca i drugog.

Zatim kažu da se otpadnik od islāma ubija, nakon što se od njega traži da se pokaje (istitābeh). Pa su mu presudili otpadništvom prije presude o traženju pokajanja, koja dakle biva nakon presude otpadništvom, a traženje pokajanja ne biva osim od pojedinca.

U ovom poglavlju spominju propis onoga koji zaniječe bilo koji od pet ruknova ili ohalali nešto od zabranjenih stvari, poput vina, svinjetine i sl., ili posumnja u to, i kažu da postaje nevjernikom ako osobe slične njemu poznaju propis, [97] ***a to nisu rekli u pitanju širka i stvari sličnih njemu, od kojih smo neke spomenuli.***

Naprotiv, oni su uopšteno spomenuli sud nevjerstva njihovih počinioca i nisu iz njega izuzeli neznalicu, niti su napravili razliku između određene osobe i nečeg drugog. I kao što smo spomenuli – pokajanje se traži od određene osobe.

---

[97] Tj. nisu neznalice u poznavanju spomenutih propisa

I da li je dozvoljeno muslimanu da sumnja u nevjerstvo onoga koji kaže da Allāh ima drūgu ili dijete, ili da je Džibrīl pogriješio u dostavljanju poslanice, ili poriče proživljenje nakon smrti, ili nekog od vjerovjesnika?
Da li bilo koji musliman u ovim i sličnim stvarima pravi razliku između određene osobe i nečeg drugog, a Poslanik sallallāhu 'alejhi we sellem je rekao: 'Ko promijeni svoj dīn– ubijte ga', što obuhvata određenu osobu i drugo, a najveći vid mijenjanja vjere je činjenje širka Allāhu i obožavanje nekog drugog mimo Njega ('ibādet)''. – do riječi –
''... A mi znamo da one koji to (širk) rade, od onih koji se pripisuju islāmu, na to nije navelo ništa drugo do neznanje. Oni, da su znali da ih to potpuno udaljuje od Allāha i da to spada u širk kojeg je Allāh zabranio, nikad se u njega ne bi upustili.
Uprkos tome, svi učenjaci su ih protekfīrili i nisu ih opravdali neznanjem, kao što govore neki zabludjeli (dallūn): 'Takvi su opravdani, zbog toga što su neznalice'...– do riječi –
''...A što se tiče riječi šejha: [98] ***'Ali, zbog preovladavanja neznanja kod mnogih od potonjih generacija, njih nije moguće protekfīriti...', on tu nije rekao da su oni opravdani, već se sustegao od donošenja presude nevjerstvom nad njima, prije objašnjavanja.***
Tako bi željeno značenje onoga što je on rekao, koje zaključujemo iz cjelosti njegovih izreka, bilo da, ako ko bi mi čuli ili vidjeli u govoru nekog insāna, bio on u vidu poezije ili proze, nešto što je kufr – ne trebamo žuriti sa tekfīrom onoga od koga smo to čuli ili vidjeli dok mu ne objasnimo šerī'atski argument. To, uz naše mišljenje da su oni ekstremisti, obožavaci mrtvaca, meleka ili

[98] Tj. Ibn Tejmijje

drugih, koji im se obraćaju za ispunjenje svojih potreba – mušrici i nevjernici.'' [99]

Kažem: Neka Allāh nagradi šejha Ebū Batīna, rahimehullāh, u čijim riječima nalazimo odgovor na sve greške i zablude dā'ija, koji su iscijepali odjeću od sjedenja na koljenim pred 'ulemom, a kojima je odgovorio nekim ekstremnim sufijama, mušricima iz njegovog vremena, koji su opravdavali mušrike neznanjem, oslanjajući se na govor Ibn Tejmijje, kojeg su izvadili iz njegovog konteksta i kojeg su, namjerno ili nenamjerno, pogrešno protumačili.

Baš kao i naše dā'ije, među kojim je mr. Džāhil!

Šejh Ebū Batīn je namjerno akcentovao mes'elu neznanja u velikom širku i sličnim stvarima, kako sa aspekta imena, tako i sa aspekta kažnjavanja. Pa konstatuje da on nije prepreka za dobijanje imena mušrik i murtedd, ili kāfir u smislu mušrik, tj. prije argumenta.

Ukazuje da je od zabludjelih onaj koji opravdava neznanjem u apsolutnom smislu, kao i onaj koji kaže da je dozvoljeno reći samo za riječi i djela da su kufr i širk, ali ne za počinioca. Ne dao Allāh!

Baš kao naše dā'ije. I na kraju govori o situaciji u kojoj je zbog preovladavanja neznanja moguće određene osobe, u određenom mjestu i vremenu, u ovosvjetskim propisima opravdati od tekfīra kažnjavanja, što ne znači da će na āhiretu biti opravdan ako umre u tom stanju, i presudu nad čitavom grupom da se nad njima nije uspostavio argument. To je značenje riječi Ibn Tejmijje, rahimehullāh.

---

[99] ***''Ed-Durerus-Senijje''***, 10 / 401

U njima takođe spominje sud psovača i onoga koji se ismijava. I na kraju: Da li je ovo dovoljan dokaz pametnjakovićima, koji nanose zulum da'wi tewhīda i kaljaju čast Allāhovih robova? ***Allāhul-Muste'ān***. A pametnjaković Imamović kaže da je psovač vjere musliman, dok mu se ne objasni da je to harām, i to je valjda naučio u Medīni, a ja mu ne vjerujem.

Kada ovo shvatiš, uvidjećeš kobnost greške onih koji za tekfīr pojedinca, u pitanjima osnove vjere bez koje nema islāma, uslovljavaju "iqāmetul-hudždže", odnosno uspostavu argumenta.

Odgovor je jasan i identičan prethodnom. A to je da svaki musliman zna da je zabranjeno ono što ruši osnovu svih osnova vjere. ***Allāhul-Muste'ān***. A ako to ne zna – onda se čak i Džehm ibn Safwān, osnivač kāfirske sekte džehmijjā, slaže sa nama da je takav nevjernik kufrom neznanja, jer je kod njega (Džehma ibn Safwāna) neznanje osnove vjere – kufr, a kod ovih dā'ija neznanje je – opravdanje i prepreka tekfīra imena, a i kažnjavanja, kada se ostvare njegovi uvjeti.

Ponekad poželim kada bi te dā'ije i naš filozof Semires, makar vanjštinski, poput Džehma, protekfīrile psovača, i mušrika, i tāgūte, jer bi tada sigurno bilo puno manje smutnji nego što ih je sada, u vremenu u kojem se kriju iza definicije ehlis-sunneta u īmānu, u kojem se grčevito bore da održe svoj vjersko-novotarski monopol nad omladinom i muslimanima, kao i nad Bošnjacima koji su "cilj vjerovjesničke da'we tewhīda". Allāhu moj, uputi na

pravi put svakog ko je skrenuo sa njega, od iskrenih muslimana! *Āmīn*!

Magistre, idemo dalje, ne puštaj mi ruku! Još malo pa stižemo...

Evo ti samo još ovaj citat, pa nastavljamo, da ti dokažem moje tvrdnje!

Ibn Hazm, rahimehullāh, kaže:

" وأما سب الله تعالى، فما على ظهر الأرض مسلم يخالف في أنه كفر مجرد، إلا أن الجهمية والأشعرية وهما طائفتان لا يعتد بهما، يصرحون بأن سب الله تعالى وإعلان الكفر ليس كفراً، قال بعضهم: ولكنه دليل على أن يعتقد الكفر لا أنه كافر بيقين بسبه الله تعالى، وأصلهم في هذا أصل سوء خارج عن إجماع أهل الإسلام، وهو أنهم يقولون: الإيمان هو التصديق بالقلب فقط، وإن أعلن بالكفر وعبادة الأوثان بغير تقية ولا حكاية ..!

ثم قال: وهذا كفر مجرد لأنه خلاف لإجماع الأمة، ولحكم الله تعالى ورسوله وجميع الصحابة ومن بعدهم . "

''Što se tiče psovanja Uzvišenog Allāha – nema nijednog muslimana na zemlji koji bi se suprotstavio činjenici da je psovanje samo po sebi kufr. Osim što džehmijje i eš'arije, dvije grupacije koje se ne uzimaju u obzir, otvoreno govore da psovanje Allāha i obznana kufra nije kufr.

Neki od njih kažu: '...ali je znak da on ima uvjerenje kufra, a ne da je kategorički kāfir samim psovanjem Uzvišenog Allāha.'

Njihov temelj u tome je zao temelj, koji je van okvira idžmā'a muslimana. A to je da oni govore da je īmān samo potvrda

srcem, iako on obznanjuje kufr, obožavanje idola, bez prisile ili prenošenja tuđih riječi... – zatim kaže – ***...i to je kufr samo po sebi, jer se suprotstavlja idžmā'u ummeta, Allāhovom sudu, sudu Njegovog Poslanika i svim ashābima i onim nakon njih.''*** [100]

Pa je protekfīrio džehmije, iako oni tekfīre psovača vjere, i mušrike i tāgūte, zbog toga što im je temelj kāfirski. A šta ćeš ti, robe dinara i dirhema, reći Allāhu, kada su ti i temelji pogrešni, a spomenute nazivaš muslimanima, opravdavajući ih svojim opravdanjima, koje si "naučio u Medīni"?

Magistre, ime širka se dobija samom pojavom velikog širka i njegove suštine pri nekoj osobi i ona time automatski gubi ime islāma, htio ti to ili ne. Međutim, tekfīr kažnjavanja, koji spada u prijetnju (ve'īd) dolazi tek nakon uspostave argumenta, a to u osnovi vjere biva na dva načina:

dolaskom teksta do osobe
postojanjem mogućnosti saznanja

Ako se suprotstavi nakon prvog (dolaska teksta) – onda je kāfir kufrom prkosa ('ināda).

A ako ostane neznalica u osnovi vjere, kao ti i tvoja braća – onda je kāfir kufrom neznanja za kojeg je sam kriv. I ovaj se, magistre, kufr naziva kufrom 'irāda, tj. okretanja i nemara.

Šejhul-islām Ibnul-Qajjim, rahimehullāh, kaže u ***''Tarīqul-Hidžretejn''***, govoreći o 17. kategoriji obveznika:

---

[100] ***''El-Muhallā''***, 13/498

"...**الأصل الثاني** أن العذاب يستحق بسببين_, أحدهما : الإعراض عن الحجة و عدم إرادتها و العمل بها و بموجبها .

الثاني : العناد لها بعد قيامها و ترك إرادة موجبها . **فالأول كفر إعراض , و الثاني كفر عناد . و أما كفر الجهل مع عدم قيام الحجة و عدم التمكن من معرفتها** فهذا الذي نفى الله التعذيب عنه حتى تقوم حجة الرسل ."

''Ovo objašnjenje je izgrađeno na četiri temelja:
Prvi: Da Allāh, subhānehu we te'ala, neće kazniti nikog osim nakon uspostave argumenta nad njim (tj. qijāmul-hudždže). Kao i što je rekao Uzvišeni – u prijevodu značenja – 'Mi nećemo nikog kazniti dok mu ne pošaljemo poslanika.' – zatim je spomenuo neke ājete pa je nakon toga rekao –
''Drugi: Da se kazna zaslužuje radi dva razloga.
Prvi:

> ***okretanje od argumenta i dokaza, neželjenje istog, kao i neželjenje rada po onome na šta ukazuje.***

Drugi:

> ***prkošenje argumentu nakon njegove uspostave i ostavljanje želje za onim na što ukazuje.***

Prva stvar je kufr okretanja (kufr 'irād), a druga je kufr prkosa (tj. kufr 'inād).
A što se tiče kufra neznanja (tj. kufrul-džehl) uz <u>neuspostavljenosti argumenta</u> i <u>nepostojanja mogućnosti</u> da se argument sazna – e to je onaj (tj. vrsta kufra) zbog čijeg činjenja Allāh neće kazniti dok se ne uspostavi poslanički argument.''

A da nam oni mušrici sa (internet) stranice ***''minhādž''*** ne bi rekli da se govor Ibnul-Qajjima ne tiče onih koji se pripisuju islāmu, već kāfirā koji se pripisuju drugim vjerama

– navodimo riječi "njihovog šejha" Bin Bāza, koji je upitan pa kaže slijedeće:

" هل يعذر المسلم إذا فعل شيئا من الشرك كالذبح و النذر لغير الله جاهلا ؟ .

ج: الأمور قسمان : قسم يعذر فيه بالجهل , و قسم لا يعذر فيه بالجهل , فإذا كان من أتى ذلك بين المسلمين , و أتى الشرك بالله , و عبد غير الله , فإنه لا يعذر لأنه مقصر لم يسأل , و لم يتبصر في دينه فيكون غير معذور في عبادته غير الله من أموات أو أشجار أو أحجار أو أصنام , لإعراضه و غفلته عن دينه , كما قال الله سبحانه :

*(**و الذين كفروا عما أنذروا معرضون**) – الأحقاف : **3** – و لأن النبي صلى الله عليه و سلم لما استأذن ربه أن يستغفر لأمه لأنها ماتت في الجاهلية لو يؤذن له ليستغفر لها , لأنها ماتت على دين قومها عباد الأوثان , و لأنه صلى الله عليه و سلم قال لشخص سأله عن أبيه , قال : " **هو في النار** " فلما رأى ما في وجهه قال : " **إن أبي و أباك في النار** " . لأنه مات على الشرك بالله , و على عبادة غيره سبحانه و تعالى , فكيف بالذي بين المسلمين و هو يعبد البدوي , أو يعبد الحسين , أو يعبد الشيخ عبد القادر الجيلاني , أو يعبد الرسول محمدا صلى الله عليه و سلم أو يعبد عليا أو يعبد غيرهم ؟! فهؤلاء و أشباههم لا يعذرون من باب أولى ؛ لأنهم أتوا الشرك الأكبر و هم بين المسلمين , و القرآن بين أيديهم , و هكذا سنة رسول الله صلى الله عليه و سلم موجودة بينهم , و لكنهم عن ذلك معرضون .*

و القسم الثاني : من يعذر بالجهل كالذي ينشأ في بلاد بعيدة عن الإسلام في أطراف الدنيا , أو لأسباب أخرى كأهل الفترة و نحوهم ممن لم تبلغهم الرسالة , فهؤلاء معذورون بجهلهم , و أمرهم إلى الله عز و جل , و الصحيح أنهم يمتحنون يوم القيامة فيؤمرون , فإن أجابوا دخلوا الجنة , و إن عصوا دخلوا النار لقوله جل و

علا : (و ما كنا معذبين حتى نبعث رسولا) – الإسراء : 15 – و لأحاديث صحيحة وردت في ذلك . و قد بسط العلامة ابن القيم رحمه الله تعالى الكلام في هذه المسألة في آخر كتابه (طريق الهجرتين) لما ذكر طبقات المكلفين فليراجع هناك لعظيم فائدته . "

''Da li ima opravdanja musliman koji iz neznanja uradi nešto od širka (velikog, op. prev.)***, poput klanja i zavjeta nekom drugom, mimo Allāha?''***

Odgovor:

''Stvari se dijele na dvije vrste:

Vrsta u kojoj se opravdava neznanjem i druga u kojoj nema opravdanja u neznanju.
Pa, ako taj koji je to počinio živi među muslimanima i učinio je širk Allāhu, i obožavao ('ibādet činio, op. prev.) nekog drugog mimo Allāha – nema opravdanja jer je bio nemaran i nije pitao, niti se podučavao o svojoj vjeri. Tako neće biti opravdan u činjenju 'ibādeta nekom drugome mimo Allāha, od umrlih, drveća, kamenja ili kipova, zbog svog okretanja ('irād) i nemarnosti u svojoj vjeri. Kao što je Uzvišeni rekao:
'A oni koji nevjeruju se okreću od onoga s čime su opomenuti' ***(el-Ahqāf, 3.).***
Te zbog toga što Vjerovjesnik, sallallāhu 'alejhi we sellem, kada je tražio dozvolu od svoga Gospodara da zamoli za oprost za svoju majku, jer je bila umrla u džāhilijjetu – nije dobio dozvolu za to, zato što je umrla na vjeri svog naroda, obožavalaca idolā. Te zbog toga što je Poslanik, sallallāhu 'alejhi we sellem, jednoj osobi, kada ga je upitala o svom ocu, rekao: 'On je u vatri.' Pa, kada je vidio promjenu na njegovom licu, on mu reče: 'Uistinu, i moj i tvoj

otac su u vatri', jer je umro činećі širk Allāhu i 'ibādet nekom drugom mimo Njega, Uzvišenog.
Kakav onda treba da bude sud osobe koja živi među muslimanima, a čini 'ibādet Bedewiju, ili el-Husejnu, ili šejhu 'AbdulQādiru el-Džejlāniju, ili Poslaniku Muhammedu, sallallāhu 'alejhi we sellem, ili 'Aliji, ili drugima? Ovakvi i slični njima su prečі da nemaju opravdanja, zbog toga što su učinili veliki širk, a žive među muslimanima, a Qur'ān je pred njima, kao i sunnet Allāhovog Poslanika, sallallāhu 'alejhi we sellem, ali su se oni od svega toga okrenuli.
Druga vrsta su oni koji mogu biti opravdani neznanjem, [101] ***poput osoba koje su odrasle u zemljama udaljenim od islāma, po krajevima ovog svijeta. Ili radi nekih drugih razloga poput ''ehlul-fetre'' i njima sličnim, od onih do kojih nije došla poslanica. Takvi mogu biti opravdani neznanjem, a njihov se slučaj*** [102] ***prepušta Allāhu, Silnom i Veličanstvenom.***
A najispravnije je da će oni biti kušani na Qijāmetskom danu, i da će im biti naređeno, pa ako se pokore – ući će u džennet, a ako se suprotstave – ući će u džehennem, zbog riječi Uzvišenog i Veličanstvenog:
'Nikoga ne kažnjavamo dok ne pošaljemo poslanika' ***(el-Isrā', 15.) i zbog vjerodostojnih hadītha koji govore o toj temi.***
Eminentni učenjak Ibnul-Qajjim, rahimehullāh, je detaljno objasnio ovo pitanje na kraju svoje knjige 'Tarīqul-Hidžretejn', kada je govorio o sedamnaestoj skupini obveznika. Zato se je nužno osvrnuti na ono što je rekao zbog veličine koristi koja je u tome.'' [103]

---

[101] Kažem: Na āhiretu, a ne na dunjāluku u pogledu imena
[102] Stvarni sud
[103] ***''Medžmū'u Fetāwā eš-Šejh 'Abdil'Azīz ibn Bāz''***, 2/528-530

Vidi kako Ibn Bāz ukazuje na koristi koje su govoru Ibnul-Qajjima u spomenutom naslovu i kako njegov govor primjenjuje nad svakim ko ruši osnovu dīna, pa makar se pripisivao islāmu, jer o takvom i govori u fetwi.

Žalosno je što su mušrici sa stranice ***''minhādž''***, u pokušaju da obore naše 'aqīdetske temelje, preveli neku zabludu sa arapskog, u kojoj se konstatuje da se u govoru Ibnul-Qajjima, navodno, tretiraju samo kāfiri koji se ne pripisuju islāmu. A njihov šejh kaže kao što mi kažemo! Ne dā im se da šire zablude i laži, jer ih Allāh otkriva svaki put kada nešto pokušaju.

Kaže Ibn Tejmijje, rahimehullāh:

" و الحجة على العباد إنما تقوم بشيئين : التمكن من العلم بما أنزل الله , و القدرة على العمل به . فأما العاجز عن العلم كالمجنون أو العاجز عن العمل فلا أمر عليه و لا نهي , لأن الوجوب و التحريم مشروط بإمكان العلم و العمل فإن العجز مسقط للأمر و النهي و إن كان واجبا في الأصل . "

''Argument nad robovima biva uspostavljen sa dvije stvari: Mogućnošću saznavanja onoga što je Allāh objavio i moći tj. sposobnosti rada po njemu. Što se tiče nemoćnog da sazna, poput ludaka, ili nemoćnog da učini djelo – za njega nema naredbe ni zabrane. To je zbog toga što je obligatnost i zabranjenost uvjetovana mogućnošću sticanja znanja i rada. Tako nemoć obara naredbu i zabranu, iako je u osnovi obavezan.'' [104]

Zašto ti ovo još nisi naučio, a narod još odvraćaš od tewhīda zbog svog bolesnog shvatanja???

---

[104] ***''Medžmū'ul-Fetāwā''***, 20/59

Šejh Muhammed bin Ibrāhīm u komentaru ***''Kešfuš-Šubuhāt''*** na 101. str. kaže:

" و لا فرق بين من يكون كفره عنادا , أو جهلا , الكفر منه عناد , ومنه جهل , و ليس من شرط قيام الحجة على الكافر أن يفهمها , بل من أقيمت عليه الحجة مثل ما يفهمها مثله , فهو كافر , سواء فهمها أم لم يفهمها , و لو كان فهمها شرطا لما كان الكفر إلا قسما واحدا , و هو كفر الجحود , بل الكفر أنواع منه الجهل و غيره . "

''Nema razlike između onoga čije je nevjerstvo kufr inata i onoga čije je nevjerstvo kufr neznanja. Jer, u kufr spada i nevjerstvo inata i neznanja. I nije od uvjeta uspostavljanja argumenta nad kāfirom da ga on razumije.
Naprotiv, nad kim se uspostavi argument na način kojeg razumiju osobe poput njega – on je kāfir, svejedno da li shvatio ili ne.
Kada bi razumijevanje argumenta bilo uvjet za to – onda bi kufr obuhvatao samo jednu vrstu, a to je kufr nijekanja. [105]
Naprotiv, kufr obuhvata više vrsta, u koje ulazi nevjerstvo neznanja i druge vrste.''

Kod tebe, magistre, i drugih mušrika ima samo kufr nijekanja i prkosa, osjećao ti to ili ne!!!

Šejh Sālih ibn 'Abdullāh ibn Humejd kaže:

" و يعتبر المكلف عالما إما بعلمه حقيقة , أو لتمكنه من العلم بالتعلم أو بسؤال أهل الذكر و وجود المسلم في دار الإسلام قرينة على اعتبار المكلف عالما بالحكم . "

[105] Tj. ***kufr džuhūd*** – zna srcem, a poriče vanjštinom

''Obveznik se smatra učenim na osnovu stvarnog znanja ili mogućnosti njegovog sticanja, bilo podučavanjem ili pitanjem učenih. A život muslimana u ''dārul-islāmu'' je indicija na osnovu koje se obveznik smatra poznavaocem propisa.''

Dalje kaže:

" الحكمة في الاكتفاء بإمكان العلم بالأحكام في موطنه ظاهرة , إذ لو شرط لصحة التكليف على المكلف و هو العاقل البالغ بما كلف به ما استقام أمر التكليف , و للجأ كثير من الناس إلى الإعتذار بجهل الأحكام مع إعراضهم عن التعلم , و في هذا تعطيل لأحكام الشريعة . "

''Mudrost u činjenici da je mogućnost sticanja znanja o propisima dovoljna je očigledna. Jer, kada bi se za ispravnost teklīfa (šerī'atske obveznosti) mukellefa, tj. razumnog i punoljetnog u onome što se od njega traži, uslovilo znanje – onda se pitanje teklīfa ne bi moglo uspostaviti.
A i veliki broj ljudi bi onda pribjegao opravdavanju sebe neznanjem (nepoznavanjem) propisa, uz njihovo okretanje ('irād) od učenja. Time bi došlo do gašenja šerī'atskih propisa.'' [106]

Tako ti i tvoja klapa – teško vama od Allāha ako se ne pokajete – stojite na putu ostvarenja šerī'ata Allāha, ***tebāreke we te'ālā***. Još postavljate temelje koji će to garantovati.

Kaže šejh 'AbdulQādir 'Awde:

" و يكفي بالعلم بالتحريم إمكانه فمتى بلغ الإنسان عاقلا ميسرا له أن يعلم ما حرم الله , إما برجوعه للنصوص الموجبة للتحريم , و إما بسؤال أهل الذكر اعتبر عالما

[106] ***''Ref'ul-Haredži fiš-Šerī'a''***, 229. i 230. str.

بالأفعال المحرمة , و لم يمكن أن يعتذر بالجهل أو يحتج بعدم العلم , و لهذا يقول الفقهاء : و لا يقبل في دار الإسلام العذر بجهل الأحكام , و يعتبر المكلف عالما بالأحكام بإمكان العلم لا بتحقق العلم فعلا , و من ثم يعتبر النص المحرم معلوما للكافة و لو أن أغلبهم لم يتطلع عليه أو يعلم شيئا ما دام العلم به ممكنا و لم تشترط الشريعة تحقق العلم فعلا . "

''Dovoljna je, u znanju o zabranjenosti nečega – mogućnost njegovog sticanja. Tako, kada insān postane punoljetnim i razuman je, a olakšano mu je da sazna ono što je Allāh zabranio, bilo direktnim vraćanjem na tekstove koji za sobom povlače zabranjenost ili pitanjem učenih – smatra se poznavaocem zabranjenih djela.
I nije moguće da se opravdava neznanjem ili da se brani nepostajanjem nauke.
Zbog toga pravnici kažu:
''U dārul-islām (zajednici u kojoj vlada šerī'at) se ne prihvata opravdanje nepoznavanja propisa. I mukellef se smatra poznavaocem propisa mogućnošću sticanja znanja, a ne njegovim stvarnim ostvarenjem. Otuda se tekst koji nešto zabranjuje smatra poznatim svima, pa čak i da ga većina ljudi nije vidjela i ne zna ništa o njemu, sve dok je njegovo saznanje moguće. A šerī'at nije uslovio stvarno saznanje.'' [107]

Ovim ti dokazujem način uspostave argumenta u poznatim mes'elema, s time što se ime islāma u pitanjima velikog širka i mes'elama tāgūta gubi prije toga, makar bio u vremenu mrklog neznanja. To je Allāhov zakon i ne može ga niko promijeniti.

---

[107] ***''Et-Tešrī'ul-Džinā'i...''***, 1/430

Otuda:

"Ime i propis su rastavljeni prije uspostave argumenta, a sastavljeni nakon njega".

Da shvatiš!

Nego, kako je moguće da si proveo toliko godina na fakultetu šerī'ata, gdje je težište na islamskom pravu i islamskoj pravnoj metodologiji, a da nemaš pojma o ovim temama, koje nisu samo 'aqīdetskih dimenzija već, itekako, i pravnih?

Ti ili si sjedio na ušima, ili se ovo tamo nije govorilo, ili nisi htio da vjeruješ, ili si od onih koje Allāh ne podučava, da Allāh sačuva od nesreća!

Ubaciću ti ovdje jedan citat iz knjige koju vam spremam kao "poklon", nakon što se dobro ispucate i izbljujete, da bude kao radosna vijest tebi i svakom koji se nadojio mlijekom širka i njegovih pratilja. Bujrum, a tiče se prethodnog govora i pravila "mogućnost" sticanja znanja.

Napominjem da 'ulema, kada spominje ***dārul-islām***, u sličnim situacijama ne želi reći da onoga momenta kada nevjernici ili murteddi zauzmu državu i njihov dīn postane preovladavajući – stupa na snagu neki drugi propis. Ne! Oni su samo naveli jedan od primjera ili situacija u kojima važi pravilo mogućnosti sticanja znanja.

Iz ovoga zaključujemo da, kad su u pitanju tewhīd, poslanica, osnova vjere i opšte poznata pitanja, poput obaveznosti klanjanja pet dnevnih namāza, zekāta, hadždža,

posta ramadāana, zabrana vina, bluda i sl. – isto pravilo važi u društvima sličnim našim.

To zbog toga što ogroman broj ljudi u tim društvima, iako nisu ***dārul-islām***, poznaje te propise, a prije toga, postoji i mogućnost saznanja.

Kada ovo shvatiš – shvatićeš grešku smutljivca Safeta Kuduzovića, koji je u ***''Saffu''*** pisao nešto o ovoj temi, odgovarajući na pitanja.

On uzima govor Ibn Tejmijje, kojeg je šejh izrekao po pitanju namāza, zekāta, zabrane vina, bluda i sl., a koji važi za osobe koji nisu u stanju odagnati neznanje u pogledu tih pitanja, a zatim, svjesno ili nesvjesno, taj govor primjenjuje za veliki širk i osnovu vjere.

A nakon toga opravdava ljude koji žive na našim prostorima i na prostorima bivšeg USSR-a u nepoznavanju osnove koja se tiče namāza, posta, zabrane bluda, pijenja vina, svinjskog mesa i sl.

Pa primjenjuje govor Ibn Tejmijje o ovim stvarima u pitanju velikog širka i onoga što ruši osnovu vjere, a zatim postavlja pogrešne temelje u vezi pravila "mogućnosti sticanja znanja".

A da bi dokazo svoje gluposti, optužuje Mu'ādha ibn Džebela da je nakon nekoliko godina islāma bio neznalica o tome da je zabranjeno učiniti sedždu 'ibādeta nekom drugom mimo Allāha! Pa kaže da je Mu'ādh vidio u Šāmu kako se čini sedžda kipovima, pa je došao i istu uradio pred Allāhovim Poslanikom, sallallāhu 'alejhi we sellem.

Kada sam mu skrenuo pažnju na to, shvatio je izgleda da mora neke "djelićе" toga ispraviti, međutim ja to nigdje dosad ne vidjeh. Naprotiv, eno ga sada u Lincu drži predavanja u kojima mene naziva ***haridžijom*** i ***tefkircem***. Molim Allāha da nās i Njegovu vjeru zaštiti od njih na najbolji način! *Āmīn*! A zulum nećemo halāliti, zato što je sada iz prokosa i inata.

Danas kaže da je pogriješio u dokazu, a ne i u mes'eli, na šta sam ga javno protekfīrio, da zna, i spomenuo sam mu uzrok tekfīra, a to je nazivanje mušrika i tāgūta muslimanima i nepoznavanje osnove dīna, što je kufr neznanja. Pa, bujrum, ili nek' se brani ili nek obznani tewbu.

A istina je da na našim prostorima, a vjerujem i u bivšim sovjetskim republikama, čak i nemuslimani znaju da muslimani moraju da klanjaju, ne smiju da piju vino, da jedu svinjsko meso itd. Ovo je što se tiče nevjernika.

A kakav je onda istinski sud ako se prisjetimo broja muslimana na našim prostorima koji se pridržavaju islamskih propisa? Nema skoro nijednog mjesta, grada, sela, a da u njema nema džamijā, sa kojih se čuje ezan pet puta dnevno. Rasprostranjena je korisna literatura, pored mnogih drugih mogućnosti saznanja, koja su postala karakteristikom ovoga vremena.

Kako je onda moguće da neko ljude iz sličnih predjela opravdava u nepoznavanju propisa ili poricanju istih? Nema sumnje da oni nemaju opravdanja u ovim propisima, a kamoli u pitanjima tewhīda i osnovi vjere ili psovanju Allāha i Njegovog Poslanika i vjere, kao što su to lupili

neki ludaci od dā'ija, koji ljude truju svojim zabludama, koje dostižu stepen nevjerstva.

Ovim se očigledno šerī'atski propisi umrtvljuju i sprečavaju od uzimanja svog puta, kako do mušrika, nevjernika, murtedda, tāgūta, u pogledu imena i kazne, tako isto i do novotara, fasika, zulmćara i mnogih zabludjelih.

I još jednom, da bude što upečatljivije:

Inadžija i neznalica koji je bio u mogućnosti saznati – imaju isti propis!

Šejh Ishāq bin 'AbdurRahmān, rahimehullāh, sin unuka šejha Muhammeda, je napisao jednu risālu sa naslovom ***''Tekfīrul-Mua'jjen''***, [108] u kojoj se osvrnuo na jednu mušričku novotariju, koja se bila proširila u njegovo vrijeme, i to od strane ljudi koji su živjeli u pokrajini el-Ahsā', a koji su smatrali da je ono što oni zagovaraju – 'aqīda selefa, Ibn Tejmijje, Ibnul-Qajjima, njegovog pradjeda šejha Muhammeda bin 'AbdulWehhāba, neka je Allāhova milost nad svima njima.

Uvaženi šejh je toj novotariji prosuo mozak i objasnio da ona nema nikakve veze sa ovom vjerom. O kakvoj se novotariji radi?

Draga braćo i poštovane sestre, imam čast da vas upoznam sa ovom ***semirsko-safetovskom, mušričko-nakšibendijskom, kvazi-selefijskom novotarijom***, kojom

[108] U prijevodu: ***''Tekfir određene osobe''***

zatrovaše mnoge koji se pripisuju islāmu; njeno ime i prezime je:

"Kažemo za djelo i riječi da su kufr,
a da njihov počinilac i izgovarač nije kāfir."

Sve to da bi se spasili ove opake bolesti!

Ne bih nikom predložio da oženi ovu mladu, jer je ona jedna baba, stara oko 200 godina, iz vakta neprijatelja da'we tewhīda, a i da znate – mnoge je prevarila.

Kaže uvažni šejh Ishāq, Allāh mu se smilovao:

" فقد بلغنا وسمعنا من فريق ممن يدعي العلم والدين وممن هو بزعمه مؤتم بالشيخ محمد بن عبد الوهاب ***أن من أشرك بالله وعبد الأوثان لا يطلق عليه الكفر والشرك بعينه*** *وذلك أن بعض من شافهني منهم بذلك سمع من بعض الأخوان أنه أطلق الشرك والكفر على رجل دعا النبي صلى الله عليه وسلم و استغاث به فقال له الرجل لا تطلق عليه الكفر* ***حتى تعرفه****...".*

''Do nas je došla vijest i čuli smo o jednoj skupini, koja se pripisuje znanju i dīnu (pobožnosti) i, kako tvrdi, povodi se za šejhom Muhammedom bin 'AbdulWehhābom, da kažu da se nad onim koji Allāhu učini širk (nešto ili nekog mu pridruži) i čini 'ibādet idolima – ne izriče kufr i širk poimenično (pojedinačno)! [109]
Naime, neki od njih, koji su mi se direktno obratili u vezi s tim, čuli su neku braću da su nazvali širkom i kufrom (tj. nazvali

[109] Ovdje šejh otvoreno poriče tvrdnju zagovornika ove 'aqīde i ne pravi razliku između djela i počinioca, riječi i onog koji ih je izgovorio

kāfirom i mušrikom) nekog čovjeka koji se molio Vjerovjesniku, sallallāhu 'alejhi we sellem, i tražio pomoć od njega. Pa mu je (tj. tom bratu) taj čovjek rekao: ''Ne nazivaj ga kāfirom (ne izriči kufr nad njim) dok ga ne poučiš!'' [110]

Hajde sada, svih osamdeset vas, koliko vas ima: Ko je u pravu, šejh ili vi? Neka počne ona kukavica iz Linca, zatim ovaj jadnik iz ***''SAFF''***-a, pa onda onaj ***''sipovac''*** iz Bosne, a drugi svakako idu za zvonom!

Dalje kaže šejh u istoj knjizi:

" و ذلك أن بعض من أشرنا إليه باحثتهه عن هذه المسألة فقال نقول لأهل هذه القباب الذين يعبدونها و من فيها فعلك هذا شرك و ليس هو بمشرك ..."

''Jer, razgovarao sam (provjerio sam) o ovoj mes'eli sa jednim (nekim) na koga smo ukazali, pa je rekao: ''Kažemo sljedbenicima ovih turbeta, koji im čine 'ibādet i onim koji su u njima: ''Tvoje djelo je širk'', a on nije mušrik'' ''

Nakon što je pojasnio da je ova 'aqīda novotarska, šejh dalje, čudeći se i poričući ovo ludo mišljenje, kaže:

" وذكر الذي حدثني عن هذا أنه سأله بعض الطلبة عن ذلك وعن مستندهم فقال ***نكفر النوع ولا نعين الشخص إلا بعد التعريف*** *ومستندنا ما رأيناه في بعض رسائل الشيخ* ***محمد*** *قدس الله روحه على أنه امتنع من تكفير من عبد قبة الكواز وعبد القادر من الجهال لعدم من ينبه ..."*

---

[110] ***''Fetwe 'uleme Nedžda''***, 3/116

''Ovaj što mi je pričao o tome je spomenuo da su ga neki učenici upitali o tome i onom na šta se oslanjaju (dokazu), pa je rekao: 'Tekfīrimo vrstu, a ne imenujemo osobu (tj. pojedinačno), osim nakon upoznavanja. A dokaz nam je ono što smo vidjeli u nekim poslanicama šejha Muhammeda, Allāh mu dušu očistio, gdje se on ustegao od tekfīra onoga koji obožava turbe el-Kiwāz i 'AbdulQādira, zbog nepostojanja onoga ko bi ga upozorio...' '' [111]

Ovo je ista ona šubha koju vi širite, a koju je spomenuo Dževad Gološ u svom "članku" u ***''SAFF''***-u, u kojom je htio tekfīrovcima i haridžijama da prosipa svoju pamet, kako je mislio. I tu nam kaže kako tekfīrovci, kao, čitaju knjige šejha Muhammeda, ali ne znaju što to znači, dok on ima uvid u "tajnu iza tajnih tajni". O, Allāhu moj!

Dalje kaže uvaženi šejh:

" ومسألتنا هذه وهي : عبادة الله وحده لا شريك له والبراءة من عبادة ما سواه وأن من عبد مع الله غيره فقد أشرك الشرك الأكبر الذي ينقل عن الملة ، وهي أصل الأصول و بها أرسل الله الرسل وأنزل الكتب وقامت على الناس الحجة بالرسول وبالقرآن وهكذا تجد الجواب من ***أئمة الدين*** *في ذلك الأصل عند تكفير من أشرك بالله فإنه يستتاب فإن تاب وإلا قتل* ***لا يذكرون التعريف في مسائل الأصول*** *إنما يذكرون التعريف في المسائل الخفية التي قد يخفي دليلها على بعض المسلمين كمسائل نازع بها بعض أهل البدع كالقدرية والمرجئة أو في مسألة خفية : كالصرف والعطف ،* ***وكيف يعرفون عباد القبور وهم ليسوا بمسلمين ولا يدخلون في مسمى الإسلام وهل يبقى مع الشرك عمل...****"*

[111] Ovo je temelj Semira, Safeta, Dževada Gološa i drugih koji šire šubhe, odvraćajući od tewhīda

''Ova naša mes'ela je 'ibādet Allāhu, Jedinom, Koji nema sudruga, i el-berā'a od 'ibādeta svemu mimo Njega i da je onaj koji 'ibādeti uz Allāha nekom drugom – uradio veliki širk koji izvodi iz vjere.
Ona je temelj svih temelja i s njom je Allāh poslao poslanike i spustio knjige i nad ljudima se ostvario argument Poslanikom i Qur'ānom.
I ovako ćeš naći odgovor učenjaka dina u pogledu ovog temelja kod tekfīra onoga koji učini širk Allāhu; da se od njega traži da se pokaje, a ako se ne pokaje – biva ubijen.
Oni ne spominju ''ta'rif'' (podučavanje) u mes'elama temelja, već spominju ''ta'rif'' u manje poznatim mes'elama, čiji dokaz može biti skriven nekim muslimanima, poput mes'elā u kojima se suprotstavljaju neki novotari, poput kaderija i murdžija, ili u nekoj skrivenoj mes'eli, poput sarfa i 'atfa.
Pa, kako da ''ta'rife'' (podučavaju) obožavaoce kaburova, kada oni nisu muslimani, niti ulaze u značenje pojma islām? I da li uz širk ostaje neko djelo...?“

Zar nisi u Medīni naučio da ne može biti muslimanom onaj koji pri sebi ima veliki širk i koji nije učinio kufr u tāgūta? ***Allāhul-Muste'ān***!

"Islām i širk su dvije suprotnosti, koje se ne mogu sastati,
i dvije stvari, koje isključuju jedna drugu,
od kojih jedna mora ostati."

Iz ove vaše zablude rezultira da će na Sudnjem Danu bolje proći onaj koji ne zna, jer ga Allāh ne može kazniti zato što nema argument protiv njega, pa ispade kao da Qur'ān i Allahov Poslanik, sallallāhu 'alejhi we sellem, nisu uspostavili argument nad ljudima!

Kaže šejh:

*" ولكن هذا المعتقد يلزم منه معتقد قبيح وهو :أن الحجة **لم تقم على هذه الأمة بالرسول والقرآن** نعوذ بالله من سوء الفهم الذي أوجب لهم نسيان الكتاب والرسول."*

''Ali, iz ove 'aqīde proizilazi odvratno uvjerenje, a to je da se argument nad ovim ummetom nije uspostavio Poslanikom i Qur'ānom. Utičemo se Allāhu od zlog shvatanja, koje je prouzrokovalo da zaborave na Knjigu i Poslanika!''

Dalje kaže:

" وهذه الشبهة التي ذكرنا قد وقع مثلها أو دونها لأناس في زمن الشيخ محمد رحمه الله ولكن من وقعت له يراها شبهة ويطلب كشفها وأما من ذكرنا فإنهم يجعلونها أصلا ويحكمون على عامة المشركين بالتعريف ويجهّلون من خالفهم فلا يوفقون للصواب..."

''Slična ovoj šubhi, koju smo spomenuli, ili manja od nje, se dogodila nekim ljudima u vremenu šejha Muhammeda, rahimehullāh. Ali, onaj kome se dogodila smatrao je šubhom i tražio je da se otkloni.
Međutim, ovi koje smo spomenuli je čine temeljom i presuđuju da se ta'rīf (podučavanje) čini nad svim mušricima, i one koji im se suprotstavljaju čine neznalicama, pa nemaju uspjeha u dolasku do istine.''

Jesu li tebe tvojim temeljima naučili u Medīni, ili si nabas'o na njih negdje na pijaci, ili po internetu, ili su iz tvoje privatne riznice "dragulja"?

Ako autor nakon ovoga nije shvatio da sam rekao istinu i da je on slagao, a isto tako i čitaoci njegovog "sramežljivog" monologa i ovog odgovora – ja više nisam u stanju uraditi.

Upitan je šejh Muhammed bin Ibrāhīm da li se u tewhīdu opravdava neznanjem, pa je rekao:

''Nema u tewhīdu neznanja. Stvari poput tewhīda se ne smiju nepoznavati. Takav je samo mu'rid (onaj koji je nemaran) od vjere. Ima li nekog koji ne zna za Sunce!?'' [112]

Idemo dalje!

U svakom slučaju, tamo se valjaju kufrovi i širkovi i optuživanje vjerovjesnika – za to ima pismeni dokaz."

To sam već objasnio, a pismeni dokaz si ti i tvoji istomišljenici.

Saudijski učenjaci su, po Balkanovoj tvrdnji, tāgūtska ulema koja je čitav svoj život potrošila braneći nevjernika kralja Fahda.

Hm! Šta da kažem na ovaj pokušaj podapinjanja da'we tewhīda?

Nego, ovdje je važno rastabiriti neke stvari. A to je: Da li je cilj ovoga samoubice da brani saudijske učenjake, iskreno u ime Allāha, ili mu je cilj da brani kralja Fahda?

---

[112] ***''El-Fetāwā''***, 12 / 198

Očigledno je da ovaj čovjek – a to zna svako ko ga bolje poznaje – želi da sebi napravi bonus poene kod Saudijaca i njihovih vlasti i parodavaca, a koji će ga, kada vide kako iskreno dahće, pogurati da se uvali i ušljega u neku od "islamskih" institucija na višem nivou.

Polako i sigurno, korak po korak! Evo ga, on brani saudijskog kralja i saudijsku vladu, i rizikuje islām da bi odbranio njih i učenjake, k'o bajagi.

A što se tiče učenjaka – mislim da on njih ovdje koristi kao paravan i spominje ih kako bi odvratio omladinu i običan narod od ove da'we, dok je istina da ti učenjaci, uz greške koje su opšte poznate od njih, nemaju veze sa teoretsko-'aqīdetskim temeljima ovog ekstremiste.

Jedan dio toga sam već pojasnio.

Dalje, moj govor se tiče onih koji su to zaista uradili. Po pitanju takvih se ne razilaze dvojica pametnih. A ako sam ja slagao – neka dokaže, jer osnova je da u šerī'atu "pomagač" (***er-rid'***) ima propis "direktnog" učesnika u zlu. To je osnova. Pa, ko hoće da dokaže suprotno – on mora donijeti jasan i kategorički dokaz u tom pogledu.

Jado se pravi da ne zna stanje vlade i kralja, što je opšto poznato u čitavom svijetu, ali on u tome nema opravdanja. Jer, nema opravdanja u neznanju opšte poznatog, bilo da se radi o Allāhovom propisu ili činjeničnom stanju nečega ili nekoga, kojeg znaju svi.

Misli da će mu to neznanje ili njegova gluma biti od pomoći kod Allāha!?

Hajd', barem nek' mi odgovori da li ima makar nekih tamo koji se pripisuju znanju, a koji su uložili svoj život u odbrani tāgūta i mušrika? Ovako uopšteno, bez imenovanja? Pa, ako kaže da ima – zašto mi ne da pravo u govoru? A ako kaže da nema – ne mora niko više radi njega razbijat glavu.

U zadnjem slučaju to ne bi bila tvrdnja, kao što kaže, već potvrda onoga što je svima poznato.

Međutim, ja ću mu objasniti da je skrenuo u zabludu čak i u pogledu onoga što ima na umu i na šta aludira.

Kako bi shvatio istinitost i utemeljenost moje tvrdnje, ja ću probati da mu objasnim ono što je jasno kao sunce u po' bijela dana, zato što je najteže objasniti nekom kada mu je nejasno ono što je jasno svakom.

Kaže se: ***''U najteže stvari spada objasniti ono što je svima jasno.''***

Znaj, Allāh ti se smilovao i meni, da je muftiji, prije nego što presudi Allāhovim sudom, nad nekom situacijom, obavezno da zna dvije stvari:

da precizno poznaje činjenično stanje situacije i osoba o kojima želi suditi.
da zna Allāhov propis za dotično činjenično stanje.

U protivnom, njegova fetwa neće biti ispravna. Propis greške muftije će se razlikovati, obzirom na prirodu pitanja u kojem je pogriješio ili manjkavosti poznavanja činjeničnog stanja o kojem je govorio.

Da bi shvatili pitanje "boraca na tāgūtovom putu", potrebno je dokazati stanje tāgūta i osobine i uzroke koje su ga učinile tāgūtom i izvele iz vjere islāma, ako je ikad bio u njoj.

Sav dunjaluk zna da država Saudijske Arabije, pored djelimičnog suđenja Allāhovim zakonima, sudi i tāgūtskim, laičkim zakonima, koje nazivaju drugim imenima; uređenja, kraljevski dekreti i slično.

U njoj ima desetine laičkih sudnica; vojnih, privrednih i drugih, u kojima se sudi tāgūtom.

Sjenke krovova kamatnih banki su natkrilile najčistije parče Zemljine kugle kod Allāha. Da bi se te banke otvorile potreban je tzv. ***''terhis''***, tj. "dozvola", što je otvoreni vid ohalaljivanja kamate.

Sva prethodna pitanja, kako laičkih sudnica, njihovih ovlasti i nadležnosti, tako i kamatnih banki – rješava tāgūtska zakonska regulativa, ne Allāhova, da Allāh sačuva.

Na regionalnom nivou Saudija je članica mnogih organizacija u kojim članstvo iziskuje otvoreno i neminovno nevjerstvo u Allāha, zbog rušenja temelja tewhīda.

Na međunarodnom nivou ona je član, između ostalog, i Ujedinjenih Nacija, i to već preko pedeset godina.

Dvije zadnje stvari neminovno znače suđenje i parničenje pred tāgūtskim zakonima u rješavanju sporova i ostalo.

I, na kraju, ostaje borba protiv islāma i ostali murtedski savezi, poznati i kāfirima, a kamoli muslimanima.

Ona čini širk zakonodavstva, širk suđenja tāgūtom, širk traženja rješavanja sporova pred tāgūtom.

Dalje, i borba protiv islāma i tewhīda unutar države. I ovo je pomaganje kāfira protiv islāma i muslimana.

Ovo bi bile opšte skretnice, na osnovu kojih poznavalac tewhīda zaključuje mogući rezultat, koji se veže za ovaj opisani hāl.

Nakon ovoga ću te na kulturan način povesti sa sobom do Kraljevine Saudijske Arabije, koja se krije iza islāma, i koja tvrdi, kako ona tako i njeni "učenjaci", da je zemlja tewhīda, uspjevši da to podvali samo prodanim dušama, slijepim sljedbenicima i glupacima.

Ista ova zemlja svojom politikom krasnorječja i onom njenih čuvara, koje neki nazivaju 'ulemom, prevarila je muslimane i slagala ih, i iskrivila i pokvarila im je tewhīd. Ti nemoj biti slijep pred jasnoćom njene prevare i njenih sramotā, a ja ću ti sada otkriti neke stvari, da bi kasnije, inšā'Allāh, ako nađemo mjesta i vremena, uzeo više prostora u ovoj knjizi, objašnjavajući gdje i kako je Saudija upala u širk zakonodavstva, širk pokornosti, širk suđenja pred tāgūtom i kufr suđenja po zakonima suprotnim Allāhovom zakonu.

Jer, kada mi razotkrijemo ovu državu, pred kojom mnogi zatvaraju jedno oko – stanja ostalih će nam biti jasna i

put do uspjeha i pobjede očigledan. Jednostavno rečeno: Zmija se udara u glavu. I vjeruj mi, naš govor o širku ove zemlje i raskrinkavanju iste nije išta drugo do vjerovanje u Allāha i kufr u tāgūta.

Kao što rekoh, Kraljevina Saudijske Arabije se krije iza islāma i sprovođenja šerī'ata, varajući slijepce i siromahe, kojima je zamazala oči sprovođenjem nekih šerī'atskih sankcija (haddova) nad slabićima, da bi time k'o bajagi dokazala ljudima da ona sprovodi islamske propise, a da odbacuje laičke i ne vjeruje u njih. To je čista laž, poznata svakom ko se ozbiljno bavio stanjem ove države, svejedno da li govorili na nivou unutrašnjih ili vanjskih "poslova".

Ova država propisuje laičke zakone u mnogim segmentima, sudi njima i nameće ih narodu. Ali ih vara, u skladu sa njenom politikom "krasnorječja" koje se drži, pa te zakone ne naziva riječju ***''qawānīn''*** (zakoni), već ih naziva: uređenja (***enzimeh***), deklaracije (***merasim***), direktive (***ta'limāt***), naređenja (***lewaih)*** ili ***sijasāt*** (politička uređenja).

Razmatraču njenih zakona se ova istina, u različitim segmentima, u potpunosti ukazuje. U knjizi "Ustavni propisi arapskih zemalja", pod naslovom "Ustav Kraljevine Saudijske Arabije" se kaže:

''Riječi 'qanun', tešrī'i (zakonodavstvo) i šerī'at se u Saudiji ne upotrebljavaju (za drugo), osim za propise spomenute u islamskom šerī'atu... Dok laičke propise, mimo šerī'atskih, nazivaju terminima ''enzimeh'', direktive (ta'limat) ili naređenja (awamir)...''

Evo vidiš o kakvoj podvali se radi. Da ne zaboravimo, autor navedene knjige je izabrana skupina pravnika. Zato, uz to još treba razmisliti o njihovim laičkim zakonima. Međutim, prije nego što navedem nekoliko primjera, želim da skrenem pažnju muwehhidima na jednu vrlo važnu stvar, a to je da se ovo što radi ova "beduinska" vlada od sprovođenja nekih šerī'atskih haddova nad nekim ljudima i neizvršavanja ostatka šerī'atskih propisa, i sprovođenja laičkih zakona i parničenja pred njima u drugim segmentima – ne razlikuje puno od onoga što rade ostale arapske, tāgūtske države, koje javno i jasno ističu da se pridržavaju laičkih zakona, a da šerī'at primjenjuju samo u segmentu kojeg nazivaju "personalno pravo" (***el-ahwaluš-šahsijjeh***).

Naime, veliki broj tih zemalja ih sprovodi poput Saudije. Imamo Pakistān, bio je tu i Jemen, a i druge države koje vode istu politiku "varanja". Čak i Gadafī, predsjednik Libije, sprovodi hadd nad onim koji pije vino, pa ga bičuje isto k'o i Fahd nekad. Pa zašto ga onda tekfīre, kada sprovodi jedan dio vjere, a Fahda ne? I zašto su oni koji se sude pred šerī'atom u segmentu "personalnog prava", a pred laičkim zakonom u drugim oblastima – nevjernici, a onaj koji se vraća na šerī'at u segmentu nekih šerī'atskih ***haddova***, a na laički zakon u mnogim drugim segmentima – nije nevjernik?

أَكُفَّارُكُمْ خَيْرٌ مِّنْ أُوْلَئِكُمْ أَمْ لَكُم بَرَاءةٌ فِي الزُّبُرِ

"Zar su to vaši nevjernici bolji od njihovih, ili imate dokaz o nevinosti u spisama?" [113]

Navešću vam, braćo i sestre muwehhidi, primjer iz segmenta vojnih sudnica u Kraljevini Saudijske Arabije. Oni su tim sudnicama posvetili poseban "dejwan", kojeg su nazvali ***''Dejwan vojnih sudnica''***, u kojima se sudi pred laičkim zakonom, kojeg su opet nazvali ***''Nizāmul-Džejšil-'Arabis-Su'udijj''*** tj. ***''Sistem arapsko-saudijske vojske''***, koji je izdat 11/11/1366 g. h.

Ovim sudnicama se predočavaju parničenja vojnih lica, čak i penzionisanih. Ovaj ***''Sistem vojske''*** ili njen laički zakon je mješavina laičkih zakona, koje su oni propisali i drugih šerī'atskih zakona, čiji je cilj kod njih da odvrate i zastraše buntovnike koji bi pokušali da naprave puč. U te zakone spada ***''haddul-harabah''***, tj. šerī'atska sankcija za ulično razbojništvo i zakoni slični njemu. Izvoli neke primjere laičkih zakona, kojima su propisali suprotno šerī'atu i promjenili šerī'atski zakon i sudili tāgūtom, time vjerujući u tāgūta, a Allāh im je naredio da budu nevjernici u njega.

Poznato je da je šerī'atska sankcija za krađu da se kradljivcu, bio muškarac ili žena, vojnik ili civil – mora odsjeći ruka. Međutim, u zemlji ***''sluge dvaju harema''***, zemlji ***''emīrul-mu'minīna''*** to ne može tako. Iako se diče sprovođenjem ovoga propisa, kojeg ne moramo ponavljati u detalje, oni ga sprovode samo nad određenom grupom ljudi. Pa su zbog toga propisali posebne zakone, kojim su "pravno regulisali" pitanje krađe među vojnim licima.

---

[113] sūra el-Qamer, 43. ājet

Naime, hadd za krađu se zamjenjuje zatvorskom kaznom, kao što je slučaj u ostalim arapskim zemljama, koje su makar "iskrene" u suđenju sa tāgūtom.

U spomenutom zakonu se kaže, u 8. Poglavlju, član br. 112:

" ضابط الصف و الجنود الذين يسرقون شيئا من أشياء الضباط و نقودهم و من هم مختلطون بهم و قاطنون معهم في محل واحد أيا كان ذلك المحل فإذا كان من المستهلكات يكلف بدفع قيمتها المستحقة إن سبق في عينها التلف و يسجن من شهر و نصف إلى ثلاثة أشهر ..."

''Oficir 'reda' i vojnici koji ukradu nešto od stvari oficira i njihovog novca i onih koji su pomiješani s njima, stanuju sa njima na istom mjestu, o kojem god mjestu da se radi; pa ako je (ukradeno) bilo od stvari koje se ''troše'' - obavezaće se da plati njihovu pravu vrijednost, ako je (ukradeno) prethodno uništeno i zatvoriće se od jedan i po mjesec do tri mjeseca...''

Razmisli o ovom poigravanju sa Allāhovom vjerom. Propisuju ovu kaznu, mijenjajući Allāhov propis, da bi ako bi isti ukrao nešto od običnog naroda, civilnih lica, uz upotrebu sile – bio vraćen u nadležnost šerī'atskih sudnica, kao što je objašnjeno u članu 116. istoga zakona.

Dakle, ovdje imamo dvije sudeće institucije ili partije. Jedna, koja sudi laičkim zakonom, i druga koja, kako oni tvrde, sudi šerī'atskim propisima. Na kojoj osnovi se onda vrši vraćanje nekog slučaja u nadležnost jedne od dvije sudnice? Kako se dovršava ovaj čin poigravanja? Ko je taj koji određuje nadležnost?

Naravno, to se dešava prema njihovoj metodi i odabiru. Član 20. i 22. iz 3. Poglavlja istoga zakona, i to pod naslovom ***''Podjela nadležnosti''***, objašnjava da postoje krivična djela koja su u nadležnosti šerī'atskih sudnica, a i druga koja su u nadležnosti ***''dejwana parničenja...''***. Član 21. iz istoga zakona ukazuje:

" إذا ظهر لكل من جهتي الإختصاص عدم أحقيتها فيما تحال إليها من محاكمات أو المرافعات التي تكون خارج اختصاصها فعليها إعادتها إلى الجهة التي وردت منها مع بيان أسباب ذلك..و كل حكم يصدر من الجهتين خارجا عن حدود اختصاصها يعتبر ملغيا و يعاد النظر فيه ثانيا من الجهات المختصة . "

''Ako se svakoj od strana nadležnosti ukaže da ona nije prečа u onome što joj je predočeno od parnica ili tužbi, koje su van njene nadležnosti – obaveza joj je da iste vrati strani od koje ih je dobila, uz objašnjenje razloga za to... I svaki sud koji potekne od jedne od dvije strane, a koji je bio van njene nadležnosti – smatra se poništenim i mora se ponovo razmatrati od nadležnih strana.''

Eto, to je to. Samo, sačekajte malo! Sjetih se jednog ājeta iz sūre el-En'ām, u kojem Allāh opisuje kako mušrici malo vjeruju u Njega a malo u njihova božanstva.

وَجَعَلُواْ لِلّهِ مِمَّا ذَرَأَ مِنَ الْحَرْثِ وَالأَنْعَامِ نَصِيبًا فَقَالُواْ هَذَا لِلّهِ بِزَعْمِهِمْ وَهَذَا لِشُرَكَآئِنَا فَمَا كَانَ لِشُرَكَآئِهِمْ فَلاَ يَصِلُ إِلَى اللّهِ وَمَا كَانَ لِلّهِ فَهُوَ يَصِلُ إِلَى شُرَكَآئِهِمْ سَاء مَا يَحْكُمُونَ

"Oni određuju za Allāha dio ljetine i dio stoke, koje je On stvorio, pa govore: 'Ovo je za Allāha' – po njihovoj tvrdnji,

'A ovo za božanstva naša!' Međutim, ono što je namijenjeno božanstvima njihovim ne stiže Allāhu, dok ono što je određeno za Allāha stiže božanstvima njihovima. Kako ružno oni sude!"

Kako ružno oni sude! Ružan li je taj njihov širk i ono što čime sude od tāgūtskih zakona. Allāh ih pobio, kuda se odmeću?! Čuvajte ih se, oni su pravi neprijatelji!

Da malo pojasnimo ovaj otvoreni zindikluk... To bi značilo da, kada bi neki vojnik ukrao imetak nekog oficira, a tom se oficiru probudila svijest i Allāh ga uputio, pa on zanevjerovao u laičke zakone svoje države i odbio da se parniči pred ***''zakonom saudijske vojske''***, te otišao u šerī'atsku sudnicu, uspostavio dokaz i doveo svjedoke protiv kradljivca, pa šerī'atska sudnica presudila obaveznim izvršavanjem hadda nad kradljivcem – da država, vojska i taj vojnik imaju pravo da ponište taj šerī'atski propis i eliminišu Allāhov ***hadd***, ***subhānehu we te'ālā***, u pitanju krađe, i to sve u sjenci zaštite koju mu pruža ovaj prljavi, nevjernički član.

Ima pravo da zahtijeva ponovno razmatranje njegovog slučaja i da ga predoči "divanu vojnih sudnica", iako to ne bilo milo oficiru, šejhovima i šerī'atskim sudijama (kadijama)... Ovo je, braćo i sestre muwehhidi, samo jedan primjer njihovog poigravanja sa vjerom i propisivanja zakona mimo Allāha, ***dželle we 'alā***. Čudim se kako 'ulema Saudije i većina naših da'ija "ne zna" za to. Pa neki Fahdu i dženazu klanjahu...!

Dokazivanje širka vlade Kraljevine Saudijske Arabije u pogledu zakonodavstva, parničenja pred tāgūtom,

domaćim, regionalnim i međunarodnim, suđenje njime i drugi kufrovi se mogu detaljno prikazati kroz sljedeće naslove, koji uopšteno ulaze pod dva naslova, tj. Saudija i domaći tāgūti i Saudija i međunarodni tāgūti.

Detaljno bi tematska struktura i naslovi izgledali kao što slijedi:

Saudija i međunarodni tāgūti

- Saudija i Međunarodni sud pravde
- Saudija i međunarodni zakonik
- Saudija i Organizacija Ujedinjenih Nacija
- Saudija i Opšta Zajednica Ujedinjenih Nacija
- Saudija i dva međunarodna ugovora o ljudskim pravima
- Saudija i prateće organizacije Ujedinjenih nacija
- Saudija i Unesko
- Saudija i Međunarodna organizacija za rad
- Saudija i Međunarodna Komisija Crvenog krsta
- Saudija i njena ljubav Amerika

Saudija i zaljevski tāgūti

- Saudija i Zaljevsko Vijeće Međusobnog Potpomaganja
- Saudija i Sistem Vijeća za Međusobno Potpomaganje
- Saudija i Komisija za izglađivanje nesuglasica, u sklopu vijeća za međusobno potpomaganje
- Saudija i ekonomski ugovor između zemalja članica vijeća saradnje

Saudija i arapski tāgūti

- Saudija i Arapska Liga
- Saudija i Povelja arapskih zemalja
- Saudija i Arapska Povelja o ljudskim pravima
- Saudija i Arapski Ugovor o pružanju pomoći (imetkom i životom)
- Saudija i Ugovor o osnivanju Arapske kompanije za naftne investicije
- Saudija i Organizacija OPEC
- Saudija i Međunarodni Monetarni Fond
- Saudija i arapski ugovor o zajedničkoj odbrani i ekonomskoj saradnji
- Saudija i arapski ugovori o bjezbjednosti (tj. na nivou saradnje službi bezbjednosti)
- Saudijsko-marokanski bjezbedonosni ugovor protiv vjerskog ekstremizma
- Arapski centar za bjezbedonosne studije i obučavanje (Rijad)
- Kongres arapskih vođa policije
- Arapsko vijeće ministara unutrašnjih poslova
- Saudija i vijeće arapskih ministara "pravde"
- Projekat zajedničkog arapskog krivičnog zakona
- Saudija i Kongres u Taifu
- Saudija i intrige Islamskog Samita
- Saudija i Organizacija Islamskog Kongresa

Saudija i kamata

- Saudija i kamata unutar države
- Saudija i kamata na nivou Zaljevskog vijeća za saradnju

- Saudija i kamata na nivou arapskih zemalja i na međunarodnom nivou
- Saudija i Arapski Monetarni Fond
- Saudija i Ekonomska komisija za Zapadnu Aziju
- Saudija i Međunarodna banka za izgradnju i naseljavanje

Saudija i sekularistički masonizam

- Saudija i sredstva njenih masonskih sredstava informisanja
- Saudija i bratstvo sa pripadnicima raznih nevjerničkih pravaca
- Saudija i njena zaštita židovskih i kršćanskih interesa
- Saudija i komunizam
- Posjeta Fahda Britaniji i masonski orden u vidu krsta itd.

U svakom slučaju, čitalac treba znati da u sjenci svakog navedenog naslova možemo navesti više primjera stvari koje izvode iz vjere Allāha, dželle we 'alā, a ubjeđen sam da su i naslovi dovoljni i da je korisno imati ih kao skretnice u razmišljanju o Allāhovim propisima koji se vežu za moguće radnje u dotičnom naslovu.

I čudno je, obzirom na dimenzionalnost ovih stvari, da ih učenjaci Saudije i mnoge naši da'ije "ne znaju". Kažu: ***''Ako ih on zna, mi ne znamo...''*** I ovo je izreka najboljeg među njima. Kuduzović klanja dženazu Fahdu, Sudejs klanja dženazu kralju Jordana, Husejnu, itd...

Ovo bi bila dijagnoza stanja ove države. Šerī'atski propis za ovo stanje nije nepoznat svakom ko voli Allāha, Njegovog Poslanika, sallallāhu 'alejhi we sellem, i dīni islām, čija je osnova tewhīd i poslanstvo.

Sada nam ostaje samo da vidimo stanje "učenjaka", koji brane ovu državu.

Prije svega, svako ko zna svoj dīn istinskim znanjem, zna uopšteno koje stvari mogu izvesti čovjeka iz vjere, kada je u pitanju ova država.

Ukratko, to su one stvari koje ruše osnovu rukna negacije u tewhīdu, a tiču se velikog širka, njegovih počinioca i onih od tāgūta koji su zadovoljni da im se čini 'ibādet mimo Allāha, mržnje prema njima i neprijateljstva, i tekfīra, što sve obuhvata jedna riječ: odricanje od njih (el-berā'a).

Nevjerstvo je takve nazivati muslimanima, voljeti ih, prijateljevati sa njima na nevjernički način, ***AllāhulMuste'ān***.

Nevjerničko prijateljevanje sa njima (***el-muwālāh***) biva nazivanjem njih muslimanima, voljenjem njih (ukazivanje ljubavi) i pomaganjem njih protiv muslimana, branjenjem istih, itd.

Ovo su sve primjeri koji ruše negaciju u ***''LĀ ILĀHE ILLALLĀH''***. Naprotiv, ko se ustegne i suzdrži u sprovođenju Allāhove naredbe prema takvima srcem, govorom i djelima – nije musliman. I to objašnjavam u svojim dersovima na "paltalku", u kojim komentarišemo

risālu šejha Muhammeda bin 'AbdulWehhāba, koja tretira ova pitanja. Evo ti risālu ukratko:

Rekao je, Allāh mu se smilovao:

" أصل دين الإسلام ، وقاعدته أمران :

''Osnovu (temelj) dini islāma i njegov stub čine dvije stvari:

الأول : الأمر بعبادة الله وحده لا شريك له , والتحريض على ذلك ، والموالاة فيه ، وتكفير من تركه .

Prva: naredba 'ibādeta Allāhu Jedinom, Koji nema sudruga, podsticanje na to, prijateljevanje (al-muwālāh) na toj osnovi i tekfīr onoga ko ga ostavi.

الثاني: الإنذار عن الشرك في عبادة الله ، والتغليظ في ذلك، والمعاداة فيه، وتكفير من فعله .

Druga: upozorenje na širk u 'ibādetu Allāhu, strogoća zbog toga, neprijateljstvo/suprotstavlanje (al-mu'ādāh) zbog toga i tekfīr onoga koji ga uradi:

والمخالفون في ذلك أنواع : فأشدهم مخالفة :

Onih koji se suprotstavljaju tome ima nekoliko vrsta. Najžešćeg prestupa (suprotstavljanja) su:

من خالف في الجميع .

Oni koji se suprotstavljaju u svemu,

ومن الناس من عبد الله وحده، ولم ينكر الشرك، ولم يعاد أهله .

A ima i onih koji čine 'ibādet jedino Allāhu, ali nisu porekli širk, niti se suprotstavljaju (‘adawe) njegovim počiniocima,

ومنهم من عاداهم، ولم يكفرهم .

U njih spadaju i oni koji im se suprotstavljaju, ali ih nisu protekfīrili,

ومنهم من لم يحب التوحيد، ولم يبغضه .

Od njih su i oni koji niti vole tewhīd, niti ga mrze,

ومنهم من كفرهم ، وزعم أنه مسبة للصالحين

Ima i onih koji su ih protekfīrili i tvrde da je on vrijeđanje dobrih ljudi,

ومنهم من لم يبغض الشرك، ولم يحبه .

Od njih su i oni koji niti mrze širk, niti ga vole,

ومنهم من لم يعرف الشرك، ولم ينكره .

Od njih su i oni koji nisu spoznali širk i nisu ga porekli,

ومنهم من لم يعرف التوحيد، ولم ينكره .

U njih spadaju i oni koji nisu spoznali tewhīd i nisu ga porekli,

ومنهم - وهو أشد الأنواع خطراً – من عمل بالتوحيد، لكن لم يعرف قدره، ولم يبغض من تركه، ولم يكفرهم .

U njih spadaju – i oni su od svih vrsta najopasniji – oni koji prakticiraju tewhīd, ali ne znaju njegovu vrijednost i ne mrze one koji su ga ostavili, niti ih tekfīre,

ومنهم من ترك الشرك، وكرهه، ولم يعرف قدره، ولم يعاد أهله، ولم يكفرهم .”

Od njih su oni koji su ostavili širk i zamrzili ga, ali nisu dokučili njegovu suštinu (opasnost), niti se suprotstavljaju njegovim počiniocima, niti ih tekfīre.''

Ovim se završava risāla šejha Muhammeda, rahimehullāh.

Vidite, ***hāl*** ove države o kojoj govorimo je isti, naprotiv gori od stanja Turske Države koja se suprotstavljala da'wi tewhīda u vrijeme šejha Muhammeda i njegovih sinova, unuka i učenika škole.

Ovu tursku državu su učenjaci tewhīda protekfīrili zbog nekih uzroka širka i jasnog kufra koje su radili. O njima su pisali knjige, a zemlje koje su bile pod njihovom vlašću su nazivali ***dārul-kufr***, čak i Mekku.

U knjigama tih učenjaka su mušrici oni koji rade veliki širk i pripisuju se islāmu, a pomaganje nevjernika protiv muslimana, kao stvar koja izvodi vjere, prvenstveno govori o njima. Pa, da Allāh pomogne.

Na tu temu je pisao Sulejmān bin 'Abdullāh, Hamed bin 'Atīq i drugi, neka im se Allāh smiluje i ukabūli njihov trud.

Da vidimo neke od tih fetwi i da razmotrimo temelje vjere na kojima su izgrađene, kako bi ih znali primjenjivati u istim situacijama, u ime Allāha.

Upitan je šejh 'Abdullāh bin 'AbdulLatīf, rahimehullāh:

" عمن لم يكفر الدولة , و من جرهم على المسلمين , و اختار ولايتهم , و أنه يلزمه الجهاد معه , و الآخر لا يرى ذللك كله , بل الدولة و من جرهم بغاة , و لا يحل منهم إلا ما يحل من البغاة , و أن ما يغنم من الأعراب حرام ؟

فأجاب : "من لم يعرف كفر الدولة , ولم يفرق بينهم و بين البغاة من المسلمين , لم يعرف معنى لا إله إلا الله , فإن اعتقد مع ذلك : أن الدولة مسلمون , فهو أشد و أعظم , و هذا هو الشك في كفر من كفر بالله , و أشرك به ؛ و من جرهم و أعنانهم على المسلمين , بأي إعانة , فهي ردة صريحة ."

''O onome koji ne tekfīri državu, [114] ***i koji ih huška (navodi) protiv muslimana, odabira njihov wilājet*** [115] ***(vlast) i da mu je džihād uz njih obaveza. I o drugome, koji ne misli tako, već da su država i oni koji ih huškaju nasilnici,*** [116] ***da od njih nije dozvoljeno osim ono što je dozvoljeno od nasilnika i da je plijen koji se uzme od beduina harām?''*** [117]

Pa je odgovorio:

''Ko ne zna za kufr države i ne pravi razliku između njih i nasilnika među muslimanima – nije spoznao značenje 'Lā ilāhe illAllāh'. A ako uz to bude vjerovao da je država muslimanska – pa, to je žešće i veće. I to je sumnja u kufr onoga koji je zanevjerovao u Allāha i koji Mu je širk učinio.
A ko ih huška (navuče) i pomogne protiv muslimana bilo kojim vidom pomoći – onda je to jasan riddet.'' [118]

---

[114] Tj. tursku državu
[115] Daje im islamski legitimitet, kao što se radi danas u svijetu
[116] Na arap. ***el-bugah***, skupina koja čini nasilje prema legitimnoj islamskoj vlasti, ali imaju osnovu islāma
[117] Tj. da ti beduini nisu kāfiri, već muslimani nasilnici. Ovdje se govori o tekfīru kažnjavanja, jer ovaj drugi o kojem se pita smatra da im se ne smije uzeti imetak, što se radi sa kāfirima, a ne smije se primjeniti nad muslimanom nasilnikom
[118] ***''Fetwe 'uleme Nedžda''***, 3/64

Ovdje, u ovoj fetwi, imamo više temelja.

Od njih je da netekfīrenje ne povlači za sobom neminovno uvjerenje i svjedočenje da je neko musliman, i ovdje se govori o tekfīru kažnjavanja. Također, ko ne zna da su slični toj državi nemuslimani – time dokazuje da nije upoznao svoj dīn, dīn tewhīda na kojeg upućuju dva šehādeta.

Nazivati mušrike muslimanima izvodi iz vjere i to je značenje pravila: ***''Ko sumnja u kufr kāfira – sām je kāfir''***, tj. ko ih nazove muslimanima.

Smatrati ih legitimnim vladarima je stepen kufra gori od prethodnog, a pomagati ih protiv muslimana i huškati ih protiv muslimana je jasno otpadništvo.

I zadnje, najvažnije, je da onaj koji ih pomaže protiv onih koje smatra nasilnicima, ili tekfīrovcima, ili haridžijama – iako smatra da su mu vladari muslimani – nema opravdanja u tome, obzirom da im je stanje opšte poznato.

Tj. time izlazi iz islāma. I ova mes'ela je puno važna, jer je primjenjujemo danas, nad istim opisom.

Mnogi od onih koji su tada pomagali tursku državu su učenjake da'we i njene sljedbenike smatrali haridžijama ili nevjernicima.

O mušricima i tāgūtima čije je stanje opšte poznato kaže šejh Muhammed bin 'AbdulWehhāb, rahimehullāh:

*" إذا عرفتم ذلك، فهؤلاء الطواغيت الذين يعتقد الناس فيهم، من أهل الخرج وغيرهم، **مشهورون عند الخاص والعام** بذلك، وأنهم يترشحون له، ويأمرون به الناس، كلهم كفار مرتدون عن الإسلام؛ ومن جادل عنهم، أو أنكر على من كفرهم، أو زعم أن فعلهم هذا، لو كان باطلا فلا يخرجهم إلى الكفر، فأقل أحوال هذا المجادل، أنه فاسق لا يقبل خطه ولا شهادته، ولا يصلى خلفه.*

بل لا يصح دين الإسلام، إلا بالبراءة من هؤلاء وتكفيرهم، كما قال تعالى:

﴿فَمَنْ يَكْفُرْ بِالطَّاغُوتِ وَيُؤْمِنْ بِاللَّهِ فَقَدِ اسْتَمْسَكَ بِالْعُرْوَةِ الْوُثْقَى﴾..."

''Pošto ste to saznali, (znajte) da su ti tāgūti u koje ljudi vjeruju, od stanovnika Hardža i drugih, poznati po tome i kod posebnih (užem krugu) i običnih (uopšteno poznati) [119] ***i da oni to traže i to ljudima naređuju. Svi su oni kāfiri, otpadnici od islāma.***

A ko se raspravlja u njihovu korist, ili poriče onim koji ih tekfīre, ili tvrdi da to njihovo djelo, iako je neispravno, ne izvodi ih u kufr – najmanje (stanje) ovog raspravljača je da je fāsik, čiji se rukopis ne prihvata, niti svjedočenje, niti se klanja iza njega.

Naprotiv, nije ispravan dīni islām, osim odricanjem od njih i njihovim tekfīrom, kao što je rekao Allāh, Uzvišeni:

'...Pa, ko učini kufr u tāgūta, a vjeruje u Allāha – za najčvršću se vezu prihvatio...' ***(el-Beqara, 256.)''*** [120]

Ovdje također imamo puno koristi i znanja. Na kraju svog citata se šejh ispravio i dopunio i objasnio da je osnova da nema islāma onaj koji nije protekfīrio i nije se odrekao od tāgūta čiji je hāl (stanje) poznat svima.

---

[119] Ovo je vrlo važno. Dakle, šejh govori o tāgūtima i mušricima, čije je staje opšte poznato svima

[120] ***''Ed-Durer...''***, 10/53

On ovdje, bez sumnje, govori o pojedincima tāgūta i onih koji nisu ostvarili osnovu kufra u njih.

To obuhvata one koji se raspravljaju u njihovu korist na način koji izvodi iz vjere, one koji se bune protiv njihovog tekfīra, kao magistar i drugi slični njemu.

I na kraju, što je vrlo važno pitanje, ovaj govor također obuhvata one koji smatraju da je njihovo djelo manje od velikog kufra, da Allāh sačuva. Odnosno da je mali kufr ili niže od toga. Pa, moli Allāha da te sačuva od zablude!

A što se tiče onih tāgūta čije je stanje manje poznato ili je zamršeno – tu se propis razlikuje, obzirom na skrivenost njihovog stanja. Njima se pripusuju samo oni koji im znaju stanje, a nisu ostvarili osnovu kufra u tāgūta u pogledu njih.

Ipak, savjetujem da se u pogledu pojedinca uvijek obraća pažnja na njegove osobine i sposobnost saznanja stanja određenih tāgūta i mušrika. U smislu da li su osobe slične njemu u sposobnostima i sredstvima saznanja također neznalice u tom pitanju ili ne?

Objašnjavajući neke stvari, od kojih svaka za sobom povlači džihād protiv njihovih počinioca, jedan od 'uleme Nedžda kaže:

" الأمر الثاني : مما يوجب الجهاد لمن اتصف به , و عدم تكفير المشركين , أو الشك في كفرهم , فإن ذلك من نواقض الإسلام و مبطلاته , فمن اتصف به فقد كفر , و حل دمه و ماله , و وجب قتاله حتى يكفر المشركين , و الدليل على ذلك قوله

صلى الله عليه و سلم : " من قال لا إله إلا الله , و كفر بما يعبد من دون الله , حرم ماله و دمه .: فعلق عصمة المال والدم بأمرين :

الأول : قول لا إله إلا الله .

و الثاني : الكفر بما يعبد من دون الله .

فلا يعصم دم العبد و ماله , حتى يأتي بهذين الأمرين :

الأول قوله : لا إله إلا الله , و المراد معناها لا مجرد لفظها , و معناها هو توحيد الله بجميع أنواع العبادة .

الأمر الثاني : الكفر بما يعبد من دون الله , و المراد بذلك تكفير المشركين , و البراءة منهم و مما يعبدون مع الله .

فمن لم يكفر المشركين من الدولة التركية , و عباد القبور , كأهل مكة و غيرهم , و ممن عبد الصالحين , وعدل عن توحيد الله إلى الشرك , و بدل سنة رسوله صلى الله عليه و سلم بالبدع , فهو كافر مثلهم , و إن كان يكره دينهم , و يبغضهم , و يحب الإسلام و المسلمين , فإن الذي لا يكفر المشركين , غير مصدق بالقرآن , فإن القرآن قد كفر المشركين , و أمر بتكفيرهم , و عداوتهم و قتالهم .

قال الشيخ : محمد بن عبد الوهاب , رحمه الله في نواقض الإسلام .

الثالث : من لم يكفر المشركين , أو شك في كفرهم , أو صحح مذهبهم , كفر .

و قال شيخ الإسلام ابن تيمية , رحمه الله : من دعا علي بن أبي طالب , فقد كفر و من شك في كفره فقد كفر .

الأمر الثالث : مما يوجب الجهاد لمن اتصف به , مظاهرة المشركين و إعانتهم على المسلمين , بيد أو بلسان , أو بقلب أو بمال , فهذا كفر مخرج من الإسلام , فمن أعان المشركين على المسلمين و أمد المشركين من ماله بما يستعينون به على حرب المسلمين اختيارا منه , فقد كفر .

قال الشيخ محمد بن عبد الوهاب , في نواقض الإسلام :

الثامن : مظاهرة المشركين و معاونتهم على المسلمين , و الدليل قوله تعالى :

(يأيها الذين آمنوا لا تتخذوا اليهود و النصارى أولياء بعضهم أولياء بعض . و من يتولهم منكم فإنه منهم ...)

''Druga stvar: od onog što za sobom povlači obaveznost džihāda protiv onoga koji je tim opisan je netekfīrenje mušrika ili sumnja u njihov kufr, jer to spada u stvari koje ništa islām. Otuda, ko bude time opisan – postaje kāfir i halāl mu je krv i njegov imetak i wādžib je borba protiv njega, sve dok ne počne tekfīriti mušrike.

Dokaz za to su njegove riječi, sallallāhu 'alejhi we sellem:

''Ko kaže: 'Lā ilāhe illAllāh' i učini kufr u sve što se obožava mimo Allāha – zaštićen mu je imetak i krv...''

Ovdje je zaštićenost imetka i krvi vezao za dvije stvari:

Prva: izgovaranje 'Lā ilāhe illAllāh'.

Druga: kufr u sve čemu se čini 'ibādet mimo Allāha.

Dakle, neće biti zaštićena krv roba i njegov imetak, dok ne dođe sa dvije stvari:

Prva: Izgovaranje 'Lā ilāhe illAllāh', čime se želi njeno značenje, ne puko izgovaranje, a njeno značenje je tewhīdullāh sa svim vrstama 'ibādeta.

Druga stvar: Kufr u sve čemu se čini 'ibādet mimo Allāha, čime se želi tekfīr mušrika, odricanje od njih i od svega čemu čine 'ibādet uz Allāha.

Otuda, ko god ne tekfīri mušrike od turske države i obožavaoce kaburova, poput stanovnika Mekke i drugih, od onih koji obožavaju dobre ljude i odstupaju od Allāhovog tewhīda u širk, i koji su zamijenili sunnet Njegovog Poslanika, sallallāhu 'alejhi we sellem, sa novotarijama – takav je kāfir poput njih, iako mrzi njihov dīn i mrzi njih, a voli islām i muslimane.

Jer, onaj koji ne tekfīri mušrike – ne vjeruje u Qur'ān, jer Qur'ān tekfīri mušrike i naređuje njihov tekfīr, neprijateljstvo prema njima i borbu protiv njih.
Rekao je šejh Muhammed bin 'AbdulWehhāb, rahimehullāh, u 'Nawāqidul-Islām':
Treće: Ko ne tekfīri mušrike ili sumnja u njihov kufr, ili smatra ispravnim njihov put – nevjernik je.
Rekao je šejhul-islām Ibn Tejmijje, rahimehullāh:
''Ko čini dovu 'Aliji ibn Ebī Tālibu – postao je kāfirom, i ko sumnja u njegov kufr – kāfir je.''
Treća stvar: Od onoga što obavezuje na džihād protiv onoga ko s tim bude opisan je pomaganje mušrika [121] ***i potpora njih protiv muslimana rukom, jezikom, ili srcem ili imetkom. Ovo je kufr koji izvodi iz islāma.***
Pa, ko god pomogne mušricima protiv muslimana i podrži mušrike svojim imetkom, kojim će se pomoći u ratu protiv muslimana, dobrovoljno – postaje kāfirom.
Rekao je šejh Muhammed bin 'AbdulWehhāb u ''Newāqidul-Islām'':
''Osmo: Potpora mušrika i njihovo pomaganje protiv muslimana.
Dokaz za to su riječi Uzvišenog:
'O vi, koji ste povjerovali! Nemojte uzimati Židove i kršćane za prijatelje. Oni su prijatelji jedni drugih. A, onaj koji ih od vas uzme za prijatelje, on je od njih...' ***(el-Mā'ide, 51.)'' ''*** [122]

Ovo su neke fetwe vezane za mušrike njihovog vremena, kao i primjeri kojima se ruši osnova islāma, a tiču se širka, kufra, mušrika, tāgūta i stvari koje obuhvata rukn

---

[121] Misli se na mušrike koji se pripisuju islāmu
[122] ***''Fetwe 'uleme Nedžda''***, 4/145, 146

negacije u tewhīdu: 'LĀ ILĀHE', bez kojeg nema islāma niti ulaska u džennet.

Mislim da ovo nije bilo teško shvatiti i uporediti tematiku ovih fetwi i našeg stanja, o kojem govorimo, i uočiti uzroke i opise koji ruše osnovu islāma.

Kaže šejh Hamed bin 'Atīq, rahimehullāh, obraćajući se jednom od njegove braće, da bi mu dokazao da je područje el-Ahsā' ***dārul-kufr i širk***, u njegovom vremenu:

" و من له مشاركة فيما قرره المحققون , قد اطلع على أن البلد , إذا ظهر فيها الشرك , و أعلنت فيها المحرمات , و عطلت فيها معالم الدين , أنها تكون بلاد كفر , تغنم أموال أهلها , و تستباح دماؤهم و قد زاد أهل هذه البلد , بإظهار المسبة لله و لدينه , و وضعوا قوانين ينفذونها في الرعية , مخالفة لكتاب الله و سنة نبيه صلى الله عليه و سلم , وقد علمت أن هذه كافية وحدها , في إخراج من أتى بها من الإسلام..."

''Ko ima uvida u ono što su konstatovali vrhunski učenjaci, uvidio je da područje (zemlja), kada u njemu nadvlada (postane vidljiv) širk i kada se u njemu oglase muharremāti (zabranjene stvari) i kada se u njemu ugase obilježja dīna – postaje zemljom kufra (dārul-kufr).
Imeci njenih stanovnika [123] ***se uzimaju kao plijen i ohalaljuje im se krv.*** [124]

---

[123] Ovdje ima jedno važno pitanje, koje je utemeljeno u Allāhovoj knjizi, a to je ***''sud nad stanovništvom sa aspekta uopštenosti''***, kao što je uradio šejh, jer je rekao ***''ehlihā''*** ("njenih stanovnika"). I ovo je uopšteno, kao što je u Qur'ānu uopšteno, i niko nema pravo da sruši taj sud. Ali, pojedinac

A stanovnici ovoga područja su na to dodali ispoljavanje vrijeđanja Allāha i Njegove vjere i postavili zakone koje sprovode nad narodom, koji su suprotni Allāhovoj Knjizi i sunnetu Njegovog Vjerovjesnika, sallallāhu 'alejhi we sellem. A ti već znaš da je ovo samo dovoljno da se onaj koji ga uradi – izvede iz islāma.'' [125]

Ovdje je šejh objasnio uzroke za koje se veže ime i propis "zajednice" (tj. ***''dāra''***), koji su uzeti iz djela stanovnika, a njihova djela su ti uzroci.

Jer, propis i ime ***dāra*** se ne veže za predmete, kamenje, drveće, i sl., zato što spomenute stvari ne čine kufr i īmān, već stanovnici. Ovo dobro shvati, otvoriće ti se vrata za spoznaju drugih mes'ela.

Od tih uzroka jeste da nadvlada širk, u kojeg ulazi sprovođenje i suđenje laičkim zakonima, što je spomenuo, rekavši da je samo to dovoljno da se presudi nad zajednicom da je ***dārul-kufr***.

---

koji ispoljava dīni tewhīd izlazi iz uopštenog suda i nema oprečnosti između uopštenog suda i suda nad pojedincem. Ovo ukratko, ali ne konačno, jer je ova tema malo opširnija

[124] Praktično ohalaljivanje krvi i imetka je uslovljeno postojanjem dārul-islāma, uprkos uspostavljenosti argumenta nad stanovnicima dijārul-kufr. A šejh je tada bio u dārul-islāmu, koji je bio u ratnim odnosima sa dijārul-kufr, što znači da su imali snagu. Ovo kažem da se ne bi zloupotrebio govor 'uleme, da se ne bi plašio magistar i drugi i da bi se sačuvao tok ove mubarek da'we

[125] ***''Ed-Durerus-Senijje''***, 9/257

Kada ovo znaš, sjeti se gluposti nekih profesora i magistara, koji kažu da su Bosna, Misr i druge slične njima – muslimanske države, zbog ezana i drugih vjerskih obilježja, kao da takvih nije bilo u el-Ahsā', u Mekki i drugim područjima.

Gdje li su taj kufr naučili, pa da svjedoče nad ***dārul-kufr*** da je ***dārul-islām***, kada nema razlike između presude nad dārom i presude nad pojedincem, koji je uradio veliki širk, kojeg oni nazivaju muslimanom? Jer, sud se veže za vanjštinu koja ja nadvladala, koja može biti ili islām ili širk, kako u pogledu zajednice, tako u pogledu pojedinca.

Da te Allāh sačuva od znanja oholnika i prkosnika!

Kaže šejh Hamed bin 'Atīq u svom odgovoru čovjeku s kojim je vodio diskusiju u pogledu suda vezanog za stanovnike Mekke i o onome što se mora presuditi u vezi samog područja:

" **{سُبْحَانَكَ لا عِلْمَ لَنَا الاَّ مَا عَلَّمْتَنَا إِنَّكَ أَنْتَ الْعَلِيمُ الْحَكِيمُ}** [سورة البقرة آية : 32]

جرت المذاكرة في كون مكة بلد كفر، أم بلد إسلام; فنقول وبالله التوفيق:

قد بعث الله محمدا صلى الله عليه وسلم بالتوحيد الذي هو دين جميع الرسل، وحقيقته هو مضمون *شهادة أن لا إله إلا الله، وهو أن يكون الله معبود الخلائق فلا يتعبدون لغيره بنوع من أنواع العبادة; ومخ العبادة هو الدعاء، ومنها الخوف والرجاء، والتوكل والإنابة، والفزع، والصلاة، وأنواع العبادة كثير، وهذا الأصل العظيم، الذي هو شرط في صحة كل عمل.*

والأصل الثاني: هو طاعة الرسول صلى الله عليه وسلم في أمره، وتحكيمه في دقيق الأمور وجليلها، وتعظيم شرعه ودينه، والإذعان لأحكامه في أصول الدين وفروعه.
فالأول: ينافي الشرك، ولا يصح مع وجوده.
والثاني: ينافي البدع، ولا يستقيم مع حدوثها; فإذا تحقق وجود هذين الأصلين، علما وعملا ودعوة، وكان هذا دين أهل البلد، أي بلد كان، بأن عملوا به، ودعوا إليه، وكانوا أولياء لمن دان به، ومُعادين لمن خالفه، فهم موحدون."

'Slavljen neka si Ti! Mi nemamo znanja osim onoga čemu Si nas podučio. Ti si uistinu Sveznajući Svemudri.' ***(el-Beqare, 32.)***
Diskusija je tekla o vezi toga da li je Mekka grad kufra ili grad islāma?
Kažemo, uz Allāhovu podršku: Allāh je poslao Muhammeda, sallallāhu, 'alejhi we sellem, sa tewhīdom, koji je dīn svih poslanikā. Njegova suština je šehādet 'LĀ ILĀHE ILLALLĀH', tj. da Allāh bude jedini ma'būd (obožavani) stvorenjima, pa da ne čine 'ibādet drugima mimo Njega bilo kojom vrstom od vrsta 'ibādeta.
A srž 'ibādeta je dova. U njega spada i strah, nada, oslanjanje, iskreno obraćanje, klanje žrtve, namaz. I puno je vrsta 'ibādeta. I ovo je taj veliki temelj koji je uvijet ispravnosti svakog djela.
Drugi temelj je pokornost Vjerovjesniku, sallallāhu 'alejhi we sellem, u njegovoj naredbi, uzīmānje njega za sudiju malim i velikim stvarima, veličanje njegovog zakona i dīna i pokornost njegovim propisima u temeljima vjere i njenim ograncima.
Prvi: Negira širk i nije ispravan uz njegovo prisustvo.
Drugi: Negira novotarije i neće biti pravilan uz njihovu inovaciju.
Pa kada se ostvare ova dva temelja znanjem, djelom, i da'wom, i to bude vjera stanovnika grada, o kojem god se radilo, u smislu da rade po tome i pozivaju u to i bivaju prijatelji (ewlijā') onome čiji

je to dīni neprijatelji onom ko se tome suprotstavi – onda su muwehhidi.''

" و أما إذا كان الشرك فاشيا مثل مثل دعاء الكعبة و المقام و الحطيم , و دعاء الأنبياء و الصالحين , و إفشاء توابع الشرك مثل : الزنا و الربا و أنواع المظالم و نبذ السنن و راء الظهر , وفشو البدع و الضلالات , و صار التحاكم إلى الأئمة الظلمة و نواب المشركين , و صارت الدعوة إلى غير القرآن و السنة , و صار هذا معلوما في أي بلد كان , فلا يشك من له أدنى علم أن هذه البلاد محكوم عليها بأنها بلاد كفر و شرك , لا سيما إذا كانوا معادين أهل التوحيد , و ساعين في إزالة دينهم , و في تخريب بلاد الإسلام ..."

''Ali, ako se bude proširio širk, poput dove Ka'bi, Meqamu, Hatimu i dove vjerovjesnicima i dobrim ljudima i širenje pratilja širka, poput zinaluka, kamate i različitih vrsta bluda, sunnet se bacio iza leđja, raširile se novotarije i zabluda, a tehākum (parničenje, traženje suda) se dā nepravednim imāmima i zamjenicima (izaslanicima) mušrikā i bude se pozivalo drugom mimo Qur'āna i sunneta, i to postane poznato, u bilo kojem gradu – niko ko ima minimum znanja ne sumnja da se nad ovakvim gradovima presuđuje da su oni područja (gradovi) kufra i širka.
Naročito ako se suprotstavljaju sljedbenicima tewhīda i žure se da uklone njihov dīni da unište zemlju islāma...''

"وإذا أردت إقامة الدليل على ذلك، وجدت القرآن كله فيه، وقد أجمع عليه العلماء، فهو معلوم بالضرورة عند كل عالم.
وأما قول القائل: ما ذكرتم من الشرك، إنما هو من أفقية لا من أهل البلد; فيقال: أوّلاً: هذه إما مكابرة، أو عدم علم بالواقع، فمن المقرر: أن أهل الآفاق تبع لأهل تلك

البلاد، في دعاء الكعبة والمقام والحطيم، كما يسمعه كل سامع، ويعرفه كل موحد.
ويقال ثانيا: إذا تقرر، وصار هذا معلوما، فذلك كاف في المسألة، ومن الذي فرق في ذلك؟!

فيالله العجب، إذا كنتم تخفون توحيدكم في بلادهم، ولا تقدرون أن تصرحوا بدينكم، وتخافتون بصلاتكم، لأنكم علمتم عداوتهم لهذا الدين، وبغضهم لمن دان به، فكيف يقع لعاقل إشكال؟ أرأيتم لو قال رجل منكم لمن يدعو الكعبة، أو المقام، أو الحطيم، أو يدعو الرسول، أو الصحابة: يا هذا لا تدع غير الله! أو أنت مشرك، هل تراهم يسامحونه؟ أم يكيدونه؟ فليعلم المجادل أنهم ليسوا على توحيد الله; فوالله ما عرف التوحيد، ولا تحقق بدين الرسول صلى الله عليه وسلم.
أرأيت لو أن رجلا عندهم، وقال: يا هؤلاء راجعوا دينكم، واهدموا البنايات التي على القبور، ولا يحل دعاء غير الله.."

''...Ako hoćeš dokaz za to – naći ćeš čitav Qur'ān da o tome govori, a ima konsenzus 'uleme u vezi toga, i to je nužno poznato kod svakog 'ālima.
A što se tiče riječi čovjeka: ''Širk kojeg ste spomenuli čine samo ''afaqijje'' (stranci, seljaci), a ne stanovnici grada...''
Takvom se kaže:
Prvo: Ovo ili je mukabera (odbijanje činjenica iz oholosti) ili se radi o neznanju činjeničnog stanja.
Konstatovano je da seljaci (stranci) slijede stanovnike tih gradova u dovi Ka'bi, Meqamu i Hatimu, kao što to čuje svako i zna ga svaki muwehhid.
Pod dva se kaže: Kada se ovo konstatuje i postane poznato, to je dovoljno u ovoj mes'eli i ko je taj koji je napravio razliku u tome?
Allāhu moj, čuđenju nema kraja! Ako vi u njihovim zemljama krijete vaš tewhīd i ako niste u stanju da jasno iskažete vaš dīn i tiho klanjate, jer znate njihovo neprijateljstvo prema ovoj vjeri i

njihovu mržnju prema onom koji je ispovijeda... Kako da se pametni onda nađe u dilemi?
Šta misliš kada bi neki čovjek oda vas rekao nekom ko se moli Ka'bi, ili Meqamu, ili Hatimu, ili koji dovi Poslaniku i ashabima: ''Ej ti, nemoj činiti dovu nikom mimo Allāha, ili si mušrik!''
Šta misliš, da li bi mu halalili ili bi mu spletke pravili?
Neka zna ovaj koji se raspravlja da nije na Allāhovom tewhīdu. Jer, tako mi Allāha, nije spoznao tewhīd, niti se ''napunio'' dīnom Resūla, sallallāhu 'alejhi we sellem.
Šta misliš kada bi im neko rekao: ''Razmislite dobro o vašem dīnu!'' ili ''Srušite građevine na kaburovima i nije vam halāl da činite dovu drugom mimo Allāha!''

"هل يكفيهم فيه فعل قريش بمحمد صلى الله عليه وسلم؟ لا والله لا والله; وإذا كانت الدار دار إسلام، لأي شيء لم تدعوهم إلى الإسلام؟ وتأمروهم بهدم القباب، واجتناب الشرك وتوابعه؟ فإن يكن قد غركم أنهم يصلون، أو يحجون، فتأملوا الأمر من أوله; وهو: أن التوحيد قد تقرر في مكة، بدعوة إسماعيل بن إبراهيم الخليل، عليهما السلام، ومكث أهل مكة عليه مدة من الزمان، ثم إنه فشا فيهم الشرك، بسبب عمرو بن لحي، فصاروا مشركين، وصارت البلاد بلاد شرك، مع أنه قد بقي معهم أشياء من الدين، كما كانوا يحجون، ويتصدقون على الحاج.

وقد بلغكم شعر عبد المطلب، الذي أخلص فيه في قصة الفيل، وغير ذلك من البقايا، ولم يمنع ذلك الزمان من تكفيرهم وعداوتهم، بل الظاهر عندنا وعند غيرنا: أن شركهم اليوم أعظم من ذلك الزمان، بل قبل هذا كله، أنه مكث أهل الأرض عشرة قرون على التوحيد، حتى حدث فيهم الغلو في الصالحين، فدعوهم مع الله فكفروا، فبعث الله إليهم نوحا عليه السلام، يدعوهم إلى التوحيد; فتأمل ما قص الله عنهم; وكذلك ما ذكر الله عن هود: أنه دعاهم إلى إخلاص العبادة لله، لأنهم لم ينازعوه في أصل العبادة، وكذلك إبراهيم، دعا قومه إلى إخلاص التوحيد; وإلا فقد أقروا لله بالإلهية..."

''Šta misliš, da li bi se zadovoljili onim što su Qurejšije uradile sa Muhammedom, sallallāhu 'alejhi we sellem? Ne, tako mi Allāha, ne!

Pa ako je dār – dārul-islām, zašto ih onda niste pozvali u islām, naredili im da sruše turbeta i da se klone širka i njegovih pratilja?!

A ako vas je obmanulo to što oni klanjaju, ili hadž obavljaju, ili poste, ili daju sadaku – vi razmislite o stvari od njenog početka, a to je da je tewhīd konstatovan u Mekki da'wom Isma'īla ibn Ibrāhīma el-Halīla, 'alejhis-selām.

Stanovnici Mekke su ostali na njemu (tewhīdu) jedno vrijeme, a zatim se među njima proširio širk zbog 'Amra ibn Luhajja i postali su mušrici, a zemlja je postala zemlja širka, iako su pri njima ostale neke stvari od dīna. Kao što su bili obavljali hadž i davali sadaku hadžijama i drugim mimo hadžija.

Do vas je došla poezija (dova) 'Abdul-Mutttaliba, u kojem se sa ihlāsom obratio, u vezi sa pričom o slonu i druge stvari od ostataka, pa nije to vrijeme spriječilo njihov tekfīr i neprijateljstvo prema njima.

Naprotiv, kod nas je očigledno, kao i kod drugih mimo nas, da je njihov širk danas veći nego širk toga vremena.

Štaviše, prije svega toga su stavnici zemlje nakon Ādema ostali deset generacija (stoljeća) na tewhīdu, dok se među njima nije dogodio ekstremizam (pretjerivanje) u pogledu dobrih ljudi, pa su im činili dovu uz Allāha, te su postali kāfirima. Onda im je Allāh poslao Nūha, 'alejhis-selām, da ih poziva u tewhīd.

Zato razmisli o onome što je Allāh kazivao o njima. Isto tako ono što je Allāh spomenuo o Hūdu, 'alejhis-selām, da ih je pozivao da 'ibādet usmjere čisto, samo Allāhu (ihlās), jer se oni nisu opirali u osnovi 'ibādeta.

Isto tako i Ibrāhīm, on je pozivao svoj narod da ostvare ihlās tewhīda, iako su oni Allāhu potvrđivali božanstvo.''

" وجماع الأمر: أنه إذا ظهر في بلد دعاء غير الله وتوابع ذلك، واستمر أهلها عليه، وقاتلوا عليه، وتقررت عندهم عداوة أهل التوحيد، وأبوا عن الانقياد للدين، فكيف لا يحكم عليها بأنها بلد كفر؟ ولو كانوا لا ينتسبون لأهل الكفر، وأنهم منهم بريئون; من أهل مكة أو غيرهم، مع مسبتهم لأهل التوحيد، وتخطيئتهم لمن دان به، والحكم عليهم بأنهم خوارج أو كفار، فكيف إذا كانت هذه الأشياء كلها موجودة؟ فهذه مسألة عامة."

''Osnova ove stvari je da kada u nekoj zemlji nadvlada (pojavi se) dova nekom drugom mimo Allāha i pratilje toga, i kada stanovnici te zemlje ustraju na tome i bore se na tome, i kod njih se ustali neprijateljstvo prema sljedbenicima tewhīda i odbiju pokornost dīnu... Pa kako da se nad njom ne presudi da je ona zemlja kufra, iako se ne pripisuju kāfirima (u osnovi) i iako se odriču od njih, uz njihovo vrijeđanje vjere i smatranje da je onaj koji je ispovijeda griješan i uz sud nad njima da su hawaridži ili nevjernici? Pa kako je tek onda ako su sve ove stvari prisutne? Ovo je opšta, univerzalna mes'ela.'' [126]

Šejh Hamed bin 'Atīq, rahimehullāh, ubraja u kategoriju zabludjelih one koji poriču tekfīr [127] stanovnika el-Ahsā', [128] pa kaže:

" و بعد ذلك : فقد بلغني ما ساءني و عسى أن يكون كذبا , و هو : أنك تنكر على من اشترى من أموال أهل الإحساء , التي تؤخذ منهم قهرا , فإن كان صدقا فلا أدري

---

[126] ***''Medžmū'atur-Resā'il wel-Mesā'il en-Nedždijje''***, treći dio, prvi džuz', 742.-745.
[127] Ovdje se čak govori o tekfīru kažnjavanja
[128] Tj. njihov tekfīr sa aspekta uopštenosti, a ne pojedinca koji je ispoljio islām

ما عرض لك , و الذي عندن أنه لا ينكر مثل هذا , إلا من يعتقد معتقد أهل الضلال , القائلين , أن من قال لا إله إلا الله لا يكفر , و أن ما عليه أكثر الخلق من فعل الشرك و توابعه , والرضا بذلك , و عدم إنكاره , لا يخرج من الإسلام . و بذلك عارضوا الشيخ محمد بن عبد الوهاب , رحمه الله في أصل هذه الدعوة ..."

''Nakon toga: Saznao sam nešto što me je rastužilo i nadam se da je laž. A to je da ti poričeš onima koji kupuju nešto od imetka stanovnika el-Ahsā', koji su od njih uzeti na silu. [129]
Pa, ako je to istina – ja ne znam šta se s tobom dogodilo. Ono što je kod nas ustaljeno je da tako nešto ne poriče, osim onaj koji vjeruje u 'aqīdu sljedbenika zablude, [130] ***koji govore da onaj koji kaže 'LĀ ILĀHE ILLALLĀH' ne postaje kāfirom i da ono na čemu je većina ljudi od činjenja širka i njegovih pratilja, zadovoljstva s time i neporicanja toga – ne izvodi iz islāma.***
S time su se suprotstavili šejhu Muhammedu bin 'AbdulWehhābu, rahimehullāh, u osnovi ove da'we...''

Zatim, nakon citata kojeg smo naveli, kaže:

" هذا ونحن نقول: قد يوجد فيها من لا يحكم بكفره في الباطن، من مستضعف ونحوه; وأما في الظاهر فالأمر - ولله الحمد - واضح، ويكفيك ما فعله النبي صلى الله عليه وسلم في أهل مكة، مع أن فيهم مستضعفين، وكذلك ما فعله أصحابه بكثير ممن ارتد

---

[129] Šejh smatra taj imetak ratnim plijenom, a ovdje govori o pojedinicima čiji je imetak uzet na silu i ovom čovjeku poriče njegovo mišljenje, koje je izgradio na nazivanju tog područja dārul-islāmom i nazivanju stanovnika (sa aspekta uopštenosti) muslimanima

[130] Tj. kažu da je djelo – kufr i širk, a on nije kāfir. Ovo je 'aqīda onih dā'ija koji su potpisali ***''Proglas''***, među kojima je i Semir Imamović i Safet Kuduzović

عن الإسلام، من استباحة الدم والمال والعرض، وكل عاقل وعالم يعلم أن ما أتى به هؤلاء من الكفر والردة، أقبح وأفحش وأكثر مما فعله أولئك.
فارجع النظر في نصوص الكتاب والسنّة، وفي سيرة الرسول صلى الله عليه وسلم وأصحابه، تجدها بيضاء نقية، لا يزيغ عنها إلا هالك، ثم فيما ذكر العلماء، وارغب إلى الله في هداية القلب، وإزالة الشبهة، وما كنت أظن أن هذا يصدر من مثلك، ولا يغتر بما عليه الجهال، وما يقوله أهل الشبهات..."

''...To je to. A mi kažemo:
Moguće je da u njoj (el-Ahsā') postoje oni kojima se ne presuđuje kufrom u suštini, [131] ***od potlačenih i sličnih njima. A što se tiče vanjštinskog suda,*** [132] ***stvar je, hvala Allāhu – jasna.*** [133]

---

[131] Tj. āhiretskom sudu, gdje može biti musliman. I ovo je jedan od klasičnih slučajeva u kojem se za nekog kaže da je kāfir u dunjālučkim propisima, čak i u pogledu borbe i slično, što ne znači da je on kāfir kod Allāha, na āhiretu. Pa je ovdje negirano ime kufra u pogledu āhiretskog suda, a potvrđeno ime kufra u pogledu dunjālučkog suda, u potpunom smislu. Kažem: Stanje na koje se spušta govor šejha jesu pojedinci, koji zbog potlačenosti ne mogu ispoljiti dīn na osnovu kojeg bi se mogli razlikovati od dīna mušrika, a za kojeg bi se vezalo ime islāma i njegov propis, i to onda kada postoji dārul-islām, jer je šejh bio u dārul-islāmu. A ako bi ispoljio "taj dīn" s kojim se razlikuje od dina mušrika – onda je musliman pravnim (vanjštinskim) islāmom, a Allāh će presuditi prema onome što zna o njegovom srcu. Ovo se ne može primjeniti u stanju nepostajanja dārul-islāma i vladanja opšte potlačenosti muwehhidā, kao što to neki rade, uslovljavajući "vanjštinsko" odricanje od prisutnih širkova i kufrova onih koji se pripisuju islāmu u određenom "dāru". Za zadnje kažem, a Allāh najbolje zna

[132] Tj. u dunjālučkim propisima

[133] Tj. oni su kāfiri u dunjalučkim propisima, u potpunosti

Dovoljno ti je ono što je radio Vjerovjesnik, sallallāhu 'alejhi we sellem, sa stanovnicima Mekke, iako su među njima i potlačeni. [134]
Isto tako, postupak njegovih ashāba sa mnogim od otpadnikā od islāma, od ohalaljivanja krvi, imetka i časti. [135]
I svaki pametni i učeni zna da je kufr i riddet kojeg su ovi uradili ružniji i odvratniji i kvantitetniji od onoga što su uradili ti. [136]

Zato ponovo pogledaj u tekstove Knjige i sunneta, i u siru Poslanika, sallallāhu 'alejhi we sellem i njegovih ashāba; naći ćeš je bijelu i čistu, neće od nje skrenuti, osim propali.
Zatim u ono što spominje 'ulema i obrati se Allāhu da ti uputi srce i ukloni šubhu, a ja nikad ne bih pomislio da bi tako nešto od

---

[134] Tj. sve dok ne ispolje dīnkoji je dokaz da nisu na dīnu "dāra" – u vanjštini imaju ime i propis "dāra", a u āhiretskom (suštinskom) sudu je moguće da su muslimani

[135] Primer za to je postupak Hālida ibn Welīda sa Mudždža'om u ratu protiv Musejleme Lažova. Mudždža'a je svo vrijeme ćutao i nije vanjštinski ispoljio svoj dīn, tj. suprotstavljanje dinu Musejleme i "njegovog dāra", niti je obavijestio muslimane da je na starom i da je potlačen. Hālid ga je u vanjštini ocijenio murteddom, ali je, nakon dijaloga među njima, prešao preko njegovog ubistva i nije ga htio pustiti na slobodu, već ga je poveo da u njegovom slučaju presudi prijatelj Allāhovog Poslanika, sallallāhu 'alejhi we sellem, Ebū Bekr, neka je Allāh zadovoljan njime i ostalim ashābima. Ovdje je dokaz da onaj koji ne poriče "dīn dāra", ne ispoljavajući (izhār) svoj dīn, iako je potlačen – u vanjštini nije musliman, naravno osim kod onoga koji mu zna stanje. A i tada je postajao dārul-islām

[136] Tj. kufr i riddet stanovnika el-Ahsā' je gori od kufra i širka Qurejšija i murtedda poslije smrti Allāhovog Poslanika, sallallāhu 'alejhi we sellem, iako oni sebe smatraju dobrim muslimanima, a muwehhide smatraju haridžijama, tekfīrovcima ili kāfirima, džehennemskim paščadima

tebe poteklo. I nemoj da te obmane ono na čemu su džāhili i ono što govore oni koji su na šubhama.''

"فإنه قد بلغني: أن بعض الناس، يقول: في الأحساء من هو مظهر دينه، لا يرد عن المساجد والصلاة، وأن هذا عندهم هو إظهار الدين; وهذه زلة فاحشة، غايتها: أن أهل بغداد، وأهل مَنْبَجْ، وأهل مصر، قد أظهر من هو عندهم دينه، فإنهم لا يمنعون من صلى، ولا يردون عن المساجد.

فيا عباد الله: أين عقولكم؟ فإن النِّزاع بيننا وبين هؤلاء، ليس هو في الصلاة; وإنما هو في تقرير التوحيد، والأمر به، وتقبيح الشرك، والنهي عنه، والتصريح بذلك، كما قال إمام الدعوة النجدية:

أصل دين الإسلام وقاعدته أمران:

الأول: الأمر بعبادة الله وحده لا شريك له، والتحريض على ذلك، والموالاة فيه، وتكفير من تركه.

الأمر الثاني: الإنذار عن الشرك في عبادة الله وحده لا شريك له، والتغليظ في ذلك، والمعاداة فيه، وتكفير من فعله; هذا هو إظهار الدين، يا عبد الله بن حسين."

''Saznao sam da neki govore: ''U el-Ahsā' ima onih koji ispoljavaju svoj dīn, ne bivaju odvraćani od mesdžida i od namāza'' i da je ovo ispoljavanje vjere kod njih. A ovo je razvratna greška. [137]

---

[137] Tj. neki ljudi smatraju da "ispoljavanje dīna" (izhārud-dīn), a koje je znak islāma pojedinca u tim područjima koja su postala dijārul-kufr, zbog spomenutih uzroka, u datom stanju – predstavlja klanjanje namāza, odlazak u džamiju i sl. Uvaženi šejh to poriče i naziva je razvratnom greškom! Šta misliš onda: kakvo je stanje onih koji mušrike i tāgūte nazivaju muslimanima i njihove države nazivaju muslimanskim, i koji obavezuju muslimane da im budu poslušni, uđu u

Njena suština (krajnji ishod) je da među stanovnicima Bagdada, stanovnicima Menbedža, stanovnicima Misra postoje oni koji su ''ispoljili svoju vjeru'' (izhārud-dīn), jer oni ne sprečavaju one koji klanjaju niti ih odvraćaju od mesdžida. [138]

O, Allāhovi robovi! Gdje vam je pamet? Spor koji je između nas i njih nije u namazu, već u konstataciji tewhīda i naređivanju njega, i prikazivanju širka ružnim i zabrani njega, i izricanja (jasnog) toga, [139] ***kao što je rekao imām da'we Nedžda:***

''Osnovu dīni islāma i njegov stub sačinjavaju dvije stvari:

Prva:

> ***naredba 'ibādeta Allāhu Jedinom, Koji nema sudruga, podsticanje na to, prijateljevanje (el-muwālā') na toj osnovi i tekfīr onoga ko ga ostavi.***

Druga:

> ***upozorenje na širk u 'ibādetu Allāhu, strogoća zbog toga, neprijateljstvo/suprotstavlanje (el-mu'ādāh) zbog toga i tekfīr onoga koji ga uradi.***

---

njihovu vojsku i policiju?! Allāhul-Muste'ān! A zna se ko to radi

[138] Tj. iz vaše zablude proizilazi da su pojedinci u tim područjima, koji nisu ispoljili tewhīd, dīn koji se suprotstavlja dotičnom dīnu mušrika – muslimani, ako imaju pri sebi ona obilježja islāma u kojima se mušrici ne suprotstavljaju i u kojima učestvuju

[139] Tj. ovo je onaj dīn koji kada se ispolji u datoj situaciji za sobom povlači da pojedinac bude nazvan muslimanom. Allāhul-Muste'ān. I u tome nam se suprotstavljaju mušrici, a ne u namāzu, selāmu i drugim stvarima. Ali, rekoh: Ovo je kada postoji dārul-islām

Ovo je ispoljavanje vjere (izhārud-dīn), o 'Abdullāhu sine Husejna!'' [140]

"فتأمل أرشدك الله , مثل قوله تعالى ف ي السور المكية (قل يأيها الكافرون ! لا أعبد ما تعبدون) إلى آخر السورة , فهل وصل إلى قلبك أن الله أمره أن يخاطبهم , بأنهم كافرون , و أخبر بأنه لا يعبد ما يعبدون , أي : أنه بريئ من دينهم , و يخبرهم أنهم لا يعبدون ما يعبد , أي : أنهم بريئون من التوحيد , و لهاذا ختمها بقوله : (لكم دينكم و لي دين) . فهنا يتضمن براءته من دينهم , و براءتهم من دينه.

و تأمل قوله تعالى : (قل يأ يها الناس إن كنتم في شك من ديني فلا أعبد الذين تعبدون من دون الله و لكن أعبد الله الذي يتوفاكم و أمرت أن أكون من المؤمنين . و أن أقم وجهك للدين حنيفا و لا تكونن من المشركين)

فهل سمعت الله يأمر نبيه أن يقول لهم : أني بريئ من دينهم ؟ و أنه أمره أن يكون من المؤمنين الذين هم أعداؤهم ؟ و نهاه أن يكون من المشركين , الذين هم أولياؤهم و حزبهم ؟

و في القرآن آيات كثيرة , مثل ما ذكر الله عن خليله , والذين معه : (إذ قالوا لقومهم إنا برءاؤ منكم و مما تعبدون من دون الله ...) فأمرنا الله بالتأسي بهم قولا و فعلا , و قصدي أنبهك خوفا من المؤاخاة على غير طائل من الدين , أعاذنا الله و إياك من مضلات الفتن !"

''Razmisli, Allāh te uputio, o riječima Uzvišenog u mekkanskim sūrama, poput:
'Reci: 'O, vi nevjernici! Ja ne činim 'ibādet onom čemu vi činite 'ibādet'...' ***do kraja sure.***

---

[140] Tj. ovo što je spomenuo šejh Muhammed, rahimehullāh, u svojoj risāli, koju tumačimo na "paltalku", jeste značenje "izhārud-dīna", za kojeg se veže ime islāma

Pa, je li ti došlo do srca da mu je Allāh naredio da im se obrati da su oni kāfiri [141] ***i obavijesti ih da on ne čini 'ibādet onome čemu oni 'ibādet čine, tj. da je čist i da se odrekao od njihovog dīna i da ih obavijesti da oni ne čine 'ibādet onome čemu on 'ibādet čini. Tj. da oni nemaju ništa sa tewhīdom (imaju berā'***a ***od tewhīda).***

Zbog toga ju je i okončao sa Njegovim riječima:

'Vama vaš dīn, nama naš dīn.'

Ovo podrazumijeva njegovo odricanje od njihovog dīna i njihov berā'a od njegovog dīna.

Razmisli o riječima Uzvišenog:

'Reci: 'O ljudi, ako ste u sumnji u pogledu moje vjere, ja ne činim 'ibādet onima kojima vi 'ibādet činite mimo Allāha, već činim 'ibādet Allāhu, koji vam duše uzima, i naređeno mi je da budem od mu'minā.' I ti posvjeti (okreni) svoje lice (svo svoje biće) dīnu, pravovjerno (napuštajući sve zablude) i nemoj nikako biti od mušrika!'

Zar nisi čuo Allāha kako naređuje Svom vjerovjesniku da im kaže: ''Ja sam čist (nemam ništa sa) od njihove vjere?'' I da mu naređuje da bude od mu'minā koji su im neprijatelji, i zabranjuje da bude od mušrikā koji su im prijatelji i njihova partija. U Qur'ānu ima veliki broj ājeta, poput onoga što je Allāh spomenuo o Njegovom halīlu i onima koji su sa njim: '...kada su rekli svom narodu: 'Mi se odričemo od vas i od onoga čemu 'ibādet činite mimo Allāha...' ' ***Pa nam je Allāh naredio da se povodimo za njima, u riječima i djelima.***

---

[141] Ovo spada u ispoljavanje vjere, bez sumnje, jer ga je Allāh naredio, s time što je glavni cilj sure izjavljivanje odricanja o dīna mušrikā i murteddā

A namjera mi je da te upozorim, iz straha od bratimljenja na osnovi koja nije dīnska. Da nas Allāh sačuva i i tebe od zavodećih fitni.'' [142]

Evo, vidite koliko koristi ima samo u ovoj fetwi uvaženog šejha Hameda bin 'Atīqa, rahimehullāhu te'ālā.

Molim Uzvišenog Allāha da iskrenima otvori srca, pa da se napune ovoga govora, shvate ga i ispravno sprovedu, da bi se sačuvali.

Navešću sada još nekoliko fetwi, koje tretiraju pitanja "područja" tj. ***''dijāra''***, što je množina od ***''dār''***.

Upitan je šejh Muhammed bin Ibrāhīm, rahimehullāhu te'ālā:

"هل تجب الهجرة من بلاد المسلمين التي يحكم فيها بالقانون ؟ "

ج : "البلد التي يحكم فيها بالقانون ليست بلد إسلام , تجب الهجرة منها , و كذلك إذا ظهرت الوثنية من غير نكير و لا غيرت فتجب الهجرة , فالكفر بفشو الكفر و ظهوره , هذه بلاد كفر . أما إذا كان قد يحكم فيها بعض الأفراد أو وجود كفريات قليلة لا تظهر فهي بلد إسلام ..."

''Da li je obaveza učiniti hidžru iz zemalja muslimana u kojim se sudi qānūnom (laičkim zakonom)?''

Odgovor:

---

[142] ***''Ed-Durerus-Senijje''***, 9/256-259

''Zemlja u kojoj se sudi laičkom zakonom nije zemlja (beled) islāma. Obaveza ju je napustiti. Isto tako je kada se pojavi idolatrija, bez poricanja, niti se promijeni – hidžra obaveza.
Dakle, sud kufra je izgrađen na proširenosti kufra i njegovoj prevlasti (javnosti). Ovakva je zemlja kufra.
Ali ako u njoj time sude neki pojedinci ili postoje malobrojni kufrovi koji nisu javni – onda je ona zemlja islāma.'' [143]

Dalje kaže šejh, i ovo je puno važno, jer ovdje vidimo da 'ulema ne pravi razliku između širka suđenja laičkim zakonima i širka obožavanja idola, pa makar onaj koji sudi laičkim zakonima govorio da je to zabranjeno i neipravno:

" و لعلك أن تقول : " لو قال من حكم القانون : " أنا أعتقد أنه باطل ." فهذا لا أثر له , بل هو عزل للشرع كما لو قال أحد : أن أعبد الأوثان و أعتقد أنها باطل . و إذا قدر على الهجرة من بلاد تقام فيها القوانين وجب ذلك ."

''Možda ćeš reći: ''A ako bi onaj koji sudi laičkim zakonima rekao: 'Ja sam ubijeđen da je to neispravno!'?'' To ne bi imalo nikakvog uticaja. Naprotiv, to je udaljavanje šerī'ata.
Kao kada bi neko rekao: 'Ja činim 'ibādet idolima, ali sam ubijeđen da je to neispravno.' Pa, ako je u stanju da uradi hidžru iz zemalja u kojima se sprovode laički zakoni – to je obaveza.'' [144]

Vidite, ovo je istina na koju ukazuje Qur'ān i sunnet, i stvar sa kojom su poslati svi vjerovjesnici, a to je da nema razlike između jedne vrste velikog širka i neke druge, poput

---

[143] Tj. ako se u njoj sudi šerī'atom i snagu imaju islām i muslimani, što je uzročno međusobno povezano
[144] ***''Zbirka djela i fetwi šejha Muhameda bin Ibrāhīma''***, 6 / 188, 189

širka sedžde ili širka suđenja laičkim zakonom. Oboje obara ime islāma.

Šejh Muhammed el-Emīn eš-Šenqītī, rahimehullāh, kaže:

''Riječi Uzvišenog: '...a ne mole se, osim šejtānu prkosnom.'
U ovom ājetu se njihovim moljenjem (dovom) prkosnom šejtānu želi ukazati na njihov 'ibādet upućen njemu. Slično tome su riječi Uzvišenog:
'Zar vam nisam naredio, o sinovi Ādemovi: 'Ne činite 'ibādet šejtānu, on vam je neprijatelj otvoreni?' '
I Njegove riječi o Njegovom prijatelju Ibrāhīmu, koje mu je On potvrdio:
'O, oče moj, nemoj činiti 'ibādet šejtānu'***, Njegove riječi o melekima:*** 'Oni su činili 'ibādet džinnima' ***i Njegove riječi:*** 'Isto tako su mnogim mušricima njihova božanstva (šurekā') uljepšali ubijanje njihove djece.'
On u ovim ājetima nije objasnio na koji način su oni činili 'ibādet šejtānu, ali je u drugim ājetima objasnio da je značenje njihovog činjenja 'ibādeta šejtānu – njihovo pokoravanje njemu, njihovo slijeđenje njegovog zakonodavstva i davanje prednosti njemu nad onim čime su došli poslanici od Allāha Uzvišenog, poput Njegovih riječi:
'I uistinu šejtāni objavljuju svojim štićenicima da se raspravljaju sa vama. A ako im se pokorite – sigurno ćete biti mušrici.' ***I Njegove riječi:*** 'Uzeli su svećenike svoje i monahe svoje za gospodare mimo Allāha'.
Kada je 'Adī ibn Hātim, radijallāhu 'anhu, upitao Poslanika, sallallāhu 'alejhi we sellem: 'Kako su ih uzeli za gospodare?', Vjerovjesnik, sallallāhu 'alejhi we sellem mu je rekao: 'Oni su im ohalālili ono što je Allāh zabranio i oharāmili im ono što je Allāh dozvolio, pa su ih slijedili.'

To je značenje njihovog uzīmānja njih za ''erbābe''.
Iz ovoga ājeta se jasno, bez imalo nejasnoće, razumije da je onaj koji slijedi zakonodavstvo šejtāna, dajući njemu prednost nad onim čime su došli poslanici – kāfir u Allāha, obožavalac šejtāna, on je onaj koji je uzeo šejtāna za rabba, kojim god imenom on svoje slijeđenje šejtāna nazivao, jer se suštine (stvari) ne mijenjaju promjenom imena, kao što je to poznato.'' [145]

Šejh eš-Šenqītī, rahimehullāh, također kaže:

" الإشراك بالله في حكمه , و الإشراك به في عبادته كلها بمعنى واحد , لا فرق بينهما البتة , فالذي يتبع نظاما غير نظام الله , و تشريعا غير تشريع الله , كالذي يعبد الصنم و يسجد للوثن , و لا فرق بينهما البتة بوجه من الوجوه , فهما واحد , و كلاهما مشرك بالله . "

''Širk Allāhu u Njegovom sudu i širk Njemu u 'ibādetu Njemu; oboje su istog značenja, među njima apsolutno nikakve razlike nema.
Tako je onaj koji slijedi neko uređenje (nizam), mimo Allāhovog nizama i zakon(odavstvo) mimo Allāhovog zakon(odavstva) – poput onoga koji čini 'ibādet kipovima i sedždu idolima. Među njima nema nikakve razlike u bilo kojem pogledu. I obojica su mušrici u Allāha.'' [146]

I to je ono čemu podučavamo muslimane i čemu ih pozivamo, a što mnogi ljudi ne shvataju, posebno kada je u pitanju negiranje imena islāma onome koji ovo uradi. Naprotiv, onaj koji sudi laičkim zakonima je jedan od

---

[145] ***''Adwā'ul-Bejān''***, 1/476
[146] ***''Adwā'ul-Bejān''***, 7/162 i ***''Nawāqidul-Īmān''***, 297. str.

glavešina tāgūta – ne obični tāgūt – i gori je od mušrika i kāfira koji nisu tāgūti.

Šejh Muhammed bin 'AbdulWehhāb, rahimehullāh, kaže:

*" اعلم رحمك الله تعالى أن أول ما فرض الله على ابن آدم الكفر بالطاغوت و الإيمان بالله , و الدليل قوله تعالى : (**و لقد بعثنا في كل أمة رسولا أن اعبدوا الله و اجتنبوا الطاغوت**) – النحل **36** - .*

*فأما صفة الكفر بالطاغوت : فأن تعتقد بطلان عبادة غير الله و تتركها و تبغضها و تكفر أهلها و تعاديهم . و أما معنى الإيمان بالله : فأن تعتقد أن الله هو الإله المعبود وحده دون من سواه , تخلص جميع أنواع العبادة كلها لله , و تنفيها عن كل معبود سواه , و تحب أهل الإخلاص و تواليهم , و تبغض أهل الشرك و تعاديهم . و هذه ملة إبراهيم التي سفه نفسه من رغب عنها , و هذه هي الأسوة التي أخبر الله بها في قوله : (**قد كانت لكم أسوة حسنة في إبراهيم و الذين معه , إذ قالوا لقومهم إنا برءاؤ منكم و مما تعبدون من دون الله . كفرنا بكم و بدا بيننا و بينكم العداوة و البغضاء أبدا حتى تؤمنوا بالله وحده**) – الممتحنة **4** –*

و الطاغوت عام , فكل ما عبد من دون الله و و رضي بالعبادة من معبود أو متبوع أو مطاع في غير الله و رسوله فهو طاغوت . و الطواغيت كثيرة , و رؤوسهم خمسة :

*(**الأول**) : الشيطان الداعي إلى عبادة غير الله , و الدليل قوله تعالى : (**ألم أعهد إليكم يا بني آدم أن لا تعبدوا الشيطان . إنه لكم عدو مبين** .) – يس **60** –*

*(**الثاني**) : الحاكم الجائر المغير لأحكام الله تعالى , و الدليل قوله تعالى : (**أ لم تر إلى الذين يزعمون أنهم آمنوا بما أنزل إليك و ما أنزل من قبلك يريدون أن يتحاكموا إلى الطاغوت و قد أمروا أن يكفروا به . و يريد الشيطان أن يضلهم ضلالا بعيدا** .) – النساء **60** –*

*(**الثالث**) : الذي يحكم بغير ما أنزل الله , و الدليل قوله تعالى : (**و من لم يحكم بما أنزل الله فأؤلئك هم الكافرون** .) – المائدة **44** –*

*(**الرابع**) : الذي يدعي علم الغيب من دون الله , و الدليل قوله تعالى : (**عالم الغيب فلا يظهر على غيبه أحدا . إلا من ارتضى من رسول فإنه يسلك من بين يديه و من خلفه رصدا** .) – الجن **26-27** –*

*(**الخامس**) : الذي يعبد من دون الله و هو راض بالعبادة , و الدليل قوله تعالى : (**و من يقل منهم إني إله من دونه فذلك نجزيه جهنم . كذلك نجزي الظالمين** .) – الأنبياء **29** –*

*و اعلم أن الإنسان ما يصير مؤمنا إلا بالكفر بالطاغوت , و الدليل قوله تعالى : (**فمن يكفر بالطاغوت و يؤمن بالله فقد استمسك بالعروة الوثقى لا انفصام لها . و الله سميع عليم**) – البقرة **256** –*

الرشد : دين محمد صلى الله عليه و سلم , و الغي : دين أبي جهل , و العروة الوثقى : شهادة أن لا إله إلا الله , و هي متضمنة للنفي و الإثبات , تنفي جميع أنواع العبادة عن غير الله تعالى , و تثبت جميع أنواع العبادة كلها لله وحده لا شريك له . "

''Znaj, Uzvišeni Allāh ti se smilovao, da je prvo što je Allāh čovjeku učinio fardom (naredio mu) – kufr u tāgūta i īmān u Allāha. Dokaz tome su Njegove riječi, Uzvišen neka je:
'Mi smo svakom narodu poslanika poslali: 'Samo Allāhu 'ibādet činite i klonite se tāgūta' ' ***(en-Nahl, 36.)***
Što se tiče svojstva (kakvoće) kufra u tāgūta; (pa to je) da si uvjeren u neispravnost 'ibādeta nekom ili nečem mimo Allāha, da ga ostaviš, da ga mrziš, da protekfīriš one koji to rade i da im se suprotstaviš (neprijateljstvo).
Vjerovati u Allāha znači da si uvjeren ('aqīda) da je Allāh el-ilāh el-ma'būd (Bog koji zaslužuje 'ibādet), jedino, mimo svih ostalih pored Njega, i da sve vrste 'ibādeta čisto i bistro (ihlās) usmjeriš samo Allāhu i da ih negiraš svakom obožavanom mimo Njega, da

voliš sljedbenike ihlāsa i da prijateljuješ (el-welā') sa njima, i da mrziš sljedbenike širka i da im se suprotstavljaš.
Ovo je millet Ibrāhīma, kojeg odbija samo nerazumni i to je onaj uzor o kojem nas je Allāh obavijestio u Svojim riječima:
'Vi imate divan uzor u Ibrāhīmu i onima koji su s njim, kada rekoše svom narodu: 'Mi se odričemo vas i svega čemu činite 'ibādet mimo Allāha. Nevjernici smo u vas, i između vas i nas će očigledno biti neprijateljstvo i mržnja, zauvijek, sve dok ne povjerujete jedino u Allāha.' ' ***(el-Mumtehaneh, 4.)***
A tāgūt je opšti pojam. Tako je sve čemu se usmjerava 'ibādet mimo Allāha, a zadovoljno/an je da mu se 'ibādet čini, bilo da se radi o obožavanom (ma'būd), ili slijeđenom (metbū'u) ili onome kome ili čemu se pokorava u nepokornosti Allāhu i Njegovom Poslaniku – je tāgūt. Tāgūta ima puno, a glavnih pet su:
Prvi: Šejtān, koji poziva u 'ibādet nekom drugom mimo Uzvišenog Allāha. Dokaz tome su riječi Uzvišenog:
'Zar vam nisam naredio, o sinovi Ādemovi: 'Nemojte usmjeravati 'ibādet šejtānu. On vam je uistinu otvoreni neprijatelj.' ' ***(Jā-Sīn, 60.)***
Drugi: Nepravedni sudija (hakim), koji mijenja propise Uzvišenog Allāha. Dokaz tome su riječi Uzvišenog:
'Zar nisi vidio one koji 'tvrde' da vjeruju u ono što ti se objavljuje i u ono što je objavljeno prije tebe, pa ipak hoće da se sude (parniče) pred tāgūtom, a naređeno im je da ne vjeruju u njega. A šejtān želi da ih odvede u daleku zabludu.' ***(en-Nisa', 60.)***
Treći: Onaj koji sudi nečim što Allāh nije objavio. Dokaz tome su riječi Uzvišenog:
'I ko ne bude sudio onim što je Allāh objavio, pa takvi, oni su pravi nevjernici.' ***(el-Mā'ide, 44.)***

Četvrti: Onaj koji tvrdi da zna skriveno (el-gajb), mimo Allāha. Dokaz tome su riječi Uzvišenog:
'Znalac skrivenog, pa ne otkriva Svoj gajb nikome, osim onome koga izabere od (za) poslanika...' ***(el-Džinn, 26. i 27.)***
Peti: Onaj kome se čini 'ibādet mimo Allāha i time je zadovoljan. Dokaz tome su riječi Uzvišenog:
'Ko od njih bude rekao: 'Ja sam bog (meni se čini 'ibādet) mimo Njega' – takvog ćemo kazniti džehennemom. I tako mi kažnjavamo nepravedne.' ***(el-Enbija', 29.)***
Znaj da čovjek ne postaje mu'minom, osim kufrom u tāgūta. Dokaz tome su riječi Uzvišenog:
'Pa ko zanevjeruje u tāgūta i vjeruje u Allāha – takav se prihvatio za najčvršću vezu, koja se neće prekinuti. A Allāh je Svečujući i Sveznajući.' ***(el-Beqare, 256.)***
Istina (rušd) je dīn Muhammeda, sallallāhu 'alejhi we sellem, a zabluda (el-gajj) je dīn Ebu Džehla. A najčvršća veza (spona) je šehadet 'LĀ ILĀHE ILLALLĀH' i on se sastoji od negacije i potvrde. Negira sve vrste 'ibādeta svakom mimo Allāha Uzvišenog i potvrđuje sve vrste 'ibādeta jedino Allāhu, bez pridruživanja Njemu (Koji nema sudruga).'' [147]

U odgovoru na pitanje koje joj je postavljeno, ***''Stalna Komisija za fetwe''***, pod rijasetom Ibn Bāza, a iza koje se krijete, te vam je zbog toga navodimo, odgovara:

" متى نفرد شخصا باسمه و عينه على أنه طاغوت ؟

ج : " الحمد لله وحده و الصلاة و السلام على رسوله و آله و صحبه و بعد :

---

[147] ***''Medžmū'atut-Tewhīd''*** 329. i 330. str. i ***''Ed-Durerus-Senijje''***, 1/161-163

إذا دعا إلى الشرك , أو لعبادة نفسه , أو ادعى شيئا من علم الغيب , أو حكم بغير ما أنزل الله متعمدا و نحو ذلك , و قد قال ابن القيم , رحمه الله : الطاغوت كل ما تجاوز به العبد حده من معبود أو متبوع أو مطاع .
و بالله التوفيق , وصلى الله على نبينا محمد و آله و صحبه و سلم ."

''Pitanje:

Kada ćemo neko osobu lično i poimenice nazvati tāgūtom?''

Odgovor:

''Kada poziva u širk, [148] ***ili da mu se čini 'ibādet,*** [149] ***ili tvrdi da zna nešto od skrivenog (gajba), ili namjerno presudi suprotnim onome što je Allāh objavio, i slično tome.***
Ibnul-Qajjim, rahimehullāh, je rekao:
''Tāgūt je sve ono u čemu rob pređe granicu, od ma'būda, [150] ***ili metbū'a,*** [151] ***ili mutā'a.*** [152]

---

[148] Kao vi, koji ne da pozivate samo u veliki širk, već pozivate u postavljanje tāgūta od predsjednika. I zastaću kod predsjednika, jer tu se pametni ne razilaze. Otuda ste vi, kao što sam rekao na predavanjima – tāgūti. 'Ulema spominje među jedinkama tāgūta "svakog glavešinu u zabludi" i "one koji pričaju u ime kipova da uljepšaju ljudima činjenje 'ibādeta kipovima", a šejtan nije postao tāgūtom (iz drugog razloga), osim što poziva da se čini 'ibādet nekom drugom mimo Stvoritelja nebesa i Zemlje

[149] Vi svojim pozivom i glasovima postavljate ljude koji će činiti 'ibādet nekom drugom mimo Allāha i kojima će se činiti 'ibādet mimo Allāha, kad bi samo znali!? A Adij ibn Hātim, radijjallāhu 'anhu, to nije bio znao i nije ga neznanje sačuvalo od imena širka

[150] Onaj kome se čini 'ibādet

Neka je Allāh na pomoći i neka je Allāhov salawāt i selām nad našim vjerovjesnikom, Muhammedom, njegovom porodicom i prijateljima.'' [153]

U fetwi br. 5236 ***''Stalne Komisije za fetwe''***, pod vođstvom Ibn Bāza, stoji slijedeće:

" نحن نعيش تحت حكومة غير مسلمة و هي تحكم القانون الوضعي , فهل لنا أن نرفع إليها قضايانا ؟ "

ج : الحمد لله وحده و الصلاة و السلام على رسوله و آله و صحبه ...و بعد :

*لا يجوز لمسلم أن يتحاكم إلى حكومة غير مسلمة . قال تعالى : (و من لم يحكم بما أنزل الله فأؤلئك هم الكافرون) – المائدة **44** – و هذا واضح و لله الحمد .*

و بالله التوفيق و صلى الله على نبينا محمد و آله و صحبه و سلم .

''Mi živimo pod vlašću neislamske vlade, a ona sudi laičkim zakonima. Da li nam je dozvoljeno da podižemo parnice pred njiima?''

Odgovor:

''Sva hvala pripada Allāhu, neka je salawāt i selām na Njegovog Resūla, porodicu i ashābe, a potom:
Nije dozvoljeno muslimanu da se parniči (tehākum) pred vladom (državom, sudom) koji nije islamska.
Rekao je Uzvišeni:

---

[151] Onaj ili ono što se slijedi na nevjernički način
[152] Onaj ili ono čemu se pokorava na nevjernički način. Ovo je tāgūt u širku pokornosti, poput učenjaka i pobožnjaka koje je narod uzeo za ***erbābe***, tj. gospodare
[153] ***''Fetwe stalne komisije za naučna istraživanja i fetwe''***, 1/542, 543

'Ko ne bude sudio prema onome što je Allāh objavio, takvi, oni su pravi nevjernici.' ***(el-Mā'ide, 44.)***
I ovo je jasno, hvala Allāhu.
Neka je Allāh na pomoći i neka je salawāt i selām na našeg vjerovjesnika, njegovu porodicu i njegove prijatelje.''

Ibn Bāz je nekada, govoreći o arapskom nacionalizmu i onome u šta on vodi od kufra i širka, govorio:

" و كل دولة لا تحكم بشرع الله و لا تنصاع لحكم الله فهي دولة جاهلية كافرة ظالمة فاسقة بنص هذه الآيات المحكمات , يجب على أهل الإسلام بغضها و معاداتها في الله , و تحرم عليهم مودتها و موالاتها , حتى تؤمن بالله وحده و تحكم شريعته كما قال عز و جل ***(قد كانت لكم أسوة حسنة في إبراهيم و الذين معه إذ قالوا لقومهم إنا برءاؤ منكم و مما تعبدون من دون الله , كفرنا بكم و بدا بيننا و بينكم العداوة و البغضاء أبدا حتى تؤمنوا بالله و حده)*** *– الممتحنة* ***4*** *- ".*

''Svaka zemlja (država) koja ne sudi Allāhovim zakonom i ne pokorava se Allāhovom sudu – je džāhilijetska, kāfirska, zulumćarska država, prema tekstu ovih jasnih ājeta.
<u>Muslimanima je obaveza da ih mrze, da im se radi Allāha suprotstavljaju (neprijatelju) i zabranjeno im je da ih vole i da prijateljuju sa njima, sve dok ne povjeruju jedino u Allāha i dok ne počnu suditi Njegovim šerī'atom, kao što je rekao Silni i Veliki:</u>
'Vi imate divan uzor u Ibrāhīmu i onima koji su sa njim, kada rekoše svome narodu: 'Mi se odričemo od vas i svega čemu 'ibādet činite mimo Allāha, nevjernici smo u vas, i između vas i nas će biti očigledno neprijateljstvo i mržnja sve dok ne povjerujete jedino u Allāha...' ' ***(el-Mumtehana, 4.)''***

Naprotiv, kada bi ljudi sudili zakonima prijašnjih vjerovjesnikā, koje je Allāh derogirao zakonom kojeg je objavio Poslaniku, sallallāhu 'alejhi we sellem – bili bi nevjernici. U pogledu toga postoji konsenzus muslimana. Ne 'uleme, nego muslimana!!!

Evo nekoliko fetwi i citata!

Ibn Kethīr, rahimehullāh, kaže:

"فمن ترك الشرع المحكم المنزل على محمد بن عبدالله خاتم الأنبياء وتحاكم إلى غيره من الشرائع المنسوخة كَفَر، فكيف بمن تحاكم إلى الياسا وقدمها عليه؟ من فعل ذلك كَفَر بإجماع المسلمين. قال الله تعالى ***(أفحكم الجاهلية يبغون ومن أحسن من الله حكما لقوم يوقنون)*** *وقال تعالى* ***(فلا وربك لايؤمنون حتى يحكموك فيما شجر بينهم ثم لايجدوا في أنفسهم حرجاً مما قضيت ويسلموا تسليما)*** *صدق الله العظيم*

''Ko ostavi savršeni (al-muhkem, jasni, posljednji) ***šerī'at, objavljen Muhammedu sinu 'Abdullāha, pečatu vjerovjesnika, i traži sud u drugim, derogiranim zakonodavstvima, biva nevjernikom.***
Pa kako je tek onda sa onim koji traži sud (tehakum) ***u Jāsi*** (Jāsiqu) ***i daje mu prednost nad njime? <u>Ko to uradi – biva nevjernikom po idžma'u muslimana.</u>*** [154]. ***Rekao je Uzvišeni Allāh:***
'Zar džahilijetski sud oni žele?! A čiji je sud ljepši od Allāhovog za narod koji je čvrsto ubjeđen?'
Rekao je Uzvišeni:

---

[154] Tako nešto ne zna samo onaj koji nije ostvario osnovu dīni tewhīda

'Ne, tako Mi tvog Gospodara, oni neće vjerovati sve dok samo tebe za sudiju u svim svojim sporovima ne uzmu, a zatim u sebi nikakve tegobe ne osjete zbog onoga što si presudio i dok se u potpunosti ne pokore.' ***Istinu je rekao Veličanstveni Allāh.''*** [155]

Ibnul-Qajjim, rahimehullāh, preselio 751 g. h., kaže:

" وقد جاء القرآن، وصحّ الإجماع بأن دين الإسلام نسخ كل دين كان قبله، وأن من التزم ماجاءت به التوراة والإنجيل، ولم يتبع القرآن، فإنه كافر، وقد أبطل الله كل شريعة كانت في التوراة والإنجيل وسائر الملل، وافترض على الجن والإنس شرائع الإسلام، فلا حرام إلا ماحرمه الإسلام، ولا فرض إلا ماأوجبه الإسلام. "

''U Qur'ānu je došlo, a postoji i vjerodostojan konsenzus, da je dīni islām derogirao svaki dīn (vjeru) prije njega i da je onaj koji se pridržava onoga s čime je došao Tewrāt i Indžīl, a ne slijedi Qur'ān – kāfir.
Allāh je anulirao svaki zakon koji je bio u Tewrātu i Indžīlu i drugim vjerama, i džinnima i ljudima obaveznim učinio propise islāma. Tako nema harāma, osim onoga kojeg je islām oharamio, niti farda, osim onoga na kojeg islām obavezuje.'' [156]

Imam Ibn Hazm el-Endelūsī, rahimehullāh, preselio 456. g. h., je na više mjesta u svojoj knjizi ***''El-Ihkām fī Usūlil-Ahkām''*** govorio o onome koji dozvoli suđenje derogiranim zakonima, poput suda Tewrāta i Indžīla i o tome da je to kufr, kao što je govorio o onome koji propiše nešto što Allāh

---

[155] ***''El-Bidāje wen-Nihāje''***, 13/119, u govoru o događajima 624. h. g. i podacima o Džingis Kānu
[156] ***''Ahkāmu Ehlidh-Dhimme''***, 1/259

nije dozvolio ili anulira nešto što je Allāh propisao, te da je i to kufr.

Ovaj njegov govor se u potpunosti poklapa sa našom današnjicom sa aspekta propisivanja zakona suprotnim šerī'atskim, obavezivanja suđenja njima i parničenja pred njima, uz to da ti zakoni obuhvataju u sebi anuliranje onoga što je Allāh propisao.

Pa kaže:

*" فإن كان يعتقد أن لأحدٍ بعد موت النبي صلى الله عليه وسلم أن يحرم شيئا كان حلالا إلى حين موته عليه السلام، أو يحل شيئا كان حراما إلى حين موته عليه السلام، أو يوجب حداً لم يكن واجبا إلى حين موته عليه السلام، أو يشرع شريعة لم تكن في حياته عليه السلام، فهو كافر مشرك حلال الدم والمال حكمه حكم المرتد ولافرق ." (الإحكام) **1/ 73***

''Ako bi vjerovao [157] ***da neko poslije smrti Vjerovjesnika, sallallāhu 'alejhi we sellem, ima pravo da zabrani nešto što je bilo halāl do momenta njegove smrti ili da ohalāli nešto što je bilo harām do momenta njegove smrti, 'alejhis-selām, ili da wādžibom učini neki hadd koji nije bio wādžib do momenta njegove smrti, 'alejhis-selām, ili da propiše zakon (šerī'at) koji nije bio za vrijeme njegovog života, 'alejhis-selām – onda je takav kāfir, mušrik, njegova krv i imetak su halāl i njegov sud je sud murtedda, bez ikakve razlike.'' (El-Ihkām, 1/73)***

---

[157] Kažem: Ovo je širk u rububijjetu, u segmentu zakondavstva, i to putem 'aqīde srca, što ponekad može biti izrečeno riječima, potvrđeno pisanom formom i djelima. Ovaj prestup za sobom povlači gubljenje imena islāma, jer bez ovoga nema osnove islāma, a kazna je nakon uspostave argumenta

Dalje kaže u istoj knjizi, 2/144-145:

" وأمـــا مـــن ظـــن أن أحـــداً بعد موت رسول الله صلى الله عليه وسلم، ينسخ حديث النبي صلى الله عليه وسلم، ويُحدث شريعة لم تكن في حياته عليه السلام، فقد كَفَر وأشرك وحَلَّ دمه وماله ***ولحق بعبدة الأوثان،*** *لتكذيبه قول الله تعالى : «****اليوم أكملت لكم دينكم وأتممت عليكم نعمتي ورضيت لكم الإسلام دينا****». وقال تعالى:*
*«****ومن يبتغ غير الإسلام دينا فلن يُقبل منه وهو في الآخرة من الخاسرين****».*
فمن ادعى أن شيئا مما كان في عصره عليه السلام على حكم ما، ثم بُدّل بعد موته فقد ابتغى غير الإسلام دينا، لأن تلك العباداتِ والأحكام والمحرمات والمباحات والواجبات التي كانت على عهده عليه السلام، ***هى الإسلام الذي رضيه الله تعالى لنا،*** *وليس الإسلام شيئا غيرها. فمن ترك شيئا منها فقد ترك الإسلام، ومن أحدث شيئا غيرها فقد أحدث غير الإسلام. ولا مرية في شيء أخبرنا الله تعالى به أنه قد أكمله، وكل حديث أو آية كانا بعد نزول هذه الآية، فإنما هى تفسير لما نزل قبلها، وبيان لجملتها، وتأكيد لأمر متقدم. وبالله تعالى التوفيق."*

''Što se tiče onoga koji misli da neko poslije smrti Allāhovog Poslanika, sallallāhu 'alejhi we sellem, može derogirati hadīth Vjerovjesnika, sallallāhu 'alejhi we sellem, i inovirati neki zakon kojeg nije bilo za vrijeme njegovog života, 'alejhis-selām – takav je zanevjerovao i uradio širk, halāl mu je krv i imetak i pridružuje se idolopoklonicima [158] ***zbog svog poricanja riječi Allāha, Uzvišenog:***
'Danas Sam vam upotpunio vašu vjeru, i usavršio Svoju blagodat prema vama, i zadovoljan Sam da vam islām bude vjera.'
Rekao je Uzvišeni:

[158] Pogledaj kako ga je pridružio idolopoklonicima, iako je uradio širk u zakonodavstvu

'Ko bude želio neku drugu vjeru mimo islāma, neće mu biti primljena, a na āhiretu će biti od izgubljenih.'
Pa ko god bude tvrdio da se nešto što je u njegovom vremenu, 'alejhis-selām, imalo određeni propis, promijenilo nakon njegove smrti – taj želi time drugi dīn (vjeru) mimo islāma. Jer ti 'ibādeti, i propisi, i zabranjenje stvari, i dozvoljene stvari, i naređene stvari koje su bile u njegovom vremenu, 'alejhis-selām – su islām sa kojim je Allāh nama zadovoljan, i nisu neke druge stvari mimo njih islām.
Pa ko god ostavi nešto od njih – ostavio je islām, a ko inovira druge mimo njih – inovirao je nešto mimo islāma. I nimalo sumnje nema u nešto o čemu nas je Allāh obavijestio da ga je upotpunio. A svaki hadīth i ājet koji su došli nakon objave ovoga ājeta su ustvari samo tefsīr onoga što je prije objavljeno, pojašnjenje njegove uopštenosti i potvrda prijašnje stvari. Podrška je u pomaganju sa Allāhom Uzvišenim.''

Kaže u istoj knjizi, 5/173:

" من حكم بحكم الإنجيل مما لم يأت بالنصّ عليه وحيٌ في شريعة الإسلام فإنه كافر مشرك خارج عن الإسلام ."

''Ko presudi sudom Indžīla u stvari za koje nema dokazni tekst iz objave u šerī'atu islāma je – kāfir, mušrik koji je izašao iz islāma.''

Pogledaj i uči! Ovo je propis onoga koji sudi derogiranim Allāhovim propisima, a šta misliš tek o onome koji sudi u osnovi sa tāgūtskim zakonom, pa makar to suđenje derogiranim šerī'atom bilo u jednoj mes'eli, ako u njoj nije opravdan neznanjem? I čuvaj se dobro da te kakav rejs ili naibu-rejs, ili magistar ili doktor ne prevare, pa da budeš od džehennemlija.

Rekao je u 6/31:

" وأيضاً فلا فرق بين جواز شرع شريعة من إيجاب أو تحريم أو إباحة بالرأي لم ينص تعالى عليه ولا رسوله عليه السلام، وبين إبطال شريعة شرعها الله على لسان رسوله صلى الله عليه وسلم بالرأي، والمفرق بين هذين العملين متحكم بالباطل مفتر، وكلاهما كُفر لاخفاء به ."

''Također, nema razlike između dozvoljenosti propisivanja nekog suda, poput obaveznosti ili dozvoljenosti, na osnovu ličnog mišljenja, bez da je Uzvišeni ukazao na njega ili Njegov Poslanik, 'alejhis-selām, i anuliranja nekog propisa kojeg je Allāh propisao na jeziku Svoga Poslanika, sallallāhu 'alejhi we sellem, na osnovu ličnog mišljenja. Onaj koji pravi razliku između ove dvije stvari – sudi neistinom i laže, i svaka od njih je kufr, bez imalo nejasnoće.''

Kaže u 6/110:

" لأن إحداث الأحكام لايخلو من أحد أربعة أوجه: إما إسقاط فرض لازم، كإسقاط بعض الصلاة أو بعض الصيام أو بعض الزكاة أو بعض الحج أو بعض حد الزنا أو حد القذف، أو إسقاط جميع ذلك، وإما زيادة في شيء منها، أو إحداث فرض جديد، وإما إحلال محرم كتحليل لحم الخنزير والخمر والميتة، وإما تحريم محلل كتحريم لحم الكبش و ماأشبه ذلك، وأي هذه الوجوه كان، فالقائل به كافر مشرك، لاحق باليهود والنصارى، والفرض على كل مسلم قتل من أجاز شيئا من هذا دون استتابة، ولا قبول توبة إن تاب، واستصفاء ماله لبيت مال المسلمين، لأنه مبدل لدينه، وقد قال عليه السلام «من بدل دينه فاقتلوه» ومن الله تعالى نعوذ من غضبة لباطل أدت إلى مثل هذه المهالك ."

''...jer inoviranje propisa (sudova) mora biti na jedan od četiri načina: ili da obori obavezujući fard, poput anuliranja nekih namāza, ili nečega od posta, ili nečega od zekāta, ili nečega od hadždža, ili djela hadda za zināluk, ili hadda za potvoru, ili da sve to anulira. Ili da doda na nešto od njih, ili da inovira novi fard, ili da ohalāli zabranjeno, poput ohalaljivanja svinjskog mesa, vina i strvine, ili da oharāmi dozvoljeno, poput dozvole mesa ovna i sl.
O kojem god načinu da se radi – njegov zagovornik je kāfir mušrik, pridružuje se Židovima i kršćanima. I fard je svakog muslimana da ubije onoga koji dozvoli nešto od ovoga, bez traženja pokajanja (istitābeh), [159] ***niti prīmānja tewbe, ako bi se pokajao, te uzimanje njegovog imetka za državnu kasu muslimana (bejtul-māl), jer je izmijenio svoj dīn, a 'alejhis-selam je rekao: ''Ko god promjeni svoj dīn – ubijte ga.'' Utječemo se Allāhu od srdžbe radi neistine koja bi nas dovela do ovih uništavajućih stvari.''***

Govor Ibn Hazma se u potpunosti poklapa sa našom današnjicom. Naime, laički zakoni sadrže u sebi sve što je spomenuo, od anuliranja hadda za blud, potvoru i ostalih haddova. Kao što su dozvolili vino, kamatu, blud, kocku i zabranili džihad na Allāhovom putu, i mnoge druge stvari koje su poznate. I u kufr tāgūta sudstva ne sumnja osim kāfir.

Kaže Ibn Tejmijje, rahimehullāh:

" *(قال تعالى: (أم لهم شركاء شرعوا لهم من الدين مالم يأذن به الله)* الشوري **21**. فمن ندب إلى شيء يُتَقَرَّب به إلى الله، أو أوجبه بقوله

[159] Rekoh: Ovo je kada ima dārul-islāma

أو فعله من غير أن يشرعه الله: فقد شرع من الدين مالم يأذن به الله، ومن اتبعه في ذلك فقد اتخذه شريكا لله، شرع له من الدين مالم يأذن به الله. "

''Rekao je Uzvišeni:
'Zar oni imaju 'šurekā' ' (božanstva), koja im od vjere propisuju ono što Allāh nije dozvolio?' ***(eš-Šūra, 21.).***
Pa ko nešto, čime se približava Allāhu, učini mendūbom ili ga svojom riječju ili djelom učini obaveznim, a da to Allāh nije propisao – propisao je od vjere ono što Allāh nije dozvolio. A onaj koji ga u tome slijedi – uzeo ga je za 'šerīka' (drūga, ortaka) Allāhu, koji mu je propisao od vjere ono što Allāh nije dozvolio.'' [160]

Kaže Ibn Tejmijje, rahimehullāh:

" و من جنس موالاة الكفار التي ذم الله بها أهل الكتاب و المنافقين الإيمان ببعض ما هم عليه من الكفر أو التحاكم إليهم دون كتاب الله ..."

''U kategoriju ''prijateljevanja'' sa nevjernicima, zbog koje je Allāh pokudio Sljedbenike Knjige i munāfike spada i vjerovanje u dio nečega na čemu su oni od nevjerstva ili traženje rješavanja sporova [161] ***pred njima, mimo Allāhove Knjige.''*** [162]

Ibn Tejmijje, rahimehullāh, kaže dalje:

" ومعلوم بالاضطرار من دين المسلمين وباتفاق جميع المسلمين أن من سوغ اتباع غير دين الإسلام، أو اتباع شريعة غير شريعة محمد صلى الله عليه وسلم فهو كافر

---

[160] ***''Iqtidā'us-Sirātil-Musteqīm''***, 267. str.
[161] Tj. ***tehākum***
[162] Pogledaj ***''Medžmū'ul-Fetāwā''***, 28/199

وهو ككفر من آمن ببعض الكتاب وكفر ببعض الكتاب، كما قال تعالي: «**إن الذين يكفرون بالله ورسله، ويريدون أن يفرقوا بين الله ورسله ويقولون نؤمن ببعض ونكفر ببعض، ويريدون أن يتخذوا بين ذلك سبيلا، أولئك هم الكافرون حقا، وأعتدنا للكافرين عذابا مهينا)** ".

''Neminovno je poznato u vjeri muslimana (ili od vjere... op. prev.) a i po saglasnosti svih muslimana da je svako ko dozvoli slijeđenje nekog drugog dīna mimo islāma ili slijeđenje nekog drugog šerī'ata mimo šerī'ata Muhammeda, sallallāhu 'alejhi we sellem – kāfir.
Njegov kufr je kao kufr onih koji vjeruju u jedan dio Knjige, a nevjernici su u drugi. Kao što je rekao Uzvišeni:
'Oni koji nevjeruju u Allāha i Njegove Poslanike, i žele da razdvoje između Allāha i Njegovih poslanika, i govore: 'Vjerujemo u neke, a u neke ne vjerujemo' i žele da uzmu put između toga; takvi, oni su pravi nevjernici, a Mi smo nevjernicima pripremili ponižavajuću kaznu.'

Kažem: Ako obratiš pažnju na njegove riječi ***''...a i po saglasnosti svih muslimana...''***, jer nije rekao: ***''...po saglasnosti svih učenjaka''*** – shvatićeš koliko je danas čudno da to "muslimani" ne znaju, a pogotovo njihove tzv. vjerske vođe, a i mnoge dā'ije. ***Allāhul-Muste'ān***.

Šejhul-islām Ibn Tejmijje, rahimehullāh, kaže u ***''Medžmū'ul-Fetāwā''***, 35 / 365:

" ومـــن بدّل شـــرع الأنبـــياء وابتـــدع شـــرعاً، فشـــرعُه باطل لايجوز اتباعه، كما قال تعالى «أم لهم شركاء شرعوا لهم من الدين مالم يأذن به الله»، ولهذا كَفَرَ اليهود والنصارى لأنهم تمسكوا بشرع مبدل منسوخ ".

''Ko promijeni zakon vjerovjesnika i uvede novi zakon – njegov zakon je neispravan i nije ga dozvoljeno slijediti, kao što je Uzvišeni rekao:
'Zar oni imaju božanstva, koja im od vjere propisuju ono što Allāh nije dozvolio?'
Zbog toga su Židovi i kršćani postali nevjernicima, jer se pridržavaju izmijenjenog i derogiranog zakona.''

Kaže u ***''Medžmū'ul-Fetāwā''***, 35/200:

" مثل أن يقال: نُسَخ هذه التوراة مُبَدَّلة لايجوز العمل بما فيها ومن عمل اليوم بشرائعها المبدّلة والمنسوخة فهو كافر، فهذا الكلام ونحوه حقٌّ لاشيء على قائله، والله أعلم ."

''Kao kada bi se reklo: 'Primjerci ovoga Tewrāta su izmjenjeni, nije dozvoljeno da se radi po onome što je u njima. A onaj koji danas radi [163] ***po njegovim izmjenjenim i derogiranim zakonima je kāfir. Ovaj govor i slično je istina, nema nikakve smetnje za onoga koji ga kaže. Allāh najbolje zna.''***

A šta misliš o onome koji se okrene od šerī'atskog zakona koji je derogirao prethodne nebeske Objave i pridržava se laičkih, ljudskih zakona, suprotnim Allāhovim?!

---

[163] Ovdje je propis tekfīra vezao za samo djelo suđenja, bez obzira na 'aqīdu i djela srca i govor jezika. I ovo je primjer širka suđenja derogiranim zakonom na način koji neminovno za sobom povlači gubitak imena islāma, obzirom da se radi o suđenju neislamskim zakonom, u osnovi. A ako je argument uspostavljen – onda osoba zaslužuje tekfīr kažnjavanja

Kaže u ***''Medžmū'ul-Fetāwā''***, 11/262:

" الشـــرع المنـــزّل مـــن عنـــد اللـــه تعـــالى وهـــو الكتـــاب والسنة الذي بعث الله به رسوله، فإن هذا الشرع ليس لأحدٍ من الخلق الخروج عنه، ولايخرج عنه إلا كافر ".

''Šerī'at spušten od Allāha, Uzvišenog, je Knjiga i sunnet s kojim je Allāh poslao Njegovog Poslanika; nikom od stvorenja nije dozvoljeno da izađe iz ovoga šerī'ata. I neće izaći iz njega osim kāfir.''

Izlazak iz šerī'ata, pa makar se radilo o jednom propisu, znači neprihvatanje istog za zakon i nepridržavanje istog na način koji izvodi iz vjere. Šta onda misliš o onome koji propisuje zakone suprotne Allāhovim i njih se pridržava?

Kaže u ***''Medžmū'ul-Fetāwā''***, 35/373:

" ومتى ترك العالِم ماعلمه من كتاب الله وسنة رسوله واتبع حكم الحاكم المخالف لحكم الله ورسوله كان مرتدا كافرا، يستحق العقوبة في الدنيا والآخرة، قال تعالى:
(المص، كتاب أنزل إليك فلا يكن في صدرك حرج منه لتنذر به وذكرى للمؤمنين، اتبعوا ماأنزل إليكم من ربكم ولاتتبعوا من دونه أولياء قليلا ماتذكرون) ـــــ *الأعراف* ***1*** ـــــ ***3*** ـــــ
ولو ضرب وحبس وأوذي بأنواع الأذى ليدع ماعلمه من شرع الله ورسوله الذي يجب اتباعه واتبع حكم غيره كان مستحقا لعذاب الله بل عليه أن يصبر وإن أوذِيَ في الله فهذه سنة الله في الأنبياء وأتباعهم، قال الله تعالى: ***(الم، أحسب الناس أن يتركوا***

أن يقولوا آمنا وهم لايفتنون، ولقد فتنا الذين من قبلهم فليعلمن الله الذين صدقوا وليعلمن الكاذبين) ـــ العنكبوت ***1*** ـــ ***3*** ."

''Onog momenta kada učenjak ostavi ono što zna od Allāhove Knjige i sunneta Njegovog Poslanika, i slijedi [164] ***sud sudije (vladara) suprotan sudu Allāha i Njegovog Poslanika – biva murteddom kāfirom, zaslužuje kaznu na dunjāluku i na āhiretu. Rekao je Uzvišeni:***

'Elif-Lām-Mīm-Sād. Ovo je Knjiga koju Smo ti spustili, pa nek' ne bude u tvojim prsima tegobe zbog nje, da bi njome opominjao i kao pouku vjernicima. Slijedite ono što vam je objavljeno od vašeg Gospodara i ne slijedite mimo Njega božanstva. Malo vi pouku primate.' ***(el-E'rāf, 1.-3.)***

A ako bi bio tučen i zatvaran i bude mu se činio ezijet na razne načine kako bi ostavio ono što zna od zakona Allāha i Njegovog Poslanika, kojeg je obaveza slijediti, i bude slijedio sud nekog drugog – zaslužuje Allāhovu kaznu.

Naprotiv, njemu je obaveza da se strpi, pa makar i doživljao neprijatnosti u ime Allāha. Ovo je Allāhov sunnet sa vjerovjesnicima i njihovim sljedbenicima. Rekao je Allāh, Uzvišeni:

'Elif-Lām-Mīm. Zar ljudi misle da će biti ostavljen ako kažu: 'Povjerovali smo', a da ne budu provjereni (iskušeni)? Mi smo kušali one prije njih i Allāh će sigurno

---

[164] Slijeđenjem se ovdje misli slijeđenje koje je veliki kufr i veliki širk. A to biva kada taj propis uzme za stalni, makar i vjerovao da je to harām, mrzio to što radi i osjećao da zaslužuje kaznu. Jer je vanjštinsko djelo samo po sebi kufr, pa se ne uslovljava srčani kufr ili kufr u riječima, kao kod velikih grijeha, u što spada i slučaj malog kufra, tj. ***kufr dūne kufr*** u pitanjima sudstva

ukazati na one koji su iskreni i sigurno će ukazati na lažljivce.' ***(el-'Ankebūt, 1.-3.)***

Muhammed ibn 'Alī eš-Šewkānī, rahimehullāh, preselio 1250 g. h., opisujući stanja stanovnika zemalja koji su izašli iz pokornosti državi u njegovom vremenu, kaže:

" فلنبيّن لك حال القسم الثاني: وهو حكم أهل البلاد الخارجة عن أوامر الدولة ونواهيها... منها أنهم يحكمون ويتحاكمون إلى من يعرف الأحكام الطاغوتية منهم في جميع الأمور التي تنوبهم وتعرض لهم من غير انكار ولا حياء من الله ولا من عباده ولايخافون من أحد بل قد يحكمون بذلك بين من يقدرون على الوصول إليهم من الرعايا ومن كان قريبا منهم. وهذا الأمر معلوم لكل أحد من الناس لايقدر أحد على انكاره ودفعه وهو أشهر من نار على علم. ***ولاشك ولاريب أن هذا كفر بالله سبحانه وتعالى وبشريعته التي أمر بها على لسان رسوله واختارها لعباده في كتابه وعلى لسان رسوله. بل كفروا بجميع الشرائع من عند آدم عليه السلام إلى الآن،*** *وهؤلاء جهادهم واجب وقتالهم متعين حتى يقبلوا أحكام الإسلام ويذعنوا لها ويحكموا بينهم بالشريعة المطهرة ويخرجوا من جميع ماهم فيه من الطواغيت الشيطانية..."*

''Da ti pojasnimo stanje druge grupe, a to je sud stanovnika zemalja koje su izašle iz naređenja i zabrana države...''

– do riječi –

''...od njih je da oni presuđuju i traže sud [165] ***pred onima koji su poznati po tāgūtskim propisima u svim stvarima koje ih***

---

[165] Ovo je širk suđenja tāgūtom i širk traženja presude od tāgūta, tj. ***tehakum***

zadese i koje im se pojave, bez poricanja i stida od Allāha i Njegovih robova, ne bojeći se ni od kog.
Naprotiv, oni čak njima presuđuju među onima do kojih su u stanju doći od njihovih podanika i onih koji su njima bliski. Ova stvar je poznata svim ljudima i niko nije u stanju da je porekne i pobije; poznatija je nego vatra na brdu.
Nema najmanje sumnje da je to kufr u Allāha, subhānehu we te'ālā, i Njegov šerī'at, kojeg je naredio na jeziku Svog Poslanika i kojeg je izabrao za Svoje robove u Svojoj Knjizi i na jeziku Svog Poslanika.
Štaviše, oni su zanevjerovali u sve šerī'ate, od Ādema 'alejhis-selām, do danas. Protiv takvih je svakom pojedincu wādžib džihād i borba, [166] ***sve dok ne prihvate propise islāma i dok im se ne pokore, i dok međusobno ne sude čistim šerī'atom i napuste sve na čemu su od šejtanskih tāgūta...''***

"...ومعلوم من قواعد الشريعة المطهرة ونصوصها أن من جرد نفسه لقتـــال هـــؤلاء واستعان بالله وأخلص له النية فهو منصور وله العاقبة فقد وعد الله بهذا في كتابه العزيز **(ولينصرن الله من ينصره) (إن تنصروا الله ينصركم ويثبت أقدامكم) (والعاقبة للمتقين)** ..."

''...Poznato je iz pravila čistog šerī'ata i njegovih tekstova da će biti pomognut svako ko očisti nijjet i pomogne se Allāhom u borbi protiv njih i da će završetak biti u njegovu korist. Allāh je to obećao u Svojoj Plemenitoj Knjizi: 'Allāh će sigurno pomoći onoga koji Njega pomaže', '...ako Allāha pomognete, On će

---

[166] A ne da ih nazivaš muslimanima i ***wulātu umūril-muslimīn*** (legitimnim vladarima muslimana), daješ im prisegu i pozivaš ljude na obavezan ulazak u njihovu pokornost. Ovo spomenuto, mimo činjenice da ruši osnovu vjere, je kufr u Allāha zbog oharamljivanja obaveznog džihāda protiv takvih

vas pomoći i korake vam učvrstiti', '...a završetak je u korist bogobojaznih'.''

"... فإن تَرَكَ من هو قادر على جهادهم فهو متعرض لنزول العقوبة مستحق لما أصابه، فقد سلط الله على أهل الإسلام طوائف عقوبة لهم حيث لم ينتهوا عن المنكرات ولم يحرصوا على العمل بالشريعة المطهرة، كما وقع من تسليط الخوارج في أول الإسلام، ثم تسليط القرامطة والباطنية بعدهم، ثم تسليط الترك حتى كادوا يطمسون الإسلام، وكما يقع كثيرا من تسليط الفرنج ونحوهم فاعتبروا ياأولي الأبصار إن في هذا لعبرة لمن كان له قلب أو ألقى السمع وهو شهيد . "

''...a ako ostavi [167] ***džihād protiv onih protiv kojih ga je u stanju voditi – time se izlaže spuštanju kazne i zaslužuje ono što ga zadesi.***
Allāh je, kažnjavajući sljedbenike islāma, nad njima dao vlast mnogim grupacijama, obzirom da nisu prestajali raditi zle stvari i nisu nastojali za radom po čistom šerī'atu, kao što se desilo sa haridžijama na početku islāma, zatim prevlašću karāmita i batinija nakon njih, a zatim prevlašću Turaka koji su skoro izbrisali islām, te kao što se često dešava sa prevlašću Franaka i njima sličnih. Zato primite pouku, o razumom obdareni! U ovom je zaista pouka svakom ko ima srce, pomno sluša i prisutan je.'' [168]

Šejh 'AbdulLatīf bin 'AbdurRahmān bin Muhammed bin 'AbdulWehhāb, rahimehumullāh, preselio 1292. g. h. je upitan o onome čime sude sljedbenici ***''sawalif''*** među

---

[167] Ovo je ostavljanje koje ne izvodi iz vjere. Ali ako ga ostavi odbijajući ga, ili ohalaljujući njegovo ostavljanje, ili gradivši njegovo ostavljanje na pripisivanjem islāma mušricima i tāgūtima – onda je to kufr

[168] ***''Ed-Dewā'ul-'Adžil fi Defi'l-'Aduwwis-Sā'il''***, 33.-35. str.

beduinima i drugim, od običaja njihovih očeva i djedova, i da li se oni zbog toga mogu nazvati kāfirima nakon podučavanja, pa je odgovorio:

" من تحاكم إلى غير كتاب الله وسنة رسوله صلى الله عليه وسلم بعد التعريف فهو كافر، قال تعالى :

«ومن لم يحكم بما أنزل الله فأولئك هم الكافرون»، *وقال تعالى* ***«أفغير دين الله يبغون»*** *الآية، وقال تعالى :*

«ألم تر إلى الذين يزعمون أنهم آمنوا بما أنزل إليك وماأنزل من قبلك يريدون أن يتحاكموا إلى الطاغوت، وقد أمِروا أن يكفروا به» *الآية، وقال* ***تعالى :***

«ولقد بعثنا في كل أمة رسولاً أن اعبدوا الله واجتنبوا الطاغوت» *الآية، والآيات في هذا المعنى كثيرة ."*

''Ko traži sud (presudu, čini tehākum) pred nečim mimo Allāhove Knjige i sunneta Njegovog Poslanika, sallallāhu 'alejhi we sellem, nakon podučavanja – je kāfir. [169]

Rekao je Uzvišeni:

'A ko ne bude sudio onim što je Allāh objavio; takvi, oni su pravi nevjernici.'

Rekao je Uzvišeni:

'Zar oni žele neki drugi dīnmimo Allāhovog?!'

Rekao je Uzvišeni:

'Zar nisi vidio one koji 'tvrde' da vjeruju u ono što ti se objavljuje i u ono što je objavljeno prije tebe, pa ipak hoće

---

[169] Ako ovo uradi osoba koja ima osnovu islāma u nekoj mes'eli ili više, u kojima je opravdana neznanjem – ostaje joj ime islāma i ne tekfīri se prije uspostave argumenta. A ako se u osnovi parniči i traži sud pred tāgūtom i od tāgūta – onda mu se negira ime islāma, jer je upao u veliki širk, širk ***tehākuma***, a kāfir je nakon uspostave argumenta

da se sude (parniče) pred tāgūtom, a naređeno im je da ne vjeruju u njega?'
Rekao je Uzvišeni:
'Mi smo svakom narodu poslanika poslali: 'Allāhu samo 'ibādet činite i klonite se tāgūta'.'
A ājeta o ovome ima mnogo.'' [170]

Također kaže:

" وقد رأيتم ما حدث في هذا الأصل العظيم من الإضاعة والإهمال، والإعراض عن حقائقه، وواجباته حتى ظهر الشرك، وظهرت وسائله وذرائعه، ممن ينتسب إلى الإسلام، ويزعم أنه من أهله، وذلك بأسباب.

منها:

الجهل بحقيقة ما أمر الله به ورضيه لعباده، من أصول التوحيد والإسلام، وعدم معرفة ما ينافيه ويناقضه، أو يضاد الكمال والتمام، من موالاة أعداء الله على اختلاف شعبها ومراتبها.

فمنها: المكفرات والموبقات، ومنها ما دون ذلك، وأكبر ذنب وأضله، وأعظمه منافاة لأصل الإسلام: نصرة أعداء الله ومعاونتهم، والسعي فيما يظهر به دينهم وما هم عليه من التعطيل والشرك والموبقات العظام.

وكذلك انشراح الصدر لهم، وطاعتهم والثناء عليهم، ومدح من دخل تحت أمرهم، وانضم في سلكهم، وكذلك ترك جهادهم، ومسالمتهم وعقد الأخوة والطاعة لهم، وما هو دون ذلك، من تكثير سوادهم، ومساكنتهم ومجامعتهم.

ويلتحق بالقسم الأول: حضور المجالس المشتملة على رد أحكام الله وأحكام رسوله، والحكم بقانون الإفرنج والنصارى والمعطلة، ومشاهدة الاستهزاء بأحكام الإسلام وأهله؛ *ومن في قلبه أدنى غيرة لله، وتعظيم له، يأنف ويشمئز من هذه*

---

[170] ***''Ed-Durer...''***, 8 / 241

القبائح، ومجامعة أهلها ومساكنتهم، ولكن: ما لجرح بميت إيلام
فليتق الله عبد يؤمن بالله واليوم الآخر، وليجتهد فيما يحفظ إيمانه وتوحيده، قبل أن يزل القدم، فلا ينفع حينئذ الأسف والندم.

''Vidjeli ste šta se dogodilo u pogledu ovog velikog temelja od nemara, nepažnje i okretanja od njegovih suštinā, obavezā, sve dok širk nije nadvladao (javno se pojavio) i dok se nisu njegova sredstva i putevi koji vode do njega pojavila od strane onih koji se pripisuju islāmu i tvrde da su njegovi sljedbenici. To ima više uzroka:

Od njih je neznanje o suštini onoga što je Allāh naredio i čime je zadovoljan Svojim robovima, od temelja tewhīda i islāma, i nepoznavanje onoga što ga negira i ništi ili stoji nasuprot njegove potpunosti, od prijateljevanja sa Allāhovim neprijateljima, neka je Uzvišen, uz različitost njegovih ogranaka i stepeni.

U to spadaju i mukeffirāti i uništavajući grijesi, a ima i onih koji su ispod toga. A najveći grijeh, najzabludjeliji i onaj koji najviše negira osnovu islāma je – pomaganje Allāhovih neprijatelja i žurba u onome što jača njihov dīn i ono na čemu su od ta'tīla, širka i ogromnih uništavajućih grijeha.

Isto tako, zadovoljstvo sa njima (raširenost prsa), pokornost njima, njihovo hvaljenje i pohvala onih koji uđu pod njihovu naređenje (stvar, naredbu) i pridruže se njima. Također, ostavljanje džihada protiv njih, davanje bezbjednosti (el-Mūsālemeh) njima i uspostavljanje bratstva i pokornosti u pogledu njih.

I ono što je manje od ovoga od povećanja njihovog broja, stanovanja sa njima i boravka u istim zajednicama.

U prvu grupu spada prisustvo vijećima (sjelima) na kojima se odbijaju Allāhovi zakoni i zakoni Njegovog Poslanika, u kojima se sudi sa zakonom Franaka, kršćana i mu"'attila, na kojim se svjedoči (gleda) ismijavanje islamskom zakonu i njegovim sljedbenicima.

A onaj u čijem srcu ima minimum ljubomore radi Allāha i veličanja Njega – on ovo odbija i gadi mu se od ovih ružnih stvari i mješanja sa onim koji to rade i stanovanja sa njima.

Zato neka se boji Allāha rob koji vjeruje u Allāha i Sudnji Dan i nek' se potrudi u onome što mu čuva īmān i svoj tewhīd, prije nego što se noga oklizne, kada više neće koristiti kajanje i žalost.'' [171]

Šejh Hamed bin 'Atīq en-Nedždi, rahimehullāh, preselio 1301. g. h., među deset stvari koje poništavaju islām spominje i traženje presude ili suda (tehākum) iz nečega drugog mimo Allāhove Knjige i sunneta Njegovog Poslanika, sallallāhu 'alejhi we sellem.

Spomenuo je fetwu Ibn Kethīra u njegovom tefsīru kod ājeta iz sūre el-Mā'ide (Zar oni džāhilijjetski sud žele?), a zatim je rekao:

" ومثل هؤلاء ماوقع فيه عامة البوادي ومن شابههم من تحكيم عادات آبائهم وما وضعه أوائلهم من الموضوعات الملعونة التي يُسَمُّونها شرع الرِّفاقة، يقدمونها على كتاب الله وسنة رسوله، ومن فعل ذلك فإنه كافر يجب قتاله حتى يرجع إلى حكم الله ورسوله. "

---

171 ***''Ed-Durerus-Senije''*** – ***''Kitāb Muhteseratir-Rudud''*** 80. str., stara štampa, 1399. g. h.

''Slično njima je ono u šta je upala većina stanovnika pustinje i njima slični, od uzīmānja suda (presude, zakona) iz običaja njihovih očeva i onoga što su izmislili njihovi preci od prokletih zakona, koje nazivaju zakon ''rifāqa'', kojem daju prednost nad Allāhovom Knjigom i sunnetom Njegovog Poslanika. Ko to uradi – kāfir je i obaveza je se protiv njega boriti sve dok se ne vrati sudu Allāha i Njegovog Poslanika.'' [172]

Kažem: Isti ovaj propis se spominje u fetwi Ibn Kethīra, gdje govori o tatarskom "zakonu" zvanom Jāsiq.

Ibn Kethīr, rahimehullāh, je rekao:

" وكما يحكم به التتار من السياسات الملكية المأخوذة عن ملكهم جنكز خان الذي وضع لهم الياسق، وهو عبارة عن كتاب مجموع من أحكام قد اقتبسها عن شرائع شتى من اليهودية والنصرانية والملة الإسلامية وغيرها، وفيها كثير من الأحكام أخذها من مجرد نظره وهواه، فصارت في بنيه شرعا متبعا يقدمونها على الحكم بكتاب الله وسنة رسوله صلى الله عليه وسلم، فمن فعل ذلك ***فهو كافر يجب قتاله حتى يرجع إلى حكم الله ورسوله فلا يحكم سواه في قليل ولاكثير.*** "

''... i kao ono čime sude Tatari od kraljevskih regulativa (sijāsāt) uzetih od njihovog kralja Džingis Kana, koji im je postavio (sastavio) Jāsiq. Radi se o knjizi u kojoj su sakupljeni propisi (zakoni) koje je on uzeo iz različitih zakonodavstava: judeizma, kršćanstva, islamske vjere i drugih, a u njemu ima i velikih broj propisa koje je on uzeo iz svog

---

[172] ***''Bejānun-Nedžāti wel-Fikāk min Muwālātil-Murteddīne we Ehlil-Išrāk''***

razmišljanja i strasti, pa je to u njegovom narodu postalo slijeđenim zakonom, kojem daju prednost nad sudom Allāhovom knjigom i sunnetom Njegovog Poslanika, sallallāhu 'alejhi we sellem.
Ko god to uradi – on je kāfir protiv koga se je obaveza boriti sve dok se ne vrati sudu Allāha i Njegovog Poslanika, tako da mimo njega ne uzima ništa drugo za sudiju, ni u malom ni u velilkom.'' [173]

Postoji ogroman broj izreka učenjaka na ovu temu koje nisam spomenuo, jer čekam da se neprijatelji da'we tewhīda u potpunosti otkriju i izbace sve što ima u njima od prljavština i ***šubuhāta***.

A evo, Allāh nam je dao čast da okončamo sa ovim nesrećnikom.

U svakom slučaju, navedene fetwe i citati objašnjavaju prirodu širka propisivanja zakona (***tešrī'i***), širka pokornosti (***širkut-tā'ah***), širka suđenja tāgūtskim zakonom, širka traženja rješavanja sporova (***širkut-tehākum***) i propis pomaganja mušrika protiv muslimana, muwehhida.

Eh, sad naš jado i druge neznalice i slijepi sljedbenici, ako hoće da shvate naše riječi i propis vezan za kralja i njegove učenjake – samo trebaju pogledati u njihovo stanje.

Što se tiče 'uleme tāgūta, pitanje je da li oni znaju ove šerī'atske propise i da li znaju činjenično stanje vezano za njihovu vladu i druge tāgūtske vlade?

---

[173] ***''Tefsīr...''***, 2/67

Jer ova dva principa su temelj svake fetwe. Pa ako nisu znali ono što ulazi u osnovu vjere – nisu muslimani, a to su sigurno znali.

Ostaje još da se provjeri ono drugo, što zna sav dunjāluk, pa čak i nevjernici! Tj. stanje njihove vlade i drugih vlada okolo.

Da li sam ja zaista taj koji je pogriješio u sudu nad državom i njenim učenjacima? Hm...

Osvrćući se na nečiju izjavu sa foruma...

Nije sa foruma, već od jednog od vaših robova, koje ste oteli od Uzvišenog Allāha. Ovdje se ***''SAFF''*** nije baš potrudio.

...Ebu Muhammed konstatira: "Miskini, siromasi.

Ima li većeg jadnika od onoga koji nije na osnovi islāma, a nada se džennetu, pa nikako da se pokaje, a uz to se još suprotstavlja 'aqīdi tewhīda?

Onaj tamo naprimjer kaže – da ga ne spominjem, jer nije vrijedan spomena, jer je Allāhov neprijatelj i neprijatelj Muhammeda, sallallāhu alejhi ve sellem:

Da, zato što nije ostvario osnovu islāma, bori se protiv nje i poziva ljude u rušenje osnove vjere. A meni ne priliči da spominjem svakog. Pogotovo ne slijepe sljedbenike, koje imam Ibnul-Qajjim u ***''Tarīqul-Hidžretejn''*** kod 17. kategorije obveznika – naziva magarcima.

'Traže od mene da nešto kažem za Fahda, ja ne mogu da analiziram Fahda, nije moje da analiziram Fahda'.

Ovo su njegove riječi, kojim ste ga vi podučili. Ti, AbdulMelik i ostali zabludjeli, koji se ohole pred da'wom tewhīda, njenim saznavanjem i podučavanjem drugih. Jedan je, obraćajući se u jednom od ramadāna, upravo isto govorio, kao i ovaj jadnik. Pa ako to govore "njegovi učeni" – ne treba se čuditi magarcu bez knjige.

Druga stvar: Da je stvar Fahda i stvar ostalih sličnih Fahdu skrivena – njegove riječi bi imale smisla. Međutim, Fahd i drugi spadaju u kategoriju tāgūta čije je stanje opšte poznato. A ako bi rekli da je malo zamršeno i skriveno, zar nije muwehhid za sve ove godine mogao razmrsiti njegovo stanje?

Jer, svako ko zna svoj dīn i svoju 'aqīdu, stvari koje izvode iz vjere od velikog širka, pitanja tāgūtijjeta, pomaganja kāfira protiv muslimana i sl. – nemoguće je da nije vidio i osjetio ko je kralj i njemu slični.

To je u prirodi svakog čovjeka koji je iskreno, sa znanjem i ihlāsom, na tewhīdu. Jer sve ono što za sobom povlači negacija u tewhīdu, jeste prirodni rezultat spoznaje Allāha, Njegovog Poslanika, sallallāhu 'alejhi we sellem, i tewhīda. ***Allāhul-Muste'ān***.

فِطْرَةَ اللَّهِ الَّتِي فَطَرَ النَّاسَ عَلَيْهَا لَا تَبْدِيلَ لِخَلْقِ اللَّهِ ذَلِكَ الدِّينُ الْقَيِّمُ
وَلَكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ

'Allāhova fitra na kojoj je ljude stvorio. Nema promjene Allāhovom stvaranju. To je istinska (prava) vjera, ali većina ljudi ne zna.' [174]

A u hadīthu se se kaže:

"... Ţ¥ ĭ ŭ- ĭ ŭ ŭ Ŏ – ŭ Θ ŭə Ŭ)

"Svako novorođenče se rađa na fitri, pa ga roditelji učine Židovom, ili kršćanom ili medžūsijom..."

Tj. vanjski faktori, od šejtanā, ljudi i džinnā, utiču na promjenu te fitre, iz tewhīda, u kojem se rađa, u različite vidove širka.

U te šejtāne spada svaki onaj koji poziva Allāhove robove da sruše osnovu Allāhove vjere, bilo da se radi o 'aqīdetskim temeljima ili njihovoj primjeni, ovdje, nad opšte poznatim.

Šejtān se obavezao da će ljudima naređivati da mijenjaju Allāhovo stvaranje:

وَلآمُرَنَّهُمْ فَلَيُغَيِّرُنَّ خَلْقَ اللّهِ

'...ja ću im sigurno naređivati i oni će sigurno mijenjati Allāhovo stvaranje...' [175]

A onaj koji kaže da svakom muslimanu nije obaveza da analizira stanje opšte poznatih tāgūta – slagao je na Allāha, koji mu je to naredio, i koji mu je naredio da učini

---

[174] sūra er-Rūm, 30. ājet
[175] sūra en-Nisā', 119.

kufr u sve tāgūte, na način koji smo spomenuli. I ovo je produkt vaše šejtanske da'we. Na ovakve ljude se odnose riječi šejha Muhammeda bin 'AbdulWehhāba, rahimehullāh:

Rekao je šejh Muhammed bin 'AbdulWehhāb, rahimehullāh:

" من قال لكن لا أتعرض للمشركين ولا أقول فيهم شيئا لا تظن أن ذلك يحصل لك به الدخول في الإسلام بل لابد من بغضهم وبغض من يحبهم ومسبتهم ومعاداتهم...
- ثم ذكر آية - ***(إذ قالوا لقومهم إنا براء منكم ومما تعبدون من دون الله كفرنا بكم وبدا بيننا وبينكم العداوة والبغضاء أبدا حتى تؤمنوا بالله وحده)***. *ولو يقول رجل أنا أتبع النبي صلى الله عليه وسلم وهو على الحق لكن لا أتعرض أبا جهل وأمثاله ما عليّ منهم لم يصح إسلامه اهـ*

''...ko kaže: ''...ali neću se ispriječavati mušricima, niti ću o njima bilo šta govoriti'' – nemoj misliti da ti se time ostvaruje ulazak u islām. Naprotiv, neophodna je mržnja prema njima, mržnja onih koji ih vole, kritikovanje njih (vrijeđanje) i neprijateljstvo prema njima...''

Zatim je spomenuo ājet:

قَدْ كَانَتْ لَكُمْ أُسْوَةٌ حَسَنَةٌ فِي إِبْرَاهِيمَ وَالَّذِينَ مَعَهُ إِذْ قَالُوا لِقَوْمِهِمْ إِنَّا بُرَاء مِنكُمْ وَمِمَّا تَعْبُدُونَ مِن دُونِ اللَّهِ كَفَرْنَا بِكُمْ وَبَدَا بَيْنَنَا وَبَيْنَكُمُ الْعَدَاوَةُ وَالْبَغْضَاء أَبَدًا حَتَّى تُؤْمِنُوا بِاللَّهِ وَحْدَهُ

"...Vi imate divan uzor u Ibrāhīmu i onima koji su sa njim, kada rekoše svom narodu: 'Mi smo čisti (odričemo se) od vas i od svega što obožavate mimo Allāha, zanevjerovali smo u vas, i očigledno će biti neprijateljstvo i mržnja između nas i vas; zauvijek, sve dok ne budete jedino u Allāha vjerovali.' " ***(el-Mumtehaneh, 4.)***

Pa kaže dalje:

''...i kada bi čovjek rekao: ''Ja ću slijediti Vjerovjesnika, sallallāhu 'alejhi we sellem, i on je na istini, ali se neću ''doticati'' Ebu Džehla [176] ***i njemu sličnih, nemam ja ništa sa njima'' – ne bi mu islām bio ispravan.''*** [177]

Isto tako je rekao:

" أما من قال أنا لا أعبد إلا الله وأنا لا أتعرض السادة والقباب على القبور وأمثال ذلك، فهذا كاذب في قول لا إله إلا الله ولم يؤمن بالله ولم يكفر بالطاغوت اهـ

''Što se tiče onoga koji kaže: ''Ja neću obožavati nikog mimo Allāha i neću se doticati (mješati u) ''es-Saddeh'' [178] ***i turbeta na kaburovima...'' i slično tome – takav je lažac u izgovaranju 'LĀ***

---

[176] Ovime se aludira na svakog tāgūta čije je stanje opšte poznato

[177] ***''Ed-Durer...''***, 2/109

[178] ***''Es-Saddeh''*** je množina riječi ***es-sejjid*** i predstavlja naziv kojeg su mušrici toga doba koristili, nazivajući njime mrtvace za koje su smatrali da pri sebi imaju neku karakteristiku, koja ih čini dostojnim da im se upućuju molitve uz i mimo Allāha i da im se usmjeravaju drugi vidovi 'ibādeta. To sam našao u jednom citatu od šejha Muhammeda, koji je koristio isti naziv da bi neznalicama objasnio da je samo Allāh "Es-Sejjid" u tom smislu i niko drugi. U jeziku je ***sejjid*** – gospodin

ILĀHE ILLALLĀH' i nije povjerovao u Allāha, niti je zanevjerovao u tāgūta.'' [179]

Husejn i 'Abdullāh, sinovi šejha Muhammeda bin 'AbdulWehhāba, su rekli:

" فمن قال لا أعادي المشركين أو عاداهم ولم يكفرهم أو قال لا أتعرض أهل لا إله إلا الله ولو فعلوا الكفر والشرك وعادوا دين الله أو قال لا أتعرض للقباب فهذا لا يكون مسلما بل هو ممن قال الله فيهم ***(ويقولون نؤمن ببعض ونكفر ببعض...*** *- إلى قوله -* ***حقا)****. والله أوجب معاداة المشركين ومنابذتهم وتكفيرهم* ***(لا تجد قوما يؤمنون بالله واليوم الآخر يوادون من حاد الله) (يا أيها الذين آمنوا لا تتخذوا عدوي وعدوكم أولياء تلقون إليهم بالمودة)****."*

''Ko kaže: ''Neću se suprotstavljati mušricima'' ili im se suprotstavi (mu'ādāh), ali ih ne tekfīri, ili kaže: ''Neću da imam posla sa ehlu 'Lā ilāhe illAllāh', pa makar radili kufr i širk i neprijatelji bili (suprotstavljali se) Allāhovom dīnu'', ili kaže: ''Neću se ispriječavati turbetima'' – takav nije musliman.
Naprotiv, on je od onih o kojima je Allāh rekao:
'I govore vjerujemo u neke a u neke ne vjerujemo...' do riječi '...pravi nevjernici.'
A Allāh je naredio suprotstavljanje (neprijateljstvo) mušricima, odricanje i odbacivanje i tekfīrenje istih. [180]
'Nećeš naći narod, koji vjeruje u Allāha i Sudnji Dan, da je u ljubavi sa onima, koji se suprotstavljaju [181] Allāhu.'

---

[179] ***''Ed-Durer...''***, 2/121
[180] Govor je o mušricima i tāgūtima koji se pripisuju islāmu
[181] Pa kako to da u Allāha i Sudnji Dan vjeruje onaj koji Njegove neprijatelje naziva muslimanima i neće da ih analizira

'O vi koji ste povjerovali, ne uzimajte Moje neprijatelje i vaše neprijatelje za prijatelje, ukazujući im ljubav...' [182]

Evo jednog nasīhata šejha Muhammeda bin 'AbdulWehhāba, kojeg je uputio svojoj braći, muwehhidima, nakon što je govorio o tewhīdu, njegovim dokazima i vrstama.

" فالله الله إخواني : تمسكوا بأصل دينكم أوله و آخره , أسه و رأسه , و هو : شهادة أن لا إله إلا الله , و اعرفوا معناها , و أحبوا أهلها , و اجعلوهم إخوانكم , و لو كانوا بعدين , و اكفروا بالطواغيت , و عادوهم , و أبغضوا من أحبهم , أو جادل عنهم , أو لم يكفرهم , أو قال : " ما علي منهم , أو قال : ما كلفني الله بهم ."
فقد كذب على الله و افترى , بل كلفه الله بهم , و فرض عليه الكفر بهم , و البراءة منهم , و لو كانوا إخوانه و أولاده . "

''Allāha, Allāha, [183] ***braćo moja: držite se čvrsto osnove vaše vjere, prvog i zadnjeg što je u njoj, njene glavne stvari i temelja. A to je šehādet 'LĀ ILĀHE ILLALLĀH'.***
Naučite njegovo značenje, zavolite njegove sljedbenike i učinite ih svojom braćom, pa makar bili daleko od vas.
Učinite kufr u tāgūte, suprotstavljajte im se (neprijateljstvo, al-mu'ādāh), mrzite one koje ih vole, ili se raspravljaju u njihovu korist, ili ih ne tekfīre, ili govore: ''Nemam ja nikakvih obaveza u pogledu njih'', ili kažu: ''Nije me Allāh obavezao u pogledu njih!''

---

[182] ***''Ed-Durer...''***, 10/139, 140

[183] Ovdje je izostavljen glagol koji može biti: ***''...podsjećam vas na Allāha...''***, ili ***''...bojte se Allāha....''***, itd. Ja sam ga ostavio kao što je došlo

Uistinu je slagao na Allāha i izmislio. Naprotiv, Allāh ga je obavezao u pogledu njih i naredio mu da učini kufr u njih, da se njih odrekne, pa makar bili njegova braća i djeca.'' [184]

U pogledu tāgūta, sa aspekta 'aqīde, kao i sa aspekta praktičnog sprovođenja, onda kada im je stanje opšte poznato, ili nije, ali ga musliman poznaje – ne smije postojati oklijevanje i suzdržavanje. A kamoli da prema njima gaji direktan nevjernički odnos! Da ih naziva muslimanima, prijateljuje sa njima, voli ih, pomaže protiv muwehhida i slično.

U svim citatima koje smo naveli, kao i mnogim drugim koje nećemo navesti se vidi da kufr u tāgūta, na način kojeg smo spomenuli, a i u pogledu pojedinaca tāgūta – nije samo stvar 'uleme, već svakog muslimana, muwehhida. Jer, Allāh je svakom naredio da uradi kufr u tāgūta.

Opšte je poznato u Knjizi i sunnetu, u konsenzusu muslimana i govoru 'uleme da je tekfīr tāgūta i mušrika obaveza svakog muslimana, a ne samo obaveza 'uleme, kao što to govore neki mušrici, da Allāh sačuva.

Ako ovaj jado ne može da nađe sebe i svoje magarce u ovim riječima, ja se nadam da će neki objektivni čitalac to učiniti i Allāha zavoljeti. ***AllāhulMuste'ān***. Čuj: ***''Nije moje da ga ja analiziram!''***

Kaže šejh Muhammed bin 'AbdulWehhāb, rahimehullāh, nakon što je spomenuo hadis Allahovog Poslanika, sallallāhu 'alejhi we sellem:

---

[184] ***''Ed-Durer...''***, 2/119, 120. i ***''Fetwe 'uleme Nedžda''***, 1/347

". ỹ ŭ ̈Ů ̣x̧ Ů ə –x̧ ỹ ŭ ə Ȯ̆ Ů̈ – ỹ ŭ ŭ ŭ Ů "

''Ko kaže 'LĀ ILĀHE ILLALLĀH' i učini kufr u sve čemu se čini 'ibādet mimo Allāha – zaštićen mu je život i imetak, a obračun će polagati pred Allāhom.''

" وهذا من أعظم ما يبين معنى لا إله إلا الله فإنه لم يجعل التلفظ بها عاصماً للدم والمال بل ولا معرفة معناها مع لفظها بل ولا الإقرار بذلك بل ولا كونه لا يدعو إلا الله وحده لا شريك له بل لا يَحْرُمُ ماله ودمه حتى يضيف إلى ذلك الكفر بما يعبد من دون ***الله فإن شك أو توقف لم يحرم ماله ودمه*** *فيالها من مسألة ما أعظمها وأجلها ويالله من بيان ما أوضحه وحجة ما أقطعها للمنازع ".*

''Ovo spada u stvari koje najbolje objašnjavaju značenje 'LĀ ILĀHE ILLALLĀH'.
On (ovdje) onim što štiti život i imetak nije učinio izgovaranje njega niti spoznaju njegovog značenja, čak ni potvrdu toga, štaviše ni činjenicu da se on ne moli osim Allāhu, Jedinom Koji nema sudruga; odnosno neće mu biti zaštićeni imetak i život sve dok (tome) ne doda kufr u sve što se obožava mimo Allāha.
A ako bude sumnjao ili se dvoumio neće mu biti imetak i život sačuvani. Divna li je i veličanstvena li je ova mes'ela! I kako je samo ovo objašnjenje i ovaj dokaz jasan za svakog protivnika.'' [185]

I ovo pravilo važi u pogledu pojedinaca tāgūta čije je stanje opšte poznato, ili poznato, kao što u osnovi važi za kategoriju tāgūta uopšteno. A ako Jado ne razumije ovu

---

[185] Pogledaj u mes'ele šestog poglavlja u ***''Kitābut-Tewhīd''*** od šejha Muhammeda

terminologiju – neka se obrati na lanac naših predavanja ***''Mes'ele vezane za kufr u tāgūta''***.

Dakle, i samo oklijevanje i dvoumljenje ništi osnovu dini islāma. ***Allāhul-Muste'ān***. Baš kao što reče šejh Muhammed:

''Divna li je i veličanstvena li je ova mes'ela! I kako je samo ovo objašnjenje i ovaj dokaz jasan za svakog protivnika!?'' [186]

Međutim, nije se čuditi neukima, kada isto govore i studenti, magistri, doktori i profesori. ***Naprotiv, i saudijska 'ulema se pravi da ne zna stanje svoje vlade i vlada u Zaljevu! Nego, svako za sebe.***

Njima njihov dīn, a nama naš!

Evo, da te podsjetim na "ono" od Ibn Bāza:

" و كل دولة لا تحكم بشرع الله و لا تنصاع لحكم الله فهي دولة جاهلية كافرة ظالمة فاسقة بنص هذه الآيات المحكمات , يجب على أهل الإسلام بغضها و معاداتها في الله , و تحرم عليهم مودتها و موالاتها , حتى تؤمن بالله وحده و تحكم شريعته كما قال عز و جل ***(قد كانت لكم أسوة حسنة في إبراهيم و الذين معه إذ قالوا لقومهم إنا برءاؤ منكم و مما تعبدون من دون الله , كفرنا بكم و بدا بيننا و بينكم العداوة و البغضاء أبدا حتى تؤمنوا بالله و حده)*** *– الممتحنة* ***4*** *- ".*

[186] Osim onome kome je Allāh zapečatio srce

''Svaka zemlja (država) koja ne sudi Allāhovim zakonom i ne pokorava se Allāhovom sudu – je džāhilijjetska, kāfirska, zulumćarska država, prema tekstu ovih jasnih ājeta. Muslimanima je obaveza da ih mrze, da im se radi Allāha suprotstavljaju (neprijatelju) i zabranjeno im je da ih vole i da prijateljuju sa njima, sve dok ne povjeruju jedino u Allāha i dok ne počnu suditi Njegovim šerī'atom, kao što je rekao Silni i Veliki:
'Vi imate divan uzor u Ibrāhīmu i onima koji su sa njim, kada rekoše svome narodu: 'Mi se odričemo od vas i svega čemu 'ibādetite mimo Allāha, nevjernici smo u vas, i između vas i nas će biti očigledno neprijateljstvo i mržnja sve dok ne povjerujete jedino u Allāha...' ' ***(el-Mumtehana, 4.)''***

Šejh Muhammed, rahimehullāh, odgovara onima koji tvrde da ne znaju stanje opšte poznatih tāgūta, kako u užem krugu, tako i na nivou običnog naroda**.** Pogledajte ovaj nur:

" فإن قال : ما رأيناهم فعلوا قلنا وأنت أيضاً ما رأيت فرعون ولا هامان كفروا ، ولا رأيت أبا جهل وأبا لهب ولا رأيت ظلم الحجاج ولا رأيت الذين ضربوا الإمام أحمد، وأنت تشهد بهذا كله ، فإن قال ***هذا متواتر*** *، قلنا وكفر هؤلاء وادعاؤهم الربوبية* ***متواتر عند الخاص والعام*** *والرجال والنساء وهم الآن يعبدون ويدعون الناس إلى ذلك "*

''A ako bi rekao: ''Mi ih nismo vidjeli da su to uradili!'' Kažemo im: ''A je l' također nisi vidio da su faraon i Hāmān učinili kufr, niti si vidio Ebū Džehla, niti Ebū Leheba? [187] ***Niti si vidio zulum***

---

[187] Kažem: Vidi kako šejh ovdje ne pravi razliku između mušrika u osnovi i onih koji se pripisuju islāmu, kao što rade mnogi danas, čak i oni koji se pripisuju ovome putu. Među

Hadždžādža, niti si vidio one koji su tukli imāma Ahmeda? A to sve svjedočiš!?''
Pa ako kaže: ''To je mutewātir.'' Kažemo da je njihov kufr i tvrdnja rububijjeta [188] ***mutewātir kod posebnih i običnog naroda, muškaraca i žena. I oni sada bivaju obožavani i pozivaju ljude u to.''*** [189]

Ovdje se također može spomenuti već navedeno od šejha Muhammeda, rahimehullāh:

*" إذا عرفتم ذلك، فهؤلاء الطواغيت الذين يعتقد الناس فيهم، من أهل الخرج وغيرهم، **مشهورون عند الخاص والعام** بذلك، وأنهم يترشحون له، ويأمرون به الناس، كلهم كفار مرتدون عن الإسلام؛ ومن جادل عنهم، أو أنكر على من كفرهم، أو زعم أن فعلهم هذا، لو كان باطلا فلا يخرجهم إلى الكفر، فأقل أحوال هذا المجادل، أنه فاسق لا يقبل خطه ولا شهادته، ولا يصلى خلفه.*
بل لا يصح دين الإسلام، إلا بالبراءة من هؤلاء وتكفيرهم، كما قال تعالى:
﴿فَمَنْ يَكْفُرْ بِالطَّاغُوتِ وَيُؤْمِنْ بِاللَّهِ فَقَدِ اسْتَمْسَكَ بِالْعُرْوَةِ الْوُثْقَى﴾..."

''Pošto ste to saznali, (znajte) da su ti tāgūti u koje ljudi vjeruju, od stanovnika Hardža i drugih, poznati po tome i kod

---

njima nema razlike jer imaju zajednički opis zbog kojeg su postali nemuslimani, a to je veliki širk ili da su obožavani mimo Allāha, bivši zadovoljni time

[188] Tj. nekih djelića rububijjeta, u kojeg ulazi i pravo na propisivanje zakona, naređivanje i zabranjivanje, što je srž demokratije, sekularizma, nacionalizma, komunizma i ostalih tāgūta

[189] ***''Istorija Nedžda''***, 420. str.

posebnih (užem krugu) i običnih (uopšteno poznati) [190] ***i da oni to traže i to ljudima naređuju. Svi oni su kāfiri, otpadnici od islāma.***
A ko se raspravlja u njihovu korist, ili poriče onim koji ih tekfīre, ili tvrdi da to njihovo djelo, iako je neispravno, ne izvodi ih u kufr – najmanje (stanje) ovog raspravljača je da je fāsik, čiji se rukopis ne prihvata, niti svjedočenje, niti se klanja iza njega.
Naprotiv, [191] ***nije ispravan dīni islām osim odricanjem od njih i njihovim tekfīrom, kao što je rekao Allāh Uzvišeni:***
'...Pa ko učini kufr u tāgūta, a vjeruje u Allāha – za najčvršću se vezu prihvatio...' ***(el-Beqare, 256.)''*** [192]

Zadovoljićemo se ovim. Neka je Allāh na pomoći!

Ali analizira brata, Ebu Muhammeda.

Da. I ovo je od znakova zablude. Jer svaka zabluda je proturječna i to se odražava na pratkični život.

Prvo, zašto mene analizira, a ne smije tāgūte i mušrike? Drugo, optužuje me da sam uradio stvari koje su nevjerstvo, a zatim me licemjerno naziva bratom.

---

[190] Ovo je vrlo važno. Dakle, šejh govori o tāgūtima i mušricima čije je stanje opšte poznato svima
[191] Ovo što šejh spominje nakon riječi "naprotiv" je temelj vjere koji se ne smije napustiti i on je ovom rečenicom ispravio prethodnu i dopunio se. Iako danas ima nekih koji su uzeli u obzir prethodnu. Međutim, dīn se ne smije uzeti osim iz Qur'āna i sunneta, u svjetlu shvatanja selefa, i nema sumnje da nema dokaza koji sužava uopštenost temelja koji je spomenut nakon njegove riječi "naprotiv"
[192] ***''Ed-Durer...''***, 10/53

I upravo protiv toga se moramo boriti. Da svakom pojmu damo njegovo pravo značenje. U to ulazi i ovo "brat", da ne bude više onoga: ***''Ahī''***, a iza leđa... To su očite gluposti! Ne samo da je stvar islamski neprihvatljiva, već i sa aspekta ljudskosti, ***Allāhul-Muste'ān***.

I kaže za mene da mu ja nisam brat.

Da, prvo me je nazvao bratom prije rasprave sa neznalicom, kojem je neko podigao uši sa titulom "profesora". Podigao uši u smislu riječi koja ukazuje na ono podignutih ušiju, natovareno knjigama, koje ne razumije. Naprotiv, pitanje je da li je uopšte natovaren.

Eh, kada sam tom njegovom profesoru, "lijepog ahlāqa", rekao da je neznalica, nakon što je počeo da lupa o vjeri i širi laži na nju, slijepac se mene odriče i kaže da ne zna da li sam mu više brat.

Zar ovo nije tekir muslimana, ako je s time mislio negaciju osnove bratstva? ***Allāhul-Muste'ān***. Ovo je znak današnjih "bradonja" "selefija", koji su mušrici kada se radi o mušricima i tāgūtima, a haridžije i tekfīrovci kada je riječ o muwehhidima, muslimanima.

Međutim, tako to bude kada o vjeri govori svako i svašta i kada ljudi takve slušaju.

Ali, u potpunosti je u pravu u činjenici da mi nismo braća. Jer, moj dīn i njegov dīn nisu isti. Moj dīn je tewhīd, a njegov dīn je mješavina islāma i širka i njegovih pratilja, koje ruše osnovu vjere.

فَإِن تَابُواْ وَأَقَامُواْ الصَّلاَةَ وَآتَوُاْ الزَّكَاةَ فَإِخْوَانُكُمْ فِي الدِّينِ

"Pa ako se pokaju [193] i uspostave namaz i daju zekat, onda su vaša braća po dīnu..." [194]

"Musliman je brat muslimanu..." [195]

A ovaj, nažalost, nije musliman, iako kod Tita, četnika, ustaša i ostalih kāfira jeste, jer oni ne gledaju osim u jednu stvar. Isto tako kod nacionalista i patriota.

Elhamdulillāh, i molim Allāha da uputi na pravi put svakog do koga dođe opomena i da nas upotrijebi u tom zadatku!

Ima li nešto nejasno u ovome?

Pa je mene analizirao, zato što sam za nekoga rekao da je džahil, ili ovo ili ono, a Fahda, koji je kjafir i tāgūt, neće da analizira.

Ovo je još jedan od znakova proturječnosti i zablude ove skupine.

Fahda i slične njemu, koji zabranjuju tewhīd, rade sve moguće vrste širka i kufra, pomažu kāfire protiv muslimana

---

[193] Tj. od velikog širka i pratilja širka koje ruše osnovu dīni tewhīda. Pogledaj poslanicu šejha Muhammeda: ***''Osnovu vjere islāma i njegov stub sačinjavaju dvije stvari...''***

[194] sūra et-Tewbe, 11. ājet

[195] Hadīth. A ovaj nije musliman, jer je islām – predanost Allāhu sa tewhīdom, odricanjem od velikog širka i mušrika

i islāma, ubijaju vjernike, 'ulemu i da'ije, zatvaraju ih, nazivaju ih haridžijama, tekfīrovcima, džehennemskim paščadima, paščadima, zabludjelom skupinom, šire razvrat u svojoj štampi, na svojoj televiziji, i mnoge durge stvari – ovima ne pada na pamet da takve analiziraju.

Sve ovo spada u borbu protiv Allāha i Njegovog Poslanika, sallallāhu 'alejhi we sellem.

Nema sumnje da je od osnove vjere da čovjek poriče širkove i kufrove, u čemu ga srce ne pita, ako ga ima, i ako u njemu ima nešto od īmāna. Međutim, ljudi odbijaju (sve drugo), osim da svjedoče protiv sebe.

Ali, kada sam ja rekao "njegovom profesoru" da je neznalica – što je za takvoga bilo sigurno premalo i skromno, jer čovjek nema pri sebi osnovu islāma – ovaj njegov murid se odrekao od "našeg" bratstva i odmah počeo da me analizira, čak da me optužuje za stvari koje izvode iz vjere, bez ikakvog dokaza, za stvari o kojima ja nisam ni u snu sanjao.

I neka zna da ga nikad neću zaboraviti, sve dok ne vidim da mi se Allāh odazvao ili dok se on ne vrati u islām. Obećavam!

Njima rat tāgūta i mušrika protiv islāma i muslimana nije povod da ih analiziraju, ali "loš ahlāq" je nešto što ovi "beduini" ne mogu preboljeti i što ih goni na analiziranje!?

Istina je da osobe poput spomenute nisu dostojne da im se posveti više od podučavanja, zato ću se ovdje

zaustaviti. Ali, treba izvršiti analogiju nad svim ostalim koji imaju zajednički opis sa ovim ludakom.

Neće, zato što obožava ulemu Fahda koja je sav život založila da brani Fahda. Sav život!"

Ko je shvatio temelje dīna svih vjerovjesnika, od kojih sam vam neke postavio, znaće kako se odgovara na ovo pitanje.

Ponavljamo da svako ko slijedi učenjake i pobožnjake džahile u stvarima koje ruše osnovu vjere, bilo da se radi o širku ili njegovim pratiljama, ili se radi o neispravnosti i rušenju 'aqīdetskih temelja, bez kojih nema 'asl dīna, ili njihovom rušenju ili nesprovođenju u praktičnom životu, u situacijama u kojima je to obaveza – time iste uzima za rabbove mimo Allāha.

U jednoj od svojih risāla, u kojoj je govorio o tewhīdu, njegovim vrstama, dokazima, širku, kufru, nifāqu, njihovim vrstama i dokazima, šejh Muhammed kaže u vezi širka pokornosti:

اتَّخَذُواْ أَحْبَارَهُمْ وَرُهْبَانَهُمْ أَرْبَابًا مِّن دُونِ اللّهِ وَالْمَسِيحَ ابْنَ مَرْيَمَ وَمَا أُمِرُواْ إِلاَّ لِيَعْبُدُواْ إِلَهًا وَاحِدًا لاَّ إِلَهَ إِلاَّ هُوَ سُبْحَانَهُ عَمَّا يُشْرِكُونَ

'' 'Uzeli su svoje svećenike i monahe za gospodare (božanstva, erbābe) mimo Allāha, i Mesīha sina Merjeminog, a nije im bilo naređeno osim da obožavaju

samo jednog Boga. Nema dostojnog obožavanja osim Njega. Slavljen neka je on, šta (Mu) pridružuju.' [196]
Tefsīr ovoga ājeta, u kojem nema ništa problematično jeste, da je on (tj. širk o kojem govorimo, a na kojeg ukazuje ājet, op. autora***) pokornost učenjacima i pobožnjacima u griješenju Allāhu,*** [197] ***a ne upućivanjem molitve njima, kao što ga je protumačio Poslanik, sallallāhu 'alejhi we sellem 'Adiju ibn Hātimu, kada ga je upitao, rekavši: ''Ne obožavamo ih!'' Pa mu je spomenuo da je njihov 'ibādet njima – pokornost njima u griješenju.''***

Dalje kaže:

*«" قول الله تعالى : (**اتخذوا أحبارهم ورهبانهم أرباباً من دون الله**) وقد فسرها رسول الله صلى الله عليه وسلم في حديث عدي بهذا الذي أنتم عليه اليوم في الأصول، والفروع، لا أعلمهم يزيدون عليكم مثقال حبة خردل...- ... وكذلك فسرها المفسرون، لا أعلم بينهم اختلافاً، ومن أحسنه : ما قاله أبو العالية، أما إنهم لم يعبدوهم، ولو أمروهم بذلك ما أطاعوهم، ولكنهم وجدوا كتاب الله، فقالوا : لا نسبق علماءنا بشيء، ما أمرونا به ائتمرنا، وما نهونا عنه انتهينا..."*

''Riječi Uzvišenog Allāha:
'Uzeli su svećenike svoje i monahe svoje za erbābe (gospodare) mimo Allāha...' ***je protumačio Allāhov Poslanik, sallallāhu 'alejhi we sellem, u hadīthu 'Adija ibn Hātima ovim na***

---

[196] Tj. čime širk čine, na arap. ***jušrikūn***
[197] Ovo je pokornost u kufru i velikom širku, ne u malom kufru i malom širku, i stvarima koje su još manje od toga, poput novotarija, velikih i malih grijeha, itd.

čemu ste vi danas [198] ***u temeljima i ograncima. Ne znam da su vas nadmašili*** [199] ***za zrno gorušice..***
...Isto tako su ga protumačili i mufessiri, i nije mi poznato da među njima (u tom pogledu) ima razilaženja. U najljepše spada ono što je rekao Ebul-'Alijeh:
''Oni ih nisu obožavali. A da su im to naredili – oni im se ne bi pokorili, već su našli Allāhovu Knjigu, pa su rekli:
''Nećemo ni u čemu preticati našu 'ulemu. Što nam narede – pridržavaćemo ga se, a ono što nam zabrane – ćemo prestati...'' [200]

Kaže:

" و لا خلاف بيني و بينكم : أن اهل العلم إذا أجمعوا وجب اتباعهم ؛ و إنما الشأن إذا اختلفوا , هل يجب علي أن أقبل الحق ممن جاء به , و أرد المسألة إلى الله و الرسول , مقتديا بأهل العلم ؟ أو انتحل بعضهم من غير حجة ؟ و أزعم أن الصواب في قوله ؟ فأنتم على هذا الثاني , و هو الذي ذمه الله , و سماه شركا , و هو اتخاذ العلماء أربابا ؟ و أنا على الأول , أدعو إليه , و أناظر عليه , فإن كان عندكم حق رجعنا إليه , و قبلناه منكم ."

''Nema razilaženja između mene i vas u tome da je obavezno slijediti učene kada se slože (u mišljenju). Ali, problematika je u tome da li, kada se oni raziđu, ja moram prihvatiti istinu od onoga koji dođe sa njom i da vratim mes'elu Allāhu i Poslaniku, povodeći se za (metodom) učenih, ili ću uzeti mišljenje nekih od njih bez dokaza, smatrajući da je istina u njegovom mišljenju?

---

[198] Šejh se obraća nekim, navodno, pravnicima, koji slijede neke učenjake u širku i kufru
[199] Tj. spomenuti u ājetu (op. autora)
[200] ***''Ed-Durer...''***, 1/40

Vi ste na ovom drugom, što je Allāh pokudio i nazvao ga širkom, a to je uzīmānje uleme za "erbabe" (gospodare), a ja sam na prvom; njemu pozivam, na toj osnovi diskutujem. Pa ako bi istina bila kod vas – mi bismo se njoj vratili i prihvatili je od vas.'' [201]

Kaže:

" ومن نوع هذا الشرك: تحليل ما حرم الله، وتحريم ما أحل الله، **واعتقاد ذلك**، فقد قال تعالى:

(اتخذوا أحبارهم ورهبانهم أرباباً من دون الله والمسيح ابن مريم وما أمروا إلا ليعبدوا إلهاً واحداً لا إله إلا هو سبحانه عما يشركون)

وقال: عدي بن حاتم، يا رسول الله، ما عبدوهم، فقال رسول الله صلى الله عليه وسلم : " أما أحلوا لهم الحرام فأطاعوهم ؟ وحرموا عليهم الحلال فأطاعوهم ؟ قال: بلى؛ قال: فتلك عبادتهم " وأحبارهم، ورهبانهم: علماؤهم، وعبادهم؛ وذلك: أنهم اتخذوهم أرباباً، وهم لا يعتقدون ربوبيتهم، بل يقولون : ربنا وربهم الله، ولكنهم أطاعوهم في تحليل ما حرم الله، وتحريم ما أحل الله، وجعل الله ذلك عبادة ، فمن أطاع إنساناً عالماً، أو عابداً، أو غيره، في تحريم ما أحل الله، أو تحليل ما حرم الله، **واعتقد ذلك بقلبه**، فقد اتخذه رباً، كالذين: اتخذوا أحبارهم ورهبانهم أرباباً من دون الله .

ومن ذلك: أن أناساً من المشركين، قالوا: يا محمد، الميتة من قتلها ؟ قال: الله؛ قالوا كيف تجعل قتلك أنت وأصحابك حلالاً ؟ وقتل الله حراماً ؟ فنزل قوله تعالى: (ولا تأكلوا مما لم يذكر اسم الله عليه وإنه لفسق وإن الشياطين ليوحون إلى أوليائهم ليجادلوكم وإن أطعتموهم إنكم لمشركون) ."

---

[201] ***''Ed-Durer…''***, 1/45

''Od vrsta ovoga širka je ohalaljivanje (dozvoljavanje) onoga što je Allāh zabranio (oharāmio) i zabranjivanje (oharamljivanje) onoga što je Allāh ohalālio (dozvolio) i uvjerenje u to. Allāh, Uzvišeni je rekao:

'Oni su, pored Allāha, uzeli svećenike svoje i monahe svoje za erbābe (gospodare), i Mesiha, sina Merjemina. A nije im naređeno osim da obožovaju jednog Boga. Nema dostojnog obožavanja osim Njega. Slavljen neka je On, šta Mu pridružuju.'

Rekao je 'Adī ibn Hātim: 'O Allāhov Poslaniče, nisu ih obožavali ('ibādet im činili)!?' Pa mu reče Allāhov Poslanik, salllalahu 'alejhi we sellem: 'Zar im nisu ohalaljivali harām, pa su im se pokoravali i zabranjivali im halāl, pa su im se pokoravali?' 'Jesu', odgovori on. Reče: 'To je njihov 'ibādet (njima).'

Njihovi svećenici i monasi su njihovi učenjaci i pobožnjaci; oni su ih uzeli za gospodare (erbabe), ne vjerujući u njihov rububijjet, već su govorili:

''Naš i njihov Rabb je Allāh'', ali su im se pokorili u ohalaljivanju onoga što je Allāh zabranio i zabranjivanju onoga što je Allāh ohalālio, a Allāh je to (pokoravanje) učinio 'ibādetom.

Pa ko god se pokori nekom čovjeku, učenom, pobožnjaku ili nekom drugom u ohalaljivanju onoga što je Allāh zabranio i zabranjivanju onoga što je Allāha ohalālio i u to vjeruje svojim srcem [202] ***– uzeo ga je za rabba, poput onih koji su uzeli svećenike svoje i monahe svoje za erbābe mimo Allāha.***

---

[202] Šejh ne želi da kufr u ovom širku uvjetuje nevjerničkom 'aqīdom ili nevjerničkim djelima srca, već spominje ovaj dodatak govoreći o stanju koje je najčešće prisutno, a sa kojim se suočava. Ovakvih dodataka ima i u Allāhovoj Knjizi i za tako nešto se kaže: "spomenuto je u kontekstu najčešće prisutnog", što znači da se ne želi ograničavanje propisa na taj opis i da to "ograničenje" nema oprečno značenje (***mefhūmul-muhālefe***), pa da neko kaže da osoba, ako upadne vanjštinom u

U isto spada (sljedeći primjer) kada su neki mušrici rekli: 'O, Muhammede, ko je ubio strv (crkotinu)?' On odgovori: 'Allāh!'. Rekoše: 'A kako ti tvoje ubijanje i ono tvojih prijatelja činiš halālom, a Allāhovo ubijanje harāmom?' Pa je Allāh, Uzvišeni, objavio:

'I nemojte jesti ono pri čemu nije spomenuto Allāhovo ime. To je uistinu griješenje, a šejtāni objavljuju svojim štićenicima da se s vama raspravljaju. Pa ako im se pokorite – onda ste sigurno mušrici.' [203]

Šejh Muhammed, rahimehullāh, dalje kaže:

" اعلم رحمك الله: أن معنى لا إله إلا الله، نفي، وإثبات؛ لا إله نفي، إلا الله إثبات؛ تنفي أربعة أنواع؛ وتثبت أربعة أنواع؛ المنفي الآلهة، والطواغيت، والأنداد، والأرباب .... والأرباب: من أفتاك بمخالفة الحق، وأطعته مصدقا، لقوله تعالى:

(اتخذوا أحبارهم ورهبانهم أربابا من دون الله والمسيح ابن مريم وما أمروا إلا ليعبدوا إلها واحدا لا إله إلا هو سبحانه عما يشركون) ."

''Znaj, Allāh ti se smilovao, da se značenje 'LĀ ILĀHE ILLALLĀH' sastoji od negacije i potvrde. 'LĀ ILĀHE' je negacija, a 'ILLALLĀH' potvrda.

širk pokornosti, neće biti kafirom sve dok srcem ne upadne u nevjerstvo, kao što kažu neke sekte danas, čija ih novotarija izvodi iz sekti koje su ostale u okviru islāma. Allāhul-Muste'ān. Jer, čak i ekstremne džehmije koje su svi muslimani protekfīrili – tekfīre osobu koja uradi neki od mukeffirāta, ali u dunjālučkim propisima, ne u āhiretskim. I ne uvjetuju znanje o srčanom stanju onoga koji je to uradio u pogledu dunjālučkog suda. Iz ājeta i hadītha je jasno da se govori o pokornosti i slijeđenju tog propisa, čak i da vjeruje srcem da je to harām i da je Allāhov propis haqq

[203] ***''Ed-Durer...''***, 2/8

Negira četiri stvari i potvrđuje četiri stvari. U negirano ulaze božanstva, tāgūti, endādi i erbābi (gospodari)... A erbābi su oni koji ti daju fetwu suprotnu istini, pa im se pokoriš, [204] ***u skladu sa riječima Uzvišenog:***
"Oni su, pored Allāha, uzeli svećenike svoje i monahe svoje za erbābe (gospodare), i Mesiha, sina Merjemina, a nije im bilo naređeno osim da obožavaju samo jednoga Boga. Nema dostojnoga obožavanja osim Njega. Slavljen neka je On, šta mu pridružuju!' *''* [205]

A što se tiče učenjaka koji su svoj život proveli braneći mušrike i tāgūte – o tome smo već govorili, a kasnije ćemo se ponovo osvrnuti na to na odgovarajućem mjestu.

Džemat El-Hidžretu vet-tekfīr

Svako ko je upoznat sa pisanjem i govorom ovoga džāhila mogao je uočiti da on kao papagaj, ne znam za kime, ponavlja ovaj naziva ***''Džemā'at el-hidžretu wet-tekfīr''***.

To se može čuti u njegovom drevnom buncanju na audio predavanju o tekfīru u kojem je, nakon završenog fakulteta, pokazao šta je dolje naučio. Također, u njegovim mucavim piskaranjima po ***''Saffu''***, u kojima spominje izvjesnog Mustafu Šukrija, upozoravajući, ne želeći nikog da

---

[204] Na način koji ruši osnovu vjere (***mutlaqul-īmān***), ne oabeveznu potpunost vjere (***el-kemālul-wadžīb***). Pazi se ovdje da ovo ne razumiješ kao neki koji se nazivaju dā'ijama, pa da ne postaneš haridžija ili tekfīrovac
[205] ***''Ed-Durer...''***, 2/122

spomene po imenu jer je to od njihovog ahlaka, na opasnost najezde tekfīra. Na koga li je to samo mislio?

No, ovaj Mustafa Šukri, on je navodno osnivač ovog džemā'ata, za kojeg sam ja mislio da ga valjda nazivaju ***''džemā'atut-tekfīr wel-hidžra''***, a ne kao što je rekao ovaj trgovac.

Jer, logično je valjda da su oni prvo protekfīrili društvo, ako je to istina, a onda, kao posljedicu, obavezali ljude na hidžru.

Očito je da nam se magistar zbunio i da ne zna više ni šta piše ni šta priča, pa pretura i nazive onih njegovih uobičajenih noćnih mora. Mucanje i griješenje ga prati već dugo vremena.

A ja sam se davno pobojao za njegov san i već sam bio pomislio da čovjek ne može da spava zbog noćnih mora u kojima mu se prikazuju Mustafa Šukri i njegov džemā'at, Ebū Hamza i njegov džemā'at i stranica ***''SOS''***, na koju je također nekad upozoravao.

Iskreno rečeno, ja ne znam puno o Ebū Hamzi i onome što se za njega veže, a o Mustafi Šukriju još manje. Naprotiv, skoro ništa, osim onoga što nam papagaji prenose od obavještajnih izvora i njima lojalnih stranaka.

Neka Jado bude iskren pa neka kaže šta je to pročitao od Mustafe Šukrija lično. Ne ono što se o njemu priča, već ono što je Mustafa sam spominjao i pisao i što je iza njega ostalo, ako je ostalo! Reci nam! Ili, citiraj izvor iz kojeg prenosiš!

Što se tiče samog imena džemā'ata, svaki pametan može zaključiti da oni nisu sebe nazvali tim imenom, već njihovi neprijatelji koji su htjeli odvratiti narod od njih. Bilo da se radi o vladi, njenom aparatu, njenim učenjacima ili ostalim grupacijama, koji su, greškom ili istinom, dotične smatrali novotarima.

Uprkos svemu tome, sāmo ime se može protumačiti i pozitivno i negativno, ovisno od onoga što je Mustafa zastupao od tewhīda, širka, īmāna i kufra, tekfīra i njegovih uzroka, propisa tekfīra koji se vezuje za ***''dār''*** i tekfīra pojedinca (***tekfīrul-mu'ajjen***). Isto tako i u pogledu hidžre i njenog značenja, koja se nadovezuje na prethodne temelje i koja ima različite vidove. Pa, ako temelji budu neispravni – biće neispravno sve što je na njima izgrađeno, kao što je to slučaj kod Imamovića i njemu sličnih.

Hidžra može imati više vidova i oblika. A muhādžir je, po hadīthu, onaj koji napusti ono što mu je Allāh zabranio. To može biti na slijedeći način:

- hidžra iz nepoznavanja Allāha i Njegovog Poslanika, sallallāhu 'alejhi we sellem, u spoznaju Njega i Njegovog Poslanika, sallallāhu 'alejhi we sellem.
- hidžra iz neznanja u osnovi vjere u upoznavanje sa njom. Ove dvije stvari sačinjavaju tri osnovna temelja vjere, o kojima će čovjek biti pitan u kaburu: ***''Ko ti je ma'būd? Ko ti je vjerovjesnik? Koji ti je dīn?''*** Semiru i sličnim savjetujem da ovo nauče prije nego što umru.
- hidžra Allāhu ispoljavanjem Njegovog dīna u ***''dijārul-kufr''*** na način kojeg smo spomenuli, što je uvjet dozvoljenosti boravka u ***''dijārul-kufr''***. Pa ako se nismo

od mušrika odvojili tijelima – odvojićemo se "ispoljavanjem dīna". I ovo je divno!

- a ako nismo u stanju da ispoljavamo dīn – onda je obaveza, ako smo u stanju i znamo put, da učinimo hidžru u dārul-islām, ako ga ima, a ako nema – u ***''dārul-kufr''*** u kojem možemo ispoljavati dīn. Jedan dio 'uleme obavezuje na hidžru u ***dārul-islām***, čak i kada smo u stanju da ispoljavamo dīn u ***dārul-kufr***. Ali, ispravno je da je to tada pohvalno, na čemu je većina učenjaka.
- kada postoji ***dārul-islām***, da napustimo dijare novotarija i griješenja i učinimo hidžru ka ***dijārima*** sunneta i pokornosti.
- i, na kraju, napuštanje svih grijehova. ***Allāhul-Muste'ān***.

Pa ako se pod hidžrom misli ovo što smo spomenuli i ako se pod tekfīrom misli na šerī'atski tekfīr – onda korištenje tog naziva u kontekstu izrugivanja i kritike spada u kritiku i izrugivanje vjere, što je kufr u Allāha.

Ali, prije nego što presudim ovom siromahu, zahtijevam od njega da mi objasni šta je to negativno u ovom nazivu?

A ja znam da Semir i njemu slični nisu uradili u pogledu tekfīra i hidžre ono što ulazi u osnovu vjere, bez koje nema islāma i dženneta. Da Allāh sačuva!

I tako, dok on jede meso umrlog čovjeka, koji je očito bio musliman, na tewhīdu – iako ne negiram da je možda imao novotarskih utemeljenja od kojih se odričem uvijek – zaključujemo da se ovdje opet radi o optužbi bez dokaza,

upućenoj Mustafi Šukriju, Ebū Hamzi i na kraju meni, Ebū Muhammedu, Nedžadu Balkanu.

Trebalo je da osoba koja je završila fakultet šerī'ata i magistrirala u fikhskoj temi zna da "optužba" ne može biti dokaz, već joj treba dokaz da bi opstala. Pa donesi dokaz, ako istinu govoriš!

Ove i slične izjave Ebu Muhammeda, Nedžada Balkana, potvrđuju alarmantnost situacije…

Ovo je klasičan pokušaj polarizacije i akumuliranja emocija neznalica i praznoglavaca, koje bi on najradije aktivirao protiv tewhīda, kojeg smatra tekfīrom.

Šta treba da znači ovo da je situacije alarmantna? Od čega se boji? Je li ga strah za vjeru? Ako se radi o greškama u vjerskim pitanjima – to je lahko riješiti. Samo neka dođe da nas ispravi, ali sa dokazima?!

Ako ga je strah od nevjernika, zbog našeg tewhīda – pa on svakako ne slijedi ovaj tewhīd, niti ga zna, pa se ne mora plašiti. Mušrici su se plašili da će nestati sa lica zemlje ako budu slijedili tewhīd sa Allāhovim Poslanikom, 'alejhis-selam, pa ga nisu zbog toga slijedili.

Kaže Uzvišeni:

وَقَالُوا إِن نَّتَّبِعِ الْهُدَى مَعَكَ نُتَخَطَّفْ مِنْ أَرْضِنَا

"I govore: 'Ako budemo slijedili uputu s tobom, bićemo 'pokupljeni' iz naše zemlje!' " [206]

Pa nisu slijedili tewhīd, ali su od njega odvraćali druge, radi "alarmantnosti situacije".

Munafici su, k'o bajagi, bili na tewhīdu, ali kad god bi zagustila situacija, tj. postala alarmanta – pravili su sebi mjesto kod nevjernika, jer "valja biti mudar i gledati daleko u budućnost"!?

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُواْ لاَ تَتَّخِذُواْ الْيَهُودَ وَالنَّصَارَى أَوْلِيَاء بَعْضُهُمْ أَوْلِيَاء بَعْضٍ وَمَن يَتَوَلَّهُم مِّنكُمْ فَإِنَّهُ مِنْهُمْ إِنَّ اللّهَ لاَ يَهْدِي الْقَوْمَ الظَّالِمِينَ فَتَرَى الَّذِينَ فِي قُلُوبِهِم مَّرَضٌ يُسَارِعُونَ فِيهِمْ يَقُولُونَ نَخْشَى أَن تُصِيبَنَا دَآئِرَةٌ

"O, vi koji ste povjerovali! Ne uzimajte Židove i kršćane za prijatelje! Oni su jedni drugim prijatelji. A onaj koji ih od vas za prijatelje uzme, on je od njih. Uistinu, Allāh neće uputiti narod zulumćarski. I ti vidiš one u čijim srcima je bolest kako se žure njima, govoreći: 'Bojimo se da nas kakva nevolja ne zadesti.' " [207]

Ājet se tiče nevjerničkog prijateljevanja sa mušricima uopšteno, sa nevjernicima u osnovi i sa onima koji se pripisuju islāmu, kao što si to već saznao.

A žurenje njima, ukazujući im prijateljstvo na nevjernički način, voljeći ih i pomažući ih protiv muslimana,

---

[206] sūra el-Qasas, 57. ājet
[207] sūra el-Mā'ide, 51. ājet

izdavajući tewhīd – jeste hidžra koja te izvodi iz vjere. I to se dogodi kada imaš pogrešne temelje, gdje i hidžra postaje onim što te izvodi iz vjere, kao i temelj, koji ti je srušio njenu osnovu.

Vođa munāfikā 'Abdullāh ibn 'Ubejj je ocijenio da su on i njegova munafička družina u situaciji nužde, pa se plašio za svoju budućnost od navale kāfira, te se odlučio da učini hidžru iz čuvanja osnove vjere u njeno rušenje prijateljevanjem sa nevjernicima.

Kaže Uzvišeni:

فَتَرَى الَّذِينَ فِي قُلُوبِهِم مَّرَضٌ يُسَارِعُونَ فِيهِمْ يَقُولُونَ نَخْشَى أَن تُصِيبَنَا دَآئِرَةٌ فَعَسَى اللّهُ أَن يَأْتِيَ بِالْفَتْحِ أَوْ أَمْرٍ مِّنْ عِندِهِ فَيُصْبِحُواْ عَلَى مَا أَسَرُّواْ فِي أَنْفُسِهِمْ نَادِمِينَ وَيَقُولُ الَّذِينَ آمَنُواْ أَهَؤُلاء الَّذِينَ أَقْسَمُواْ بِاللّهِ جَهْدَ أَيْمَانِهِمْ إِنَّهُمْ لَمَعَكُمْ حَبِطَتْ أَعْمَالُهُمْ فَأَصْبَحُواْ خَاسِرِينَ

"Zato ti vidiš one čija su srca bolesna kako se žure da s njima prijateljstvo sklope, govoreći: 'Bojimo se da nas kakva nevolje ne zadesi.' A Allāh će sigurno pobjedu ili nešto drugo od sebe dati, pa će se oni zbog onoga što su u dušama svojim krili kajati. A oni koji vjeruju reći će: 'Zar su to oni koji su se zaklinjali Allāhom, svojom najtežom zakletvom, da su zaista s vama?' Djela njihova biće poništena, i oni će nastradati." [208]

Tako Semir dīn muwehhida naziva tekfīrom i poredi ga sa haridžlukom, a čini hidžru nevjernicima i tāgūtima. Pa

[208] sūra el-Mā'ide, 52. i 53. ājet

je on isto iz džemā'ata ***''Tekfīr i hidžra''***, ali u pojašnjenom značenju. Pa vidi kako se stvari mogu tumačiti.

Preče je u momentu alarmantnosti situacije da učini hidžru Allāhu i Njegovom Poslaniku, sallallāhu 'alejhi we sellem.

يَقُولُ الَّذِينَ آمَنُوا لَوْلَا نُزِّلَتْ سُورَةٌ فَإِذَا أُنزِلَتْ سُورَةٌ مُّحْكَمَةٌ وَذُكِرَ فِيهَا الْقِتَالُ رَأَيْتَ الَّذِينَ فِي قُلُوبِهِم مَّرَضٌ يَنظُرُونَ إِلَيْكَ نَظَرَ الْمَغْشِيِّ عَلَيْهِ مِنَ الْمَوْتِ فَأَوْلَى لَهُمْ طَاعَةٌ وَقَوْلٌ مَّعْرُوفٌ فَإِذَا عَزَمَ الْأَمْرُ فَلَوْ صَدَقُوا اللَّهَ لَكَانَ خَيْرًا لَّهُمْ فَهَلْ عَسَيْتُمْ إِن تَوَلَّيْتُمْ أَن تُفْسِدُوا فِي الْأَرْضِ وَتُقَطِّعُوا أَرْحَامَكُمْ

"A oni koji vjeruju govore: 'Zašto se ne objavi jedna sūra?' A kad bi objavljena jedna sūra i u njoj spomenuta borba, ti si mogao vidjeti one u čijim su srcima je bolest kako te gledaju pogledom pred smrt onesviještenog! A preča bi im bila poslušnost i razuman govor! A kada je stvar već postala ozbiljna, [209] bolje bi im bilo da su prema Allāhu iskreni. Zar i vi ne biste, kada bi se vlasti dočepali, nered na Zemlji činili i rodbinske veze kidali?" [210]

لَقَدْ كَانَ لَكُمْ فِي رَسُولِ اللَّهِ أُسْوَةٌ حَسَنَةٌ لِّمَن كَانَ يَرْجُو اللَّهَ وَالْيَوْمَ الْآخِرَ وَذَكَرَ اللَّهَ كَثِيرًا وَلَمَّا رَأَى الْمُؤْمِنُونَ الْأَحْزَابَ قَالُوا هَذَا مَا وَعَدَنَا

---

[209] Neko to naziva "alarmantna", obzirom na vrstu srca i onoga što je u njemu
[210] sūra Muhammed, 20.-23. ājet

اللَّهُ وَرَسُولُهُ وَصَدَقَ اللَّهُ وَرَسُولُهُ وَمَا زَادَهُمْ إِلَّا إِيمَانًا وَتَسْلِيمًا مِنَ
الْمُؤْمِنِينَ رِجَالٌ صَدَقُوا مَا عَاهَدُوا اللَّهَ عَلَيْهِ فَمِنْهُم مَّن قَضَى نَحْبَهُ وَمِنْهُم
مَّن يَنتَظِرُ وَمَا بَدَّلُوا تَبْدِيلًا لِيَجْزِيَ اللَّهُ الصَّادِقِينَ بِصِدْقِهِمْ وَيُعَذِّبَ
الْمُنَافِقِينَ إِن شَاءَ أَوْ يَتُوبَ عَلَيْهِمْ إِنَّ اللَّهَ كَانَ غَفُورًا رَّحِيمًا

"Vi u Allāhovom poslaniku imate divan uzor za onoga koji se nada Allāhovoj milosti i nagradi na onom svijetu i koji često Allāha spominje. A kad su vjernici saveznike ugledali, rekli su: 'Ovo je ono što su nam Allāh i Poslanik Njegov obećali, i Allāh i Poslanik Njegov su istinu govorili!' – i to im je samo učvrstilo vjerovanje i predanost. Ima vjernika koji ispunjavaju zavjet dat Allāhu, ima ih koji su poginuli, i ima ih koji to očekuju – nisu ništa izmjenili. Da Allāh nagradi iskrene za njihovu iskrenost, a da, ako hoće, stavi na muke licemjere ili da im oprosti, Allāh zaista prašta i samilostan je." [211]

Čuvaj se! Nemoj da se okreneš od tewhīda kada stvar postane ozbiljna, da bi se dočepao neke pozicije, jer ćeš tada činiti najveći fesad na zemlji, od kojeg umalo da se nebesa ne rascijepe, zemlja ne raspukne i planine u prah ne zdrobe. A to što si već pokidao vezu sa islāmom i muslimana – to je kobni početak. Da nas Allāh sačuva od zabluđujućih fitni! Preče je pokajati se i biti iskren.

Što se tiče vjernika – oni su se plašili prirodnim strahom, ali ih taj strah nije naveo da popuste u osnovi vjere. Ne dao Allāh!

---

[211] sūra el-Ahzāb, 20.-23. ājet

وَاذْكُرُواْ إِذْ أَنتُمْ قَلِيلٌ مُّسْتَضْعَفُونَ فِي الأَرْضِ تَخَافُونَ أَن يَتَخَطَّفَكُمُ
النَّاسُ فَآوَاكُمْ وَأَيَّدَكُم بِنَصْرِهِ وَرَزَقَكُم مِّنَ الطَّيِّبَاتِ لَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ يَا
أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُواْ لاَ تَخُونُواْ اللّهَ وَالرَّسُولَ وَتَخُونُواْ أَمَانَاتِكُمْ وَأَنتُمْ تَعْلَمُونَ
وَاعْلَمُواْ أَنَّمَا أَمْوَالُكُمْ وَأَوْلاَدُكُمْ فِتْنَةٌ وَأَنَّ اللّهَ عِندَهُ أَجْرٌ عَظِيمٌ

"I sjetite se kada vas je bilo malo, kad ste na Zemlji bili potlačeni - bojali ste se da vas ljudi ne pohvataju, pa vam je On sklonište dao [212] i Svojom pomoći vas pomogao i plijenom vas opskrbio da biste bili zahvalni. O vjernici, Allāha i Poslanika ne varajte i svjesno međusobno povjerenje [213] ne proigravajte, i neka znate da su bogatstva vaša i djeca vaša samo iskušenje, [214] i da je samo u Allāha nagrada velika." [215]

Nema hidžre bez īmāna, niti džihada bez hidžre.

إِنَّ الَّذِينَ آمَنُواْ وَهَاجَرُواْ وَجَاهَدُواْ بِأَمْوَالِهِمْ وَأَنفُسِهِمْ فِي سَبِيلِ اللّهِ
وَالَّذِينَ آوَواْ وَّنَصَرُواْ أُوْلَئِكَ بَعْضُهُمْ أَوْلِيَاء بَعْضٍ وَالَّذِينَ آمَنُواْ وَلَمْ

---

[212] S time što ste učinili hidžru u Medīnu, a prije toga i u Abesīniju

[213] Tj. emāneta čija je glava osnova vjere, a nakon toga sve ostalo

[214] Zato nemoj da te spomenute stvari, i druge stvari, navedu da ostaviš osnovu vjere, šerī'atsku hidžru i borbu na Allāhovom putu, riječju, da'wom, rukom, imetkom i životom

[215] sūra el-Enfāl, 26.-28. ājet

يُهَاجِرُواْ مَا لَكُم مِّن وَلاَيَتِهِم مِّن شَيْءٍ حَتَّى يُهَاجِرُواْ وَإِنِ اسْتَنصَرُوكُمْ
فِي الدِّينِ فَعَلَيْكُمُ النَّصْرُ إِلاَّ عَلَى قَوْمٍ بَيْنَكُمْ وَبَيْنَهُم مِّيثَاقٌ وَاللّهُ بِمَا
تَعْمَلُونَ بَصِيرٌ وَالَّذِينَ كَفَرُواْ بَعْضُهُمْ أَوْلِيَاء بَعْضٍ إِلاَّ تَفْعَلُوهُ تَكُن فِتْنَةٌ فِي
الأَرْضِ وَفَسَادٌ كَبِيرٌ وَالَّذِينَ آمَنُواْ وَهَاجَرُواْ وَجَاهَدُواْ فِي سَبِيلِ اللّهِ
وَالَّذِينَ آوَواْ وَّنَصَرُواْ أُولَئِكَ هُمُ الْمُؤْمِنُونَ حَقًّا لَّهُم مَّغْفِرَةٌ وَرِزْقٌ كَرِيمٌ
وَالَّذِينَ آمَنُواْ مِن بَعْدُ وَهَاجَرُواْ وَجَاهَدُواْ مَعَكُمْ فَأُوْلَئِكَ مِنكُمْ وَأُوْلُواْ
الأَرْحَامِ بَعْضُهُمْ أَوْلَى بِبَعْضٍ فِي كِتَابِ اللّهِ إِنَّ اللّهَ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ

"Oni koji vjeruju, i hidžru čine, i u džihādu na Allāhovom putu zalažu imetke svoje i živote svoje, i oni koji daju utočište i pomažu [216] - oni su jedan drugom prijatelji. A onima koji vjeruju, a koji nisu hidžru učinili – vi ne možete, sve dok se ne isele, nasljednici biti. A ako vas zamole da ih u vjeri pomognete – dužni ste im u pomoć priteći, osim protiv naroda sa kojim o nenapadanju zaključen ugovor imate. A Allāh dobro vidi ono što radite. Nevjernici su jedni drugima prijatelji. Ne postupite li tako, nastaće smutnja na Zemlji i nered veliki. Oni koji vjeruju i čine hidžru, i džihad na Allāhovom putu, i oni koji daju sklonište i pomažu - oni su, zbilja, pravi vjernici – njih čeka oprost i obilje plemenito. A oni koji kasnije vjenici postanu pa učine hidžru i u džihadu zajedno s vama

[216] Tj. ensārije koji su dočekali svoju braću muhādžire u Medīni. Pa su muhādžiri učinili hidžru, a i ensārije su učinile hidžru ostavljajući grijeh nepomaganja i ostavljanja vjere i vjernika na cjedilu

učestvuju – i oni su vaši. A rođaci su, prema Allāhovoj Knjizi, jedni drugima preči. [217] Allāh, zaista sve zna." [218]

Muhādžiri su bili u Mekki, u Allāhu najdražem parčetu zemlje, u kojoj je vladao dīn širka, nakon dina tewhīda, na kojem su bili Arapi, ali su se od njega otkinuli iz neznanja i slijepog slijeđenja uglednih i učenih u društvu. Onog momenta kada više nisu bili u stanju da ispoljavaju svoj dīn, u što ulazi odricanje, od kojeg je tekfīr, ashābi muhādžiri napuštaju taj ***''dār''*** i čine hidžru za Medīnu, koja je dārul-islām, zbog toga što u njoj mogu da kažu i ispolje svoj dīn. Mogu da ispolje svoj dīn u pogledu Židova i arapskih mušrikā. Tamo imaju utočište i prijatelje. Tamo su muwehhidi prijatelji, a mušrici neprijatelji. Dakle, ashābi su uradili tekfīr i hidžru.

Neka nam magistar sada kaže da li su ashābi – naprotiv, Allāhov Poslanik, sallallāhu 'alejhi we sellem – iz džemā'ata Mustafe Šukrija, na kojeg on upozorava? Nijedan munāfiq se ne bi usudio da odgovori potvrdno.

Ali, smije da se krije iza zamršenih formulacija, uopštenih izraza i krodilskih suza za islāmom i muslimanima.

Na kraju krajeva, i mušrici od rafidijā puštaju suze za njihovim "islāmom" i osjećaju najezdu tekfīra i alarmantnost situacije, kada čuju tewhīd i poziv u njega. Pa je li to dokaz?

---

[217] Promijenio sam prijevod nekih riječi, sa ciljem da se lakše razumije ono o čemu pričamo
[218] sūra el-Enfāl, 72.-75. ājet

Šta da čovjek kaže o ovim mušričkim glupostima, osim što ih dokazom treba sve poslati u džehennem, gdje im je i mjesto?

لِيَمِيزَ اللّهُ الْخَبِيثَ مِنَ الطَّيِّبِ وَيَجْعَلَ الْخَبِيثَ بَعْضَهُ عَلَى بَعْضٍ فَيَرْكُمَهُ جَمِيعاً فَيَجْعَلَهُ فِي جَهَنَّمَ أُوْلَئِكَ هُمُ الْخَاسِرُونَ

"Da bi Allāh pogano od dobrog odvojio i da bi pogano [219] jedno na druge naslagao, a onda ih sve u gomilu zbio i u džehennem bacio. Oni će doista biti izgubljeni." [220]

Optužbe bez dokaza! Naprotiv, dokaz protiv onoga koji kao nešto dokazuje. Kod nas kažu: ***''Futo futni!''***, a u Bosni: ***''Jado jadni!''***

...i vraćaju nas u vrijeme tragičnih događaja u Egiptu šezdesetih godina...

Ja nisam upoznat s tim tragičnim događajima iz tog vremena, a ubjeđen sam da i sām magistar samo ponavlja nešto što je čuo od drugih. A što se tiče presude da ti događaji tragični – to će biti ispravno tek kada govornik i pisac bude imao ispravne vjerske temelje, a ovaj ih nema, a nakon toga ispravne dokaze o činjeničnom stanju veznom za te događaje. Nepostojanje ova dva temelja zabranjuje pametnom da govori o bilo čemu.

---

[219] Tj. pogane ideologije i njihove sljedbenike. Jer, tāgūti i njihovi robovi će biti zajedno u džehennemu. Neće moći jedan drugom da pomognu, niti će naći nekog ko bi ih mogao izvući

[220] sūra el-Enfāl, 37. ājet

Međutim, ako ovaj jado žali za tāgūtima, njihovim prijateljima i pomagačima od vojske i policije, i ostalim nemuslimanima, čemu se ja ne bih ni začudio obzirom da znam strukturu pisca – onda je sve jasno. Zašto nam ne kaže za kim žali?!

Ovo je ono o stilu faraona:

وَفَعَلْتَ فَعْلَتَكَ الَّتِي فَعَلْتَ وَأَنتَ مِنَ الْكَافِرِينَ

"...i uradio si ono tvoje djelo, koje si uradio i još si nezahvalnik?" [221]

Faraon neće precizno da kaže o čemu se radi, da bi nastale kojekakve misli i njemu korisne špekulacije o onome što je Mūsā, 'alejhis-selām, bio uradio.

Na kraju svega, ja već šesnaest godina živim u Austiji, a islamski tekfīrim nemuslimane već deset godina i niko dosad nije protiv mene pokrenuo hajku, niti se uplašio da ću uletiti u pijacu, opasan nečim, da nekom nešto uradim. Nisu aktivirali alarm. Pa čega se ti plašiš i koga strašiš, od čega i zbog čega?

...kada se pojavila samozvana grupa El-Hidžretu vet-tekfīr...

On opet griješi u pogledu redoslijeda riječi u imenu, kao i o činjenici da su oni sami sebe nazvali tim nazivom. Istina je da je taj naziv produkt države i obavještajnih službi

[221] sūra eš-Šu'arā', 19. ājet

i svakog ko se s njima složio u povodu i cilju. Jer, kako može biti logično da neko sam sebe naziva imenom koje će biti razlog da od sebe otjera narod koji su cilj da'we?

Koliko ja znam, Šukrijev džemā'at je sebe nazivao ***''džemā'atom muslimana''*** i neka me neko ispravi ako griješim.

Danas različite stranke koriste, u slične svrhe, termine: wehabije, teroristi, tekfīrovci, haridžije, zabludjela skupina, a nekada je bilo: separatisti, državni neprijatelji i slično... Kako koji vjetar puše.

A evo i ova grupa mladića kao da se nahladila malo od ovog novog vjetra. Imuni sistem im je očito slab.

I u banalnim greškama koje pravi i samoj strukturi ovoga članka, koji ne dolikuje jednom magistru, u skoro svakoj rečenici se ogleda slabost, neznanje, poraz, dvoumljenje, mucanje i buncanje. Jer, čovjek zna da nema šansi da izađe na kraj sa istinom.

...koji su smatrali nevjernikom svakoga ko nije učinio hidžru njima i tekfīrio egipatsko društvo.

Semir Imamović navodi ovu opasku u kontekstu kritike Mustafe Šukrija, a očito je da bi volio da me etiketira, na bilo koji način.

Nego, treba napomenuti da je ova teme preteška za ovog čovjeka i njemu slične, a mi smo se – praveći uvod za ovaj dio Imamovićevih buncanja – već osvrnuli na temelje koji nam pomažu da riješimo problematiku koja je pred

nama i da izbijemo Imamoviću i njegovim jaranima sve bubice i šubhe iz glave, jer za nadati se je da više nikad u životu neće pričati o onome što ne zna, a kamoli da nekog kritikuje.

Mislim na fetwu šejha Hameda bin 'Atīqa en-Nedždija, rahimehullāh, u kojoj je govorio o propisu ***dijāra*** koji su bili oko njihovog ***dāra***, propisu islāma vezanom za stanovništvo sa aspekta uopštenosti, kao i propisu potlačenih muwehhida koji nisu u stanju da ispolje dīn, gdje smo objasnili značenje ispoljavanja dīna, koje ukazuje na islām pojedinca. I, na kraju, o propisu onoga pojedinca koji ispoljava ovaj din, dīn tewhīda, što je osnova i uvjet dozvoljenosti boravka u ***dijārul-kufr***. Dakle, ovdje imamo slijedeće mes'ele:

- propisi ***dijāra*** (zajednicā)
- propis vezan za stanovništvo sa aspekta uopštenosti (***'umum***).
- propis vezan za pojedince potlačenih muslimana koji ne ispoljavaju dīn.
- značenje ispoljavanja dīna.
- pojedinac koji ispoljava dīn i konstatacija da nema proturječnosti između suda kufrom nad stanovnicima sa aspekta uopštenosti i suda islāmom nad pojedincima. Jer, dokazi opšteg i posebnog karaktera nisu u međusobnoj koliziji, kao što je to poznato u metodologiji islamskog prava.

Zašto je ova mes'ela za Semira i za mnoge ostale ***''špansko selo''***? Govoriću o Imamoviću, a o drugim analagno na njegovo stanje.

Naime, Semir Imamović ima u potpunosti neispravne temelje u osnovi vjere. On počinioce velikog širka, kao i tāgūte koji se pripisuju islāmu – naziva muslimanima. To je izgradio na svom mušričkom temelju u vezi opravdanja neznanjem, slijepim slijeđenjem, ***te'wīlom*** i ***idžtihādom*** u pogledu osnove vjere, pitanju velikog širka i mes'elama tāgūta, što smo, mi Allāhovom dobrotom, raskrinkali do kraja.

Jedan od primjera njegovog nevjerstva jeste i to što psovača Allāha, Poslanika, sallāllahu 'alejhi we sellem, ili vjere, još uvijek naziva muslimanom, jer valjda taj ne zna da se Allāh mora poštovati, itd. To je uradio u Tuzli pred pedeset ljudi i svjedoci su živi. A tu stvar znamo od njega još dok je bio u Medīni.

Dalje, obzirom da su mu temelji kod pojedinaca u ovim pitanjima ovakvi, on isto radi i u pogledu ***dijāra***, mada mislim da nije u tome slijedio neko pravilo, već svoje strasti. Voli čovjek da dijārul-kufr budu islamska područja (zajednice), pa ti crkni ako hoćeš.

U predavanjima koja je držao početnicima u Medīni učio ih je da je npr. BiH – ***dārul-islām***, zato što se u njoj uči ezan i obavljaju druga obilježja islāma.

Nije se za čuditi onda zbog čega on ponovo zapada u noćne more. On nije shvatio da islām i psovanje Allāha ne mogu opstati zajedno u pogledu pojedinca, a kako tek da shvati da se širk i tewhīd ne mogu sastati u pogledu ***dāra***.

U oba slučaja se sudi prema onome što je vanjštinsko i što je nadvladalo. A u slučaju ***dāra***, da budem precizan, sa "aspekta uopštenosti", da mi ne bi poturili zabludu haridžija.

Otuda on, kao što vidite, naziva Misr ***dārul-islāmom*** i društvo, sa aspekta uopštenosti, naziva muslimanima, što je razvratna, ogromna greška.

Nekada je Misr, kao i djelovi sjeverne Afrike i druge zemlje, bio pod vlašču ***'ubejdijā***, koji su sebe nazivali ***fatimīdima***. Oni su, kao, sudili šerī'atom, uspostavili džuma-namāze, namāz u džemā'atu, postavili kadije, imenovali muftije, podigli Azhar, ali su "ispoljili" veliki širk i 'aqīdu ***''rafda''*** prema ashābima.

Svi učenjaci ehlis-sunneta su se složili da su 'ubejdijje kāfiri i da je njihov ***dār*** – dār kufra i rata (***harba***, tj. ***dārul-harb***).

'Ulema je obavezala na džihād protiv njih, a muslimanima koji su bili u Misru, a nisu bili u stanju da ispoljavaju vjeru, su naređivali hidžru u ***dijārul-islām***, jer to Misr – iako je nekad bio – više nije, jer su ljudi promijenili stanje. A ***dār*** dobija propis iz djela ljudi, a ne djela kamenja, drveća i sl., kao što sam objasnio.

Muslimani su kasnije uspjeli srušiti tu državu i usmjeriti svoju trud prema krstašima koji se nisu morali plašiti ***'ubejdija***. Od poznatih učenjaka islāma koji je spomenuo trijumf muslimana nad ***'ubejdijama*** je Ibnul-Džewzī, koji je napisao knjigu sa naslovom ***''Pobjeda nad Misrijcima.''*** Tada je živio i el-Muweffeq ibn Qudāme, rahimehullāh.

Šejh Muhammed, rahimehullāh, je rekao:

(ولو ذهبنا نُعَدِّد من كفَّره العلماء مع ادعائه الإسلام وأفتوا بردته وقتله لطال الكلام، ولكن من آخر ماجرى قصة بني عبيد ملوك مصر وطائفتهم وهم يدّعون أنهم من أهل البيت، ويصلون الجمعة والجماعة ونصبوا القضاة والمفتين، أجمع العلماء على كفرهم وردتهم وقتالهم وأن بلادهم بلاد حرب يجب قتالهم ولو كانوا مكرهين مبغضين لهم)

''Kada bismo probali da nabrojimo koga su sve učenjaci protekfīrili, uz tvrdnju islāma, i u vezi čijeg otpadništva i ubistva su dali fetwe – govor bi se oduljio.
Ali, od posljednjih stvari koje su se dogodile je priča Benu 'Ubejda, kraljeva Misra i njihove skupine, koji su tvrdili da su ehlul-bejt, klanjali džumu i džemā'at, postavili kadije i muftije. 'Ulema se složila u pogledu njihovog kufra, riddeta i borbe protiv njih, da je njihova zemlja – zemlja rata, te da je obaveza boriti se protiv njih, makar bili prisiljeni i mrzili ih.'' [222]

Vratimo se fetwi Hameda bin 'Atīqa, rahimehullāh!

Opisujući opis za kojeg se veže propis nad ***dārom***, on kaže:

" و من له مشاركة فيما قرره المحققون , قد اطلع على أن البلد , إذا ظهر فيها الشرك , و أعلنت فيها المحرمات , و عطلت فيها معالم الدين , أنها تكون بلاد كفر , تغنم أموال أهلها , و تستباح دماؤهم و قد زاد أهل هذه البلد , بإظهار المسبة لله و

---

[222] ***''Mu'ellefatu Šejhil-Islām Muhammed... er-Resā'iluš-Šahsijje''***, 5. dio, 220. str.

لدينه , و وضعوا قوانين ينفذونها في الرعية , مخالفة لكتاب الله و سنة نبيه صلى الله عليه و سلم , وقد علمت أن هذه كافية وحدها , في إخراج من أتى بها من الإسلام..."

''Ko ima uvida u ono što su konstatovali vrhunski učenjaci, uvidio je da područje (zemlja), kada u njemu nadvlada (postane vidljiv) širk, kada se u njemu oglase muharremati (zabranjene stvari) i kada se u njemu ugase obilježja dīna – postaje zemljom kufra (dārul-kufr).
Imeci njhoviih stanovnika se uzimaju kao plijen i ohalaljuje im se krv.
A stanovnici ovoga područja su na to dodali ispoljavanje vrijeđanja Allāha i Njegove vjere, i postavili zakone koje sprovode nad narodom, koji su suprotni Allāhovoj Knjizi i sunnetu Njegovog vjerovjesnika, sallallāhu 'alejhi we sellem. A ti već znaš da je ovo sāmo dovoljno da se onaj koji ga uradi – izvede iz islāma.'' [223]

Što se tiče vezanosti propisa ***dāra*** za stanovništvo sa "aspekta uopštenosti", o tome šejh kaže:

" تغنم أموال أهلها , و تستباح دماؤهم "

''Imeci njihovih stanovnika se uzimaju kao plijen i ohalaljuje im se krv...''

Obrati pažnju da je on ovdje rekao ***''emwālu*** (imeci) ***ehlihā*** (njihovih stanovnika)***''***!

---

[223] ***''Ed-Durerus-Senijje''***, 9/257

Ostaćemo kod termina ***''ehlihā''***, koji se sastoji od dvije riječi, međusobno povezane tzv. genitivnom vezom. Prva riječ je ***''ehli''*** koja je izrečena u jednini i stoji u genitivu, zbog toga ima ***kesru***, tj. vokal ***''i''*** na harfu ***''l''***. Druga riječ je zamjenica ***''ha''*** za nepravilnu množinu.

Pravilo je da riječ u jednini koja stoji u genitivnoj vezi ima sveobuhvatno značenje, tj. obuhvata sva značenja koja ulaze u nju.

U Qur'ānu se kaže:

وَإِن تَعُدُّواْ نِعْمَتَ اللّهِ لاَ تُحْصُوهَا

"Ako biste brojali Allāhovu blagodat – ne biste je mogli nabrojati." [224]

Ovo je bukvalan prijevod, a ispravan je:

"Ako biste brojali Allāhove blagodati – ne biste ih mogli nabrojati."

Pa je spomenuta riječ ***''ni'metun''*** u jednini u genitivnoj vezi sa imenom Uzvišenog, Allāh. Riječ "ni'metun" ovdje ima sveobuhvatno značenje, tj. sve Allāhove blagodati. Govoreći o ***dijārima*** i njihovim stanovnicima Uzvišeni Allāh koristi i spominje upravo termin ***''ehluhā''***, tj. njihovi stanovnici, što ima uopšteno značenje.

---

[224] sūra Ibrāhīm, 34. ājet

Pogledaj i razmisli o ovim ājetima, a ājeta koji govore o ***dijārima*** ima dosta. Navešćemo samo dva.

وَمَا لَكُمْ لاَ تُقَاتِلُونَ فِي سَبِيلِ اللّهِ وَالْمُسْتَضْعَفِينَ مِنَ الرِّجَالِ وَالنِّسَاء وَالْوِلْدَانِ الَّذِينَ يَقُولُونَ رَبَّنَا أَخْرِجْنَا مِنْ هَذِهِ الْقَرْيَةِ الظَّالِمِ أَهْلُهَا وَاجْعَل لَّنَا مِن لَّدُنكَ وَلِيًّا وَاجْعَل لَّنَا مِن لَّدُنكَ نَصِيرًا

"A zašto se vi ne biste borili na Allāhovu putu za potlačene, za muškarce i žene i djecu, koji uzvikuju: 'Gospodaru naš, izbavi nas iz ovog grada, čiji su stanovnici nasilnici, i Ti nam odredi zaštitnika i Ti nam podaj onoga ko će nam pomoći!' "[225]

Ājet govori o potlačenim muslimanima u Mekki, koji su jedva čekali da se izvuku iz stanja u kojem se nalaze, što se vidi u njihovoj dovi.

Obrati pažnju na podvučeni dio ājeta, koji na arapskom glasi: ***''edh-dhālimi ehluhā''*** tj. ***čiji su stanovnici nasilnici***.

Ovdje riječ ***''ehluhā''*** ima sveobuhvatno značenje, u kojem Allāh sigurno nije pogriješio. I ona nedvosmisleno ukazuje na vezu između prevlasti širka u nekoj zajednici (daru) i njenih članova sa aspekta uopštenosti. Ko prekine ovu vezu između propisa dara i stanovništva sa aspekta uopštenosti – prekinuo je Allāhov propis.

---

[225] sūra en-Nisā', 75. ājet

Tako je Mekka po tekstu ājeta – "dār zuluma", [226] a njeni stanovnici su "sa aspekta uopštenosti" – zulumćari. Jer, oni snose odgovornost zbog prevlasti širka nad tewhīdom. Ovo je propis za dār i opšti propis za stanovnike.

Međutim, da li to znači da je svaki pojedinac u Mekki tada "u vanjštinskim propisima" [227] zulumćar i mušrik?

Kažemo: Ako bi neki potlačeni pojedinac, tada u Mekki, ispoljio svoj dīn, na način kojeg je spomenuo Hamed bin 'Atīq – on bi u vanjštini za svakog onoga koji ga vidi bio "muslimanom", a ne zulmćarom. Njemu je islāmom sačuvan imetak, život i čast, gdje god se našao.

Zbog toga što je sa svojim islāmom izašao iz uopštenog suda, koji još uvijek važi u pogledu drugih, sve dok ne ispolje svoj dīn, kao što je on to uradio.

I ovim se primjerom manifestuje naša konstatacija da između opšteg suda i posebnog, tj. izuzetka, nema nikakve oprečnosti. Ne samo u islamskim naučnim disciplinama, već u svim naukama nema oprečnosti između uopštenog i posebnog, tj. njegove iznimke.

I ispoljavanje vjere je osnova koja se ne smije olahko žrtvovati. Štaviše, ispoljavanje vjere i njena sačuvanost je vrijednija nego roditelji, žena, djeca, i kućni prag i imetak, na što ukazuju propisi i duh hidžre.

---

[226] Tj. širka i nepravde
[227] Tj. dunjālučkim propisima

Onaj potlačeni pojedinac od muslimana, koji nije u stanju da ispolji dīn, ostaće u "dunjālučkim" propisima obuhvaćen sudom koji se veže za stanovništvo "sa aspekta uopštenosti". A kod Allāha, tj. u āhiretskom (suštinskom, tajnom) sudu će biti musliman.

Primjer za ovu kategoriju su potlačeni muslimani koji su bili u Mekki i nisu smijeli niti su mogli ispoljavati svoj din, niti su bili kadri da učine hidžru za Medinu ili nisu znali put.

I ovo je klasičan primjer "različitosti" (rastavljenosti) dunjālučkog i āhiretskog suda.

Kaže Uzvišeni:

هُمُ الَّذِينَ كَفَرُوا وَصَدُّوكُمْ عَنِ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ وَالْهَدْيَ مَعْكُوفًا أَن يَبْلُغَ مَحِلَّهُ وَلَوْلَا رِجَالٌ مُّؤْمِنُونَ وَنِسَاء مُّؤْمِنَاتٌ لَّمْ تَعْلَمُوهُمْ أَن تَطَؤُوهُمْ فَتُصِيبَكُم مِّنْهُم مَّعَرَّةٌ بِغَيْرِ عِلْمٍ لِيُدْخِلَ اللَّهُ فِي رَحْمَتِهِ مَن يَشَاء لَوْ تَزَيَّلُوا لَعَذَّبْنَا الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْهُمْ عَذَابًا أَلِيمًا

"Oni ne vjeruju i brane vam da pristupite Časnom hramu, i da kurbāni koje vodite sa sobom do mjesta svojih stignu. I da nije bilo bojazni da ćete pobiti vjernike, muškarce i žene, koje ne poznājete, pa tako, i ne znajući, zbog njih sramotu doživjeti – Mi bismo vam ih prepustili... Da bi Allāh u milost Svoju uveo onoga koga hoće. A da su oni

bili odvojeni, doista bismo bolnom kaznom kaznili one među njima koji nisu vjerovali." [228]

Muškarci vjernici i žene vjernice su potlačeni muslimani, koji nisu mogli ispoljiti svoj dīn, po kojem bi se razlikovali od mušrika.

Iz mudrosti da ne budu pobijeni, zbog nepostojanja razlike između njih i mušrika u vanjštinskom sudu, Allāh je dao da ne dođe do borbe.

U ovome se ogleda svetost i nepovrijedljivost muslimanskog života, imetka i časti, kod Allāha i u Njegovoj vjeri.

Međutim, da su bili razdvojeni, Allāh bi kaznio mušrike Svojim rukama i rukama vjernika. I u ovom je dokaz za važnost razdvajanja vjernika od nevjernika.

Ovdje se također može navesti primjer Asje, žene faraona, koja je krila svoju vjeru. Svako ko nije znao njeno stanje morao ju je u vanjštini tretirati kao nevjernicu, dok je kod Allāha bila i ostala vjernica.

Ovdje se također može navesti primjer vjernika iz faraonove porodice ili svite, koji je bio krio svoj īmān.

Šejh Hamed kaže:

[228] sūra el-Feth, 25. ājet

''Nakon toga: saznao sam nešto što me je rastužilo i nadam se da je lažž. A to je da ti poričeš onima koji kupuju nešto od imetka stanovnika el-Ahsā', koji su od njih uzeti na silu.
Pa ako je to istina – ja ne znam šta se s tobom dogodilo. Ono što je kod nas ustaljeno je da tako nešto ne poriče osim onaj koji vjeruje u 'aqīdu sljedbenika zablude, koji govore da onaj koji kaže 'LĀ ILĀHE ILLALLĀH' ne postaje kāfirom i da ono na čemu je većina ljudi od činjenja širka i njegovih pratilja, zadovoljstva s time i neporicanja toga ne izvodi iz islāma.
S time su se suprotstavili šejhu Muhammedu bin 'AbdulWehhābu, rahimehullāh, u osnovi ove da'we...''

Pazi sada na ovo!

''...To je to. A mi kažemo:
Moguće je da u njoj (el-Ahsā') postoje oni kojima se ne presuđuje kufrom u suštini, [229] ***od potlačenih i sličnih njemu. A, što se tiče vanjštinskog suda,*** [230] ***stvar je, hvala Allāhu, jasna.*** [231]
Dovoljno ti je ono što je radio Vjerovjesnik, sallallāhu 'alejhi we sellem, sa stanovnicima Mekke, iako su među njima i potlačeni. [232]
Isto tako, postupak njegovih ashāba sa mnogim od otpadnika od islāma, od ohalaljivanja krvi, imetka i časti. [233]

---

[229] Tj. u āhiretskom sudu
[230] Tj. u dunjālučkim propisima
[231] Tj. oni su kāfiri u dunjālučkim propisima, u potpunosti
[232] Tj. sve dok ne ispolje dīn koji je dokaz da nisu na dīnu "dāra" – u vanjštini imaju ime i propis "dāra", a u āhiretskom (suštinskom) sudu je moguće da su muslimani
[233] Primer za to je postupak Hālida ibn Welīda sa Mudždža'om, u ratu protiv Musejleme Lažova. Mudždža'a je svo vrijeme ćutao i nije vanjštinski ispoljio svoj dīn, tj. suprotstavljanje dīnu Musejleme i "njegovog dāra", niti je obavijestio muslimane da

I svaki pametni i učeni zna da je kufr i riddet kojeg su ovi uradili ružniji i odvratniji i kvantitetniji od onoga što su uradili tī. [234]
Zato ponovo pogledaj u tekstove Knjige i sunneta i u siru Poslanika, sallallāhu 'alejhi we sellem i njegovih ashāba; naći ćeš je bijelu i čistu, neće od nje skrenuti, osim propali.
Zatim, (pogledaj) ***u ono što spominje 'ulema i obrati se Allāhu da ti uputi srce i ukloni šubhu, a ja nikad ne bih pomislio da bi tako nešto od tebe poteklo. I nemoj da te obmane ono na čemu su džāhili i ono što govore oni koji su na šubhama...''***

Nema sumnje da je ovo put učenih koji sprovode Allāhovu riječ i propise i razumiju je, pa sprovode dokaze uopštenog karaktera gdje i kako treba, kao i one posebnog karaktera, kao što se pokazalo kroz riječi Hameda bin 'Atīqa, rahimehullāh.

Ko god zanemari opšte značenje dokaza, ono što za sobom povlači od propisa i njegovo ukazivanje na njih na

---

je na starom i da je potlačen. Hālid ga je u vanjštini ocijenio murteddom, ali je, nakon dijaloga među njima, prešao preko njegovog ubistva i nije ga htio pustiti na slobodu, već ga je poveo da u njegovom slučaju presudi prijatelj Allāhovog Poslanika, sallallāhu 'alejhi we sellem, Ebū Bekr, neka je Allāh zadovoljan njime i ostalim ashābima. Ovdje je dokaz da onaj koji ne poriče "dīn dāra", ne ispoljavajući (izhār) svoj dīn, iako je potlačen – u vanjštini nije musliman. Naravno, osim kod onoga koji mu zna stanje i kada postoji dārul-islām, kojem je moguće pribjeći. A i tada je postojao dārul-islām

[234] Tj. kufr i riddet stanovnika el-Ahsā' je gori od kufra i širka Qurejšija i murtedda poslije smrti Allāhovog Poslanika, sallallāhu 'alejhi we sellem, iako oni sebe smatraju dobrim muslimanima, a muwehhide smatraju haridžijama, tekfīrovcima ili kafirima, džehennemskim paščadima

uopšten način – napraviće ogromne i opasne greške. Još jednom, šejh Hamed je govorio o ***dijārul-kufr*** za vrijeme postojanja ***dārul-islāma***.

Možemo navesti još jedan ājet, ***inšā'Allāh***, koji se osvrće na ovu temu.

Kaže Uzvišeni:

وَلَمَّا جَاءتْ رُسُلُنَا إِبْرَاهِيمَ بِالْبُشْرَى قَالُوا إِنَّا مُهْلِكُو أَهْلِ هَذِهِ الْقَرْيَةِ إِنَّ أَهْلَهَا كَانُوا ظَالِمِينَ قَالَ إِنَّ فِيهَا لُوطًا قَالُوا نَحْنُ أَعْلَمُ بِمَن فِيهَا لَنُنَجِّيَنَّهُ وَأَهْلَهُ إِلَّا امْرَأَتَهُ كَانَتْ مِنَ الْغَابِرِينَ

"I kad izaslanici naši Ibrāhīmu radosnu vijest donesoše: 'Mi ćemo uništiti stanovnike onoga grada, jer su njegovi stanovnici zulumćari!' 'U njemu je Lut' – reče Ibrāhīm. – 'Mi dobro znamo ko je u njemu' – rekoše oni – 'mi ćemo njega i porodicu njegovu sigurno spasiti, osim žene njegove, ona će ostati s onima koji će kaznu iskusiti.' " [235]

Meleki obavještavaju Ibrāhīma, 'alejhis-selām, da su poslati da unište grad, čiji su stanovnici ("ehluhā") zulumćari. Pa je opet upotrijebljena ista riječ na isti način.

Međutim, to ne spriječava da u tom gradu, tj. ***dāru***, postoje pojedinici koji ispoljavaju vjeru, a i oni potlačeni muslimani, koji to nisu u stanju učiniti, uz razliku između dunjālučkih propisa i āhiretskih, što smo objasnili.

---

[235] sūra el-'Ankebūt, 31. i 32. ājet

Osoba nepoznatog stanja, tj. "medžhulul-hāl", čija vanjština nije islamska u takvim dārovima ima propis dāra, i to je spomenuo šejh Hamed.

Međutim, u pogledu "medžhulul-hāla" u područjima (dārovima) gdje je riddet svjež – sustežemo se od bilo kakvog suda dok ne saznamo njegovo pravo stanje.

Ovdje se podrazumijeva da ovaj, "nepoznatog stanja", na sebi nema obilježja i znakove koji ukazuju na pripadnost nekoj nevjerničkoj skupini, poput vojske ili policije, ili nekoj drugoj vjeri mimo islāma, što je samo po sebi znak, ali, isto tako, nema znakove islāma.

Danas mnogi, nažalost, ne znaju mes'elu suda nad stanovništvom "sa aspekta uopštenosti", pa presuđuju nad ***dārom*** da je ***dārul-kufr***, npr., a da su stanovnici sa aspekta uopštenosti – muslimani, zapadajući često u grešku vezanja pojma ***dār*** za teritoriju u bukvalnom smislu, tj. kamenje, pjesak i sl., dok se pojam ***dār*** tiče zajednice ljudi koja živi na nekom području, koji su ili zahvalni ili nezahvalni.

Pa ako se desi da neko upotrijebi pojam ***dār*** u značenju zemlje – onda je to zbog boravka ljudi na tom mjestu. U arapskom jeziku se često koristi neka riječ u značenju nečega što biva u nečemu kao i u značenju samog mjesta u kojem to nešto bude.

Primjer za to je riječ ***''qarjetun''***, koja se u Qur'ānu spominje, a koja se prevodi kao grad i stanovnici, ili riječ ***''el-'īr''***, tj. karavana ili ljudi koji je sačinjavaju.

Ili, mimo Qur'āna, sa riječju ***''el-mīzab''*** se može misliti na oluk ili na vodu koja ide njime. Isto tako i riječ ***''en-nehr''*** može ukazivati na rijeku i na korito kojim ona teče.

Zamisli da neki narod živi u nekom djelu pustinje, koji ne pripada nijednoj državi. Neka ta zajednica bude dārul-kufr. Nakon toga se taj narod seli odatle, recimo da su nomadi i to mjesto ostane prazno, nije pod vlašću nijedne države.

Da li je to prazno mjesto sada ***dārul-kufr***? Naravno da nije, jer ono ne radi kufr, već ljudi, ali se nekad zvalo ***dārul-kufr***, jer je u njemu boravio dārul-kufr. ***Allāhul-Muste'ān***.

وَكَمْ أَهْلَكْنَا مِن قَرْيَةٍ بَطِرَتْ مَعِيشَتَهَا فَتِلْكَ مَسَاكِنُهُمْ لَمْ تُسْكَن مِّن بَعْدِهِمْ إِلَّا قَلِيلًا وَكُنَّا نَحْنُ الْوَارِثِينَ

"A koliko smo Mi samo ***''el-qarjeh''*** uništili, koji su u životu objesni bili! Eno domova njihovih, malo ko, poslije njih, navrati u njih, Nama su ostali." [236]

Ovo je bukvalan prijevod, s time što sam ostavio riječ ***''el-qarjetu''***.

Evo Korkutovog prijevoda.

"A koliko smo Mi sela i gradova uništili čiji su stanovici u životu obijesni bili! Eno domova njihovih, malo ko, poslije njih, navrati u njih, Nama su ostali."

[236] sūra el-Qasas, 58. ājet

El-Qarjetu u ājetu su stanovnici, jer su oni ti koji su bili oholi i nevjerni, a ne njihovi domovi i kuće.

Sada se postavlja pitanje: Da li se ostaci njihovih gradova, i nakon uništenja, nazivaju ***dijārul-kufr*** ili se kaže da su bili ***dijārul-kufr***, u smislu da je u njima boravio i radio nevjernički ***dār***? Ovo će ti pitanje otvoriti vrata shvaćanja ostalih mes'elā, koje se na ovo nadovezuju.

Dakle, osnova je da se ***dār*** odnosi na ljude, a zatim na mjesto u kojem borave i ono što je pod njihovom vlašću i dominacijom njihovog zakona. I kada se kaže da nema ***dārul-islāma***, misli se na zajednicu koja je ostvarila šartove ***dārul-islāma***, u što ulazi i snaga.

Istina je da mnogi, iz neznanja, ovo smatraju haridžijskom 'aqīdom, dok haridžije govore nešto sasvim drugo. Oni govore da onoga momenta kada vladar postane nevjernikom – po njihovom shvatanju, svaki pojedinac koji živi u njegovoj državi postaje kāfirom.

Ibn Hazm, rahimehullāh, prenosi od jedne njihove grupacije da su tekfīrili kadije koji nepravedno sude u domenu maloga kufra u sudstvu, kao i sve one koji žive u sjenci takve vlasti.

" وقالت العُوفية ـــ وهم طائفة من البيهسية التي ذكرنا آنفا ـــ إن الإمام إذا قضى قضية جور وهو بخراسان أو بغيرها حيث كان من البلاد ففي ذلك الحين نفسه يكفر هو وجميع رعيته حيث كانوا من شرق الأرض وغربها، ولو بالأندلس واليمن فَمَا بين ذلك من البلاد . "

'' 'Awfijje – koji su jedna grupacija bejhesijja, koje smo prethodno spomenuli – kažu da, kada imam nepravedno presudi u parnici, u Horosanu ili negdje drugo, u kojoj god zemlji bio – u tom momentu on postaje nevjernikom i sav njegov narod, gdje god bili na istoku i zapadu zemljine kugle. Makar bili u Endelusi i Jemenu, i bilo kojoj zemlji između njih.''

Ovo su haridžijske gluposti i njihov novotarski tekfīr kojeg, kako vidiš, nadovezuju na ono što nije njegov uzrok u šerī'atu, a zatim šire taj krug na one koji nikakve veze nemaju sa tim djelom. ***Allāhul-Muste'ān***.

Ovo je neispravno sa aspekta samog uzroka tekfīra, kao i pogledu tekfīra stanovnika zbog toga. Naprotiv, ovo je ludilo.

Čak i kada bi vladar učinio kufr – to nije dovoljno da se nad dārom presudi nevjerstvom, jer u njemu još uvijek vlada šerī'at i tewhīd i ima potrebnu snagu. A obaveza je po idžmā'u svrgnuti takvog vladara.

Upitan je šejh Muhammed bin Ibrāhīm:

"هل تجب الهجرة من بلاد المسلمين التي يحكم فيها بالقانون ؟ "

ج : "البلد التي يحكم فيها بالقانون ليست بلد إسلام , تجب الهجرة منها , و كذلك إذا ظهرت الوثنية من غير نكير و لا غيرت فتجب الهجرة , فالكفر بفشو الكفر و ظهوره , هذه بلاد كفر . أما إذا كان قد يحكم فيها بعض الأفراد أو وجود كفريات قليلة لا تظهر فهي بلد إسلام ..."

''Da li je obaveza učiniti hidžru iz zemalja muslimana u kojim se sudi po qānūnu (laičkom zakonu)?“ "

Odgovor:

''Zemlja u kojoj se sudi laičkom zakonom – nije zemlja (beled) islāma. Obaveza ju je napustiti. Isto tako kada se pojavi idolatrija, bez poricanja, niti se promijeni – hidžra je obaveza.
Dakle, sud kufra je izgrađen na proširenost kufra i njegovoj prevlasti (javnosti). Ovakva je zemlja kufra.
Ali, ako u njoj time sude neki pojedinci ili postoje malobrojni kufrovi koji nisu javni – onda je ona zemlja islāma.'' [237]

Preći ćemo sada na mes'elu ispoljavanja dīna i na karakter toga dina koji predstavlja opis za kojeg se veže ime i propis islāma u pogledu pojedinca u dotičnom daru i okruženju.

Vidjeli smo kakva je priroda "dīna" koji, kada se ispolji, zahtijeva da se dotičnom pojedincu presudi da je musliman. U vrijeme Hameda bin 'Atīqa, rahimehullāh, kada je postajao ***dārul-islām***, ispoljavanje vjere u mušričkim društvima nije bilo ispoljavanje obilježja koja su zajednička za sve, već ispoljavanje dīna, posebnog dīna kojim se pojedinac suprotstavlja vidovima širka i kufra koji su prisutni u njegovom društvu. To je šejh Hamed jasno objasnio u svojoj fetwi:

''Saznao sam da neki govore: ''U el-Ahsā' ima onih koji ispoljavaju svoj dīn, ne bivaju odvraćani od mesdžida i od

[237] Tj. ako se u njoj sudi šerī'atom i snagu imaju islām i muslimani, što je uzročno međusobno povezano

namāza'', i da je ovo ispoljavanje vjere kod njih. A ovo je razvratna greška. [238]

Njena suština (krajnji ishod) je da među stanovnicima Bagdada, stanovnicima Menbedža, stanovnicima Misra postoje oni koji su ''ispoljili svoju vjeru'' (izhārud-din), jer oni ne sprečavaju one koji klanjaju, niti ih odvraćaju od mesdžida. [239]

O Allāhovi robovi! Gdje vam je pamet? Spor koji je između nas i njih nije u namāzu, već u konstataciji tewhīda i naređivanju njega, prikazivanju širka ružnim i zabrani njega i izricanja (jasnog) toga, [240] ***kao što je rekao imam da'we Nedžda:***

''Osnovu dīni islāma i njegov stub sačinjavaju dvije stvari:

Prva:

---

[238] Tj. neki ljudi smatraju da "ispoljavanje dīna" (izhārud-dīn) koji je znak islāma pojedinca u tim područjima, koja su postala dijārul-kufr, zbog spomenutih uzroka, u datom stanju – predstavlja klanjanje namāza, odlazak u džamiju i sl. Uvaženi šejh to poriče i naziva je razvratnom greškom! Šta misliš onda, kakvo je stanje onih koji mušrike i tāgūte nazivaju muslimanima i njihove države nazivaju muslimanskim, i koji obavezuju muslimane da im budu poslušni, uđu u njihovu vojsku i policiju?! Allāhul-Muste'ān! A zna se ko to radi

[239] Tj. iz vaše zablude proizilazi da su pojedinci u tim područjima, koji nisu ispoljili tewhīd, dīn koji se suprotstavlja dotičnom dīnu mušrika – muslimani, ako imaju pri sebi ona obilježja islāma, u kojima se mušrici ne suprotstavljaju

[240] Tj. ovo je onaj dīn koji, kada se ispolji u datoj situaciji, za sobom povlači da pojedinac bude nazvan muslimanom. Allāhul-Muste'ān. I u tome nam se suprotstavljaju mušrici, ne u namāzu, selāmu i drugim stvarima. Ali, rekoh: Ovo je kada postoji dārul-islām

- ***naredba 'ibādeta Allāhu Jedinom, Koji nema sudruga, podsticanje na to, prijateljevanje (al-muwālā') na toj osnovi i tekfīr onoga ko ga ostavi.***

Druga:

- ***upozorenje na širk u 'ibādetu Allāhu, strogoća zbog toga, neprijateljstvo/suprotstavlanje (el-mu'ādāh) zbog toga i tekfīr onoga koji ga uradi.***

Ovo je ispoljavanje vjere (izhārud-din), o Abdullāhu sine Husejna!''

Dakle, u toj situaciji za opis vanjskog islāma nije dovoljno da čovjek klanja, ide u mesdžide, štampa Qur'āne, predaje na fakultetu, u "mejtefu" i čini druge stvari u kojima učestvuju mušrici. Ispoljavanje vjere je ono što je spomenuo uvaženi šejh Hamed.

Vratite se u vrijeme ratova protiv otpadnika, nakon smrti Allāhovog Poslanika, sallallāhu 'alejhi we sellem.

Da je neko od "odbijača zekata", za vrijeme borbe ili kada ga sretne neko od muslimana u njihovom dāru, izgovorio šehādet, klanjao namāz ili imao pri sebi bilo koje drugo obilježje, mimo potvrde validnosti propisa zekāta do Sudnjeg Dana i njegovog davanja – da li bi to bilo dovoljno za njegovo vanjštinski islām? Ne bi sigurno, sve dok ne ispolji dīn, tj. vjerovanje i pridržavanje propisa zekāta.

Jer spor je u zekātu, ne u drugim stvarima. Zamislite, radi se samo o jednom propisu, subhānAllāh.

Ali, da je neko od ovih otpadnika došao u ***dārul-islām*** – on bi u očima svakog onoga koji ne zna njegovo stanje bio

muslimanom, zbog opštih islamskih obilježja koje ima pri sebi.

Isti propis je kada su u pitanju otpadnici čije se otpadništvo veže za slučaj Musejleme Lažova. Ima nekih koji su mu povjerovali, misleći da je Allāhov Poslanik, sallallāhu 'alejhi we sellem, njemu dao učešće u vjerovjesništvu, jer su dvojica ljudi, po nalogu Musejleme, izmislili hadīth sa takvim sadržajem. Jedan od te dvojice je čak bio pisao nešto od Objave kod Allāhovog Poslanika, sallallāhu 'alejhi we sellem.

Bilo je među njima i onih koji su znali da je Musejlema – lažov, ali su stali uz njega iz pristrasnosti, tj. "uzeli ga za prijatelja", ništeći time princip neprijateljstva prema tāgūtu i mušricima, što ulazi u osnovu kufra u tāgūta.

Ashābi su se složili da su svi ovi – nevjernici, pa makar bili neznalice i pogrešno protumačili, i da su nevjernici svi oni koji sumnjaju u njihov kufr ili ih, ne dao Allāh, nazivaju muslimanima, što je još gore.

U Musejleminom ***dāru*** se učio ezan sa dodatkom, klanjao namāz i sprovodile mnoge stvari. Ova obilježja, po idžmā'u, nisu dovoljna da se takav dār nazove islamskim, niti da se pojedinci među njima, koji nisu ispoljili svoj dīn, nazovu muslimanima.

Kada je Hālid ibnul-Welid, radijallāhu 'anhu, zarobio Mudždža'ata, koji niti je ispoljio dīn, kao drugi ashābi, niti je pribjegao u ***dārul-islām***, niti je poslao pismo Hālidu i muslimanima u kojem bi ih obavijestio o trajanju svog islāma, već je nažalost ćutao, Hālid ga je u vanjštini tretirao kao otpadnika i objasnio mu zbog čega, te šta je ovaj trebao

uraditi, a zatim je prešao preko njegovog ubijanja, ali ga nije htio pustiti na slobodu dok mu ne presudi Ebū Bekr, radijallāhu 'anhu. Priča je poznata.

Sada se postavlja pitanje: Da li ćemo u pogledu pojedinaca koji danas žive u ***dijārul-kufr*** – obzirom da nema ***darul-islāma*** kojem se može hidžra učiniti i koji čovjeku može pružiti utočište – za vanjštinski islām usloviti "ispoljavanje dīna", na način koji je uslovio šejh Hamed, a i ostali učenjaci ehlus-sunneta, od ashāba do danas?

Ono u šta vjerujem jeste da u današnjoj situaciji – kada nema ***dārul-islāma*** u koji se može učiniti hidžra i koji je u stanju da pruži utočište i zaštitu – ne možemo, u pogledu pojedinaca, sprovesti govor šejha Hameda i ono što je poznato iz sīre ashāba. Jer, danas vlada situacija opšte potlačenosti nad malobrojnim muwehhidima, a ***dārul-islāma*** nema. Koliko ti ljudi poznaješ koji su naučili i ostvarili osnovu vjere?

Vjerujem da je obaveza da se nad svakim pojedincem koji u ovakvom stanju ispolji neko od obilježja islāma, posebno za muslimane u tom mjestu, presudi vanjštinskim islāmom, sve dok ne vidimo nešto što ga izvodi iz vjere, od uzroka nevjerstva, poput velikog širka, njegovih pratilja koje ruše osnovu vjere i drugih. Ovakav se u govoru 'uleme naziva ***''mesturul-hāl''***, tj. "onaj čije je pravo stanje skriveno".

U ta obilježja spada selām, šehādet, namāz, zekāt, post, hadždž, ezān, iqāmet, hidžāb, brada i druga obilježja.

Međutim, ona neće biti dokaz za vanjštinski islām ako su sastavljena sa drugim dokazima pripadnosti

nevjerničkim skupinama, poput tāgūtskih vojski, policija i drugih uniformi koji ukazuju na pripadnost nemuslimanima. U ovo ulaze odore sudija, advokata, popova, monaha, rabina, tradicionalne nošnje posebne za kāfire i otpadnike, itd.

Primjer za to je osoba koja ti u Iranu nazove selām. Ako vidiš da mu je vanjština rafidijska civilna nošnja – nećeš mu presuditi vanjštinskim islāmom. Ali, ako nema nijedno obilježje ši'īj̄ā – odgovorićeš mu na selām i presuditi mu islāmom u vanjštini.

Ili ako na hadžu vidiš grupe sa karakteristikama mušričkih sūfijā – isto tako ih nećeš smatrati muslimanima u vanjštini, jer je u tim skupinama osnova širk. ***Allāhul-Muste'ān***.

Kaže Uzvišeni:

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُواْ إِذَا ضَرَبْتُمْ فِي سَبِيلِ اللّهِ فَتَبَيَّنُواْ وَلاَ تَقُولُواْ لِمَنْ أَلْقَى إِلَيْكُمُ السَّلاَمَ لَسْتَ مُؤْمِنًا تَبْتَغُونَ عَرَضَ الْحَيَاةِ الدُّنْيَا فَعِندَ اللّهِ مَغَانِمُ كَثِيرَةٌ كَذَلِكَ كُنتُم مِّن قَبْلُ فَمَنَّ اللّهُ عَلَيْكُمْ فَتَبَيَّنُواْ إِنَّ اللّهَ كَانَ بِمَا تَعْمَلُونَ خَبِيرًا

"O vjernici, kada u boj krenete, na Allāhovom putu, sve dobro ispitajte i onome ko vam nazove selam ne recite: 'Ti nisi vjernik!' – kako biste se domogli ovozemaljskih dobara; ta u Allāha su mnoge dobiti! I vi ste prije bili kao oni, pa vam je Allāh darovao milost Svoju; zato uvijek sve

dobro ispitajte, a Allāhu je, zaista, poznato ono što radite."[241]

Međutim, u hadīthu je objašnjeno da, kada ti Židov nazove selām, ti ga nećeš smatrati muslimanom, a reći ćeš mu: ***''We 'alejkum''***, zato što mu znaš stanje prije toga i zato što se kāfiri u islamskoj državi razlikuju od muslimana.

Allāhov Poslanik, sallallāhu 'alejhi we sellem, je rekao:

" من صلى صلاتنا و استقبل قبلتنا و أكل ذبيحتنا فذلك مسلم , له ما لنا و عليه و علينا ."

''Ko god bude klanjao naš namaz, okretao se prema našoj kibli, jeo ono što mi zakoljemo – to je musliman. Ima prava i obaveze koje mi imamo.''

Tj. musliman je u vanjštini, a Allāh zna šta je u njegovom srcu.

Međutim, sud za stanovnike sa aspekta uopštenosti ostaje na snazi i niko nema pravo da ga poništi. A ovo je stanje pojedinaca.

Napominjem da govor o ovoj temi zahtijeva posebnu knjižicu. A ovdje su spomenuti važni temelji, koji su ključ za mnoga druga važna pitanja. O ovome sam detaljnije govorio

---

[241] sūra en-Nisā', 94. ājet

na predavanjima ***''Osnova dīni islāma...''***, koja držim na internetu, pa ko želi neka posluša.

Vratimo se Mustafi Šukriju, Semirovoj noćnoj mori i njegovom "kvisku" na putu odvraćanja od Allāhove vjere.

Na koji način je to Mustafa Šukri tekfīrio egipatsko društvo? Kakvu je hidžru uslovljavao?

Je li Mustafa Šukri sa svojim džemā'atom imao područje u kojem su sprovodili šerī'at, imali snagu da se opiru mušricima i pruže utočište muslimanima i onima koje su pozivali na hidžru?

Da li je tekfīrio egipatsko društvo sa aspekta uopštenosti, kao što je to u fetwi Hameda bin 'Atīqa, rahimehullāh, u pogledu čega se neće pobuniti musliman, a pogotovo onaj koji razumije znanje i posjeduje nešto od njega?

Da li mu to Semir zamjera? Ne može biti ništa drugo!

Ostalo je još samo da se vidi kakav je bio menhedž Šukrija u pogledu prirode ***dīna***, čije ispoljavanje za sobom povlači sud vanjštinskim islāmom svakom pojedincu koji ga ispolji. Kažem, moguće je da je Mustafa Šukri upao u tu grešku, u čemu se mi ne slažemo radi spomentug razloga. Međutim, da je Mustafa sa svojim džemā'atom imao dārul-islām kojem se može učiniti hidžra – imao bi osnovu da sprovede sve što je uvaženi šejh Hamed spomenuo. ***Allāhul-Muste'ān***.

Pa pošto ovdje postoji toliki broj mogućnosti i neodgovorenih pitanja u vezi sa Mustafom, ja pozivam

Semira da nam sa dokazima – kako šerī'atskim tako i činjeničnim – objasni ono na čemu je bio Mustafa Šukri!

A ako ne bude došao sa dokazom – postaje jasno da se radi, kao i obično, o optužbama bez dokaza. Naprotiv, Jado mora da dokaže islām stanovništva sa aspekta uopštenosti, kao i islām pojedinca čije je stanje preovladao veliki širk i njegove pratilje, koje ruše osnovu vjere.

Gdje je to Mustafa pogriješio? Samo – nemoj da prepisuješ!

I zadnje, i vrlo poučno, što ću spomenuti jeste da Jado treba da zna da greška Mustafe Šukrija – iako je možda pogriješio u pogledu znakova vanjštnskog islāma pojedinaca – spada u greške koje se ne mogu porediti sa tvojim i greškama onih tvoga kova, koji su srušili osnovu dīna, u pogledu širka, mržnje mušrika, neprijateljstva prema njima i tekfīra njih, kao i mržnje prema vjernicima i borbe protiv da'we tewhīda i nazivanja muwehhida tekfīrovcima, haridžijama i sl.

Dakle, ti i spomenuti ste mušrici. Štaviše, mnogi od vas su i tāgūti, teško vama, jer naređujete ljudima da čine 'ibādet drugom mimo Allāha i to im uljepšavate.

A greška Mustafe, ako je to uradio, spada u prestupe čija se prijetnja ne mora ispuniti nad pojedincem, zbog sljedećih razloga:

- iskrena tewba
- dobra djela, koja će izbrisati loša
- nevolje i nedaće kojima Allāh čisti osobu od grijeha

- oprost Allāha, jer je stvar manja od širka
- šefā'at onih koji imaju pravo na njega
- milost Milostivog i Njegov oprost

I na kraju, možda čovjek bude imao opravdanja u ***te'wīlu***, ***taqlīdu***, neznanju ili ***idžtihādu***.

A zašto ti sebe smatraš boljim od njega, obzirom da si se upetljao u najgore grijehe koji postoje? Savjetujem ti da se od njih što prije pokaješ, dok ti ne bude kasno!

Bolje je da čovjek dođe na Sudnji Dan i da mu se kaže da je bio ***haridžija*** ili ***tekfīrovac***, nego da mu se kaže da je bio ***mušrik*** ili ***tāgūt***!

Utječem se Allāhu i jednog i drugog.

De, objasni narodu ovo u vezi Mustafe Šukrija, da više ne petljaš po ***''Saffu''*** o tom čovjeku, a možda ćeš i nositi na Sudnjem Danu njegove greške na svojim leđima, zbog zuluma i laži koje na njega iznosiš!

Neka je slavljen Allāh, Najmudriji i Najpravedniji Sudac!

Njihov vođa Mustafa Šukri kazao je u stihovima: "O Allāhov robe, prije nego što se dogodi opći potop, poslušaj me! / Napusti zemlju svoju i slijedi me, pođi sa mnom do jednog ogromnog i napuštenog mjesta. / Mjesta u kome se ne robuje šejtanu. / To je mjesto o kojem maštam, gdje god se nađem. / Allāhov robe, uzmi poputninu i kreni za mnom, a dovoljna poputnina na ovome svijetu je

Kur'an. / U mjestu naše hidžre, saputniče moj, čistota je i spokoj; i pribježište od prokletog dunjaluka i griješenja; tamo je pravedna i vlast koji nudi sigurnost. / Vjeruj mi, to je mjesto u kojem sigurnost nema kraja."

Neka nam ovaj Jado navede izvor iz kojeg je uzeo ove riječi, a zatim neka nam objasni gdje je greška i šta je sporno u ovom citatu.

Wallāhi, ovo su divne riječi. Zamjeram mu samo ako je on ovo rekao, riječi ***''slijedi me... kreni za mnom''***, jer u njima ima jedna doza nepotrebnog isticanja sebe, s time što čovjeku treba otvoriti – a preselio je, odnosno ubijen je – vrata objašnjenja onoga što je želio tim reći.

Uprokos tome, ne vidim da su te riječi na stepenu harāma, niti mekrūha. Naprotiv, vjernik iz faraonove porodice je govorio isto i time mislio na slijeđenje Allāhovog naređenja.

Iako će Ebu Muhammed – Nedžad Balkan kazati za sebe da ga ljudi nepravedno optužuju za tekfīr, te da on ne tekfīri muslimane, nego nevjernike...

Da, to kažem i iza toga stojim, jer ja ne tekfīrim muslimane, ne dao Allāh.

Kaže šejh 'AbdulLatīf bin 'AbdurRahmān, rahimehullāh, u kontekstu govora o tome kad je tekfīr ispravan a kada ne:

" و أما إن كان المكفر لأحد من هذه الأمة يستند في تكفيره له إلى نص و برهان من كتاب الله و سنة نبيه , و قد رأى كفرا بواحا كالشرك بالله , و عبادة ما سواه , و الاستهزاء به تعالى أو بآياته أو رسله أو تكذيبهم أو كراهة ما أنزل الله من الهدى و دين الحق , أو جحد صفات الله تعالى و نعوت جلاله , و نحو ذلك , فالمكفر بهذا و أمثاله مصيب مأجور , مطيع لله و رسوله ...والتكفير بترك هذه الأصول , و عدم الإيمان بها , من أعظم دعائم الدين , يعرفه كل من كانت له نهمة , في معرفة دين الإسلام ..."

''A ako se onaj koji tekfīri nekog iz ovog ummeta u svom tekfīru oslanja na jasan tekst i dokaz iz Allāhove Knjige i sunneta Njegovog Vjerovjesnika i vidio je jasan kufr kao širk Allāhu, 'ibādet nekog drugog mimo Njega, izrugivanje Njega, Uzvišenog, ili Njegovih ājeta, poslanika, poricanje poslanika, ili mržnju onoga što je Allāh objavio od upute i istinske vjere, ili negaciju svojstava Uzvišenog Allāha i atributa Njegovog veličanstva i sl. – ispravno je postupio i bićе nagrađen, pokoran je Allāhu i Njegovom Poslaniku... [242]
...Tekfīr zbog ostavljanja ovih temelja [243] ***i zbog nevjerovanja u njih spada u najveće stubove vjere. To zna svako ko se napojio spoznajom dīni-islāma...''*** [244]

Glavni problem i uzrok naših sporova je to što mi nemamo isto pojmanje termina islām i širk, īmān, kufr i tekfīr, osnova vjere, osnova kufra u tāgūta, itd. Jer, on je to

---

[242] Tj. u tekfīru je pokoran Allāhu i Njegovom Poslaniku, sallallāhu 'alejhi we sellem
[243] Obožavanja samo Allāha, Jedinog, i kufra u tāgūta i īmāna u Allāhovog Poslanika, sallallāhu 'alejhi we sellem, vjerovanja u Sudnji Dan, i ostalih stvari bez kojih nema osnove vjere
[244] ***''Ed-Durerus-Senijje''***, 2/121

preskočio radi "važnijih stvari", poput hajza i nifāsa, bijelog iscjedka i slično, a sada mu teško da prizna da mora ispočetka. A ako nastavi ovako – bojim se da neće, kao njegov brat, napisati enciklopediju o važnosti upotrebe prezervativa radi spriječavanja side, mada njegov brat to nije nazvao prezervativima, već drugim imenom, nasred BiH televizije.

Evo ti još jednom riječi šejha Muhammeda iz ***''Ed-Durer...''***, 10/50-52:

''Kada to spoznate; ovi šejtani od prkosnika, ljudi koji se raspravljaju o Allāhu, nakon što Mu se je odazvalo, kada vide nekog da podučava ljude onome što im je naredio Muhammed, od šehadeta 'LĀ ILĀHE ILLALLĀH' i što im je zabranio, poput uvjerenja u dobra stvorenja i druge mimo njih, počnu se raspravljati i buniti ljude. I govore: ''Kako da tekfīrite muslimane? Kako da vrijeđate mrtve? Porodicu toga, stanovnike Dajfa, porodicu onoga, stanovnike toga i toga'', želeći time da se ne razjasni značenje 'LĀ ILĀHE ILLALLĀH' i da ne postane jasno da je uvjerenje da dobri koriste i štete, i dova njima – kufr koji izvodi iz vjere, pa da im ljudi kažu: ''Vi ste prije toga bili neznalice. Zašto nam niste to naređivali?'' [245]

I vidim da se u ovim riječima Semira vidi poraženost i klonulost pred snagom naših dokaza i temelja. Naprotiv, velika je mogućnost da ovaj čovjek sām zna ko je i šta je, da Allāh sačuva. Jer, ipak zna šta je veliki širk, iako baš ne zna dobro razliku između velikog i malog širka, i zna šta je tewhīd, onako površno. Pa kao da osjeća da je moguće da se on tu negdje mota oko kufra. Ili traži pojašnjenje!?

---

[245] Vidi ove riječi. Kao da o nama govori! SubhānAllāh, Onaj Koji stvara i daje da se isto ponavlja!

...spomenute izjave oduzimaju mu pravo na protivljenje.

Pogledaj ovo i nemoj prestati da se čudiš. Čovjek hoće da dokaže da ja ipak tekfīrim muslimane i ne nalazi nijednog drugog dokaza, osim optužbe koja je – kako rekoh i dokazah – lažna i sama potrebna dokaza, kao što ga obavezujem da dokaže islām onih koje naziva muslimanima.

Znači, prvo mora dokazati da su oni koje ja tekfīrim muslimani, a zatim mora dokazati da sam ja protekfīrio muslimane, a ne da oboje dokazuje optužbom i pukom tvrdnjom.

Allāhu moj, kakve ovo veze ima sa zdravim razumom, a kamoli islāmom? Nije se čuditi da nam u idućem članku donese potvrdu o tome da je osunećen, ali nadam se da neće staviti sliku u ***''Saffu''***, kako bi to dokazali. Dosta nam je slika golotinja i drugih, iako je sve to malehno u odnosu na širk.

Tito je odradio ljude na "kulturan način"!?

Kaže šejh 'AbdulLatīf bin 'AbdurRahmān bin Hasan, neka je Allāhova milost nad njima:

" و تلطف الشيطان في كيد هؤلاء الغلاة في قبور الصالحين , بأن دس عليهم تغيير الأسماء و الحدود الشرعية , و الألفاظ اللغوية , فسموا الشرك و عبادة الصالحين : توسلا و نداء , و حسن اعتقاد في الأولياء , و تشفعا بهم , و استظهارا بأرواحهم الشريفة , فاستجاب له صبيان العقول , و خفافيش البصائر , و داروا مع الأسماء , و لم يقفوا مع الحقائق . فعادت عبادة الأولياء و الصالحين , و دعاء الأوثان و

الشياطين , كما كانت قبل النبوة , و في زمان الفترة حذو النعل بالنعل , و حذو القذة بالقذة , و هذا من أعلام النبوة , كما ذكره غير واحد , و لم يزل في ظهور و ازدياد , حتى عم ضرره و بلغ شرره الحاضر و الباد . "

''Šejtān je na ''kulturan'' način prevario te ekstremiste u pitanju grobova dobrih ljudi, poturajući im zabludu putem mijenjanja ''imena'' i granica šerī'atskih suština i jezičkih pojmova. [246]
Pa su nazvali širk i obožavanje dobrih ljudi ''tewessulom'' i dozivanjem, [247] ***lijepim vjerovanjem u ewlije, traženjem šefā'ata od njih, traženjem pomoći od njihovih plemenitih duša.***
U tome mu se odazvaše osobe dječjih mozgova, slijepih srca, vežući se za imena, ne uzimajući u obzir suštine. [248]
Tako se ponovo vrati obožavanje ewlijā i dobrih ljudi, dova idolima i šejtānima, kao što je bilo prije vjerovjesništva u vremenu ''fetre'', korak u korak, dlaku u dlaku. I to je od znakova istinitosti vjerovjesništva, kao što je to spomenulo više osoba. Širenje ovoga je uzelo maha, sve dok njegova šteta nije obuhvatila stanovnike gradova i pustinje.'' [249]

Šejh 'AbdulLatīf bin 'AbdurRahmān bin Hasan, rahimehullāh, kaže:

---

[246] Tj. da upotrebljavaju vjerske termine, u jezičkom smislu.
[247] A ne dovom. Danas ljudi isto tako davanje glasova tāgūtima i parničenje pred njima, nazivaju ***''manjom od dvije štete''***, ***''vraćanjem svojih prava''***, ***''propisanom zaštitom od četnika, ustaša i drugih''***. Promijenili su ime širku da ga narod lakše uradi. Od šejtāna koji to rade je Jado i drugi slični njemu
[248] Mi im govorimo da ne postavljaju lažna božanstva svojim pozivom i glasovima, a oni kažu: ***''Nismo htjeli ništa drugo, osim da uradimo neko dobro i da pogodimo srednji put.''***
[249] ***''Ed-Durerus-Senijje''***, 12/283

" و كم هلك بسبب قصور العلم و عدم معرفة الحدود و الحقائق من أمة و كم وقع بذلك من غلط و غمة. مثال ذلك الإسلام و الشرك نقيضان لا يجتمعان و لا يرتفعان و الجهل بالحقيقتين أو أحدهما أوقع كثيرا من الناس بالشرك و عبادة الصالحين لعدم معرفة الحقائق و تصورها..."

''Koliko je samo grupa nastradalo zbog manjkavosti znanja i nepoznavanja granica i suština (imena, op. prev). ***Koliko se zbog toga samo pojavilo greški i muka. Kao na primjeru pravila koje glasi: ''Islām i širk su dvije, jedna drugoj suprotne, stvari, ne mogu se sastati niti nestati, tako da nijedna ne ostane (***ili niti obje nestati, op. prev)***''. A neznanje o njihovoj suštini*** (tj. islāma i širka, op. prev.) ***ili samo o jednoj – uvelo je mnoge u širk i obožavanje (***ibādet***) dobrih ljudi, i to sve zbog nepoznavanja suština i nemanja ispravne predstave o njima...''*** [250]

Kaže šejh 'Abdullāh Ebū Batīn, rahimehullāh:

" و مما يتعين الاعتناء به معرفة حدود ما أنزل الله على رسوله لأن الله سبحانه ذم من لا يعرف حدود ما أنزل الله على رسوله فقال تعالى :

(الأعراب أشد كفرا و نفاقا و أجدر ألا يعلموا حدود ما أنزل الله على رسوله)..."

''U stvari kojima se mora dati posebna pažnja i briga spada spoznaja granica onoga što je Allāh objavio Svome Poslaniku, jer je Allāh pokudio one koji to ne znaju, rekavši:

---

250 ***''Minhādžut-Te'sīs''***, 12. str.

'Beduini su najveći nevjernici i munāfici, i najpreči da ne znaju granice onoga što je Allāh spustio Svom Poslaniku.' ''[251]

Pravo na protivljenje mi može uzeti samo Qur'ān i sunnet, i mjerodavan konsenzus muslimana, tj. idžmā', a ne šejtanske vesvese i krasnorječje mušrikā i neznalicā. Ovaj se čak nije ni potrudio da ukrasi laži i zabude! Nema kud'!

Kāfir je svako ko se ne slaže s njim u pitanju izbora i glasanja...

Eh, sada dolazimo do važne teme i oblasti.

Radi se o tome što ja ovo pravilo nisam generalizirao. Naprotiv, svako ko me zna i sluša me, zna moje mišljenje u vezi onih koji dozvoljavaju glasanje i onih koji glasaju.

Način na koji prilazim ovoj mes'eli se može naći na mojim predavanjima ***''Mu'adh ibn Džebel''*** i mnogim ostalim predavanjima, čak i u mojim obraćanjima u sobi ***''Islamska država''*** na "paltalku".

Meni je glas promukao i sām sam sebi dosadio objašnjavajući ljudima utemeljenje pitanja zabrane glasanja i tekfīra glasača i onoga koji to dozvoljava, uzimajući u obzir više elemenata i temelja, koji se tiču stanja onoga koji daje glas, stanja onoga kome se daje glas, stanja onoga koji to sve dozvoljava, kao i potrebu uzīmānja u obzir mes'ele pravljenja razlike između "neznanja propisa" (***džehlul-hukm***)

---

[251] ***''El-Intisār li Hizbillāhil-Muwehhidīn''***

i "neznanja stanja" (***džehlul-hāl***). Svi ovi temelji su potrebni za sud nad pojedincem.

Međutim, jado i njegova četa je uletila u momentu kada sam se obraćao ljudima kojima su ovi temelji prethodno objašnjeni i zatekao uopštenu kratku rečenicu, koja se može sprovoditi u nekim situacijama, bez ikakve sumnje, nad svakim pojedincem, što ću kasnije objasniti, gdje sam ja sve misli sveo na tu situaciju.

On se je u maniru ***''ce-ce muhe''*** bacio na ovu izreku da bi podvalama u vezi nje za svagda uspavao onoga koji se hrani njegovom hranom. Allāh te sačuvao od svakog zla!

A što se tiče ovoga ***''...ko se ne slaže s njim''*** – to nisu moje riječi, već njegove. Jer, kada bih ovo rekao – ja ne bih bio musliman.

Naprotiv, ko se ne slaže sa islamskim propisom, propisom Allāha u pogledu ovog novonastalog pitanja – kāfir je bez ikakve sumnje. Mora nešto izmisliti da bi odvraćao ljude od Allāhovog puta.

...pa makar taj neko bio najveći učenjak među muslimanima.

Da, koje god stvorenje upadne u veliki širk ili njegove pratilje i ako u pogledu njega nestanu sve prepreke tekfīra – on je kāfir po Allāhovom sudu i sudu Njegovog Poslanika, sallallāhu 'alejhi we sellem.

Međutim, kao što rekoh, Jado nema ispravne temelje u osnovama širka i islāma, pa kako onda da ih ima u pogledu

tekfīra određene osobe, gdje je u potpunosti zabrljao, do izlaska iz vjere, pa se zbog toga i buni.

Ja ne znam nijedan tekst u kojem se zabranjuje i isključuje mogućnost da učen čovjek može da učini kufr.

Naprotiv, Qur'ān i sunnet su puni tekstova koji govore o suprotnom.

Kaže Uzvišeni:

وَلَن تَرْضَى عَنكَ الْيَهُودُ وَلاَ النَّصَارَى حَتَّى تَتَّبِعَ مِلَّتَهُمْ قُلْ إِنَّ هُدَى اللّهِ هُوَ الْهُدَى وَلَئِنِ اتَّبَعْتَ أَهْوَاءهُم بَعْدَ الَّذِي جَاءكَ مِنَ الْعِلْمِ مَا لَكَ مِنَ اللّهِ مِن وَلِيٍّ وَلاَ نَصِيرٍ

"Ni Jevreji, ni kršćani neće biti tobom zadovoljni sve dok ne prihvatiš vjeru njihovu. Reci: 'Allāhov put je jedini pravi put!' A ako bi se ti poveo sa željama njihovim, nakon Objave koja ti dolazi, od Allāha te niko ne bi mogao zaštititi niti odbraniti." [252]

ذَلِكَ هُدَى اللّهِ يَهْدِي بِهِ مَن يَشَاء مِنْ عِبَادِهِ وَلَوْ أَشْرَكُواْ لَحَبِطَ عَنْهُم مَّا كَانُواْ يَعْمَلُونَ

"To je Allāhovo uputstvo na koje On ukazuje onima kojima hoće od robova Svojih. A da su oni druge Njemu

[252] sūra el-Beqare, 120. ājet

ravnim smatrali, sigurno bi im propalo ono što su činili." [253]

وَاتْلُ عَلَيْهِمْ نَبَأَ الَّذِي آتَيْنَاهُ آيَاتِنَا فَانسَلَخَ مِنْهَا فَأَتْبَعَهُ الشَّيْطَانُ فَكَانَ مِنَ الْغَاوِينَ وَلَوْ شِئْنَا لَرَفَعْنَاهُ بِهَا وَلَكِنَّهُ أَخْلَدَ إِلَى الأَرْضِ وَاتَّبَعَ هَوَاهُ فَمَثَلُهُ كَمَثَلِ الْكَلْبِ إِن تَحْمِلْ عَلَيْهِ يَلْهَثْ أَوْ تَتْرُكْهُ يَلْهَث ذَّلِكَ مَثَلُ الْقَوْمِ الَّذِينَ كَذَّبُواْ بِآيَاتِنَا فَاقْصُصِ الْقَصَصَ لَعَلَّهُمْ يَتَفَكَّرُونَ

"I kaži im vijest o onome kome smo dokaze Naše dali, ali koji se od njih udaljio pa ga je šejtān dostigao, i on je zalutao. A da smo htjeli, mogli smo ga s njima uzvisiti, ali se on ovom svijetu priklonio i za svojom strašću krenuo. Njegov slučaj je slučaj kao psa: ako ga potjeraš on isplažena jezika dahće, a ako ga se okaniš on opet dahće. Takvi su ljudi koji Naše dokaze smatraju lažnim; zato kazuj događaje da bi oni razmislili." [254]

اتَّخَذُواْ أَحْبَارَهُمْ وَرُهْبَانَهُمْ أَرْبَابًا مِّن دُونِ اللّهِ وَالْمَسِيحَ ابْنَ مَرْيَمَ وَمَا أُمِرُواْ إِلاَّ لِيَعْبُدُواْ إِلَهًا وَاحِدًا لاَّ إِلَهَ إِلاَّ هُوَ سُبْحَانَهُ عَمَّا يُشْرِكُونَ

"Oni su, pored Allāha, uzeli svećenike svoje i monahe svoje za rabbove i Mesiha, sina Merjemina, a naređeno im je da čine 'ibādet samo jednom Bogu. Nema dostojnog 'ibādeta osim Njega. On je vrlo visoko iznad onih koje oni Njemu pridružuju." [255]

---

[253] sūra el-En'ām, 88. ājet
[254] sūra el-E'rāf, 175. i 176. ājet
[255] sūra et-Tewbe, 31. ājet

وَلَقَدْ أُوحِيَ إِلَيْكَ وَإِلَى الَّذِينَ مِنْ قَبْلِكَ لَئِنْ أَشْرَكْتَ لَيَحْبَطَنَّ عَمَلُكَ وَلَتَكُونَنَّ مِنَ الْخَاسِرِينَ

"A tebi, i onima prije tebe objavljeno je: Ako budeš druge Allāhu ravnim smatrao, tvoja djela će sigurno propasti, a ti ćeš izgubljen biti." [256]

وَتَرَى كَثِيرًا مِّنْهُمْ يُسَارِعُونَ فِي الإِثْمِ وَالْعُدْوَانِ وَأَكْلِهِمُ السُّحْتَ لَبِئْسَ مَا كَانُواْ يَعْمَلُونَ لَوْلاَ يَنْهَاهُمُ الرَّبَّانِيُّونَ وَالأَحْبَارُ عَن قَوْلِهِمُ الإِثْمَ وَأَكْلِهِمُ السُّحْتَ لَبِئْسَ مَا كَانُواْ يَصْنَعُونَ

"Vidiš mnoge od njih kako u grijehe i nasilje srljaju i kako ono što je zabranjeno jedu; ružno li je to kako postupaju! Trebalo bi da ih čestiti i učeni ljudi od lažna govora i zabranjena jela odvraćaju. Ružno li je to kako postupaju!" [257]

فَخَلَفَ مِن بَعْدِهِمْ خَلْفٌ وَرِثُواْ الْكِتَابَ يَأْخُذُونَ عَرَضَ هَذَا الأَدْنَى وَيَقُولُونَ سَيُغْفَرُ لَنَا وَإِن يَأْتِهِمْ عَرَضٌ مُّثْلُهُ يَأْخُذُوهُ أَلَمْ يُؤْخَذْ عَلَيْهِم مِّيثَاقُ الْكِتَابِ أَن لاَّ يَقُولُواْ عَلَى اللّهِ إِلاَّ الْحَقَّ وَدَرَسُواْ مَا فِيهِ وَالدَّارُ الآخِرَةُ خَيْرٌ لِّلَّذِينَ يَتَّقُونَ أَفَلاَ تَعْقِلُونَ

[256] sūra ez-Zumer, 65. ājet
[257] sūra el-Mā'ide, 62. i 63. ājet

"I poslije njih ostala su pokoljenja koja su Knjigu naslijedila i koja su kupila mrvice ovoga prolaznog svijeta, i govorila: 'Bićе nam oprošteno!' A ako bi im opet dopalo šaka tako nešto, opet bi to činili. Zar od njih nije uzet zavjet u Knjizi – a oni čitaju ono što je u njoj – da ćе o Allāhu samo istinu govoriti. Onaj svijet je bolji za one koji se grijeha klone; opametite se!" [258]

وَإِذَ أَخَذَ اللّهُ مِيثَاقَ الَّذِينَ أُوتُواْ الْكِتَابَ لَتُبَيِّنُنَّهُ لِلنَّاسِ وَلاَ تَكْتُمُونَهُ فَنَبَذُوهُ وَرَاء ظُهُورِهِمْ وَاشْتَرَوْاْ بِهِ ثَمَناً قَلِيلاً فَبِئْسَ مَا يَشْتَرُونَ

"A kada je Allāh uzeo obavezu od onih kojima je Knjiga data da ćе je sigurni ljudima objašnjavati da nećе iz nje ništa kriti, oni su je, poslije, za leđa svoja bacili i nečim što malo vrijedi zamijenili; a kako je ružno to što su u zamjenu dobili." [259]

إِنَّ الَّذِينَ يَكْتُمُونَ مَا أَنزَلْنَا مِنَ الْبَيِّنَاتِ وَالْهُدَى مِن بَعْدِ مَا بَيَّنَّاهُ لِلنَّاسِ فِي الْكِتَابِ أُولَئِكَ يَلعَنُهُمُ اللّهُ وَيَلْعَنُهُمُ اللَّاعِنُونَ

"One koji budu tajili jasne dokaze, koje smo Mi objavili, i pravi put, koji smo u Knjizi ljudima označili, njih ćе Allāh prokleti, a proklećе ih i oni koji imaju pravo da proklinju." [260]

Zatim ājeti i hadīthi koji govore o prestupima u pitanjima velikog širka i pitanja tāgūta su sveobuhvatnog

---

[258] sūra el-E'rāf, 169. ājet
[259] sūra Ālu 'Imrān, 187. ājet
[260] sūra el-Beqare, 159. ājet

karaktera. Tiču se 'uleme i drugih, onih koji se pripisuju islāmu i onih koji se pripisuju drugim vjerama.

Ebū Batīn, rahimehullāh, kaže:

" قال الشيخ موفق الدين أبو محمد بن قدامة رحمه الله تعالى لما أنجز كلامه : هل كل مجتهد مصيب ؟ ورجح قول الجمهور ، أنه ليس كل مجتهد مصيب ، بل الحق في قول واحد من أقوال المجتهدين .

قال : وزعم الجاحظ : أن من خالف ملة الإسلام إذا نظر فعجز عن إدراك الحق فهو معذور غير آثم ، إلى أن قال : أما ما ذهب إليه الجاحظ فباطل يقيناً وكُفرٌ بالله ورد عليه وعلى رسوله ، فنعلم قطعاً : أن النبي صلى الله عليه وسلم أمر اليهود والنصارى بالإسلام وإتباعه وذمهم على الإصرار وقاتلهم جميعهم ، يقتل البالغ منهم .

ونعلم : أن المعاند العارف ممن يقل ، وإنما الأكثر مقلدة اعتقدوا دين آبائهم تقليداً ولم يعرفوا معجزة الرسول وصدقه ."

''Rekao je šejh Muweffequd-Din, Ebū Muhammed Ibn Qudāme, rahimehullāhu te'ālā, nakon što je završio govor o tome da li je svaki mudžtehid na istini? Gdje je učinio prioritetnijim mišljenje većine, po kojem nije svaki mudžtehid na istini. Naprotiv, haqq je u jednom mišljenju među mišljenjima mudžtehidā.
Rekao je: ''Džahiz je tvrdio da je opravdan i nije griješan onaj koji se suprotstavi islāmu [261] ***ako je ''razmatrao''*** [262] ***i nije bio sposoban da dokuči istinu.'' – do riječi –***

[261] Tj. u osnovi islāma, tewhīdu i poslanici
[262] Tj. idžtihādio

''Mišljenje koje je zagovarao Džahiz je nedvojbeno neispravno i kufr je u Allāha i vraćanje (odbijanje) riječi Allāha i Njegovog Poslanika. [263]
Jer, mi jeqīnski (kategorički, nedvojbeno) znamo da je Vjerovjesnik, sallallāhu 'alejhi we sellem, naredio islām Židovima i hršćanima [264] ***i njegovo slijeđenje i da ih je kudio zbog ustrajnosti i da se borio protiv svih, ubijajući punoljetnog među njima.*** [265]
I znamo da je malo onih koji čine nevjerstvo iz inata. Većina njih su muqallidūn [266] ***(slijepi sljedbenici), koji vjeruju u vjeru svojih predaka iz slijepog slijeđenja i ne znaju mu'džize Poslanika, niti njegovu iskrenost (istinitost).''*** [267]

---

[263] Tj. onaj ko kaže da čovjek koji uradi veliki širk ili sruši osnovu vjere ne postaje mušrikom i kāfirom, ako je razlog tome idžtihād. Ovo je upravo ono mišljenje koje zagovara Semir Imamović i drugi njemu slični, kao i potpisioci ***''Proglasa''***. Ovo je kufr zato što se na njega nadovezuju neodricanje od tih mušrika, te zbog toga što predstavlja poricanje i odbijanje šerī'atskih tekstova koji presuđuju da je muširk svako ko uradi širk, pa makar bio neznalica, muqallid, mute'ewwil ili mudžtehid

[264] Pogledaj kako naša 'ulema ne pravi razliku u tekfīru između kāfira u osnovi i onih koji se pripisuju islāmu, ako su uzroci kufra u pitanjima tewhīda i poslanice i onih stvari koje ruše osnovu vjere. Danas postoje ljudi, koji se čak pripisuju znanju, koji u tekfīru u oblasti osnove vjere prave razliku između spomenutih

[265] Što znači da se nad njima mimo toga što su radi širka izgubili ime islāma, kojem se pripisuju – ostvario argument, pa se oni tekfīre tekfīrom kažnjavanja. A argument u osnovama vjere se ostvaruje dolaskom teksta ili postojanjem mogućnosti saznanja

[266] Iako su muqallidi, oni su i kāfiri – mimo toga što su mušrici – od onog momenta kada sticanje znanja postane moguće

[267] ***''Ed-Durer…''***, 12/69-73

Kaže uvaženi šejh Ebū Batīn, rahimehullāh:

" قد ذكر أهل العلم من أهل كل مذهب أشياء كثيرة لا يمكن حصرها من الأقوال و الأفعال و الاعتقادات , أنه يكفر صاحبها **و لم يقيدوا ذلك بالمعاند** , فالمدعي أن مرتكب الكفر متأولا أو مجتهدا أو مخطئا أو **مقلدا** أو **جاهلا** معذور **مخالف للكتاب والسنة والإجماع** بلا شك مع أنه لا بد أن ينقض أصله فلو طرد أصله كفر بلا ريب كما لو توقف في تكفير من شك في رسالة محمد صلى الله عليه وسلم ونحو ذلك . "

''Učenjaci iz svih pravnih škola su spomenuli mnogo stvari, koje ne možemo pobrojati, od riječi, djela i uvjerenja, čiji počinioci postaju nevjernicima, i to nisu ograničili samo na inadžiju.
Zato, svaki onaj koji tvrdi da je počinioc kufra iz te'wīla (pogrešno tumačenje dokaza), idžtihāda (ulaganja maksimalnog truda od strane islamskog učenjaka u dokučivanju šerī'atskog propisa), slijepog slijeđenja (taqlīda) ili neznanja (džehla) opravdan – suprotstavlja se Knjizi, sunnetu i idžma'u, bez ikakve sumnje.
S time što on neminovno mora poništiti taj svoj temelj. Jer, kada bi se do kraja držao svog temelja – nesumnjivo bi postao nevjernikom, kao kada bi se sustegao od tekfīra onoga koji sumnja u poslanicu Muhammeda, sallallāhu 'alejhi we sellem.'' [268]

Dakle, postoji idžmā' u ovom pitanju. A ako Semir ima dokaz od Allāha da veeeliki alim nikako ne može izaći iz vjere – neka ga donese. A ako se slaže sa mnom – onda je potrebno samo dokazati da je određeni učenjak učinio kufr u Allāha.

---

[268] ***''Ed-Durerus-Senijje''***, 12/72, 73

Kaže 'AbdulLatīf bin 'AbdurRahmān, rahimehumullāh:

" وهل أوقع الاتحادية والحلولية فيما هم عليه من الكفر البواح والشرك العظيم والتعطيل لحقيقة وجود ربّ العالمين إلاَّ خطؤهم في هذا الباب الذي اجتهدوا فيه ، فضلُّوا وأضلَّوا عن سواء السبيل ؟ وهل قتل الحلاج ــ باتفاق أهل الفتوى على قتله ــ إلا ضلال اجتهاده ؟ وهل كفر القرامطة وانتحلوا ما انتحلوه من الفضائح الشنيعة وخلعوا ربقة الشريعة إلا باجتهادهم فيما زعموا ؟ وهل قالت الرافضة ما قالت واستباحت ما استباحت من الكفر والشرك وعبادة الأئمة الإثني عشر وغيرهم ، ومسبة أصحاب الرسول صلى الله عليه وسلم وأم المؤمنين الصديقة بنت الصديق رضي الله عنهما إلا باجتهادهم فيما زعموا !؟ "

''Zar je ittihādije i hulūlijje u ono na čemu su od jasnog kufra i ogromnog širka i negacije istinskog postojanja Gospodara svjetova, uvelo išta (drugo), osim njihova greška u tom poglavlju, u kojem su učinili idžtihād, pa su zastranili i druge u zabludu odveli sa pravog puta?
Zar je Hallādža ubilo, prema konsenzusu muftija u pogledu njegovog ubistva, išta drugo do zabluda njegovog idžtihāda?
Zar su karāmiti učinili kufr, zagovarali ono što jesu od ogromnih sramota i skinuli sa sebe opis islāma, osim radi njihovog idžtihāda, kako tvrde?
Jesu li rafidije rekli ono što su rekli i ohalālili ono što su ohalāili od kufra i širka i 'ibādeta dvanaest imāma i drugih, i psovanja ashābā Resūla, sallallāhu 'alejhi we sellem, i majke vjernika, Čedne, kći iskrenog, radijallāhu 'anhumā, osim zbog njihovog idžtihāda, kako tvrde?'' [269]

[269] ***''Minhādžut-Te'sīs''***, 218. str.

Rekao je šejh Muhammed bin 'AbdulWehhāb, rahimehullāh, govoreći o menhedžu Ibn Tejmijje u tekfīru pojedinca:

" فانظر كلامه في التفرقة بين المقالات الخفية وبين ما نحن فيه في كفر المعين ، وتأمل تكفيره رؤوسهم ، فلاناً وفلاناً بأعيانهم وردتهم ردّة صريحة ، وتأمَّل تصريحه بحكاية الإجماع على ردّة الفخر الرازي عن الإسلام ، مع كونه عند علمائكم من الأئمة الأربعة ، هل يناسب هذا لما فهمت من كلامه : أن المعين لا يكفر ؟ "

''Pogledaj njegov govor o pravljenju razlike između manje poznatih stvari (pitanja) i između onoga o čemu mi pričamo i tekfīra pojedinca u tome.
I razmisli kako je tekfīrio njihove glavešine, toga i toga, poimenično, i da je njihov riddet jasan. I razmisli kako je jasno izrekao spomen idžmā'a u vezi riddeta el-Fahra er-Rāzija od islāma, iako je on kod vaše 'uleme od četvorice imāma.

Slaže li se ovo sa onim što si shvatio iz njegovog govora, da pojedinac ne postaje kāfirom?'' [270]

Uvaženi šejh 'AbdurRahmān, rahimehullāh, kaže:

" وذكر شيخ الإسلام رحمه الله : أن الفخر الرازي ، صنف : (السر المكتوم في عبادة النجوم) فصار مرتداً إلاَّ أن يكون قد تاب بعد ذلك ، فقد كفَّر الرازي بعينه لما زيَّن الشرك ..... فانظر إلى هذا الإمام الذي نسب عنه من أزاغ الله قلبه عدم تكفير المُعيَّن ، كيف ذكر عن الفخر الرازي وأبي معشر وغيرهما من المصنفين المشهورين أنهم كفروا وارتدوا عن الإسلام ، وتأمل قوله : حتى شاع ذلك في كثير

[270] ***''Ed-Durer...''***, 10/63-73

ممن ينتسب إلى الإسلام لتعلم ما وقع في آخر هذه الأمة من الشرك بالله ، وقد ذكر الفخر الرازي في ردِّهِ على المتكلمين ، وذكر تصنيفه (السر المكتوم) ، وقال : فهذه ردّة صريحة باتفاق المسلمين"

''Spomenuo je šejhul-islām, rahimehullāh, da je el-Fahr er-Rāzi napisao ''Skrivena tajna u 'ibādetu zvijezda'', pa je postao murteddom, osim ako se nakon toga pokajao.
On je protekfīrio Rāzija poimenično nakon što je uljepšao širk... Pogledaj ovog imāma kojem oni kojima je Allāh srca skrenuo pripisuju netekfīrenje pojedinca; kako je spomenuo da su nevjernici postali el-Fahr er-Rāzi, Ebū Ma'šer i drugi od poznatih pisaca i da su se otkinuli od islāma.
Razmisli o njegovim riječima: ''...dok se to nije proširilo među velikim brojem onih koji se pripisuju islāmu...'', da bi saznao šta se od širka dogodilo zadnjem djelu ovoga ummeta.
On je spomenuo er-Rāzija u odgovoru apologetima, spomenuo je njegovo djelo ''Skrivena tajna...'' i rekao: ''Ovo je jasno otpadništvo po saglasnosti muslimana.'' [271] ***''*** [272]

Kaže Sulejmān bin Sehmān, rahimehullāh:

" وقد تقدم كلام الشيخ في الرازي وتصنيفه في دين المشركين وأنها ردّة صريحة ، وهو مُعيَّن ، وتقدم في كلام الشيخ عبد اللطيف رحمه الله حكاية إجماع العلماء على تكفير بشر المريسي وهو رجل مُعيَّن ، وكذلك الجهم بن صفوان ، والجعد ابن درهم ، وكذلك الطوسي نصير الشرك ، والتلمساني ، وابن سبعين ، والفارابي أئمة

[271] Kažem: Obrati pažnju kako kaže ***muslimani***, a ne ***učenjaci***, jer je to opšte poznato u vjeri, a er-Rāzī je, kako vidiš, jedan od učenjaka u koje se upire prstom. Allāhul-Muste'ān. I to nije spriječilo da se protekfīri kada je srušio osnovu dīna

[272] ***''Ed-Durer…''***, 11/452, 453

الملاحدة وأهل الوحدة ، وأبي معشر البلخي ، وغيرهم . وفي إفادة المستفيد للشيخ محمد بن عبد الوهاب رحمه الله في تكفير المُعيَّن ما يكفي طالب الحق والهدى "

''Prethodio je govor šejha o er-Rāziju i njegovom djelu o dīnu muširka i da je to jasno otpadništvo, a on je pojedinac.
A u govoru šejha 'AbdulLatīfa, rahimehullāh, je prethodio spomen idžmā'a 'uleme u pogledu tekfīra Bišra el-Merīsija, i on je pojedinac.
Isto tako el-Džehma ibn Safwāna, el-Dža'da ibn Dirhema, isto tako et-Tūsija, pomagača širka i et-Telmesānija, Ibn Sebe'īna, el-Fārābija, prvaka nevjernika i zagovornika panteizma, Ebu Ma'šer el-Belhija i drugih. A u ''Ifādetul-mustefīd'' od šejha Muhammeda, rahimehullāh, u pogledu tekfīra pojedinca ima ono što je dovoljno onom ko traži istini i uputu.'' [273]

Kažem: Svi ovi spomenuti su kod sebe imali znanje i 'ibādet, ali su uprkos tome protekfīreni.

Učenjaci hanefijske pravne škole u Buhāri su govorili za Ibn Sinu da je on bio inteligentan kāfir.

A ako Semir ima dokaz da učenjak ne može izaći iz vjere – neka ga donese.

On jasno kaže "da je nevjernik svako ko dozvoljava glasanje i ulazak u parlament".

Uopštenost koja je u ovim riječima sam već objasnio. Ali, pravilo koje se sprovodi nad svakim pojedincem jeste tekfīr svakog ko dozvoli davanje glasa predsjednicima

[273] ***''Kešfuš-Šubhetejn''***, 96. str.

država ili glasa za njih, i ovdje nema opravdanja u neznanju stanja predsjednika. Iz ovoga se izuzima samo prisiljen, lud i maloljetan.

Isto tako, svako ko dozvoli davanje glasa ili glasa za kandidate, za koje zna da će se zaklinjati da će da poštuju i vjeruju u tāgūta ili zna da će ući u parlament sa karakterom zakonodavca, iako se neće zakleti – takav je nevjernik. Iz ovoga propisa se izuzima samo prisiljeni, ludi i maloljetni.

Ovo je pojašnjenje uopštenosti koja je u rečenici koju je Semir naveo.

Pravilo je opće, pa tako obuhvata najveće autoritete današnjice...

Vidite ovu nepravdu! Kako želi da mi po svaku cijenu nametne tekfīr svakog pojedinca, na osnovu uopštenosti koja je prisutna u rečenici, koju želi iskoristiti u šejtanske svrhe.

On kao da nikad nije čuo da postoji razlika između uopštenog tekfīra i tekfīra pojedinca. Najžalosnije je to što je upravo on na svom buncanju o tekfīru u njegovom poznatom predavanju spomenuo razliku između uopštenog tekfīra i tekfīra pojedinca, koristeći ovo pravilo da odbrani mušrike i tāgūte, temeljeći da su neznanje, te'wīl, taqlīd i idžtihād – prepreke tekfīra mušrika i tāgūta. Zato kaže da se pravi razlika između djela i riječi, i onih koji ih rade i govore, na što smo upozorili i što smo raskrinkali.

On uopšteni tekfīr koji su ponekad učenjaci izgovarali ne primjenjuje nad svakim pojedincem, nažalost niti u pitanjima velikog širka i mes'elama tāgūta.

Razlog tome je što se u pogledu pojedinca mogu ponekad ispriječiti takozvane prepreke tekfīra pojedinca, nasuprot kojih stoje uvjeti tekfīra.

Te prepreke mogu biti vezane za stanje samog počinioca, za uzrok tekfīra od riječi i djela i za način ustanovljavanja krivice.

U ovoj mes'eli je kobno napraviti grešku u pogledu prepreka koje se tiču pitanja velikog širka i mes'ela tāgūta, gdje preprekom može biti samo ikrāh (prisila), ludilo, maololjetnost. To kada govorimo o počiniocima. AllāhulMuste'ān.

Pa zašto je zaboravio ovo pravilo kada sam ja u pitanju?

Kaže šejhu-islām Ibn Tejmijje, rahimehullāh:

" وكنت أبين لهم أن مانقل لهم عن السلف والأئمة من إطلاق القول بتكفير من قال كذا وكذا ، فهو أيضا حق ، لكن يجب التفريق بين الإطلاق والتعيين ، وهذه أول مسألة تنازعت فيها الأمة من مسائل الأصول الكبار ، وهي مسألة الوعيد..."

''Ja sam im objašnjavao da je ono što je prenijeto od selefa i učenjaka od izricanja tekfīra onoga ko kaže to i to, takođe istina. Ali, mora se praviti razlika između generalizacije i

pojedinačnog tekfīra. Ovo je prva mes'ela u kojoj se ummet razišao od velikih temeljnih mes'elā, i to je mes'ela prijetnje…'' [274]

Dalje kaže:

" وأصل ذلك : أن المقالة التي هي كفر بالكتاب والسنة والإجماع يقال هي كفر قولا يطلق ، كما دل على ذلك الدلائل الشرعية ، فإن " الإيمان " من الأحكام المتلقاة عن الله ورسوله ، وليس ذلك مما يحكم فيه الناس بظنونهم وأهوائهم ، ولا يجب أن يحكم في كل شخص قال ذلك بأنه كافر حتى يثبت في حقه شروط التكفير ، وتنتفي موانعه ، مثل من قال إن الخمر أو الربا حلال ، لقرب عهده بالإسلام أو لنشوئه ببادية بعيدة ، أو سمع كلاما أنكره ، ولم يعتقد أنه من القرآن ولا أنه من أحاديث رسول الله صلى الله عليه وسلم..."

''Osnova toga je da se za onu riječ ('aqīda) koja je po Knjizi, sunnetu i idžmā'u kufr – generalno izriče da je ona kufr, kao što na to ukazuju šerī'atski dokazi. Jer, īmān je od propisa koji se dobijaju od Allāha i Njegovog Poslanika.

To nije od onoga u čemu ljudi sude svojim mislima i strastima.
I nije obavezno da se nad svakom osobom koja je to rekla presudi da je kāfir, sve dok se u pogledu njega ne ostvare uvjeti tekfīra i nestanu njegove prepreke, poput onoga koji je rekao da je vino ili kamata halāl, zbog mladosti svog islāma, ili zbog toga što je odrastao u pustinji, ili je čuo neki govor kojeg je porekao, nemajući uvjerenje da je on od Qur'āna, niti da je od hadītha Allāhovog Poslanika, sallallāhu 'alejhi we sellem...'' [275]

---

[274] ***''Medžmū'ul-Fetāwā''***, 3 / 147, 148
[275] ***''Medžmū'ul-Fetāwā''***, 35 / 101

" وحقيقة الأمر : أنهم أصابهم في ألفاظ العموم في كلام الأئمة ما أصاب الأولين في ألفاظ العموم في نصوص الشارع ، كلما رأوهم قالوا : من قال كذا فهو كافر ، اعتقد المستمع أن هذا اللفظ شامل لكل من قاله ، ولم يتدبروا أن التكفير له شروط وموانع قد تنتفي في حق المعين ، وأن تكفير المطلق لا يستلزم تكفير المعين إلا إذا وجدت الشروط وانتفت الموانع "

''Suština stvari je da ih je u pogledu pojmova uopštenosti u govoru učenjaka zadesilo ono što je zadesilo prijašnje u pogledu uopštenih pojmova u tekstovima šerī'ata.
Kada god bi ih vidjeli da kažu: ''Ko [276] ***kaže to i to – on je kāfir'', pomislio bi onaj koji sluša da ovaj pojam obuhvata svakog koga kaže, a nisu razmislili o tome da tekfīr ima uvjete i prepreke, koje mogu nestati (biti neprisutne) u pogledu pojedinca, i da generalni (uopšteni) tekfīr za sobom ne povlači tekfīr pojedinca, osim ako budu prisutni šartovi i nestanu prepreke.''*** [277]

Međutim, u pitanjima velikog širka i njegovih pratilja i u mes'elama tāgūta prepreka može biti samo prisila (***ikrāh***), maloljetnost, ludilo i nepoznavanje stanja (***džehlul-hāl***).

Uz napomenu na obaveznost pravljenja razlike između prepreka imenā i prepreka sudova, poput neznanja (nepoznavanja ***hukma***), ***te'wīla***, ***taqlīda*** i ***idžtihāda***.

Kaže uvaženi šejh Ebū Batīn, rahimehullāh:

---

[276] "Ko" (na ar. ***men***) je lična zamjenica u kontekstu uvjetovanja i tada ima uopšteno značenje. Ali, uprkos tome, ima izuzetke u pogledu tekfīra pojedinca
[277] Ibid, 23/195

" قد ذكر أهل العلم من أهل كل مذهب أشياء كثيرة لا يمكن حصرها من الأقوال و الأفعال و الاعتقادات , أنه يكفر صاحبها **و لم يقيدوا ذلك بالمعاند** , فالمدعي أن مرتكب الكفر متأولا أو مجتهدا أو مخطئا أو **مقلدا** أو **جاهلا** معذور **مخالف للكتاب والسنة والإجماع** بلا شك مع أنه لا بد أن ينقض أصله فلو طرد أصله كفر بلا ريب كما لو توقف في تكفير من شك في رسالة محمد صلى الله عليه وسلم ونحو ذلك . "

''Učenjaci iz svih pravnih škola su spomenuli mnogo stvari, koje ne možemo pobrojati, od riječi, djela i uvjerenja, čiji počinioci postaju nevjernicima, i to nisu ograničili samo na inadžiju.
Zato, svaki onaj koji tvrdi da je počinioc kufra iz te'wīla (pogrešno tumačenje dokaza), idžtihāda (ulaganja maksimalnog truda od strane islamskog učenjaka u dokučivanju šerī'atskog propisa), slijepog slijeđenja (taqlīda) ili neznanja (džehla) opravdan – suprotstavlja se Knjizi, sunnetu i idžmā'u, bez ikakve sumnje.
S time što on neminovno mora poništiti taj svoj temelj. Jer, kada bi se do kraja držao svog temelja – nesumnjivo bi postao nevjernikom, kao kada bi se sustegao od tekfīra onoga koji sumnja u poslanicu Muhammeda, sallallāhu 'alejhi we sellem.'' [278]

Objašnjavajući ovo naše utemeljenje, šejh Sulejmān bin Sehmān kaže:

" أما كلام شيخ الإسلام ــ أي ابن تيميه ــ في عدم تكفير المُعيَّن ، فالمقصود به في مسائل مخصوصة قد يخفى دليلها على بعض الناس كما في مسائل القدر والإرجاء ونحو ذلك مما قاله أهل الأهواء ، فإن بعض اقوالهم تتضمن أموراً كفرية من أدلة الكتاب والسنة المتواترة ، فيكون القول المتضمن لرد بعض النصوص كفراً ، ولا يحكم على قائله بالكفر لاحتمال وجود مانع كالجهل ، وعدم العلم بنفس النص

[278] ***''Ed-Durerus-Senijje''***, 12/72, 73

أو بدلالته ، فإن الشرائع لا تلزم إلا بعد بلوغها ، ولذلك ذكر هذا في الكلام على بدع أهل الأهواء ، وقد نص على هذا فقال في تكفير أناس من أعيان المتكلمين بعد أن قرر هذه المسألة قال : وهذا إذا كان في المسائل الخفية فقد يُقال بعدم التكفير ، وأما ما يقع منهم في المسائل الظاهرة الجلية ، أو ما يعلم من الدين بالضرورة ، فهذا لا يتوقف في كفر قائله ..."

''Što se tiče riječi šejhul-islāma (tj. Ibn Tejmijje) u pogledu tekfīra pojedinca, predmet toga su posebne mes'ele, čiji dokaz može biti nepoznat nekim ljudima, kao što je u mes'elama qadera i irdža'a i slično tome, [279] ***od onoga što su govorili sljedbenici strasti.*** [280]
Jer, neke njihove riječi sadrže nevjerničke stvari od (odbijanja) dokaza Knjige i mutewātir sunneta, tako da riječ koja u sebi

---

[279] A ne u pitanjima velikog širka i njegovih pratilja koje ruše osnovu vjere i mes'elama tāgūta, kao što kažu neke neznalice. Isto tako, ne u pitanjima ekstremizma u pogledu qadera i irdžā'a. Jer, selefi su protekfīrili ekstremne qaderije i džehmije

[280] Tj. koji su unutar okvira islāma, jer pri sebi imaju osnovu islāma. Otuda, ako želiš biti musliman, trebaš biti pametan i shvatiti kolika je podvala kada neko uzme ovaj govor Ibn Tejmijje – u kojem govori o novotarima i mes'elama koje ne ruše 'asl dīna (osnovu vjere), tewhīd i poslanicu i druge temelje bez kojih nema vjere – a zatim njegov govor upotrijebi u pitanjima velikog širka i njegovih pratilja, što za sobom povlači da nazove mušrike i tāgūte muslimanima. Ovo rade, i ne kaju se: Semir Imamović, Safet Kuduzović, Dževad Gološ, Sabahuddin Selmani i ostali potpisnici ***''Proglasa''***. Da Allāh sačuva. A mnogi se kriju kao zmije noge. Prepoznaćeš ih kada tekfir mušrika i tāgūta pokušaju spriječiti riječima: ***''Imām Ahmed nije tekfīrio Me'mūna''***!

obuhvata značenje odbijanja [281] ***nekih tekstova biva kufrom, a onome koji je to rekao se ne presuđuje kufrom zbog mogućnosti postojanja neke prepreke, poput džehla i neznanja o dotičnom tekstu i njegovom značenju.***
A propisi ne postaju obavezom osim nakon njihovg dolaska. [282] ***Zbog toga je to i spomenuo kod govora o novotarima.*** [283] ***On je na to direktno ukazao pa je, govoreći o pojedincima apologetā, nakon što je konstatovao ovu mes'elu, rekao:***
''To, ako bude u manje poznatim mes'elama, moglo [284] ***bi se reći da se ne tekfīri. A što se tiče onoga što se od njih dešava u poznatim, jasnim mes'elama ili onome što je neminovno poznato u vjeri, u pogledu tekfīra onoga koji ih kaže se ne suzdržava...''*** [285]

Ovdje učenjaci Nedžda objašnjavaju prirodu kategorije pitanja u kojima se upotrijebljava utemeljenje šejhul-islāma. Dakle, to biva u manje poznatim pitanjima, u kojim su pogriješili muslimanski novotari, što nedvojbeno znači da to ne može nikad biti u pitanjima velikog širka, njegovih pratilja, mes'ela tāgūta i drugim opšte poznatim mes'elama, jer iste obaraju suštinu islāma i njegovo ime, kao što smo objasnili.

---

[281] Ovo je ***kufrur-redd***, to jeste ***kufr odbijanja***, i ne biva osim nakon poslanice
[282] Ali, ime širka se dobija prije poslanice, tj. prije dolaska argumenta, po idžmā'u muslimana
[283] Obrati pažnju na ***novotarima***, jer nije rekao ***mušricima***. A ovi novotari su još muslimani
[284] Čak i u ovim pitanjima šejh kaže "moglo bi se reći", što znači da ni u tim pitanjima čovjek ne smije ovo opravdanje pretvoriti u razlog kojim će, bez ograničenja i pravila, srušiti Allāhove propise
[285] ***''Kešfuš-Šubhetejn''***, 96. str.

Današnji mušrici, koji se pripisuju selefizmu, ovo primjenjuju u pitanjima osnove vjere, što je kufr samo po sebi.

Šejh je naveo primjer pitanja ***qadera*** i ***irdžā'a***, što predstavlja 'aqīdetska pitanja. A u pogledu fikhskih propisa i pitanja naredbi i zabrana, mimo tewhīda, svakako se niko ne razilazi.

Pravac ehlus-sunneta i džemā'ata jeste opravdanje pojedinca u kategoriji spomenutih pitanja, bila ona 'aqīdetska ili pravna.

Ta pitanja čak mogu biti od temelja ehlus-sunneta, u pogledu kojih postoji idžma', poput viđenja Allāha na Sudnjem Danu. Ali, uprkos tome i obzirom da se tako nešto ne zna osim Objavom, nekad se opravdava onaj koji se u tome suprotstavlja.

I ovo je važna mes'ela koju, ako shvatiš – spasićeš se od zabluda dā'ija koji pozivaju u džehennem. Ovo je 'aqīda Semira Imamovića, Safeta Kuduzovića, Dževada Gološa, Sabahudina Selmanija i onih koji su potpisali ***''Proglas o tekfīru''***. To je njihov opšti temelj kojeg sprovode nad pojedincima mušrika i tāgūta, uz druge novotarske uvjete koje su propisali mimo Allāha.

Navešću jedan primjer, kojeg takođe koriste da pomognu mušrike i da se bore protiv tewhīda i tekfīra mušrika, a to je primjer jednog čovjeka koji je, prema jednom od nekoliko tumačenja, sumnjao u djelić osobine Allāhove moći, a ne u osnovu moći.

On je bio na tewhīdu, pa mu je Allāh oprostio i uveo ga u džennet, što znači da nije bio mušrik, jer Allāh ne uvodi mušrika u džennet. A ako je od ***ehlul-fetre*** – onda ga kuša na Sudnjem Danu kao što je poznato.

Pomagači tāgūta kažu da je ovaj čovjek učinio kufr, a bio je neznalica, što znači da svako ko bude takav, ne smije biti nazvan nevjernikom dok mu se ne objasni. Zatim to sprovode u pitanjima velikog širka. Bujrum hadīth i kometar 'uleme tewhīda:

Imām Ahmed, rahimehullāh, prenosi u svom ***''Musnedu''*** od Ebū Hurejre, radijallāhu 'anhu, da je Allāhov Poslanik, sallallāhu 'alejhi we sellem, rekao:

" حدثنا عبد الله حدثني أبي حدثنا أبو كامل حدثنا حماد عن ثابت عن أبي رافع عن أبي هريرة عن النبي صلى الله عليه وسلم وغير واحد عن الحسن وابن سيرين عن النبي صلى الله عليه وسلم قال :

"-كان رجل ممن كان قبلكم لم يعمل خيرا قط إلا التوحيد فلما احتضر قال لأهله أنظروا إذا أنا مت أن يحرقوه حتى يدعوه حمما ثم اطحنوه ثم أذروه في يوم ريح فلما مات فعلوا ذلك به فإذا هو في قبضة الله فقال الله عز وجل يا ابن آدم ما حملك على ما فعلت قال أي رب من مخافتك قال فغفر له بها ولم يعمل خيرا قط إلا التوحيد "

''Bio je jedan čovjek prije vas, koji nikad dobra nije uradio, osim tewhīda. Kada mu je došla smrt, on reče svojoj familiji: ''Pogledajte! Kada umrem...'' Da ga zapale dok se ne ugljeniše, zatim da ga samelju, a zatim da mu u olujnom danu prospu prah.

Pa kada umrije, oni to uradiše. I on se obrete u Allāhovoj šaci (qabda), pa mu Allāh, Uzvišeni i Veliki, reče: "O čovječe, šta te je navelo da uradiš ono što si uradio?" Reče: "Da, Gospodaru! Zbog straha od tebe." Reče: "Pa mu On oprosti, a nije nikad dobra uradio mimo tewhīda."

U ***"Sahīhu"*** imāma Muslima, rahimehullāh, se spominje da je ovaj čovjek rekao:

" فوالله! لئن قدر الله عليه ليعذبنه عذابا لا يعذبه أحدا من العالمين..."

"Tako mi Allāha! Kada bi Allāh bio qādar u pogledu mene (strog prema meni), kaznio bi me kaznom kojom nikad nikog nije kaznio od stvorenja..."

U pogledu rečenice ***"Le'in qaderallāhu 'alejj"***, ima više tumačenja, ali nijedno tumačenje kod 'uleme nije u značenju koje ruši ono što je muhkem (jasno) u Allāhovoj Knjizi.

Obzirom da ova rečenica ima jedan vid dvosmislenosti (ihtimal) u značenju, učenjaci su je protumačili u svjetlu muhkema, određivajući na osnovu šerī'atskih i jezičkih indicija, značenje koje se želi u hadīthu. I to je put učenih, onih čija su srca zdrava.

Otuda neki to tumače (prevode) kao:

- ***"Ako bi Allāh bio qādar da me stvori"***, tj. nakon što je zapaljen, samljeven i prah mu razasut po moru, što bi bila sumnja u djelić osobine moći, ne njenu osnovu. Jer, onaj koji ne vjeruje da je Allāh moćan, nema Boga, kojeg obožava.

- Ili: ***''Ako mi Allāh suzi vrata opravdanja''***. Glagol ***qadere*** se može prevesti u tom smislu. U tom smislu je jedan ājet u suri et-Talāq, u kojem se kaže: "we men qudire 'alejhi rizquhu...". Tj. "...čija opskrba bude sužena (ograničena)..."
- Također, u hadīthu koji govori o nastupu ramadāna i granici između 29. i 30. noći, tj. danu sumnje, kaže se "faqduru leh", što su neki preveli kao: ***''Ograničite (ša'bān) ga (suzite ga)...''***, tj. na 29 dana, iako je jače da se upotpuni ša'bān 30 dana. Ali je dokaz u prijevodu riječi "qadere".
- Neki kažu da je njegovo djelo manifest straha i simbolično obraćanje Allāhu u smislu: ***''Toliko se bojim Tvoje kazne da bih pokušao pobjeći, iako znam da ne mogu. Pa Ti vidi šta ćeš uraditi sa mnom.''***

I druga mišljenja, koja nisam naveo, a možda ću u nekom drugom obraćanju. Allāh mu je oprostio zbog dobrog djela straha od Allāha. Međutim, čovjek je bio na tewhīdu i znao i vjerovao da postoji Sudnji Dan.

Ali, svi se slažu da ovaj čovjek nije bio mušrik, jer mu je Allāh oprostio, a On ne oprašta veliki širk, niti uvodi mušrika u džennet, dok se u hadīthu jasno kaže da je imao tewhīd, tj. osnovu vjere.

Uvaženi šejh 'AbdulLatīf, rahimehullāh, kaže u vezi ovoga hadītha:

" وحديث الرجل الذي أمر أهله بتحرِّيقه كان موحداً ليس من أهل الشرك ، فقد ثبت من طريق أبي كامل عن حماد عن ثابت عن أبي رافع عن أبي هريرة ((لم يعمل خيراً قط إلا التوحيد)) فبطل الاحتجاج به في مسألة النـــزاع ..."

''I hadis o čovjeku koji je naredio svojoj porodici da ga zapale… On je bio muwehhid, nije bio od sljedbenika širka (mušrika). Konstatovano je putem Ebū Kāmila od Hamāda, od Thābita, od Ebū Rāfi'a, od Ebū Hurejre: ''…nije nikad dobra uradio mimo tewhīda''.

Otuda, neispravna je argumentacija sa njime u predmetu spora [286] ***(razlaza). ''*** [287]

Vidite i razmislite o govoru ovog uvaženog šejha... Kao da odgovara današnjim zagovornicima zabluda, naslijeđenih od nakšibendije Dawuda bin Džirdžīsa, a sebe nazivaju selefijama.

Kada želim da odgovorim na njihove zablude, ja se samo trebam vratiti govoru 'uleme tewhīda, kojim su odgovarali na šubhe mušrika tog vremena, jer su u potpunosti iste. Pitam se: Kako nabasaše na njih?

I onda nam Gološ drži predavanja kako tamo negdje postoje mladi momci, koji ne znaju metodologiju i temelje učenjaka da'we.

Pozivam ih sve da javno oglase tewbu i da se odreknu od širka i njegovih pratilja koje ruše osnovu

---

[286] Tj. hadīth nije dokaz za opravdanje neznanjem u pitanjima velikog širka i njegovih pratilja koje ruše osnovu vjere, niti u mes'elama tāgūta i drugih stvari, poput vjerovanja u Sudnji Dan, džennet i džehennem i slično. Zašto ne stegnete malo ove dā'ije i pitate ih zbog čega pozivaju u zabludu? Ili mislite da to ne spada u lijepe manire?!

[287] ***''Minhādžut-Te'sīs...''*** 218. str.

vjere, da ih ne bi narod uzimao za božanstva mimo Allāha!!!

...šejha Ibn Bāza, Ibn Usejmina, Nasirudina el-Albānīja, Abdullaha ibn Džibrina, Selmana ibn Fehda el-Avdu, Nasira el-Umera, Abdur-Rahmana el-Berraka, Sulejmāna el-Eškara, svjetska i regionalna vijeća za fetve, kao što su Islamski pravni kolegij, Vijeće za fetve Evrope, Stalnu komisiju za fetve i druge...

Eh, nek' se otvorilo ovo pitanje.

Prije svega, ja ću još jednom obrazložiti razloge zabrane glasanja i uzroke tekfīra, koje u sebi sadrži dozvoljavanje glasanja ili obavezivanje na njega.

Obzirom da izbori mogu biti vezani za izbor predsjednika (izbori za predsjedništvo) i izbor kandidata za parlament (zakonodavni izbori) – logično je zaključivo da predmet davanja glasova mogu biti:

1. Predsjednici država ili članovi predsjedništva, čije je stanje opšte poznato i najglupljem čovjeku na svijetu, pa obzirom da je tako – niko nema opravdanja u nepoznavanju njihovog stanja (džehlul-hāl). Pogotovo ne dā'ije.

2. Kandidati za parlament i slična zakonodavna tijela, u čijem slučaju u pogledu određenih ljudi koji im daju glasove mogu biti otvorena vrata opravdanja neznanjem stanja. To se posebno manifestuje u slučaju onih koji se predstavljaju kao borci za islām, koji k'o bajagi ulaze u parlament, ne kao zakonodavci i prijatelji

tāgūta, već kao borci za Allāhovu pravdu, oni koji naređuju dobro i odvraćaju od zla. A onaj koji im daje glasove vjeruje u to, isto očekuje od njih i nije svjestan kufrova u koje ovi moraju upasti, poput zakletve da će poštovati tāgūta i drugih. Dakle, ne zna im stanje, a i osobe slične njemu, tj. njegovim sposobnostima, takođe ne znaju stanje sličnih prevaranata, koji trguju sa islāmom, pa se opravdavaju neznanjem stanja, a ne neznanjem propisa.

Konstatujem da sa aspekta poznatosti stanja postoji ogromna razlika između predsjednika, kraljeva i sl. i članova parlamenta. I ovo je neophodan temelj za donošenje propisa nad pojedincima.

Isto tako postoji razlika između spomenutih u pogledu prirode njihovih djela, koje ćemo navesti, a koja u isto vrijeme predstavljaju uzroke njihovog tekfīra i tekfīra svakog onog koji ih bira, nakon što im je saznao stanje, uz spomenutu razliku u pogledu poznatosti stanja između vladara i članova zakonodavnih tijela.

Što se tiče uzroka tekfīra predsjednika (vladara), ako bi rekli da je nekad bio musliman, oni su slijedeći:

- zaklinjanje da će da poštuje ustav, kojeg je šejtān izdiktirao ljudima na jeziku tāgūta ljudi, kao i da će ga se pridržavati u svemu. U ovo ulazi bezbroj kufrova. A ako te interesuje više o čemu se radi, ti detaljno pročitaj ustav. Ovo je bez sumnje ulazak u vjeru tāgūta. Novi šehādet.

- U ovlasti i obaveze, koje ustavom bivaju dio zadatka predsjednika spada:
  - širk pokornosti (***širkut-tā'ah***), jer se predsjednik u toj vjeri mora pokoriti ustavu i zakonima, koje donosi zakonodavno tijelo u "tami" ustava.
  - širk zakonodavstva (***širkut-tešrī'i***), kojeg ustav garantuje i daje parlamentu i predsjedniku. Da Allāh sačuva.
  - širk suđenja tāgūtom (***širkul-hukmi bi gajri mā enzelAllāh***), što radi predsjednik i parlament, sudije i drugi.
  - širk parničenja pred tāgūtom (***širkut-tehākum***), jer se svi sporovi, kako unutrašnji tako i međunarodni, rješavaju pred šejtanskim zakonima.
  - rušenje osnove vjere, kako u pogledu velikog širka, tako u pogledu pratilja velikog širka, koje ruše osnovu vjere, a tiču se mržnje prema mušricima i tāgūtima, neprijateljstva prema njima i njihovog tekfīra, što ulazi u rukn negacije, kao i borba protiv osnove islāma i nezadovoljstvo tewhīdom, Allāhom i Njegovim Poslanikom, sallallāhu 'alejhi we sellem, i sa vjernicima, koje nazivaju različitim imenima, kao i ovaj kāfir i njegova kompanija.

- Kroz koliko samo stvari vladar ruši osnovu vjere u potpunosti, tj. i u ruknu negacije i potvrde, ulazeći u ovaj novi dīn!? U dīn demokratije i sekularizma, koji otvara vrata političkom pluralizmu, smatrajući ipak sve politički dozvoljene struje svojom braćom i prijateljima! Jer, niko ko ima legalno učešće u političkim tokovima ne smatra se neprijateljem i

zločincem, bio ko bio, sve dok su u istoj vjeri. ***Allāhul-Muste'ān***.

Kandidati parlamenata nisu u nimalo boljem stanju od vladara država. Uzroci njihovog tekfīra su:

- zakletva i ulazak u dīn "kralja" (***dīnul-melik***), što je novi šehādet.
- prihvatanje ovlasti i obaveza mušričkog karaktera poput:
  - prava na zakonodavstvo mimo Allāha, jer u duhu tradicije i zakona tih država kandidat ne ulazi kao neprijatelj, već kao prijatelj. Naprotiv, zakonodavac mimo Allāha u "tami" ustava. On biva dio zakonodavnog tijela koje neovisno i samostalno propisuje, slijedeći svog boga i gospodara. Ovo je širk zakonodavstva.
  - širk pokornosti, jer se mora pokoravati ustavu, što mu se desilo kod samo zakletve.
  - širk suđenja tāgūtom.
  - širk parničenja pred tāgūtom.

- rušenje osnove vjere, u pogledu velikog širka i pratilja velikog širka koje ruše 'asl dīna, što se ogleda u lojalnosti (***el-muwālāh***) prema nemuslimanima, u nazivanju mušrika i tāgūta muslimanima i u nazivanju njihove vlasti legitimnom. Rušenje osnove principa mržnje, neprijateljstva i tekfīra. ***Allāhul-Muste'ān***.

Kandidati sāmom zakletvom upadaju u bezbroj kufrova u Allāha, ***dželle we 'alā***. A kako da ne, kada je to sasvim druga vjera, sa drugim propisima i 'aqīdom?

Međutim, u pogledu članova parlamenta se pojavila šubha kod nekih osoba, u smislu da smatraju da čovjek može ući u parlament, a da ne sruši osnovu vjeru, pa su za to postavili određene uvjete. I ovo se tiče onih zakonodavnih institucija, čiji ulazak nije bio uvjetovan sa polaganjem zakletve, kao što je to nekad bio slučaj u nekim zemljama. Međutim, tāgūt je i to promjenio. A mi ćemo ovo uzeti u obzir.

Ovo je dovoljan presjek činjeničnog stanja, vezanog za vladare i članove parlamenata, što je neophodno za izricanje šerī'atskog propisa u vezi glasanja i glasača.

Ostalo je samo da se odredi šerī'atski propis za spomenuto stanje.

Nema sumnje da onaj koji dozvoljava ili obavezuje na glasanje i onaj koji daje svoj glas, a zna stanje biranih, uz spomenutu razliku između vladara i članova parlamenta – ruši osnovu dīni islāma na više načina:

- zadovoljstvo sa svim djelima biranih, koje sam spomenuo od vrsta širka i kufra u Allāha. Jer, postoji konsenzus 'uleme da je svaki onaj koji uradi kufr mimo prisile – zadovoljan s njime, a davanje glasa spomenutim je kufr i širk. To je postavljanje lažnih božanstava.
- pomaganje dotičnim da dođu na vlast i sprovode šejtanski sud i čine kufr Allāhu.
- uljepšavanje kufra i širka i pozivanje u činjenje istog, što rade oni od dā'ijā koji to rade, a čime postaju tāgūti, šejtāni, oni koji se obožavaju mimo Allāha, jer bivaju slijeđeni u kufru.

- rušenje osnove kufra u tāgūta, koja zahtijeva da vjeruju da je postavljanje biranih, čije stanje je poznato – veliki kufr, a ne mali kufr koji je dozvoljen u nuždi, niti veliki kufr koji je dozvoljen mimo prisile, da s time nisu zadovoljni, da ga ne postavljaju, to ne uljepšavaju i u to ne pozivaju, da tāgūte mrzi, prema njima ima neprijateljstvo i smatra ih nevjernicima.

Ponoviću još jednom, radi fajde, sve ono u čemu se procesom glasanja ruši osnova kufra u tāgūta, makar se radilo samo o jednom prestupu:

- vjerovanje da je djelo tāgūta mali kufr, dozvoljen u nuždi, ili veliki kufr, dozvoljen u situaciji mimo prisile, ili puko oklijevanje i sumnja u tom pogledu.
- zadovoljstvo njegovim djelom ili puko oklijevanje i sumnja u tom pogledu. Tj. ***''Da li da budem zadovoljan ili ne?''*** To je kufr!
- pomaganje glasanja, izglasanih ili oklijevanje i neodređenost u tome, iako sām ne glasa, ne poziva i ne uljepšava. Pozivanje u to i uljepšavanje toga.
- ljubav prema glasanju i izglasanom, ili nemanje mržnje, ili oklijevanje između ovo dvoje.
- prijateljevanje prema glasanju i izglasanim, ili nemanje osnove neprijateljstva, ili oklijevanje između ovo dvoje.
- netekfīrenje djela tāgūta i tāgūta lično, ili nazivanje njega muslimanom, ili oklijevanje između ovo dvoje.

Ako bi neko upao samo u jednu od spomenutih stvari – izašao bi iz vjere. Šta onda reći za onoga koji upadne u sve?!

Ovi temelji su uzeti iz opisa kakvoće činjenja kufra u tāgūta, koji se sastoji od određenih opisa koji su u toj cjelini ruknovi, nasuprot kojih stoji spomenuto. A ogleda se u ostavljanju naređenog, ili činjenju suprotnog, ili sumnji i oklijevanju. ***Allāhul-Muste'ān***. Ovo spada u alfabet tewhīda.

Evo ti potreban citat od 'uleme tewhīda.

Šejh Muhammed bin 'AbdulWehhāb, rahimehullāh, kaže:

*" اعلم رحمك الله تعالى أن أول ما فرض الله على ابن آدم الكفر بالطاغوت و الإيمان بالله , و الدليل قوله تعالى : **(و لقد بعثنا في كل أمة رسولا أن اعبدوا الله و اجتنبوا الطاغوت)** – النحل **36** - .*

*فأما صفة الكفر بالطاغوت : فأن تعتقد بطلان عبادة غير الله و تتركها و تبغضها و تكفر أهلها و تعاديهم . و أما معنى الإيمان بالله : فأن تعتقد أن الله هو الإله المعبود وحده دون من سواه , تخلص جميع أنواع العبادة كلها لله , و تنفيها عن كل معبود سواه , و تحب أهل الإخلاص و تواليهم , و تبغض أهل الشرك و تعاديهم . و هذه ملة إبراهيم التي سفه نفسه من رغب عنها , و هذه هي الأسوة التي أخبر الله بها في قوله : **(قد كانت لكم أسوة حسنة في إبراهيم و الذين معه , إذ قالوا لقومهم إنا برءاؤ منكم و مما تعبدون من دون الله . كفرنا بكم و بدا بيننا و بينكم العداوة و البغضاء أبدا حتى تؤمنوا بالله وحده)** – الممتحنة **4** –*

و الطاغوت عام , فكل ما عبد من دون الله و و رضي بالعبادة من معبود أو متبوع أو مطاع في غير الله و رسوله فهو طاغوت . و الطواغيت كثيرة , و رؤوسهم خمسة :

*(**الأول**) : الشيطان الداعي إلى عبادة غير الله , و الدليل قوله تعالى : (**ألم أعهد إليكم يا بني آدم أن لا تعبدوا الشيطان . إنه لكم عدو مبين** .) – يس **60** –*

*(**الثاني**) : الحاكم الجائر المغير لأحكام الله تعالى , و الدليل قوله تعالى : (**أ لم تر إلى الذين يزعمون أنهم آمنوا بما أنزل إليك و ما أنزل من قبلك يريدون أن يتحاكموا إلى الطاغوت و قد أمروا أن يكفروا به . و يريد الشيطان أن يضلهم ضلالا بعيدا** .) – النساء **60** –*

*(**الثالث**) : الذي يحكم بغير ما أنزل الله , و الدليل قوله تعالى : (**و من لم يحكم بما أنزل الله فأؤلئك هم الكافرون** .) – المائدة **44** –*

*(**الرابع**) : الذي يدعي علم الغيب من دون الله , و الدليل قوله تعالى : (**عالم الغيب فلا يظهر على غيبه أحدا . إلا من ارتضى من رسول فإنه يسلك من بين يديه و من خلفه رصدا** .) – الجن **26-27** –*

*(**الخامس**) : الذي يعبد من دون الله و هو راض بالعبادة , و الدليل قوله تعالى : (**و من يقل منهم إني إله من دونه فذلك نجزيه جهنم . كذلك نجزي الظالمين** .) – الأنبياء **29** –*

*و اعلم أن الإنسان ما يصير مؤمنا إلا بالكفر بالطاغوت , و الدليل قوله تعالى : (**فمن يكفر بالطاغوت و يؤمن بالله فقد استمسك بالعروة الوثقى لا انفصام لها . و الله سميع عليم**) – البقرة **256** –*

الرشد : دين محمد صلى الله عليه و سلم , و الغي : دين أبي جهل , و العروة الوثقى : شهادة أن لا إله إلا الله , و هي متضمنة للنفي و الإثبات , تنفي جميع أنواع العبادة عن غير الله تعالى , و تثبت جميع أنواع العبادة كلها لله وحده لا شريك له . "

''Znaj, Uzvišeni Allāh ti se smilovao, da je prvo što je Allāh čovjeku fardom učinio (naredio) – kufr u tāgūta i īmān u Allāha. Dokaz tome su Njegove riječi, Uzvišen neka je:

'Mi smo svakom narodu poslanika poslali: 'Samo Allāhu 'ibādet činite i klonite se tāgūta!' ' ***(en-Nahl, 36.)***

Što se tiče svojstva (kakvoće) kufra u tāgūta; (pa) da si uvjeren u neispravnost 'ibādeta nekom ili nečem, mimo Allāha, da ga ostaviš, da ga mrziš, da protekfīriš one koji to rade i da im se suprotstaviš (neprijateljstvo).

Vjerovati u Allāha znači da si uvjeren ('aqīda) da je Allāh el-ilāh el-ma'būd (Bog, koji zaslužuje 'ibādet), jedino, mimo svih ostalih pored Njega, i da sve vrste 'ibādeta čisto i bistro (ihlās) usmjeriš samo Allāhu, da ih negiraš svakom obožavanom mimo Njega, da voliš sljedbenike ihlāsa i da prijateljuješ (el-welā') sa njima, i da mrziš sljedbenike širka i da im se suprotstavljaš.

Ovo je millet Ibrāhīma, kojeg odbija samo nerazumni, i to je onaj uzor o kojem nas je Allāh obavijestio u Svojim riječima:

'Vi imate divan uzor u Ibrāhīmu i onima koji su s njim, kada rekoše svom narodu: 'Mi se odričemo vas i svega čemu činite 'ibādet mimo Allāha. Nevjernici smo u vas i između vas i nas će očigledne biti neprijateljstvo i mržnja zauvijek, sve dok ne povjerujete jedino u Allāha.' ' ***(el-Mumtehane, 4.)***

A tāgūt je opšti pojam. Pa, sve čemu se usmjerava 'ibādet mimo Allāha, a zadovoljno/an je da mu se 'ibādet čini, bilo da se radi o obožavanom (ma'būd), ili slijeđenom (metbū'u) ili onome kome ili čemu se pokorava u nepokornosti Allāhu i Njegovom Poslaniku – je tāgūt. Tāgūta ima puno, a glavnih pet su:

Prvi: Šejtān, pozivač u 'ibādet nekom drugom mimo Uzvišenog Allāha. Dokaz tome su riječi Uzvišenog:

'Zar vam nisam naredio, o sinovi Ādemovi: 'Nemojte usmjeravati 'ibādet šejtānu? On vam je uistinu otvoreni neprijatelj.' ' ***(Jā-Sīn, 60.)***

Drugi: Nepravedni sudija (hakim), koji mijenja propise Uzvišenog Allāha. Dokaz tome su riječi Uzvišenog:

'Zar nisi vidio one koji tvrde da vjeruju u ono što ti se objavljuje i u ono što je objavljeno prije tebe, pa ipak hoće da se sude (parniče) pred tāgūtom, a naređeno im je da ne vjeruju u njega? A šejtān želi da ih odvede u daleku zabludu.' ***(en-Nisā', 60.)***

Treći: Onaj koji sudi nečim što Allāh nije objavio. Dokaz tome su riječi Uzvišenog:

'I ko ne bude sudio onim što je Allāh objavio, pa takvi, oni su pravi nevjernici.' ***(el-Mā'ide, 44.)***

Četvrti: Onaj koji tvrdi da zna skriveno (el-gajb), mimo Allāha. Dokaz tome su riječi Uzvišenog:

'Znalac skrivenog, pa ne otkriva Svoj gajb nikome, osim onome koga izabere od (za) poslanika...' ***(el-Džinn, 26. i 27.)***

Peti: Onaj kome se čini 'ibādet mimo Allāha i time je zadovoljan. Dokaz tome su riječi Uzvišenog:

'Ko od njih bude rekao: 'Ja sam bog (meni se čini 'ibādet) mimo Njega', takvog ćemo kazniti džehennemom. Tako mi kažnjavamo nepravedne.' ***(el-Enbijā', 29.)***

Znaj da čovjek ne postaje mu'minom, osim kufrom u tāgūta. Dokaz tome su riječi Uzvišenog:

'Pa, ko zanevjeruje u tāgūta i vjeruje u Allāha – takav se prihvatio za najčvršću vezu, koja se neće prekinuti. A Allāh je Svečujući i Sveznajući.' ***(el-Beqare, 256.)***

Istina (rušd) je dīn Muhammeda, sallallāhu 'alejhi we sellem, a zabluda (al-gajj) je dīn Ebū Džehla. A najčvršća veza (spona) je šehādet 'LĀ ILĀHE ILLALLĀH' i on se sastoji od negacije i potvrde. Negira sve vrste 'ibādeta svakom mimo Allāha Uzvišenog i potvrđuje sve vrste 'ibādeta jedino Allāhu, bez pridruživanja Njemu (Koji nema sudruga).'' [288]

---

[288] ***''Medžmū'atut-Tewhīd''***, 329. i 330. str. i ***''Ed-Durerus-Senijje''***, 1/161-163

Evo još jedan u vezi suzdržavanja i oklijevanja u pogledu kufra u tāgūta ili pak samo jednog rukna u cjelini kufra u tāgūta.

Kaže šejh Muhammed bin 'AbdulWehhāb, rahimehullāh, nakon što je spomenuo hadīth Allāhovog Poslanika, sallallāhu 'alejhi we sellem:

". ỹ ŭ ‘Ů ţ x̧ Ů ə –x̧ ỹ ŭ ə Ǒ Ů‘ – ỹ ŭ ŭ ŭ Ů "

''Ko kaže 'LĀ ILĀHE ILLALLĀH' i učini kufr u sve čemu se čini 'ibādet mimo Allāha – zaštićen mu je život i imetak, a obračun će polagati pred Allāhom.''

" وهذا من أعظم ما يبين معنى لا إله إلا الله فإنه لم يجعل التلفظ بها عاصماً للدم والمال بل ولا معرفة معناها مع لفظها بل ولا الإقرار بذلك بل ولا كونه لا يدعو إلا الله وحده لا شريك له بل لا يَحْرُمُ ماله ودمه حتى يضيف إلى ذلك الكفر بما يعبد من دون ***الله فإن شك أو توقف لم يحرم ماله ودمه*** *فيالها من مسألة ما أعظمها وأجلها ويالله من بيان ما أوضحه وحجة ما أقطعها للمنازع ."*

''Ovo spada u stvari koje najbolje objašnjavaju značenje 'LĀ ILĀHE ILLALLĀH'.
On (ovdje) onim što štiti život i imetak nije učinio izgovaranje njega niti spoznaju njegovog značenja, čak ni potvrdu toga, štaviše ni činjenicu da se on ne moli osim Allāhu, Jedinom Koji nema sudruga; odnosno neće mu biti zaštićeni imetak i život sve dok (tome) ne doda kufr u sve što se obožava mimo Allāha.
A ako bude sumnjao ili se dvoumio – neće mu biti imetak i život sačuvani. Divna li je i veličanstvena li je ova mes'ela! I

kako je samo ovo objašnjenje i ovaj dokaz jasan za svakog protivnika.'' [289]

I još jedan, u kojem se, između ostalog, tretira pitanje uvjerenja da je djelo tāgūta mali kufr, a ne veliki i sl.

O mušricima i tāgūtima čije je stanje opšte poznato kaže šejh Muhammed bin 'AbdulWehhāb, rahimehullāh:

*" إذا عرفتم ذلك، فهؤلاء الطواغيت الذين يعتقد الناس فيهم، من أهل الخرج وغيرهم، **مشهورون عند الخاص والعام** بذلك، وأنهم يترشحون له، ويأمرون به الناس، كلهم كفار مرتدون عن الإسلام؛ ومن جادل عنهم، أو أنكر على من كفرهم، أو زعم أن فعلهم هذا، لو كان باطلا فلا يخرجهم إلى الكفر، فأقل أحوال هذا المجادل، أنه فاسق لا يقبل خطه ولا شهادته، ولا يصلى خلفه.*

بل لا يصح دين الإسلام، إلا بالبراءة من هؤلاء وتكفيرهم، كما قال تعالى:

﴿فَمَنْ يَكْفُرْ بِالطَّاغُوتِ وَيُؤْمِنْ بِاللَّهِ فَقَدِ اسْتَمْسَكَ بِالْعُرْوَةِ الْوُثْقَى﴾..."

''Pošto ste to saznali, (znajte) da su ti tāgūti u koje ljudi vjeruju, od stanovnika Hardža i drugih, poznati po tome i kod posebnih (užem krugu) i običnih (uopšteno poznati) [290] ***i da oni to traže i to ljudima naređuju. Svi su oni kāfiri, otpadnici od islāma.***

A ko se raspravlja u njihovu korist, ili poriče onim koji ih tekfīre, ili tvrdi da to njihovo djelo, iako je neispravno, ne izvodi ih u kufr

---

[289] Pogledaj u mes'ele šestog poglavlja u ***''Kitābut-Tewhīd''*** od šejha Muhammeda

[290] Ovo je vrlo važno. Dakle, šejh govori o tāgūtima i mušricima, čije je staje opšte poznato svima

– najmanje (stanje) ovog raspravljača je da je fāsik, čiji se rukopis ne prihvata, niti svjedočenje, niti se klanja iza njega.
Naprotiv, nije ispravan dīni islām, osim odricanjem od njih i njihovim tekfīrom, kao što je rekao Allāh, Uzvišeni:
'...Pa, ko učini kufr u tāgūta, a vjeruje u Allāha – za najčvršću se vezu prihvatio...' ***(el-Beqara, 256.)''*** [291]

Također, u kufrove u koje je upao Semir Imamović i kompanija spada i:

- uvjerenje da je dozvoljeno učiniti kufr mimo prisile, što je poricanje Qur'āna, sunneta i konsenzusa. I to je nevjernička 'aqīda. A ako to kaže jezikom – onda pored nevjerničke 'aqīde ima i riječi nevjerstva, a ako u to bude pozivao i uljepšavao ga – onda je tāgūt. Da te Allāh sačuva!

Kaže Ibn Tejmijje, rahimehullāh, u komentaru ājeta o prisili u sūri en-Nahl:

"Ko zanevjeruje u Allāha, nakon svog īmāna, osim ko bude prisiljen, a srce mu smireno īmānu...(nema grijeha) Međutim, ko raširi prsa kufru (bude zadovoljan s njime) – njih čeka srdžba od Allāha i slijeduje ih ogromna kazna."

...temeljeći osnovu o tome da je svako ko uradi kufr mimo prisile zadovoljan s njime:

" فمن تكلم بدون الإكراه لم يتكلم إلا وصدره منشرح به..."

''Ko god progovori mimo prisile – nije prozborio osim da mu je srce s time zadovoljno...'' [292]

---

[291] ***''Ed-Durer...''***, 10/53

Šejh Hamed bin 'Atīq, rahimehullāh, odgovarajući onima koji tvrde da čovjek, kada učini neki od vanjštinskih uzroka kufra, ne postaje kāfirom sve dok ne bude zadovoljan svojim srcem, kaže:

"فإن كتاب الله وسنة رسوله صلى الله عليه وسلم وإجماع الأمة قد اتفقت على أن من قال الكفر أو فعله كَفَر ولا يشترط في ذلك انشراح الصدر بالكفر ولايستثنى من ذلك إلا المكره، وأما من شرح بالكفر صدراً أي فتحه ووسّعه وطابت نفسه به ورضي فهذا كافر عدو لله ولرسوله وإن لم يتلفظ بذلك بلسانه ولافعله بجوارحه، هذا هو المعلوم بدلالة من الكتاب والسنة وإجماع الأمة..."

''Allāhova Knjiga i sunnet Njegovog Poslanika, sallallāhu 'alejhi we sellem, i idžmā' ummeta su se složili u tome da svako ko kaže kufr ili ga uradi – postaje kāfirom i da se zato ne uvjetuje raširenost prsa pred kufrom. Iz ovoga se izuzima samo prisiljeni.
A što se tiče onoga koji je raširo prsa pred kufrom, tj. otvorio ih i proširio i bio zadovoljan s njime – takav je kāfir, Allāhov neprijatelj i neprijatelj Njegovog Poslanika, iako to nije izgovorio svojim jezikom i uradio udovima tijela.
Ovo je ono što je poznato dokazima iz Knjige i sunneta, i iz idžmā' ummeta.'' [293]

Zaključujemo da je svako ko uradi ili kaže kufr mimo prisile – kāfir, i da je s tim kufrom zadovoljan, makar ga i mrzio. I zaključujemo da se za tekfīr ne uvjetuje

---

[292] ***''Medžmū'ul-Fetāwā''***, 7 / 561
[293] ***''Ed-Difā' 'an Ehlis-Sunnet wel-Ittibā' ''***, str. 22-23, štamparija ***Dārul-Qur'ānil-Kerīm***

zadovoljstvo srca kufrom, osim u pogledu prisiljenog, koji će o tome biti pitan kao što je Allāhov Poslanik, sallallāhu 'alejhi we sellem, pitao 'Ammara ibn Jāsira, radijallāhu 'anhumā.

Kaže šejh Muhammed bin 'AbdulWehhāb, rahimehullāh:

*" وأنا أذكر لكم آية من كتاب الله، أجمع أهل العلم على تفسيرها، وأنها في المسلمين، وأن من فعل ذلك فهو كافر في أي زمان كان، قال تعالى: {مَنْ كَفَرَ بِاللَّهِ مِنْ بَعْدِ إِيمَانِهِ إِلَّا مَنْ أُكْرِهَ وَقَلْبُهُ مُطْمَئِنٌّ بِالْأِيمَانِ} [سورة النحل آية: **106**] إلى آخر الآية وفيها {ذَلِكَ بِأَنَّهُمُ اسْتَحَبُّوا الْحَيَاةَ الدُّنْيَا عَلَى الْآخِرَةِ}؛*

''Ja ću vam spomenuti ājet iz Allāhove Knjige, u pogledu čijeg tefsīra se složila 'ulema, i oko toga da se on tiče muslimana, i da je svako ko to uradi – kāfir, u bilo kojem vremenu. Rekao je Uzvišeni:
'Ko zanevjeruje u Allāha, nakon svog īmāna, osim ko je prisiljen, a srce mu smireno u īmānu...' ***(sūra en-Nahl, 106.) do kraja ājeta, u kojem se kaže:***
'To je zbog toga što su dali prednost životu na ovom svijetu nad āhiretom.' ''

فإذا كان العلماء، ذكروا أنها نزلت في الصحابة لما فتنهم أهل مكة; وذكروا: أن الصحابي إذا تكلم بكلام الشرك بلسانه، مع بغضه لذلك وعداوة أهله، لكن خوفا منهم، أنه كافر بعد إيمانه; فكيف بالموحد في زماننا، إذا تكلم في البصرة، أو الإحساء، أو مكة، أو غير ذلك خوفا منهم، لكن قبل الإكراه; وإذا كان هذا يكفر، فكيف بمن صار معهم، وسكن معهم، وصار من جملتهم؟! فكيف بمن أعانهم على شركهم، وزينه لهم؟ فكيف بمن أمر بقتل الموحدين، وحثهم على لزوم دينهم؟

''Pa ako je 'ulema spomenula da je on objavljen u vezi ashābā, kada su ih stanovnici Mekke stavljali na kušnju i spomenuli su da – kada neki ashāb izgovori riječi širka svojim jezikom, uz mržnju prema njemu i neprijateljstvu prema njegovim sljedbenicima, ali iz straha prema njima – postaje kāfirom nakon svog īmāna, kako je onda sa muwehhidom iz našeg vremena, ako to izgovori u Basri, ili el-Ahsā', ili Mekki, ili drugom mjestu zbog straha od njih, ali prije prisile. Ako takav postaje kāfirom, kakav je onda onaj koji stane uz njih, stanuje sa njima i postane jednim od njih!?
Kako je sa onim ko ih pomogne u njihovom širku i uljepšava im ga? Kako je sa onim koji naređuje ubijanje muwehhida i podstiče ih da se pridržavaju njihovog dīna?

فأنتم وفقكم الله تأملوا هذه الآية، وتأملوا من نزلت فيه، وتأملوا إجماع العلماء على تفسيرها، وتأملوا ما جرى بيننا وبين أعداء الله، نطلبهم دائما الرجوع إلى كتبهم التي بأيديهم، في مسألة التكفير والقتال، فلا يجيبوننا إلا بالشكوى عند الشيوخ، وأمثالهم; والله أسأل أن يوفقكم
لدينه القيم، ويرزقكم الثبات عليه، والسلام عليكم ورحمة الله وبركاته ..."

''Vi, Allāh vas pomogao, razmislite o ovom ājetu i razmislite o onome povodom koga je spušten. Razmislite o idžma'u 'uleme u njegovom tumačenju!
I razmislite o onome što se dogodilo između nas i Allāhovih neprijatelja, od kojih stalno tražimo da se vrate svojim knjigama, koje su im pri ruci (u rukama) u pogledu mes'ele

tekfīra i borbe, a oni nam se ne odazivaju, osim žaljenjem kod šejhova i sličnih njima. [294]
Molim Allāha da vas podrži u Njegovoj pravoj vjeri i da vas opskrbi ustrajnošću na njoj. Wes-Selāmu 'alejkum we rahmetullahi we berekatuhu...'' [295]

Nakon objašnjenja činjeničnog stanja koje se veže za spomenute, pojašnjenja nekoliko uzroka njihovog tekfīra i onih koji im daju glasove i nakon spoznaje stanja – prelazimo na iduću temu.

Naime, neznalica i neprijatelj svoje vjere, Semir Imamović me je obavezao da protekfīrim ljude koje je spomenuo, jer po njegovom shvatanju ja to moram uraditi, zato što to proizilazi iz mog temelja.

On bunca i kaže da ako to ne uradim upadam u proturječnost, pa otuda ne smijem tekfīriti ni njega niti druge slične njemu, što znači da sam pogriješio u njihovom tekfīru.

A ako protekfīrim Bin Bāza zbog njegove fetwe, i druge koje je naveo – onda nisam daleko od haridžija, koji su protekfīrili ashābe, što znači da sam opet pogriješio.

Tako misli da me je razapeo i prosuo i "izuo iz cipela", kako to kažu, a ne zna, jado, da sām protiv sebe svjedoči. A vrhunac njegovog buncanja je kada upoređuje tekfīr

---

[294] SubhānAllāh, ovaj šejh kao da govori o Semiru Imamoviću i njegovoj nacionalističkoj družini?! Allāh mu se smilovao. Kako su samo slični tadašnji i današnji događaji!
[295] ***''Ed-Durer...''***, 10/9

haridžija izgrađen na stvarima koje su u osnovi dozvoljene u vjeri, što je poznato u događaju ***''tahkima''***, sa tekfīrom izgrađenom na upadanje u veliki širk i rušenja osnove vjere kroz mes'ele tāgūta, tj. izgrađenom na šerī'atskim uzrocima tekfīra. Treba li veća glupost od ove?

Počnimo sa Bin Bāzom!

Ibn Bāz u svojoj fetwi govori o ulasku u "Kuvajtski Dom Naroda" (***medžlisul-ummeh***), tj. Kuvajtski Parlament.

Konstatujem da se u fetwi ne govori o uzimanju mjesta kralja, predsjednika i vladara država koje su izgrađene na tāgūtskom sistemu, koje sude tāgūtskim zakonima i pri sebi imaju već spomenute uzroke tekfīra.

Jesam li u pravu ili nisam? Lažovčine jedne!

Druga važna stvar u pogledu ove teme se tiče onih kojima je dozvolio da uđu u tog tāgūta i prirodi njihovog ulaska.

Kakve su njihove osobine?

Kakav je njihov ulazak?
Da li je Bin Bāz znao činjenično stanje vezano za taj parlament?

Ovo zadnje je, nedvojbeno, od velike važnosti kada je u pitanju tekfīr pojedinca, zbog toga što ljudi poput Bin Bāza nemaju opravdanja u nepoznavanju stanja kralja i onoga čime on sudi od tāgūtskih zakona, dok se može opravdati u

pogledu nepoznavanja stanja vezanog za spomenuto tijelo, a pogotovo značenje i kakvoću ulaska u Dom Naroda.

Prije svega, u fetwi Ibn Bāza se nigdje ne spominje pitanje zakletve, što znači da Bin Bāz nije dozvolio zakletvu na poštovanje tāgūta, mimo prisile.

Dakle, nije govorio o predsjednicima niti o zakletvi. Zar ne? Donesite njegovu fetwu, ako istinu govorite, jer nije moja specijalnost da se bavim takvim fetwama!

I na kraju konstatujem i podsjećam da Bin Bāz – iako ne govori o predsjednicima i kraljevima, niti o zakletvi – govori o ulasku učenih ljudi i dā'ija u taj parlament, iz čega se jasno može zaključiti da Ibn Bāz to uslovljava iz straha da džāhil ne bio prešao Allāhovu granicu i upao u hāram, što nije slučaj učenog čovjeka i dā'ije, koji zna propise.

Dalje, obzirom da se u fetwi Bin Bāza nigdje ne spominju predsjednici, niti kraljevi, niti bilo koji nevjernički opis ili uzrok tekfīra, vidi se da on nad činjeničnim stanjem koje mu je predočeno sprovodi pravilo ***''odagnavanje veće štete činjenjem manje''***, to u slučaju da je pred sobom imao saznanje o postojanju nekih velikih grijeha, što je ispod velikog kufra i velikog širka. A spomenuto pravilo se po konsenzusu muslimana ne tiče velikog kufra i velikog širka, kojeg nije dozvoljeno učiniti osim u stanju prisile, i to ne u svakoj prisili.

Nakon ovog kratkog prikaza strukture Bin Bāzove fetwe, postavlja se pitanje da li ja njega moram protekfīriti zbog nje?

Odgovor je da ga ne moram protekfīriti! Zbog čega?

Zato što u fetwi Bin Bāza nigdje nema govora o postavljanju predsjednika i govora o nevjerničkim zakletvama, a on u pogledu ove fetwe i njenog sadržaja ne može biti koren zbog onoga što nije u njoj, niti mu se smije suditi zbog onoga što nije uradio.

Jer, pravilo je da kadija i muftija ne odgovaraju za ono što nisu znali i za ono što nisu mogli saznati od činjeničnog stanja o kojem se radi.

Čak i da je bio nemaran u pogledu spoznaje činjeničnog stanja, ali opet u svojoj presudi i fetwi ne upadne u jasan kufr – to nije dovoljno za njegov tekfīr, iako može biti griješan zbog nemara. U ovo ne ulaze opšte poznate stvari.

Imām el-Buhārī u svom ***''Sahīhu''*** prenosi od Ummu Seleme, radijallāhu 'anhā, da je Allāhov Poslanik, sallallāhu 'alejhi we sellem, nakon što je čuo neku raspravu pred njegovim vratima, izašao, pa rekao:

2326 - حدثنا عبد العزيز بن عبد الله قال: حدثني إبراهيم بن سعد، عن صالح، عن ابن شهاب قال: أخبرني عروة بن الزبير: أن زينب بنت أم سلمة أخبرته: أن أمها أم سلمة رضي الله عنها، زوج النبي صلى الله عليه وسلم أخبرتها،
عن رسول الله صلى الله عليه وسلم: أنه سمع خصومة بباب حجرته، فخرج إليهم، فقال: ***(إنما أنا بشر، وإنه يأتيني الخصم، فلعل بعضكم أن يكون أبلغ من بعض، فأحسب أنه صدق، فأقضي له بذلك، فمن قضيت له بحق مسلم، فإنما هي قطعة من النار، فليأخذها أو فليتركها)***."

''Ja sam samo čovjek i dolaze mi ljudi koji se spore, pa možda neko od vas bude rječitiji od drugog, pa pomislim da je on rekao istinu i presudim u njegovu korist.
Pa, kome presudim na štetu prava muslimana – to nije ništa drugo do parče vatre. Neka ga uzme ili nek' ga ostavi!'' [296]

Kaže šejh Ibn Deqiq el-'Īd, rahimehullāh, u komentaru ovoga hadītha:

" فيه دليل عل إجراء الأحكام على الظاهر و إعلام الناس بأن النبي صلى الله عليه و سلم في ذلك كغيره . و إن كان يفترق مع الغير في اطلاعه على ما يطلعه الله عز و جل عليه من الغيوب الباطنة . و ذلك في أمور مخصوصة , لا في الأحكام العامة . و على هذا يدل قوله عليه السلام " إنما أنا بشر" و قد قدمنا في أول الكتاب : أن الحصر في إنما يكون عاما , و يكون خاصا . و هذا من الخاص , و هو فيما يتعلق بالحكم بالنسبة إلى الحجج الظاهرة . و يستدل بهذا الحديث من يرى أن القضاء لا ينفذ في الظاهر و الباطن معا مطلقا , ان حكم القاضي لا يغير حكما شرعيا في الباطن . "

''U njemu je dokaz za sprovođenje propisa u vanjštini [297] ***i obavijest ljudima da je Vjerovjesnik, sallallāhu 'alejhi we sellem, u tome poput drugih, iako se od drugih razlikuje u poznavanju onoga što mu Allāh, Silni i Veličanstveni, otkrije od skrivenih stvari.***

---

[296] Prenosi ga el-Buhārī u ***''Sahīhu''*** u poglavlju ***''O grijehu onoga koji se raspravlja u korist neistine, a to zna''***
[297] Tj. na osnovu vanjštinskih dokaza koji se tiču određenog činjeničnog stanja

A to biva u posebnim stvarima, ne u opštim propisima.
I na to upućuju njegove riječi, 'alejhis-selām: "Ja sam samo čovjek."
Mi smo na početku ove knjige naveli da "ograničenost" u riječi "innemā" biva opštom i biva posebnom, a ovo je od posebne, i spada u ono što se tiče (vezuje za) presude (suda) u pogledu vanjštinskih dokaza. [298]
Ovim hadisom argumentiraju oni koji kažu da presuda (el-qadā') nije u svakom slučaju pravosnažna u vanjštini i suštini [299] ***odjednom i da presuda qadije ne mijenja šerī'atski propis u suštini."*** [300]

Kažem: Isto tako, obavijest muftije o nekom propisu se tiče samo vanjštine, a ne suštine, tj. onoga što je pred njim od činjenica o određenom stanju i slučaju o kojem govori. A za ono što nije znao – on neće odgovarati, ako je uložio maksimalan trud i bojao se Allāha koliko je mogao.

Pa njegova fetwa ne ohalaljuje harām niti zabranjuje harām, niti dozvoljava veliki širk mimo prisile i rušenje osnove vjere, i ne smije biti primjenjena osim u okviru situacije i činjeničnog stanja o kojem govori (***menātul-fetwa***).

---

[298] Tj. Allāhov Poslanik, sallallāhu 'alejhi we sellem, sudi u vanjštini kao i svi ljudi, i toga se tiče ograničenost njegove ljudske dimenzije, mimo vjerovjesničke

[299] Tj. kadija i muftija ne snose odgovornost za ono što ne znaju od skrivenog stanja, pa njihova obavijest o Allāhovom propisu u dotičnom pitanju u vanjštini ne mijenja Allāhov sud koji odgovara suštini

[300] ***"Ihkāmul-Ahkām Šerh 'Umdetil-Ahkām"***, 675. str., štamparija ***Mektebetus-Sunne***

Štaviše, čovjek ne smije upotrijebiti riječi Allāha i Njegovog Poslanika, sallallāhu 'alejhi we sellem, izvan opisa o kojem govore, što je najčešće put bolesnih srca, koja ne razumiju Qur'ān i sunnet i koja ne mare za ispravnom metodologijom dokazivanja.

Ne smije se raditi samo sa ***opštim tekstom*** bez ***posebnog***.

Ne smije se sprovoditi ***neograničeni*** bez onoga ***koji ga ograničava***.

Ne smije se raditi sa ***uopštenim*** bez onoga ***koji ga objašnjava***.

Ne smije se raditi sa ***derogiranim*** bez onoga ***koji ga derogira***.

Ne smije se raditi sa ***dvosmislenim***, ***manje jasnim*** na proizvoljan način, birajući značenje koje ruši osnovu Knjige, tj. ***muhkem*** Qur'āna.

Ne smije se oboriti univerzalno opšte pravilo zbog njegovog djelića ili događaja vezanih za pojedince, a koji sigurno ne izlaze iz univerzalnog na proturječan način, kada se o njima dobro razmisli.

Ovo su opšte mes'ele iz metodologije islamskog prava, u kojima takođe ima podnaslova, koji obrađuju njihove djelića.

To zna svaki učenik ove vjere. Neke djelića ćemo spomenuti kod govora o Ibn 'Uthejmīnu.

Pa, ako je ovo slučaj sa šerī'atskim tekstovima, kako je moguće da neki mušrik dođe i upotrijebi fetwu nekog čovjeka, i to van okvira onoga o čemu je govorila, a zatim sa njom sruši osnovu vjere s kojom su poslati svi vjerovjesnici, dozvolivši to mimo stanja prisile?!!!

Kada se vratimo na fetwu Bin Bāza, možemo primjetiti da on uslovljava ispravnost nijjeta, što znači da je kod sebe imao nekih informacija, na osnovu kojih je zaključio da ulazak u parlament, sām po sebi, ne mora kategorički i nedvojbeno biti nevjerstvo, pa je uslovio ispravan nijjet, uz prethodne uvjete i činjenice, pa da ulazak dotičnih osoba bude "skroz drugi ulazak", a ne ulazak mušrika, u čemu mu se suprotstavljaju drugi učenjaci, kod kojih ulazak ima samo jedno značenje.

Ali, pored toga, nigdje u fetwi ne stoji da se mušrik i tāgūt smije nazivati muslimanom, da se njegova vlast smije nazvati legitimnom i da im se smije iskazivati lojalnost.

A o tome da u fetwi nema govora o vladarima tāgūtima i nevjerničkoj zakletvi, koja je šehādet tāgūtovog dīna, nema svakako ni traga ni glasa.

Otpadnik Semir Imamović i njegova kompanija koji su dozvolili glasanje, na način koji smo spomenuli, ili na njega obavezali, ili oklijevaju između dozvole i uvjerenja da je veliki kufr, imali su nesreću pa su, zbog svog neznanja i bolesti srca, spustili ovu fetwu na predsjedničke izbore, a i parlamentarne, bez ikakvih uvjeta.

U vezi predsjedničkih izbora je njihov kufr i otpadništvo jasno, a i u pogledu parlamentarnih se ne

moram mučiti, jer oni lično svi do jednog priznaju da je djelo – djelo kufra. Da Allāh sačuva.

I zadnje znači da su imali direktnu namjeru činjenja i dozvole kufra i širka, mimo stanja prisile, dok Ibn Bāz nije imao namjeru da učini i dozvoli kufr. To iz jednog prostog razloga, a on je činjenica da on nigdje kufr ne spominje niti izgleda zna za postojanje neminovnih uzroka kufra u procesu ulaska u Dom Naroda. I ovo je mese'ela kod koje treba malo zastati.

Ona se zove mes'elom "nepostojanja namjere" (***mes'eletuntifa'il-qasd***).

Međutim, o nepostajanju kakve namjere se radi?

Nepostojanje namjere se u ovom pogledu može podijeliti na dvije vrste:

- Nepostojanje namjere da čovjek određenim djelom postane kāfir, fāsik i slično, iako ima namjeru da uradi djelo nevjerstva ili kaže riječi nevjerstva.
- Nepostojanje namjere da čovjek učini djelo nevjerstva ili kaže riječi koje izvode iz vjere, što posebno biva u situaciji nepoznavanja stanja, njegove zamršenosti, nehotične greške jezika (lapsus), prenošenja riječi nevjernika radi šerī'atske koristi, u šta ulazi svjedočenje kod kadije, čitanje ājeta u kojima se spominju nevjerničke riječi nevjernika, itd.

U prvom slučaju – čovjek postaje nevjernik, htio ili ne, jer je imao namjeru da uradi djelo kufra i uradio ga je, a to što nije htio da postane kāfir – pa rijetko ko to želi. Ovo je u

vjeri jasno. Čak i da nije uradio kufr – bio bi kāfir samim željenjem uzroka kufra, po idžmā'u. To je kufr djelima srca.

U drugom slučaju osoba ne postaje kāfir, sve dok pred njom ne bude jasno djelo ili riječi kufra i uradi ga ili želi da ga uradi.

I ovim ***''jasno''*** se ne misli da je ubjeđen da će postati kāfir ako ga uradi, već da se pred njim iskristaliziralo činjenično stanje djela ili riječi koje izvode iz vjere.

Navešću primjer pojašnjenja.

Zamislimo da je neka osoba uzela Qur'ān i stavila na njega korice nekog tāgūtskog zakona, i zamislimo nekog muwehhida koji vidi ispred sebe knjigu sa spomenutim koricama. On ne zna da je tu Qur'ān, već misli da je to tāgūtski zakon, a zatim ga uzme i baci ga u smeće.

Je li postao nevjernik zbog toga? Odgovor je da nije! Zašto? Zato što nije imao namjeru da uradi nevjerničko djelo, tj. bacanje Qur'āna u smeće. Kako nije imao namjeru da uradi to djelo kada ga je uradio? Nije imao namjeru da baci Qur'ān zbog toga što nije znao da je to Qur'ān, a imao je namjeru da baci tāgūtski zakon.

Tako da se pred tekfīrom ovoga isprečava prepreka nepostojanja namjere da učini nevjerničko djelo ili kaže nevjerničke riječi.

Suprotan primjer ovome je osoba koja baci Qur'ān u smeće, znajući da je Qur'ān, ali s time nema namjeru izlaska

iz vjere, pa makar se radilo o osobi koju je šejtān prevario i dozvolio joj da baci Qur'ān u smeće mimo stanja prisile.

Ova osoba je nevjernik zato što je imala namjeru da učini nevjerničko djelo, a to je bacanje Qur'āna u smeće mimo prisile. Dakle, stanje ovog nevjerničkog djela za nju nije bilo zamršeno i nepoznato.

Ali, nepostojanje namjere da time izađe iz vjere nije prepreka tekfīra, jer rijetko ko želi da postane kāfirom.

Dalje, njena šubha da možda time ne izlazi iz vjere nije mjerodavna zato što je ona znala stanje djela kojeg radi, kao i zabranjenost ponižavanja Qur'āna u osnovi, a bez toga nema islāma. A njeno neznanje o onome što se nadovezuje na to djelo od šerī'atskih propisa nije prepreka tekfīra, po konsenzusu.

Jer, Allāh je vezao tekfīr za njegove šerī'atske uzroke, pa kada nestanu prepreke tekfīra i ispune se njegovi uvjeti u pogledu pojedinca – osoba izlazi iz vjere, htjela ili ne, i niko ne može da raskine vezu između šerī'atskih uzroka i njihovih posljedica. Ako to uradi – propisao je od vjere ono što Allāh nije dozvolio.

Kaže Ibn Tejmijje, rahimehullāh:

" وبالجملة فمن قال أو فَعَل ماهو كُفْر كَفَر بذلك، وإن لم يقصد أن يكون كافراً، إذ لايقصد الكفر أحدٌ إلا ما شاء الله ."

''Generalno, ko kod kaže ili uradi ono što je kufr – time postaje nevjernik, iako nije imao namjeru da bude nevjernik, jer niko nema namjeru da bude nevjernik, osim kome Allāh to hoće.'' [301]

Primjera za shvatanje ovoga pravila ima puno, a ja ću se zadovoljiti sa ovim.

Ovo naravno važi i za sva šerī'atska pitanja, mimo mes'ele tekfīra, ***Allāhul-Muste'ān***.

Npr. čovjek izgovori riječi koje su uzrok nastupanja razvoda braka na snagu, ne znajući njihovo značenje [302] i ne želeći njihovo značenje, i drugi čovjek koji to kaže u situaciji u kojoj nije opravdan, ali ne želi s time da mu žena bude puštena.

U prvom slučaju – razvod braka ne nastupa zbog neznanja stanja riječi, tj. njihovog značenja, za šta se neminovno veže prepreka nepostojanja namjere upotrebe značenja na koje se nadovezuje razvod braka.

U drugom slučaju – razvod braka nastupa, htio čovjek ili ne, jer je imao namjeru izgovaranja značenja za koje se veže propis razvoda braka.

Opasno je ne znati razliku između ove dvije stvari u pitanjima velikog širka i mes'ela tāgūta, uslovljavajući za tekfīr pojedinca postojanje namjere da postane nevjernik.

---

[301] ***''Es-Sārimul-Meslūl''***, 177. i 178. str.

[302] Možda mu je neko rekao da to znači: ***''Volim te''*** i on ih izgovori, želeći to značenje!

Ako se vratimo fetwi Bin Bāza, vidimo da on ne govori o vladarima i predsjednicima, čija su djela opšte poznata, niti u pogledu parlamenta spominje uzroke tekfīra, koje dozvoljava mimo prisile.

Otuda, ja ne moram protekfīriti Bin Bāza u toj mes'eli, jer postoji prepreka nepoznavanja stanja, iz čega proizilazi nepostojanje namjere da se dozvoli i pomogne nevjerničko djelo, čak i kada nema zakletve. Jer, možda čovjek smatra da nije neminovno da ulazak mora biti nevjernički i nikako drugačije, zbog čega i uvjetuje postojanje islamskog nijjeta.

Ali, Semira Imamovića, Bušatlića, AbdulMelika Bašića, da ga Allāh uputi, i svakog drugog koji upadne u isto, moram tekfīriti, jer oni dozvoljavaju ili obavezuju na davanje glasova predsjednicima, čije je stanje poznato svakom čovjeku, osim ako je lud. Oni, dakle, nedvojbeno imaju namjeru da postave predsjednika države, zar ne? I upadaju u zadovoljstvo i pomaganje svih kufrova koje on radi, a koje oni znaju. Da Allāh sačuva!

U pogledu kandidata (parlamentaraca), mogu im otvoriti vrata nepostojanja namjere da podrže nevjernički čin. Ali, oni mi ne daju, jer govore sami da je to djelo – djelo kufra, ali je dozvoljeno zbog specifičnosti stanja. Pa imaju namjeru dozvoljavanja kufra mimo prisile. Naprotiv, Semir prenosi fetwu ***Evropskog Kolegija*** u kojoj se dozvoljava izglasavanje kāfira u osnovi, kao i politički pluralizam, i to prećutkuje, zbog čega takođe postaje kāfirom. Da, bez sumnje!

Ova kategorija ljudi ne samo da su kāfiri murteddi, već su tāgūti, koji pozivaju u širk i koji ga uljepšavaju, doduše u "specifičnom stanju".

I ja, kada bih sumnjao u njihov kufr – sām bih bio nevjernik, a moje obznanjivanje njihovog tekfīra spada u ispoljavanje vjere, a i zastrašivanje njih od onoga na čemu su. Pa, neka se odluče.

Naprotiv, onaj koji zna njihovo stanje, a zatim se ne odrekne od njih – ima dovoljno povoda da provjeri da li ulazi u definiciju islāma koju spominje 'AbdurRahmān bin Hasan, rahimehullāh, konstatiravši da je to predmet konsenzusa svih muslimana.

I ovdje nema razlike između odricanja od mušrika uopšteno i pojedinačno, kao ni između kāfira u osnovi i onih koji se pripisuju islāmu, a 'ulema da'we je imala posla sa ovima zadnjim (kāfirima koji se pripisuju islāmu) i tretira njihovo pitanje.

Kaže uvaženi šejh 'AbdurRahmān:

" وأجمع العلماء سلفا وخلفا، من الصحابة والتابعين، والأئمة، وجميع أهل السنة أن المرء لا يكون مسلما إلا بالتجرد من الشرك الأكبر، والبراءة منه وممن فعله، وبغضهم ومعاداتهم بحسب الطاقة، والقدرة، وإخلاص الأعمال كلها لله ."

''Postoji konsenzus među 'ulemom prijašnjih i potonjih generacija, počevši od ashāba, tabi'īna, imāma i svih učenjaka ehlis-sunneta, da čovjek ne biva muslimanom osim napuštanjem velikog širka i odricanjem od njega i od onoga ko ga radi, mržnjom prema njima, neprijateljstvom prema njima

shodno mogućnosti i ihlāsom svih djela samo Allāhu (tj. čistim usmjeravanjem djela samo) Allāhu.'' [303]

Spomenuo sam ranije da neki učenjaci tewhīda ne tekfīre onoga koji uđe u parlament bez zakletve, ali mu postavljaju nemoguće uslove da bi ostao musliman u toj šejtanskoj kući, iako im se drugi suprotstavljaju u ovome, među kojima je i šejh 'Abdullāh el-Gunejmān. A istina je da je suština kandidovanja – traženje pripadnosti nevjerničkoj skupini, kao kada bi se neko kandidovao da bude jedan od Židova, kršćana, hinduista, komunista, itd.

Uvjeti koje postavljaju prvi su:

1. da ne prizna nijedan tāgūtski zakon,
2. da ne propiše nijedan tāgūtski zakon,
3. da im poriče to i obznani njihov tekfīr i pokaže im neprijateljstvo i odricanje od njih i od dotičnog tāgūta, dok sa njega ne spadne grijeh ili dok ne napusti taj medžlis, jer nema prisile uz postanje slobodnog izbora u pogledu sjedenja sa kāfirima kada rade kufr. A šutnja i neporicanje toga je zadovoljstvo sa njihovim kufrom i potvrda istog.

Kažem: Ako ih smatra muslimanima – ulazi u parlament kao prijatelj, smatra ih legitimnim. Naprotiv, ako samo ćuti kada se kufr radi – taj čovjek nema osnovu dīni islāma, jer nema osnovu kufra u tāgūta. Naprotiv, on vjeruje u tāgūta i ulazi u njegovu partiju.

---

[303] ***''Ed-Durerus-Senijje''***, 8/338 i ***''Fetwe 'uleme Nedžda''***, 1/435

Učenjaci su obavezali muslimane na hidžru iz svakog dāra u kojem ne mogu da ispoljavaju vjeru, a kakav je onda slučaj onoga koji sjedi u parlamentu sa njima i ćuti, ili što je još gore – aktivno učestvuje u kufru? Neka proba onaj koji je u parlamentu: Da li može da im poriče kada on hoće i poželi!

Štaviše, njemu je obaveza da porekne osnovu ustava i demokratije, a ne da je podržava i traži njenu primjenu, pomažući se sa svojom partijom, znajući da robovi tāgūta s time neće biti zadovoljni.

Jer, prvi stepen ulaska u parlament podrazumijeva priznavanje tāgūtskog suda i rad po njemu, što negira zadovoljstvo Allāhom kao Vladarom (Rabbom), islāmom kao vjerom i Muhammedom kao Poslanikom i slijeđenim.

Potražnja člana parlamenta da se pokrene bilo koja reforma i promjena ne biva osim na osnovi korištenja njegovog prava na zakonodavnu participaciju, koju mu je dao ustav, kao i njegovo obraćanje njima u ime demokratije i slobode mišljenja.

Zato, neka je slavljen Allāh koji je zapečatio srca ovim ljudima, oslijepio njihove oči i oglušio njihove uši.

Kako je moguće da čovjek bude vjernik u Allāha i kāfir u tāgūta, i da sjedi u parlamentu?!

Koliko su samo svježi i istiniti stihovi koje je izgovorio šejh 'AbdulLatīf, rahimehullāh, u kojima kaže:

قوم سكارى لا يفيق نديمهم ****** أبد الزمان يعــود بالخســـــران

قوم تراهم مهطعين لمجلسٍ ****** فــيه الشــقاء وكـــــل كفــر ٍ دانِ

بل فيه قانون النصارى حاكماً ****** من دون نصٍ جاء في القرآنِ

الفسق عندهمو فأمرٌ سائغٌ ****** يلـــهــو بـــه الأشـــياخ كالشـــبانِ

المنع في قانونهم وطريقهم ****** غصب اللواط كذاك والنسوان

فانظر إلى أنهار كفرٍ فُجرت ****** قد صادمت لشريعة الرحمن

''Narod opijen, pokajnik im svijesti ne dolazi
za sva vremena, uvijek, gubitkom skončava.
Narod, vidiš ga, kako netremice u medžlis hrli
u kom je nesreća i svaki kufr blizu.
Štaviše, u njemu je zakon kršćana sudija,
mimo svakog teksta došlog u Qur'ānu.
Fisk je kod njih stvar dozvoljena,
s kojom se zabavljaju starci k'o dječica.
Zabrana toga je u njihovom zakonu i putu
nasilje nad pederima isto tako i ženama.
Pogedaj u rijeke kufra, kako potekoše
nasuprot šerī'ata er-Rahmāna dođoše.''

Kaže šejh 'AbdulLatīf, rahimehullāh:

" وقد رأيتم ما حدث في هذا الأصل العظيم من الإضاعة والإهمال، والإعراض عن حقائقه، وواجباته حتى ظهر الشرك، وظهرت وسائله وذرائعه، ممن ينتسب إلى الإسلام، ويزعم أنه من أهله، وذلك بأسباب.

منها:

الجهل بحقيقة ما أمر الله به ورضيه لعباده، من أصول التوحيد والإسلام، وعدم معرفة ما ينافيه ويناقضه، أو يضاد الكمال والتمام، من موالاة أعداء الله على اختلاف شعبها ومراتبها.

فمنها: المكفرات والموبقات، ومنها ما دون ذلك، وأكبر ذنب وأضله، وأعظمه منافاة لأصل الإسلام: نصرة أعداء الله ومعاونتهم، والسعي فيما يظهر به دينهم وما هم عليه من التعطيل والشرك والموبقات العظام.

وكذلك انشراح الصدر لهم، وطاعتهم والثناء عليهم، ومدح من دخل تحت أمرهم، وانضم في سلكهم، وكذلك ترك جهادهم، ومسالمتهم وعقد الأخوة والطاعة لهم، وما هو دون ذلك، من تكثير سوادهم، ومساكنتهم ومجامعتهم.

ويلتحق بالقسم الأول: حضور المجالس المشتملة على رد أحكام الله وأحكام رسوله، والحكم بقانون الإفرنج والنصارى والمعطلة، ومشاهدة الاستهزاء بأحكام الإسلام وأهله؛ *ومن في قلبه أدنى غيرة لله، وتعظيم له، يأنف ويشمئز من هذه القبائح، ومجامعة أهلها ومساكنتهم، ولكن:*

ما لجرح بميت إيلام

فليتق الله عبد يؤمن بالله واليوم الآخر، وليجتهد فيما يحفظ إيمانه وتوحيده، قبل أن يزل القدم، فلا ينفع حينئذ الأسف والندم. "

''Vidjeli ste šta se dogodilo u pogledu ovog velikog temelja od nemara, nepažnje i okretanja od njegovih suština, obaveza, sve dok širk nije nadvladao (javno se pojavio) i dok se nisu njegova sredstva i putevi koji vode do njega pojavila od strane onih koji se pripisuju islāmu i tvrde da su njegovi sljedbenici. To ima više uzroka:

Od njih je neznanje o suštini onoga što je Allāh naredio i čime je zadovoljan Svojim robovima, od temelja tewhīda i islāma, i nepoznavanje onoga što ga negira i ništi ili stoji nasuprot njegove potpunosti, od prijateljevanja sa Allāhovim neprijateljima, neka je Uzvišen, uz različitost njegovih ogranaka i stepeni.

U to spadaju i mukeffirati i uništavajući grijesi, a ima i onih koji su ispod toga. A najveći grijeh, najzabludjeliji i onaj koji najviše negira osnovu islāma je – pomaganje Allāhovih neprijatelja i žurba u onome što jača njihov dīni ono na čemu su od ta'tīla, širka i ogromnih uništavajućih grijeha.

Isto tako, zadovoljstvo sa njima (raširenost prsa), pokornost njima, njihovo hvaljenje i pohvala onih koji uđu pod njihovu naređenje (stvar, naredbu) i pridruže se njima. Također, ostavljanje džihada protiv njih, davanje bezbjednosti (el-Mūsālemeh) njima i uspostavljanje bratstva i pokornosti u pogledu njih.

I ono što je manje od ovoga od povećanja njihovog broja, stanovanja sa njima i boravka u istim zajednicama.

U prvu grupu spada prisustvo vijećima (sijelima) na kojima se odbijaju Allāhovi zakoni i zakoni Njegovog Poslanika, u kojima se sudi sa zakonom Franaka, kršćana i mu'attila, na kojim se svjedoči (gleda) ismijavanje islamskom zakonu i njegovim sljedbenicima.

A onaj u čijem srcu ima minimum ljubomore radi Allāha i veličanja Njega – on ovo odbija i gadi mu se od ovih ružnih stvari i mješanja sa onim koji to rade i stanovanja sa njima.

Zato neka se boji Allāha rob koji vjeruje u Allāha i Sudnji Dan i nek' se potrudi u onome što mu čuva īmān i svoj tewhīd, prije nego što se noga oklizne, kada neće koristit više kajanje i žalost.'' [304]

E, tek sada je vrijeme da navedemo fetwu Bin Bāza o kojoj govorimo, jer smo postavili i spomenuli sve potrebne temelje za razumijevanje svega što se tiče ovog pitanja, kako u teoretskom smislu, tako i u pogledu pojedinaca i muftije.

I, ***subhānAllāh***, tek ćeš sada vidjeti koliko je naš govor – tačan i precizan, a govor onih koji se vade na Bin Bāzovu fetwu – providan i udaljen od razuma, a kamoli šerī'ata i zdravog rezonovanja.

Fetwu prenosim iz izvora naših neprijatelja, iz teksta u kojem su probali dokazati da učenjaci koji se razilaze u pogledu glasanja ne tekfīre jedni druge, pa ni mi ne smijemo njih. Šta ćeš kada ljudi slijede svoje strasti do slijepila...? Bin Bāz odgovara na pitanje o ulasku u Dom Naroda, pa kaže:

''Vjerovjesnik, sallallāhu 'alejhi we sellem, je rekao:
''Djela se cijene prema namjerama, a svakom čovjeku pripada ono što je namjeravao.''
Nema smetnje za ulazak u Dom naroda (parlament), ukoliko je cilj

---

[304] ***''Ed-Durerus-Senije''*** – ***''Kitāb Muhteseratir-Rudud''***, 80. str., stara štampa, 1399. g. h.

toga – pomaganje istine i neslaganje sa neistinom, [305] ***jer se time, upravo, pomaže istina i staje uz one koji pozivaju Allāhu.***
Isto tako, nema smetnje da se izvadi glasačka kartica koja se koristi za biranje ispravnih dā'ija, pomaže istina i sljedbenici istine.
Allāh daje uputu, a molimo Ga, Uzvišenog, da uputi muslimane na ono u čemu je njihova ispravnost.
Biranje nemuslimana na izborima nije dozvoljeno, [306] ***jer takav postupak govori o postojanju povjerenja i privrženosti nevjernicima.*** [307]
A Uzvišeni Allāh kaže:
'O vjernici, ne prijateljujte sa onima koji vašu vjeru za podsmijeh i zabavu uzimaju, bili to oni kojima je data Knjiga prije vas, ili bili mnogobošci – i Allāha se bojte ako ste vjernici.' ***(el-Mā'ide, 57.)*** [308]
Vama je obaveza da odaberete muslimanske kandidate što stručnije i sposobnije, te one za koje postoji opravdana naznaka da će muslimanima donijeti više koristi i od njih što više šteta odbiti.

---

[305] Ovdje je značenje ispoljavanja kufra u tāgūta
[306] ***Evropski Kolegij za fetwe*** to dozvoljava, a Semir prenosi i ne poriče, što znači da je zadovoljan time
[307] Vidi kako je davanje glasa nemuslimanu ocijenio kao ***el-wela'*** (lojalnost i privrženost) prema nevjernicima, i ovdje se radi o kufru. Kako ovim slijepcima koji nam prave probleme nije palo na pamer da je predsjedenik države ne samo kafir, već tāgūt, lažno božanstvo koje se obožava mimo Allāha? SubhānAllāh!
[308] Pogledaj! Navodi ājet o ***el-muwalah*** sa nevjernicima i spušta ga na one koji se pripisuju islāmu. Pitam ove jadnike ove: Da li Bin Bāz onome koji ulazi dozvoljava da ispolje nevjerničku lojalnost prema parlamentu, vladi, u što ulazi nazivanje njih muslimanima, davanje legitimnosti njima, ispoljavanje pripadnosti njima, itd.? Ha?

Musliman [309] ***je, i pored svih nedostataka, bolji od nemuslimana.***
'Vjernik rob je bolji od mnogobošca, makar vas mnogobožac zadivio.' ***(el-Beqare, 221.)***
Isto tako, izbor nemuslimana i davanje prednosti nad muslimanom je način da se nevjernicima dadne put da ovladaju vjernicima, [310] ***što je zabranjeno riječima Uzvišenog:***
'A Allāh ne daje nevjernicima puta da nadvladaju vjernike.' ***(en-Nisā', 141.)***.''

Kažem: Tako mi Allāha, Bin Bāz je nevin od Semira Imamovića, Safeta Kuduzovića, AbdusSameda Bušatlića, Samira Avdića i ostalih neprijatelja tewhīda, koji se kriju iza njega i njegovih fetwi, svojataju ga i na njega lažu.

Ovime bih okončao svoj govor u vezi Bin Bāza, u kojem sam objasnio ***''menāt''*** (opis) njegove fetwe i činjenicu da nisam obavezan da njega tekfīrim zbog te fetwe, ali sam obavezan da tekfīrim spomenute.

Evo ti fetwa Menā'a el-Qattāna, koju također navode da bi sebi opravdali kufr, pa vidi o čemu se u njoj govori.

Kaže dotični u vezi ulaska u Kuvajtski Dom Naroda:

''Učešće u Domu naroda i parlamentu ne znači učešće u zakonodavstvu onoga što Allāh nije objavio, sve dok član pred takvim skupom javno bude obznanjivao svoje negiranje i suprotstavljanje, iznosio propis islāma o tome i javno sa

---

[309] Musliman po šerī"tu, a ne po partizanskoj terminologiji
[310] Je li predsjednik države – musliman ili tāgūt?

īmānom i hrabrošću to bude govorio... [311] ***Ovakav postupak ne kvari ispravno vjerovanje.''***

Ova fetwa, pored objašnjenja koje sam spomenuo u fusnoti, je direktan dokaz za one koji je prenose i kriju se iza nje. Jā, Rabb!

Čovjek u njoj jasno govori da je davanje glasa onome koji će raditi širk zakonodavstva kufr u Allāha, a da nije kufr dati glas onome koji će ući bez kufra i ispoljiti kufr u tāgūta, hrabro i bez straha. To je mišljenje Menā'a el-Qattāna. Jer, učesništvo u zakonodavstvu kvari vjerovanje.

Normalno, šejh govori o propisu ulaska kandidata, ali se na to veže propis glasača i onog koji to dozvoljava.

Pa, zar nisu kāfiri ovi koje sam ja protekfīrio? Wallāhi jesu, i to ogromni.

Štaviše, ja ih mogu protekfīriti sa fetwama Bin Bāza, i Menā'a el-Qattāna na osnovu toga što Semir i njegova

---

[311] Ovo je ispoljavanje kufra u tāgūta. Allāhul-Muste'ān. Hoće li tāgūti ovih naših jadnika raditi ovo što uslovljava Menā'a el-Qattān? Naprotiv, u ovoj fetwi je dokaz da je kāfir onaj koji svoj glas da predsjednicima i svakom kandidatu za kojeg zna da će uraditi širk zakonodavstva i druge širkove, jer se govori o dozvoli davanja glasova samo onim koji to neće raditi, što je u zamisli ovog učenjaka moguće. Naprotiv, on uvjetuje ispoljavanje kufra u tāgūta. Pa gdje je pamet ovih murtedda poput Imamovića i drugih tāgūta, njima sličnih? Allāh da sačuva islām i muslimane od njih. Ne zna čovjek da li bi plakao ili se smijao... ***Uff*** vama i onome što obožavate mimo Allāha!

mušrička, nečista skupina otvoreno upadaju u rušenje vjere onim što su ovi dvojica spomenuli.

U to ulazi zadovoljstvo i pomaganje širka zakonodavstva, širka pokornosti, širka suđenja, širka parničenja, lojalnosti prema nevjernicima [312] na način koji izvodi iz vjere, i mnoge druge stvari koje su neodvojive od onih kojima daju glasove i na šta obavezuju.

Razmisli o prisustvu ovih opisa u dvije spomenute fetwe.

Šta da kaže čovjek o ovim lažovima, za koje se nije čuditi da ne razumiju govor "njihovih" učenjaka, obzirom da ne razumiju i iskrivljavaju značenja tekstova same Objave!? Pa gdje je to silno znanje, koje su skupili?

Molim Allāha da uputi iskrene.

Idemo dalje! Do Ibn 'Uthejmīna…

I za njega kažu da je dozvolio da se daju glasovi tāgūtima od vladara i predsjednika i onima za koje se zna da će uraditi neko nevjerničko djelo. Tj. lažu k'o ...!

Prvo što se od njih traži jeste da donesu fetwu od ovog čovjeka u pisanoj formi. Međutim, to nemaju. Odakle im onda ova informacija? Prenosi je "njihov" učenjak

---

[312] U to ulazi: nazivanje njih muslimanima, ljubav prema njima, pomaganje njih protiv muslimana i rasprava u njihovu korist na nevjernički način. Neka je slavljen Onaj Koji čovjeku uzima vid pored jasnog svjetla

'AbdurRahmān 'AbdulHāliq, vođa "selefijskog" pokreta u Kuvajtu, član u Kuvajtskom Domu Naroda.

Evo vam prevedenih riječi ovog čovjeka u vezi ove fetwe, a sve prenose mušrici protiv kojih se borimo. Bujrum!

''Šejh Muhammed Sālih el-Uthejmin je mnogim tragaocima za znanjem koji su pitali o propisu kandidature za parlamente dao fetwu o dozvoli ulaska u parlamente. Neki su mu više puta ponavljali ovo pitanje, podrobnije pojašnjavajući nejasnoće oko ulaska u parlamente, te suštinu ustava po kojima se sudi i način donošenja odluka. On bi, Allāh mu se smilovao, govorio: ''Uđite u parlamente, hoćete li ih prepustiti sekularistima i ološi?'' ''

Evo! Ovo je fetwa Ibn 'Uthejmīna, koju prenose "mnogi tragaoci za znanjem"!

Da li da se smijem ili plačem?

Čudo je kako "jado" i druga nečist zaboravi svo znanje koje je učio u školi! Uvjete za prenošenje vjesti, predaja, fetwi, svjedočenja i sl., što se tiče prije svega hadiske nauke i oblasti u njoj koja se bavi kritikom i pohvalom prenosioca, tj. ***''el-džerhu wet-ta'dīl''***. Ovo je trebao biti Safetov pos'o, jer on voli ovu nauku!

Nakon ovoga su trebali stupiti na scenu stručnjaci islamskog prava, poput "jada" i Iblīsa, da razmotre temelje ove fetwe i da je upotrebe nad njenim ***''menātom''*** (opisom), a ne da analagno na dozvoljenost pijenja vode ili jedenja zabranjenog u nuždi – dozvole pijenje vina u osnovi ili ženjenje sa rođenom sestrom ako se čovjek boji da će upasti u blud. Potrebno je poznavanje islamske metodologije u

ophođenju sa šerī'atskim tekstovima, što će ti pomoći da shvatiš govor ljudi.

Od toga – ni traga ni glasa!

Dali su se u židovski posao i u petljanje po uzoru na Ibn 'Arebija, ili još gore. Ovako nije smio raditi ni 'Abdullāh ibn 'Ubejj ibn Selūl.

Zar 'AbdurRahmān nije isti onaj koji naziva kuvajtskog tāgūta muslimanom, naziva vlast legitimnom i smatra se jednim od njih, štaviše dozvoljava učešće u zakonodavstvu mimo Allāha.

Šta je ovom čovjeku ostalo od islāma?

Da ne govorimo o drugim uvjetima koji se moraju ispuniti kod prenosioca vijesti, koji se tiču fisqa i drugih osobina. A ovdje govorimo o širku i kufru, ne o lizanju sladoleda.

Vrijedno je spomena da mi se jednom desilo da mi jedan čovjek kaže da se prenosi neka fetwa od Ibn 'Uthejmīna u vezi glasanja u BiH i da je ona mutewātir. Možeš misliti!? A kada treba da tekfīri tāgūte čiji je kufr poznat svima – kaže da ne zna čime sude i kakav im je hāl! Eto proturječnosti i paradoksa.

Drugo: Gdje je to u fetwi Ibn 'Uthejmīn dozvolio postavljanje tāgūta, predsjednika i onih za koje se zna da će raditi ono što ruši osnovu vjere?

Koje su to stvari koje su spomenute Ibn 'Uthejmīnu, a koje nijje smatrao preprekom? Ništa od toga nije spomenuto u fetwi!

Otuda, zbog čega su prihvatili ovu "predaju" kad je ravija kāfir, a oni drugi "tragaoci znanja" su nepoznati? Na osnovu čega potvaraju Ibn 'Uthejmīna da je dozvolio davanje glasova predsjednicima i onim za koje se zna da će srušiti osnovu vjere velikim širkom i pratiljama širka koje ruše osnovu vjere? Gdje je to ovdje?

Ovo ne da je ogromna potvora, nego predstavlja analogiju million puta goru od one koju je uradio Iblīs. Ovi mušrici bacaju vjeru svih vjerovjesnika iza leđa i slijede slične stvari, uz sve opaske koje su prisutne ovdje, rušeći bez stida i srama opšte poznato kod svih muslimana. A poslije toga nas nazivaju raznim imenima.

Čak i kada bih im priznao da je fetwa ispravnog lanca prenosioca, ostaje hipotetičnost koja je u njenom sadržaju, obzirom da nije jasno šta se tačno dozvoljava.

Ovaj tāgūt 'AbdurRahmān, da je imao imao imalo pameti u glavi i vjere prije toga, zapisao bi fetwu, snimio je i detaljno spomenuo informacije koje su predočene Ibn 'Uthejmīnu, kako bi ljudi znali o kakvom činjeničnom stanju čovjek govori.

I onda ih pitam: Na osnovu čega oni dozvoljavaju davanje glasova spomenutim, na način koji izvodi iz vjere? Na osnovu čega oni bacaju sav Qur'ān i sunnet i idžmā' iza leđa? Kakvo je to znanje i metoda koja se koristi? Allāh ih ubio!

I na kraju, kažem da – i kada bismo zamislili da je Ibn 'Uthejmīn dozvolio kufr i širk mimo stanja prisile – zar se u tom smije slijediti on ili bilo ko drugi?

Upravo ovo je širk pokornosti!

Zar neznalice ne znaju da se učenjaci ***usūlul-fiqha*** razilaze po pitanju toga da li se sahīh (vjerodostojnim) āhād hadīthima, koje prenose pojedinci, koji su ispod stepena mutewātira, poput ***mešhūra***, ***'azīza*** i ***garība***, mogu izuzeti neka značenja iz neograničenih i uopštenih tekstova, kao i da li se njima može zagovarati derogiranost qur'ānskog teksta, koji je sav ***mutewātir***, ili ***mutewātir*** sunneta?

Zbog čega to? Sve radi očuvanja vjere! Ne kao mušrička nečist poput vas, ***karāmita***, ***batinija***, ***panteista*** i slično, a onda se pripisujete selefima.

I to pod uslovom da se značenja tih ***āhād*** tekstova ne mogu protumačiti drugačije osim na način koji nalaže izuzimanje nekih značenja iz tekstova spomenute prirode.

Sjetih se ovih stvari, jer se uče na fakultetu, ***subhānAllāh***.

Evo, da ne duljim, otvorih na brzinu ***''El-Wedžiz fī Usūlil-Fiqh''*** od 'AbdulKerīma ez-Zejedana, i na str. 318 nađoh slijedeće:

''Na razilaženje 'uleme u pogledu snage značenja (ukazivanja) ''opšteg teksta'' ('am), tj. sa aspekta njegove kategoričnosti ili hipotetičnosti, nadovezuje se razilaženje u dvije stvari:
Prva stvar:
Specifiziranje (tahsis) sa āhād predajama. 'Ulema se slaže da je dozvololjeno opšti tekst koji se spominje u Qur'ānu specifizirati sa Qur'ānom ili mutewatir sunnetom, ali se razilaze u pogledu dozvoljenosti njegovog specifiziranja ahad sunnetom, zbog

toga što je Qur'ān kategoričke potvrđenosti, [313] ***a āhād sunnet hipotetičke utvrđenosti,*** [314] ***tako da hipotetičko nema snagu da specifizira kategoričko.***
To je ono što su rekle hanefije. Pa kod njih nije dozvoljeno specifiziranje Qur'āna āhād sunnetom, osim ako ako se opšti tekst Qur'āna specifizira specifičnim tekstom u njegovoj snazi poput nekog teksta iz Qur'āna ili mutewātir sunneta...
A kod drugih, mimo hanefija, a to je većina učenjaka, dozvoljeno je specifizirati opšti tekst iz Qur'āna specifizirajućim tekstom iz āhād sunneta, jer ahad predaja, iako je hipotetičke utvrđenosti, ona je kategoričkog značenja [315] ***(jednosmislenog ukazivanja), obzirom da predstavlja specifizirajući tekst.***
A opšti tekst Qur'āna je, iako je kategoričke utvrđenosti, hipotetičkog značenja (ukazivanja), [316] ***pa su se izjednačili*** [317] ***i otuda biva dozvoljeno da se opšti tekst Qur'āana specifizira sa specifizirajućim (posebnim).''***

Ja ovdje neću držati lekcije o ovim temama iz islamske pravne metodologije i zadovoljiću se sa ovim što sam spomenuo. Ovo su poznate teme i mogu se sa lahkoćom naći u knjigama selefa i halefa.

Sada pitam našu ***''mušričko-tāgūtsku eminijenciju''*** kakvo je njihovo mišljenje i mezheb u ovoj mes'eli? Da li su na mezhebu hanefija ili ***džumhūra*** (većine) učenjaka?

---

[313] Tj. sav je prenesen ***mutewātir*** stepenom
[314] Tj. nije ***mutewātir***
[315] Da nije kategorička u značenju – ne bi se s njom moralo specifizirati opšte značenje opšteg teksta (***'am***)
[316] Tj. na ukazivanje na situacije o kojima govori specifizirajući tekst, u pogledu kojih je zadnji kategorički (nedvojben)
[317] Tj. jedan je kategoričke utvrđenosti a hipotetičkog značenja, a drugi je hipotetičke utvrđenosti a kategoričkog značenja

Obzirom da su oni, nepravedno i lažno i bez dozvole Bin Bāza i Ibn 'Uthejmīna, njih uzeli za božanstva i poslanike, bez ikakve sumnje, pitam ih o primjeni ovih naučnih temelja u govoru njihovih ***''poslanika''***, mimo Allāhovog Poslanika, 'alejhis-selam!?

Ako ste mišljenja hanefija, koje se tiče Allāhovog Poslanika, sallallāhu 'alejhi we sellem – nemate kud'. A ako ste mišljenja ***džumhūra*** – opet nemate kud'. Zbog čega?

Zato što vam je riwājet ***āhād***, ali su mu lanci prenosioca slabi. A i da je riwājet ispravan – ostaje vam drugi dio, a to je da precizno ustanovite o čemu govori, tj. da se ostvari uvjet kategoričnosti značenja, kako bi mogli da specifizirate uopštenost značenja ājeta o zabranjenosti izgovaranja ili činjenja kufra u svakom stanju mimo prisile.

Međutim, ni to vam se ne dā, jer je govor Ibn 'Uthejmīna u fetwi u potpunosti neodređen.

Ostaje vam samo još jedno rješenje, a to je da nakon što ste na silu uzeli ljude za bogove mimo Allāha, lažući na islām i njih, kažete da ste vi propisivači vjere i da dobijate objavu od "nekog".

Čudim se internetskim i forumskim džukelama koji upravo mene nazivaju lažnim vjerovjesnikom i Musejlemom Lažovom, a obožavaju Imamovića i druge tāgūte. ***Allāhul-Muste'ān***.

Prijatno vam bilo učešće u partiji praktikanata nevjerničkog tumačenja vjere, tj. kāfirskog ***te'wīla***. Postali ste braća Iblīsa, Ibn 'Arebija i ostalih neprijatelja vjere. Da Allāh sačuva islām i muslimane od vas.

Ovoliko u vezi fetwe Ibn 'Uthejmīna.

A što se tiče ostalih imena – neka donesu fetwe u pisanoj formi i neka nam objasne njihovo značenje i, ako hoće da se koriste temeljima i riječima koje sam spomenuo, ja nemam ništa protiv.

Neka ostave el-Albānīja na miru i nemoj da lažu na njega, jer čovjek najvjerovatnije nije dozvoljavao ni ono što su dozvolili drugi, a kamoli da ga optuže za kufr i širk koji oni hoće. Allāh ih ubio!

Dakle, neka ove moje riječi primjene nad ostalim koji su spomenuti.

Neka donesu fetwu Džibrīna u pisanoj formi, sa pitanjem koje mu je postavljeno, pa da vidimo. Ali, kao što se kaže na arapskom: ***hejhate hejhat***!

Ljudi traže od desetina hiljada da nahrle na džehennemska vrata, a nisu u stanju donijeti fetwu u pisanoj formi. Štaviše, ono što spominju ne da ne ide u prilog njima, već ih tekfīri. Na paltalku se ovako smije: ***''hahahah''*** ili ovako :) :) :).

Na kraju, konstatujem jedno vjersko neoborivo pravilo, a to je da je obaveza svakog muslimana da protekfīri svakog koji dozvoli kufr i širk u stanju mimo prisile i bez šubhe prisile, bio ko bio i koliko god ih bilo.

To je moja vjera, a vama vaša vjera!

Vi donesite dokaz da ovi učenjaci dozvoljavaju kufr mimo prisile. Naprotiv, izvucite se iz fetwi Bin Bāza i Menā'a el-Qattāna, kojim sam vas protekfīrio, mimo

osnovnih dokaza, ako možete. A tako mi Allāha, ne možete. To zna i vidi svako koji ima trunku pameti u glavi.

...koji su dozvolili...

Ako kažete da su dozvolili kufr – lažete. Naprotiv, oni su protekfīrili onoga koji se upetljao u kufr, poput vas, što sam objasnio.

...muslimanima...

Ali ne kāfirima i džāhilima.

...zbog specifičnosti situacije u kojoj se nalaze...

Specifičnost situacije je opšti pojam u kojeg ulazi stanje prisile i manje od toga poput stanja nužde. Vi ste slagali na njih da su dozvolili kufr.

Na šta vi mislite sa specifičnošću situacije? Prisilu ili nuždu? Ako mislite prisilu – mi kažemo da prisiljen može biti pojedinac, a ne sav narod.

Kaže šejh Muhammed bin 'AbdulWehhāb, rahimehullāh:

" والآية الثانية: قوله تعالى:

{مَنْ كَفَرَ بِاللَّهِ مِنْ بَعْدِ إِيمَانِهِ إِلَّا مَنْ أُكْرِهَ وَقَلْبُهُ مُطْمَئِنٌّ بِالْأِيمَانِ وَلَكِنْ مَنْ شَرَحَ بِالْكُفْرِ صَدْراً فَعَلَيْهِمْ غَضَبٌ مِنَ اللَّهِ وَلَهُمْ عَذَابٌ عَظِيمٌ ذَلِكَ بِأَنَّهُمُ اسْتَحَبُّوا الْحَيَاةَ الدُّنْيَا عَلَى الْآخِرَةِ}

فلم يعذر الله من هؤلاء إلا من أكره مع كون قلبه مطمئنا بالإيمان.

وأما غير هذا فقد كفر بعد إيمانه، سواء فعله خوفا أو مداراة أو مشحة بوطنه، أو أهله، أو عشيرته أو ماله، أو فعله على وجه المزح، أو لغير ذلك من الأغراض إلا المكره. فالآية تدل على هذا من جهتين :

الأولى قوله: **{إِلَّا مَنْ أُكْرِهَ}** ، فلم يستثن الله تعالى إلا المكره.

ومعلوم أن الإنسان لا يكره إلا على الكلام أو الفعل،

وأما عقيدة القلب فلا يكره عليها أحد.

والثانية قوله تعالى: **{ذَلِكَ بِأَنَّهُمُ اسْتَحَبُّوا الْحَيَاةَ الدُّنْيَا عَلَى الآخِرَةِ}**.

فصرح أن هذا الكفر والعذاب لم يكن بسبب الاعتقاد أو الجهل أو البغض للدين أو محبة الكفر، وإنما سببه أن له في ذلك حظا من حظوظ الدنيا فآثره على الدين.

والله سبحانه وتعالى أعلم.

وصلى الله على نبينا محمد وآله وصحبه وسلم ."

''A drugi ājet su riječi Uzvišenog:
'Ko zanevjeruje u Allāha, nakon svog īmāna, osim ko bude prisiljen, a srce mu smireno u īmānu.'
Pa Allāh nije opravdao (nikoga) od njih osim onoga koji bude prisiljen, uz to da mu srce bude smireno u īmānu.
Što se tiče drugog mimo ovoga – takav je postao nevjernikom nakon svoga īmāna, svejedno da li on to uradio iz straha, ili ulagivanja, ili ljubavi prema svojoj domovini, ili svojoj porodici, ili svom plemenu, ili svom imetku. Ili je to uradio iz šale ili drugih razloga, osim prisiljenog.
Ājet upućuje na to sa dva aspekta.
Prvi je Njegova riječ:
'Osim ko je prisiljen'***, pa nije izuzeo (drugog) osim prisiljenog. A poznato je da čovjek ne biva prisiljen, osim na djelo i govor. Što se tiče 'aqīde srca – na nju niko ne može biti prisiljen.***

Drugi je u Njegovim riječima, Uzvišen neka je:
'To je zbog toga što su dali prednost životu na ovome svijetu nad āhiretom.'
Jasno je izrekao da ovaj kufr i kazna nije bio zbog uvjerenja, ili neznanja, ili mržnje prema vjeri, ili ljubavi prema kufru. Već mu je povod da on u tome ime neki udio od dunjālučkih stvari, pa mu je dao prednost nad dīnom. A Allāh, Slavljeni i Uzvišeni, najbolje zna.
Sva hvala pripada samo Allāhu, Gospodaru svjetova, i neka je Allāhov salawāt nad Muhammedom, njegovom porodicom i svim njegovim prijateljima. Āmīn.'' [318]

Šejh Hamed bin 'Atīq, rahimehullāh, kaže:

" قال شيخ الإسلام ابن تيمية , رحمه الله تعالى : : تأملت المذهب فوجدت الإكراه يختلف باختلاف المكرَه عليه، فليس الإكراه المعتبر في كلمة الكفر كالإكراه المعتبر في الهبة ونحوها، فإن أحمد قد نصَّ في غير موضع أن الإكراه على الكفر لا يكون إلا بالتعذيب من ضرب وقيد ولايكون الكلام إكراهاً، وقد نص على أن المرأة لو وهبت زوجها صداقها يمسكه فلها أن ترجع بناء على أنها لاتَهَب له إلا إذا خافت أن يطلقها أو يسيء عشرتها فَعَلى خوف الطلاق أو سوء العشرة إكراه ولفظه في موضع آخر أنه أكرهها، ومثل هذا لا يكون إكراهاً على الكفر فإن الأسير إذا خشي من الكفار أن لا يزوجوه وأن يحولوا بينه وبين امرأته لم يبح له التكلم بكلمة الكفر..."

''Rekao je šejhul-islām Ibn Tejmijje, rahimehullāhu te'ālā:
Prostudirao sam mezheb i našao sam da se pitanje prisile razlikuje shodno razlici onoga na šta se prisiljava. Nije mjerodavna prisila u

---

[318] ***''Kešfuš-Šubuhāt''*** sa komentarom šejha Muhammeda bin Ibrāhīma, 131. i 132. str.

pogledu riječi kufra poput mjerodavne prisile u poklonu i slično njemu.
Ahmed je jasno ukazao na više mjesta da prisila na kufr ne biva (drugim), osim mučenjem, putem udaranja ili zatvora. A govor (riječi) ne bivaju prisilom.
Ukazao je da žena, ako bi poklonila mehr svom mužu, da bi ostala kod njega, ima pravo da ga traži nazad, gradeći to na osnovi činjenice da ona ne poklanja njemu, osim kada se boji da će je razvesti ili da će se loše ophoditi prema njoj.
Tako je strah od razvoda ili lošeg suživota prisila. A na drugom mjestu kaže da ju je prisilio. Slično ovome nije prisila u pitanju kufra. A zarobljeniku – ako bi se bojao da će se nevjernici ispriječiti između njega i njegove žene – nije dozvoljeno da izgovori riječi kufra.'' [319]

Štaviše, svako stanje prisile koje je pojedinac mogao izbeći – nije opravdano stanje prisile. Allāhov Poslanik, sallallāhu 'alejhi we sellem, nije prihvatio stanje prisile u koje je zapao njegov amidža el-'Abbās, kojega su mušrici na silu izveli sa njima u borbu na Bedru, nakon koje je ovaj zapao u zarobljeništvo, te ga je Allāhov Poslanik, sallāllahu 'alejhi we sellem, u vanjštini tretirao kao kāfira. Tada još nije bio propisan zakon ubijanja otpadnika.

Kaže šejh Sulejmān bin 'Abdullāh, rahimehullāh:

" فإن قال قائل: هلا كان الإكراه على الخروج عذراً للذين قتلوا يوم بدر؟ قيل: لا يكون عذراً، لأنهم في أول الأمر لم يكونوا معذورين، إذ أقاموا مع الكفار، فلا يعذرون بعد ذلك الإكراه، لأنهم السبب في ذلك، حيث أقاموا معهم وتركوا الهجرة. "

---

[319] ***''Medžmū'atut-Tewhīd''***, 310. str.

''Ako bi neko rekao: 'Zašto prisila na izlazak nije bila opravdanje onima koji su ubijeni na danu Bedra?' Reklo bi im se: Zato što na početku nisu bili opravdani, jer su boravili među kāfirima, tako da nakon toga nemaju opravdanja u prisili, jer su oni uzrok tome, obzirom da su ostali boraviti sa njima i da su ostavili hidžru.'' [320]

Ko dozvoli pojedincu da čini kufr u stanju prisile u kojem više nema opravdanja, poput spomenutog slučaja, a osobe poput nje se ne opravdavaju neznanjem u tom pogledu, je kāfir. Takve su fetwe učenjaka ehlis-sunneta za slične situacije. I onaj koji uradi kufr u takvoj prisili je kāfir.

Evo nekoliko fetwi učenjaka ehlis-sunneta u vezi ***'ubejdija*** i nekih "sunnija" koji su pokazivali lojalnost prema njima, uopšteno i u prisili, koja nije mjerodavna.

" فعن أبي بكر إسماعيل بن إسحاق بن عذرة الأنويق :

و قد أثنى عليه ابن أبي يزيد في شبيبته في كتابه معه .

سُئل - أي ابن عذرة - عن خطباء بني عُبيد، وقيل له: إنهم سُنِّية، فقال: (أليس يقولون؛ اللهم صلِّ على عبدك الحاكم وورثة الأرض؟)، قالوا: نعم، قال: (أرأيتم لو أنّ خطيبا خطب فأثنى على الله ورسوله، فأحسن الثناء، ثم قال: أبو جهل في الجنة، أيكون كافرا؟)، قالوا: نعم، قال: (فالحاكم أشد من أبي جهل) . "

''Od Ebū Bekra 'Ismā'īla ibn Ishāqa ibn 'Azreh el-Enwīqa, kojeg je pohvalio Ibn Ebī Jezīd u svojoj ''šebībi'' u svojoj knjizi.

---

[320] ***''Ed-Durer...''***, 8 / 126, 127

''Upitan je – tj. Ibn 'Azreh – o hatibima Benu 'Ubejda i bi mu rečeno: ''Oni su sunnije'', [321] ***pa je rekao:***

''Zar ne govore: ''Allāhu naš, donesi salawāt na Tvog roba, Vladara, i nasljednike zemlje?'' [322] ***Rekoše: ''Da''. Reče: ''Šta vi mislite, kada bi neki hatīb održao hutbu, pohvalio Allāha i Njegovog Poslanika i uljepšao pohvalu, a zatim kaže da je Ebu Džehl*** [323] ***u džennetu: Da li bi bio kāfirom? Rekoše: ''Da''. On odgovori: ''El-Hakim je gori od Ebu Džehla!''*** [324]

" قال القاضي عياض : وسُئل الداودي عن المسألة، فقال: (خطيبهم الذي يخطب لهم ويدعو لهم يوم الجمعة؛ كافرٌ يُقتل، ولا يُستتاب، وتحرم عليه زوجته، ولا يرث ولا يورث، وماله فيء للمسلمين، وتعتق أمهات أولاده، ويكون مدبّروه للمسلمين، يعتق أثلاثهم بموته، لأنه لم يبق له مال، ويؤدي مكاتبوه للمسلمين، ويُعتقون بالأداء، ويرقون بالعجز، واحكامه كلها أحكام الكفر، فإن تاب قبل أن يُعزل، إظهارا للندم، ولم يكن أخذ دعوة القوم قُبلت توبته، وإن كان بعد العزل أو بشيء منعه لم تُقبل، ومن صلى وراءه خوفا أعاد الظهر أربعا، ثم لا يقيم إذا أمكنه الخروج، ولا عذر له بكثرة عيال ولا غيره "

''Kadija 'Ijjād kaže: ''Upitan je ed-Dāwudī o mes'eli, pa je rekao:

''Njihov hatīb koji drži hutbu za njih i dovi za njih na danu džume je kāfir, ubija se i ne traži se od njega da se pokaje.

---

[321] Tj. pripisuju se sunnijama, a ne 'ubejdijama
[322] Iz čega se vidi da ih smatraju muslimanima
[323] Pogledaj kako 'ulema sunneta ne pravi razliku između Ebū Džehla i tāgūta i mušrika koji se pripisuju islāmu!
[324] Tj. oni hatibi koji ga nazviaju muslimanom, dovećі za njega u tom smislu, su kāfiri, jer nazivaju kāfira muslimanom

Žena mu je zabranjena, ne nasljeđuje niti se nasljeđuje i njegov imetak je fej' muslimanima. Oslobađaju se majke njegove djece. Njegovi robovi (mudebber) pripadaju muslimanima, njihove trećine se oslobađaju njegovom smrću jer mu ne ostaje ništa od imetka, a njegovi robovi (mukatibun) će otplatiti muslimanima i nakon otplate biće oslobođeni, a porobljeni ako ne budu bili u stanju.

Svi njegovi propisi su propisi kāfira. Ako se pokaje prije nego što se ukloni, iskazujući kajanje, a nije bio prihvatio da'wu naroda – prihvatiće mu se tevba. A ako je nakon otpuštanja ili zbog nečega što ga je spriječilo – neće se prihvatiti.

Ko klanja iza njega iz straha (džumu) – ponoviće podne četiri rek'ata, a zatim ne smije boraviti tu nakon što ima mogućnost da izađe. Nema opravdanja u mnoštvu djece niti u nečem drugom."

" ثم قال عياض : أبو محمد الكبراني من القيروان، سُئل عمن أكرهه بنو عبيد على الدخول في دعوتهم أو يُقتل؟ قال: (يختار القتل، ولا يعذر أحد بهذا إلا من كان أول دخولهم البلد قبل أن يعرف أمرهم، وأما بعد؛ فقد وجب الفرار، ولا يُعذر أحد بالخوف بعد إقامته، لأن المقام في موضع يُطلب من أهله تعطيل الشرائع لا يجوز، وإنما أقام فيها من العلماء والمتعبدين على المباينة لهم، يخلو بالمسلمين عدوهم فيفتنونهم عن دينهم ."

"Zatim kaže 'Ijjād: "Ebū Muhammed el-Kubrānī iz Qajrawāna je upitan o onome koga Benu 'Ubejd prisile da uđe u njihovu da'wu ili će biti ubijen, na šta je rekao:

"Izabraće ubistvo i niko u tome nema opravdanja osim ko je to uradio na početku njihovog ulaska u zemlju, prije nego

što se je znala njihova stvar. A nakon toga, obaveza je bjekstvo i niko nakon svog ostanka nema opravdanje u strahu, jer ostanak u mjestu u kojem se od njegovih stanovnika traži gašenje propisa nije dozvoljeno.

A učenjaci i pobožnjaci koji su ostali, uz ispoljavanje odricanja, uradili su to samo da se neprijatelji muslimana ne bi osamili sa njima, pa da ih prevare u vjeri.'' ''

" قال عياض: وعلى هذا كان جبلة بن حمود ونظرائه؛ ربيع القطان، وأبو الفضل الحمصي، ومروان ابن نصرون، والسبّائي، والجبيناني، يقولون ويفتون .

قال يوسف بن عبد الله الرعيني في كتابه: (أجمع علماء القيروان - أبو محمد بن أبي زيد، وأبو الحسن القابسي، وأبو القاسم بن شلبون، وأبو على بن خلدون، وأبو محمد الطبيقي، وأبو بكر بن عذرة -؛ أن حال بني عُبيد حال المرتدين والزنادقة. فحال المرتدين؛ بما أظهروه من خلاف الشريعة، فلا يورثون بالإجماع . وحال الزنادقة؛ بما أخفوه من التعطيل، فيُقتلون بالزندقة."

''Kaže 'Ijjād: ''Na ovome su bili Džebeleh ibn Hamūd i njemu slični; Rebi' el-Qattān, Ebul-Fadl el-Himsī, Merwān ibn Nasrūn, es-Sibā'ī i el-Džebjenāni; to su govorili i takve fetwe su davali.

Rekao je Jūsuf ibn 'Abdullāh er-Re'īnī u svojoj knjizi:

''Složili su se učenjaci Qajrawāna, Ebū Muhammed ibn Ebī Zejd, Ebul Hasan el-Qābasī, Ebul-Qāsim ibn Šelbūn, Ebū 'Alī ibn Haldūn, Ebū Muhammed et-Tubejqī i Ebū Bekr ibn 'Azreh da je stanje Benī 'Ubejda – stanje murteddā i zindikā. Stanje murteddā zbog suporotstavljanja šerī'atu koje su ispoljili, pa neće biti naslijeđivani po idžmā'u. A

stanje zindika zbog ta'tīla kojeg su krili, pa se ubijaju zbog zindikluka.

" قالوا: (ولا يُعذر أحد بالإكراه على الدخول في مذهبهم، بخلاف سائر أنواع الكفر، لأنه أقام بعد علمه بكفرهم، فلا يجوز له ذلك، إلا أن يختار القتل دون أن يدخل في الكفر. وعلى هذا الرأي كان أصحاب سحنون يفتون المسلمين .

قال أبو القاسم الدهّاني: (وهم بخلاف الكفار، لأن كفرهم خالطهم سحر، فمن اتصل بهم خالطه السحر والكفر . ولما حُمل أهل طرابلس إلى بني عُبيد، أضمروا أن يدخلوا في دينهم عند الإكراه، ثم ردُّوا من الطريق سالمين، فقال ابن أبي زيد :هم كفار، لاعتقادهم ذلك ..."

''Govorili su: ''Niko se ne opravdava prisilom u pogledu ulaska u njihov mezheb, što nije slučaj sa drugim vrstama kufra, jer je ostao među njima nakon što je saznao za njihov kufr. Tada mu to nije dozvoljeno, osim da izabere smrt mimo ulaska u kufr.
U skladu sa ovim mišljenjem su prijatelji Sahnūna davali fetwe muslimanima.
Ebul-Qāsim ed-Dehānī je rekao:
''Oni se razlikuju od kāfira, jer je njihov kufr pomiješan sa sihrom, pa ko se sa njima udruži – pomiješao se sa sihrom i kufrom.
A kada su stanovnici Tarāblisa dovedeni pred Benī 'Ubejde, imali su nijjet da uđu u njihov dīn pod prisilom, a zatim su bili vraćeni sa puta sačuvani. [325] ***Pa je rekao Ibn Ebī Zejd: ''Oni su nevjernici zbog tog njihovog uvjerenja.''*** [326] [327]

---

[325] Tj. nisu ih prisiljavali na kufr

[326] Tj. zbog toga što su sebi dozvolili ulazak u kufr u prisili, u kojoj se ne opravdavaju. Pogledaj razlike između 'uleme ehlus-sunneta i ovih današnjih tāgūta i mušrika, koji sebe nazivaju selefijama

Razmisli o ovoj fetwi naše uvažene 'uleme, a zatim je sprovedi nad onima koji nazivaju tāgūte i mušrike muslimanima i koji dozvoljavaju činjenje i izgovaranje kufra, ne u stanju neprihvatljive prisile, već u nuždi, kako kažu, i to na nivou čitavog naroda.

Otuda je onaj koji tvrdi da sav narod treba uraditi kufr u tom stanju – još preči da bude kāfir. Da Allāh sačuva. Obaveza naroda je borba, strpljenje i hiždra, a ne kufr u Allāha. ***Lā hawle we la quwwete illā billāh***.

Kaže šejh Sulejmān bin Sehmān, rahimehullāh:

" واعلم: أنه ما دعا داع إلى حق، إلا كان للشيطان شبهة عنده، يصد بها الناس عنه، ومن ذلك أنه إذا قيل لأهل الطاغوت: ارجعوا إلى حكم الله ورسوله، واتركوا أحكام الطواغيت، قالوا: إنا لا نفعل ذلك إلا خوفا من أن يقتل بعضنا بعضا، فإني إذا لم أوافق صاحبي، على التحاكم إلى "شرع الرفاقة" قتلني أو قتلته.
فالجواب أن نقول: يظهر فساد هذه الشبهة الشيطانية، بتقرير ثلاثة مقامات:..."

''Znaj da nijedan dā'ija neće pozivati u istinu, a da šejtān neće imati kod sebe šubhu kojom će tjerati ljude od njega. Od njih je to da, kada se sljedbenicima tāgūta kaže: ''Vratite se zakonu Allāha i Njegovog Poslanika i ostavite zakone tāgūta!'' – oni kažu: "Mi to radimo samo iz straha da se međusobno ne poubijamo. Jer ako se ja ne saglasim sa svojim protivnikom, na parničenje pred ''zakonom rifāqe'' – on će ubiti mene ili ja njega!" [328]

---

[327] Pogledaj ***''El-Medārik''***, 2/719

[328] Ovdje se govori o širku ***tehākuma***, nakon što imaju tāgūta koji sudi šejtanskim zakonom. Ali, subhānAllāh, ova šubha je

Odgovor na ovo je da im kažemo: Neispravnost ove šejtanske šubhe postaje očigledna konstatacijom tri temelja...''

Nakon što je šejh spomenuo prvi temelj, on dalje kaže:

"المقام الثاني: أن يقال: إذا عرفت أن التحاكم إلى الطاغوت كفر، فقد ذكر الله في كتابه أن الكفر أكبر من القتل، قال: {وَالْفِتْنَةُ أَكْبَرُ مِنَ الْقَتْلِ} ، وقال: {وَالْفِتْنَةُ أَشَدُّ مِنَ الْقَتْلِ} ، والفتنة: هي الكفر; فلو اقتتلت البادية والحاضرة، حتى يذهبوا، لكان أهون من أن ينصبوا في الأرض طاغوتا، يحكم بخلاف شريعة الإسلام، التي بعث الله بها رسوله صلى الله عليه وسلم. "

''Drugi temelj je da se kaže: ''Nakon što si spoznao da je tehākum pred tāgūtom kufr, Allāh je spomenuo u Svojoj Knjizi da je kufr veći od ubijanja. Rekao je: 'Fitna je veća od ubijanja' ***i rekao je:*** 'Fitna je žešća od ubijanja'***, a fitna je kufr.***
Otuda, kada bi zaratili stanovnici pustinje i gradova i svi izginuli – to bi bilo lakše nego da na zemlji postave tāgūta koji će suditi zakonom suprotnim šerī'atu islāma, s kojim je Allāh poslao Svog Poslanika, sallallāhu 'alejhi we sellem.'' [329]

Dalje kaže:

المقام الثالث: أن نقول: إذا كان هذا التحاكم كفرا، والنّزاع إنما يكون لأجل الدنيا، فكيف يجوز لك أن تكفر لأجل ذلك؟ فإنه لا يؤمن الإنسان، حتى يكون الله ورسوله أحب إليه مما سواهما، وحتى يكون الرسول أحب إليه من ولده ووالده والناس

---

identična šubhi onih koji govore: ***''Ako mi ne budemo davali glasove tome i tome – nas će se domoći četnici, ustaše i drugi neprijatelji''***. Allāhul-Muste'ān...

[329] To zbog toga što je širk najveća šteta koja postoji, a tewhīd najveća korist, pa razmisli

أجمعين. فلو ذهبت دنياك كلها، لما جاز لك المحاكمة إلى الطاغوت لأجلها، ولو اضطرك مضطر وخيرك، بين أن تحاكم إلى الطاغوت، أو تبذل دنياك، لوجب عليك البذل، ولم يجز لك المحاكمة إلى الطاغوت; والله أعلم، وصلى الله على محمد، وآله وسلم تسليما كثيرا."

''Treći temelj je da kažemo: ''Ako je ovaj tehākum kufr, [330] ***a spor ne biva osim radi dunjāluka, kako ti je onda dozvoljeno da učiniš kufr zbog toga? Jer čovjek neće biti vjernik sve dok mu Allāh i Njegov Poslanik ne budu voljeniji od svega mimo njih i sve dok mu Resūl ne bude voljeniji od njegove djece, roditelja i svih ljudi.***
Zato, kada bi sav tvoj dunjāluk nestao – ne bi ti bilo dozvoljeno da se parničiš pred tāgūtom zbog njega. Pa kada bi te neko tjerao i dao ti da biraš između parničenja pred tāgūtom i žrtvovanja svog tvog dunjāluka – obaveza bi ti bila da žrtvuješ (dunjāluk) i ne bi ti bilo dozvoljeno da se sudiš pred tāgūtom.
A Allāh najbolje zna. Neka je puno salawāta i selāma na Muhammeda, i Njegovu Porodicu.'' [331]

U ovoj fetwi vidimo sud onoga koji se sudi pred tāgūtom i to opravdava zbog šubhe koju je spomenuo, tj. straha da ga neće pogoditi neka nevolja, kao što su to govorili munāfici.

Kakav je tek propis onoga koji dozvoljava tehākum ako bi mu bio ukraden televizor ili radi penzije, autorskih prava knjige i slično?!

---

[330] ***Tehākum*** (parničenje, traženje presude) koje izvodi iz vjere je iniciranje parnice pred tāgūtom i traženje od njega da ti presudi u nečemu. Ovo je širk Allāhu Uzvišenom

[331] ***''Ed-Durer…''***, 10/502-511 i ***''Fetwe 'uleme Nedžda''***, 1/341-343

Zato mi tekfīrimo svakog ko dozvoli tehākum a nema šubhu prisile u svom argumentiranju. Ali, ako u argumentiranju ima šubhu prisile, ne tekfirimo ga, pod uslovom da na to ne nadoveže čin tehākuma. Međutim, ako na tu grešku izgradi praktično parničenje pred tāgūtom – onda je kāfir.

Ovo posebno obuhvata one koji dozvoljavaju tehākum zbog toga što danas nema šerī'atskih sudnica, što ukazuje da kod njih prisila ne igra nikakvu ulogu. A ti razmisli o riječima šejha, u kojima je spomenuo važne temelje ehlis-sunneta wel-džemā'ata.

Objasnite nam sada: Šta su to oni dozvolili i koji su okviri i granice ove specifične situacije, ali sa dokazima iz Qur'āna i sunneta. Nema smetnje da spomenete koju fetwu, ali ovaj put bez podvala i laži, inače ćemo ponovo morati da vas tekfīrimo fetwama vaše 'uleme.

Meni je iz vaših riječi "u kojoj se nalaze" dokaz da vi mislite da se to tiče čitavog naroda.

Najžalosnije je to što vi nikad u vašoj argumentaciji niste spomenuli pitanje prisile, što znači da vi narodu dozvoljavate da čini kufr u stanju nužde i slično tome. Pa ima li iznad ovog kufra još neki kufr?! Kufr za kufrom. Allāhu dragi!

...političko djelovanje...

Vjerujem da je dozvoljeno svako političko djelovanje u kojem nema kufra i širka i da svaka politička aktivnost koja podrazumijeva stvari koje spadaju u kategoriju velikih

grijeha, ali normalno ne svih, ulazi pod opšte pravilo odagnavanja veće štete činjenjem manje. To, naravno, kada nema drugih alternativa koje su dozvoljene ili manje štete i stepena zabranjenosti. S time što će to tada raditi samo ljudi koji imaju šerī'atsko znanje ili oni koji će neprestano biti u kontaktu sa učenima, kako ne bi prešli granicu nužde i upali u harām.

Ovo je teoretsko utemeljenje osnove ovoga pitanja, a praktična primjena zahtijeva precizno poznavanje činjeničnog stanja djelovanja u koje se neko želi upustiti.

...glasanje i učešće na izborima.

Pitanje izbora koji neminovno podrazumijevaju kufr sam već objasnio. A ako postoje izbori čiji cilj nisu nevjerničke djelatnosti – onda će oni biti predmet pravila koje se primjenjuje prilikom kolizije šteta i koristi, kao što sam na to ukazao.

Ako kaže da on ne tekfīri spomenute učenjake i institucije, onda se mora ustegnuti od tekfīra daija i običnih ljudi koji slijede te učenjake...

Objasnio sam razliku između učenjaka i vas, te zbog čega njih ne moram tekfīriti, a vas moram. Takođe obične ljude ćemo tekfīriti kada biraju predsjednike i kada svoje glasove daju onome za koga znaju da će raditi nevjerstvo, i ovdje se mora uzeti u obzir pitanje poznavanja stanja biranog i prepreka nepostojanja namjere da se učini i podrži djelo ili riječi kufra. Tekfīrićemo ih, iako imaju nijjet da time pomognu islām i mrze tāgūta i njegovo djelo, jer su mu pomogli da dođe na vlast, i to direktno.

Koji god učenjak, dā'ija ili institucija dozvoli činjenje kufra mimo prisile i podržava ga i uljepšava, u šta ulazi glasanje, na način kojeg vi radite – je kāfir i tāgūt, bio ko bio i koliki god da je njihov broj.

I ovdje treba imati na umu temelje koje sam u proteklom pojasnio, gdje sam napravio razliku između predsjedničkih i parlamentarnih izbora, temelj pravljenja razlike između nepoznavanja hukma i nepoznavanja stanja (hāla), pitanje nepoznavanja stanja biranog od strane pojedinca koji daje glas, itd. Obrati pažnju, da ne bi o nama širio neistine.

...a ako kaže da su svi nevjernici, onda to nije daleko od vjerovanja haridžija, koji su tekfīrili najveće učenjake ovoga ummeta zbog svog pogrešnog razumijevanja Allāhovih riječi: "Sud pripada samo Allāhu."

Normalno, ovaj tāgūt misli da me je naučio pameti i "izuo iz cipela", kako oni to vole da kažu; otuda kao da misli da mi ovim zadaje posljedni udarac.

Ja sam mu objasnio sve šubhe koje su mu se učinile argumentima kojima će mi zatvoriti usta i natjerati me ili da tekfīrim sve ili nikoga.

Da Allāh sačuva!

Dalje neznalica upoređuje tekfīr zbog velikog širka i kufra i vjerovanja u tāgūta i rušenja osnove vjere činjenjem pratilja širka koje ruše osnovu tewhīda i poslanice, sa

tekfīrom haridžija koji su protekfīrili ashabe zbog stvari koja je u osnovi dozvoljena (***tahkim***).

Čak i da se radi o velikim grijesima, kako da jadnik upoređuje naš tekfīr sa tekfīrom haridžija. To je dokaz da on ne zna svoju vjeru, tj. tewhīd, od kojeg je tekfīr neodvojiv, jer tekfīr zasnovan na tewhīdu "glumeći objektivnost", naziva haridžlukom, što znači da on nije muwehhid, obzirom da je tekfīr mušrika i tāgūta kod njega – zabluda. Tako je kāfir kufrom neznanja, a ako zna ali petlja – onda je kāfir kufrom prkosa.

Iz ovoga neminovno proizilazi optuživanje Allāha i Njegovog Poslanika, sallallāhu 'alejhi we sellem, ashāba i svih muslimana da nisu daleko od haridžija.

I, kao što se kaže, neispravnost rezultata nekog temelja je dokaz neispravnosti osnove iz koje su proizišli.

Zato, ili nek' se odrekne ovih rezultata, što znači i odricanje od temelja, ili neka ih prihvati, pa da bude jasni kāfir.

Ali, on ima probleme u neshvatanju razlike između pitanja koje ruše osnovu vjere i pitanja sljedbenika stasti i novotara, kao i u pitanju prepreka i uvjeta tekfīra pojedinca.

Kaže šejh Sulejmān bin Sehmān, rahimehullāh:

" وهذا الرجل إنما أُتي من جهة فساد الاعتقاد، فلا يرى الشرك الجلي ذنبا كبيرا يكفر فاعله، فوجه إنكاره وطعنه على من أنكر الشرك وفارق أهله، وكفرهم بالكتاب والسنة والإجماع; ولا يخفى أن من أشد الناس إنكارا للشرك: شيخ الإسلام ابن تيمية،

وأمثاله من علماء السنة، لما حدث في زمانهم، وعمت به البلوى، فأنكروه، وبينوا أن هذا هو الشرك الجلي، الذي عليه المشركون الأولون، كما سيأتي في كلامه رحمه الله. فصار من هؤلاء المشركين، من يكفر أهل التوحيد، بمحض الإخلاص والتجريد، وإنكارهم على أهل الشرك والتنديد; فلهذا قالوا: أنتم خوارج، أنتم مبتدعة..."

''Ovom čovjeku se podvukla greška sa strane neispravnosti njegove 'aqīde, pa ne vidi veliki širk velikim grijehom, čiji počinioc postaje kāfirom. Pa upućuje svoje kritike i vrijeđanje onome koji je porekao širk, odvojio se njegovih sljedbenika i protekfīrio ih sa Knjigom, sunnetom i idžmā'om.
Nije nepoznato da u ljude koji su najviše poricali širk spada šejhul-islām Ibn Tejmijje i slični njemu od 'uleme sunneta, nakon što se ondogodio u njihovom vremenu, i njegov se belaj raširio, pa su ga porekli i objasnili da je on jasni širk na kojem su bili prvi mušrici, kao što će kasnije doći u njegovom govoru, rahimehullāh.
Među tim mušricima se pojaviše oni koji tekfīre sljedbenike tewhīda zbog čistoće ihlāsa i lišenosti (od širka), te zbog njihovog poricanja sljedbenicma širka i izjednačavanja drugih sa Allāhom, pa su zbog toga rekli: ''Vi ste haridžije, vi ste novotari...'' '' [332]

Dalje, Semir išāreti i sugerira da ako je neko veliki učenjak ne može postati kāfirom, što je samo po sebi opet kufr. Pa, nek' nam objasni šta misli i kako misli, ili nek' ostavi stvar, jer je neznalica, i to teška.

Zašto nije iskren pa da prizna da nas je davnih dana nazivao haridžijama pred "nekim učenim" [333] u Saudijskoj Arabiji, što ima snimljeno? I to prije nego što smo protekfīrili

---

[332] ***''Ed-Durer…''***, 10/511
[333] ovo je bilo u razgovoru sa Ahmed el-Qādijem

njega i njegovu družinu, kojoj je tada smetalo što mi tekfīrimo tāgūte i mušrike. Dakle, nikad im čovjek ne može udovoljiti niti smije!

I, na kraju, kažemo da su haridžije pogrešno shvatile ājet o Allāhovom sudu, pa su pogrešno protekfīrili ashabe koji su učinili tahkim, što je u osnovi dozvoljeno a mi smo ga shvatili na vjerovjesnički način, pa smo zbog toga obavezni da tekfīrimo mušrike i tāgūte suda, u koje ulaziš ti, onaj tvoj i svi slični vama.

Ako možeš da dokažeš našu grešku – bujrum!

Gluposti koje sam čuo od ovih ljudi, nisam čuo čitav svoj život.

Na kraju, ako hoće da im dam predavanje od šejha 'Abdullāha el-Gunejmāna, u kojem tekfīri na istoj osnovi i u pogledu širka parničenja, kojeg ovaj mušrik dozvoljava u nuždi, one koji sumnjaju u kufr kāfira i one koji muwehhide nazivaju tekfīrovcima zbog toga što tekfīre tāgūte suda – neka dođe. To ako mu nije dosta Qur'ān i sunnet, i idžmā' muslimana. I neka kaže šta misli o Gunejmānu, na kojeg su bljuvotine iznijeli i lagali. Snimak je spreman i čeka!

Makdisijev misionar

On po svaku cijenu želi da mi promijeni ime.

Ja nisam ništa drugo do Allāhov dā'ija i sljedbenik Muhammeda, sallallāhu 'alejhi we sellem.

Neka mi navede jedan dokaz iz mojih predavanja i obraćanja gdje ja citiram riječi ovog dā'ije, koji nije bezgriješan. Jesam li ja u ovom obraćanju igdje spomenuo njega? Semirove gluposti.

Semir Imamović ovdje oživljavava sunnet novotara prije njega, koji su ehlis-sunnet wel-džemā'at nazivali različitim imenima, kako bi odvraćali narod od njih. Tako su neka od tih imena i dan-danas ostala i koriste se. Od modernih imena je ***wehābija***, ***tekfīrovac***, a ovaj murtedd izmišlja novo ime, pa kaže ***Maqdisijev misionar***.

Obzirom da je ovo spomenuo, naravno, u negativnom smislu – obavezujem ga da spomene šta je razlog njegovog odvraćanja od Allāhovog puta.

Ako on vjeruje da je Maqdisi na ispravnom putu – nema smisla da mu se ismijava, osim, Allāhu moj, ako to radi svjesno.

Međutim, ako smatra da Maqdisi ima greške, a mene je učinio njegovim misionarom, htio ja to ili ne – treba spomenuti te greške, a ne da "lovi u mutnom". U suprotnom – to je opet optužba bez dokaza, kao i obično.

Ili nas možda kritikuje zbog našeg tewhīda, što mu i dolikuje!?

Međutim, ja sam nazreo jednu drugu dimenziju u svemu ovom. Ovdje se radi o jednom klasičnom špijunskom manevru, u maniru starih neprijatelja tewhīda, koji žele da skrenu pažnju neprijatelja tewhīda protiv Allāhovih dā'ija.

On im ovim riječima kaže da je Ebū Muhamed el-Maqdisi, zatvoren u Jordanu zbog tewhīda i niza

namontiranih procesa, poznat kao duhovni vođa el-Qā'ide, što znači da je Ebū Muhammed, obzirom da je njegov misionar, upravo ono što vi tražite. Pa, nemojte propustiti priliku koju vam mi "SAFF"-ovci dajemo besplatno.

Maqdisiju, Allāh mu popravio stanje i izbavio ga iz zatvora, neće naškoditi zabluda ovoga kova, niti izdaja bilo koga, a ni meni isto ako nas Allāh sačuva, nakon što nas je uputio na pravi put.

Allāh vas ubio, kukavice jedne i zmije podle! Da vi imate snagu koju ima Amerika – vi biste nam po kratkom postupku presudili.

Nemoguće je da najveća islamska ulema i autoriteti, koji vjeru uče po 60 i 70 godina, metodom prvih generacija, ne razumiju ājete koji govore o tāgūtu, o Allāhovom sudu, a razumije ih Ebu Muhammed...

Ne, ovi učenjaci dobro znaju ājete koji govore o tāgūtu, neznalico jedna. Ti si taj koji ih ne razumiješ, pa probavaš da se izvučeš na način kojeg smo ti raskrinkali i čiju smo neispravnost dokazali, čak i fetwama onih na koje lažeš i iza kojih se kriješ.

I ja, hvala Allāhu, razumijem te ājete, jer se tiču osnove vjere, u kojoj je neznanje – kufr.

A to da je nemoguće da neko ko se bavi znanjem pogrešno razumije određene ājete ne tvrdi osim budala, koja s time neminovno poriče qur'anske ājete i hadīthe, u kojima se govori o tome, kao i ono što je opšte poznato u historiji učenjaka.

Primjeri za neshvatanje još učenijih od spomenutih su poznati Imamoviću i on ih često koristi tamo gdje im nije mjesto, a gdje mu treba, međutim – ovdje ih zaboravi, jer mu sada treba nešto drugo.

Ibn Bāz je pred kraj života prihvatio mišljenje el-Albānīja u pogledu nekih mes'elā vezanih za tāgūta suda. A greške el-Albānīja su poznate svakom muwehhidu. Pa, kako se to dogodi? Ha, Semire?

Dakle, radi se o pogrešnim temeljima, ne samo o pogrešnoj praksi, uz ispravne temelje.

...koji znanje uzima iz knjiga.

Semir se služi podvalama kao da su knjige jedini izvor moga znanja i kao da je on svo svoje znanje uzeo od učenih, a ne iz knjiga.

Ispade isto da je zabranjeno uzimati znanje iz knjiga. Pa, neka nam kaže kakav je šerī'atski propis u pogledu traženja znanja iz knjiga?

Je li svo znanje koje su učeni stekli uzeto iz knjiga? Šta je sa znanjem koje je stekao Bin Bāz iz knjiga, a i drugi, pa čak i ti i tvoja kompanija? Mora li se to odbaciti, ili je dovoljno da čovjek posjeduje posebne instrumente potrebne za shvatanje znanja?

Zašto je Ebū Bekr naredio da se sakupi Qur'ān?

Zašto je Qur'ān skupljen u vrijeme 'Uthmāna na vama poznat način?

Zašto su učenjaci kasnije pisali hadīth? Zašto su kasnije sve naučne discipline prenesene u pisanu formu, tj. u knjige?

Da li se pismima koje je Allāhov Poslanik, sallallāhu 'alejhi we sellem, slao vladarima ostvario argument nad njima?

Šta znači "munaweleh" i "mukatebeh"?

Da li se može prenijeti znanje putem "munaweleh", tj. davanjem "pisanog znanja" da bi se prenosilo? I "mukatebeh", tj. širenjem znanja putem korespondencije?

Kada odgovoriš na ova pitanja – shvatićeš svoje neznanje.

Ostavite te gluposti i prestanite širiti te podvale, prodavajući dīnza nešto što malo vrijedi.

Ironično je to što Balkan daijama prigovara slijepo slijeđenje najvećih učenjaka današnjice...

Ne, ja vam u nekim pitanjima prigovaram za slijepo slijeđenje u kojima činite nevjerstvo u Allāha, a u nekim za laganje na te učenjake koje nazivate "najvećim učenjacima današnjice", kao što ste vidjeli i pročitali. S tim što je šerī'atski propis koji se tiče "slijepog slijeđenja" poznat, a u tewhīdu nije dozvoljen po idžmā'u učenjaka.

Kaže el-'allāmeh, Ebū Batīn, rahimehullāh:

" إن كان الرجل يقر بأن هذه الأمور الشركية التي تفعل عند القبور وغيرها من دعاء الأموات والغائبين ـــ أن هذا شرك وضلال ، ومن أنكره هو المحق ، ومن

زيّنه ودعا إليه فهو شر من الفاعل ، فهذا يحكم بإسلامه لأن هذا معنى الكفر بالطاغوت والكفر بما يعبد من دون الله فإذا اعترف : أن هذه الأمور وغيرها من أنواع العبادة محض حقّ الله تعالى لا تصلح لغيره لا ملك مقرب ولا نبيّ مرسل فضلاً عن غيرهما فهذا حقيقة الإيمان بالله والكفر بما يعبد من دون الله قال النبيّ :

" **من قال لا إله إلا الله وكفر بما يعبد من دون الله فقد حرم دمه وماله وحسابه على الله تعالى** ."

وفرضٌ على كل أحد معرفة التوحيد وأركان الإسلام بالدليل ولا يجوز التقليد في ذلك لكن العامي الذي لا يعرف الأدلة إذا كان يعتقد وحدانية الرب سبحانه ورسالة محمد ــ ــ وأن هذه الأمور الشركية التي تفعل عند هذه المشاهد ، باطلة وضلال فإذا كان يعتقد ذلك اعتقاداً جازماً لاشك فيه فهو مسلم وإن لم يترجم بالدليل لأن عامة المسلمين ولو لقنوا الدليل فإنهم لا يفهمون المعنى غالباً . ذكر النووي في شرح مسلم في الكلام على حديث ضمام بن ثعلبة قال : قال أبو عمرو ابن الصلاح فيه دلالة لما ذهب إليه أئمة العلماء من أن العوام المقلدين مؤمنون وأنه يكتفى منهم بمجرد اعتقاد الحق جزماً من غير شك وتزلزل خلافاً لمن أنكر ذلك من المعتزلة ."

''Ako čovjek priznaje (na ar. ikrar) ***da su te stvari širka, koje se rade kod kaburova i na drugim mjestima, poput upućivanja dove mrtvima i odsutnima – širk i zabluda, te da je na istini onaj koji ih poriče, i da je onaj koji poziva u njih i uljepšava ih gori od počinioca, onda se takvom presuđuje da je musliman, jer je to značenje kufra u tāgūta i kufra u sve što se obožava mimo Allāha. Pa kada prizna da su takve i druge stvari, od ostalih vrsta 'ibādeta, čisto Allāhovo pravo, koje ne zaslužuje niko mimo Njega, ni bliski melek, niti poslani vjerovjesnik, a kamoli neko mimo njih – (uradio je ono) što je suština īmāna u Allāha i kufra u sve što se obožava mimo Allāha. Rekao je Vjerovjesnik, sallallāhu 'alejhi we sellem: ''Ko kaže 'Lā ilāhe illAllāh' i zanevjeruje u sve što se obožava mimo Allāha – zaštićen mu je život i imetak, a***

obračun (tj. o iskrenosti svog islāma) će polagati kod Uzvišenog Allāha."
Svakom pojedincu je obaveza da nauči tewhīd i ruknove islāma sa dokazom, i "taqlīd" (slijepo slijeđenje, op. autora) ***u tome nije dozvoljen.***
S time što se "neuki" (obični musliman, ***'amijj***, op. autora), ***koji ne poznaje dokaze, pod uslovom da je ubjeđen u jednoću Rabba, Uzvišenog, i poslanicu Muhammeda, sallallāhu 'alejhi we sellem, i da su te stvari širka, koje se rade kod kaburova, zabluda i da su neispravne*** (***bātil***, laž), ***čvrstim ubjeđenjem u kojem nema nimalo sumnje – smatra muslimanom, iako to ne zna poduprijeti dokazom.***
To zbog toga što većina muslimana, iako bi se poučili dokazu, najčešće ne shvata značenje. En-Newewī, u komentaru Muslima, kod govora o hadisu Damama ibn Tha'lebe, spominje: "Rekao je Ebu 'Amr ibnus-Salah: "U njemu je dokaz za mišljenje koje zastupaju prvaci učenih, a to je da su obični ljudi, muqallidi – vjernici [334] ***i da je po pitanju njih dovoljno da su čvrsto ubjeđeni u istinu, bez imalo sumnje i kolebanja, suprotno mu'tezilama koji su to porekli." "*** [335]

Ako budete slijedili njih u rušenju osnove vjere, bilo u pogledu 'aqīdetsko-teoretskih temelja ili opšte poznatih pitanja iz današnjice, na način koji ruši osnovu vjere, velikim širkom i pratiljama velikog širka koje ruše osnovu vjere – vi postājete nevjernicima, uzimate ih za božanstva mimo Allāha bez ikakve sumnje.

Rekao je šejh Muhammed bin 'AbdulWehhāb, rahimehullāh:

---

[334] Mu'mini, tj. to je dovoljno za pravni islām (op. autora.)
[335] ***"Ed-Durerus-Senijje"***, 10/408, 409

*" قول الله تعالى : (**اتخذوا أحبارهم ورهبانهم أرباباً من دون الله**) وقد فسرها رسول الله صلى الله عليه وسلم في حديث عدي بهذا الذي أنتم عليه اليوم في الأصول، والفروع، لا أعلمهم يزيدون عليكم مثقال حبة خردل ...- ... وكذلك فسرها المفسرون، لا أعلم بينهم اختلافاً، ومن أحسنه : ما قاله أبو العالية، أما إنهم لم يعبدوهم، ولو أمروهم بذلك ما أطاعوهم، ولكنهم وجدوا كتاب الله، فقالوا : لا نسبق علماءنا بشيء، ما أمرونا به ائتمرنا، وما نهونا عنه انتهينا ..."*

''Riječi Uzvišenog Allāha:
'Oni su, pored Allāha, uzeli svećenike svoje i monahe svoje za rabbove, i Mesiha, sina Merjemina' ***je Allāhov Poslanik, sallallāhu 'alejhi we sellem u hadīthu 'Adija ibn Hatima protumačio ovim na čemu ste vi danas*** [336] ***u temeljima i ograncima. Ne znam da su vas nadmašili*** [337] ***za zrno gorušice...***
...Isto tako su ga protumačili i mufessiri i nije mi poznato da među njima (u tome pogledu) ima razilaženja. U najljepše spada ono što je rekao Ebul-'Alijjeh:
''Oni ih nisu obožavali. A da su im to naredili oni im se ne bi pokorili, već su našli Allāhovu knjigu, pa su rekli:
''Nećemo ni u čemu preticati našu 'ulemu. Što nam narede pridržavaćemo ga se, a ono što nam zabrane ćemo prestati...'' [338]

...u najtežim vjerskim pitanjima, kakvo je pitanje tekfīra...

---

[336] Šejh se obraća nekim, navodno, pravnicima, koji slijede neke učenjake u širku i kufru
[337] Tj. spomenuti u ājetu (op. autora)
[338] ***''Ed-Durer...''***, 1/40

Ovo je očita laž na islām i manifest mušričkog neznanja.

Naime, od znakova današnjih mušrika koji se pripisuju selefizmu jeste zastrašivanje ljudi od tekfīra tāgūta i mušrika i predstavljanje njega kao jednog od najtežih pitanja, iako on ulazi u osnovu vjere islāma.

Već ste se upoznali sa zabludom onih koji razdvajaju između djela i riječi širka i onih od kojih su potekle, kao i udio ovog neznalice tewhīda u toj zabludi.

Kaže šejh Muhammed bin 'AbdulWehhāb, Allāh mu se smilovao:

" أصل دين الإسلام ، وقاعدته أمران :

''Osnovu (temelj) dīni islāma i njegov stub čine dvije stvari:

الأول : الأمر بعبادة الله وحده لا شريك له , والتحريض على ذلك ، والموالاة فيه ، وتكفير من تركه .

Prva: naredba 'ibādeta Allāhu Jedinom, Koji nema sudruga, podsticanje na to, prijateljevanje (al-muwālāh) na toj osnovi i tekfīr onoga ko ga ostavi.

الثاني: الإنذار عن الشرك في عبادة الله ، والتغليظ في ذلك، والمعاداة فيه، وتكفير من فعله .

Druga: upozorenje na širk u 'ibādetu Allāhu, strogoća zbog toga, neprijateljstvo/suprotstavlanje (al-mu'ādāh) zbog toga i tekfīr onoga koji ga uradi:

والمخالفون في ذلك أنواع : فأشدهم مخالفة :

Onih koji se suprotstavljaju tome ima nekoliko vrsta. Najžešćeg prestupa (suprotstavljanja) su:

من خالف في الجميع .

Oni koji se suprotstavljaju u svemu,

ومن الناس من عبد الله وحده، ولم ينكر الشرك، ولم يعاد أهله .

A ima i onih koji čine 'ibādet jedino Allāhu, ali nisu porekli širk, niti se suprotstavljaju ('adāwe) njegovim počiniocima,

ومنهم من عاداهم، ولم يكفرهم .

U njih spadaju i oni koji im se suprotstavljaju, ali ih nisu protekfīrili,

ومنهم من لم يحب التوحيد، ولم يبغضه .

Od njih su i oni koji niti vole tewhīd, niti ga mrze,

ومنهم من كفرهم ، وزعم أنه مسبة للصالحين

Ima i onih koji su ih protekfīrili i tvrde da je on vrijeđanje dobrih ljudi,

ومنهم من لم يبغض الشرك، ولم يحبه .

Od njih su i oni koji niti mrze širk, niti ga vole,

ومنهم من لم يعرف الشرك، ولم ينكره .

Od njih su i oni koji nisu spoznali širk i nisu ga porekli,

ومنهم من لم يعرف التوحيد، ولم ينكره .

U njih spadaju i oni koji nisu spoznali tewhīd i nisu ga porekli,

ومنهم - وهو أشد الأنواع خطراً – من عمل بالتوحيد، لكن لم يعرف قدره، ولم يبغض من تركه، ولم يكفرهم .

U njih spadaju – i oni su od svih vrsta najopasniji – oni koji prakticiraju tewhīd, ali ne znaju njegovu vrijednost i ne mrze one koji su ga ostavili, niti ih tekfīre,

ومنهم من ترك الشرك، وكرهه، ولم يعرف قدره، ولم يعاد أهله، ولم يكفرهم .”
Od njih su oni koji su ostavili širk i zamrzili ga, ali nisu dokučili njegovu suštinu (opasnost), niti se suprotstavljaju njegovim počiniocima, niti ih tekfīre.''

Nema islāma bez tekfīra mušrika i tāgūta! Pa kako to da je tekfīr takvih od najtežih pitanja u vjeri?

Husejn i 'Abdullāh, sinovi šejha Muhammeda bin 'AbdulWehhāba, su rekli:

" فمن قال لا أعادي المشركين أو عاداهم ولم يكفرهم أو قال لا أتعرض أهل لا إله إلا الله ولو فعلوا الكفر والشرك وعادوا دين الله أو قال لا أتعرض للقباب فهذا لا يكون مسلما بل هو ممن قال الله فيهم ***(ويقولون نؤمن ببعض ونكفر ببعض...*** *- إلى قوله -* ***حقا)****. والله أوجب معاداة المشركين ومنابذتهم وتكفيرهم* ***(لا تجد قوما يؤمنون بالله واليوم الآخر يوادون من حاد الله) (يا أيها الذين آمنوا لا تتخذوا عدوي وعدوكم أولياء تلقون إليهم بالمودة)***

''Ko kaže: ''Neću se suprotstavljati mušricima'', ili im se suprotstavi (mu'ādāh) ali ih ne tekfīri, ili kaže: ''Neću da imam posla sa ehlu (ovdje: izgovaračima, op. prev.) 'Lā ilāhe illAllāh'', pa makar radili kufr i širk i neprijatelji bili (suprotstavljali se) Allāhovom dīnu'', ili kaže: ''Neću se ispriječavati turbetima'' – takav nije musliman.
Naprotiv, on je od onih o kojima je Allāh rekao:
'I govore: Vjerujemo u neke, a u neke ne vjerujemo...', do riječi: '...pravi nevjernici.'
A Allāh je naredio suprotstavljanje (neprijateljstvo) mušricima, odricanje i odbacivanje i tekfīrenje istih.

'Nećeš naći narod, koji vjeruje u Allāha i Sudnji Dan, da je u ljubavi sa onima koji se suprotstavljaju Allāhu.'
'O vi, koji ste povjerovali, ne uzimajte Moje neprijatelje i vaše neprijatelje za prijatelje, ukazujući im ljubav...'
'O vi, koji ste povjerovali, ne uzimajte Moje neprijatelje i vaše neprijatelje za prijatelje, ukazujući im ljubav...' ''[339]

'AbdurRahmān bin Hasan kaže:

" لو عرف العبد معنى لا إله إلا الله لعرف أن من شك أو تردد في كفر من أشرك مع الله غيره أنه لم يكفر بالطاغوت اهـ

''Kada bi rob znao značenje 'LĀ ILĀHE ILLALLĀH' – znao bi da onaj koji sumnja ili se dvoumi po pitanju kufra onoga koji Allāhu učini širk (nekoga Mu učini ravnim) – nije učinio kufr u tāgūta.''
[340]

Objašnjavajući neke stvari od kojih svaka za sobom povlači džihād protiv njihovih počinioca, jedan od 'uleme Nedžda kaže:

" الأمر الثاني : مما يوجب الجهاد لمن اتصف به , و عدم تكفير المشركين , أو الشك في كفرهم , فإن ذلك من نواقض الإسلام و مبطلاته , فمن اتصف به فقد كفر , و حل دمه و ماله , و وجب قتاله حتى يكفر المشركين , و الدليل على ذلك قوله صلى الله عليه و سلم : " من قال لا إله إلا الله , و كفر بما يعبد من دون الله , حرم ماله و دمه .: فعلق عصمة المال والدم بأمرين :

الأول : قول لا إله إلا الله .

---

[339] ***''Ed-Durer...''***, 10/139, 140
[340] ***''Ed-Durer...''***, 11/523

و الثاني : الكفر بما يعبد من دون الله .

فلا يعصم دم العبد و ماله , حتى يأتي بهذين الأمرين :

الأول قوله : لا إله إلا الله , و المراد معناها لا مجرد لفظها , و معناها هو توحيد الله بجميع أنواع العبادة .

الأمر الثاني : الكفر بما يعبد من دون الله , و المراد بذلك تكفير المشركين , و البراءة منهم و مما يعبدون مع الله .

فمن لم يكفر المشركين من الدولة التركية , و عباد القبور , كأهل مكة و غيرهم , و ممن عبد الصالحين , وعدل عن توحيد الله إلى الشرك , و بدل سنة رسوله صلى الله عليه و سلم بالبدع , فهو كافر مثلهم , و إن كان يكره دينهم , و يبغضهم , و يحب الإسلام و المسلمين , فإن الذي لا يكفر المشركين , غير مصدق بالقرآن , فإن القرآن قد كفر المشركين , و أمر بتكفيرهم , و عداوتهم و قتالهم .

قال الشيخ : محمد بن عبد الوهاب , رحمه الله في نواقض الإسلام .

الثالث : من لم يكفر المشركين , أو شك في كفرهم , أو صحح مذهبهم , كفر .

و قال شيخ الإسلام ابن تيمية , رحمه الله : من دعا علي بن أبي طالب , فقد كفر و من شك في كفره فقد كفر .

الأمر الثالث : مما يوجب الجهاد لمن اتصف به , مظاهرة المشركين و إعانتهم على المسلمين , بيد أو بلسان , أو بقلب أو بمال , فهذا كفر مخرج من الإسلام , فمن أعان المشركين على المسلمين و أمد المشركين من ماله بما يستعينون به على حرب المسلمين اختيارا منه , فقد كفر .

قال الشيخ محمد بن عبد الوهاب , في نواقض الإسلام :

الثامن : مظاهرة المشركين و معاونتهم على المسلمين , و الدليل قوله تعالى :

(يأيها الذين آمنوا لا تتخذوا اليهود و النصارى أولياء بعضهم أولياء بعض . و من يتولهم منكم فإنه منهم ...)

''Druga stvar od onog što za sobom povlači obaveznost džihāda protiv onoga koji je tim opisan je netekfīrenje mušrika ili sumnja u njihov kufr, jer to spada u stvari koje ništa islām. Otuda, ko bude time opisan – postaje kāfirom, i hālal mu je krv i njegov imetak, i wādžib je borba protiv njega sve dok ne počne tekfīriti mušrike.
Dokaz za to su njegove riječi, sallallāhu 'alejhi we sellem:
''Ko kaže 'Lā ilāhe illAllāh' i učini kufr u sve što se obožava mimo Allāha – zaštićen mu je imetak i krv...''
Ovdje je zaštićenost imetka i krvi vezao za dvije stvari:
Prva: izgovaranje ''Lā ilāhe illAllāh''.
Druga: kufr u sve čemu se čini 'ibādet mimo Allāha.
Dakle, neće biti zaštićena krv roba i njegov imetak, dok ne dođe sa dvije stvari:
Prva: Izgovoranje ''Lā ilāhe illAllāh'', čime se želi njeno značenje, ne puko izgovaranje, a njeno značenje je tewhīdullah sa svim vrstama 'ibādeta.
Druga stvar: kufr u sve čemu se čini 'ibādet mimo Allāha, čime se želi tekfīr mušrika, odricanje od njih i od svega čemu čine 'ibādet uz Allāha.
Otuda, ko god ne tekfīri mušrike od turske države i obožavaoce kabura, poput stanovnika Mekke i drugih, od onih koji obožavaju dobre ljude i odstupaju od Allāhovog tewhīda u širk, i koji su zamijenili sunnet Njegovog Poslanika, sallallāhu 'alejhi we sellem, novotarijama – takav je kāfir poput njih, iako mrzi njihov dīni mrzi njih, i voli islām i muslimane.
Jer, onaj koji ne tekfīri mušrike – ne vjeruje u Qur'ān, jer Qur'ān tekfīri mušrike i naređuje njihov tekfīr, neprijateljstvo prema njima i borbu protiv njih.
Rekao je šejh Muhammed bin 'AbdulWehhāb, rahimehullāh, u ''Nawāqidul-Islām'':
Treći: ko ne tekfīri mušrike, ili sumnja u njihov kufr, ili smatra ispravnim njihov put – nevjernik je.

Rekao je šejhul-islām Ibn Tejmijje, rahimehullāh:
"Ko čini dovu 'Aliji ibn Ebī Tālibu – postao je kāfir, i ko sumnja u njegov kufr – kāfir je."
Treća stvar od onoga što obavezuje na džihād protiv onoga ko s tim bude opisan je pomaganje mušrika [341] ***i potpora njih protiv muslimana rukom, jezikom, srcem ili imetkom. Ovo je kufr koji izvodi iz islāma.***
Pa ko god pomogne mušricima protiv muslimana i podrži mušrike svojim imetkom, kojim će se pomoći u ratu protiv muslimana, dobrovoljno – postaje kāfirom.
Rekao je šejh Muhammed bin 'AbdulWehhāb u ''Newāqidul-Islām'':
''Osmi: potpora mušrika i njihovo pomaganje protiv muslimana:
Dokaz za to su riječi Uzvišenog:
'O vi koji ste povjerovali! Nemojte uzimati Židove i kršćane za prijatelje. Oni su prijatelji jedni drugih. A onaj od vas koji ih uzme za prijatelje – on je od njih...' ***(el-Mā'ide, 51.)*** [342]

Upitan je šejh 'Abdullāh bin 'AbdulLatīf, rahimehullāh:

" عمن لم يكفر الدولة , و من جرهم على المسلمين , و اختار ولايتهم , و أنه يلزمه الجهاد معه , و الآخر لا يرى ذللك كله , بل الدولة و من جرهم بغاة , و لا يحل منهم إلا ما يحل من البغاة , و أن ما يغنم من الأعراب حرام ؟
فأجاب : "من لم يعرف كفر الدولة , ولم يفرق بينهم و بين البغاة من المسلمين , لم يعرف معنى لا إله إلا الله , فإن اعتقد مع ذلك : أن الدولة مسلمون , فهو أشد و

[341] Misli se na mušrike koji se pripisuju islāmu
[342] ***''Fetwe 'uleme Nedžda''***, 4/145, 146

أعظم , و هذا هو الشك في كفر من كفر بالله , و أشرك به ؛ و من جرهم و أعنانهم على المسلمين , بأي إعانة , فهي ردة صريحة ."

''O onome koji ne tekfīri državu [343] ***i koji ih huška (navodi) protiv muslimana, odabira njihov wilājet*** [344] ***(vlast) i da mu je džihād uz njih obaveza. I o drugome koji ne misli tako, već da su država i oni koji ih huškaju nasilnici,*** [345] ***da od njih nije dozvoljeno osim ono što je dozvoljeno od nasilnika i da je plijen koji se uzme od beduina harām*** [346]***?''***

Pa je odgovorio:

''Ko ne zna za kufr države i ne pravi razliku između njih i nasilnika među muslimanima – nije spoznao značenje 'Lā ilāhe illAllāh'. A ako, uz to, bude vjerovao da je država muslimanska – pa to je žešće i veće. I to je sumnja u kufr onoga koji je zanevjerovao u Allāha i koji Mu je širk učinio.
A ko ih nahuška (navuče) i pomogne protiv muslimana bilo kojim vidom pomoći – onda je to jasan riddet. '' [347]

Šejh Ebū Batīn, rahimehullāh, kaže:

" نقول في تكفير المعين ظاهر الآيات والأحاديث **وكلام جمهور العلماء** يدل على كفر من أشرك بالله فعبد معه غيره **ولم تفرق الأدلة بين المعين وغيره** قال تعالى : (

---

[343] Tj. tursku državu
[344] Daje im islamski legitimitet, kao što se radi danas u svijetu
[345] Na arap. ***el-bugah***, skupina koja čini nasilje prema legitimnoj islamskoj vlasti, ali imaju osnovu islāma
[346] Tj. da ti beduini nisu kāfiri, već muslimani nasilnici
[347] ***''Fetwe 'uleme Nedžda''***, 3/64

إن الله لا يغفر أن يشرك به) وقال تعالى (***فاقتلوا المشركين حيث وجدتموهم***) وهذا **عام** في كل واحد من المشركين ، **وجميع العلماء** في كتب الفقه يذكرون حكم المرتد وأول ما يذكرون من أنواع الكفر والردة الشرك فقالوا :

إن من أشرك بالله كفر **ولم يستثنوا الجاهل** ، ومن زعم لله صاحبه أو ولدا كفر ولم **يستثنوا الجاهل** ، ومن قذف عائشة كفر ، ومن استهزأ بالله أو رسله أو كتبه كفر إجماعا لقوله تعالى ***(لا تعتذروا قد كفرتم بعد إيمانكم)*** ويذكرون أنواعا كثيرة مجمعا على كفر صاحبها **ولم يفرقوا بين المعين** وغيره ثم يقولون : فمن ارتد عن الإسلام قتل **بعد الاستتابة ، فحكموا بردته قبل الحكم باستتابته ، فالاستتابة بعد الحكم بالردة والاستتابة إنما تكون لمعين** ويذكرون في هذا الباب حكم من جحد وجوب واحدة من العبادات الخمس أو استحل شيئا من المحرمات كالخمر والخنزير ونحو ذلك أو شك فيه يكفر إذا كان **مثله لا يجهله ولم يقولوا ذلك في الشرك ونحوه مما ذكرنا بعضه بل أطلقوا كفره ولم يقيدوه بالجهل ولا فرقوا بين المعين وغيره وكما ذكرنا أن الاستتابة إنما تكون لمعين .**

وهل يجوزلمسلم أن يشك في كفر من قال إن لله صاحبة أو ولدا أو إن جبريل غلط في الرسالة أو ينكر البعث بعد الموت أو ينكر أحدا من الأنبياء ؟

وهل **يفرق مسلم بين المعين وغيره في ذلك ونحوه** وقد قال صلى الله عليه وسلم : من بدل دينه فاقتلوه ، **وهذا يعم المعين وغيره،** وأعظم أنواع تبديل الدين الشرك بالله وعبادة غيره .. ***إلى أن قال –*** " ونحن نعلم أن من فعل ذلك (الشرك) ممن ينتسب للإسلام أنه **لم يوقعهم في ذلك إلا الجهل** فلو علموا أن ذلك يبعد عن الله غاية الإبعاد وأنه من الشرك الذي حرم الله لم يقدموا عليه، فكفرهم **جميع العلماء ولم يعذروهم بالجهل كما يقول بعض الضالين : إن هؤلاء معذورون لأنهم جهال .. إلى أن قال :**

وأما قول الشيخ ابن تيمية : ولكن لغلبة الجهل في كثير من المتأخرين لم يمكن تكفيره .. الخ فهو لم **يقل انهم معذورون** لكن توقف منه في إطلاق الكفر عليهم قبل التبيين فيجمع بين كلامه بأن يقال : إن مراده إننا إذا سمعنا من إنسان كلام كفر أو

وجدناه في كلام بعض الناس المنظوم أو المنثور إننا لا نبادر في تكفير من رأينا منه ذلك أو سمعناه حتى نبين له الحجة الشرعية هذا **مع قولنا إن هؤلاء الغلاة الداعين للمقبورين أو الملائكة أو غيرهم الراغبين إليهم بقضاء حوائجهم مشركون** كفار ".

''Po pitanju tekfīra pojedinca kažemo da prvobitno (vanjštinsko) značenje ājeta i hadītha, a i govor većine (džumhūra) 'uleme ukazuje na nevjerstvo onoga koji učini širk Allāhu, čineći 'ibādet nekom drugom mimo Njega i da dokazi nisu napravili razliku između pojedinca i drugog. [348]

Kaže Uzvišeni: 'Uistinu, Allāh neće oprostiti da mu se širk čini' ***i kaže:*** 'Ubijajte mušrike gdje god ih nađete'. ***I ovo uopšteno važi za svakog mušrika.***

Svi učenjaci u knjigama fikha spominju propis murtedda i prvo što spominju od vrsta kufra i otpadništva je širk, pa kažu da onaj koji učini širk – postaje nevjernikom, i nisu izuzeli neznalicu (džāhila).

Tako je i onaj koji tvrdi da Allāh ima drūgu ili dijete – nevjernik, i nisu izuzeli neznalicu. I ko optuži 'Ā'išu – postaje nevjernikom. Ko se ismijava Allāhu, Njegovom Poslaniku ili Njegovim knjigama – postaje nevjernikom po konsenzusu 'uleme, zbog riječi Uzvišenog: 'Nemojte se pravdati, zanevjerovali ste nakon vašeg īmāna'.

I spominju mnoge vrste nevjerstva, čiji su počinioci nevjernici prema konsenzusu (idžmā'u), i nisu napravili razliku između pojedinca i drugog.

Zatim kažu da se otpadnik od islāma ubija, nakon što se od njega traži da se pokaje (istitābeh). Pa su mu presudili otpadništvom prije presude o traženju pokajanja, koja dakle biva nakon presude otpadništvom, a traženje pokajanja ne biva osim od pojedinca.

---

[348] Tj. pojedinca i njegovih riječi ili djela, kao što nam savjetuje Semir da bismo se sačuvali od ove "opake bolesti"

U ovom poglavlju spominju propis onoga koji zaniječe bilo koji od pet ruknova ili ohalali nešto od zabranjenih stvari, poput vina, svinjetine i sl., ili posumnja u to, i kažu da postaje nevjernikom ako osobe slične njemu poznaju propis, [349] ***a to nisu rekli u pitanju širka i stvari sličnih njemu, od kojih smo neke spomenuli.***

Naprotiv, oni su uopšteno spomenuli sud nevjerstva njihovih počinioca i nisu iz njega izuzeli neznalicu, niti su napravili razliku između određene osobe i nečeg drugog. I kao što smo spomenuli – pokajanje se traži od određene osobe.

I da li je dozvoljeno muslimanu da sumnja u nevjerstvo onoga koji kaže da Allāh ima drūgu ili dijete, ili da je Džibrīl pogriješio u dostavljanju poslanice, ili poriče proživljenje nakon smrti, ili nekog od vjerovjesnika?

Da li bilo koji musliman u ovim i sličnim stvarima pravi razliku između određene osobe i nečeg drugog, a Poslanik sallallāhu 'alejhi we sellem je rekao: ''Ko promijeni svoj dīn – ubijte ga'', što obuhvata određenu osobu i drugo, a najveći vid mijenjanja vjere je činjenje širka Allāhu i obožavanje nekog drugog mimo Njega ('ibādet).'' – do riječi –

''... A mi znamo da one koji to (širk) rade, od onih koji se pripisuju islāmu, na to nije navelo ništa drugo do neznanje. Oni, da su znali da ih to potpuno udaljuje od Allāha i da to spada u širk kojeg je Allāh zabranio, nikad se u njega ne bi upustili.

Uprkos tome, svi učenjaci su ih protekfīrili i nisu ih opravdali neznanjem, kao što govore neki zabludjeli (dallūn): 'Takvi su opravdani, zbog toga što su neznalice'...

– do riječi –

''...A što se tiče riječi šejha: [350] ***'Ali, zbog preovladavanja neznanja kod mnogih od potonjih generacija, njih nije moguće***

---

[349] Tj. nisu neznalice u poznavanju spomenutih propisa

[350] Tj. Ibn Tejmijje

protekfīriti...', on tu nije rekao da su oni opravdani, već se sustegao od donošenja presude nevjerstvom nad njima, prije objašnjavanja.
Tako bi željeno značenje onoga što je on rekao, koje zaključujemo iz cjelosti njegovih izreka, bilo da, ako ko bi mi čuli ili vidjeli u govoru nekog insāna, bio on u viđu poezije ili proze, nešto što je kufr – ne trebamo žuriti sa tekfīrom onoga od koga smo to čuli ili vidjeli dok mu ne objasnimo šerī'atski argument. To, uz naše mišljenje da su oni ekstremisti, obožavaci mrtvaca, meleka ili drugih, koji im se obraćaju za ispunjenje svojih potreba – mušrici i nevjernici.'' [351]

Vidi kako šejh smatra nemogućim da musliman ne tekfīri spomenute i kako tekfīr nije sveo na učenjake, a kamoli da ga smatra najtežim pitanjem u vjeri, kao ovaj mušrik, Semir Imamović.

Razmisli o riječima beduina, kojima se divi šejh Muhammed bin 'AbdulWehhab, a koje ti otkrivaju šta je taj beduin naučio od šejha za kratko vrijeme!

Kaže šejh Muhammed:

" وما أحسن ما قاله واحد من البوادي، لما قدم علينا وسمع شيئاً من الإسلام، قال: أشهد أننا كفار - يعني هو وجميع البوادي -، وأشهد أن المطوع الذي يسمينا إسلاماً أنه كافر. وصلى الله على سيدنا محمد."

''Lijepo li je ono što je rekao jedan od beduina, kada nam je došao i čuo nešto o islāmu, pa je rekao: ''Svjedočim da smo mi nevjernici...'' – tj. on i svi beduini – ''...i svjedočim da je onaj bradonja među vama koji nas naziva muslimanima – kāfir.''

---

[351] ***''Ed-Durerus-Senijje''***, 10 / 401

Neka je salawāt na našeg prvaka Muhammeda.'' [352]

Eto, šejh Muhammed bin 'AbdulWehhāb, rahimehullāh, izražava svoju saglasnost sa tekfīrom ovoga beduina, koji je bolje spoznao tewhīd nego Semir Imamović i njegova kompanija, koja se bori protiv nas i vrijeđa nas.

Tekfīr mušrika i tāgūta je jedan od najvećih temelja vjere. To zna svako ko je okusio ukus islāma.

Kaže šejh 'AbdulLatīf bin 'AbdurRahmān, rahimehullāh, u kontekstu govora o tome kad je tekfīr ispravan, a kada ne:

" و أما إن كان المكفر لأحد من هذه الأمة يستند في تكفيره له إلى نص و برهان من كتاب الله و سنة نبيه , و قد رأى كفرا بواحا كالشرك بالله , و عبادة ما سواه , و الاستهزاء به تعالى أو بآياته أو رسله أو تكذيبهم أو كراهة ما أنزل الله من الهدى و دين الحق , أو جحد صفات الله تعالى و نعوت جلاله , و نحو ذلك , فالمكفر بهذا و أمثاله مصيب مأجور , مطيع لله و رسوله ...والتكفير بترك هذه الأصول , و عدم الإيمان بها , من أعظم دعائم الدين , يعرفه كل من كانت له نهمة , في معرفة دين الإسلام ..."

''A ako se onaj koji tekfīri nekog iz ovog ummeta u svom tekfīru oslanja na jasan tekst i dokaz iz Allāhove Knjige i sunneta Njegovog vjerovjesnika, i vidio je jasan kufr kao širk Allāhu, 'ibādet nekog drugog mimo Njega, izrugivanje Njega, Uzvišenog, ili Njegovih ājeta, poslanika, poricanje poslanika ili mržnju onoga što je Allāh objavio od upute i istinske vjere, ili negaciju svojstava Uzvišenog Allāha i atributa Njegovog

---

[352] ***''Ed-Durer...''***, 8 / 119

veličanstva i sl. – ispravno je postupio i biće nagrađen, pokoran je Allāhu i Njegovom Poslaniku... [353]

…Tekfīr zbog ostavljanja ovih temelja [354] ***i zbog nevjerovanja u njih spada u najveće stubove vjere. To zna svako ko se napojio spoznajom dīni-islāma…''*** [355]

Eh, a što se tiče tekfīra sljedbenika strasti i novotara, što biva u pitanjima koja se tiču manje poznatih mes'elā, a ne velikog širka i jasnog kufra, što je poznato svakom muslimanu – to su ona pitanja u koja se ne smije upustiti svako. A ja u to nisam pozivao. Naprotiv, danas ćeš rijetko naći nekog koji se pripisuje "islamskim sektama", a da nije srušio osnovu vjere.

Evo jednog nasīhata šejha Muhammeda bin 'AbdulWehhāba, kojeg je uputio svojoj braći, muwehhidima, nakon što je govorio o tewhīdu, njegovim dokazima i vrstama.

" فالله الله إخواني : تمسكوا بأصل دينكم أوله و آخره , أسه و رأسه , و هو : شهادة أن لا إله إلا الله , و اعرفوا معناها , و أحبوا أهلها , و اجعلوهم إخوانكم , و لو كانوا بعدين , و اكفروا بالطواغيت , و عادوهم , و أبغضوا من أحبهم , أو جادل عنهم , أو لم يكفرهم , أو قال : " ما علي منهم , أو قال : ما كلفني الله بهم ."

فقد كذب على الله و افترى , بل كلفه الله بهم , و فرض عليه الكفر بهم , و البراءة منهم , و لو كانوا إخوانه و أولاده . "

---

[353] Tj. u tekfīru je pokoran Allāhu i Njegovom Poslaniku, sallallāhu 'alejhi we sellem

[354] Obožavanja samo Allāha, Jedinog, i kufra u tāgūta i īmāna u Allāhovog Poslanika, sallallāhu 'alejhi we sellem, vjerovanja u Sudnji Dan i ostalih stvari, bez kojih nema osnove vjere

[355] ***''Ed-Durerus-Senijje''***, 2/121

''Allāha, Allāha, [356] ***braćo moja: držite se čvrsto osnove vaše vjere, prvog i zadnjeg što je u njoj, njene glavne stvari i temelja. A to je šehādet 'LĀ ILĀHE ILLALLĀH'.***
Naučite njegovo značenje, zavolite njegove sljedbenike i učinite ih svojom braćom, pa makar bili daleko od vas.
Učinite kufr u tāgūte, suprotstavljajte im se (neprijateljstvo, al-mu'ādāh), mrzite one koje ih vole, ili se raspravljaju u njihovu korist, ili ih ne tekfīre, ili govore: ''Nemam ja nikakvih obaveza u pogledu njih'', ili kažu: ''Nije me Allāh obavezao u pogledu njih!'' Uistinu je slagao na Allāha i izmislio. Naprotiv, Allāh ga je obavezao u pogledu njih i naredio mu da učini kufr u njih, da se njih odrekne, pa makar bili njegova braća i djeca.'' [357]

Toliko u vezi ovih mušričkih jauka i vapaja, koji ljude vode u zabludu.

...a on, krijući se iza direktnog slijeđenja Kur'ana i sunneta...

Ovaj dio njegovog buncanja je toliko zapetljan i propleten neznanjem, da ga je teško raspetljati.

Šta znači da se ja krijem iza direktnog slijeđenja Qur'āna i sunneta?

Pa zar ima ijedna budala na ovom svijetu koja se odrekla govora 'uleme u pogledu tumačenja Allāhove objave i koji tvrdi da sam tumači Qur'ān i sunnet. ***SubhānAllāh***!

---

[356] Ovdje je izostavljen glagol koji može biti: ***''...podsjećam vas na Allāha...''*** ili ***''...bojte se Allāha...''***, itd. Ja sam ga ostavio kao što je došlo

[357] ***''Ed-Durer...''***, 2/119. i 120. i ***''Fetwe 'uleme Nedžda''***, 1/347

Pa kako da se onda ja predstavljam u tom ruhu?! Ne shvatam. Ja navodim desetine fetwi uleme koji otkrivaju njihovo shvatanje tekstova, a on me optužuje da se ja krijem iza direktnog slijeđenja Qur'āna i sunneta.

...ustvari u stopu slijedi Ebu Muhammeda el-Makdisija i njemu slične.

Donesi dokaz za ovo što govoriš! ***SubhānAllāh***. Zar sam ja igdje spomenuo Maqdisija? ***Allāhul-Muste'ān***. Ti meni dokaži gdje sam ja pogriješio i gdje je pogriješio Ebū Muhammed el-Maqdisī postaće ti jasno koliko si lupio.

Ko su ljudi njemu slični? Gdje su njihove greške?

Ja se lično ne slažem sa Maqdisijem u nekim pitanjima, pa da li ga ja i u tim stvarima slijedim u stopu? Ti bi trebao to da znaš!

I na kraju ja ne slijedim drugo, osim Qur'ān i sunnet, u svjetlu shvatanja selefa i halefa.

Jer on nije imao ovakvu priču...

Ovo je vrijeđanje vjere i Allāhove istine koju širimo, jer je naziva "ovakvom pričom".

...dok se nije upoznao sa Makdisijevim knjigama...

Nije Maqdisī jedini sa čijim knjigama sam se upoznao. Naprotiv, i prije nego što sam se upoznao sa njegovim knjigama imao sam mišljenja koja su poznata Imamoviću. Jednom sam ga, dok smo bili u Saudiji, pitao da li on tekfīri kralja, pa mi je "umušeno" klimnuo glavom da ga tekfīri, jer ga je sigurno bilo strah da preda mnom izleti.

Tada je Semir tekfīrio Saudiju zato što je otvoreno stala na stranu nevjernika protiv muslimana u Afgānistānu. Šta mu je drugo preostajalo?

Drugo, kao što rekoh, ja se u mnogim stvarima ne slažem sa Maqdisijem.

Zadnje, pa zar se niste vi, potpisnici "Proglasa", upoznali sa Maqdisijevim knjigama?

Zar vi niste ukrali dio Maqdisijeve knjige o tekfīru i taj dio učinili kosturom vašeg proglasa, gdje se govori o vrstama uvjeta i prepreka tekfīra? Sead Jasavić je ukrao knjigu, a i vi svi, i nigdje niste u fusnoti spomenuli izvor iz kojeg ste ukrali. A ja nisam puno čitao od Maqdisija, da mu Allāh popravi stanje.

...i dok nije čuo njegova predavanja.

Ovo je očita laž, jer Maqdisī nema audio predavanja. Ja sam ga prvi put vidio i čuo uživo na njegovom gostovanju na ***"El-Džezīri"***, gdje je iznosio neka mišljenja u vezi ši'īјā, gdje smatramo da je pogriješio.

Pa koja sam ja to njegova predavanja čuo?

Teorija koju Balkan izlaže uzeta je većinom iz tih knjiga, i treba biti iskren pa to priznati.

Ovo je svjedočenje lažova i optužba dez dokaza. Prvo dokaži, pa ćemo dalje razgovarati.

Drugo, i da je uzeta iz "tih knjiga" – dužnost je svakog ko se protivi u nečemu da to dokaže znanjem koje je stekao "sjedeći na koljenima" pred "uvaženom 'ulemom".

Moj govor je Bāziran na tekstovima Objave, njenim pravilima, u svjetlu shvatanja selefa i halefa, pa bujrum, ako ima nešto neispravno – dokažite.

Ja ovdje nigdje ne spomenuh Maqdisija, niti Hudejra, niti Hālidija, niti bilo koga od onih koje vi mrzite.

A priznajem da uzimam istinu od koga god dođe i nikog ne slijedim slijepo, ne lažem na učenjake, a kamoli da slažem na njih pa da ih slijedim "u tome", čineći kufr!?

Ono čime je Ebu Muhammed uspio obmanuti slušatelje...

Riječ "obmanuti" je uzeta iz munafičkog repertoara. Govorili su munafici:

إِذْ يَقُولُ الْمُنَافِقُونَ وَالَّذِينَ فِي قُلُوبِهِم مَّرَضٌ غَرَّ هَؤُلاء دِينُهُمْ وَمَن يَتَوَكَّلْ عَلَى اللّهِ فَإِنَّ اللّهَ عَزِيزٌ حَكِيمٌ

"Kada su licemjeri i oni čija su srca bolesna govorili: "Ove je obmanula vjera njihova!' A onaj ko se u Allāh pouzda – pa, Allāh je zaista Silan i Mudar." [358]

On govori da ih ja obmanjujem, pa ako ne dokaže neispravnost ove da'we – onda neminovno nju naziva obmanom. A samo uvjerenje da je ona obmana nije dokaz. Otuda i oni munafici koji su to rekli nisu bili opravdani niti im je optužba validna, iako se ona ne može nikada dokazati.

[358] sūra el-Enfāl, 49. ājet

Najžalosnije je to što se ovdje govori o osnovi islāma, u kojoj je neznanje samo po sebi nevjerstvo, a isto tako i suprotstavljanje.

Ovo je kufr neznanja.

...koji su, Allāh najbolje zna, većinom iskreni i žele doći do istine...

Odakle ti dokaz da je manjina, Allāh najbolje zna, neiskrena i ne želi doći do istine? Kako si ti to zaključio?

...a mnogi od njih su novajlije u vjeri, jeste njegova uzrečica: Argument je Kur'an i sunnet, a ne izjave ljudi.

Zar je ova uzrečica neispravna? Ko kaže da su izjave ljudi same po sebi – dokazao je da je nevjernik u Allāha Uzvišenog. Da li se zbog toga buniš?

Administrator sobe "Islamska država" nam je najbolji primjer za to. On, slijepo shvaćajući njegovu uzrečicu, parafraziram, kaže:

Administrator sobe ***''Islamska država''*** je od tebe bolji hiljadu puta i nevin je od "slijepog shvatanja" koje mu želiš poturiti, i to se jasno razumije iz njegovih riječi, koje dolaze.

"U ovoj sobi nema mjesta za riječi ebu ovog ili ibn onog, prvo je Kur'an i sunnet, pa onda ostalo."

Da, u islāmu nema mjesta za bilo kakvo mišljenje ako se suprotstavlja tekstovima Objave, bio ko bio njihov zagovornik. El-Buhārī prenosi od 'Ā'iše, radijallāhu 'anhā, da je Allāhov Poslanik, sallallāhu 'alejhi we sellem, rekao:

2550 - حدثنا يعقوب: حدثنا إبراهيم بن سعد، عن أبيه، عن القاسم بن محمد، عن عائشة رضي الله عنها قالت: قال رسول الله صلى الله عليه وسلم:

(من أحدث في أمرنا هذا ما ليس فيه فهو رد).

"Ko god uvede u našu vjeru ono što nije od nje – to se odbija." [359]

Čovjek na prvi pogled pomisli: "Vidiš ti kako on za sve što kaže ima jasan argument u Kur'anu i sunnetu...

Zar nemam? O slijepcima i prkosnicima te ne pitam.

Vidi ovaj dijalog između Hūda, 'alejhis-selām, i njegovog naroda:

وَإِلَى عَادٍ أَخَاهُمْ هُودًا قَالَ يَا قَوْمِ اعْبُدُواْ اللّهَ مَا لَكُم مِّنْ إِلَهٍ غَيْرُهُ إِنْ أَنتُمْ إِلاَّ مُفْتَرُونَ يَا قَوْمِ لا أَسْأَلُكُمْ عَلَيْهِ أَجْرًا إِنْ أَجْرِيَ إِلاَّ عَلَى الَّذِي فَطَرَنِي أَفَلاَ تَعْقِلُونَ وَيَا قَوْمِ اسْتَغْفِرُواْ رَبَّكُمْ ثُمَّ تُوبُواْ إِلَيْهِ يُرْسِلِ السَّمَاء عَلَيْكُم مِّدْرَارًا وَيَزِدْكُمْ قُوَّةً إِلَى قُوَّتِكُمْ وَلاَ تَتَوَلَّوْاْ مُجْرِمِينَ قَالُواْ يَا هُودُ مَا جِئْتَنَا بِبَيِّنَةٍ وَمَا نَحْنُ بِتَارِكِي آلِهَتِنَا عَن قَوْلِكَ وَمَا نَحْنُ لَكَ بِمُؤْمِنِينَ

"I Adu – brata njihova Hūda. 'O narode moj', - govorio je on – 'Allāhu se klanjajte, vi drugog boga osim Njega nemate, vi samo neistine iznosite. O narode moj, ja ne tražim od vas nagrade za ovo; mene će nagraditi Onaj koji me je stvorio! Zašto se ne opametite? O narode moj, molite Gospodara svoga da vam oprosti, i pokajte Mu se, a On će

[359] ***''Sahīhul-Buhārī''***, ***''Kitābus-Sulh''***

vam slati kišu obilnu i daće vam još veću snagu, uz onu koju imate, i ne odlazite kao mnogobošci!' 'O Hude' – govorili su oni – 'nisi nam nikakav dokaz donio, i mi na samu tvoju riječ nećemo napustiti božanstva naša, mi tebi ne vjerujemo.' " [360]

Šu'ajbu je govorio njegov narod:

قَالُواْ يَا شُعَيْبُ مَا نَفْقَهُ كَثِيرًا مِّمَّا تَقُولُ وَإِنَّا لَنَرَاكَ فِينَا ضَعِيفًا وَلَوْلاَ رَهْطُكَ لَرَجَمْنَاكَ وَمَا أَنتَ عَلَيْنَا بِعَزِيزٍ

" 'O Šu'ajbe' – rekoše oni – 'mi ne razumijemo mnogo toga što ti govoriš, a vidimo da si ti među nama jadan; da nije roda tvoga,mi bismo te kamenovali, ti nisi nama drag'." [361]

Kaže Uzvišeni u sūri el-Kehf:

وَمَا نُرْسِلُ الْمُرْسَلِينَ إِلَّا مُبَشِّرِينَ وَمُنذِرِينَ وَيُجَادِلُ الَّذِينَ كَفَرُوا بِالْبَاطِلِ لِيُدْحِضُوا بِهِ الْحَقَّ وَاتَّخَذُوا آيَاتِي وَمَا أُنذِرُوا هُزُوًا وَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّن ذُكِّرَ بِآيَاتِ رَبِّهِ فَأَعْرَضَ عَنْهَا وَنَسِيَ مَا قَدَّمَتْ يَدَاهُ إِنَّا جَعَلْنَا عَلَى قُلُوبِهِمْ أَكِنَّةً أَن يَفْقَهُوهُ وَفِي آذَانِهِمْ وَقْرًا وَإِن تَدْعُهُمْ إِلَى الْهُدَى فَلَن يَهْتَدُوا إِذًا أَبَدًا

"Mi šaljemo poslanike samo zato da donose radosne vijesti i da opominju. A nevjernici se raspravljaju, služeći se neistinama, da bi time opovrgli Istinu, i rugaju se

[360] sūra Hūd, 50.-53. ājet
[361] sūra Hūd, 91. ājet

dokazima Mojim i Mojim opomenama. I ima li nepravednijeg od onoga koji, kad se dokazima Gosspodara svoga opominje, za njih ne haje, i zaboravlja na posljedice onog što je učinio? Mi na srca njihova pokrivače stavljamo da Qur'ān ne shvate, i gluhim ih činimo; i ako ih ti na pravi put pozoveš oni, kad su takvi, nikada neće pravim putem poći." [362]

Ili je čovjek možda postao od onih o kojima je Allāh rekao:

إِذَا جَاءكَ الْمُنَافِقُونَ قَالُوا نَشْهَدُ إِنَّكَ لَرَسُولُ اللَّهِ وَاللَّهُ يَعْلَمُ إِنَّكَ لَرَسُولُهُ وَاللَّهُ يَشْهَدُ إِنَّ الْمُنَافِقِينَ لَكَاذِبُونَ اتَّخَذُوا أَيْمَانَهُمْ جُنَّةً فَصَدُّوا عَن سَبِيلِ اللَّهِ إِنَّهُمْ سَاء مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ آمَنُوا ثُمَّ كَفَرُوا فَطُبِعَ عَلَى قُلُوبِهِمْ فَهُمْ لَا يَفْقَهُونَ

"Kad ti licemjeri dolaze, oni govore: 'Mi tvrdimo da si ti, zaista, Allāhov poslanik!' – I Allāh zna da si ti, zaista, Njegovo poslanik, a Allāh tvrdi i da su licemjeri pravi lašci. Oni se iza zakletvi svojih zaklanjaju, pa od Allāhova puta odvraćaju. Ružno je, doista, kako postupaju. To je zato što su vjernici bili, pa nevjernici postali, i onda su im srca zapečaćena, pa ne shvaćaju." [363]

...dok se ostale daije pozivaju na učenjake...

[362] sūra el-Kehf, 56. i 57. ājet
[363] sūra el-Munāfiqūn, 1.-3. ājet

Eh, ovo mu je glavna boljka. Kažem: Ponekad se pozivaju na učenjake u pravdi, nekad ne lažu na njih a slijede ih u grešci, a često lažu na njih, kao što ste vidjeli.

...i kriju iza njih, dok nigdje na pomolu argumenta za ono što tvrde"...

Ponekad se kriju, često lažu, a od argumenata nigdje ni traga ni glasa. Neka ih spomenu ako ih imaju!

Kažem vam kao što je govorio šejh Muhammed svojim neprijateljima:

" وأنا إلى الآن: أطلب الدليل من كل من خالفني؛ فإذا قيل له: استدل، أو اكتب، أو ذاكر، حاد عن ذلك، وتبين عجزه، لكن يجتهدون الليل والنهار، في صد الجهال عن سبيل الله، ويبغونها عوجا، اللهم إلا إن كنتم تعتقدون، أن كلامي باطل وبدعة، مثل ما قال غيركم، وأن الاعتقاد، في الزاهد، وشمسان، والمطيوية، والاعتماد عليهم، هو الدين الصحيح، وكل ما خالفه بدعة وضلالة، فتلك مسألة أخرى. "

''Ja do sada tražim dokaz od svakog ko mi se suprotstavlja. Pa, kada mu se kaže: ''Argumentiraj, ili napiši, ili podsjeti'' – okrene se od toga i nemoć mu postane očigledna. Ali se dan i noć trude da odvraćaju džahile od Allāhovog puta i žele ga prikazati krivim.

Allāhu moj, osim ako ste uvjereni da je moj govor batil i novotarija, kao što su rekli drugi poput vas, i da je uvjerenje u Zāhida, Šemsāna, el-Matjevije i oslanjanje na njih – pravi put, a sve što mu se suprotstavlja novotarija i zabluda. To je onda druga mes'ela.'' [364]

...a to je klasična obmana.

[364] ***''Ed-Durer...''***, 10/58

Obmana je u tvojim moždanim ćelijama i srcu koje je u grudima.

Učenjaci, gluho i daleko bilo, ne argumentiraju svoj govor Kur'anom i sunnetom, a Ebu Muhammed za sve što govori ima dokaz!

Ima li nekog sa trunkom razuma ko iz mojih riječi i iz riječi voditelja sobe razumije da smo mi to rekli o učenjacima? Iako je opšte poznato i niko ne smije tvrditi da su učenjaci bezgriješni, te niko ne smije isključiti mogućnost da najveći učenjaci mogu izaći iz vjere.

Učenjaci Izraelićana, koji su uzeti za bogove mimo Allāha su nazvani u ājetu ***''ahbārima''***, što je množina rječi ***''habr''***, a predstavlja ogromnu titulu u znanju. Otuda se kaže da je Ibn 'Abbās ***habr*** ovoga ummeta.

Ali, uprkos znanju kojeg imaju o mnogim pitanjima, može im se desiti da izađu iz vjere iz neznanja, kao što se desilo narodima prije Allāhovog Poslanika, sallallāhu 'alejhi we sellem, a koji su nekada bili na tewhīdu.

A ako nekog od njih zatekneš i uhvatiš u manipulaciji i varanju, ne možeš promijeniti ono što je Allāh stvorio niti smiješ Njegov sud baciti iza leđa.

Nije li to svojevrsna prevara i obmana!

Normalno. On sada samo nadovezuje na stari temelj.

Po toj logici nemamo potrebe ni za ashabima, tabiinima i tabtabiinima, niti za generacijama učenjaka poslije njih, njihovim knjigama i pojašnjenjima...

Ko je taj koji je to rekao i da li naša metoda ukazuje da smo mi od takve sorte zabludjelih? Nepravedno je i bolesno naše riječi tumačiti na ovaj način. A obzirom da ovo potiče od ovog bolesnika, nije se ni za čuditi ovoj logici!

Naprotiv, oni su ti koji su nam prenijeli Allāhovu Knjigu, sunnet Njegovog Poslanika, sallallāhu 'alejhi we sellem, i koji su nam protumačili značenja i propise tekstova Objave i od njih uzimamo našu vjeru.

Dalje, u njegovim riječima je istakao našu potrebu za njihovim knjigama i pojašnjenjima, što je itekako ispravno. I on ovdje, obzirom da nije puno pazio, nesvjesno aludira na propisanost i potrebu uzīmānja znanja iz knjiga selefa i halefa, zbog čega nas kasnije kritikuje i što nam zamjera, jer mi navodno uzimamo znanje iz knjiga. U laži su kratke noge.

...jer možemo direktno razumijevati Kur'an i sunnet, ne treba nam posrednik u tome.

Postoji ogroman broj stvari u tekstovima Objave koje svaki čovjek, koji razumije arapski jezik, može i mora shvatiti i razumijeti.

SubhānAllāh!

Ovaj čovjek ide u krajnost. Još malo pa će nas, u sufijskom stilu, riješiti sopstvene pameti i prepustiti nas pameti šejha, čak i u stvarima koje svako razumije.

Što se tiče jezičkih pojmova u tekstovima Objave, da li beduinima treba posrednik u njihovom shvatanju?

Šta znače pojmovi Sunce, Mjesec, zvijezde, planine, drveće, more, zemlja, itd. Ovo su jezički pojmovi koje svako razumije.

Dalje, imamo šerī'atske pojmove koji, mimo jezičkog značenja, imaju posebna značenja. A najčešće se na osnovu jezičkog značenja može dokučiti osnovni djelić šerī'atskog.

Vraćanjem tekstovima Objave, korištenjem zdrave metodologije razumijevanja i argumentiranja, ljudi shvataju potpunu prirodu šerī'atskih značenja pojmova. U ovom zadnjem ljudi mogu međusobno varirati, obzirom na razliku njihovih znanstvenih sposobnosti.

Imamo naređenja i zabrane. Naređuje nam se tewhīd, zabranjuje nam se kufr i širk; da Allāhu nekog i nešto činimo ravnim.

Naređuje nam se predanost Allāhu.

Zabranjuje nam se pijenje vina i prakticiranje kocke. Naređuje nam se namaz, zekat, post i hadž.

Naređuje nam se poslušnost prema roditeljima, briga o porodici, djeci, dobročinstvo prema komšiji.

Je li ovo nemoguće shvatiti bez posrednika? Koliko treba čovjeku da nauči osnovu vjere koju spominje šejh Muhammed, rahimehullāh, pa da zna razliku između širka i islāma, prijatelja i neprijatelja?

Zar se Allāhov argument nad pojedincima ne ostvaruje dolaskom teksta do njih u pogledu pitanja kojeg ne znaju, pa makar im ne došao na rukama 'ālima, ali na način kojeg razumiju?

Zamislite osobu u BiH, koja ne zna da je Allāh zabranio pijenje vina u osnovi – mada niko u Bosni nema opravdanja u nepoznavanju toga – koja otvori Qur'ān i pročita ājet u suri el-Mā'ide koji zabranjuje pijenje vina. Smije li on ovo znanje uzeti bez posrednika?

Ili da uzme bilo koju hadisku knjigu i iz nje nešto sazna?

A tako mi Allāha, može puno saznati. Treba li mu posrednik za shvatanje tih tekstova? Da vidi npr. da je onaj koji sudi šejtanskim zakonom – kāfir. Smije li vjerovati u osnovu ovoga značenja?

Da, on neće dokučiti neke djeliće šerī'atskih značenja koji sačinjavaju određenu cjelinu.

Pročitao je tekstove o Allāhovim osobinama, Sudnjem Danu, o džennetu i džehennemu, melekima, knjigama, poslanicima, o propisima! Je li moguće da mu treba posrednik da ih shvati u osnovi koja mu je potrebna za vjerovanje?

SubhānAllāh. Ovo je pravo zatupljivanje mozgova i uspostavljanje monopola nad vjerom i ljudskim dušama, kao što je nekad radila crkva, a danas rade sufije, ši'īje i druge munafičke sekte, kao i 'ulema tāgūta u određenim pitanjima, a i ti si, Jado, krenuo tim putem.

Kazati to isto je kao i kazati da ne trebamo slijediti današnje učenjake nego Kur'an i sunnet.

Upetljao ga je ovdje do kraja. Učenjaci ne propisuju vjeru mimo Allāha. Razlika i specifičnost potrebe za učenjacima današnjice se ogleda posebno u novonastalim

pitanjima o kojima nisu govorili selefi i halefi, iako su u svojim fetwama postavili temelje i opšte skretnice za riješavanje svih dolazećih pitanja, koja imaju iste opise u osnovi.

Niko se ne smije slijediti u nepokornosti Allāhu i Njegovom Poslaniku, sallallāhu 'alejhi we sellem. A kada se riječi učenjaka slijede – one se ne slijede zbog njih samih, već zbog dokaza koji je kod njih, a kojeg nam objašnjavaju.

Pa ako nema dokaza kod njih i mi ih ne slijedimo – ne znači da smo mi sami uzeli propis iz Qur'āna i sunneta, i da nemamo u našem mišljenju prethodnika, ***lā hawle we lā quwwete illā billāh***.

Nego, neka nam Semir objasni šta misli ovim "slijeđenjem učenjaka"!

Prije nego što se sukobimo

Ovaj naslov je interesantan.

Sugerira da sukob nije počeo, a on nas spominje u novinama, imenom i prezimenom, stavlja nam slike iz zatvora, laže na nas, polarizira zainteresovane. Stavlja nam slike kao da trebamo na Guantanamo i onda kaže: ***''prije nego što se sukobimo''***!

Ovaj ili se pravi lud, ili zaista ima problema sa zdravim rezonovanjem. Ja bih rekao da je prvo, te da je ovaj naslov popraćen ogromnom dozom podlosti, jer on ovdje govori o "sukobu" u smislu s kojim se nije šaliti i njime straši narod da bi dobio njihovu naklonost za njihov kufr i odvraćao od Allāhovog puta. ***Allāhul-Muste'ān***.

Učenjaci druge podučavaju kako trebaju slijediti Kur'an i sunnet...

Zar mi podučavamo ljude nečem drugom? Navedeno ne znači da su učenjaci nepogriješivi.

...i na tom su putu založili vrijeme, imetke i živote...

Ima i drugih koji su založili svoje vrijeme, imetke i živote. Nisu u tome usamljeni ovi "učenjaci", koji su čisti od njegove 'aqīde i shvatanja.

...i onda dođu ljudi poput Ebu Muhammeda i počnu pričati svoju priču.

Koju priču? Zašto je ona "svoja", a ne islamska? Na kraju krajeva, da sam ja najlošiji musliman i najgriješniji, zar se moja priča, ako je utemeljena na dokazima, smije nazivati "mojom pričom", a priča onih koji su možda uložili ovo ili ono, kada pogriješe, zbog te žrtve ne smije biti nazvana "njihovom pričom"? Je li to ono što želiš reći?

A šta onda kada je ta greška vezana za osnovu vjere i ruši sva dobra djela, poput velikog širka i njegovih pratilja koje ruše osnovu vjere, i velikog jasnog kufra? Da li i onda važe dobra djela, ako nemaju šarta islāma? Jesu li ona dokaz nečije ispravnosti?

Kakav je slučaj tek kada se sjetimo da ovaj čovjek i njegova družina lažu na 'ulemu? ***Allāhul-Muste'ān***.

Ko je oronuo, služeći sunnetu Allāhovog Poslanika i razdvajajući vjerodostojne od slabih i izmišljenih hadisa? Nasirudin el-Albānī!

Da. Oronuo je u tome, istina je. Ali, šta će biti sa mnom kada ja oronem? I da li je to znak ispravnosti i uvjet dozvoljenosti naređivanja dobra i odvraćanja od zla? Ako kažeš da je to taj znak ispravnosti i uvjet dozvoljenosti – slagao si na opšte poznato, a ako kažeš da nije – pitam te zašto onda spominješ sve ovo?

Dalje. Zar nije el-Albānī rekao da je ono što rade tāgūti sūda danas – mali kufr, a ne veliki, pripisujući to Ibn 'Abbāsu?

Zar el-Albānī nije zbog toga muwehhide nazivao tekfīrovcima i njihov tewhīd nazivao fitnom tekfīra?

Zar el-Albānī nije nazivao psovača Allāha muslimanom, ako to uradi iz lošeg odgoja, nemara (gafleta) i sl.?

Da li el-Albānī tekfīri mušrike neznalice, među ši'ījama i sufijama, i druge mušrike?

Kakvi su njegovi temelji u tom pogledu?

Kakav je stepen ovih prestupa u šerī'atu?

Ko će presuditi?

Ko je sa priključenom infuzijom, dva dana prije smrti, tražio da ga prebace u Mesdžidul-Haram kako bi do smrti pojašnjavao Kur'an i sunnet Allāhovog Poslanika,

sallallāhu alejhi ve sellem? Šejh Muhammed ibn Salih el-Usejmin!

Ko je nazivao tāgūte muslimanima? Ko je – a što je gore od prvoga – tāgūte nazivao legitimnim vladarima muslimana i obavezivao ljude da im daju ***bej'u*** (prisjegu) na vjernost?

Ko je nazivao tāgūtske vlade u zaljevu i druge vlade – islamskim?

Ko je podržavao tāgūte u proljevanju krvi nedužnih muwehhidā?

Ko je nazivao Jasira Arafata muslimanom i legitimnim vladarom muslimana?

Ko je nazivao komuniste Jemena muslimanima? Ko je muwehhide koji kritikuju vladu poredio sa psima?

Ko je govorio da muwehhidi ne vjeruju u Sudnji Dan na ispravan način, da su im duše i srca puna pakosti i nečisti? Ko je...? Ko je...? Ko je...?

Počeću sa Ibn 'Uthejmīnom, a završiću sa Bin Bāzom kojeg, ne znam zašto, nisi spomenuo.

''Vijeće komisije velikih učenjaka'' je na vanrednoj sjednici, održanoj u Taifu, dana subote 13.02.1417., povodom događaja u gradu Huber, između ostalog reklo:

" ونسأل الله سبحانه وتعالى بأسمائه الحسنى وصفاته العلى أن يكشف ستر هؤلاء الفعلة المعتدين وان يمكن منهم لينفذ بهم حكم شرعه المطهر وان يكف البأس عن هذا البلاد وسائر بلاد المسلمين ووأن يوفق خادم الحرمين الشريفين الملك فهد بن

عبدالعزيز وحكومته وجميع ولاة أمور المسلمين إلى ما فيه صلاح العباد والبلاد وقمع الفساد والمفسدين وأن ينصر بهم دينه ويعلي بهم كلمته وأن يصلح أحوال المسلمين جميعا إنه ولي ذلك والقادر عليه."

''Molimo Allāha, subhānehu we te'ālā, Njegovim najljepšim Imenima i najuzvišenijim svojstvima da razotkrije te počinioce, nasilinike, da omogući da se nad njima izvrši sud Njegovog čistog šerī'ata i da ovu zemlju i zemlje ostalih muslimana sačuva nevolja i da podrži Slugu dva plemenita harema, Kralja Fehda bin 'Abdul-'Azīza, i njegovu vladu i sve vladare muslimana u onome u čemu je prosperitet za robove i zemlje, u suzbijanju nereda i njegovih sijača, i da preko njih pomogne vjeru i uzdigne Svoju riječ, i da popravi stanje svih muslimana. On je taj ko to preuzima i koji je moćan da to uradi...''

Članovi komisije velikih učenjaka:
Bin Bāz
Ibn 'Uthejmīn
el-Luhejdan
el-Fewzan i drugi.''

Upitan je Ibn 'Uthejmin:

" ما هو ردكم على من يقول: أكثر الشر في بلد التوحيد مصدره الحكومة وأن الولاة ليسوا بأئمة سلفيين ؟

''Kako odgovarate onom koji kaže: 'Izvor većina zla u zemlji tewhīda je vlada i vladari, koji nisu selefijski imami?' ''

الجواب :

ردنا على هذا كالذين قالوا للنبي صلى الله عليه وسلم أنه مجنون وشاعر, وكما يقال: لا يضر السحاب نبح الكلاب, لا يوجد مثل بلادنا اليوم في التوحيد وتحكيم الشريعة وهي لا تخلو من الشر كسائر بلاد العالم بل حتى المدينة النبوية في عهد النبي صلى الله عليه وسلم وجد من بعض الناس شر لقد حصلت السرقة وحصل الزنا. (من شريط الرد على أحمد سلام).

Odgovor:

''Naš odgovor na to je kao onima koji su govorili za Vjerovjesnika, sallallāhu 'alejhi we sellem, da je lud i pjesnik. I kao što se kaže:

''Oblacima ne škodi lajanje pasa.''

Danas ne postoji zemlja poput naše u tewhīdu i suđenju šerī'atom, ali nije ni bez zla, poput ostalih zemalja svijeta:

Naprotiv, u vjerovjesničkoj Medīni, u vremenu Vjerovjesnika, sallallāhu 'alejhi we sellem, je bilo šerra. Dešavala se krađa, dešavao se blud...'' [365]

Nisu blud, krađa i ostali veliki grijesi kao širk i kufr, hvaljenje tāgūta, nazivanje njih muslimanima, vladarima i selefijama.

Kaže šejh Muhammed bin 'AbdulWehhāb, rahimehullāh:

" وأين الظلم الذي إذا تكلم الإنسان بكلمة منه، أو مدح الطواغيت، أو جادل عنهم، خرج من الإسلام، ولو كان صائما قائما؟ من الظلم الذي لا يخرج من الإسلام؟ "

[365] Sa kasete ***''Odgovor Ahmedu Selāmu''***

''Gdje je onaj zulum, koji kada čovjek progovori riječ od njega, ili pohvali tāgūte, ili se raspravlja u njihovu korist – izađe iz islāma, makar bio postač i klanjač, u poređenju sa onim zulumom koji ne izvodi iz islāma?'' [366]

Također, kaže o mušricima i tāgūtima čije je stanje opšte poznato:

*" إذا عرفتم ذلك، فهؤلاء الطواغيت الذين يعتقد الناس فيهم، من أهل الخرج وغيرهم، **مشهورون عند الخاص والعام** بذلك، وأنهم يترشحون له، ويأمرون به الناس، كلهم كفار مرتدون عن الإسلام؛ ومن جادل عنهم، أو أنكر على من كفرهم، أو زعم أن فعلهم هذا، لو كان باطلا فلا يخرجهم إلى الكفر، فأقل أحوال هذا المجادل، أنه فاسق لا يقبل خطه ولا شهادته، ولا يصلى خلفه.*

بل لا يصح دين الإسلام، إلا بالبراءة من هؤلاء وتكفيرهم، كما قال تعالى:

﴿فَمَنْ يَكْفُرْ بِالطَّاغُوتِ وَيُؤْمِنْ بِاللَّهِ فَقَدِ اسْتَمْسَكَ بِالْعُرْوَةِ الْوُثْقَى﴾..."

''Pošto ste to saznali, (znajte) da su ti tāgūti u koje ljudi vjeruju, od stanovnika Hardža i drugih poznati po tome i kod posebnih (užem krugu) i običnih (uopšteno poznati) [367] ***i da oni to traže i to ljudima naređuju. Svi su oni kāfiri, otpadnici od islāma.***
A ko se raspravlja u njihovu korist, ili poriče onim koji ih tekfīre, ili tvrdi da to njihovo djelo, iako je neispravno, ne izvodi ih u kufr – najmanje (stanje) ovog raspravljača je da je fāsik čiji se rukopis ne prihvata, niti svjedočenje, niti se klanja iza njega.
Naprotiv, nije ispravan dīni islām, osim odricanjem od njih i njihovim tekfīrom, kao što je rekao Allāh, Uzvišeni:

---

[366] ***''Ed-Durer...''***, 10/55

[367] Ovo je vrlo važno. Dakle, šejh govori o tāgūtima i mušricima čije je stanje svima opšte poznato

'...Pa ko učini kufr u tāgūta, a vjeruje u Allāha – za najčvršću se vezu prihvatio...' ***(el-Beqare, 256.)''*** [368]

Upitan je Ibn 'Uthejmin:

هناك من يشكك في أمر البيعة لولاة أمرنا بامور منها:

أن البيعة لا تكون إلا للإمام الإعظم وبقوله: أنا لم أبايع, وبقوله أن البيعة فقط للملك وليس لإخوته.

''Postoje oni koji ubacuju sumnju u pogledu prisege našim vladarima, preko određenih stvari od kojih je:
To da se prisjega ne daje osim najvećem imamu ili govoreći: ''Nisam mu ja dao prisjegu'' ili ''Dao sam prisjegu kralju samo, ne njegovoj braći''?

الجواب:

لاشك ان هذا خطأ , وإذا مات فإنه يموت ميتة جاهلية لأنه سيموت وليس في رقبته بيعة لأحد ..... وثالثا: أنهم ما بايعوا للملك, ما الذي أدراهم ما بايعوا الملك؟ الناس بايعوا للملك, أنا حضرت البيعة لخالد وللمك فهد صحيح ما جاء كل صغير وكبير , وإنما بايع أهل الحل والعقد فقط, ثم إنه إذا بويع الإنسان بالإمرة على بلد من البلاد ثم جعل له ولي عهد فهو ولي عهد من بعده إذا انتهت ولاية الأول صار الثاني ولي أمر بدون مبايعة ولا يصلح الناس إلا هذا !

Odgovor:

---

[368] ***''Ed-Durer...''***, 10/53

''Nema sumnje da je to greška. A kada umre – umire džāhilijjetskom smrću, jer će umrijeti a za vratom nema prisjegu datu nekom…
Treće, to što govore da nisu oni dali prisjegu kralju? Ljudi su dali prisjegu kralju, ja sam lično prisustvovao davanju prisjege Halidu i kralju Fahdu.
Istina je, nije došao i mali i veliki, već su prisjegu dali samo ''ehlul-hall vel-'aqd''.
Zatim, kada se nekom čovjeku da prisjega na imāret u nekoj od zemalja i nakon toga mu se odredi nasljednik mandata – onda je on naslijednik nakon njega. Kada se završi wilājet prvog, drugi postaje welijj emrom bez davanja prisjege i neće ljudima donijeti prosperitet osim ovo.

لو قلنا أن ولي العهد ليست له ولاية عهد حتى يبايع من جديد صارت فوضى لكن مثل هذه الآراء يلقيها الشيطان في قلوب بعض الناس من أجل أن يفرق جماعة المسلمين ويحصل التحريش الذي بينه الرسول عليه الصلاة والسلام في قوله أن الشيطان قد أيس أن يعبد في جزيرة العرب ولكن بالتحريش بينهم فبلغ نصيحتي إياه أن يتقي الله ع وجل وأن يعتقد أنه الآن في ظل أمير له ولاية عليه لا يموت بعد ذلك وهو يموت ميتة جاهلية

''Kada bismo rekli da welijjul-'ahd (naslijednik) nema pravo na wilājetski mandat dok mu se ne da prisjega iznova – nastalo bi bezvlašće. Ali, mišljenja poput ovih ubacuje šejtān u srca nekih ljudi da bi s time razjedinio džemā'at muslimana i da bi nastala ''zavada'' koju je objasnio Resūl, 'alejhis-salātu wes-selām, u svojim riječima:

"Šejtan je izgubio nadu da će se obožavati na Arapskom Poluostrvu, ali će pokušavati putem "tahrīša". [369]

Zato, prenesi mu ovaj moj nasīhat: Nek' se boji Allāha Uzvišenog i neka vjeruje da je sada u sjenci svog Emīra, koji nad njim ima wilājet, kako ne bi nakon toga umro džāhilijjetskom smrću." [370]

Kaže šejh 'Abdullāh bin 'AbdulLatīf:

والمقصود بهذا: ما قد شاع وذاع من إعراض المنتسبين إلى الإسلام - وأنهم من أمة الإجابة - عن دينهم وما خلقوا له - وقامت عليه الأدلة القرآنية والأحاديث النبوية - من لزوم الإسلام ومعرفته، والبراءة من ضده،? والقيام بحقوقه، حتى آل الأمر بأكثر الخلق، إلى عدم النفرة من أهل ملل الكفر، وعدم جهادهم، وانتقل الحال حتى دخلوا في طاعتهم، واطمأنوا إليهم، وطلبوا صلاح دنياهم بذهاب دينهم، وتركوا أوامر القرآن ونواهيه، وهم يدرسونه آناء الليل والنهار.

وهذا لا شك أنه من أعظم أنواع الردة، والانحياز إلى ملة غير ملة الإسلام ودخول في ملة النصرانية، عياذاً بالله من ذلك، كأنكم في أزمان الفترات، أو أناس نشؤوا في محلة لم يبلغ شيء من نور الرسالة..."

"Ovim se želi ono što se proširilo od okretanja (odbijanja) onih koji se pripisuju islāmu – i da su ummet odazivanja vjeri – od svoje vjere i onoga zbog čega su stvoreni, na što ukazuju qur'ānski

---

[369] ***Tahrīš*** znači: raspirivanje sukoba, huškanje jednih na druge, zavađanje ljudi

[370] ***"Nadharatun Te'silijje"*** od doktora Sulejmāna bin 'Abdullāha, Ebul-Hajla, "wekīla" Islamskog Univerziteta ***"Imām Muhammed ibn Su'ūd"***, 473. str.

dokazi i vjerovjesnički hadīthi u pogledu pridržavanja islāma i njegove spoznaje, odricanja od njemu suprotnog i izvršavanju njegovih prava.

Dok stvar u pogledu većine stvorenja nije došla do toga da ne osjećaju odbojnost prema pripadnicima nevjerničkih milletā i nepostojanja džihāda protiv njih.

Stvar je dalje tekla dok nisu ušli u njihovu pokornost i dok se nisu uz njih (prema njima) smirili (opustili), tražili prosperitet svog dunjaluka nestankom svoje vjere i ostavili naređenja Qur'āna i njegove zabrane, a izučavaju ga noć i dan.

Ovo je, bez ikakve sumnje, od najvećih vrsta riddeta i pribjegavanja drugom milletu, mimo milleta islāma i ulazak u millet kršćanstva, da Allāh sačuva od toga! Kao da ste u vremenu fetre ili živite u nekom mjestu do kojeg nije dopro nūr islāma!?'' [371]

U fetwi se govori o područjima pod osmanskom vlašću, u kojima se počelo suditi zakonom Franaka, tj. kršćana. Naravno, u nekim segmentima, ne apsolutno kao danas.

To je ono što radi Uthejminova vlada i što zna čitav svijet. A ulazak u pokornost o kojem se govori u fetwi tiče se svakog kāfira i murtedda, jer je Allāh zabranio vjernicima da nazivaju murtedde i mušrike muslimanima, a kamoli da im daju ***bej'u***, kao što je zabranio da kāfire – kāfire u osnovi i kāfire koji se ne pripisuju islāmu – nazivamo muslimanima i da im dajemo ***bej'u***.

---

[371] ***''Ed-Durer…''***, 8 / 13

A prisega je bez sumnje jedan od najvećih vidova "nevjerničke lojalnosti" (***el-muwālāh***).

Šejh Sa'd bin 'Atīq, rahimehullāh, nakon što je naveo jedan ājet iz sūre Muhammed, kaže:

"وأعظم من هذا قوله:

{إِنَّ الَّذِينَ ارْتَدُّوا عَلَى أَدْبَارِهِمْ مِنْ بَعْدِ مَا تَبَيَّنَ لَهُمُ الْهُدَى الشَّيْطَانُ سَوَّلَ لَهُمْ وَأَمْلَى لَهُمْ ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ قَالُوا لِلَّذِينَ كَرِهُوا مَا نَزَّلَ اللَّهُ سَنُطِيعُكُمْ فِي بَعْضِ الأَمْرِ وَاللَّهُ يَعْلَمُ إِسْرَارَهُمْ فَكَيْفَ إِذَا تَوَفَّتْهُمُ الْمَلائِكَةُ يَضْرِبُونَ وُجُوهَهُمْ وَأَدْبَارَهُمْ ذَلِكَ بِأَنَّهُمُ اتَّبَعُوا مَا أَسْخَطَ اللَّهَ وَكَرِهُوا رِضْوَانَهُ فَأَحْبَطَ أَعْمَالَهُمْ}[سورة محمد آية : ***25-28].***

وهذه الآيات وأشباهها: تدل على التغليظ، والتشديد في موالاة من كفر بالله، وقد ذكر بعض العلماء: أن هذه الآيات، تتناول من ترك جهادهم، وسكت عن عيبهم، وألقى إليهم السلم، فإن انضم إلى ذلك: إظهار الثناء عليهم، ونشر فضائلهم، والدخول في طاعتهم، وإعانتهم على أهل الإسلام، وحماية حماهم، فالأمر أشد وأعظم..."

''Već**e od toga su Njegove rije**či:

'One koji su od vjere svoje otpali, pošto im je bio jasan pravi put, šejtān je na grijeh navodio i lažnu im nadu ulivao. To zato što su govorili onima koji ne vole ono što Allāh objavljuje: 'Mi ćemo vam se u nekim stvarima pokoravati', a Allāh dobro zna njihove tajne. A kako će tek biti kada im meleki budu duše uzimali udarajući ih po obrazima i po leđima njihovim! To će biti zato što su ono što izaziva Allāhovu srdžbu slijedili, a ono čime je On zadovoljan prezirali; On će djela njihova poništiti.' ***(sūra Muhammed, 25.-28. ājet)***

Ovaj ājet i ājeti slični njemu ukazuju na grubost i žestinu u pogledu prijateljevanja sa onim koji su učinili kufr u Allāha. Neki učenjaci su spomenuli da ovi ājeti obuhvataju onoga koji ostavi džihād protiv njih, ćuti na njihove mahane i nudi im mir.

A ako se tome doda njihova pohvala i širenje njihovih vrijednosti, ulazak u pokornost njima, pomaganje njih protiv sljedbenika islāma i čuvanje njihovih "granica" – onda je stvar još veća i žešća." [372]

Dalje kaže Ibn 'Uthejmin:

« . . . ولكن أنا لا أدري : هل الحكومات الإسلامية عاجزة ؟ أم ماذا ؟
إن كانت عاجزة فالله يعذرها . والله يقول : (ليس على الضعفاء ولا على المرضى ولا على الذين لا يجدون ما ينفقون حرج إذا نصحوا لله ورسوله) .
فإذا كان ولاة الأمور في الدول الإسلامية قد نصحوا لله ورسوله لكنهم عاجزون فالله قد عذرهم..."

"...Ali ja ne znam da li su islamske vlade nemoćne, ili šta? Ako su nemoćne – Allāh će ih opravdati. Allāh kaže:

'Nemaju grijeha slabi, niti bolesni, niti oni koji ne mogu naći ono što bi udjelili ako su iskreni prema Allāhu i Njegovom Poslaniku...'

---

[372] ***"Ed-Durer..."***, 14/359

Pa, ako su ''wulātul-umūr'' (legitimni vladari) u islamskim zemljama bili iskreni prema Allāhu i Njegovom Poslaniku, ali su bili nemoćni – Allāh će ih opravdati.'' [373]

Koje su to ***islamske vlade***, mimo njegove Saudije, i koji su to ***wulātul-umūr***?

Kažem: Ovdje i kod prve fetwe odgovara da se navede ova fetwa 'uleme tewhīda, pa bujrum!

Upitan je šejh 'Abdullāh bin 'AbdulLatīf, rahimehullāh:

" عمن لم يكفر الدولة , و من جرهم على المسلمين , و اختار ولايتهم , و أنه يلزمه الجهاد معه , و الآخر لا يرى ذللك كله , بل الدولة و من جرهم بغاة , و لا يحل منهم إلا ما يحل من البغاة , و أن ما يغنم من الأعراب حرام ؟
فأجاب : "من لم يعرف كفر الدولة , ولم يفرق بينهم و بين البغاة من المسلمين , لم يعرف معنى لا إله إلا الله , فإن اعتقد مع ذلك : أن الدولة مسلمون , فهو أشد و أعظم , و هذا هو الشك في كفر من كفر بالله , و أشرك به ؛ و من جرهم و أعنانهم على المسلمين , بأي إعانة , فهي ردة صريحة ."

''O onome koji ne tekfīri državu [374] i koji ih huška (navodi) protiv muslimana, odabira njihov wilājet [375] (vlast) i da mu je džihād uz njih obaveza. I o drugome koji ne misli tako, već da su država i oni koji ih huškaju nasilnici, [376] ***da od njih nije dozvoljeno osim ono***

---

[373] ***''El-Bābul-Meftūh''***, 2/284, 34. susret, 990. pitanje.
[374] Tj. tursku državu
[375] Daje im islamski legitimitet, kao što se radi danas u svijetu
[376] Na arap. ***el-bugah***, skupina koja čini nasilje prema legitimnoj islamskoj vlasti, ali imaju osnovu islāma

što je dozvoljeno od nasilnika i da je plijen koji se uzme od beduina haram [377]***?''***

Pa je odgovorio:

''Ko ne zna za kufr države i ne pravi razliku između njih i nasilnika među muslimanima – nije spoznao značenje 'Lā ilāhe illAllāh'. A ako, uz to, bude vjerovao da je država muslimanska – pa to je žešće i veće. I to je sumnja u kufr onoga koji je zanevjerovao u Allāha i koji Mu je širk učinio.
A ko ih nahuška (navuče) i pomogne protiv muslimana bilo kojim vidom pomoći – onda je to jasan riddet.'' [378]

Bin Bāz, nakon što su u njegovu vladu stigle direktive iz Bijele kuće, poziva Palestince da se pokore ***''svom welijjul-emru''***, tj. Jasiru Arafatu, u pogledu primirja sa Židovima Izraela.

Naziva Arafata, čiji kufr zna sav svijet, ne samo muslimanom, već legitimnim vladarom kojem se trebaju muslimani pokoravati.

Evo ti fetwe, koja je došla kao odgovor na slijedeće pitanje:

" يختلف الفلسطينيون في مواقفهم من عملية ،فحماس تعارض وتدعو للمقاومة، والسلطة الفلسطينية موافقة، وأغلب الشارع كما يبدو مع السلطة، فمن تلزم الناس طاعته؟ وما هو موقفنا نحن في الخارج؟ نرجو بيان الحق، لأن هناك أخطارا بأن ينشب القتال بين الفلسطينيين أنفسهم...؟"

---

[377] Tj. da ti beduini nisu kāfiri, već muslimani nasilnici
[378] ***''Fetwe 'uleme Nedžda''***, 3/64

''Palestinici se razilaze u pogledu njihovog stava prema mirovnom procesu. Hamas se suprotstavlja i poziva u otpor, a Palestinska Vlada je saglasna. A većina naroda (zakonodavca) je sa vladom, kako izgleda. Kome se ljudi moraju pokoriti? Kakav treba da bude naš stav u inostranstvu? Tražimo da nam se objasni istina, jer postoji opasnost da izbije borba među samim Palestincima!''

"ننصح الفلسطينيين جميعا بأن يتفقوا على الصلح، ويتعاونوا على البر والتقوى، حقنا للدماء، وجمعا للكلمة على الحق، وإرغاما للأعداء الذين يدعون إلى الفرقة والاختلاف..."

"..فهذه أجوبة على أسئلة تتعلق بما أفتينا به من جواز الصلح مع اليهود وغيرهم من الكفرة صلحا مؤقتا أو مطلقا على حسب ما يراه ولي الأمر ..."

''Savjetujemo sve Palestince da se slože oko primirja i da se potpomažu u dobročinstvu i bogobojaznosti, radi sprječavanja prolivanja krvi i okupljanja riječi na istini, te prkošenja neprijateljima, koji pozivaju u cijepkanje i razilaženje... [379]

...Ovo su odgovori na pitanja koja se tiču naših fetwi koje smo dali u pogledu dozvoljenosti primirja sa Židovima i drugim nevjernicima, privremeno ili neograničeno, [380] ***shodno mišljenju welijjul-emra.*** [381] ***''*** [382]

---

[379] Pogledaj kako govori! Kao da ne zna da su ***arafatovci*** kafiri, ako ne zna da su ***hamasovci*** demokrate!

[380] Nije dozvoljeno sklapanje neograničenog primirja sa kāfirima, zato što vodi u gašenje džihāda u potpunosti. Pogledaj ***''El-Mugnī''***, 13/154

[381] Tj. Jasira Arafata i palestinske vlade za koju sav dunjaluk zna da je sekularistička, nacionalistička, tāgūtska. Allāhul-Muste'ān

U ovoj fetwi imamo više stvari koje izvode iz vjere. Od njih je nazivanje kāfira i tāgūta muslimanima i legitimnim vladarima. Ne samo Fahda, već i Arafata i njegovih robova i sljedbenika!

U drugoj fetwi upućuje nasīhat zaraćenim Jemencima, na sjeveru i jugu Jemena – a južnjaci su komunisti – da prestanu međusobno ubijanje, jer su muslimani, Bog im je jedan, Knjiga im je jedna, vjerovjesnik im je jedan i qibla im je ista!!!

Naravno, takva fetwa je tada odgovarala njegovoj vladi.

Evo fetwe!

" من عبد العزيز بن عبد الله بن باز إلى زعماء بلاد اليمن وقادتها وإلى جميع عقلائهم والمقاتلين من شطري اليمن... لا تشمتوا بأنفسكم أعداء الإسلام، ولا تدمروا بلادكم ومقدراتها بأيديكم، ولا تملئوا البيوت والقلوب بالأحقاد، احقنوا الدماء وأبقوا على بقية الأواصر والأرحام وأخوة الإسلام.."

''Od 'Abdul'Azīza ibn 'Abdullāha ibn Bāza predstavnicima zemlje Jemena, njegovim vođama, svim razumnim i borcima iz oba Jemena...

Nemojte davati povod neprijateljima islāma za zluradovanje. Nemojte uništavati vašu zemlju i njene potencijale svojim rukama. Nemojte puniti kuće i srca pakošću. Zaustavite prolivanje krvi i ostanite na ostatku veza, rodbinskih spona i islamskog bratstva...''

---

382 ***''Medžmū'u Fetāwā we Meqalat Ibn Bāz''***, 8. tom

" فإن هذا أمر منكر مستنكر لو كان من أعدائكم في الدين، فكيف إذا كان ذلك بين من قبلتهم واحدة وكتابهم واحد ونبيهم صلى الله عليه وسلم واحد؟!..."

''...jer to je ružna stvar, čak i da se desila od strane vaših neprijatelja u dīnu. A kako je tek onda ako se desi među onima čija je qibla jedna, kojima je jedna Knjiga i kojima je Vjerovjesnik, sallallāhu 'alejhi we sellem, jedan?'' [383]

Ove fetwe se sa lahkoćom mogu naći u spomenutom izvoru i nisu ***''Ebū Muhammedove laži sa interneta''***, kao što neki govore. ***Allāhul-Muste'ān***. U zadnjoj fetwi se jasno vidi nazivanje komunista – muslimanima, jer im se obraća svima kao muslimanima. A ko bude čitao čitavu fetwu – okrenuće mu se želudac od žalopojki i iznajmljenog naricanja, kojim je fetwa protkana od početka do kraja.

Kakav je šerī'atski propis za ovu i desetine drugih fetwi sličnog sadržaja koje nismo naveli? Ja više o tome neću govoriti. U svakom slučaju tražim od mušrika da nas ne kritikuju zbog stavova koji su izgrađeni na dokazu, a oni, ako se ne stide – neka rade šta hoće.

Ali kada je bio rat u Afgānistānu, koji je odgovarao Americi i Saudiji, tada su fetwe u vezi komunista bile drugačije.

''Stalna komisija'' pod predsjedavanjem Ibn Bāza je rekla:

---

[383] ***''Medžmū'u Fetāwa we Meqalat Ibn Bāz''***, 8/228

" وبذا يعلم أنه لا يجوز لطائفة الموحدين الذين يعتقدون كفر عباد القبور أن يكفروا إخوانهم الموحدين الذين توقفوا في كفرهم حتى تقوم عليهم الحجة لأن توقفهم عن تكفيرهم له شبهة وهي اعتقاد أنه لابد من إقامة الحجة على أولئك القبوريين قبل تكفيرهم بخلاف من لاشبهة في كفره كاليهود والنصارى والشيوعيين وأشباههم فهؤلاء لاشبهة في كفرهم ولا في كفر من لم يكفرهم. "

''Na osnovu ovoga saznajemo da grupi muwehhida koji su ubjeđeni u kufr obožavaoca kaburova nije dozvoljeno da tekfīre [384] ***svoju braću muwehhide koji su se suzdržali od tekfīra istih, sve dok se nad njima*** (tj. kaburlijama) ***ne uspostavi argument, jer njihovo suzdržavanje ima kao razlog šubhu, a to je ubjeđenje da je obavezna uspostava argumenta nad tim kaburlijama prije njihovog tekfīra, za razliku od onih po pitanju čijeg kufra nema šubhe, poput Židova, kršćana, komunista i sličnih njima. U pogledu njih nema šubhe, niti u pogledu nevjerstva onoga koji ih ne tekfīri.''*** [385]

Ibn Bāz je nekada, govoreći o arapskom nacionalizmu i onome u šta on vodi od kufra i širka, rekao:

---

[384] Kažem: Ako se u fetwi govori o tekfiru nakon uspostave argumenta – ona je bez sumnje ispravna, a ako se govori o tekfīru imena, tj. prije argumenta – onda je bez sumnje neispravna i suprotna Qur'ānu, sunnetu, idžmā'u muslimana i onome na čemu su bili učenjaci da'we. I u njoj je dokaz da svaki muwehhid ima pravo na tekfīr zbog velikog širka, a ne samo učenjaci, kao što kaže Semir i njegova družina

[385] ***''Fetwe Stalne komisije''***, 2/100 i ***''Fetwe učenjaka Nedžda''***, 3/74

" و كل دولة لا تحكم بشرع الله و لا تنصاع لحكم الله فهي دولة جاهلية كافرة ظالمة فاسقة بنص هذه الآيات المحكمات , يجب على أهل الإسلام بغضها و معاداتها في الله , و تحرم عليهم مودتها و موالاتها , حتى تؤمن بالله وحده و تحكم شريعته كما قال عز و جل ***(قد كانت لكم أسوة حسنة في إبراهيم و الذين معه إذ قالوا لقومهم إنا برءاؤ منكم و مما تعبدون من دون الله , كفرنا بكم و بدا بيننا و بينكم العداوة و البغضاء أبدا حتى تؤمنوا بالله و حده)*** *– الممتحنة* ***4*** *- ".*

''Svaka zemlja (država) koja ne sudi Allāhovim zakonom i ne pokorava se Allāhovom sudu je – džāhilijjetska, kāfirska, zulumćarska država, prema tekstu ovih jasnih ājeta.
Muslimanima je obaveza da ih mrze, da im se radi Allāha suprotstavljaju (neprijatelju) i zabranjeno im je da ih vole i da prijateljuju sa njima, sve dok ne povjeruju jedino u Allāha i dok ne počnu suditi Njegovim šerī'atom, kao što je rekao Silni i Veliki:
'Vi imate divan uzor u Ibrāhīmu i onima koji su sa njim, kada rekoše svome narodu: 'Mi se odričemo od vas i svega čemu činite 'ibādet mimo Allāha, nevjernici smo u vas, i između vas i nas će biti očigledno neprijateljstvo i mržnja sve dok ne povjerujete jedino u Allāha...' " ***(el-Mumtehana, 4.)''***

A onaj koji ih nazove muslimanima i legitimnim vladarima je upao u veći kufr u pogledu nevjerničkog prijateljstva sa njima nego onaj koji ih tekfīri, a voli ih ili ih pomaže protiv muslimana, ili ih pomaže ih protiv muslimana, iako ih ne voli. A kako tek kada im pomaže u prolijevanju krvi muslimana!?

Ovdje je najuticajnije to što sav dunjāluk zna za kufrove spomenutih vlada i pojedinaca.

Ko je promukao od mnoštva predavanja i komentiranja akaidskih, fikhskih i hadiskih djela, i čije su se usne osušile zbog toga? Šejh Abdullah ibn Džibrin.

O ovome čovjeku ne znam ništa. Ali ako se ispostavi da je i on, ne dao Allāh, radio nešto od stvari koje ruše osnovu vjere – onda ga niko ne može izvući od Allāhovog propisa, niti smije.

Pa hoćemo li njih odbaciti, i njihovo razumijevanje vjere baciti pod noge...

Ako oni urade ono što zahtijeva da se odbace – biće odbačeni.

A sav njihov govor o vjeri i problemima današnjice, koji nije utemeljen na dokazima, već na prohtijevima njihovih tāgūta – mora biti odbačen!

Ili možda ne!? Podučite nas!

...zbog čovjeka koji vrijeđa i omalovažava druge muslimane...

Koga sam to uvrijedio i omalovažio?

Neka mi spomene dokaz, inače će i ovo biti jedna puka optužba, kao i sav njegov govor do sada.

...i čije riječi ne prati djelo?!

Vidite, ovo čime me opisuje ovaj mušrik se može pripisati njemu i njegovoj uvaženoj 'ulemi, i to na način koji je još gori, samo što to ovaj Jado ne shvata.

Zar sam on ne priča o islāmu i poziva u njega, a ruši ga dan i noć, pa govori ono što ne radi?

Zar Ibn Bāz i Ibn 'Uthejmīn i drugi nisu govorili o osnovi vjere a rušili su je, radeći stvari koje smo spomenuli, i to sa dokazima?

Zar nisu Selman el-'Awde i Sefer el-Hawalī pričali jedno vrijeme o džihadu, a nikad nisu otišli u njega?

Isto tako i 'Aid el-Qarnī i mnogi drugi?

Zar ti ne govoriš o zabrani kufra, laži i potvore, a sve to radiš?

Zašto si ovo pripisao meni, navodeći gluposti koje se ruše kao kula od karata, a zaboravio si sebe i druge? Jado jadni!?

Satra se pričajući o tāgūtima i tāgūtskoj vlasti, a već toliko godina boravi na Zapadu, u srcu kršćanstva sa boravišnom vizom.

Zaista, ovaj čovjek je toliki džahil da ne zna više šta priča i ne mari o svom autoritetu, i svakom riječju otkriva svoje neshvatanje vjere i uvaljuje se u dalje probleme.

Zar boravak u zajednicama koje je prevladao kufr i širk, tj. dijārul-kufr, u pogledu onoga koji može ispoljavati svoj dīn, škodi tewhīdu čovjeka, njegovom kufru u tāgūta i njegovoj da'wi?

Što važi i onda kada ima ***dārul-islām***, kada je mustehabb onome koji boravi u ***dārul-kufr***, a u stanju je da ispoljava dīn, da učini hidžru u ***dārul-islām***.

Kako tek onda kada nema ***dārul-islām***, kada osoba – čak i da ne može ispoljavati svoju vjeru – ne biva griješnom, niti zaslužuje kritiku, obzirom da je uradila sve što je u njenoj moći?

Čak i kada ne bi radila ono što je u stanju učiniti – ona ne izlazi iz vjere, već time krnji obaveznu potpunost tewhīda i īmāna i to ne smije biti razlog da ostavi druge wādžibe koje je u stanju učiniti, poput pozivanja Allāhu i Njegovoj vjeri.

Ovo su opšte skretnice koje se tiču pitanja hidžre, ispoljavanja vjere, koje zna svaki muwehhid, a o kojima smo malo govorili u proteklom dijelu knjige.

Ovaj džāhil ne osjeća da ovim riječima, neminovno, kritikuje Allāhovog Poslanika, sallallāhu 'alejhi we sellem, koji je trinaest godina boravio u Mekki, koja je postala ***dārul-kufr***, a koju je kasnije napustio, iako je ona najdraže parče zemlje Allāhu.

Je li to govor Allāhovog Poslanika, sallallāhu 'alejhi we sellem, o tewhīdu i kufru u tāgūta – neprihvatljiv i kontradiktoran, obzirom da je živio u toj zajednici?

Normalno, ovaj neznalica bazira svoj govor na vjerovanju da je on u ***dārul-islāmu***, u srcu islāma, čemu se nije ni čuditi, kada znamo njegove temelje.

Allāhu moj! Svašta će čovjek čuti od ovih zmijurina! I na kraju: Da li je uzimanje vize ***harām*** ili ***halāl*** i zbog čega jedno od dvoga?

Da bi dobio ili produžio tu vizu on, naravno, mora potpisati da će poštivati njihove zakone...

Ovo je ponovna laž, i to teška. Ja mu predlažem, s ciljem da se izvuče iz ovoga, da donese dokaz da je uzīmānje vize u Austriji uvjetovano potpisivanjem spomenutog nevjerstva.

Bujrum! Skeniraj formular u ***''SAFF''***. Neka ti ga donese onaj koji te je obavijestio, ako te je neko obavijestio, jer tebi je laganje postalo kao halva.

Dalje, ovo čime me optužuje za sobom neminovno povlači da sam ja kāfir, iz čega se vidi da čovjek želi da me protekfīri po svaku cijenu, pa da budemo isti, ne dao Allāh.

Apsurd je da se on bori protiv tekfīrovaca i haridžija, a sam radi ono što je gore od njihovog metoda. Naime, on tekfīri bez ikakvog dokaza i druge potvara nevjerstvom.

A ja, da ima takav potpis – to sigurno nikad ne bih uradio, već bi tražio izlaz u dozvoljenom i naređenom.

Lažeš, Semire, k'o pas! Donesi dokaz da sam ja to potpisao! Donesi taj formular da ga vide svi i da uvide da si ti jedna obična lažovčina.

Rekao je Uzvišeni Allāh o munaficima:

فَمَا لَكُمْ فِي الْمُنَافِقِينَ فِئَتَيْنِ وَاللّهُ أَرْكَسَهُم بِمَا كَسَبُواْ أَتُرِيدُونَ أَن تَهْدُواْ مَنْ أَضَلَّ اللّهُ وَمَن يُضْلِلِ اللّهُ فَلَن تَجِدَ لَهُ سَبِيلاً وَدُّواْ لَوْ تَكْفُرُونَ كَمَا كَفَرُواْ فَتَكُونُونَ سَوَاء

"Zašto se podvajate kada su u pitanju licemjeri koje je Allāh vratio u nevjernike zbog postupaka njihovih! Zar želite da na pravi put uputite one koje je Allāh u zabludi ostavio? A onoga koga Allāh u zabludi ostavi – ti nikada nećeš na pravi put uputiti. Oni bi jedva čekali da i vi budete nevjernici kao što su i oni nevjernici, pa da budete jednaki." [386]

...živi od njihove socijale.

Ovo je također laž. ***SubhānAllāh***, čovjek je otkačio sto posto. Ja nikad u životu nisam uzimao socijalu, jer sam tako odrastao da me je stid da je uzmem, a i ne treba mi, ***elhamdulillāh***.

Nego, pitam ovog Jada: Je li to zabranjeno uzeti socijalnu pomoć od nevjernika, koji je dobrovoljno daju i ne otima im se? Naprotiv, ponekad i tjeraju čovjeka da je uzme, ako mu je mala plata!

Odgovori mi!

[386] sūra en-Nisā', 88. i 89. ājet

I da je harām – što neće nekad biti, osim da je uslovljena ugovorom koji u sebi sadrži harām stvari – da li to izvodi iz vjere, ako se taj harām ne ohalāli?

Da li je to prepreka za obavljanje drugih obaveza?

Štaviše, ovi nevjernici kod kojih živimo redovno šalju novac, ne kasne i nikad to nikom ne nabijaju na nos. Uporedi to sa onim što si doživio u Saudiji, u pogledu stipendije. Koliko puta ti je ta stipendija nabijena na nos? Koliko puta su "studenti" čekali u redovima ispruženih ruku da im neko, na ponižavajući način, kane nekoliko rijala u dlan, zbog kojih se kasnije svađaju?

Koliko puta su jedni drugima prećutkivali davanje novca od strane tog i tog šejha, s željom da im crkavica bude što obilnija?

E, moj Jado!

Dobijaš li ti u Bosni dječiji dodatak, socijalu? Šta si sve ispotpisivao od ugovora, mimo ovih kufrova koje ne kriješ?

I znaj: Uradiću sve što je u mojoj moći da ti ne dođe nijedan prebijeni groš od socijale koju primaju ljudi na zapadu.

Hvala Allāhu što niste vi ti koji im je daju.

Druge poziva u džihad...

Kada bih ja uredio ovo što kažeš – davno bih bio iza rešetaka. Nego, pošto i to znaš, zašto ne spomeneš dokaz,

da vidimo da li ja pozivam u džihād ili govorim o problemima muslimana i propisima džihāda.

Znam ja. Da si ti na vlasti i u policiji, hm, možda bi me davno uvalio u onu situaciju zabilježenu na slikama koje si stavio u tvom prokletom članku. Allāh te ponizio, a i jeste te, ***wallāh***! Da Allāh sačuva.

...dok njegova malenkost sjedi...

Pogledajte! Ja sam njegova malenkost koja sjedi, a Fahd je njegova visost koja radi, kao i drugi mušrici i tāgūti, koje brani, a koji su se zavalili u fotelje kufra. Nego, ako sam ja malenkost koja sjedi, reci nam da ti nisi ***''njegova visost koja stoji''***?

Ja sam siromašni Allāhov rob, koji se nada Njegovoj milosti.

...i uživa blagodati ovoga svijeta.

Ovo je boljka ljudi ovoga kova. De, spomeni mi dokaz o mojim blagodatima ovoga svijeta, u kojima uživam!

Zar ti ne uživaš u blagodatima ovoga svijeta?

Ko ima veću platu, ja ili Sudejs? Ja ili Selman? Ja ili Bin Bāz? Ja ili Ibn 'Uthejmīn? Ja ili bilo ko drugi koga braniš?

Možda čak i ti imaš veću platu nego ja, jer ja ne znam da se ulizujem Arapima, koji su najčešće od kategorije onih koji su srušili osnovu dīna, da Allāh sačuva.

Zar nije Allāh rekao: "O vjernici zašto govorite ono što ne radite. Kako je Allāhu mrsko kada vaše riječi ne prate vaše djelo" (prijevod značenja Es-Saff, 2.–3.).

Kao što rekoh maloprije: Ovo što meni poturaš, sve se može reći u pogledu tebe i onih koje braniš, ne u pogledu džihada samo, već i kufra u Allāha, radi para i uživanja na ovom svijetu. A onome kome, radi starosti, pare i žene nisu iskušenje – iskušenje mu je ugled i autoritet kod ljudi i plemenska pristrasnost. ***Allāhul-Muste'ān***.

A ja molim Allāha da svakog muslimana sačuva od prijetnje spomenute u ājetu.

Nemaš kud', Semire.

One koji slušaju predavanja ovog čovjeka pozivamo da se osvijeste prije nego što bude kasno...

Oni se mojim predavanjima upravo osviješćuju od zabluda kojim si ih trovao ti i oni s tobom.

Zašto ne upozoravaš na predavanja koja drži Enes Karić, Mustafa Cerić, Nezim Halilović i drugi pozivači u zabludu?

Jesi li ti svjestan da ti odvraćaš ljude od tewhīda i Allāhovog dīna?

...prije nego što musliman digne ruku na svoga brata muslimana, prije negoli dođe do nemilih događaja od kojih će najveću štetu imati muslimani, a čemu nužno, učenje ovoga čovjeka, vodi.

Kao i obično, ovaj čovjek govori toliko zamršeno i neispravno i upliće zabludu u svoje buncanje i gatanje da je potrebno ogromno vrijeme da se to sve razmrsi i otpetlja. A ja ga zaista nemam puno.

Prvo: Konstatujem da je ova politika Semira Imamovića identična politici Radovana Karadžića o "zelenim beretkama" prije rata.

Ona ima cilj da se polarizuju mase prema određenim ljudima i učenjima, a ovdje islāmu. Politika zastrašivanja masa kojekakvim napastima, nepogodama, pčelama, osama, otrovnim zmijama i sl. je dokazala svoju uspješnost također i u Americi, koja se posebno održava u svijetu, a i kod kuće "zastrašivanjem svijeta od muslimana", koje nazivaju teroristima.

Imamović "svojim krokodilskim suzama" za muslimanima, koje na silu gura u džehennem, kroči istom stazom, nadajući se da će to "uroditi plodom".

"Ovaj čovjek" tj. ja, živim više od pola svog života u Austriji, u kojoj ima pripadnika svih vjera i nacionalnosti. I ja sve nemuslimane smatram nevjernicima.

U njoj čak ima i Srba i Hrvata.

Zašto se oni nisu bojali moga tekfīra, a ti se bojiš? Zašto se oni nisu bojali nemilih događaja, a ti se bojiš? Zašto se oni ne boje da neprijatelj na neprijatelja ne podigne ruku, a ti se bojiš od ubijanja muslimana? Zašto oni nisu objavili takve članke u svojim novinama kao ti?

Upozoravaš na nemile događaje, a sam ih na najperfidniji način iniciraš!?

Želim reći da mi tražimo da nam se dozvoli ispovijedanje i ispoljavanje naše vjere, u šta ulazi sve što smo objasnili. I da naš tekfīr prema nekom ne znači da ćemo ga mi ubiti, uzeti mu imetak i dr. Jednostavno, i obzirom na prirodu stanja u kojem se nalazimo, vjerujemo da nam je stanje najsličnije onome na čemu je bio Allāhov Poslanik, sallallāhu 'alejhi we sellem, u Mekki, prije hidžre. On je ispoljavao svoj dīn i pozivao u njega, nije nikog ubijao, niti je uzimao nečiji imetak.

Mi radimo isto. Ispoljavamo našu vjeru, pozivamo u nju i cilj nam je da spasimo sebe i druge ljude od zablude i džehennemske vatre, kao i da odagnamo sve neistine koje vi pripisujete islāmu.

Musliman ne smije biti uzrok izazivanja problema, koji će prouzrokovati spriječavanje onog s čime su poslani svi poslanici, od ispoljavanja vjere i pozivanja ljudi u nju.

Vjerujemo da je džihād i ono što se na njega nadovezuje i za njega veže propisan onda kada postoji snažna zajednica, tj. ***dārul-islām***, koja je sprovela i ispoljila osnovu vjere. Bilo u smislu opšteg džihāda odbrane ili opšteg džihada napadanja za kojeg se uslovljava snaga.

U tom smislu, ne moraš strašiti narod od nas, Allāh te ponizio, a kamoli našu braću i sestre muslimane. Iako ja znam da ti nazivaš muslimanima mnoge koji to nisu, jer imaš partizansku teoriju.

Dalje, ovo nije moje učenje, već vjera Allāha, čije propise ti poričeš, a opravdanja više nemaš. I prije nego što si počeo da buncaš škrabotine po ovoj tvojoj bogumilskoj

novini, trebao si se potruditi da bolje saznaš čemu nužno vodi ovo učenje, a ne da uništavaš sam sebe za sva vremena.

Međutim, niko na ovom svijetu ne smije poreći, niti poriče pravo potlačenog muslimana, koji živi u dijārul-kufr, na odbranu života, časti i imetka.

Nadam se da si me razumio, neprijatelju svoje vjere, sebe i neprijatelju muslimana!

Prije svega, meni je najvažnije da naš menhedž shvate muslimani i drugi koji žive u našem okruženju. Zato, ako ne žele da se odazovu islāmu – neka nas ostave na miru! I nemoj da prvi počinju, kao njihovi preci. Ako su uopšte u stanju da se suzdrže od glasa pakosti i nepravde.

Jer, neprijatelji islāma i da'we tewhīda ne mogu, a da ne posegnu za metodima za kojima poseže Semir, koje ne izlaze iz manira kontra-obavještajnih huškanja.

Allāh nam je dovoljan i divan je On Zaštitnik!

Za koga su ginuli bosanski šehidi

Ovo je naslov postavljen u vidu pitanja u kontekstu kritike, bez ikakvih šerī'atskih dokaza, usmjeren emocijama i strastima i razumu širokog transparenta čitalaca.

On opet, najvjerovatnije gonjen nadojenošću bogumilstvom, kao da zaboravlja da u toj borbi nisu učestvovali samo Bosanci, već i Arapi, Turci, Sandžaklije, Albanci i pripadnici drugih nacionalnosti.

Ako kaže da je ovim nazivom aludirao na cilj zbog kojeg su se borili, tj. Bosnu – onda je sām sebi odgovorio na

pitanje koje je postavio u naslovu! A ako time misli na one koji su poginuli na teritoriji Bosne, a bili su muwehhidi – onda je to trebao malo dotjerati, mada mislim da mu ovo zadnje nije ni bilo na umu i da mu nisam trebao pomagati u tumačenju njegovih riječi.

Obezvređujući borbu bošnjačkog naroda koji je za odbranu topraka i vjere dao svoje najbolje sinove...

Prvo ću se osvrnuti na riječi "obezvrijeđujući".

Znaj da je svaka stvar koja je izgrađena na širku i čiji je cilj širk – bez ikakve vrijednosti kod Allāha i da je Allāh Onaj Koji joj je negirao vrijednost, također Njegov Poslanik, sallallāhu 'alejhi we sellem, a nakon toga i vjernici koji vjeruju u tekstove Objave.

Isto tako ostale stvari koje je Allāh zabranio, poput velikih grijeha, nemaju više vrijednosti u sebi, jer nisu zabranjene (iz drugog razloga) osim zbog toga što je šteta koja je u njima potpuna ili veća nego korist, koju čovjek nalazi u tim grijesima i prestupima.

Tako se činjenica da neki ljudi u tim stvarima nalaze korist ne smije uzeti temeljom, na osnovu kojeg će se Allāhov wādžib i mustehabb učiniti bezvrijednim, a Njegov harām i mekrūh učiniti vrijednim.

Da bi izuzeli bilo šta iz ovih opštih pravila – potreban nam je dokaz od Allāha. Imamo prisilu u pitanju velikog širka i velikog kufra, i stanje nužde u pogledu stvari koje su zabranjene, a ispod kufra su, mimo čistog nasilja i bluda i sl. Ukratko rečeno, sud pripada samo Allāhu. Nečemu dati vrijednost ili negirati je ne smije izaći iz Allāhovog suda.

Zato je potrebno prvo dobro poznavati situaciju, a zatim šerī'atski propis vezan za nju.

Allāh je božanstva mušrika i njihov put obezvrijedio u velikom broju ājeta i na jeziku Svog Poslanika, sallallāhu 'alejhi we sellem, u mnogobrojnim hadīthima.

Uzvišeni kaže:

أَفَرَأَيْتُمُ اللَّاتَ وَالْعُزَّى وَمَنَاةَ الثَّالِثَةَ الْأُخْرَى

"Šta kažete o Latu i Uzzau, i Menatu, trećoj najmanje cijenjenoj?" [387]

تَبَارَكَ الَّذِي نَزَّلَ الْفُرْقَانَ عَلَى عَبْدِهِ لِيَكُونَ لِلْعَالَمِينَ نَذِيرًا الَّذِي لَهُ مُلْكُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ وَلَمْ يَتَّخِذْ وَلَدًا وَلَمْ يَكُن لَّهُ شَرِيكٌ فِي الْمُلْكِ وَخَلَقَ كُلَّ شَيْءٍ فَقَدَّرَهُ تَقْدِيرًا وَاتَّخَذُوا مِن دُونِهِ آلِهَةً لَّا يَخْلُقُونَ شَيْئًا وَهُمْ يُخْلَقُونَ وَلَا يَمْلِكُونَ لِأَنفُسِهِمْ ضَرًّا وَلَا نَفْعًا وَلَا يَمْلِكُونَ مَوْتًا وَلَا حَيَاةً وَلَا نُشُورًا

"Neka je uzvišen Onaj koji robu Svome objavljuje Qur'ān da bi svjetovima bio opomena, Onaj kome pripada vlast na nebesima i na Zemlji, koji nema djeteta, koji u vlasti nema ortaka i koji je sve stvorio i kako treba uredio! Neki pored Njega božanstva prihvataju koja ništa ne stvaraju, a koja su sama stvorena, koja nisu u stanju da od sebe neku

[387] sūra en-Nedžm, 19. i 20. ājet

štetu otklone ni da sebi kakvu korist pribave i koja nemaju moći da život oduzmu, da život daju i da ožive." [388]

أَيُشْرِكُونَ مَا لاَ يَخْلُقُ شَيْئاً وَهُمْ يُخْلَقُونَ وَلاَ يَسْتَطِيعُونَ لَهُمْ نَصْرًا وَلاَ أَنفُسَهُمْ يَنصُرُونَ وَإِن تَدْعُوهُمْ إِلَى الْهُدَى لاَ يَتَّبِعُوكُمْ سَوَاء عَلَيْكُمْ أَدَعَوْتُمُوهُمْ أَمْ أَنتُمْ صَامِتُونَ إِنَّ الَّذِينَ تَدْعُونَ مِن دُونِ اللّهِ عِبَادٌ أَمْثَالُكُمْ فَادْعُوهُمْ فَلْيَسْتَجِيبُواْ لَكُمْ إِن كُنتُمْ صَادِقِينَ أَلَهُمْ أَرْجُلٌ يَمْشُونَ بِهَا أَمْ لَهُمْ أَيْدٍ يَبْطِشُونَ بِهَا أَمْ لَهُمْ أَعْيُنٌ يُبْصِرُونَ بِهَا أَمْ لَهُمْ آذَانٌ يَسْمَعُونَ بِهَا قُلِ ادْعُواْ شُرَكَاءكُمْ ثُمَّ كِيدُونِ فَلاَ تُنظِرُونِ إِنَّ وَلِيِّيَ اللّهُ الَّذِي نَزَّلَ الْكِتَابَ وَهُوَ يَتَوَلَّى الصَّالِحِينَ

"Zar da Njemu smatraju ravnim one koji ne mogu ništa da stvore, i sami su stvoreni, i koji im ne mogu pomoći niti mogu da pomognu sebi? A ako ih zamolite da vas na pravi putu upute, neće vam se odazvati; isto vam je pozivali ih ili šutjeli. Oni kojima se vi, pored Allāha, klanjate, zaista su robovi, kao i vi. Pa, vi im se klanjajte, i neka vam se odazovu ako istinu govorite! Imaju li oni noge da na njima hodaju, ili ruke da njima hvataju, imaju li oči da njima gledaju, ili uši da njima čuju? Reci: 'Zovite božanstva vaša, pa protiv mene kakvo hoćete lukavstvo smislite i ne odugovlačite. Moj zaštitnik je Allāh koji Knjigu objavljuje i On se o dobrima brine'." [389]

---

[388] sūra el-Furqān, 1.-3. ājet
[389] sūra el-E'rāf, 191.-196. ājet

مَّا الْمَسِيحُ ابْنُ مَرْيَمَ إِلاَّ رَسُولٌ قَدْ خَلَتْ مِن قَبْلِهِ الرُّسُلُ وَأُمُّهُ صِدِّيقَةٌ كَانَا يَأْكُلاَنِ الطَّعَامَ انظُرْ كَيْفَ نُبَيِّنُ لَهُمُ الآيَاتِ ثُمَّ انظُرْ أَنَّى يُؤْفَكُونَ

"Mesih, sin Merjemin, samo je poslanik – i prije njega su dolazili i odlazili poslanici – a majka njegova je uvijek istinu govorila; i oboje su hranu jeli. Pogledaj kako Mi iznosimo jasne dokaze, i pogledaj, zatim, njih kako se odmeću." [390]

لَّن يَسْتَنكِفَ الْمَسِيحُ أَن يَكُونَ عَبْداً لِّلّهِ وَلاَ الْمَلآئِكَةُ الْمُقَرَّبُونَ وَمَن يَسْتَنكِفْ عَنْ عِبَادَتِهِ وَيَسْتَكْبِرْ فَسَيَحْشُرُهُمْ إِلَيهِ جَمِيعًا فَأَمَّا الَّذِينَ آمَنُواْ وَعَمِلُواْ الصَّالِحَاتِ فَيُوَفِّيهِمْ أُجُورَهُمْ وَيَزِيدُهُم مِّن فَضْلِهِ وَأَمَّا الَّذِينَ اسْتَنكَفُواْ وَاسْتَكْبَرُواْ فَيُعَذِّبُهُمْ عَذَابًا أَلِيمًا وَلاَ يَجِدُونَ لَهُم مِّن دُونِ اللّهِ وَلِيًّا وَلاَ نَصِيرًا

"Mesihu neće biti zazorno da prizna da je Allāhov rob, pa ni melekima, Njemu najbližim. A one kojima bude zazorno da se Njemu klanjaju, i koji se budu oholili, Allāh će ih sve pred Sebe sakupiti: vjernike koji su dobra djela činili On će prema zasluzi nagraditi i još će im, iz obilja Svoga, više dati; a one koji su zazirali i oholili se – na nesnosne muke će staviti i oni neće naći sebi, mimo Allāha, ni zaštitnika ni pomagača." [391]

---

[390] sūra el-Mā'ide, 75. ājet
[391] sūra en-Nisā', 171. i 172. ājet

قُلْ يَا أَهْلَ الْكِتَابِ تَعَالَوْاْ إِلَى كَلَمَةٍ سَوَاء بَيْنَنَا وَبَيْنَكُمْ أَلاَّ نَعْبُدَ إِلاَّ اللّهَ وَلاَ نُشْرِكَ بِهِ شَيْئًا وَلاَ يَتَّخِذَ بَعْضُنَا بَعْضاً أَرْبَابًا مِّن دُونِ اللّهِ فَإِن تَوَلَّوْاْ فَقُولُواْ اشْهَدُواْ بِأَنَّا مُسْلِمُونَ

"Reci: 'O sljedbenici Knjige, dođite da se okupimo oko jedne riječi i nama i vama zajedničke: da se nikome osim Allāhu ne klanjamo, da nikoga Njemu ravnim ne smatramo i da jedni druge, pored Allāha, za rabbove ne uzimamo!' Pa ako oni ne pristanu, vi recite: 'Budite svjedoci da smo mi muslimani!' " [392]

اتَّخَذُواْ أَحْبَارَهُمْ وَرُهْبَانَهُمْ أَرْبَابًا مِّن دُونِ اللّهِ وَالْمَسِيحَ ابْنَ مَرْيَمَ وَمَا أُمِرُواْ إِلاَّ لِيَعْبُدُواْ إِلَهًا وَاحِدًا لاَّ إِلَهَ إِلاَّ هُوَ سُبْحَانَهُ عَمَّا يُشْرِكُونَ

"Oni, pored Allāha, za rabbove uzimaju svećenike svoje i monahe svoje i Mesiha, sina Merjemina, a naređeno im je da ibadete samo jednom Bogu - nema boga osim Njega. On je vrlo visoko iznad onih koje oni Njemu ravnim smatraju." [393]

مَا كَانَ لِبَشَرٍ أَن يُؤْتِيَهُ اللّهُ الْكِتَابَ وَالْحُكْمَ وَالنُّبُوَّةَ ثُمَّ يَقُولَ لِلنَّاسِ كُونُواْ عِبَادًا لِّي مِن دُونِ اللّهِ وَلَكِن كُونُواْ رَبَّانِيِّينَ بِمَا كُنتُمْ تُعَلِّمُونَ الْكِتَابَ وَبِمَا كُنتُمْ تَدْرُسُونَ وَلاَ يَأْمُرَكُمْ أَن تَتَّخِذُواْ الْمَلاَئِكَةَ وَالنِّبِيِّيْنَ أَرْبَابًا أَيَأْمُرُكُم بِالْكُفْرِ بَعْدَ إِذْ أَنتُم مُّسْلِمُونَ

---

[392] sūra Ālu 'Imrān, 64. ājet
[393] sūra et-Tewbe, 31. ājet

"Nezamislivo je da čovjek kome Allāh da Knjigu i znanje i vjerovjesništvo – poslije rekne ljudima: 'Budete robovi meni, a ne Allāhu!' – nego: 'Budite Božji jer vi Knjigu znate i nju proučavate!' On vam neće narediti da meleke i vjerovjesnike za rabbove uzimate. Zar da vam naredi da budete nevjernici, nakon što ste postali muslimani?" [394]

وَجَاوَزْنَا بِبَنِي إِسْرَآئِيلَ الْبَحْرَ فَأَتَوْاْ عَلَى قَوْمٍ يَعْكُفُونَ عَلَى أَصْنَامٍ لَّهُمْ قَالُواْ يَا مُوسَى اجْعَل لَّنَا إِلَهًا كَمَا لَهُمْ آلِهَةٌ قَالَ إِنَّكُمْ قَوْمٌ تَجْهَلُونَ إِنَّ هَؤُلاء مُتَبَّرٌ مَّا هُمْ فِيهِ وَبَاطِلٌ مَّا كَانُواْ يَعْمَلُونَ قَالَ أَغَيْرَ اللّهِ أَبْغِيكُمْ إِلَهًا وَهُوَ فَضَّلَكُمْ عَلَى الْعَالَمِينَ

"I Mi sinove Israilove preko mora prevedosmo, pa oni naiđoše na narod koji se klanjao kumirima svojim. 'O Mūsā,' – rekoše – 'napravi i ti nama boga kao što i oni imaju bogove!' – 'Vi ste, uistinu, narod koji nema pameti!' – reče on. 'Zaista će biti poništeno ono što ovi ispovjedaju i beskorisno će im biti ono što rade. Zar da vam, pored Allāha, tražim drugog boga, o On vas je iznad ostalog svijeta uzdigao?' " [395]

فَرَجَعَ مُوسَى إِلَى قَوْمِهِ غَضْبَانَ أَسِفًا قَالَ يَا قَوْمِ أَلَمْ يَعِدْكُمْ رَبُّكُمْ وَعْدًا حَسَنًا أَفَطَالَ عَلَيْكُمُ الْعَهْدُ أَمْ أَرَدتُّمْ أَن يَحِلَّ عَلَيْكُمْ غَضَبٌ مِّن رَّبِّكُمْ فَأَخْلَفْتُم مَّوْعِدِي قَالُوا مَا أَخْلَفْنَا مَوْعِدَكَ بِمَلْكِنَا وَلَكِنَّا حُمِّلْنَا أَوْزَارًا مِّن زِينَةِ الْقَوْمِ فَقَذَفْنَاهَا فَكَذَلِكَ أَلْقَى السَّامِرِيُّ فَأَخْرَجَ لَهُمْ عِجْلًا جَسَدًا لَهُ

[394] sūra Ālu 'Imrān, 79. i 80. ājet
[395] sūra el-E'rāf, 138.-140. ājet

خُوَارٌ فَقَالُوا هَذَا إِلَهُكُمْ وَإِلَهُ مُوسَى فَنَسِيَ أَفَلَا يَرَوْنَ أَلَّا يَرْجِعُ إِلَيْهِمْ قَوْلًا
وَلَا يَمْلِكُ لَهُمْ ضَرًّا وَلَا نَفْعًا وَلَقَدْ قَالَ لَهُمْ هَارُونُ مِن قَبْلُ يَا قَوْمِ إِنَّمَا
فُتِنتُم بِهِ وَإِنَّ رَبَّكُمُ الرَّحْمَنُ فَاتَّبِعُونِي وَأَطِيعُوا أَمْرِي

"I **Mūsā** se narodu svome vrati srdit i žalostan. 'O narode moj' – reče – 'zar vam Gospodar vaš nije dao lijepo obećanje? Zar vam se vrijeme oduljilo, ili hoćete da vas stigne srdžba Gospodara vašeg, pa se zato niste držali obećanja koje ste mi dali!' 'Nismo prekršili dato ti obećanje od svoje volje' – odgovoriše. 'Bili smo natovareni teretima, nakitom narodnim, pa smo to bacili.' A to isto uradio je i Samirijja, pa im izlio tele koje je davalo glas kao da muče, i oni su onda rekli: 'Ovo je vaš bog i **Mūsā**ov bog, on ga je zaboravio!' Zar oni nisu vidjeli da im ono ni riječi ne odgovara i da od njih ne može nikakvu nevolju otkloniti niti im ikakvu korist pribaviti? A njima je Harun još prije govorio: 'O narode moj, vi ste njime samo u iskušenje dovedeni; Gospodar vaš je Milostivi, zato slijedite mene i slušajte naređenje moje!' " [396]

إِنَّ الَّذِينَ اتَّخَذُواْ الْعِجْلَ سَيَنَالُهُمْ غَضَبٌ مِّن رَّبِّهِمْ وَذِلَّةٌ فِي الْحَياةِ الدُّنْيَا
وَكَذَلِكَ نَجْزِي الْمُفْتَرِينَ وَالَّذِينَ عَمِلُواْ السَّيِّئَاتِ ثُمَّ تَابُواْ مِن بَعْدِهَا
وَآمَنُواْ إِنَّ رَبَّكَ مِن بَعْدِهَا لَغَفُورٌ رَّحِيمٌ وَلَمَّا سَكَتَ عَن مُّوسَى الْغَضَبُ
أَخَذَ الأَلْوَاحَ وَفِي نُسْخَتِهَا هُدًى وَرَحْمَةٌ لِّلَّذِينَ هُمْ لِرَبِّهِمْ يَرْهَبُونَ
وَاخْتَارَ مُوسَى قَوْمَهُ سَبْعِينَ رَجُلاً لِّمِيقَاتِنَا فَلَمَّا أَخَذَتْهُمُ الرَّجْفَةُ قَالَ رَبِّ

[396] sūra Tā-Hā, 86.-90. ājet

لَوْ شِئْتَ أَهْلَكْتَهُم مِّن قَبْلُ وَإِيَّايَ أَتُهْلِكُنَا بِمَا فَعَلَ السُّفَهَاء مِنَّا إِنْ هِيَ إِلاَّ فِتْنَتُكَ تُضِلُّ بِهَا مَن تَشَاء وَتَهْدِي مَن تَشَاء أَنتَ وَلِيُّنَا فَاغْفِرْ لَنَا وَارْحَمْنَا وَأَنتَ خَيْرُ الْغَافِرِينَ

"One koji su tele prihvatili stići će kazna Gospodara njihova i poniženje još na ovom svijetu; tako Mi kažnjavamo one koji kuju laži. A onima koji rđava djela rade, pa se poslije pokaju i vjernici postanu, Gospodar tvoj će, poslije toga, sigurno oprostiti i samilostan biti. I kad Mūsā'a srdžba minu, on uze ploče na kojima je bilo ispisano uputstvo na pravi put i milost za one koji se Gospodara svoga boje. I Mūsā odabra iz naroda svoga sedamdeset ljudi da u određeno vrijeme stanu pred Nas. A kad ih zadesi potres, on reče: 'Gospodaru moj, da si htio, mogao si i njih i mene uništiti još prije. Zar da nas uništiš zbog onoga što su uradili bezumnici naši? To je samo iskušenje Tvoje kojim Ti, koga hoćeš, u zabludi ostavljaš, a kome hoćeš, na pravi put ukazuješ; Ti si Gospodar naš, pa nam oprosti i smiluj nam se, jer Ti praštaš najviše.' " [397]

إِنَّا أَنزَلْنَا التَّوْرَاةَ فِيهَا هُدًى وَنُورٌ يَحْكُمُ بِهَا النَّبِيُّونَ الَّذِينَ أَسْلَمُواْ لِلَّذِينَ هَادُواْ وَالرَّبَّانِيُّونَ وَالأَحْبَارُ بِمَا اسْتُحْفِظُواْ مِن كِتَابِ اللّهِ وَكَانُواْ عَلَيْهِ شُهَدَاء فَلاَ تَخْشَوُاْ النَّاسَ وَاخْشَوْنِ وَلاَ تَشْتَرُواْ بِآيَاتِي ثَمَنًا قَلِيلاً وَمَن لَّمْ يَحْكُم بِمَا أَنزَلَ اللّهُ فَأُوْلَئِكَ هُمُ الْكَافِرُونَ وَكَتَبْنَا عَلَيْهِمْ فِيهَا أَنَّ النَّفْسَ بِالنَّفْسِ وَالْعَيْنَ بِالْعَيْنِ وَالأَنفَ بِالأَنفِ وَالأُذُنَ بِالأُذُنِ وَالسِّنَّ بِالسِّنِّ

[397] sūra el-E'rāf, 152.-155. ājet

وَالْجُرُوحَ قِصَاصٌ فَمَن تَصَدَّقَ بِهِ فَهُوَ كَفَّارَةٌ لَّهُ وَمَن لَّمْ يَحْكُم بِمَا أَنزَلَ اللّهُ فَأُوْلَئِكَ هُمُ الظَّالِمُونَ وَقَفَّيْنَا عَلَى آثَارِهِم بِعِيسَى ابْنِ مَرْيَمَ مُصَدِّقًا لِّمَا بَيْنَ يَدَيْهِ مِنَ التَّوْرَاةِ وَآتَيْنَاهُ الإِنجِيلَ فِيهِ هُدًى وَنُورٌ وَمُصَدِّقًا لِّمَا بَيْنَ يَدَيْهِ مِنَ التَّوْرَاةِ وَهُدًى وَمَوْعِظَةً لِّلْمُتَّقِينَ وَلْيَحْكُمْ أَهْلُ الإِنجِيلِ بِمَا أَنزَلَ اللّهُ فِيهِ وَمَن لَّمْ يَحْكُم بِمَا أَنزَلَ اللّهُ فَأُوْلَئِكَ هُمُ الْفَاسِقُونَ

"Mi smo objavili Tewrāt, u kome je uputstvo i svjetlo. Po njemu su Jevrejima sudili vjerovjesnici, koji su bili Allāhu poslušni i čestiti ljudi, i učeni, od kojih je traženo da čuvaju Allāhovu knjigu, i oni su nad njom bdjeli. Zato se, kada budete sudili, ne bojte ljudi, već se bojte Mene, i ne zamjenjujte riječi Moje za nešto što malo vrijedi! A oni koji ne sude prema onome što je Allāh objavio, oni su pravi nevjernici. Mi smo im u njemu propisali: glava za glavu, i oko za oko, i nos za nos, i uho za uho, i zub za zub, a da rane treba uzvratiti. A onome ko od odmazde odustane, biće mu to od grijeha iskupljenje. Oni koji ne sude prema onom što je Allāh objavio pravi su nasilnici. Poslije njih smo Isaa, sina Merjemina, poslali, koji je priznavao Tewrāt prije njega objavljen, a njemu smo dali Indžīl, u kome je bilo uputstvo i svjetlo, i da potvrdi Tewrāt, prije njega objavljen, u kome je takođe bilo uputstvo i pouka onima koji su se Allāha bojali. I sljedbenicima Indžīla smo bili naredili da sude prema onome što je Allāh objavio u njemu. Oni koji nisu sudili prema onome što je Allāh objavio – pravi su griješnici." [398]

[398] sūra el-Mā'ide, 44.-47. ājet

يَسْأَلُونَكَ عَنِ الشَّهْرِ الْحَرَامِ قِتَالٍ فِيهِ قُلْ قِتَالٌ فِيهِ كَبِيرٌ وَصَدٌّ عَن سَبِيلِ اللّهِ وَكُفْرٌ بِهِ وَالْمَسْجِدِ الْحَرَامِ وَإِخْرَاجُ أَهْلِهِ مِنْهُ أَكْبَرُ عِندَ اللّهِ وَالْفِتْنَةُ أَكْبَرُ مِنَ الْقَتْلِ وَلاَ يَزَالُونَ يُقَاتِلُونَكُمْ حَتَّىَ يَرُدُّوكُمْ عَن دِينِكُمْ إِنِ اسْتَطَاعُواْ وَمَن يَرْتَدِدْ مِنكُمْ عَن دِينِهِ فَيَمُتْ وَهُوَ كَافِرٌ فَأُوْلَئِكَ حَبِطَتْ أَعْمَالُهُمْ فِي الدُّنْيَا وَالآخِرَةِ وَأُوْلَئِكَ أَصْحَابُ النَّارِ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ إِنَّ الَّذِينَ آمَنُواْ وَالَّذِينَ هَاجَرُواْ وَجَاهَدُواْ فِي سَبِيلِ اللّهِ أُوْلَئِكَ يَرْجُونَ رَحْمَتَ اللّهِ وَاللّهُ غَفُورٌ رَّحِيمٌ

"Pitaju te o svetom mjesecu, o ratovanju u njemu. Reci: 'Ratovanje u njemu je veliki grijeh; ali je nevjerovanjeu Allāh i odvraćanje od Njegova puta i časnih mjesta i izgonjenje stanovnika njegovih iz njih još veći kod Allāha.' A fitna (širk) je gora od od ubijanja! Oni će se neprestano boriti protiv vas da vas odvrate od vjere vaše, ako budu mogli. A oni među vama koji od svoje vjere otpadnu i kao nevjernici umru, - njihova djela biće poništena i na ovom i na onom svijetu, i oni će stanovnici džehennema biti, u njemu će vječno ostati. Oni koji vjeruju i koji se isele i bore na Allāhovom putu, oni se mogu nadati Allāhovoj milosti. – A Allāh prašta i samilostan je." [399]

الَّذِينَ آمَنُواْ يُقَاتِلُونَ فِي سَبِيلِ اللّهِ وَالَّذِينَ كَفَرُواْ يُقَاتِلُونَ فِي سَبِيلِ الطَّاغُوتِ فَقَاتِلُواْ أَوْلِيَاء الشَّيْطَانِ إِنَّ كَيْدَ الشَّيْطَانِ كَانَ ضَعِيفًا

[399] sūra el-Beqare, 217. i 218. ājet

"Vjernici se bore na Allāhovom putu, a nevjernici na putu tāgūta. Zato se borite protiv šejtanovih štićenika, jer je šejtanovo lukavstvo zaista slabo." [400]

لاَ إِكْرَاهَ فِي الدِّينِ قَد تَّبَيَّنَ الرُّشْدُ مِنَ الْغَيِّ فَمَنْ يَكْفُرْ بِالطَّاغُوتِ وَيُؤْمِن بِاللّهِ فَقَدِ اسْتَمْسَكَ بِالْعُرْوَةِ الْوُثْقَى لاَ انفِصَامَ لَهَا وَاللّهُ سَمِيعٌ عَلِيمٌ اللّهُ وَلِيُّ الَّذِينَ آمَنُواْ يُخْرِجُهُم مِّنَ الظُّلُمَاتِ إِلَى النُّوُرِ وَالَّذِينَ كَفَرُواْ أَوْلِيَآؤُهُمُ الطَّاغُوتُ يُخْرِجُونَهُم مِّنَ النُّورِ إِلَى الظُّلُمَاتِ أُوْلَئِكَ أَصْحَابُ النَّارِ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ

"U vjeru nije dozvoljeno silom nagoniti – pravi put se jasno razlikuje od zablude! Onaj ko ne vjeruje u šejtana, a vjeruje u Allāha – drži se za najčvršću vezu, koja se neće prekinuti. – A Allāh sve čuje i zna. Allāh je zaštitnik onih koji vjeruju i On ih izvodi iz tmina na svjetlo, a onima koji ne vjeruju – (prijatelji) zaštitnici su tāgūti, oni ih odvode sa svjetla na tmine; oni će biti stanovnici džehennema, oni će u njemu vječno ostati." [401]

مَن كَفَرَ بِاللّهِ مِن بَعْدِ إِيمَانِهِ إِلاَّ مَنْ أُكْرِهَ وَقَلْبُهُ مُطْمَئِنٌّ بِالإِيمَانِ وَلَكِن مَّن شَرَحَ بِالْكُفْرِ صَدْرًا فَعَلَيْهِمْ غَضَبٌ مِّنَ اللّهِ وَلَهُمْ عَذَابٌ عَظِيمٌ ذَلِكَ بِأَنَّهُمُ اسْتَحَبُّواْ الْحَيَاةَ الدُّنْيَا عَلَى الآخِرَةِ وَأَنَّ اللّهَ لاَ يَهْدِي الْقَوْمَ

[400] sūra en-Nisā', 76. ājet
[401] sūra el-Beqare, 256. i 257. ājet

الْكَافِرِينَ أُولَئِكَ الَّذِينَ طَبَعَ اللّهُ عَلَى قُلُوبِهِمْ وَسَمْعِهِمْ وَأَبْصَارِهِمْ وَأُولَئِكَ هُمُ الْغَافِلُونَ

"Onoga koji učini kufr u Allāha, nakon što je u Njega vjerovao – osim ako bude na to primoran, a srce mu ostane čvrsto u vjeri – čeka Allāhova kazna. One kojima se nevjerstvo bude mililo stići će srdžba Allāhova i njih čeka patnja velika, zato što više vole život na ovom nego na onom svijetu, a Allāh neće ukazati na pravi put onima koji neće da vjeruju. To su oni čija je srca i sluh i vid Allāh zapečatio, i oni su zaista nemarni." [402]

وَتِلْكَ حُجَّتُنَا آتَيْنَاهَا إِبْرَاهِيمَ عَلَى قَوْمِهِ نَرْفَعُ دَرَجَاتٍ مَّن نَّشَاء إِنَّ رَبَّكَ حَكِيمٌ عَلِيمٌ وَوَهَبْنَا لَهُ إِسْحَقَ وَيَعْقُوبَ كُلاًّ هَدَيْنَا وَنُوحًا هَدَيْنَا مِن قَبْلُ وَمِن ذُرِّيَّتِهِ دَاوُودَ وَسُلَيْمَانَ وَأَيُّوبَ وَيُوسُفَ وَمُوسَى وَهَارُونَ وَكَذَلِكَ نَجْزِي الْمُحْسِنِينَ وَزَكَرِيَّا وَيَحْيَى وَعِيسَى وَإِلْيَاسَ كُلٌّ مِّنَ الصَّالِحِينَ وَإِسْمَاعِيلَ وَالْيَسَعَ وَيُونُسَ وَلُوطًا وَكُلاًّ فَضَّلْنَا عَلَى الْعَالَمِينَ وَمِنْ آبَائِهِمْ وَذُرِّيَّاتِهِمْ وَإِخْوَانِهِمْ وَاجْتَبَيْنَاهُمْ وَهَدَيْنَاهُمْ إِلَى صِرَاطٍ مُّسْتَقِيمٍ ذَلِكَ هُدَى اللّهِ يَهْدِي بِهِ مَن يَشَاء مِنْ عِبَادِهِ وَلَوْ أَشْرَكُواْ لَحَبِطَ عَنْهُم مَّا كَانُواْ يَعْمَلُونَ

"To su dokazi naši koje dadosmo Ibrāhīmu za narod njegov. Mi više stepene dajemo onima kojima Mi hoćemo. Gospodar tvoj je, uistinu, mudar i sveznajući. I Mi mu

[402] en-Nahl, 106.-108. ājet

poklonismo i Ishāqa i Jaqū'ba; i svakog uputismo – a Nūha smo još prije uputili – i od potomaka njegovih Dāwūda, i Sulejmāna, i Ejjūba, i Jūsufa, i Mūsā'a, i Harūna – eto, tako Mi nagrađujemo one koji dobra djela čine – i Zekerijjā'a, i Jahjā'a, i 'Isā'a, i Il'jāsa – svi oni su bili dobri – i Ismā'īla i el-Jese'a i Jūnusa i Lūta – i svima smo prednost nad svijetom ostalim dali – i neke pretke njihove i potomke njihove i braću njihovu – njih smo odabrali i na pravi put im ukazali. To je Allāhovo uputstvo na koje On ukazuje onima kojima hoće od robova Svojih. A da su oni druge Njemu pridružili, sigurno bi im propalo ono što su čInili." [403]

وَلَقَدْ أُوحِيَ إِلَيْكَ وَإِلَى الَّذِينَ مِنْ قَبْلِكَ لَئِنْ أَشْرَكْتَ لَيَحْبَطَنَّ عَمَلُكَ
وَلَتَكُونَنَّ مِنَ الْخَاسِرِينَ بَلِ اللَّهَ فَاعْبُدْ وَكُن مِّنْ الشَّاكِرِينَ

"A tebi i onima prije tebe objavljeno je: 'Ako budeš druge Allāhu pridruživao, tvoja djela će sigurno propasti, a ti ćeš izgubljen biti.' Nego, samo Allāhu 'ibādet čini i budi zahvalan!" [404]

يَوْمَ يَرَوْنَ الْمَلَائِكَةَ لَا بُشْرَى يَوْمَئِذٍ لِّلْمُجْرِمِينَ وَيَقُولُونَ حِجْرًا مَّحْجُورًا
وَقَدِمْنَا إِلَى مَا عَمِلُوا مِنْ عَمَلٍ فَجَعَلْنَاهُ هَبَاء مَّنثُورًا

"Onoga Dana kada ugledaju meleke grešnici se neće radovati i uzviknuće: 'Sačuvaj nas Bože!' I Mi ćemo

[403] sūra el-En'm, 83.-88. ājet
[404] sūra ez-Zumer, 65. i 66. ājet

pristupiti djelima njihovim koja su učinili u prah i pepeo ih pretvoriti." [405]

مَّثَلُ الَّذِينَ كَفَرُواْ بِرَبِّهِمْ أَعْمَالُهُمْ كَرَمَادٍ اشْتَدَّتْ بِهِ الرِّيحُ فِي يَوْمٍ
عَاصِفٍ لاَّ يَقْدِرُونَ مِمَّا كَسَبُواْ عَلَى شَيْءٍ ذَلِكَ هُوَ الضَّلاَلُ الْبَعِيدُ

"Djela nevjernika u Gospodara njihova nalik su na pepeo koji vihor u olujnom danu raznese; neće moći da očekuju nikakvu nagradu za djela koja su učinili, to će teška propast biti!" [406]

وَقَالُوا اتَّخَذَ الرَّحْمَنُ وَلَدًا لَقَدْ جِئْتُمْ شَيْئًا إِدًّا تَكَادُ السَّمَاوَاتُ يَتَفَطَّرْنَ مِنْهُ
وَتَنشَقُّ الْأَرْضُ وَتَخِرُّ الْجِبَالُ هَدًّا أَن دَعَوْا لِلرَّحْمَنِ وَلَدًا وَمَا يَنبَغِي
لِلرَّحْمَنِ أَن يَتَّخِذَ وَلَدًا إِن كُلُّ مَن فِي السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ إِلَّا آتِي
الرَّحْمَنِ عَبْدًا لَقَدْ أَحْصَاهُمْ وَعَدَّهُمْ عَدًّا وَكُلُّهُمْ آتِيهِ يَوْمَ الْقِيَامَةِ فَرْدًا

"Oni govore: 'Milostivi je uzeo dijete!' – Vi, doista, nešto odvratno govorite! Gotovo da se nebesa raspadnu, a Zemlja provali i planine zdrobe što Milostivom pripisuju dijete. Nezamislivo je da Milostivi ima dijete, – ta svi će oni, i oni na nebesima i oni na Zemlji, kao robovi u Milostivog tražiti utočište! On ih je sva zapamtio i tačno izbrojio, i svi će Mu na Sudnjem danu doći pojedinačno." [407]

---

[405] sūra el-Furqān, 22. i 23. ājet
[406] sūra Ibrāhīm, 18. ājet
[407] sūra Merjem, 88.-95. ājet

لَوْ كَانَ فِيهِمَا آلِهَةٌ إِلَّا اللَّهُ لَفَسَدَتَا فَسُبْحَانَ اللَّهِ رَبِّ الْعَرْشِ عَمَّا يَصِفُونَ

"Da Zemljom i nebesima upravljaju drugi bogovi, a ne Allāh – poremetili bi se. Pa nek je uzvišen Allāh, Gospodar svemira, od onoga što Mu pripisuju!" [408]

Ovo su ājeti u kojima je Allāh obezvrijedio širk i mušrike i tāgūte, osim u prisili, pod uslovom da je srce smireno u īmānu. U njima također vidimo da je širk najgora stvar i najveća šteta koja postoji.

Veliki je broj ājeta na ovu temu.

حُرِّمَتْ عَلَيْكُمُ الْمَيْتَةُ وَالْدَّمُ وَلَحْمُ الْخِنْزِيرِ وَمَا أُهِلَّ لِغَيْرِ اللّهِ بِهِ وَالْمُنْخَنِقَةُ وَالْمَوْقُوذَةُ وَالْمُتَرَدِّيَةُ وَالنَّطِيحَةُ وَمَا أَكَلَ السَّبُعُ إِلاَّ مَا ذَكَّيْتُمْ وَمَا ذُبِحَ عَلَى النُّصُبِ وَأَن تَسْتَقْسِمُواْ بِالأَزْلاَمِ ذَلِكُمْ فِسْقٌ الْيَوْمَ يَئِسَ الَّذِينَ كَفَرُواْ مِن دِينِكُمْ فَلاَ تَخْشَوْهُمْ وَاخْشَوْنِ الْيَوْمَ أَكْمَلْتُ لَكُمْ دِينَكُمْ وَأَتْمَمْتُ عَلَيْكُمْ نِعْمَتِي وَرَضِيتُ لَكُمُ الإِسْلاَمَ دِينًا فَمَنِ اضْطُرَّ فِي مَخْمَصَةٍ غَيْرَ مُتَجَانِفٍ لِّإِثْمٍ فَإِنَّ اللّهَ غَفُورٌ رَّحِيمٌ

"Zabranjuje vam se strv, i krv, i svinjsko meso, i ono što je zaklano u nečije drugo, a ne u Allāhovo ime, i što je udavljeno i ubijeno; i što je strmoglavljeno, i rogom ubodeno, ili od zvijeri načeto – osim ako ste ga preklali – i što je na žrtvenicima žrtvovano, i zabranjuje vam se gatanje strelicama. To je porok! – Danas su nevjernici izgubili svaku nadu da ćete vi otpasti od svoje vjere, zato

[408] sūra el-Enbijā', 22. ājet

se ne bojte njih- već se bojte Mene. Sada sam vam vjeru vašu usavršio i blagodat Svoju prema vama upotpunio i zadovoljan sam da vam islām bude vjera. – A onome ko bude primoran- kad hara glad, bez namjere da učini grijeh, Allāh će oprostiti i samilostan biti." [409]

يَسْأَلُونَكَ عَنِ الْخَمْرِ وَالْمَيْسِرِ قُلْ فِيهِمَا إِثْمٌ كَبِيرٌ وَمَنَافِعُ لِلنَّاسِ وَإِثْمُهُمَآ أَكْبَرُ مِن نَّفْعِهِمَا وَيَسْأَلُونَكَ مَاذَا يُنفِقُونَ قُلِ الْعَفْوَ كَذَلِكَ يُبَيِّنُ اللّهُ لَكُمُ الآيَاتِ لَعَلَّكُمْ تَتَفَكَّرُونَ

"Pitaju te o vinu i kocki. Reci: 'Oni donose veliku štetu, a i neku korist ljudima, samo je šteta od njih veća od koristi.' I pitaju te koliko da udjeljuju. Reci: 'Višak!' Eto, tako vam Allāh objašnjava propise da biste razmislili." [410]

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُواْ إِنَّمَا الْخَمْرُ وَالْمَيْسِرُ وَالأَنصَابُ وَالأَزْلاَمُ رِجْسٌ مِّنْ عَمَلِ الشَّيْطَانِ فَاجْتَنِبُوهُ لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ إِنَّمَا يُرِيدُ الشَّيْطَانُ أَن يُوقِعَ بَيْنَكُمُ الْعَدَاوَةَ وَالْبَغْضَاء فِي الْخَمْرِ وَالْمَيْسِرِ وَيَصُدَّكُمْ عَن ذِكْرِ اللّهِ وَعَنِ الصَّلاَةِ فَهَلْ أَنتُم مُّنتَهُونَ

"O vjernici, vino i kocka i strelice za gatanje su odvratne stvari, šejtanovo djelo; zato se toga klonite da biste postigli što želite. Šejtān želi da pomoću vina i kocke unese među

[409] sūra el-Mā'ide, 3. ājet
[410] sūra el-Beqare, 219. ājet

vas neprijateljstvo i mržnju i da vas od sjećanja na Allāha i od obavljanja molitve odvrati. Pa hoćete li se okaniti?" [411]

فَكُلُواْ مِمَّا ذُكِرَ اسْمُ اللّهِ عَلَيْهِ إِن كُنتُمْ بِآيَاتِهِ مُؤْمِنِينَ

"Zato jedite ono pri čijem klanju je spomenuto Allāhovo ime, ako vjerujete u Njegove ājete." [412]

وَمَا لَكُمْ أَلاَّ تَأْكُلُواْ مِمَّا ذُكِرَ اسْمُ اللّهِ عَلَيْهِ وَقَدْ فَصَّلَ لَكُم مَّا حَرَّمَ عَلَيْكُمْ إِلاَّ مَا اضْطُرِرْتُمْ إِلَيْهِ وَإِنَّ كَثِيرًا لَّيُضِلُّونَ بِأَهْوَائِهِم بِغَيْرِ عِلْمٍ إِنَّ رَبَّكَ هُوَ أَعْلَمُ بِالْمُعْتَدِينَ

"A zašto da ne jedete ono pri čijem klanju je spomenuto Allāhovo ime kad vam je On objasnio šta vam je zabranio, – osim kad ste u nevolji; mnogi, prema prohtjevima svojim, namajući za to nikakva dokaza, zavode druge u zabludu. A Gospodar tvoj dobro zna one koji u zlu svaku prelaze svaku mjeru." [413]

Spomenuti ājeti tretiraju pitanje zabranjenih stvari, koje se dozvoljavaju u nuždi, ali sa dokazom. Postoje i drugi ājeti, koje nismo naveli.

U mnogim hadīthima Allāhov Poslanik, sallallāhu 'alejhi we sellem, omalovažava i obezvrijeđuje svako djelo širka i ono s čim se nije željelo Allāhovo lice.

---

[411] sūra el-Mā'ide, 90. i 91. ājet
[412] sūra el-En'ām, 118. ājet
[413] sūra el-En'ām, 119. ājet

Prenosi imām el-Buhārī u ***''Knjizi o tewhīdu''*** u svom ***''Sahīhu''***, od Ebū Mūse el-Eš'arija, radijallāhu 'anhu, da je rekao:

حدثنا محمد بن كثير: حدثنا سفيان، عن الأعمش، عن أبي وائل، عن أبي موسى قال: جاء رجل إلى النبي صلى الله عليه وسلم فقال: الرجل يقاتل حَمِيَّة، ويقاتل شجاعة، ويقاتل رياء، فأي ذلك في سبيل الله؟ قال: ***(من قاتل لتكون كلمة الله هي العليا، فهو في سبيل الله)***.

''Došao je čovjek Vjerovjesniku, sallallāhu 'alejhi we sellem, pa mu je rekao: ''Čovjek se bori iz pristrasnosti, bori se iz hrabrosti, bori se da bi bio viđen, koji od ovih je na Allāhovom putu?'' Reče:

''Ko se bude borio da Allāhova riječ bude gornja – taj je na Allāhovom putu.'' ''

Prenosi Muslim u svom ***''Sahīhu''*** od Ebū Hurejre, radijallāhu 'anhu, da je Allāhov Poslanik, sallallāhu 'alejhi we sellem, rekao:

- ***(2985)*** حدثني زهير بن حرب. حدثنا إسماعيل بن إبراهيم. أخبرنا روح بن القاسم عن العلاء بن عبدالرحمن بن يعقوب، عن أبيه، عن أبي هريرة، قال: قال رسول الله صلى الله عليه وسلم

"قال الله تبارك وتعالى: أنا أغنى الشركاء عن الشرك. من عمل عملا أشرك فيه معي غيري، تركته وشركه".

''Rekao je Uzvišeni Allāh: ''Ja sam među ortacima najneovisniji i najpreči da Mi se širk ne čini (lažnim božanstvima). Ko uradi neko djelo u kojem Meni nekog drugog pridruži – ostaviću i njega i njegov širk.'' ''

Prenosi el-Buhārī u svom ***''Sahīhu''*** od 'Umera, radijallāhu 'anhu, da je rekao:

1 - حدثنا الحميدي عبد الله بن الزبير قال: حدثنا سفيان قال: حدثنا يحيى بن سعيد الأنصاري قال: أخبرني محمد بن إبراهيم التيمي: أنه سمع علقمة بن وقاص الليثي يقول: سمعت عمر بن الخطاب رضي الله عنه علىالمنبر قال: سمعت رسول الله صلى الله عليه وسلم يقول:

(إنما الأعمال بالنيات، وإنما لكل امرىء ما نوى، فمن كانت هجرته إلى دنيا يصيبها، أو إلى امرأة ينكحها، فهجرته إلى ما هاجر إليه).

''Čuo sam Allāhovog Poslanika, sallallāhu 'alejhi we sellem, da je rekao: ''Djela se vrijednuju po namjerama i svakom čovjeku pripada ono što je namjerio. Pa čija hidžra bude radi dujaluka, kojeg će steći, ili žene koju će oženiti – hidžra mu je radi onoga čemu se iselio.'' ''

Kažem: Činjenica da nije ponovo spomenuo dunjaluk i ženu je dokaz omalovažavanja i obezvrijeđivanja svake hidžre koja je urađena radi nekog drugog mimo Allāha.

I mnogo drugih hadītha koji obrađuju ovu temu.

Pa ko zna – zna, a ko ne zna – ne zna.

Što se tiče "borbe bošnjačkog naroda" – treba istaknuti da nas sa vjerskog aspekta intersuje ono na čemu je bio taj narod, kada mu je četnik i ustaša nanio zulum, na čemu je proveo rat i kakvom cilju je bio usmjerio svoju borbu.

Jer, mi ne kritikujemo borbu čovjeka za odbranu svog života, imetka i časti i poroda, koji mu se nepravedno narušavaju, a kamoli da kritikujemo muwehhide koji su se

našli u toj situaciji i nisu imali drugu alternativu osim da ostanu i da se brane.

I nema sumnje da je ta borba tada propisana, jer se radi o pitanju sprečavanja nasrtnika na život, imetak, čast i porod, ali ne na vjeru islām.

Jer, bez ikakve sumnje – zajednica Bošnjaka koja je tada napadnuta nije bila na tewhīdu niti je kod sebe imala osnovu islāma. Naprotiv, nju su bili nadvladali različiti opisi širka i uzroci kufra, iako je ostalo nekih obilježja islāma, što na globalnom nivou nije ni od kakve koristi.

U tom smislu, kažemo da su oni uistinu branili svoj toprak i vjeru, ali njihova vjera nije onaj islām o kojem mi govorimo ovdje. Međutim, Imamović, obzirom da ima pogrešne temelje, to naziva islāmom.

Evo ti riječi šejha Hameda bin 'Atīqa, rahimehullāh:

''O, Allāhovi robovi! Gdje vam je pamet? Spor koji je između nas i njih nije u namāzu, već u konstataciji tewhīda i naređivanju njega, i prikazivanju širka ružnim i zabrani njega, i izricanja (jasnog) toga, kao što je rekao imam da'we Nedžda:
''Osnovu dīni islāma i njegov stub sačinjavaju dvije stvari:

Prva:

- ***naredba 'ibādeta Allāhu Jedinom, Koji nema sudruga, podsticanje na to, prijateljevanje (al-muwālā') na toj osnovi i tekfīr onoga ko ga ostavi.***

Druga:

- ***upozorenje na širk u 'ibādetu Allāhu, strogoća zbog toga, neprijateljstvo/suprotstavlanje (al-mu'ādāh) zbog toga i tekfīr onoga koji ga uradi.***

Ovo je ispoljavanje vjere (izhārud-dīn), o Abdullāhu sine Husejna!'' [414]

Pa neka pametni i pravedni presudi!

...dok je on mirovao u Beču...

Wallāhi, kada je rat počeo – ja sam imao petnaest godina. A izašao sam iz Bosne za vrijeme ljetnjeg raspusta i prošao kroz Sloveniju upravo onoga dana u kojem se otcijepila od bivše Jugoslavije. Za one koji nisu znali, ja sam proveo šest godina života u Sarajevu, tako da niko nema pravo da negira moju emocionalnu vezanost sa događajima prije, za vrijeme i poslije rata. A kamoli da mi zabrani da naređujem dobro i odvraćam od zla.

...Balkan u obraćanju posjetiteljima paltalk sobe "Islamska država" o bosanskim mudžahidima kaže: "Onda se bucaju sa džihadom, i njihovu borbu nazivaju džihadom.

Ove moje riječi su upućene svakoj onoj osobi koja učešće u ratu čini uvjetom za dozvoljenost govora o vjeri, u smislu da onaj koji nije učestvovao u borbi nema pravo na naređivanje dobra i odvraćanje od zla.

Prije svega, ovo se odnosi na one koji ne dozvoljavaju sebi nijedan vid kritike, jer su oni bili u "borbi", a drugi nisu,

---

[414] Tj. ovo što je spomenuo šejh Muhammed, rahimehullāh, u svojoj risāli, koju tumačimo na "paltalku", jeste značenje "izhārud-dīna" za kojeg se veže ime islāma

što bez sumnje ukazuje na jedan besraman pokušaj uspostavljanja vjerskog monopola nad umovima neznalica.

A istina je da ogromna većina njih nije bila na osnovi tewhīda, niti je danas, a kamoli da je ta borba bila džihad na Allāhovom putu. Ona je, bez sumnje, bila borba zaustavljanja nasrtnika na život, čast i imetak, ali ne na islām, u suštini, iako su kāfiri imali namjeru napada na islām i muslimane. A vjersko stanje onoga koji se branio je poznato.

Kao što je bila borba za uspostavu sekularne i demokratske tvorevine.

Džihadom na Allāhovom putu se u šerī'atu Allāha ne naziva (drugo), osim opšta borba odbrane islamske zajednice (***dārul-islāma***) ili opšta borba napada radi širenja islāma.

Ovo je borba koja biva da Allāhova riječ bude gornja, a uz to, kada je u pitanju odbrana, borba spriječavanja nasrtnika na život, imetak, porod i čast.

Džihad za sekularnu, demokratsku Bosnu?

Oficijalna vojska BiH je od samog početka rata, mimo odbrane, imala za cilj uspostavu sekularne, demokratske države.

Borbu sa vojskom tāgūtskom...

Svaka vojska, koja nije na osnovi tewhīda, nije islamska, već mušrička i tāgūtska. Razmisli o odbijačima

zekata i otpadnicima nakon smrti Allāhovog Poslanika, sallallāhu 'alejhi we sellem. Nema sumnje da je njihov put bio put kufra i tāgūta. Pa da li postoji musliman koji njih naziva muslimanskom vojskom?

A što se tiče ove vojske – svako zna njeno stanje, tada i danas, kao i njene ciljeve. Naprotiv, onaj koji ih nazove muslimanskom vojskom je kāfir.

Pa neka nam Semir objasni propis sličnih vojski!

Upitan je šejh 'Abdullāh bin 'AbdulLatīf, rahimehullāh:

" عمن لم يكفر الدولة , و من جرهم على المسلمين , و اختار ولايتهم , و أنه يلزمه الجهاد معه , و الآخر لا يرى ذللك كله , بل الدولة و من جرهم بغاة , و لا يحل منهم إلا ما يحل من البغاة , و أن ما يغنم من الأعراب حرام ؟
فأجاب : "من لم يعرف كفر الدولة , ولم يفرق بينهم و بين البغاة من المسلمين , لم يعرف معنى لا إله إلا الله , فإن اعتقد مع ذلك : أن الدولة مسلمون , فهو أشد و أعظم , و هذا هو الشك في كفر من كفر بالله , و أشرك به ؛ و من جرهم و أعنانهم على المسلمين , بأي إعانة , فهي ردة صريحة ."

''O onome koji ne tekfīri državu [415] ***i koji ih huška (navodi) protiv muslimana, odabira njihov wilājet*** [416] ***(vlast) i da mu je džihād uz njih obaveza. I o drugome koji ne misli tako, već da su država i oni koji ih huškaju nasilnici,*** [417] ***da od njih nije dozvoljeno osim ono***

---

[415] Tj. tursku državu
[416] Daje im islamski legitimitet, kao što se radi danas u svijetu
[417] Na arap. ***el-bugah***, skupina, koja se diže protiv i čini nasilje prema legitimnoj islamskoj vlasti, ali imaju osnovu islāma

što je dozvoljeno od nasilnika i da je plijen koji se uzme od beduina haram [418]***?''***

Pa je odgovorio:

''Ko ne zna za kufr države i ne pravi razliku između njih i nasilnika među muslimanima – nije spoznao značenje 'Lā ilāhe illAllāh'. A ako, uz to, bude vjerovao da je država muslimanska – pa to je žešće i veće. I to je sumnja u kufr onoga koji je zanevjerovao u Allāha i koji Mu je širk učinio.
A ko ih nahuška (navuče) i pomogne protiv muslimana bilo kojim vidom pomoći – onda je to jasan riddet.'' [419]

Da li je turska vojska tada bila većeg kufra od ove Semirove?

Ova fetwa se spominje u djelu ***''Ed-Durer...''*** pod naslovom "Onaj koji sumnja u tekfīr onih koji sude zakonom, suprotnim Allāhovom."

Ova stvar je jasna svakom muslimanu.

...tāgūt je onaj koga ljudi obožavaju mimo Allāha ili mu iskazuju pokornost a on je time zadovoljan...

Ova definicija za tāgūta nije dovoljna i također ukazuje na Semirovo neznanje o svojoj vjeri. Jer, nije iskazivanje svake pokornosti osobi, u nepokornosti Allāhu, ono što je čini tāgūtom.

Ako bi se čovjek pokorio šejtanu i učinio neki veliki grijeh, poput bluda i pijenja vina, ne ohalaljujući ga i ne

---

[418] Tj. da ti beduini nisu kāfiri, već muslimani nasilnici
[419] ***''Fetwe 'uleme Nedžda''***, 3/64

odbijajući Allāhov propis – ne uzima tom pokornoću šejtana za svog boga.

Ali, ako mu se pokori u širku i jasnom kufru, i bilo kome mimo Allāha – onda ga je uzeo za boga, a onaj koji je s tom pokornošću zadovoljan – on je tāgūt.

Tako da moramo da pravimo razliku između vrsta pokornosti, što je za Semira i druge članove njegove družine "španско selo", a njihovo neshvatanje u vezi vrsta pokornosti se manifestuje u njihovim obraćanjima na našu adresu, gdje pokornost tāgūtu, mimo velikog širka i kufra, tretiraju kao nevjerničku pokornost, što je u stvari put haridžija.

Ibn Tejmijje, rahimehullāh, govoreći o vrstama pokornosti tāgūtima, svećenicima i monasima kaže:

" وهؤلاء الذين اتخذوا أحبارهم ورهبانهم أربابا حيث أطاعوهم في تحليل ما حرم الله وتحريم ما أحل الله يكونون على وجهين :
أحدهما : أن يعلموا أنهم بدلوا دين الله فيتبعونهم على التبديل فيعتقدون تحليل ما حرم الله وتحريم ما أحل الله إتباعا لرؤسائهم مع علمهم أنهم خالفوا دين الرسل فهذا كفر وقد جعله الله ورسوله شركا وإن لم يكونوا يصلون لهم ويسجدون لهم ، فكان من اتبع غيره في خلاف الدين مع علمه أنه خلاف الدين واعتقد ما قاله ذلك دون ما قاله الله ورسوله مشركا مثل هؤلاء . "

''Oni koji su uzeli učenjake svoje i pobožnjake svoje za ''erbabe'', pokorivši im se u ohalaljivanju onoga što je Allāh zabranio i zabranjivanju onoga što je Allāh dozvolio, djele se na dvije vrste:
Prva: da znaju da su oni promijenili Allāhov dīn, pa ih slijede u promjeni, i vjeruju u dozvoljenost onoga što je Allāh zabranio i zabranjenost onoga što je Allāh dozvolio, slijedivši svoje glavešine,

znajući da su se oni suprotstavili dīnu poslanika. Ovo je kufr, a Allāh i Njegov Poslanik su ga učinili širkom, iako im se nisu klanjali i sedždu im činili. Otuda je svako ko slijedi drugoga u suprotnosti vjeri, znajući da je to suprotno vjeri, i vjeruje u ono što je taj rekao, mimo onoga što je rekao Allāh i Njegov Poslanik – mušrik poput njih.''

Obrati pažnju na riječi šejhul-islāma "da znaju", kojima se isključuje "neznalica" tj. džāhil određenog propisa, i ovo se tiče osoba koje imaju osnovu islāma, ali su opravdani u neznanju određenih pitanja, čije nepoznavanje ne ruši tewhīd i poslanicu.

Ako u osnovi ne zna da je Allāh jedan u zakonodavstvu – on nije musliman. Ako bi vjerovao da neko drugi mimo Allāha ima uz Njega pravo na zakonodavstvo – bio bi također mušrik. Ali, ako se nad njim nije uspostavio argument – onda će biti kušan na Sudnjem Danu.

Allāh je kršćane i Židove koji su to radili – uprkos tome što su živjeli u vremenu i mjestu neznanja, odnosnu u ***''fetri''*** poslanika – nazvao mušricima, ***''erbabima''*** i "uzimačima erbaba mimo Allāha". To neznanje se vidi i na primjeru 'Adija ibn Hātima, radijallāhu 'anhu, koji bijaše kršćanin prije islāma. Računao se kao poznavalac kršćanstva, ali, uprkos tome, nije znao da je ono što su oni radili 'ibādet, odnosno da su usmjeravajući taj 'ibādet nekom drugom mimo Allāha činili širk.

Iz **ā**jeta, kao i iz 'Adijeve priče, možemo zaključiti da se šerī'atski propis veže za suštinu neke stvari, a ne za ime kojim je ljudi nazivaju, niti za njihova uvjerenja. Jer, oni nisu znali da su time postali mušrici, i to neznanje nije

validna prepreka za nazivanje njih mušricima i nemuslimanima (kāfirima). Naprotiv, smatrali su sebe muslimanima.

A ako bi znao i vjerovao da je zakonodavstvo specifično pravo Allāha, dželle we 'alā, i uprkos tome ga dao nekom drugom mimo Allāha, bilo riječima, djelom ili pisanjem – onda je mušrik i kāfir, koji zaslužuje i dunjalučku i āhiretsku kaznu, jer se šart znanja ispunio, odnosno prepreka neznanja nestala. Bilo je među sljedbenicima knjige prije dolaska Allāhovog Poslanika, sallallāhu 'alejhi we sellem, ljudi koji su znali značenje poslaničkog tewhīda, ali su ga uprkos tome kršili.

Ako se radi o opšte poznatim mes'elama (mesā'il dhāhire) – opravdanje u neznanju njih ima onaj koji nije bio u stanju da ih nauči, poput novonastalog muslimana, osobe koja je odrasla daleko od znanja, u pustinji ili u brdima, ili onoga koji je odrastao u dārul-kufru, itd.. Takav, ako ima ispravnu osnovu tewhīda, je još uvijek musliman. Štaviše, nikakvog grijeha nema zbog onoga što je učinio, jer nije u tom pogledu ***mukellef*** (obveznik).

Ako je manje poznata mes'ela – onda u njoj imaju opravdanje i stanovnici gradova, i oni koji su dugo u islāmu, i oni koji žive u ***dārul-islāmu***. Štaviše, i učenjak mudžtehid, koji je uložio maksimalan trud da dođe do istine, ali pogriješi u manje poznatoj mes'eli ima opravdanje i jednu nagradu zbog uloženog truda.

Nakon nekoliko redova ćeš vidjeti citat Ibn Tejmijje u vezi mudžtehida. Dalje kaže:

" والثاني : أن يكون اعتقادهم وإيمانهم بتحريم الحلال وتحليل الحرام ثابتا لكنهم أطاعوهم في معصية الله كما يفعل المسلم ما يفعله من المعاصي التي يعتقد أنها معاص فهؤلاء لهم حكم أمثالهم من أهل الذنوب كما ثبت في الصحيح عن النبي صلى الله عليه وسلم أنه قال إنما الطاعة في المعروف وقال على المسلم السمع والطاعة فيما أحب أو كره ما لم يؤمر بمعصية ، وقال لا طاعة لمخلوق في معصية الخالق وقال من أمركم بمعصية الله فلا تطيعوه ."

''Druga: Da njihovo uvjerenje i njihov īmān o zabranjivanju halāla i dozvoljavanju harāma bude ispravan, ali im se pokoravaju u griješenju Allāhu, kao što musliman čini ono što čini od grijeha (koji ne izvode iz vjere, op. autora***), vjerujući da su to grijesi. Takvi imaju propis njima sličnih od griješnika, kao što se od Vjerovjesnika, sallallāhu 'alejhi we sellem, vjerodostojno prenosi da je rekao: ''Pokornost biva samo u dobrom'' i da je rekao: ''Obaveza je muslimanu da sluša i da se pokorava u onome što voli i u onome što mu je mrsko, sve dok mu se naredi griješenje''. Rekao je: ''Nema pokornosti stvorenju u nepokornosti Allāhu'' i ''Ko god vam naredi da se zgriješite prema Allāhu – nemojte mu se pokoriti''...''***

Kao što vidiš, ova kategorija se tiče činjenja velikih grijeha koji ne izvode iz vjere, normalno bez njihovog dozvoljavanja, što je kufr, kao što smo već prije objasnili.

Ljudi ove kategorije imaju imena i propise koji se tiču muslimana griješnika, tj. fāsika.

Dalje kaže o mudžtehidu i prirodi mes'ele u kojoj se opravdava:

«" ثم ذلك المحرم للحلال والمحلل للحرام إن كان مجتهدا قصده إتباع الرسول لكن خفى عليه الحق في نفس الأمر وقد اتقى الله ما استطاع فهذا لا يؤاخذه الله بخطئه بل يثيبه على اجتهاده الذي أطاع به ربه ، ولكن من علم أن هذا خطأ فيما جاء به الرسول ثم اتبعه على خطئه وعدل عن قول الرسول فهذا له نصيب من هذا الشرك الذي ذمه الله لا سيما إن اتبع في ذلك هواه ونصره باللسان واليد مع علمه بأنه مخالف للرسول فهذا شرك يستحق صاحبه العقوبة عليه ولهذا اتفق العلماء على أنه إذا عرف الحق لا يجوز له تقليد أحد في خلافه وإنما تنازعوا في جواز التقليد للقادر على الاستدلال "

''Pored toga, taj zabranjivač halāla i ohalaljivač harāma, ako je mudžtehid, čija je namjera slijeđenje Allāhovog Poslanika, ali mu je bila skrivena istina u konkretnom slučaju i bojao se je Allāha koliko je mogao – takvog Allāh neće kazniti zbog njegove greške. Naprotiv, nagradiće ga za njegov idžtihad kojim se pokorio svome Gospodaru.

Ali, onaj koji zna da je to greška, s kojom nije došao Poslanik, a zatim ga slijedi u toj grešci i odstupi od riječi Poslanika – ima udio u ovom širku, kojeg je Allāh pokudio, naročito ako u tome bude slijedio svoju strast i pomogao ga govorom i rukom, znajući da se taj suprotstavlja Poslaniku.

Ovo je širk, čiji počinioc zaslužuje kaznu zbog njega. Stoga su se učenjaci složili da onome koji spozna haqq nije dozvoljeno nikoga slijepo slijediti (taqlīd***) u suprotnosti njemu*** (tj. istini***), a razišli su se samo u pogledu dozvoljenosti slijepog slijeđenja sposobnom da razmatra dokaze (***u cilju dolaženja do istine)***.''*** [420]

...sa mušričkim ciljevima, nazivaju džihadom?

[420] ***''Medžmū'ul-Fetāwā''***, 7/70

Ko se suprotstavlja ovoj tvrdnji – neka dokaže njenu neispravnost! Ili je širk možda postao islāmom?

I ljude koji su se tu borili – ne govorim o pojedincima – nazivaju ih muslimanima i borcima na Allāhovom putu. Kažem: zahvali se Allāhu što nisi poginuo, što ti je dao šansu da se ispraviš."

Da, zahvali se Allāhu što nisi poginuo, jer si tada bio kāfir kao što si i danas. Nazivao si tāgūte i mušrike muslimanima i imao prema njima nevjerničku lojalnost (***el-muwālātul-kubrā***), da Allāh sačuva.

Danas si svemu ovome dodao borbu protiv muslimana i tewhīda.

A moguće je da je bilo pojedinaca, koji nisu srušili osnovu dina velikim širkom i njegovim pratiljama koje su uzroci tekfīra i koje ruše osnovu dīni islāma. Takvi će biti oživljeni prema njihovom nijjetu, ***Allāhul-Muste'ān***.

Iako je borba pod zastavom širka u datim situacijama iznimka, tj. borba u nuždi, kao što sam to prethodno konstatovao.

Kaže Muhammed ibnul-Hasan el-Hanefī, rahimehullāh:

" لا ينبغي للمسلمين أن يقاتلوا أهل الشرك مع أهل الشرك ؛ لأن الفئتين حزب الشيطان وحزب الشيطان هم الخاسرون , فلا ينبغي للمسلم أن ينضم إلى إحدى الفئتين فيكثر سوادهم ويقاتل دفعاً عنهم ؛ وهذا لأن حكم الشرك هو الظاهر , والمسلم إنما يقاتل لنصرة أهل الحق لا لإظهار حكم الشرك..."

''Ne treba da se muslimani bore protiv mušrika sa mušricima, jer su obje skupine – šejtanska partija, a šejtanska partija je gubitnička. Otuda, ne treba da se musliman priključuje bilo kojoj od dvije skupine, da povećava njihov broj i da se bori braneći njih. To je zbog toga što je sud širka preovladavajući, a musliman se bori samo da pomogne sljedbenike istine, a ne da pomogne (gornjim učini, ispolji) sud širka...'' [421]

Ovo je osnova, a nakon toga je govorio o situacijama nužde, koje su iznimka.

Ali, i u ovakvoj borbi ne smiješ srušiti osnovu dina, kao što je radio Semir.

Kaže es-Serahsi el-Hanefī, rahimehullāh:

" وإذا كان قوم من المسلمين مستأمنين في دار الحرب فأغار على تلك الدار قوم من أهل الحرب لم يحل لهؤلاء المسلمين أن يقاتلوهم ; لأن في القتال تعريض النفس فلا يحل ذلك إلا على وجه إعلاء كلمة الله عز وجل وإعزاز الدين , وذلك لا يوجد ههنا ; لأن أحكام أهل الشرك غالبة فيهم فلا يستطيع المسلمون أن يحكموا بأحكام أهل الإسلام ، فكان قتالهم في الصورة لإعلاء كلمة الشرك ، وذلك لا يحل إلا أن يخافوا على أنفسهم من أولئك ؛ فحينئذ لا بأس بأن يقاتلوهم للدفع عن أنفسهم ، لا لإعلاء كلمة الشرك..."

''Ako bi grupa muslimana boravila sa ugovorom bezbjednosti u ''dārul-harb'' i taj dār bio napadnut od strane partije koja je u ratu sa njima – <u>tim muslimanima nije dozvoljeno da se bore protiv njih, jer se u toj borbi izlaže život riziku.</u>

---

[421] ***''Šerhus-Sijer...''***, 4 / 1515

A to nije dozvoljeno, osim radi uzdizanja riječi Uzvišenog i Silnog Allāha i pomaganja vjere, a to ovdje ne postoji, jer su propsi širka preovladavajući (gornji) među njima. I muslimani otuda nisu u stanju da sude zakonom muslimana, pa ta borba dobiva oblik borbe za uzdizanje riječi širka.

A to nije dozvoljeno, osim kada se plaše za sebe od njih. Onda nema smetnje da se bore protiv njih, da bi sebe sačuvali, [422] ***a ne da uzdignu riječ širka.''*** [423]

U ovim fetwama je dokaz da musliman ne smije da rizikuje svoj život, osim radi Allāhove vjere, ili onda kada mu je u pitanju imetak, a zatim život, čast i porod, uz razlikovanje propisa u pogledu odbrane imetka i života, poroda i časti, gdje imetak dolazi na zadnje mjesto.

Borba koja se tretira u fetwama ovih učenjaka ima posebno šerī'atsko ime, propise i plodove na dunjāluku i āhiretu, u kojima se razlikuje od džihada na Allāhovom putu, koji ima svoje ime, i propise i plodove.

Razmisli o biserima koji su u ovim riječima, postaće ti jasno o čemu govorimo.

Dozvola ili naredba borbe u nuždi nije prisila koja ti dozvoljava kufr u Allāha, u šta ulazi nazivanje tāgūta i mušrika muslimanima i nevjernička lojalnost prema njima.

---

[422] Tj. u nuždi. I ova borba se naziva džihādom na Allāhovom putu, već spada u kategoriju sprečavanja nasrtnika na život, imetak, čast i porod. Zato što tim zajednicama preovladava širk, a ne islām

[423] ***''El-Mebsūt''***, 10/98

Pa, pamet u glavu, da te ne bi zakačila džehennemska vatra, zbog dā'ija koji pozivaju u njega.

Tekfīrenje bosanskih da'ija

Meni nije poznat nijedan šerī'atski dokaz koji zabranjuje tekfīrenje bosanskih dā'ija, kada učine neki od uzroka tekfīra, kao ni kāfira neke druge nacionalnosti, čak i Sandžaklija i Srba.

Naprotiv, Allāh kaže:

أَكُفَّارُكُمْ خَيْرٌ مِّنْ أُوْلَئِكُمْ أَمْ لَكُم بَرَاءةٌ فِي الزُّبُرِ

"Da li su nevjernici vaši imalo bolji od njih, ili vi u knjigama nebeskim imate kakvu povelju?" [424]

Imate li vi neki dokaz koji ukazuje na to da, ako neko od vas učini kufr kojeg su radili prošli narodi, time ne izlazi iz vjere?

وَلَقَدْ بَعَثْنَا فِي كُلِّ أُمَّةٍ رَّسُولاً أَنِ اعْبُدُواْ اللّهَ وَاجْتَنِبُواْ الطَّاغُوتَ فَمِنْهُم مَّنْ هَدَى اللّهُ وَمِنْهُم مَّنْ حَقَّتْ عَلَيْهِ الضَّلاَلَةُ فَسِيرُواْ فِي الأَرْضِ فَانظُرُواْ كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الْمُكَذِّبِينَ

"Mi smo svakom narodu poslanika poslali: 'Samo Allāhu 'ibādet činite, a tāgūta se klonite!' I bilo je među njima onih kojima je Allāh na pravi put ukazao, a i onih koji su zaslužili da ostanu u zabludi; zato putujte po svijetu da

[424] sūra el-Qamer, 43. ājet

vidite kako su završili oni koji su poslanike u laž utjerivali." [425]

Iako su do nas došle informacije da Nedžad Balkan za mnoge bosanskohercegovačke daije kaže da su kjafiri, odnosno nevjernici...

Tekfīrim svakog koga je protekfīrio Allāh i Njegov Poslanik, sallallāhu 'alejhi we sellem, bez obzira na porijeklo.

...na audio zapisu kojeg posjedujemo Balkan kjafirima naziva i autora ovog teksta i Abdusameda Bušatlića. „Semir Imamović je kjafir, Abdusamed Bušatlić je kjafir...

Da, zbog razloga koje sam spomenuo. I savjetujem vam da naučite tewhīd, jer vi pri sebi, između ostalog, imate kufr neznanja, kojeg ste sami prouzrokovali svojim okretanjem od učenja osnove vjere.

...i svaki ko dozvoljava i poziva u glasanje“, kaže Nedžad Balkan.

Objasnio sam svoje temelje u pogledu tekfīra glasača.

Ove riječi koje Nedžad Balkan izgovara i to bez imalo straha i stida...

Ja se plašim Allāha da vas ne protekfīrim, a nije me stid, jer se ni Allāh ne stidi od Istine. Sram vas bilo!

...lede krv u srcima iskrenih vjernika.

---

[425] sūra en-Nahl, 36. ājet

Savjetujem vam da se pokājete prije nego vam se krv zaista zaledi i srce prestane kucati. A ovo "iskrenih" je moguće, s time što nije ispravno sve dok nema tewhīda. A što se tiče ovoga "vjernika", to može biti istina samo kada se radi o nekoj drugoj vjeri, a ne islāmu, pa makar se radilo o mješavini islāma sa kufrom neznanja i širkom nacionalizma. Jer, musliman se ne buni u pogledu tekfīra mušrika, a kamoli da se zgražava pred time i straši.

Ovi simptomi koje si naveo, obzirom da se radi o osnovi vjere, samo otkrivaju koliko si ogrezao u naopakosti fitre i pogrešnom shvatanju srca. Molim Allāha da sačuva nas i svakog muslimana od zabluda, javnih i tajnih smutnji.

Njih i ne treba komentirati.

Bolje je da ih – ako su neispravne – pobiješ šerī'atskim argumentima, nego da se prosipaš po novinama svojim buncanjem i gatanjem, kao da nikada knjigu nisi video.

Da bogdom nikada nisu ni izgovorene.

Da bogdom nikad čovjek kufra i širka ne uradio i drugog puta mimo Resūlovog i puta vjernika ne uzimao!

A ovo što želiš da ne bude – nije ništa drugo nego izvršenje Allāhovog naređenja da ispoljim svoju vjeru. A ti se tome buniš!

Rekao je uvažni šejh Hamed bin 'Atīq, rahimehullāh:

''Razmisli, Allāh te uputio, o riječima Uzvišenog u mekkanskim sūrama poput:
'Reci: 'O, vi nevjernici! Ja ne činim 'ibādet onom čemu vi 'ibādet činite'***, do kraja sure.***

Pa, je li ti došlo do srca da mu je Allāh naredio da im se obrati da su oni kāfiri [426] ***i obavijesti ih da on ne čini 'ibādet onome čemu oni 'ibādet čine, tj. da je čist i odreknut od njihovog dīna, i da ih obavijesti da oni ne čine 'ibādet onome čemu on 'ibādet čini. Tj. da oni nemaju ništa sa tewhīdom (imaju berā'at od tewhīda).***

Zbog toga ju je i okončao sa Njegovim riječima:

'Vama vaš din, nama naš din'.

Ovo podrazumijeva njegovo odricanje od njihovog din i njihov berā'at od njegovog dīna.

Razmisli o riječima Uzvišenog:

'Reci: 'O ljudi, ako ste u sumnji u pogledu moje vjere, ja ne činim 'ibādet onima kojima vi 'ibādet činite mimo Allāha, već činim 'ibādet Allāhu, koji vam duše uzima, i naređeno mi je da budem od mu'minā'. I ti posvjeti (okreni) svoje lice (svo svoje biće) dīnu, pravovjerno (napuštajući sve zablude), i nemoj nikako biti od mušrika!'

Zar nisi čuo Allāha, kako Svome Vjerovjesniku naređuje da im kaže:

''Ja sam čist (nemam ništa sa) od njihove vjere?'' I da mu naređuje da bude od mu'minā koji su im neprijatelji i zabranjuje da bude od mušrikā koji su im prijatelji i njihova partija.

U Qur'ānu ima veliki broj ājeta, poput onoga što je Allāh spomenuo o Njegovom halālu i onima koji su sa njim: '...kada su rekli svom narodu: 'Mi se odričemo od vas i od onoga čemu 'ibādet činite mimo Allāha...' '

Pa nam je Allāh naredio da se povodimo za njima u riječima i djelima. A namjera mi je da te upozorim, iz straha od bratimljenja

---

[426] Ovo spada u ispoljavanje vjere, bez sumnje, jer ga je Allāh naredio, s time što je glavni cilj sure izjavljivanje odricanja od dīna mušrikā i murteddā

na osnovi koja nije dīnska. Da nas Allāh sačuva, a i tebe, od zavodećih fitni.'' [427]

I završavam ti sa citatom od šejha 'AbdulLatīfa bin 'AbdurRahmāna, rahimehullāh, u kojem se obraća osobama sličnim tebi, u kontekstu govora o ājetu sure Ālu 'Imrān, u kojem se opisuje najbolji ummet koji se ikad pojavio, tj. muslimani:

" فمقت هؤلاء المشركين، وعيبهم، وذمهم، وتكفيرهم، والبراءة منهم، هو حقيقة الدين، والوسيلة العظمى إلى رب العالمين ; ولا طيب لحياة مسلم وعيشه، إلا بجهاد هؤلاء ومراغمتهم، وتكفيرهم، والتقرب إلى الله بذلك، واحتسابه لديه، {يَوْمَ لا يَنْفَعُ مَالٌ وَلا بَنُون إِلَّا مَنْ أَتَى اللَّهَ بِقَلْبٍ سَلِيمٍ} [سورة الشعراء آية: 88-89]...

''Mržnja prema tim mušricima, njihova kritika, kuđenje i njihov tekfīr, odricanje od njih je suština dīna i najveće sredstvo do Gospodara svjetova. I život muslimana neće imati slasti, osim džihdom protiv njih, prkošenjem njima i njihovim tekfīrom, i približivanjem Allāhu s time, i nadajući se nagradi zbog toga kod Njega:

'Na danu, u kojem neće koristiti niti imetak ni djeca, osim ko dođe Allāhu čistog srca.' ***(sūra eš-Šu'arā', 88. i 89.)''***

فهذا المقام الشريف، والوصف المنيف، هو الذي أنكرتموه، واستحللتم به أعراض المسلمين، ورميتموهم لأجله بالعظائم؛ وإلى الله نمضي جميعا، وعنده تنكشف السرائر، وتبدو مخبآت الضمائر، ويعلم من عادى حزبه وأولياءه، ووالى حربه وأعداءه، ماذا جنى على نفسه؟ وأي الفريقين أولى به؟ وأي الدارين أليق به؟ فالمرء مع من أحب ونصر ووالى، شاء أم أبى .

---

[427] ***''Ed-Durerus-Senijje''***, 9/256-259

"Ovaj plemeniti stepen i divni opis je ono što ste vi porekli i čime ste vi ohalālili čast muslimana i optužili ih zbog toga ogromnim stvarima; a Allāhu ćemu svi otići, kod Njega će se tajne otkriti i očiglednim postati zatajene stvari u svijestima, i znaće se ko se suprotstavljao Njegovoj partji i Njegovim ewlijama, a prijateljevao sa Njegovim neprijateljima i onim koji ratuju protiv njega; saznaće se koliko je nasilje prema sebi učinio. I koja od dvije partije je bila najpreča za Njega i koja od dvije kuće podobnija za njih. Čovjek će biti sa onim koje voli, pomaže ih i ukazuje im lojalnost, htio ili odbio.''

وهل حدث الشرك في الأرض، إلا برأي أمثال هؤلاء المخالفين، الذين يظهرون للناس في زي العلماء، وملابس الصلحاء، وهم من أبعد خلق الله عما جاءت به الرسل، من توحيده ومعرفته، والدعاء إلى سبيله؛ بل هم جند محضرون للقباب وعابديها، وقد عقدوا الهدنة والمواخاة بينهم وبين من عبد الأنبياء والمشايخ.
وأوهموهم أنهم إذا أتوا بلفظ الشهادتين، واستقبلوا القبلة، لا يضرهم مع ذلك شرك ولا تعطيل، وأنهم هم المسلمون، وهم خير أمة أخرجت للناس، وهم صفوف أهل الجنة؛ فاغتروا بهذا القول منهم، وغلوا في شركهم وضلالهم، حتى جعلوا لمعبوديهم التصرف، والتدبير، والتأثير، من دون الله رب العالمين ..."

''Zar se je širk na zemlji dogodio (i zbog čeg drugog), osim zbog mišljenja protivnika sličnih ovima, koji se ljudima prikazuju u odjelu 'uleme i odjeći dobrih vjernika, a oni su najudaljeniji od svih Allāhovih stvorenja, od onoga s čime su došli poslanici, od Njegovog tewhīda, spoznaje Njega i pozivanja Njegovom putu.

Naprotiv, oni su spremna vojska turbeta i njihovih robova. Oni su sklopili primirje i bratstvo sa onim koji čine 'ibādet vjerovjesnicima i šejhovima i sugerirali im da, obzirom da izgovaraju dva šehādeta i okreću se prema qibli, njima neće škoditi

širk niti ta'tīl, i da su oni ti pravi muslimani. I da su oni najbolji ummet, koji je ikad izveden za ljude i da će oni sačinjavati saffove džennetlija, pa su ih ove njihove riječi obmanule, te su pretjerali u svom širku i svojoj zabludi, dok nisu svojim božanstvima pripisali ''tesarruf'', upravljanje i uticanje, mimo Allāha, Gospodara svjetova.'' [428]

Neka pisac članka i njegova braća znaju da je ovaj moj osvrt na buncanja iz ***''SAFF''***-a ustvari jedan kratak osvrt na zablude koje su u opticaju, te da je, obzirom na to, okarakterisan jednom dozom uopštenosti u govoru o nekim mes'elama, jer ja nemam vremena da se osvrnem na svaku pojedinost.

I savjetujem ljude koji su skrenuli sa pravog puta da se preispitaju dobro, i plašim ih Allāhom i Njegovom kaznom od pogrešnog vjerovanja i stvari koje ruše osnovu islāma, kao i od ustrajavanja od pozivanja u zabludu i borbi protiv da'we tewhīda.

Međutim, ako probaju da se služe podvalama i da šire bātil na stari način, neka znaju da, onoga momenta kada ocijenimo da je korist u tome da im odgovaramo, kod nas ima još mnogo toga što se može reći.

Molim Allāha da nam pokaže istini kao istinu i da nas podrži da je slijedimo, i da nam pokaže neistinu kao neistinu i da nas podrži je da se klonimo. Amin!

Završiću savjetom riječima šejha Muhammeda bin 'AbdulWehhāba, rahimehullāh, koji mi je puno drag i koji je dopro do mog srca:

---

[428] ***''Ed-Durer...''***, 12/344

" فالله الله إخواني : تمسكوا بأصل دينكم أوله و آخره , أسه و رأسه , و هو : شهادة أن لا إله إلا الله , و اعرفوا معناها , و أحبوا أهلها , و اجعلوهم إخوانكم , و لو كانوا بعدين , و اكفروا بالطواغيت , و عادوهم , و أبغضوا من أحبهم , أو جادل عنهم , أو لم يكفرهم , أو قال : " ما علي منهم , أو قال : ما كلفني الله بهم ."
فقد كذب على الله و افترى , بل كلفه الله بهم , و فرض عليه الكفر بهم , و البراءة منهم , و لو كانوا إخوانه و أولاده . "

''Allāha, Allāha, [429] ***braćo moja! Držite se čvrsto osnove vaše vjere, prvog i zadnjeg što je u njoj. Njene glavne stvari i temelja. A to je šehādet 'LĀ ILĀHE ILLALLĀH'.***
Naučite njegovo značenje, zavolite njegove sljedbenike i učinite ih svojom braćom, pa makar bili daleko od vas.
Učinite kufr u tāgūte, suprotstavljajte im se (neprijateljstvo, el-mu'ādāh), mrzite one koje ih vole, ili se raspravljaju u njihovu korist, ili ih ne tekfīre, ili govore: ''Nemam ja nikakvih obaveza u pogledu njih'' – ili kaže – ''Nije me Allāh obavezao u pogledu njih!''

Uistinu je slagao na Allāha i izmislio. Naprotiv, Allāh ga je obavezao u pogledu njih i naredio mu da učini kufr u njih, da se njih odrekne, pa makar bili njegova braća i djeca.'' [430]

Odgovor je završen na mubārek dan petka, Allāhovom pomoći, podrškom i Njegovom dozvolom.

Neka je salawāt i selām na Allāhovog Poslanika, njegovu porodicu i sve njegove ashābe. I naša posljednja

---

[429] Ovdje je izostavljen glagol, koji može biti: ***''...podsjećam vas na Allāha...''*** ili ***''...bojte se Allāha....''***, itd. Ja sam ga ostavio kao što je došlo

[430] ***''Ed-Durer...''*** 2/119-120 i ***''Fetwe 'uleme Nedžda''***, 1/347

dova je: Neka je hvala Allāhu, Gospodaru svjetova, s čijom dobrotom se upotpunjavaju dobra djela.

Napisao Ebū Muhammed, Allāhov rob,

siromašan milosti svoga Gospodara.

14. džumādel-āhireh, 1428 h. g. / 29. 06. 2007 g.

DOSADAŠNJA IZDANJA
"KELIMETUL-HAQQ":

§ Dokazi za obaveznost pokrivanja lica
(Kelimetul-Haqq)

§ Dokazi da je isbāl harām
(Kelimetul-Haqq)

§ Pridruži se karavani
(šejh 'Abdullāh 'Azzām)

§ Ovo je naša 'aqīda
(šejh Ebū Muhammed el-Maqdisī)

§ Kritika demokratije i ilustracija njene stvarnosti
(šejh 'AbdulQādir bin 'Abdul'Azīz)

§ Mi smo zalutala omladina!
(šejh Husejn bin Mahmūd)

§ Poruka ummetu
(šejh Usāma bin Lādin)

§ Bolest irdžā'a
(grupa autora)

§ Fundamentalizam
(mulla Muhammed Mesūd Azhar)

§ Šta čini "Lā ilāhe illAllāh", a šta ga poništava?
(Hamid 'Alī Khān)

§ Propisi koji se odnose na žene vjernice
(šejh Sālih Fewzān)

§ Kome se to priviđaju tekfirovci u Sandžaku i Bosni?
(***"Proglas o tekfīru"*** i odgovori na njega)

(Kelimetul-Haqq)

§ Zalutale sekte sūfija i ši'īja
(Kelimetul-Haqq)

§ Isukana sablja na psovača Allāha, vjere i Poslanika
(šejh Ebū Muhammed el-Maqdisī)

§ Šubhe vezane za propis demokratije u islāmu
(Tibyān Publications)

§ El-Welā' wel-Berā' (Privrženost i Odricanje) u islāmu
(šejh Sālih el-Fewzān)

§ 'Aqīda potpomognute skupine
(šejh 'AbdulMedžīd el-Munī')

§ Tewhīd el-hākimijje
(grupa autora)

§ Allāhova pomoć je, zaista, blizu
(šejh Sulejmān bin Nāsir el-'Ulwān)

§ Demokratija je vjera
(šejh Ebū Muhammed el-Maqdisī)

§ Dužnost suđenja po Allāhovom zakonu
(šejh 'Abdul'Aziz bin Bāz)

§ Obaveze koje je dužan spoznati
svaki musliman i muslimanka
(šejhul-islām Muhammed bin 'AbdulWehhāb)

§ Ovo je ono što vam je vaš Gospodar obećao
(Reagovanje na incident u Novom Pazaru
ispred Arap-džamije 3. nov. 2006. god.)
(Kelimetul-Haqq)

§ Podučavanje najvažnijim pitanjima
(šejh Ahmed bin Hamūd el-Hālidī)

§ Osnova vjere islāma i njen stub
(šejh 'Alī bin Hudajr el-Hudajr)

§ Može li se opravdavati neznanjem
u djelima velikog širka i jasnog kufra?
(Ebū Muhammed - Kelimetul-Haqq)

§ Učenjaci – Nasljednici vjerovjesnikā
(grupa autora)

§ Millet Ibrāhīm
(šejh Ebū Muhammed el-Maqdisī)

§ 'Aqīda ehlis-sunneta wel-džemā'ata
(Metn/tekst sedam velikih djela 'aqīde muslimana na jednom mjestu, u jednoj knjizi:
''Wasitijjska 'aqīda'', ''Tahāwijeva 'aqīda'',
''Kitābut-tewhīd'', ''Tri načela'',
''Otklanjanje sumnji'',
''Djela koja izvode iz vjere'' i ''Šest načela'')

§ 39 načina da služite džihādu i učestvujete u njemu
(šejh Muhammed bin Ahmed es-Sālim / 'Īsā el-Aušin)

§ Šerī'atski hidžāb
(Kelimetul-Haqq)

§ Trijumf vjerovjesničkog monoteizma
nad da'wom širka i nacionalizma
(Ebū Muhammed)

... i još mnogo toga, uz Allāhovu pomoć i dozvolu.